

பதிற்றுப்பத்து தெளிவுமையுடன்

[பாடினோர், பாடப்பட்டு வரலாறுகளுடன்]

தெளிவுரை ஆசிரியர் :

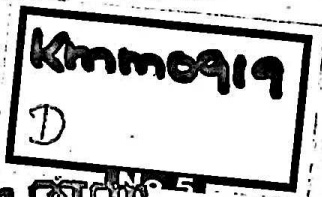
திருவையாறு அறுபத்துமூவர் மடத்தின் தலைவரும்
இலக்கணப் பெரும்புலவருமாகிய

தவத்திரு. பண்டித.

சித. சங்கத்து நாராயணசாமியாரவர்களின்
மாணாக்கர்

பண்டித. வித்துவான்

மி. பொன். இராமநாதஞ் செட்டியார்,
தமிழ் விரிவுரையாளர், சர் தியாகராயர் கல்லூரி, சென்னை-21.

அருணா பயிளிகேசுமென்ஸ்

(தியாகராய நகரம் + சென்னை-17.)

முதற் பதிப்பு : ஆவணித் திங்கள், திருவள்ளூர் ஆண்டு 1995

© உரிமை பதிப்பகத்தாருக்கு.

விலை ரூ. 2-75

பதிப்புரை

கடைச் சங்கத்திருந்து தமிழாராய்ந்த புலவர் பெருமக்கள் பாடிய பாடல்கள், “பத்துப்பாட்டு”, “எட்டுத்தொகை”, “பதினெண்கிழக்கணக்கு” எனப் போற்றப்படுகின்றன.

அவற்றுள், எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றும் “பதிற்றுப் பத்து” என்பது சேரமன்னர்தம் கொடைச் சிறப்பையும் படை மறத்தையும் விளக்கிக் கூறும் வரலாற்று இலக்கிய நூலெனலாகும் சிறப்பமைந்தது.

இந்நூலுக்குத் தெளிவுரை விளக்கம் எழுதியிருக்கும் பண்டித, வித்துவான் மி. பொன். இராமநாதஞ் செட்டியார் அவர்கள் தமிழை நுணுகி ஆராய்ந்து படித்தவர்கள்; கடினமான தமிழ் இலக்கியங்களையும் எளிய இனிய தமிழில் எழுதும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள். இலக்கணப் பெரும்புலவர் சங்கத்து காராயணசாமியாரவர்களிடம் முறைபாகத் தமிழ் பயின்றவர்கள்.

இத்தகைய பெரும்புலவர் இந்நூலுக்கு இனிய, எளிய தமிழில் உரை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதனை மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

கி. கரு. ராம. சாமிநாதஞ் செட்டியார்,
உரிமையாளர்,
அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை-17.

முன்னுரை

ஆசான் துணை

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
முருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

இக்கலியுகத்திற் கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்கும் நம் முருகப் பெருமானையே முதற்பெருங் குரவராகக் கொண்டு திகழும் நம் தெய்வச் செந்தமிழ் மொழியுள் எண்ணற்ற இலக்கியச் செல்வங்கள் நிறைந்துள்ளன. அவற்றுள் பழைமையும் பெருமையும் பெற்று இலங்குபவை சங்க இலக்கியங்களே யாகும் என்பதைத் தமிழறிஞர் யாவரும் நன்கறிவர். அவை பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என மூவகைப்படும். அவற்றுள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்த நூல்கள் சிலவற்றைப் பிற்காலத்தவை என்று கூறுதலுமுண்டு. மற்ற இருவகை நூல்களும் கடைச் சங்க காலத்தவை என்பதில் ஈவார்க்கும் கருத்து வேறுபாடே இன்று.

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன எட்டுத்தொகையைச் சேர்ந்த நூல்களாகும். இதனை,

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு)
ஐந்த் பதிற்றுப்பத்து ஐங்குபரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியே அகம்புறமென்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை”

என்னும் வெண்பாவால் அறியலாகும். இந்நூலின் செய்யுட்கள் ஒருவரானன்றி, பற்பலரால் பாடப்பெற்றுத்

தொகுக்கப்பட்டுள்ளமையால், இவை தொகைநூல்களெனப் பெயர் பெற்றன. இவற்றுள் நான்காவதாக அமைந்துள்ளதே பதிற்றுப்பத்து என்னும் இந் நூலாகும். இது, பத்துச் சேர மன்னர்களைக் குறித்து, ஒவ்வொருவருக்கும் பத்துப் பத்துப் பாடல்களாகப் பத்துப் புலவர் பெருமக்களால் பாடப் பெற்ற நூறு பாடல்களைக் கொண்டிருப்பது. அவற்றுள், முதற் பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கிடைத்தில. இன்று நமக்குக் கிடைத்திருப்பவை இரண்டாம் பத்து முதல் ஒன்பதாம் பத்து முடியவுள்ள எட்டுப் பத்துக்களேயாம்.

தம் காலமெல்லாம் ஊர் ஊராக அலைந்து தமிழ் ஏடுகளைத் தேடுவதிலேயே தம் வாழ்நாட்களைக் கழித்தவரும், இறந்தவை போக எஞ்சிய நூல்களுள் கிடைத்த ஏடுகளை ஆய்ந்தாய்ந்து உண்மை கண்டு, அவற்றிற்குப் பலவகையான குறிப்புகளையும், விளக்கங்களையும், மேற்கோள் பகுதி, ஒப்புமைப் பகுதி, அருஞ் சொற்பொருள் அகராதி முதலியவற்றையும் வரைந்து, யாவரும் கண்டு வியக்கத்தக்க வகையில் கண்கவரத்தக்க வனப்புடன் அச்சிட்டு வழங்கிய தண்டமிழ்ப் பெருஞ்சான்றோருமான மகாமகோபாத்தியாய, தாக்ஷிணத்தி கலாசிதி, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்தாம் இந்நூலை அதன் பழைய வுரையோடு முதல் முதலாக ஏட்டிலிருந்து நூல்வடிவில் அச்சிற் கொண்டுவந்தவராவர். பின்னர் அவர்கள் இந்நூலையே இரண்டு முன்றும் பதிப்புகளாக மேலும் பல உரைவிளக்கங்களுடன் திருத்தமுற வெளியிட்டனர். பிறகு, சித்தாந்த கலாசிதி ஓளவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள் தமக்கே உரிய அருந்தமிழ் நடையில் விரிந்து பரந்த உரையொன்றினைக் கற்றோர் பலரும் மெச்சுமாறு எழுதிக் கழகத்தின் வாயிலாகத் தமிழுலகிற்கீந்தனர். அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இவ்விருரைகள் இருந்தும், முன்றாவதாக யானும் இந்நூலுக்கு உரைபெழுதப் புகுந்தது, அவ்வுரைகள் இரண்டும் கற்றவல்லோர்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்கு அத்துனை எளிதில் படித்துணர முடியாமையால் என்க.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் பதிற்றுப்பத்து மிகவும் கடினமான நூல் என்பதைத் தமிழ் கற்றார் யாவரும் நன்கறிவர். இது, பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் ஒருபகுதியாக இருந்த சேரநாட்டினை ஆண்டுவந்த சேர மன்னர்களின் வரலாற்றினைத் தெரிவிப்பது. தமிழ் மொழியில் உள்ள அரிய இலக்கியங்களை யெல்லாம், கற்றுவல்லோரேயன்றி மற்றையோரும் அறியத் தக்க வகையில் எளிய முறையில் உரையெழுதி, வனப்பு மிக்க மேலட்டையோடு அச்சிட்டுதவிவரும் அருளு பள்ளிகேஷ்வரார் சாதாரண இலக்கியப் பயிற்சியுடையோரும் தாமாகவே படித்துப் பொருளுணருமாறு எளிய முறையில் ஓர் உரையெழுதித் தருமாறு சிறியேனிடம் செப்பினர். நூலின் அருமையையும் என் சிறுமையையும் நன்கறிந்திருந்தேனாயினும், தண்டமிழ்த் தாய்க்கு யானும் என்னால் இயன்றதொரு தொண்டினைச் செய்யவேண்டுமென்னும் அவாவினால் உந்தப்பட்டு அதற்கு ஒப்புக் கொண்டேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேனையும் வலிய வந்தாட்கொண்டருளிச் செய்தமிழ் மொழியினை அறிவுறுத்தருளிய என் ஆசிரியப் பெருந்தகையும், இலக்கணப் புலமையில் இணையற்று விளங்கும் எழிலேறும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பெரும்புலவருள் ஒருவரும், தென்றமிழ்மொழியேயன்றி வடமொழியிலும், வேதாந்தம், தருக்கம் முதலிய கலைகளிலும் வல்லவரும், திருவையாறு அறபத்துமுவர் மடாலயத்தின் தலைவருமாகிய பண்டித. சீத. சங்கந்து நாராயணசாமியாரவர்களின் திருவருள் துணைக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றறிவுக்கெட்டியவரையில் இவ்வுரையினை எத்துணை எளிமைப்படுத்தி எழுத முடியுமோ அத்துணை எளிமைப்படுத்தியும் விளக்கியும் எழுதியுள்ளேன்.

இவ்வுரை, வித்துவான் தேர்விற்குப் பயிலும் மாணவர்கட்கும், சங்க இலக்கியங்களைப் படித்து அவற்றின் பொருளை உணரவேண்டுமென்று விரும்பும் பொதுமக்களுக்கும், பள்ளி, கல்லூரிகளிலுள்ள நூல்நிலையங்கட்கும் பெரிதும் பயன்படுமென நம்புகின்றேன்.

தேர்விற்குப் பயிலும் மாணவர்கட்குத் தேவையான பகுதிகளையும், சிறப்புப் நயமும் அமைந்த உரைப் பகுதிகளையும் பழைய உரையிலிருந்து இந்நூலில் ஆங்காங்கே தந்திருக்கின்றேன்.

இந்நூலை மிகவும் அழகான முறையில் வெளியிட்டுள்ள அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ் உரிமையாளர் கி. கரு. ராம. சாமிநாதன் செட்டியார் அவர்களுக்கும், இதனை அச்சிடுங்கால் முதலிலிருந்து இறுதிவரை அச்சுப்படிக்கீர் நன்முறையில் திருத்தி, நூல் விரைவில் வெளிவருவதற்கு உதவிபுரிந்தவரும் என்னுடைய கேழுதகை நண்பருமாகிய திரு. க. யா. ருத்நாயன் அவர்கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகுக.

நூல்கிலைய அலுவலர்களும், பள்ளி கல்லூரிகளின் தலைவர்களும், மாணாக்கர்களும் பொது மக்களும் இந்நூலைப் பெருவாரியாக ஆதரித்து, இத்துறையில் என்னை மேன்மேலும் ஊக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

சென்னை, }
9-8-'64. }

இங்ஙனம்
மி. பொன். இராமநாதன்

பாடினோர் வரலாறு

இரண்டாம் பத்து

கும்ட்டுக் கண்ணனார்: இவர் இந்நூலின் இரண்டாம் பத்தைப் பாடிய புலவராவார். இவர் பெயர்க்கு முன்னுள்ள கும்ட்டுர் என்னும் அடைமொழியால், இவரது ஊர் கும்ட்டுர் என்பது விளங்கும். இவரால் பாடப்பெற்றவன் இமையவரம்பன் நெடுஞ் சேரலாதன் என்பவன். இப்புலவர் இச்சேரன்பால் உம்பற் காட்டைச் சார்ந்த ஐந்நாறு ஊர்களைப் பிரமதாயமாகப் பெற்றார் என்று இவ்விரண்டாம் பத்தின் பதிகம் கூறுகின்றது. பிரமதாயம் என்பது அந்தணர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நன்கொடையாகும். இதனால் இப்புலவர் அந்தணர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று அறியலாம். இவ்வூர்களைப்பேயன்றி, முப்பத்தெட்டாண்டுகள்வரை தென்னாட்டு வருவாயில் ஒருபகுதியையும் இவர் பரிசிலாகப் பெற்றுவந்தனர்.

மூன்றாம் பத்து

யாலைக் கௌநமனார்: இவர் இந்நூலின் மூன்றாம் பத்தைப் பாடிய புலவராவார். இவரால் பாடப் பெற்றவன் யல்யானைச் செந்நெறுகுட்டுவன் என்னும் சேரமன்னன். இவர் பாடலைக் கேட்டசேரன், 'நீ வேண்டும் பரிசில் யாது?' என்று புலவரை கோக்கிக் கேட்டான். அதற்கு அவர், 'யானும் என் யார்ப்பலியும் சுவர்க்கம் புகல்வேண்டும்' என்று கூறினார் எனப் பதிகம் பகர்கின்றது. இதிலிருந்து இப்புலவரும் அந்தணர் இனத்தைச்

சேர்ந்தவர் என அறியலாம். பின்னர் அரசன் அறிஞரை வினாவி, அவர் கூறியவண்ணம் ஒன்பது பெரிய வேள்விகளைச் செய்தான் என்றும், பத்தாம் வேள்வியைச் செய்யும்போது புலவரும் அவர் மனைவியும் காணாமற்போயினர் என்றும் அப்பதிகமே அறிவிக்கின்றது.

நான்காம் பத்து

காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்: இவர் இந்நூலின் நான்காம் பத்தைப் பாடிய புலவராவர். இவர் காப்பியாறு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்று கருதப்படுகின்றார். ஆனால், அவ்வூர் இன்று எங்குள்ளது என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இவரால் பாடப்பெற்றவன் களங்காய்க்கண்ணி நாரூழ்ச்சேரல் என்பவனாவான். இப்பாடலுக்காக இவர் நாற்பது இலட்சம் பொன்னும் சேரன் ஆண்டுவந்த நாட்டில் ஒருபகுதியும் பரிசிலாகப் பெற்றனர்.

ஐந்தாம் பத்து

பரணர்: இவர் இந்நூலின் ஐந்தாம் பத்தைப் பாடிய புலவராவர். இவரால் பாடப்பெற்ற அரசன் கடல்நோக்கேட்டிய செங்குட்டுவனாவான். இவர் தம் காலத்தில் பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கினார். கபிலர் என்னும் மற்றொரு பெரும் புலவர் இவரது உற்ற நண்பராவர். எட்டுத்தொகைநூல்களில் இவர் பாடியனவாக எண்பத்திரண்டு செய்யுட்கள் இருக்கின்றன. இவரது செய்யுட்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதேனும் ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு அமைந்திருக்கும். இவர் பாடலுக்காகச் செங்குட்டுவன் இவருக்குத் தன் நாட்டைச் சார்ந்த உம்பாற்காடு என்னும் பகுதியில் வரும் வருவாயையும், தன் மகனாகிய குட்டு

வஞ் சேரல் என்பவனையும் பரிசிலாகத் தந்தான் என்று இவ்வைந்தாம் பத்தின் பதிகம் கூறும்.

ஆறாம் பத்து

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் : இவர் இந்நூலின் ஆறாம் பத்தைப் பாடிய புலவராவார். இவர் பெண்பாற் புலவர். இவரது இயற்பெயர் செள்ளை என்பது. முதலிலுள்ள நகரமும், ஈற்றிலுள்ள ஆறும் இவர் சிறப்பினைக் குறிக்க வந்த இடைச்சொற்களாகும். காக்கையை நோக்கிக் கரையுமாறு அதனைச் சிறப்பித்துப் பாடிய இவரது பாடலொன்று குறுந்தொகையில் 210ஆம் பாடலாகக் காணப்படுகின்றது. அப்பாடலின் பொருட் சிறப்பினை அறிந்த பெருமக்கள் இவருக்குக் காக்கைபாடினியார் என்னும் சிறப்புப் பெயரை அளித்தனர் போலும். அதனால் இவர் காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார் என்று குறிக்கப்பெற்றார். இவரால் பாடப்பெற்ற சேரன் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்பவனாவன். இவர் தம் அணிகலனுக்காக ஒன்பது துலாம் பொன்னையும், இலட்சம் பொற்காசுகளையும் அச்சேரலாதனிடம் பரிசாகப் பெற்றனர்.

ஏழாம் பத்து

கபிலர் : இவர் இந்நூலின் ஏழாம் பத்தைப் பாடிய புலவராவார். இவரால் பாடப்பெற்ற சேர மன்னன் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் என்பவன். பாரி வள்ளலின் உயிர்த் தோழராய் இருந்ததோடு அவன் அவைக்களப் புலவராகவும் விளங்கினார். பாரியின்மீது பொறுமைகொண்டு தமிழ் நாட்டு முவேந்தர்களும் அவனோடு போர்செய்யக் கருதி அவன் பறம்பு மலையை முற்றுகையிட்டிருந்தபோது, கபிலர் அவர்கள் முன்

சென்று, 'நீவீர் பாரியின் நாட்டைப் பெறக் கருதின், யாழ்ப்பாணர் போல வேடம் பூண்டுவந்து அவனைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசிலாக அதைப் பெறலாமன்றி, போரினால் உம்மால் பெற இயலாது' என அஞ்சாது பாடிய வீரப் புலமை வாய்ந்தவராவர்; இவர் பாடிய அச்செய்யுள் புறநானூற்றில் இருக்கின்றது. பாரி இறந்த பின்னர் அவன் மகளிர் இருவரையும் மணம்செய்து கொடுப்பதற்காக அரும்பாடுபட்டவர்.

பிரகத்தன் என்னும் ஆரிய அரசனுக்குத் தமிழ் அறிவுறுத்தற்காகக் குறிஞ்சிப் பாட்டினைப் பாடினார். அது பத்துப்பாட்டில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகிய இன்னு நாற்பதும் இவரால் பாடப்பட்டதே. பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் மூன்று தொகைநூல்களிலும் இவரது பாடல்கள் உள்ளன. இன்று பாடியனவாக உள்ள செய்யுட்கள் 277 ஆகும்.

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் இவருக்கு ஒரு நூறுயிரம் பொற்காசுகளையும், நூற்று என்னும் குன்றின்மீது ஏறி, தன் உண்ணிற்கண்ட ஊர்களையும் பரிசிலாக அளித்தான்.

எட்டாம் பத்து

அரிசில் கிழார்: இவர் இந்நூலின் எட்டாம் பத்தைப் பாடிய புலவராவர். இவரால் பாடப்பெற்றவன் பெருஞ்சேல் இரும் பொறை என்னும் சேரமன்னன். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. அரிசில் என்பது ஒருர். கிழார் என்பது வேளாளர்க்குரிய பட்டப் பெயராகும். இக் கிழார் என்னும் பெயரால் இவர் வேளாள இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என அறியலாம். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய பேகன் எக்காரணத்தாலோ தன் மனைவியுடன் சினங்கொண்டு அவளைப் பிரிந்திருந்தான். அவளை

ஏற்றுக்கொண்டு அவளோடு கூடிவாழவேண்டுமென்று பேசுகளை வேண்டிக்கொண்டு இப்புலவர் பாடிய செய்யுள் புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது.

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை இவருக்கு ஒன்பது இலட்சம் பொற்காசுகளைக் கொடுத்ததோடு, தானும் தன் மனைவியும் வெளியே வந்து நிற்குகொண்டு, அரண்மனையையும் அதில் உள்ள பொருள்களையும், சிங்காதனத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறினான். அதைக் கேட்ட புலவர் அரசனை வேண்டிக் கொண்டு அவற்றை மீண்டும் அவனையே பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்து, தாம் அவனிடம் அமைச்சரிமை பூண்டொழுகினார்.

ஒன்பதாம் பத்து

பெருங்குன்றார் கீழார் : இவர் இந்நூலின் ஒன்பதாம் பத்தைப் பாடிய புலவர். இவரால் பாடப்பெற்ற சேரன், குடக்கோ இளஞ்சேரல் இருப்போரை என்பவன். இவரது இயற் பெயரும் தெரியவில்லை. இவரும் வேளாள வகுப்பைச் சேர்ந்தவரே யாவர். பெருங்குன்றார் என்னும் ஊருக்குரியவர் என்பதனை இவர்க்கு வழங்கும் சிறப்புப் பெயரால் அறியலாம். இளஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் இவர் முப்பத்திரண்டாயிரம் பொற்காசுகளையும், தமக்குத் தெரியாமல் அவ்விரும்பொறையால் அமைத்துத்தரப்பட்ட வீடு முதலிய பலவகைப் பொருள்களையும் பரிசிலாகப் பெற்றார்.

உ ள் ளு றை

பத்தின் பெயர்	பக்கம்
1. இரண்டாம் பத்து —குமட்டுர்க் கண்ணனார்	... 3-68
2. மூன்றாம் பத்து —பாலைக் கௌதமனார்	... 69-128
3. நான்காம் பத்து —காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்	... 129-168
4. ஐந்தாம் பத்து —பரணர்	... 169-220
5. ஆறாம் பத்து —காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்	... 221-269
6. ஏழாம் பத்து —கபிலர்	... 270-318
7. எட்டாம் பத்து —அரிசில்கிழார்	... 319-363
8. ஒன்பதாம் பத்து —பெருங்குன்றார்கிழார்	... 364-420

1000	1000	1000
1001	1001	1001
1002	1002	1002
1003	1003	1003
1004	1004	1004
1005	1005	1005
1006	1006	1006
1007	1007	1007
1008	1008	1008
1009	1009	1009
1010	1010	1010
1011	1011	1011
1012	1012	1012
1013	1013	1013
1014	1014	1014
1015	1015	1015
1016	1016	1016
1017	1017	1017
1018	1018	1018
1019	1019	1019
1020	1020	1020
1021	1021	1021
1022	1022	1022
1023	1023	1023
1024	1024	1024
1025	1025	1025
1026	1026	1026
1027	1027	1027
1028	1028	1028
1029	1029	1029
1030	1030	1030
1031	1031	1031
1032	1032	1032
1033	1033	1033
1034	1034	1034
1035	1035	1035
1036	1036	1036
1037	1037	1037
1038	1038	1038
1039	1039	1039
1040	1040	1040
1041	1041	1041
1042	1042	1042
1043	1043	1043
1044	1044	1044
1045	1045	1045
1046	1046	1046
1047	1047	1047
1048	1048	1048
1049	1049	1049
1050	1050	1050
1051	1051	1051
1052	1052	1052
1053	1053	1053
1054	1054	1054
1055	1055	1055
1056	1056	1056
1057	1057	1057
1058	1058	1058
1059	1059	1059
1060	1060	1060
1061	1061	1061
1062	1062	1062
1063	1063	1063
1064	1064	1064
1065	1065	1065
1066	1066	1066
1067	1067	1067
1068	1068	1068
1069	1069	1069
1070	1070	1070
1071	1071	1071
1072	1072	1072
1073	1073	1073
1074	1074	1074
1075	1075	1075
1076	1076	1076
1077	1077	1077
1078	1078	1078
1079	1079	1079
1080	1080	1080
1081	1081	1081
1082	1082	1082
1083	1083	1083
1084	1084	1084
1085	1085	1085
1086	1086	1086
1087	1087	1087
1088	1088	1088
1089	1089	1089
1090	1090	1090
1091	1091	1091
1092	1092	1092
1093	1093	1093
1094	1094	1094
1095	1095	1095
1096	1096	1096
1097	1097	1097
1098	1098	1098
1099	1099	1099

பதிற்றுப்பத்து மூலமும் தெளிவுரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

எரியெள்ளு வன்ன நிறத்தன் ; விரியிணர்க்
 கொன்றையம் பைந்தார் அகலத்தன் ; பொன்றார்
 எயிலெரி ஊட்டிய வில்லன் ; பயில்இருள்
 காடமர்ந்து ஆடிய ஆடலன் ; நீடிப்
 புறம்புதை தாழ்ந்த சடையன் ; குறங்குஅறைந்து 5
 வெண்மணி ஆர்க்கும் விழவினன் ; நுண்ணூல்
 சிரந்தை இரட்டும் விரலன் ; இரண்டுருவாய்
 ஈரணி பெற்ற எழில்தகையன் ; ஏரும்
 இளம்பிறை சேர்ந்த நுதலன் ; களங்கனி
 மாறேற்கும் பண்பின் மறுமிடற்றன் ; தேறிய 10
 குலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக்
 காலக் கடவுட்கு உயர்கமா வலனே.

நினை — பாடாண் நினை

நுறை — கடவுள் வாழ்த்து

வண்ணம் — ஒழுருவண்ணம்

துக்கு — செந்துக்கு

நெருப்பினை இகழ்வது போன்ற செங்கிறமுடையவன்;
 விரிந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றையினது பசிய
 மாலையை அணிந்த மார்பிணையுடையவன்; பகைவரது திரிபுரங்
 களைத் தியுண்ணுமாறு செய்த வில்லையுடையவன்; செறிந்த இரு
 ளில் சுடுகாட்டை விரும்பி அங்கு ஆடிய ஆட்டத்தையுடையவன்;
 நீண்டு தாழ்ந்து முதுகின் புறத்தை மறைக்கின்ற சடையினை
 யுடையவன்; வெள்ளிய மணிகள் தொடையினிடத்தே கிடந்து
 மிகவும் ஒலிக்கப்பெறும் விழாவினையுடையவன்; நுண்ணிய
 நூலால் கட்டப்பட்ட உடுக்கையை மாறிமாறி ஒலிக்கச் செய்யும்
 விரல்களையுடையவன்; ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டுரு
 வாய், அவ்விருவகை உருவங்களுக்கும் உரிய இருவகையான

அணிகலன்களை அணிந்துள்ள அழகிய தகுதியுடையவன்; வளர்கின்ற இளம்பிறை தங்கியுள்ள நெற்றியை உடையவன்; களாப் பறத்தினோடு மாறுபடுகின்ற கரிய நிறத்தினையுடைய நஞ்சுக்கறை பொருந்திய கழுத்தினையுடையவன்; சூலத்தையும், பிற ஒளி பொருந்திய படைக்கலங்களையும் ஏந்திய, காலங்கடந்த முதல் வனாகிய சிவபெருமானுக்குச் சிறந்த வெற்றி மிகுவதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முநலியன: எள்ளுவன்ன-இகழ்ந்தாற் போன்ற. இணர்-பூங்கொத்து. பைந்தார்-பசிய மலை. அகலத்தன்-மார்பையுடையவன். பொன்றார்-பகைவர். எயில்-திரிபுரம்; மூன்று அரக்கர்கள் வெள்ளி, பொன், இரும்பினாலாய் மூன்று பறக்கும் கோட்டைகளை அமைத்துக்கொண்டு, உலகிற்குத் திங்கு புரிந்து வந்தனர் என்பதும், அவர்களைச் சிவபெருமான் அழித்தனர் என்பதும் புராண வரலாறு. பயில்-செறிந்த. காடு-சுடுகாடு. அமர்ந்து-வீரும்பிய. புறம் புதை-முதுகின் புறத்தை மறைத்த. குறங்கு-தெர்டை. வெண்மணி குறங்கு அறைந்து ஆர்க்கும் என இயைக்க; அறைந்து ஆர்க்கும்-மிக ஒலிக்கும். சிரந்தை-உடுக்கை. இரட்டும்—மாறிமாறி ஒலிக்கும். ஏரும்-வளரும். நூதல்-நெற்றி. மாறு ஏற்கும்-மாறுபடும். பண்பு-கருமிறம். மற-நஞ்சுக்கறை. மிடறு-கழுத்து. தேறிய-தெளிந்த ஒளியுடைய. சூலம் சுடர்ப்படை பிடித்த என மாறிக் கையன் என ஒரு சொல் வருவித்து உரைக்க. காலக் கடவுள்-காலத்தைக் கடந்த கடவுள். மாவலன்-சிறந்த வெற்றி. இறைவனுக்கு வெற்றி மிகுந்தால் உலகம் நலமுறும் என்பது கருத்து.

பதிற்றுப்பத்துத் தெளிவுரை

[முநற் பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கீடைத்தல்.]

குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடிய இரண்டாம் பத்து
ப தி க ம்

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
இன்னிசை முரசின் உதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி ஈன்ற மகன்
அமைவரல் அருவி இமையம் விற்பொறித்து 5
இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோல் நிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளீஇ
அருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு 10
பெருவிறல் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
அமையார்த் தேய்த்த அணங்குடை நோன்தாள்

“இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேலாதனைக் குமட்டுர்க் கண்ணனார்
பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

“அவைதாம், புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்விங்கு பல்புகழ்,
பூத்தநெய்தல், சான்றோர் மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம்,
துயிலின்பாயல், வலம்படு வியன்பணை, கூந்தல் விறலியர்,
வளனறு பைதிரம், அட்டுமலர் மார்பன். இவை பாட்டின் பதிகம்.

“பாடிப்பெற்ற பரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐந்நூறார் பிரமதாயம்
கொடுத்து, முப்பத்தேட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற்
பாகம் கொடுத்தான் அக்கோ.

“இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேலாதன் ஐ ம் ப த் த த் த டி
யாண்டு விற்றிருந்தான்.” (பழையவுரை.)

பறிகப் பொருள் : கிலைபெற்ற பெரும்புகழினையும், குற்றமற்ற உண்மையினையும், இனிய ஓசை யமைந்த முரசினையுமுடைய உதியஞ்சேரலுக்கு, அவன் தேவியாகிய வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி ஈன்ற மகன் இளையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் ஆவான் ; அவன் எத்தகையோனெனில், அமைந்த வருதலையுடைய அருவிகள் பொருந்திய இமைய மலையின் உச்சியில் தன் கொடியின் இலச்சினையாகிய வில்லின் உருவத்தைச் செதுக்கியவன் ; ஒலிக் கின்ற கடலை வேலியாகக் கொண்ட தமிழகம் மற்றெல்லா நாடுகளைக் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குமாறு தனது செங்கோல் ஆட்சியை கிலைபெறுத்தியவன் ; பெருமை நிறைந்த சிறப்போடு பெரும்புகழினையும் நன்மரபினையுமுடைய ஆரிய மன்னரை வணங்கச் செய்தவன் ; இனிமையற்ற கடுஞ்சொற்களையுடைய யவனர்களைச் சிறைப்படுத்தி, அவர்கள் தலையில் நெய்யினை ஊற்றி, கைகளைப் பின்புறமாகக் கட்டியவன் ; பின்னர் அவர்களை விடுதலை செய்தற்பொருட்டு, பெறுதற்கரிய மிக்க விலையினை யுடைய சிறந்த அணிகலங்களையும் அத்தகைய உயர்ந்த வயிரங் களையும் பெற்று, அவற்றைப் பெரிய வெற்றியினையுடைய தன் தலைநகரமாகிய பழைய ஊரின் கண்ணே கொண்டுவந்து புலவர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க்கும் படைத்தலைவர்கட்கும் வழங்கியவன் ; அடங்காப் பகைவர்களை யெல்லாம் அறித்து, அடங்கித் தன் அடி பணிந்து வாழும் பகைவர்க்கு அச்சத்தைத் தருதலையுடைய வலிய முயற்சியினையும் உடையவனாவான், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : மன்னிய-கிலைபெற்ற. மறு-குற்றம். வாய்மொழி-உண்மைச் சொல். இன் இசை-இனிய ஓசை. வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி : பெயர் ; இதற்கு வேறு கருத்துக் கூறுவாருமுளர். பொறித்து-செதுக்கி. இயிழ்தல்-ஒலித் தல். கோல்-செங்கோலாட்சி. நிறிஇ-நிறுத்தி. தகைசால்-பெருமை நிறைந்த. இசை-புகழ். மரபு-பரம்பரை. நயன்-இனிமை. யவனர்-கிரேக்கர் முதலியோர். பிணித்து-சிறைபிடித்து. அக்காலத்தில், தோற்றவர்கள் தலையில் நெய்யினை ஊற்றி, கைகளைப் பின்னாற் கட்டுதல் வழக்கமாகும். கலம்-அணிகலம். விறல்-வெற்றி. தந்து-கொண்டுவந்து. அமையார்-அடங்கியொழுகாத பகைவர். அணங்கு-அச்சம். நோன்தான்-வலிய முயற்சி.

உம்பற்காடு-சேரநாட்டின் ஒரு பகுதி. பிரமதாயம்-அந் தணர்களுக்கு இறையிலி(இனம்)யாக விடப்படும் கிலம். வருவதனில்-வரும் வருமானத்தில்.

இரண்டாம் பத்து

நூல்

11. புண்ணுமிழ் குருதி

வரைமருள் புணரி வான்பிசிர் உடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடல் முன்னி
அணங்குடை யவுணர் ஏமம் புணர்க்கும்¹
குருடை முழுமுதல் தடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிநூர்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந ரறுப்ப
அருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற இருங்கழி நீர்நிறம்² பெயர்ந்து
மனாலக் கலவை போல அரண்³கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பின் உயர்ந்த ஊக்கலை!
பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்⁴
கடியுடை முழுமுதல் துமிய ஏளம்⁵
வென்றெறி முழங்குபனை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவின் ஆர மார்பிற்
போரடு தானைச்⁶ சேர லாத!
மார்புமலி பைந்தார் ஓடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்த
நின்
பலர்புகழ் செல்வம் இனிதுகண் டிகுமே
கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயம்

பாடல்: 1. ஏமம் புணர்க்கும் 2. நீநிறம் 3. போலரண்
4. வலர்பூங் கடம்பின். 5. வோஓய் 6. வேலிண்டு தானை.

தென்னங் குமரியொ டாயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே .

25

துறை — செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வள்ளம் — ஒழுகு வண்ணம்

துக்கு — செந்தூக்கு

பெயர் — புண்ணுமிழ் குருதி

வரைமருள் புணரி வான்பிசிர் உடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடல் முன்னி
அணங்குடை யவுணர் ஏமம் புணர்க்கும்
சூருடை முழுமுதல் தடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிநூர்ந் தாங்கு

[1-6]

கடலின் கண்ணே மலைபோன்ற அலைகள் எழுந்து
தோன்றின. அவையெல்லாம் சிறுசிறு திவலைகளாக உடைந்து
சிதறுமாறு காற்று மோதி யடித்தது. அக்கடலோ அசை
தலையுடைய மிறைந்த நீரினைக் கொண்டது; நீர் செறிந்த பெரும்
பரப்பினை உடையது. அத்தகைய கரிய கடலின் நடுவிடத்தே
சென்று, உயிர்களுக்கு வருத்தஞ் செய்தலை இயல்பாகவுடைய
அசரர்களுக்குப் பாதுகாவலைச் செய்வதும், சூரபதுமனுக்குச்
சொந்தமாக உடையதுமாகிய மாமரத்தின் அடியினை வெட்டிய—
பெரும் புகழினையும், கடிய சினத்தினையும், வெற்றியினையு
முடைய—முருகவேள் தனக்குரிய ஊர்தியாகிய மீனாழ்வார் என்
னும் பாணையின்மீதேறி அதனைச் செலுத்தினான். அதுபோன்று,

அருஞ் சோழியோடு முநலியன: வரை-மலை; மருள்: உவம
வுருபு. புணரி-அலை. வான்-வெள்ளிய. பிசிர்-நீர்த் திவலை. வளி-
காற்று. அட்ட-சிதைத்த. கமஞ்சூல்-மிறைந்த நீர்; சூல்-கருப்பம்;
சூல் கொண்டவயிறு மிறைந்திருக்குமாறுபோல, கடலும் நீரால்
மிறைந்து தோன்றுதலின், அந்நீர் கடலுக்குச் சூலாக உருவகித்
துரைக்கப்பட்டது. நளி-செறிந்த. மா-கரிய. எச்செயலையும்
முதலில் மீனைத்தே பின் செய்ய வேண்டுதலின், அந்மீனைப்பாகிய
காரணத்தைச் செல்லுதலாகிய காரியமாக உபசரித்து, 'முன்னி'
என்றார்; இது காரணவாகுபெயர். அணங்குதல்-வருந்துதல்.
தேவர்கட்கும், மக்களுக்கும் திங்கு செய்தலையே தம் இயல்பாக

பாடல்: 1. மதத்தபக் கடந்தே.

உடையவராதலால்-அசுரர், 'அணங்குடை அவுணர்' எனப் பட்டனர். அணங்கு-வருத்தம். ஏமம்-பாதுகாவல். புணர்க்கும்-செய்யும். சூர்-சூரபதுமன். முழு முதல்-(மாவின்) அடிமரம்; மாமரம்; மாமரம் என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. சூரபது மனும் பிற அசுரர்களும் கூடித் தம்மை எதிர்த்துப் போரிடும் பகைவர்தம் வலியில் பாதி தம்மை வந்தடையவேண்டும் என்று கருதித் தவஞ் செய்வதற் றிடமாயிருந்ததொரு மாமரம் கடலின் றடுவே இருந்ததென்றும், அதனை முருகப் பெருமான் வெட்டி எறிந்தாரென்றும் கந்த புராணங் கூறும். "வரைமருள் புணரிகளிறார் தாங்கு" என்னும் அடிகள், மேல்வரும் சேரலாதனுடைய வீரச்செயல்களுக்கு உவமையாகும்.

செவ்வாய் எஃகம் விலங்குநர் அறுப்ப
அருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற இருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
மனாலக் கலவை போல அரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பின் உயர்ந்த ஊக்கலை!
பலர்மொசிந் தோம்பிய அலர்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுதல் துமிய ஏய்
வென்றெறி முழங்குபனை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவின் ஆர மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர லாத!

[7-16]

செவ்வாய் எஃகம்.....உயர்ந்த ஊக்கலை!

[7-11]

(சேரலாதனுடைய) சிவந்த வாயினையுடைய வாள், அவனைப் போரில் எதிர்த்துத் தடுக்கும் பகைவருடைய உடம்புகளை அறுக்கும்; அப்பகைவருடைய பிளத்தற்கரிய மார்புகளைப் பிளந்ததனால் உண்டான புண்கள் சிந்திய இரத்தத்தினால் நீலமணி போன்ற கரிய நிறத்தினைக் கொண்ட பெரிய கழியின் நீரானது, தன் கிற மாறி, குங்குமக் குழம்பினைப் போன்று செந் கிறங்கொண்டது. இவ்வாறு கழியின் நிறமும் மாறுபடுமாறு பகைவர்களுடைய மதில்களை அழித்து, வலிமையினால் மேம்பட்டு விளங்கும் சிறப்புடனே உயர்ந்த முயற்சியினையும் உடையாய்!

பலர்மொசிந் தோம்பிய.....சேர லாத! [12-16]

(கடலினகத்தே உள்ள ஒரு நிலில்) வீரர் பலர் மொய்த்து நின்று பாதுகாத்து வருவதும், மலர்ந்த பூக்களையுடையதுமாகிய கடம்ப மரத்தின் அடியினை வெட்டிக் கொணருமாறு தன் படை வீரர்களை ஏவி, அவ்வாறு அவர்களால் வெட்டிக் கொண்டு வரப்பட்ட மரத்தால் முழங்கும் வெற்றி முரசினைச் செய்தவனும், வெல்லும் போரினையும், பன்னாடையால் வடிகட்டப்பட்ட கள்ளினையும், மாலை அணிந்த மார்பினையும், போரில் பகைவர்களைக் கொல்லும் படைகளையும் உடையவனுமாகிய சேரலாதன் என்னும் இயற்பெயரினை உடையவனே !

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: வாய்-முனை. எஃகம்-வாள். விலங்குதல்-தடுத்தல். நிறம்-மார்பு. குருதி-இரத்தம். மனாலக் கலவை-குங்குமக் குழம்பு. அரண்-மதில். முரண்-வலிமை. ஊக்கல்-ஊக்கத்தினை உடையோய்; அண்மை விளி; 'ஊக்கத்தினை உடையையாய்' என முற்றெச்சமாகப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். மொசிந்து-மொய்த்து; 'மொசிந்து' என்னுஞ் சொற் குறிப்பால், இனிப்புப் பண்டத்தினை ஈக்களோ, எறும்புகளோ மொய்த்து நிறறல்போல, கடப்ப மரத்தினை ஏராளமான வீரர்கள் மொய்த்து நின்று காத்தனராதல் வேண்டும் என்னும் உட்கருத்தினை அறியலாம்.

மேல்கடற்றிவு ஒன்றில் கடம்பர் என்னும் ஒரு வகுப்பினர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் அப்பக்கமாக வரும் கப்பல்களை எல்லாம் கொள்ளை யடித்தும், பக்கத்திலுள்ள நாடுகளின்மீது அடிக்கடி படையெடுத்தும், ஆண்டிருந்த மக்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் பெருஞ்சேதம் விளைவித்தும் வந்தனர். இதனால் சினமுற்ற சேரலாதன் தன் படைகளை ஏவி அக்கடம்பரை அழித்து, அவர்கட்குக் காவல் மரமாக இருந்த கடம்பினையும் வெட்டிக் கொணருமாறு செய்து, பின் அதனால் வெற்றி முரசம் செய்தான் என்பது சங்க இலக்கியங்களால் அறியப்படும் செய்தியாகும்.

பழங்காலத்தில் ஒவ்வோரசரும் ஏதேனும் ஒரு மரத்தைத் தமக்குரிய காவல் மரமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதும், அம் மரத்தை அவர்கள் தம்முயிரினும் மேலாகக் கருதிப் பாதுகாத்து வந்தனர் என்பதும், பகைவர்கள் யாரேனும் அதனை வெட்டி விடுவரேல், அதைத் தமக்கு அவர்கள் செய்த பேரவமானமாகக் கருதினர் என்பதும் புறநானூறு முதலிய நூல்களால் அறியலாம்.

கடி-காவல். முழுமுதல்-அடி மரம். துமிய-வெட்டுமாறு, ஏய்-ஏவி. பனை-முரசு. நார்-பன்னாடை. அரித்தல்-வடிகட்டுதல். நறவு-கள். ஆரம்-மாலை.

மார்புமலி பைந்தார் ஓடையோடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்த
நின்

பலர்புகழ் செல்வம் இனிதுகண் டிகுமே
கவிர்ததை சிலம்பில் துஞ்சங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயம்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

[17-25]

கவிர்ததை சிலம்பில்.....கடந்தே.

[21-25]

(இமயமலையின்) பக்கமலையில் முள்முருக்க மரங்கள் நெருங்கி வளர்ந்தோங்கியுள்ளன; அவ்விடத்தே இரவில் கவரி மான்கள் தூங்குகின்றன; அப்போது அவை பகற் காலத்தே தாம் உண்ட நரந்தம் புல்லையும், பரந்து விளங்கும் அருவிகளையும் கனவு காணுமாம். அத்தகைய வளமுடையதும், முனிவர்கள் நிறைந்து தவஞ் செய்தற் கிடமாயிருப்பதும், பெரும் புகழினை உடையதுமாகிய இமயமலையும், தெற்கேயுள்ள அழகிய குமரியுமாகிய இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நிலத்திலுள்ள மன்னர்களுக்குள்ளே, செருக்கால் தம்மை உயர்த்திக் கூறிக்கொள்ளும் அரசர்களுடைய வீரம் அழியுமாறு அவர்களோடு எதிரின்று பொருதுவென்றாய், நீ;

மார்புமலி பைந்தார்.....இனிது கண்டிகுமே [17-20]

அங்ஙனம் வென்ற நினது மார்பினிடத்தே நிறைந்து விளங்குகின்ற பசுமையான மலர் மாலையானது, மிகவும் நீண்டு, நீ ஏறிச் செலுத்தும் யானையின் நெற்றிவரையில் தொங்குவதால், அம்மாலையோடு கூடி விளங்கும் முகபடாத்தினையும், வெற்றியால் உயர்ந்த கொம்புகளையும் உடையது நினது குற்றமற்ற பட்டத்து யானை; அவ்யானையின் கழுத்தில் பொன்னரி மாலை அணியப் பெற்றிருக்கும், நீ அதன் பிடரியின்மேல் ஏறி

யிருந்து (கடுஞ்சின விறல்வேள் களிநூர்ந்தாங்கு) சிறப்புற்று விளங்குவாய்! பலரும் புகழத்தக்க அத்தகைய சிறந்த செல்வச் சிறப்பினை யாம் இன்புறக் கண்டு மகிழ்ந்தோம்; என்றவாறு.

அருஞ்சொற் றோருள் முநிலியன: கவிர்-முன்முருக்க மரம். ததைதல்-செருங்குதல். சிலம்பு-பக்கமலை. கவரி-கவரிமான். கவரி மான் தன் உடம்பிலிருந்து ஒரு மயிர் நீப்பினும், உயிர் வாழாத இயல்புடையதாயிருந்தும், முட்கள் நிறைந்த முருக்க மரங்களின் இடையில் துயில் கொண்டதன் காரணம், அங்குத் தவம் செய்யும் முனிவர்களது ஆணையானே ஆண்டுள்ள மரங்களும் எவ்வுயிர்க்கும் யாதோரிடையூறும் செய்யமாட்டா என்னும் நம்பிக்கையேயாம் எங்க.

'அருவியொடு நரந்தம் கனவும்' என்றது, அவ்வாரியராணையானே பிற விலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் நுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவினும் காணும் என்றவாறு. (பழையவுரை.)

ஆரியர்-முனிவர். துவன்றிய-நிறைந்துள்ள. மன்-மன்னருக்குள்; ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. மிக்கூறல்-(தம்மைத்தாமே) மேலாக உயர்த்திக் கூறிக்கொள்ளுதல். மறம்-விரம்; வலிமையுமாம். தப-அழியுமாறு. கடத்தல்-வஞ்சியாது எதிர்பின்று பொருது வெல்லுதல். 'மன்மிக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்து' என்றது, தனக் கடங்கித் திறை செலுத்தி வாழும் மன்னர்களை ஒறுக்காது, செருக்குற்று, அடங்காது திரியும் மன்னர்களையே,—அவர்கள் செருக் கடங்குமாறு அடக்கியொடுக்குவன் என்பதாம். பைந்தார்-பசுமையான மலர் மாலை; ஈண்டுப் பசுமை நிறத்தினை உணர்த்தாது, 'வாடாத' என்னும் பொருளினித் தந்து நின்றது. ஓடை-முகபடாம். வலன்-வெற்றி. பொலன்-பொன்: அஃது ஈண்டுப் பொன்னாலாய அணியினை உயர்த்தி நின்றது; காரணவாகு பெயர். எருத்தம்-பிடரி. கண்டிகும்-கண்டோம்.

முருகப் பெருமான் கடலின்கட் புகுந்து மாமரத்தினை வெட்டி, யானையின்மீது ஏறிச் சென்றாற்போன்று, சேரலாதனும் கடலின்கட் சென்று கடப்ப மரத்தினை வெட்டிக் களிற்றின்மேற் பொலிந்து நின்றான் என்னும் உவமை நயம் அறிந்து மகிழ்தற் குரியதாகும்.

மறந்தபக் கடந்து (25) முழங்குபனை செய்த (14) எனக் கொண்டுக்கூட்டுக. இங்ஙனமின்றி, மறந்தபக் கடந்து யானை

இரண்டாம் பத்து

எருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்த (18-19) எனக் கொண்டுக் கூட்டினும் அமையும்.

முடிவு: ஊக்கலை! (11) சேரலாத! (16) விறல்வேள் களிறார்ந்தாங்கு (6) யானை (18) எருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்த நின் (19) பலர் புகழ் செல்வம் இனிது கண்டிகும் (20) எனக் கொண்டுக் கூட்டி வினை முடிவு செய்ய்க.

துறை முதலியவற்றின் விளக்கம்: செந்துறைப் பாடாண் பாட்டாவது, உலகினுள் இயல்பாக அமைந்த மக்களின் சிறப்புக்களை அமைத்துப் பாடப்படும் பாட்டாம். செந்துறை-விகார வகையான் அமரராக்கிச் செய்யும் அறுமுறை வாழ்த்தினைப் போலாது, உலகினுள் இயற்கை வகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுதல் (தொல். புறத். 27, ந.) பாடாண்: பாடாண் என்பது, பாடுதல் வினையையும் பாடப்படும் ஆண் மகனையும் நோக்காது, அவனது ஒழுக்கலாறுகிய தினையை உணர்த்தினமையின், வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (தொல். புறத். 25, ந)

ஒழுவுண்ணாவது, தேனேழுக்கு, நெய்யொழுக்கினைப் போன்று ஒசை இடையிடையே அற்றுச் செல்லாது ஒரே சீராக ஒழுங்குபட்டுச் செல்வதாகும்.

சேத்துக்கு: ஆசிரியப்பா.

புண்ணுமிழ் குருதி: 'அருநிறம் நிறத்த' என முன் வந்த அடைச் சிறப்பானும், 'மணிகிற இருங்கழி நீர் நிறம் பெயர்ந்து—மனாலக் கலவை போல' எனப் பின் வந்த அடைச் சிறப்பானும் இதற்குப் 'புண்ணுமிழ் குருதி' என்று பெயராயிற்று. (பழையவுரை.)

கருத்து: இதனால் சேரலாதனுடைய வெற்றிச் செல்வத்தின் சிறப்பு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

12. மறம்வீங்கு பல்புகழ்

வயவர் வீழ வாளில் மயக்கி
இடங்கவர் கடும்பின் அரசுதலை பணிப்பக்
கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே!
தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகிர்
அரிமான் வழங்குஞ் சாரல் பிறமான்¹

- தோடுகொள் இனநிறை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநகர் அரசதுயி லீயாது
மாதிரம் பணிக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிதுநின் செல்வம் ; கேட்டொறும்
காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி 10.
வாடாப் பைம்மயிர் இளைய ஆடுநடை¹
அண்ணல் மழகளி றரிஞ்மி ரூப்பும்
கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவ ணிறுத்த இரும்பே ரொக்கல்
தொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ 15.
எஃகுபோழ்ந் தறுத்த வால்நிணக் கொழுங்குறை
மையூன் பெய்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
நளையமை கள்ளின் தேறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தின்² ஈர்ஞ்சிற கன்ன
நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை 20.
நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையில் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
அமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே. 25.

இதுவுமது —

மேயி : மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

வயவர் வீழ வாளரில் மயக்கி
இடங்கவர் கடும்பின் அரசுதலை பணிப்பக்
கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே ! [1-3]

பகைவீரர்கள் உயிரிழந்து தரையில் விழுமாறு,
அவர்களோடு வாட்போரினைச் செய்து, அவர்களுக்குரிய இடங்
களைக் கவர்ந்துகொள்ளும் சுற்றத்தினையுடைய அரசர்கள் தலை
நடுங்கும்படியாக, அவர்கட்குக் காவல் மரமாக அமைந்த

பாடல் : 1. இறைய வாடுநடை. 2. இருஞ்சிறகன்ன

இரண்டாம் பத்து

கடம்பினை அடியோடு வெட்டித் தள்ளிய கடிய சினத்தினை
புடைய வேந்தே!

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : வயவர்-வீரர். அரில்-போர்.
மயக்கி : ஈண்டுச் செய்து என்னும் பொருட்டு. இடம்-நாடு.
கடும்பு-சுற்றம் : ஈண்டுச் சுற்றமென்றது, அமைச்சர், தாணைத்
தலைவர் முதலியோரை என்க. பகைவர் நாடுகளைக் கவரவல்ல
ஆற்றல் படைத்த சுற்றத்தினை உடையராயிருந்தே, அவர்களால்
தம் காவல் மரத்தினை வெட்டும் சேரனை எதிர்த்துப் போரிட்டுத்
தடுக்கும் வலியுலராய்த் தலைநடுங்கிக் கிடந்தனரென்று சேர
லாதனின் ஆற்றலை விளக்கியவாறு. பணித்தல்-நடுங்குதல்.

தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகிர்
அரிமான் வழங்குஞ் சாரல் பிறமான்
தோடுகொள் இனநிறை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநகர் அரசதுயி லீயாது
மாதிரம் பணிக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிது...

[4-9]

பிடரிமயிர் பொருந்திய கழுத்தினையும், நீண்ட கூரிய
நகங்களையும் உடைய சிங்கம் திரியும் மலைச்சாரலின் கண்ணே,
இனமினமாகத் தொகுதி கொண்டுள்ள பிற விலங்குகளின்
கூட்டம் மன நடுங்கி மறைந்துறைவதுபோல, மூவகை
முரசங்களும் ஒலிக்கும் தம் பெரிய அரண்மனைக்குள்ளே தங்கி
எண்நிலைகளிலும் வாழும் அரசர்கள் இரவிலும் தூங்காமல்
நடுங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் நடுங்குதற்குக்
காரணமான நின் வீரத்தால் மிக்கு விளங்கும் பல்வகையான
புகழ்களையும் கேட்டற்கு எமக்கு இனிதாக இருக்கின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : தார்-பிடரி மயிர். எருத்து-
கழுத்து. வார்-நீண்ட ; 'வாரல்' என்பதில் உள்ள, 'அல்'
சாரியை. வள்-கூர்மை. அரிமான்-சிங்கம் ; இருபெயரொட்டுப்
பண்புத் தொகை. மான்-விலங்கு. தோடுகொள்-தொகுதி
கொண்ட ; தோடு-தொகுதி. 'பிற மான் தோடுகொள் இன
நிறை' என்னும் தொடரிலுள்ள சொற்களை, 'இனம் தோடுகொள்
பிறமான் நிறை' என மாற்றி அமைத்துப் பொருள் கொள்க.
அதிர்தல்-அச்சத்தால் நடுங்குதல். அரசர்களுடைய அரண்
மனைகளில், கொடைமுரசு, படைமுரசு, மணமுரசு என்னும்

முவகை முரசங்களும் எப்பொழுதும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கு. மாகலின், 'முரசு முழங்கு நெடுகர்' எனப்பட்டது, நகர்-அரண்மனை. துயிலியாது-தூங்காமல்; எதிர் மறை வினை யெச்சத் திரிபு. மாறிரம்-திசை. பணிக்கும் மறம்-பணித்தற்குக் காரணமாகிய மறம் என விரியும்; நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை; பணித்தல்-நடுங்கு தல். மறம்-விரம். அரிமான் ஒன்றேயாயினும், பிற விலங்குகள் இனமினமாகத் தொகுதி கொண்டிருக்கும் எண்ணற்றவையேயாயினும் அவை அச்சிங்கத்திற்கு அஞ்சி நடுங்கி மறைந்து வாழும் என்னும் உவமையால், சேரலாதன் ஒருவனேயாயினும், அவனுடைய பகைமன்னர்கள் எண் திசைகளிலும் நிறைந்து வாழும் எண்ணற்றவராயிருப்பினும் அவர்கள் அச்சேரலாதனது ஒரு காலுக்கொருகால் மிகும் வீரப் புகழைக் கேட்டுத்தோறும் அஞ்சி நடுங்கித் தம் அரண்மனைக்குள்ளேயே ஒடுங்கிக் கிடப்பர் என்பதாம். வீரப் புகழ் ஒன்றேயாயினும் அது வெட்சி, கரந்தை முதலிய பல துறைகளாலும் வருதலின் பலபுகழ் எனப்பட்டது.

..... நின் செல்வங் கேட்டொறும்
காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி
வாடாப் பைம்மயிர் இனைய ஆடுநடை
அண்ணல் மழகளி றரிஞியி ரேப்பும்
கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவண் இறுத்த இரும்பே ரொக்கல்

[9-14]

மறம்வீங்கு பல்புகழுடைய நின் செல்வப் பெருமையினைக் கேட்டுத்தோறும் (என் சுற்றத்தார் நின்னைக்) காண வேண்டுமென்று விரும்பினர்; அதனால் அவர்கள் கடத்தற்கரிய பற்பல குன்றுகளைக் கடந்து நின் அரண்மனையை வந்தடைந்தனர்; அக் குன்றுகளில் உதிராத பசிய மயிரினையும், இளமையினையும், அசைந்து செல்லும் நடையினையுமுடைய தலைமைசான்ற இள ஆண்பாளை யொன்று; அது மதீரைச் சொரிந்துகொண்டிருந்தது; அம் மதத்தை உண்ணும்பொருட்டு வரிகளையுடைய வண்டுகள் வந்து அவ் பாணையின்மீது மொய்த்தன. அதைக் கண்ட அதன் தாய் பாளை ஆண்டுள்ள மணங் கமழும் காட்டு மல்லிகைச் செடியொன்றினைப் பிடுங்கி அதனால் அவ் வண்டுகளை ஒட்டாநிற்கும்; அத்தகைய கன்றுகளோடுங்கூடிய பெண் பாளைகளையுடைய குன்றுகள் பல;

வற்றைக் கடந்து வந்து நின் அரண்மனையின் ஓரிடத்தே தங்கிய
என் கரிய பெரிய சுற்றத்தார்,

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : மன்னர்கள் தம் பகைவர்
நாட்டின்மீது படையெடுத்து ஆண்டுநின்றும் கவர்ந்துவந்த
போருள்களைப் புலவர் பாணர் முதலியோர்க்குப் பரிசாக சுவது
வழக்கமாதலின் 'நின் செல்வங் கேட்டொறுங் காண்டல் விருப்
பொடு' என்றார். குளவி-குளவியால் ; மூன்றாம் வேற்றுமைத்
தொகை. குளவி - காட்டு மல்லிகை. வாடாமை : ஈண்டு
உதிராமையை உணர்த்தி நின்றது. அண்ணல்-தலைமை. 'மழ'
என்பது இளமைப் போருள் உணர்த்தும் உரிச்சொல். அரி-வரி.
சூழியு-வண்டு. வண்டுகள் யானையின் மதநீரை உண்பது
வழக்கம். ஒப்பும்-ஒட்டும். கன்று : இது மழகளிற்றுக்குப்
பின் ஈனப்பட்டது. பிடிய-பிடிக்கையுடைய : குறிப்புவினைப் பெய
ரெச்சம் ; பிடி-பெண்பாளை. 'அவண்' என்றது, அரசனுக்கு
முன்னிலையில் உள்ள ஓரிடம். இறுத்த-தங்கிய. இரு-கரிய.
ஒக்கல்-சுற்றம். வறுமைத் துன்பத்தாலும், வழி நடந்துவந்த
வருத்தத்தாலும் உடம்பு வாடிக் கறுத்திருந்தமையினாலும், மிகப்
பலராயிருந்தமையினாலும், 'இரும்பே ரொக்கல்' என்றார்.

தொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
எஃகுபோழ்ந் தறுத்த வால்நிணைக் கொழுங்குறை
மையூன் பெய்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
நனையமை கள்ளின் தேறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தின் ஈர்ஞ்சிற கன்ன
நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை
நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்தோள்
வசையில் மகளிர் வயங்கிழை அணிய
அமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே. [15-25]

அவ்வாறு வந்திறுத்த என் இரும்பேரொக்கல் நெடு
நாட்களாகப் பசியால் வருந்திய வருத்தத்தினை உடையவர் ;
அவ்வருத்தம் அடியோடு ஒழியுமாறு, வாளால் பிளந்து அறுக்கப்
பட்ட வெள்ளிய நீணத்தோடுங்கூடிய கொழுமை வாய்ந்த
தசையும் ஆட்டின் இறைச்சியைக் கலந்து சமைக்கப்பட்ட

வெண்ணெல் அரிசியாலாய வெண்மையான சோறுமாகிய இவ்
விரண்டினையும் பூவரும்பு கூட்டி அமைக்கப்பட்ட கள்ளின் தெளி
வோடு உண்டனர் ; பின்னர், அவர்கள் அணிந்திருந்த
ஆடைகள், முற்றும் சிதைந்தும் கிழிந்தும் மண்ணின் தூசுகள்
நிறைந்து அழுக்கேறியும், மழை நீரால் நனைந்த பருந்தினது ஈர
மான சிறகுகளை ஒத்திருந்தன ; ஆகவே, அவற்றை நீக்கி, பட்டு
நூலால் செய்யப்பட்ட சிறந்த பட்டாடைகளைத் தம் வெள்ளிய
இடுப்பின்கண்ணே உடுத்துக்கொண்டனர் ; மேலும் நுனி
சுருண்ட கரிய கூந்தலையும், வளைந்த முங்கிலையொத்த மென்மை
யான தோள்களையுமுடைய குற்றமற்ற பெண்கள், ஒளியால்
விளக்கமுற்றிருக்கும் அணிகலங்களையும் அணிந்துகொண்டனர் ;
இங்ஙனம் இவர்கள் உண்டு உடுத்து அணியாநிற்க, நின்பால்
பெருவிருப்பங் கொண்டு, நின் மெய்யோடு இயைத்துக் கட்டி
வைத்தாற்போன்று நின்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் அரசியல் சுற்றத்
தோடு காட்சியளிக்கும், பேராவாரமுடைய நின் திருவோலக்கச்
சிறப்பு, (என் சுற்றமோடு) கண்டு அனுபவித்தற்கு இனிமை
யுடையதா யிராநின்றது, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : 'தொல்பசி' என்றது, நீண்ட
நாட்களாக அவர் வயிற்றர உண்ணுதற்கும் இயலாத வறுமையால்
துன்புற்ற நிலையை விளக்கி நின்றது. பசி-பசியால் ; மூன்றாம்
வேற்றுமைத் தொகை. உழந்த-வருந்திய. பழங்கண்-வருத்தம்.
எஃகு-வாள் ; வாளால் என உருபு விரிக்க. போழ்ந்து-பிளந்து.
வால்-வெள்ளிய. நிணம்-ஊன். குறை-இறைச்சி. மை-ஆடு.
ஊன்-இறைச்சி. 'கொழுங்குறை' என்பது தனியாகச்
சமைக்கப்பட்ட இறைச்சியையும், 'மையுன்' என்பது சோற்றுடன்
கலந்து சமைக்கப்பட்ட இறைச்சியையும் உணர்த்தும் என்க.
'மையுன்.....வெண்ணோறு' என்றமையால், அக்காலத்திலேயே
இன்று புலவு அல்லது பிரியானி என்று வழங்கப்படும் உண
வினைப் போன்ற உணவினைத் தமிழ் மக்கள் சமைத்துண்டனர்
என அறியலாம். வெண்ணெல்-ஒரு வகை நெல் ; ஈண்டு அதன்
அரிசிக்காயிற்று ; காரணவாகு பெயர். நனை-அரும்பு ; அஃது
ஈண்டு இஞ்சிப் பூவினை உணர்த்திற்று. கள்ளில் இஞ்சிப் பூவினை
இட்டு, அதற்கு மணமும், காரமும் ஏற்றுதல் பண்டையோர்
வழக்கமாகும். தேறல்-தெளிவு. மாந்தி-உண்டு. ஈர்-ஈரம்.
மழையால் நனைந்த பருந்தின் சிறகினை, அழுக்கேறிய கிழிந்த
துணிக்கு உவமையாகக் கூறும் வழக்கம் உண்டு என்பதனை,
'கூதிர்ப் பருந்தின் இருஞ்சிற கன்ன, பாரிய சிதாஅரேன்'
(வன்பரணர்) என்னும் புறநானூற்றடியாலும் அறியலாம். நிலந்

தின்னுதலாவது, மண்ணின் தூசு ஆடையினை முடி நின்றலாம் என்க. சிதாஅர்-மிகவும் கிழிந்து சிதைந்துள்ள ஆடை. நூலாக் கலிங்கம்-நூற்கப்படாத நூலால் நெய்யப்பட்ட ஆடை ; எனவே, 'பட்டாடை'யாயிற்று. பட்டு நூல் மக்களால் நூற்கப்படாமையும், பட்டுப்பூச்சியின் கூட்டிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படுதலும் யாவரும் அறிவர். கலிங்கம்-ஆடை.

'நூலாமையென்னும் தொழில், கலிங்கத்துக்குச் சீனையாகிய நூல்மேலதாலெனின், அச்சினையோடு முதற்குள்ள ஒற்றுமை பற்றிச் சினைவினையை முதல்மேல் ஏற்றி வழுவமைதியாற் கூறினான் என்க. இனி, நூலாநூற் கலிங்கமென்பான், நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினான் என்பாரும் உளர். (பழையவுரை).

வால்-வெண்மை ; ஈண்டு, 'வெண்மை' நிறத்தினை உணர்த்தாது, ஒன்றும் இல்லாமையாகிய வறுமையினை உணர்த்தி நின்றது ; வெண்மை, இன்மையை உணர்த்துதலை, வெள்ளறிவு, வெள்ளெழுத்து என்னும் வழக்காலும் அறியலாம் ; வால்-அரைவறுமையால் வாடிய இடை. அரைக்கொள்இ-உடுத்து. வணர்-நுனி சுருண்ட. இரு-கரிய. கதுப்பு-கூந்தல். வாங்கு-வாந்த. அமை-முங்கில். 'வணரிருங்.....மென்தோள்' என்பதனால், அம்மகளிரின் புறஅழகினையும், 'வசையில்' என்பதனால் அகவழகினையும் உணர்த்தியவாரும். அமர்பு-விரும்பி. 'மெய் ஆர்த்த' என்பதற்கு, 'உண்மையைத் தம்மோடு கட்டிய' என்றரைக்கினுமாம். உண்மையைத் தம்மோடு கட்டுதலாவது, உண்மையையே பேசுதலாம் ; ஆர்த்தல்-கட்டுதல். சுற்றம் என்றது, அரசியல் நடாத்துதற்கு உறுதுணையாயிருக்கும் அமைச்சர், தானைத்தலைவர் முதலியோரை என்க. கலி-ஆரவாரம். மகிழ்வு-மகிழ்ச்சியைத் தரும் திருவோலக்கம் ; அரசன் கொலு வீற்றிருக்கும்போது, அவன் முன்னிலையில், மகிழ்ச்சி தருதற்குரிய பல வகையான வினோத மிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுமாதலால், அது 'மகிழ்வு' என்றே குறிக்கப் பெற்றது ; காரியவாகு பெயர் ; ஒலக்கம்-அரசிருக்கைக்குரிய இடம்.

முடிபு : வேந்தே ! நின் மறம்வீங்கு பல்புகழ் கேட்டற்கினிது, நின் பெருங்கலி மகிழ்வு நுகர்தற்கினிது என வினைமுடிவு செய்க.

பெயர் விளக்கம் : “ ‘மறம்வீங்கு பல்புகழ்’ என்றது, அரசர்க்குச் சிறந்த மறப்புகழ் மற்றைப் புகழினும் மிக்க பல்புகழ் என்றவாறு” என்பது பழையவுரை. மற்றைப் புகழாவன, கல்வி, ஈகை முதலியவற்றால் வரும் புகழென அறிக.

கருத்து: இச்செய்யுளால், சேரலாதனுடைய வெற்றிச் சிறப்பும், அவனது ஒலக்க வினோதச் சிறப்பும் ஒருங்கு கூறப் பட்டன என்பதாம்.

13. பூத்த நெய்தல்

தொறுத்தவயல்¹ ஆரல்பிறழ்நவும்
 ஏறுபொருதசெறு உழாதுவித்துநவும்
 கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்தல்
 இருங்கண் எருமையின் நிரைதடுக் குநவும்
 கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின் 5
 வளைதலை முதா ஆம்ப லார்நவும்
 ஒலிதெங்கின்² இமிழ்மருதிற்
 புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
 பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பின்
 நாடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக் 10
 கூற்றடுஉ நின்ற யாக்கை போல
 நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
 விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
 திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
 கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க 15
 ஊறிய³ நெருஞ்சி நீருடு பறந்தலைத்
 தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
 துள்ள மழிய ஊக்குநர் மிடல்தபுத்
 துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே !
 காடே கடவுள் மேன ; புறவே 20
 ஒள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன ;
 ஆறே அவ்வனைத் தன்றியும் ஞாலத்துக்
 கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்⁴
 குடிபுறந் தருநர் பாரம் ஓம்பி
 அழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி ஓடாது 25

பாடல் : 1. தொறுத்தகு நீள்வயல் 2. ஒலித்தெங்கின்
 3. ஊறிய 4. குடிபுறந்தாரா

மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொர் இப்
பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வண்ணம் - ஓழுகு வண்ணம்

நூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்

பேயர் - பூத்த நெய்தல்.

தொறுத்தவயல் ஆரல்பிறழ்நவும்
ஏறுபொருதசெறு உழாதுவித்துநவும்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்தல்
இருங்கண் எருமையின் நிரைதடுக் குநவும்
கலிகெழு துணங்கை ஆடிய மருங்கின்
வளைதலை முதா ஆம்பல் ஆர்நவும்
ஒலிதெங்கின் இமிழ்மருதின்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பின்
நாடு...

[1-10]

இவ்வடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் வளப்பமிக்க நாடுகள், சேரலாதன் அந்நாடுகளின் மீது படையெடுத்துச் சென்று அழிப்பதற்கு முன்பு அவை யிருந்த நிலையாகும் என அறிக.

பசு மந்தைகள் புல் மேய்வதற்கு இடமாக அமைந்த மேட்டு நிலங்கள், ஆரல் மீன்கள் பிறழும் நீர் வளமிக்க வயல்களாயின; எருதுகள் தம்முள் போரிட்டுக் கொண்டு மிதித்துப் புழுதியாக்கப்பட்ட நிலங்கள், ஏர் கட்டி உழ வேண்டாமலே விதைத்தற்குரிய வயல்களாயின; கரும்புகள் நடப்பட்டுள்ள பாத்திகளில், அக்கரும்புகட்கு இடையிடையே பூத்துள்ள நெய்தற் பூக்கள், பெரிய கண்களையுடைய எருமைக் கூட்டத்தினை அவை தமக்குரிய உணவினைப் பெறும் பொருட்டு வேறிடங்களைத் தேடிக்கொண்டு செல்லாவண்ணம் தடுத்தற்குரிய சிறந்த வயல்களாயின; (இளமகளிர் கூடி) ஆரவாரம் பொருந்திய துணங்கைக் கூத்தினை ஆடிய இடங்கள், வளைந்த

தலைகளையுடைய முதிய பசுக்கள், அம்மகளிர் தழையுடையினின்றும் உதிர்ந்த அல்லிப் பூக்களை உண்ணுதற்குரிய இடங்களாயின; இத்தகைய சிறப்புக்களோடு, தழைத்து வளர்ந்துள்ள தென்னைகளையும், பல்வேறு பறவைகள் வந்து தங்கி ஒலிப்பதற்கிடமாகிய மருத மரங்களையும், வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுதற்குரிய வாய்க்கால்களைக் கொண்ட அழகிய பூம்பொய்கைகளையும் உடையவையும், மக்களுக்குப் பெரும்பயன் அளிப்பவையும், புலவர்களால் சிறப்பித்துப் பாடுதற்கமைந்த பெருமையினை யுடையவையுமாகிய ஊர்கள் பலவற்றைக் கொண்ட நாடுகள், என்றவாறு,

அருஞ்சோற் போருள் மூதலியன் : தொறு - பசு மந்தை ; 'தொறுத்த' என்பது, 'தொறு' என்னும் பெயர்ச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். ஏறு-எருது. செறு-வயல். போர் புரியும் எருதுகள் தம் கால்களால் மிதித்தும், கோடுகளால் குத்தியும் வயல்களெல்லாம் புழுதியாக்கப்பட்டமையால், அவை மேலும் உழ வேண்டாமலே விதைத்தற்குரியவாயின என்பது இரண்டாமடியின் கருத்து. இரு-பெரிய. கலி - ஆரவாரம்; துணங்கையாடும் மகளிரது பாட்டொலியும், துணங்கையாடுங்கால் இசைக்கப்பெறும் இசைக்கருவிகளின் ஒலியும், துணங்கைக் கூத்தினைக் காணும் மக்கள் எழுப்பிய ஒலியும் சேர்ந்து பேரொலியாகத் தோன்றுதலால், அவற்றைக் 'கலிகெழு துணங்கை' என்றார் என்க. துணங்கையாவது, மகளிர் தம் இருகைகளையும் முடக்கி, விலாவில் அடித்துக்கொண்டு ஆடும் ஒருவகைக் கூத்தாகும். இதனை,

**“பழுப்புடை இருகை முடக்கி யடிக்கத்
துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்”**

என்னும் பழஞ் சூத்திரத்தாலும்,

**“முடக்கிய இருகை பழுப்புடை யொற்றத்
துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்”**

என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தாலும் அறியலாம்.

மகளிர் துணங்கையாடுங்கால், அல்லி மலரினை நெருங்க வைத்து இயற்றிய தழையுடையினை அணிந்து ஆடுவர். ஆடுகின்ற வேகத்தால் அம்மலர்கள் கீழே கீறைய விழ்ந்து கிடக்கும். அவற்றைத் தம் முதுமையால் மீண்ட தூரம் நடந்து செல்ல இயலாத கிழப் பசுக்கள் வயிறூர உண்டு மகிழுமென அறிக. தலை

வளைதல், பசுக்களின் முதுமையால் என்க, முதா - முதுமை ஆ என விரியும்; வயது முதிர்ந்த ஆ என்பது பொருள். ஆர்தல் - நிரம்ப உண்ணுதல். ஒலித்தல்-தழைத்தல். இமிழ்தல் - ஒலித்தல்; இமிழ்தல் என்னும் வினைக்கு ஏற்பப் பறவைகள் என்னும் வினைமுதல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. வாயில் - வாய்க்கால். வைப்பு - ஊர். 'தொறுத்த வயல்...பூம்பொய்கை' என்னும் பகுதியில் கூறப்பட்ட வளங்களை யெல்லாம் வைப்பிற் கேற்றது, இவ்வளங்களையும் வைப்புக்களையுமுடைய நாடு என நாட்டிற்கே ஏற்றிக் கூறிலும் அமையும்.

...கவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றடு உ நின்ற யாக்கை போல
நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
ஊரிய நெருஞ்சி நீருடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
துள்ள மழிய ஊக்குநர் மிடல்தபுத்
துள்ளுநர் பணிக்கும் பாழா யினவே ; [10-19]

இனி, அவ்வளமிக்க நாடுகளின்மீது சேரன் படையெடுத்துச் சென்று அழிக்க, அவையடைந்த நிலையினை இவ்வடிகளால் விளக்குகின்றார். அது வருமாறு :

மேற்கூறியாங்கு வளமிக்க நாடுகளெல்லாம் அழகழியுமாறு, ஆண்டு வாழும் மக்களுக்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவித்து, நீ கோபங்கொண்டு படையெடுத்துச் சென்று பகைவர் நாடுகளை முற்றுகையிட்டு ஆண்டே தங்கியதனால், அந்நாடுகளிலுள்ள ஊர்கள், கூற்றுவனால் கொல்லப்படுகின்ற ஒருடம்பு எங்ஙனம் ஒருகாலைக்கொருகால் பொலிவழிந்து தோன்றுமோ அங்ஙனமே தம் தன்மை கெட்டுப் பொலிவிழந்து தோன்றின; நன்றாக மலர்ந்த பூக்களோடுங் கூடிய கரும்பினையுடைய அவ்வூர் வயல்கள் பொலிவழிந்து புல்லென்று தோன்றின; அவ்வயல்களில் முறுக்குண்ட காய்களையுடைய விடத்தேரை என்னும் மரங்களோடு கரிய உடை மரங்களும் ஒங்கி வளர்ந்தன; மேலும் அவ் விடத்தே நுனி பிளந்த தலைமயிரினையுடைய பேய்மகள் கழுது

என்னும் பேயின்மீது ஏறித் திரியலாயிற்று; வயல்கள் இங்ஙனமாக, அவ்வுழி மன்றங்கள், நெருஞ்சிக் கொடிகள் தோன்றிப் படரும் இடமாகவும், புழுதி படிந்த பாழிடமாகவும் ஆயின; அங்கு ஆடு மாடுகளோ மக்களோ போதலொழிந்தமையின் அம்மன்றங்களில் சாணமும், மக்களின் ஓசையும் இல்லையாயின; முதலில், அம்மன்றத்தின்கண் செல்லக் கருதுவோருடைய மனவெழுச்சிகெடும்; அதற்குப் பின்னும் அவர்கள் ஆண்டுச் செல்லவேண்டிய அவசியமிருந்து செல்வார்களேயாயின் அங்ஙனம் செல்பவருடைய மன வலியையும் கெடுத்து, அவருடம்பிணையும் நடுங்கச் செய்யும். அத்துணைப் பாழிடங்களாக அம்மன்றங்கள் மாறின என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : நாமம்-அச்சம். அடுஉயின்ற - கொல்லாமின்ற. சிவந்து - கோபித்து. இறுத்த - படையெடுத்துச் சென்று தங்கிய. 'இறுத்த' என்னும் எச்சத்தினை, 'இறுத்தலால்' எனத் திரிக்க. நீர்-தன்மை, இயல்பு. பாக்கம்-ஊர். 'நீ சிவந்திறுத்த கூற்றடுஉயின்ற யாக்கைபோல நீரழி பாக்கம் என மாறிக் கூட்டிப் போருள் கொள்க. திரிகாய்-முறுக்கிவிட்டது போன்ற காய். விடத்தர்-விடத்தேரை என்னும் ஒரு வகை முள்மரம். உடை-உடைமரம் என்னும் ஒரு வகை முள் மரம்; இது கருநிறத்தோடிருத்தல் பற்றிக் காருடை எனப்பட்டது. போகி-நீண்டு வளர்ந்து; 'போகி' என்னும் செய்தெனெச்சத்தினைப் 'போக' வெளச் செய்வெனெச்சமாகத் திரிக்க. கவைத்தல்-இரண்டாகப் பிளவுபடுதல். தலை-தலை மயிர்; ஆகுபெயர். பேய்மகளின் தலைமயிர் பிளவுபட்டிருக்கும் என அறிக. கழுது-பேய்களுள் ஒருவகை. ஊர்ந்து-ஏறி. கரும்பு பயிர் செய்யப்படும் வளமான கழனிகளெல்லாம், ஒரு பேய்ப்பெண், மற்றொரு பேயாகிய கழுதின்மீது ஏறித் திரியும் அளவிற்கு, விடத்தேரை மரங்களும், உடைமரங்களும் செறிந்த பெருங்காடுகளாக மாறின என்பதாம். ஊரிய-பரந்த; மன்று முழுவதும் நெருஞ்சிக் கொடிகள் பரவின என்பதாம். நீறு ஆடுதல்-புழுதி மிறைந்து மிற்றல்; நீறு-புழுதி. பறந்தலை-பாழிடம். தாதெரு-சாணம். மறுத்த - இல்லையான. கவி-ஓசை; இது மக்களும் மாக்களும் எழுப்புவதால் உண்டாவது. உள்ளம்-மனவெழுச்சி. உள்ளுநர் - (காரியமுடைமையால் மன்றத்தின்கட் செல்லவேண்டுமென்று) கருதுவோர். மீடல் - (மன) வலிமை, தபுத்து-கெடுத்தலால்; 'தபுக்க' எனற்பாலது, 'தபுத்து' எனச் செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்து மின்றது. ஊக்குநர்-(உள்ளமறிந்த பின்னும், அதன்கட் செல்லவேண்டுங்காரியமுடைமையால்) மனலுக்கங்கொண்டு செல்வோர்.

இரண்டாம் பத்து

உள்ளுநர் உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல் தபுத்துப் பணிக்கும்
பாழாயினவெனக் கொண்கூட்டுக. பணிக்கும் - (உடம்பினை)
நடுங்கச் செய்யும்.

நாடு கவினழிய நாமம் தோற்றி நீ சிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்
களிலுள்ள கழனிகள், விடத்தரோடு காருடை போகவும், பேய்
மகள் இயங்கவும், நெருஞ்சியும் நீறும் பரந்து பாழிடமான
மன்றத்தின்கண் (செல்ல) உள்ளுநர் உள்ளம் அழிய ஊக்குநர்
மிடல்தபுத்துப் பணிக்கும் பாழாயினவெனக் கூட்டிப் பொருள்
கொள்க.

காடே கடவுள் மேன ; புறவே
ஒள்ளிழை மகளிரோடு மள்ளர் மேன ;
ஆறே அவ்வனைத் தன்றியும் ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
அழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி ஓடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெரும! நீ காத்த நாடே. [20-28]

சேரலாதனால் காக்கப்படும் நாட்டின் சிறப்பு, இவ்வடி
களால் கூறப்படுகின்றது.

(சேரலாதனால் காக்கப்படும் நாட்டிலுள்ள) பெருங்
காடுகளெல்லாம், முனிவர்கள் விரும்பியுறைதற்குரிய
இடங்களாயின. சிறு காடுகளெல்லாம், ஒளி பொருந்திய அணி
கலங்களையணிந்த மகளிரோடு வீரர்கள் விரும்பி வாழும் இடங்
களாயின. அந்நாட்டிலுள்ள பெருவழிகளும், முன்சொன்ன
காடும் புறவும் போன்றே வழிபறிப்போரும் விலங்கும் பாம்பும்
முதலாயவற்றால் உண்டாகும் இடையூறுகள் யாதுமின்றி முனி
வர்களும் வீரர்களும் வணிகரும் பிறரும் இனிது செல்லுதற்குரிய
இடங்களாயின. மேலும், பெருமானே! மின் நாட்டின்கண்
உள்ள நெல் முதலிய தானியங்களை விற்கும் வணிகர்களது குடி
களை நீ நன்கு காத்துவருகின்றாய்! எளிய குடிகளைக் காத்துவரும்
பெருங்குடி மக்களது துன்பங்களைப் போக்குகின்றாய்! மின்னு
டைய கோல்கோடா ஆட்சிச் சிறப்பால், செவ்வாய்க் கிரகஞ்
சென்ற இடத்தே சுக்கிரன் செல்லாதபடி செய்கின்றாய்! அதனால்

கின்னாட்டு மக்கள் மறை வேண்டுமென்று விரும்பிய இடங்களிலே மறை பெய்யாநிற்கும்; கின் குடிகளும் நோயோடு பசியும் நீங்கப்பெற்று மகிழ்ந்து வாழ்வார்; இங்ஙனமாக, கின்னாடு காக்கப்படும் நாடு பொலிவு பெற்று விளங்கிற்று என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : கடவுள்-முனிவர். 'மேவப் பட்டன்' என்னும் செய்ப்பாட்டு வினை, செய்வினையாய், 'மேவின' என்றாகி, அது இடைக் குறைந்து, 'மேன' என நின்றது. புறவு-சிறுகாடு. 'காடு' என்னும் சொல் பெருங்காடுகளையும், 'புறவு' என்பது சிறுகாடுகளையும் உணர்த்தி நின்றன. மள்ளர்-வீரர். வீரர்கள் போரில்லாத காலங்களில், சிறு காடுகளைப் பண்படுத்திப் பயிர்செய்து செல்வ வாழ்க்கை வாழ்வரென்பது, 'புறவே, ஒள்ளிறை மகளிரோடு மள்ளர் மேன' என்பதன்கருத்தாகும்; 'ஒள்ளிறை மகளிரோடு' என்பதனால், 'செல்வ வாழ்க்கை' என்பது பெறுதும். ஆறு-பெருவழிகள். 'அவ்வனைத்து' என்று இருமுறை சுட்டியது, காடு, புறவு என்னும் இரண்டினையும் சுட்டுதற்கென்க. 'புறவுகளில்' மள்ளர்கள் உறைந்தமையால், வழிப்பறி செய்வோர் இல்லையாயினர் எனவும், காடுகளில் முனிவர்கள் தங்கியிருந்தமையால், ஆண்டுள்ள தீய விலங்குகளும் பாம்புகளும் கூட மக்கட்கு யாதோரிடையூறும் செய்யாவாயின எனவும் அறிக. ஞாலம்-உலகம்; ஈண்டுச் சேரனது நாட்டினை உணர்த்திற்று. கூலம்-நெல் முதலான எண்வகைத் தானியங்கள். பகர்நர்-விற்போர்; என்றது வணிகரை; வினையடியாகப் பிறந்த பெயர். புறந்தரா-பாதுகாத்து; செய்யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். 'குடி' என்றது, செல்வ வளமில்லாத சிறுகுடிகளை. 'அக்குடிகளைப் புறந்தருநர்' என்றது, பெருகிலக் கிழவராகிய வேளாளரை என்க. இவர்கள், தம் நிலங்களை அச்சிறுகுடிகட்கு வாரத்திற்குப் பயிர் செய்ய விடுவதன்மூலம் அவர்களைக் காத்து வருதலால், 'குடிபுறந்தருநர்' எனப்பட்டார் என்க. பாரம்-துன்பம்; 'குடும்பம்' என்பர் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள். அழல்-செவ்வாய்க் கிரகம்; என்றது அங்காரகனை. மருங்கு-இடம். வெள்ளி-சுக்கிரன்; செவ்வாயும் வெள்ளியும் ஒன்றுகூடினால் அவ்யாண்டில் மறை பெய்யாது என்று சோதிட நூலோர் கூறுவர். அரசனது, 'கோல்மலை திரிந்திடின கோள்மலை திரியும், கோள்மலை திரிந்திடின மாரிவறங் கூரும்' என்பவாகலின், ஒரு நாட்டில் மறை இல்லாமற்போதற்குக் கோள்கள் நன்னிலையில் நிலலாமையும், அவை அங்ஙனம் நிலலாமைக்கு அரசனது கொடுங் கோன்மையுமே காரணமாதலறிக. எனவே, சேரலாதன் தன் செங்கோன்மையால் 'அழல் சென்ற மருங்கின் வெள்ளி ஓடா' வாரும், அதன்

வாயிலாக, 'மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்கு' மாறும் செய்தானென அவன் வினையாக வைத்துக் கூறினாரென்க. 'ஒடாது' என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சத்தை, 'ஒடாமல்' எனத் திரிக்க. புலம்-இடம். இகந்து-விட்டு. 'ஓர் இ' என்னும். எச்சத்தை, 'ஒருவ' எனத் திரிக்க; ஒருவுதல்-நீங்குதல். பூத்தன்று - பொலிவு பெற்றது.

முடிபு: கூற்றோடெய்திய பாக்கைபோல, நாடு கவினழிய நாமத்தோற்றி, நீ சிவந்திருத்த நீரழி பாக்கங்கள், கழனி புல் லெனக் காருடைபோக, கழுது ஊர்ந்து இயங்கப் பாழாயின; நீ காத்த காட்டில் காடு கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந் காட்டுப் புறவுகள் மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந் காட்டு ஆறு அவ்வனைத் தாயிற்று; அன்றியும் கூலம் பகர்நர் குடிபுறந்தரா அக் குடிபுறந்தருநர் பாரம் ஒம்பி நீ காத்த காடு மழை வேண்டிய புலத்து மாரி நிற்ப, நோயொடு பசியகந்தொருவப் பூத்தது எனக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க. (பழையவுரை.)

கருத்து: இதனாற் சொல்லியது அவன் (சேரலாதன்) வென்றிச் சிறப்பும், தன் நாடுகாத்தற் சிறப்பும் உடன் கூறிய வாறாயிற்று. (பழையவுரை.)

துக்கீள் வீளக்கறும் பெயர் வீளக்கறும்: செந்தூக்கும் வஞ்சித் தூக்கும்: இச் செய்யுளின் முதலிரண்டடிகளும், ஏழு எட்டாம் அடிகளும் வஞ்சியடியானும், மற்றைய அடிகள் ஆசிரியர் அடியானும் வந்திருத்தலால், இது செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கு மாயிற்று.

பூந்த நெய்தல்: முன்று நான்காம் அடிகளில், 'நெய்தல் எருமையின் நிரை தடுக்குவது மென்றது, நெய்தலானது அக் கரும்பு முதலாய மற்றோரிரையின் பாங்குநிற செல்லாது, தன்னையே நின்று தின்னும்படி தான், (தான் என்றது நெய்தலை) போத(மிக)வுண்ட எருமை நிரையைத் தடுக்கும் இடங்களு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'பூந்த நெய்தல்' என்று பெயரா யிற்று. (பழையவுரை.)

14. சான்றோர் மெய்ம்மறை

நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கின்
 அளப்பரி யையே !
 நாள்கோள் திங்கள் ஞாயிறு கணையழல்
 ஐந்தொருங்கு¹ புணர்ந்த விளக்கத் தனையை!
 போர்தலை மிகுத்த ஈரம் பதின்மரொடு 5.
 துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
 அக்குர னனைய கைவண் மையையே !
 அமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்
 போர்பீ டழித்த செருப்புகல் முன்ப !
 கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்று²மாற் றலையே! 10.
 எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து
 நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை!³
 வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்
 வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பின்⁴
 ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ!
 பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும்.
 படையே ருழவ ! பாடினி வேந்தே!
 இலங்குமணி யிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்
 கடலக வரைப்பினிப் பொழில்முழு தாண்டநின்
 முன்திணை முதல்வர் போல நின்றுநீ 20.
 கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்
 தவாஅ வியரோஇவ் வுலகமோ டுடனே.

துறை : செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும்.

துக்கு : செந்துக்கு.

பெயர் : சான்றோர் மெய்ம்மறை.

- பாடம் : 1. வந்தொருங்கு
 2. வரினும்பாற்ற
 3. மேமறை
 4. வண்டுபடு துப்பின்

இரண்டாம் பத்து

நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கின்
அளப்பரி யையே!
நாள்கோள் திங்கள் ஞாயிறு களையழல்
ஐந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தளையை! [1-4]

நிலமும், நீரும், காற்றும், வானமும் என்று சொல்லப் படாநின்ற இந் நான்கு பூதங்களைப்போல, நீயும் நின் பெருமையால் இத்துணையென்று பிறரால் அளந்தறிதற்கு அரியையாவாய்! நட்சத்திரங்களும், கிரகங்களும், சந்திரனும், சூரியனும், மிக்க தீயுமாகிய இவ்வவைந்தும் ஒன்றாகக் கூடினாற் போன்ற பேரொளியினை யுடைய யாவாய்!

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : வளி-காற்று. விசும்பு-வானம். ஐம்பெரும் பூதங்களுள் நடுகின்றவையுடைய தீயினை ஈண்டு விலக்கியது என்னையெனின், அதைப் பின்னர்ச் சேரலாதனுடைய ஒளியை விளக்குதற்கு எடுத்துக்காட்டப்படும் பொருள்களோடு இயைத்துக் கூறுதற்கென்க. நாள்-நட்சத்திரம், கோள்-கிரகம், கோள்கள் மொத்தம் ஒன்பதாகும். இவற்றுள் இராகுவும் கேதுவும் ஒளியற்றவை. ஆதலால், இவை ஏனைய ஒளிப் பொருள்களோடு உடன்கூட்டிக் கூறுதற்கு ஏலாதவையாம். எனவே இவை இரண்டும், சிறப்புப்பற்றித் தனித்தனியாக எடுத்துக் கூறப்பெற்ற ஞாயிறு திங்கள் என்னும் இரண்டும் ஆகிய இந் நான்கு கோள்களு மொழிந்த ஏனைய ஐந்து கோள்களே, ஈண்டு, 'கோள்' என்பதனுள் அடங்குமென அறிக. நாள், அசுவணி முதலிய இருபத்தேழு. இங்ஙனம் இவை ஒவ்வொன்றும் பலவா மாயினும், நாள் கோள் என ஒவ்வொன்று யடங்குதலின், இவற்றைத் தனித்தனிப் பொருள்களாகிய திங்கள் ஞாயிறு அழல் என்பவற்றோடு கூட்டி யெண்ணி ஐந்தெனத் தொகை கூறினாரென அறிக. ஐந்தும் என்பதில் முற்றும்மை தொகுத்தல் விகாரம். நாள் கோள் என்பன தொகைப் பெயர்கள். களை-மிக்க. விளக்கம்-ஒளி. நிலத்தின் பரப்பினையும், நீரின் ஆழத்தையும் காற்றின் வேகத்தையும், வானத்தின் உயர்ச்சியையும் எங்ஙனம் ஒருவராலும் அளந்தறிதற் கியலாதோ அங்ஙனமே சேரலாதனுடைய பெருமையினையும் யாராலும் அளந்தறிய இயலாதென உவமையை விரித்துரைத்துக் கொள்க. 'பெருமை' என்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

“இருமுந்நீர்க் குட்டமும், வியன்ஞாலத் தகலமும், வளி வறங்கு திசையும், வறிதுநிலையு காபமும், என்றங் கவையளந்

தறியினும் அளத்தற் கரியை (20: 1-5) என்னும் புறநானூற்
மடிகள் இவற்றோடொத்திருத்தல் காண்க.

நாள் முதலியவற்றின் ஒளி உலகமெங்கும் பரவி நிற்கல்
போன்று, சேரனுடைய ஒளியும் இவ்வுலக முழுதும் பரவி
நின்றது என்பது கருத்து.

போர்தலை மிகுத்த ஈராம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
அக்குர னனைய கைவண் மையை. [5-7]

து ரி யோ த ன ன் முதலிய கௌரவர் நூற்றுவரும்
போர் செய்வதிலே தலைமை சான்றவராவர்; அவர்கட்குத்
துணைவலியாகும் துறையில் இறுதிவரை உதவியாயிருந்தவனும்
அஞ்சாமையோடுங் கூடியவனுமாகிய அக்குரனையொத்த பெருங்
கொடையினை உடையயாவாய் என்றவாறு.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : தலைமிகுத்தல்-தலைமைசான்று
நிற்கல். 'ஈரம்பதின்மர்' என்பது, துரியோதனனும் அவன்
தம்பிகளுமாகிய நூற்றுவரைக் குறித்து நின்றது; தொகைக்
குறிப்புச் சொல். துப்பு-வலிமை. 'போகிய' என்னுஞ் சொல்,
ஈண்டு 'இறுதிவரை துணையாயிருந்த' என்னும் பொருளைத்
தத்துவின்றது. துணிவு-அஞ்சாமை. ஆண்மை-வீரம். துணி
வோடுங் கூடாத ஆண்மை பயனின்றாமாதலின், 'துணிவுடை
யாண்மை' என்று கூறப்பட்டது. 'அக்குரன் : பாரதத்தில் கூறப்
படுபவனும், தலையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனுமாகிய அக்குரன்
போலும்; கர்ணனென்று நினைத்தற்கும் இடமுண்டு; ஆதாரம்
'கிடைக்கவில்லை' என்பர், டாக்டர். திரு. உ. வே. சாமிநாதையர
வர்கள். கைவண்மை-கொடை; கொடை கையால் செய்யப்
படுதலின் அது 'கைவண்மை' எனப்பட்டது.

அமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் ப்கைவர்
போர்பீ டழித்த செருப்புகல் முன்ப!
கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே! [8-10]

மீன் பகைவர், பல போர்களில் வஞ்சியாது எதிர்
கின்ற பொருது வென்ற ஆற்றலுடையவர்; அத்தகையோர்

தும்பைமாலையைச் சூடி நின்றோடு போர் செய்தற்கு வந்தனர்; அவர்கள் போரினையும், பெருமையினையும் ஒருசேர அழித்து, மேலும் போர் செய்தலையே விரும்பினின்ற வலியோனே !

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : அமர்-போர். கடத்தல்-வஞ்சி யாது எதிரின்று பொருது வெல்லுதல். மலைந்த-போர் செய்ய வந்த. தும்பைப் பகைவர்-தும்பை மாலையைச் சூடிப் பொருதற்கு வந்த பகைவர்; இருபேரரசர் புகழ் குறித்துச் செய்யும் போர், 'தும்பைப்போர்' எனப்படும்; அப்போரில் இருதிறத்து மன்னரும் அவர்களுடைய படைவீரர்களும் தும்பைமாலையை அணிந்து கொண்டு போர்புரிவராதலால், அதற்குத் தும்பைப்போர் என்று கூறப்படும். இத்தும்பைப் போர் செய்யக் கருதும் அரசர், அதற்கு முன்பு வெட்சி முதலிய பல போர்க்களையும் செய்து வென்றவராயிருப்பராதலால், அவர்களை வாளா 'தும்பைப் பகைவர்' என்னுது, வெட்சி முதலிய பல 'அமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்' என அடைமொழி தந்து கூறினாரென அறிக. போர்பீடு : உம்மைத்தொகை; போரும் பீடும் என விரியும்; பீடு-பெருமை. செரு-போர்- புகலுதல்-விரும்புதல். முன்பு-வலிமை. உலகத் துயிர்க்களையெல்லாம் கொல்லவல்ல கூற்றுவனையும் தோற்பிக்கும் ஆற்றலுடையான் எனச் சேரலா தனது ஆற்றலை விளக்கியவாறு. கூற்று-உயிர்க்களையும் அவை நின்ற உடம்புகளையும் பிரித்துக் கூறுபடுத்துவது என்பது பொருள்; காரணப் பெயர். மாற்றும்-தோற்று ஓடச் செய்யும்.

எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்து
நோன்புரிந் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை !

[11-12]

பகைமன்னர் எழுவரை வென்று, தரித்திருந்த முடிகள் ஏழினையும் கவர்ந்து, அவற்றின் பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஆரம் பொருந்தியதும் திருமகள் விரும்பி உறைவதுமாகிய பரந்த மார் பினையும், வலிமை பொருந்திய பெரிய கைகளையுமுடையவனே ! நின் வீரர்கள் போர் புரியுங்கால், அவர்களைப் பாதுகாத்து வருவதில் மார்க்குவசம் போல்பவனே ! என்றவாறு.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : சேரலாதன் தன் பகைவர் எழுவரை வென்று, அவர்களது முடிப் பொன்னால் ஆரம் செய்து, தன் மார்பில் அணிந்து கொண்டானாதலின், 'எழுமுடி கெழீஇய' என்றார். 'முடி' என்பது, அதன் பொன்னுக்காய், அது அப் பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாலையை உணர்த்தி நின்றலின், 'முடி'

என்பது இருமடியாகு பெயர். பகை மன்னவரை வென்று அவரது முடியைக்கொண்டு மாலை, வீரகண்டை, கழல் முதலியன செய்து அணிந்து கொள்வது பண்டைக் கால மன்னரின் வழக்கமாகும் என அறிக. கெந்இய-பொருந்திய. திரு-திருமகள் (விரும்பி உறையும்). ஞெமர்தல்-பரத்தல். அகலம்-மார்பு. நோன்மை-வலிமை. புரி-பொருந்துதலையுடைய; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். தட-பெரிய. அகலமும், தடக்கையும் சேரலாதனுக்குரிய அடைமொழிகள்; சான்றோர்-அமைதிவாய்ந்த வீரர். போர்க்களத்தில் தன் படை வகுப்பிற்கு முன்னின்று, பகை வர்களால் தன் படைவீரர்களுக்கு யாதேனும் நேராவண்ணம் பாதுகாத்து வருவானாதலின். சேரலாதன், 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' எனச் சிறப்பித்துரைக்கப்பட்டான். இச்சிறப்பானே இச்செய்யுளுக்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' என்பது பெயராயிற்றென அறிக. மெய்ம்மறை: மெய்யை மறைத்து நிற்கும் கவசம்; 'மெய்' என்பது ஈண்டு மார்பினை உணர்த்தி நின்றது.

வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்
வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பின்
ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ !

[13-15]

வானுலகின்கண் உறையும் தெய்வமகளிர் தம்முள் மாறு கொள்ளுதற்குக் காரணமான அழகினையும், விளங்குகின்ற அணிகலங்கள் அணியப்பெறுதலும் வண்டுகள் படிந்திருப்பது மாகிய கூந்தலின் சுருளினையும் வளைந்த குண்டலங்கடையுமுடைய தேவியின் கணவ ! என்றவாறு.

அருஞ்சாற் போருள் முதலியன : நலன்-அழகு. இகல் கொள்ளும்-மாறுபடும்; இகல்-மாறுபாடு. வானுறை மகளிர் இகல் கொள்ளுதற்குக் காரணம், அரசமாதேவியின் நலத்திற்கு, என் நலந்தான் ஒப்பாவதென அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் வாதிட்டுக் கொள்ளுதலாமென்க. இழை-தலைக்கலன். கரந்த-அணியப்பெறுத; கரத்தல்-மறைத்தல்; ஈண்டு அது அணியாமையை உணர்த்திற்று. கதுப்பு-கூந்தல். ஒடுங்கு ஈர் ஒதி-சுருள். கொடுமை-வகைவு. கொடுங்குழை என்பது பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் அரசமாதேவியை உணர்த்தி நின்றது. வானுறை மகளிர் இகல் கொள்ளும் நலம் எனக் கூட்டுக. நலத்தினையும் ஒதியினையும் உடைய கொடுங்குழை கணவ எனக் கூட்டுக.

பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும்
படையேர் உழவ! பாடினி வேந்தே! [16-17]

பலவாகிய யானைக் கூட்டங்களோடு, வெல்லும் கொடிகள்
அசையா நிற்கும் நின் படையாகிய ஏரினைக் கொண்டு, பகை
வரது உடம்புகளாகிய வயல்களை உழும் உழவ! பாடினி பாடும்
பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அவளுக்கு வேண்டியவற்றை
பெல்லாம் வாரி வழங்கும் வேந்தே என்றவாறு.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : தொழுதி-தொகுதி, கூட்டம்.
நுடங்கும்-அசையும். படையேர் - படையாகிய ஏர்; உருவகம்.
உழவர்கள் கலப்பையாகிய ஏரினைக் கொண்டு வயல்களை உழுது
தானியமாகிய பயனை விளைவித்தல் போன்று, சேரலாதனும்
படையாகிய ஏரினைக் கொண்டு பகைவர் உடம்புகளாகிய
வயல்களை உழுது, திறையாகிய பயனை விளைப்பான் என்க.
பாடினி தன்னைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல்களைக் கேட்டு, அவளுக்கு
வேண்டிய பரிசுகளை ஈந்து வாழ்வித்தலின், 'பாடினி வேந்தே'
என்றார். பாடினி-பாணனுடைய மனைவி.

இலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்
கடலக வரைப்பினிப் பொழில்முழு தாண்டநின்
முன்திணை முதல்வர் போல நின்றநீ
கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்
தவாஅ வியரோஇவ் வுலகமோ டுடனே. [18-22]

ஒளிவிட்டு விளங்கும் இரத்தினங்கள் நெருங்கப் பதிக்கப்
பெற்ற பொன்னுலாகிய அணிகலங்களை அணிந்து, ஆணைச்
சக்கரத்தால், கடலால் சூழப்பெற்ற இந்நிலவுலகின்கண் உள்ள
தமிழகம் முழுதினையும் ஆண்டனர், நின் குலத்து உதித்த
முன்னோர்கள்; அம்முதல்வர்களைப் போல நீயும் நிலைபெற்று
நின்று, இவ்வுலகின்கண் கெடாத நல்ல புகழை நிலைபெறச்
செய்து, அதனுடனே நீயும் தாழ்வின்றி வாழ்வாயாக, என்றுவாறு

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : மிடைந்த-நெருங்கப் பதித்த-
பொலம்-பொன்; கலம்-அணிகலம். திகிரி-ஆணைச்சக்கரம்;
ஓரரசனது ஆணை, அவன் நாடு முழுவதும் தங்கு தடையின்றிச்
செல்லுகின்றது என்பதனை அறிவுறுத்த, அதனை உருண்டோடும்

இயல்புடைய சக்கரமாக உருவகித்துரைப்பது தொன்றுதொட்ட வறக்கமாகும். வரைப்பு-உலகம். பொழில்-உலகம்; ஈண்டு அது தமிழகத்தை உணர்த்தி நின்றது: நினை-குலம். தவாஅலியர்-தாழ்வின்றி வாழ்வாயாக; எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று; தவலல்-தாழ்தல். உலகமொடு-உலகின்கண்; வேற்றுமை மயக்கம். நீ இவ்வுலகமொடு நல்லிசை நிலைஇ (அதன்) உடனே தவா அலியரோ எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

புது: நிலமுதற் பூதம் நான்கும் போலப் பெருமை அளத்தலரியை; நான்மீன்முதல் ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை; கைவண்மையால் அக்குரன் என்பவனை ஒப்பை; அன்றி முன்ப! நின்வலி இருக்கும்படி சொல்லின் கூற்று வெகுண்டுவரினும் அதனையும் மாற்றும் வலியை உடையை; ஆதலாற் சான்றோர் மெய்ம்மறை! கொடுங்குறை கணவ! உழவ! வேந்தே! நின் குடிமுன் முதல்வர் போல நின்ற, இவ்வுலகமொடு நல்லிசையை நிலைப்பித்து, (அது) உடனே தவா அலியரோ எனக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது, அவன் பல குணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

வண்ணத்தின் விளக்கம்: “அளப்பரியையே எனச் சொற்சீரடி வந்தமையால், சொற்சீர் வண்ணமுமாயிற்று. ஈண்டுச் சொற்சீர் என்றது, அளவடியிற் குறைந்தும் வஞ்சியோசையன்றி அகவலோசையாயும் வரும் அடியினை.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கத்தினை, இச்செய்யுளின் பன்னிரண்டாம் அடியின் உரையிற் காண்க.

15. நிரைய வெள்ளம்

யாண்டுதலைப் பெயர வேண்டுபுலத் திறுத்து முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு மலைதவழ்பு தலைஇய மதில்மர முருக்கி நிரைகளி றெழுகிய நிரைய வெள்ளம் பரந்தாடு கழங்கழி' மன்மருங் கறுப்பக்

5

பாடம்: 1. கழங்குவழி.

கொடிவிடு குருஉப்புக்கை பிசிரக் கால்பொர
 அழல்கவர் மருங்கின் உருவறக் கெடுத்துத்
 தொல்கவி னழிந்த¹ கண்ணகன் வைப்பின்
 வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
 பீரிவர்பு பரந்த² நீரறு நிறைமுதற்
 சிவந்த காந்தள் முதல்சிதை முதில்
 புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
 புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பின்
 அறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்
 பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே ;
 கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
 வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
 விழவறு பறியா முழவிமிழ் முதூர்க்
 கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
 சீர்பெறு கலிமகிழியம்பு முரசின்
 வயவர் வேந்தே ! பரிசிலர் வெறுக்கை !
 தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
 போர்வல் யானைச் சேரலாத !
 நீவாழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென
 உண்டுரை மாறிய மழலை நாவின்
 மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
 வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
 செய்த மேவ³ லமர்ந்த சுற்றமோ
 டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்
 பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி
 நிரைய மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
 மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பின்
 நீபுறந் தருதலின் நோயிகந் தொரீஇய
 யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமதி மருண்டனென் ;
 மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா

பாடம் : 1. கவினிழந்த. 2. பீர்வாய்பரந்த. 3. செய்தன
 மேவல்.

தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
 புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி
 ஏம மாகிய சீர்கெழு விழுவின்
 நெடியோ னன்ன நல்லிசை
 ஓடியா மைந்த! நின் பண்புபல நயந்தே.

40

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வள்ளம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்கு - செந்துக்கு

பெயர் - நிரைய வெள்ளம்:

யாண்டுதலைப் பெயர வேண்டுபுலத் திறுத்து
 முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
 மழைதவழ்பு தலைஇய மதில்மர முருக்கி
 நிரைகளி றெழுகிய நிரைய வெள்ளம்
 பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
 கொடிவிடு குருஉப்புக்கை பிசிரக் கால்பொர
 அழல்கவர் மருங்கின் உருவறக் கெடுத்துத்
 தொல்கவின் அழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
 வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சரை கலித்துப்
 யீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதல்
 சிவந்த காந்தள் முதல்சிதை முதில்
 புலவனில் உழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
 புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பின்
 அறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்
 பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே

[1-15]

இவ்வடிகள், சேரலாதனால் அழிக்கப்பட்ட அவனது பகைவர்
 காடுகள் இருக்கும் நிலையினை எடுத்துரைக்கின்றன:

சேரலாத! நின் பகைவரது நாட்டு மதில்கள் மிக உயர
 மானவை; அவற்றின் மீது மேகங்கள் தவழ்ந்தேறித் தங்கும்.
 அம்மதிற் கதவுகளின் பின்னே அமைக்கப்பட்டுள்ள கணைய
 மரங்களை அழித்து, யானைப்படையின் வரிசைகளும், நரக
 பாலரையொத்த வெள்ளம்போன்ற பிற படைகளும் அப்பகைவர்

நாட்டிற்குள் செல்லும் ; சென்று ஆண்டுள்ள, எண்ணிக் கணக் கிட்டுக் கூற இயதாத பகை மன்னரின் அரசியல் சுற்றமாகிய சேனைகளை அழிக்கும்; அவை அங்ஙனம் அழிக்க, நீயோ, அழிக்க விரும்பிய பகைவர் நாட்டின்கண்ணே ஓராண்டு கழியுமளவும் தங்கி, போர் முனையைச் சேர்ந்த ஊர்களிலெல்லாம் தீப்பரந்தெரியுமாறு, கிட்டுதற்கரிய சினத்துடனே, அவ்வூர்களைச் சிறிதும் உருத்தெரியாதபடி கெடுத்தாய் ; அவ்வாறு மின்னல் கெடுக்கப் பட்ட ஊர்கள், கொடிவிட்டெழும் நிறம் பொருந்திய புகை அணு வணுவாகச் சிதறுமாறு காற்று விசதலால், தியானது நன்கு கொழுந்துவிட்டெரிந்து அழித்த இடங்களைக் கொண்டிருந்தன ; இதனால், தம் முன்னைய அழகழிந்து காணப்பட்ட இடமகன்ற ஊர்களையும், வெள்ளிய பூக்களையுடைய வேளைக்கொடியோடு பசிய சுரைக்கொடியும் செழித்துப் படர, அவற்றோடு பிரக்கங் கொடியும் ஏறிப் படர்ந்துள்ளனவும், நீற்ற-கனத்த தண்டினை யுடைய-அடி சிதைந்த செங்காந்தட் செடிகளையுடையனவுமாகிய பழைய விடுகளையும் புலால் நாற்றம் விசும் வில்லாகிய ஏரால், வழிச்செல்வோரது உடம்புகளாகிய வயல்களில் உழுதலையுடைய இழிந்தோர் திரியப்பெற்றதும் பனைபோலை வேய்ந்த குடிசைகள் பொருந்தியதுமாகிய ஊர்களையும் உடைய நின் பகைவருடைய நாடுகளையுங் கண்டு வந்தேன் ; அப்பகைவர்கள் தம் அறியாமை யினால் நின் வலிமையை மறந்து நின்னை எதிர்த்துத் தம்முடைய நாடுகளை இழந்தமையால் இன்று அவர்கள் சிதைந்த இடத்தினை யுடைய குறும்புகளில் மறைந்துறைவாராயினர், என்பதாம்.

அருஞ்சொல் போருள் முதலியன : தலைப் பெயர்தல்-கழிதல். புலம்-நாடு. இறுத்து-தங்கி. முனை-போர்முனை ; ஈண்டு அது போர்முனையைச் சார்ந்த ஊர்களை உணர்த்திற்று. மழை-மேகம் : தவழ்பு-தவழ்ந்து. தலைஇய-தங்கிய. மரம்-கணைய மரம் ; இது மதிர்கதவுக்குப் பின்னே, அதற்கு வலியாகக் குறக்கே இடப் படுவது. முருக்கி-அழித்து. 'நிரைகளிறு' என்பதைக் 'களிற்று நிரை' என மாறுக. ஒழுகிய-சென்றன ; முற்று. இனி 'ஒழுகிய' என்பதனை எச்சமாகக் கொண்டு, முருக்கி ஒழுகிய நிரைகளிற் றோடுங் கூடிய நிரைய வெள்ளம் எனினுமாம். நிரைய வெள்ளம்-நிரைய பாலர் போன்ற படைவீரர்களின் வெள்ளம் ; நிரையம்-நரகம் ; நிரைய பாலர்-அந்நரகத்திற்கு வருங் கொடியோரைத் தண்டிக்குந் தொழிலுடையார். கழங்கு-கழற்சிக்காய் ; அது, இளமகளிர் பலர் பரந்திருந்து விளையாடும் அம்மனை போன்ற வற்றிற்குப் பயன்படுதல் கருதி, 'பரந்தாடு கழங்கு' எனப்பட்டது ; கழங்கு அழிதலாவது, எண்ணப்படும் பொருள்கள் மிகப் பலவாகு

இருப்பின், அவற்றை நூறுநூறு எண்ணி, ஒவ்வொரு நூறுக்கும் ஒவ்வொரு கழற்சிக் காயாக இட்டுக் கணக்கிடுவது வழக்கமாகும். அவ்வாறு பலகவரது படைவிரர்களை எண்ணிக் கணக்கிடுங்கால், அதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட கழற்சிக் காய்கள் காணாமற்போகும், என்பதாம். மன்-பகைமன்னர்; 'கழங்கழி. மருங்கு' எனக் கூட்டுக; மன் இடைப்பிறவரலாக மருங்கினை விசேடித்து நின்றது. மருங்கு-சுற்றம்; ஈண்டு அரசியல் சுற்றமாகிய சேனைகளை உணர்த்திற்று. குரு-நிறம். பிரி-அணுவணுவாகச் சிதைய. கால் பொரு-காற்றானது மோதிவிச. கால் பொருதலால் பற்றியெழுந்த அழல் என்க. 'கெடுத்து' என்பதனைக் 'கெடுக்க' எனத் திரிக்க; எச்சத்திரிபு. கெடுத்தலால் கவினழிந்தவைப்பென்க. கண்-இடம். வைப்பு-ஊர். வேளை-வேளைக்கொடி. சுரை-சுரைக்கொடி. கலித்து-கலிக்க; எச்சத்திரிபு. பிரி-பிரிக்கங்கொடி. இவர்பு-ஏறி; செய்ய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். நிறைமுதலையுடைய சிவந்த காந்தள் நீர்ந்ததனால் முதல் சிதையப்பெற்ற மூதில் எனக் கூட்டுக; மூதில்-மிக்க பழைமை வாய்ந்த சிதையத் விடு. புல்லாள்-ஆறலைத் துண்ணும் மறவர். புல்லிலைவைப்பு-பனையோலையால் வேயப்பெற்ற குடிசைகளைக் கொண்ட ஊர்; 'புல்லிலை' என்னும் சினையடை முதன்மேல் நின்றது. மூதில்லையும் புல்லிலைக்குடிசைகளையுமுடைய வைப்பு எனக் கூட்டுக. புலம்-இடம். அரம்பு-குறும்பு; என்றது, பாலை நிலத்துள்ள மறவர் வாழும் சிற்றாரை. துப்பு-வலிமை. புல்லிலை வைப்பிற் பகைவர் நாடென இயைக்க; 'புலஞ்சிதை யரம்பின் துப்பெதிர்த்தின்' என்பது, பகைவர்க்கு அடைமொழியாய் இடைப்பிறவரலாக வந்தது. வந்திசின்-வந்தேன்.

முருக்கி ஒழுங்கு நிரைய வெள்ளம் மன் மருங்கு அறுப்ப-
(நீ) பெயர இறுத்து, பரப்பிய சேற்றமொடு உருவறக் கெடுக்க
அழிந்த வைப்பெனக் கூட்டுக.

கண்ணகன் வைப்பினையும், புல்லிலை வைப்பினையுமுடைய
நின் பகைவர் நாடென ஓட்டுக.

கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழனிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
சீர்பெறு கலிமகிழியம்பு முரசின்

வயவர் வேந்தே ! பரிசிலர் வெறுக்கை !
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத !

[16--23]

இவ்வடிகள் சேரலாதனின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றன.

கடலின்கண் உண்டாகும் பொருள்களும், மலையின்கண் தோன்றும் பொருள்களும், ஆறுகள் பாயப்பெற்ற முல்லை நிலத்தும், மருத நிலத்தும் தோன்றிய பொருள்களும் பிறவுமாகிய பற்பல வகையான செல்வம் பொருந்திய பரந்த இடத்தினை யுடைய நாடு, நின்னுடைய நாடு; அந்நாட்டிலுள்ள பழைமையான ஊர்கள், மத்தளம் முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்பெறும் திருவிழாக்கள் நிகழாதொழிந்த நாட்களை அறியமாட்டா; அவ் ஷூர்களிலுள்ள செல்வமிக்க கடைத்தெருக்கள், ஆண்டுக் கட்டப்பட்டுள்ள கொடிகளின் நிழலிலே பொருந்தியிருக்கும்; அத்தகைய கடைத் தெருக்களிலே, தாம் வெற்றிப்புகழ் பெற்ற மையால் உண்டான மிக்க மகிழ்ச்சியினால் முழக்கப்பெறும் முரசினையுடைய வீரர்களின் தலைவனே ! பரிசில் வாழ்க்கையினை யுடைய பாணர் முதலியோர்க்குச் செல்வமாக இருப்பவனே ! மாலைபணிந்தமையால் அழகுற்று விளங்குவதும், பகைவர் மதில் களைக் குத்துவதால் பூண் சிதைந்த கொம்புகளையுடையதும், போரில் வல்லமையுடையதுமாகிய யானைப் படைகளையுடைய சேரலாதனே ! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : கடல : குறிப்பு வினைமுற்று ; அது வினையாலணையும் பெயராய்க் கடலின்கண் தோன்றும் பொருள்களை உணர்த்திற்று ; அவை முத்து, பவமம், சங்கு முதலியனவாகும். கல்-மலை; கல்ல-இஃதும் முன்னையது போன்றே குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராய் மலைபடு பொருள்களை உணர்த்தி நின்றது; அவை சந்தனம், அகில, தேக்கு, தேன், மணி, பொன் முதலியன. யாற்ற-ஆறு பாயும் நிலங்களில் தோன்றும் பொருள்கள்; அவை விளைபொருள்களும் பிறவுமாம். 'கடலவும்' என்றதனால் கெய்தலும், 'கல்லவும்' என்றதனால் குறிஞ்சியும் குறிப் பிடப்பட்டமையால், ஏனைய முல்லையும் மருதமும், 'யாற்றவும்' என்பதனால் அடக்கிக் கூறினாரென அறிக. இதனால், சேரனது நாட்டில் நானில வளங்களும் மயங்கிக் கிடந்தன என்பதாம். இந் நானில வளங்களும் உள்நாட்டுப் பொருள்களாகையால், 'பிறவும்' என்பதனால் வெளிநாட்டுப் பொருள்களைச் சுட்டினாராகக் கொள்க. சிகழ்தரு - பொருந்திய. நனந்தலை - பரந்த இடத்தினையுடைய-

விழவு : கோயில் விழா, மண விழாப் போன்றவை. இன்னிள்ளை கடைகளில் இன்னிள்ளை பொருள்கள் விற்குமென்றறிவித்துக் கடைதோறும் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருக்குமாகையால், அவை காற்றினால் பறந்து கடைத்தெரு முழுவதற்கும் கிழலைச் செய்தன என்பதாம். கியமம்-கடைத்தெரு. 'சீர்' என்பது ஈண்டு வெற்றிப் புகழை உணர்த்திற்று. கலி-மிக்க. வயவர்-விரர். பரிசிலர் விரும்பியவற்றையெல்லாம் ஈந்து, அவர் செல்வக் குறைபாடின்றி வாழுமாறு செய்விப்போனதலால் சேரலாதனைப் 'பரிசிலர் வெறுக்கை' என்றார் ; வெறுக்கை-செல்வம். தார்-மாலை. எழிலிய-அழகுபெற்ற. தொடி-பூண்.

நீவாழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென
உண்டுரை மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்த மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்
பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி
நிரையம் ஒரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பின்
நீபுறந் தருதலின் நொயிகந் தொரீஇய
யாணர் நன் னாடும் கண் டுமதி மருண்டனென்;
[24-34]

கள்ளுண்டமையால் சொல் குழறப்பெற்ற குதலை நாவினை யும், மென்மையான சொற்களையும், யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளை இட்டுக் கட்டப்பெற்ற பையினையுமுடைய பாணர், விறலியர் முதலியோர், குற்றமற்றுத் திருந்திய யாழினை வாசித்த லோடு (வயவர் வேந்தே! பரிசிலர் வெறுக்கை! சேரலாத! என்று விளித்து,) இவ்வுலகத்துள்ள மக்கள் நன்மை எய்தி வாழும் பொருட்டு நீ வாழ்வாயாக என்று வாழ்த்தினர் ; அவர்கள் அங்ஙனம் வாழ்த்தாநிற்க, துன்பமென்பதையே சிறிதும் அறியாது, செல்வம் முதலியவற்றால் பெருகிய வாழ்க்கை யினையும், உண்மையாகிய ஒன்றினையே பேசி ஐம்புலன்களும், அடங்கப்பெற்ற கோட்பாட்டினையும், தாம் வாழும் ஊரினின்றும் எக்காலத்தும் நீங்குதலின்றி இன்பம் நுகரும் தன்மையினையும், நரகமடையா வகையில் நல்வினையே செய்யும் வேட்கையினையு முடைய உயர்ந்தோர், தாம் செய்தவற்றையே விரும்பிச் செய்யும்

சுற்றத்தினரோடு விரும்பி வாழப்பெற்றதும் பலரும் புகழத்தக்க உயர்ந்த பண்பினையுடைய நின்னால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதனால் நோய் முதலிய துன்பங்கள் அடியோடு நீங்கப் பெற்றதுமாகிய புதிய வருவாயினையுடைய நல்ல நாட்டினையும் கண்டு மதிமயங்கினேன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : உரை மாறுதல்-சொல் குமாறுதல். மழலை-இளஞ்சொல். இனிய இசையினையே காலமெல்லாம் இசைத்துப் பழகிய பாணர் முதலியோர், கேட்போர்க்கு இன்பம் பயக்கும் மென்சொற்களையே பேசுவர் என்பதறிவித்தற்கு, 'மென்சொற் கலப்பையர்' என்றார். கலப்பை-யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளை இட்டுவைக்கும் பை ; அதனையுடையோர் 'கலப்பையர்' எனப்பட்டார் ; கலம்-இசைக் கருவிகள். தொடை-தொடுத்தல் ; ஈண்டு அது, நரம்புத் தொடையினையுடைய யாழினை உணர்த்திற்று ; தொடையோடு என ஒரு உருபு விரிக்க. வெய்துறவு-துன்பம் ; அது, பசி நோய் பகைவர் படையெடுப்பு முதலியவற்றால் உண்டாவது. நந்திய-பெருகிய. செய்த-செய்தனவாகிய செயல்கள் ; வினையாலணையும் பெயர் ; 'செய்தன' எனற்பாலது, அன்சாரியை குறைந்து நின்றது. ஒன்று : உண்மை. கொள்கை-ஒழுக்கம் ; கோட்பாடுமாம். பதி பிறைப்பு, பகைவர் படையெடுப்பு, மறையின்மை, கொடுங்கோலாட்சி முதலிய காரணங்களால் நிகழ்வது. துய்த்தல்-அனுபவித்தல். நிரையம்-நரகம். 'ஒருவ' என்பது, 'ஒரீஇய' எனத் திரிந்து நின்றது ; ஒருவல்-நீங்கல் ; ஈண்டு அது அடையாமையை உணர்த்திற்று. புரையோர்-உயர்ந்தோர். மேயினர்-விரும்பி ; முற்றெச்சம். யாணர்-புதிய வருவாய். நந்திய வாழ்க்கையினையும் அடங்கிய கொள்கையினையும் வேட்கையினையும் உடைய புரையோர், சுற்றத்தோடு துய்த்தலெய்தி மேயினருறையும் நாடெனக் கூட்டியுரைக்க. மதிமருளுதற்குக் காரணம், பகைவர் நாடு அழிந்து கிடக்கும் சிறுமையினையும் சேரனது வளந்திகழும் யாணர் நன்னாட்டின் பெருமையினையும் கண்டமையாம் என்க.

மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி
ஏம மாகிய சீர்கெழு விழுவின்
நெடியோ னன்ன நல்லிசை
ஒடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

மண் அணுக்கள் செறிந்த இவ்வுலகின்கண் நிலைபெற்றுள்ள உயிர்கட்கெல்லாம் குறைவின்றிக் கொடுத்துக் கையொழியாத கொடையினையும் கடிய வலியினையும் உடையோய்! உயர்ந்த தேவலாயங்கள் உள்ள இடங்களில் சிறந்த அணிகலங்கள் முதலியவற்றை நல்குவோய்! காண்போர்க்கு இன்பம் பயப்ப தாகிய சிறப்பு மிக்க விழாவினையுடைய திருமாலையொத்த நல்ல புகழ் குறைதவில்லாத வீர! (நின் பகைவர் நாடுகளையும், நீ காத்துவரும் நாட்டினையும் கண்டு மருண்டமைக்குக் காரணம்), நின் பண்புகள் பலவற்றையும் காணவேண்டுமென்று விரும்பிய விருப்பமேயாகும், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : மன்-நிலைபெற்ற. எஞ்சாது- குறைவின்றி. தண்டா-ஒய்தலில்லாத. கை-கொடை. துப்பு- வலிமை. புரை-உயர்ந்தஇடம்; எனவே, இறைவன் கோயில் கொண்டிருக்கும் இடத்தினே உணர்த்திற்று; அடுக்கு, அவன் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கோயில்களுக்கும் கொடுத்தான் என்னும் பன்மையுரை நின்றது. பெரிய-உயர்ந்த அணிகலங்கள்; குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். ஏமம்-இன்பம். நெடியோன்-திருமால். ஓடியா-குறையாத. மைந்து-வீரம். 'துப்பினோடு, பெரிய நல்கி ஓடியா மைந்த' எனக் கூட்டுக.

முடிவு : "நின் பகைவர் நாடுங் கண்டுவந்தேன்; அதுவே யன்றி வேந்தே! வெறுக்கை! சேரலாத! நீ புறந்தருதலின், நோயிகந் தொரீஇய நின் நாடும் கண்டு மதிமருண்டேன்; இவையிரண்டும் காணவேண்டின காரணம் யாதெனின், மைந்த! நின் பண்பு பலவற்றையும் காண நயந்து என வினைமுடிவு செய்க."

கருத்து : "இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்பும் தன் நாடு காத்தற் சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று."

பேயர் விளக்கம் : "நீரைய வெள்ளம் : நிரைய வெள்ள மென்றது, பகைவர்க்கு (அச்சமும் துன்பமும் உண்டாக்குவதில்) நிரைய பாலரைப் போலும் படைவெள்ளம் என்றவாறு; நிரைய மென்றது, நிரையத்து வாழ்வாரை.

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'நீரைய வெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று." (பழையவுரை.)

16. துயிலின் பாயல்

கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
 நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கல்
 துஞ்சமரக் குழாஅம் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
 பூண ஐயவி தூக்கிய மதில
 நல்லெழில் நெடும்பதவு முருக்கிக் கொல்லுபு
 ஏன மாகிய நுனைமுரி மருப்பிற்
 கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
 மரங்கொல் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
 நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே ;
 ஆறிய கற்பி னடங்கிய சாயல் 10
 ஊடினு மினிய கூறு மின்னகை
 அமிர்துபொதி துவர்வாய் அமர்த்த நோக்கிற்
 சுடர்நுத லசைநடை உள்ளலு முரியள் ;
 பாய லுய்யுமோ தோன்றல் தாவின்று
 திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன் 15
 வயங்குகதிர் வயிரமோ டுறழ்ந்துபூண் சுடர்வர
 எழுட்டி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
 புரையோ ருண்கண் துயிலின் பாயல்
 பாலுங் கொளாலும் வல்லோய் ! நின்
 சாயல் மார்பு நனியலைத் தன்றே. 20

இதுவுமது—

பேய் : துயிலின் பாயல்

கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்கண் இஞ்சி
 நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கல்
 துஞ்சமரக் குழாஅம் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
 பூண ஐயவி தூக்கிய மதில
 நல்லெழில் நெடும்பதவு முருக்கிக் கொல்லுபு
 ஏன மாகிய நுனைமுரி மருப்பின்

பாடம் : 1. கொல்லும்

கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மரங்கொல் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
நீடினை யாகலின் காண்குவந் திசினே ;

[1-9]

சேரலாதன் பகைவர் நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று அங்கேயே நீட்டித்திருந்தான். அவனது பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுத அவன் மனைவி சேரலாதன்பால் தூது போக்கினாள். அவள் அவளுடைய துன்ப நிலையைச் சேரனுக்கு விளங்க எடுத்துக் கூறி, அவனை விரைவில் வருமாறு செய்ததாக அமைந்தது இச் செய்யுளென அறிக.

(பகைவர் நாட்டின்கண்,) மலையொடு மாறுபடுமாறு அமைக்கப்பட்ட வளைந்த இடங்கையுடைய புறமதிலும், நாட்டினைக் கண்டாற்போன்ற பரந்த இடத்தினைத் தன்னகத்தே உடையதும் அம்புக் கட்டுகள் தங்கப்பெற்றதுமாகிய மலைபோன்ற இடைமதிலும், மதிற் கதவின் பின்புறத்தே பொருந்திய கணைய மரங்கள் நெருங்கியிருப்பதும், குழந்தையினைப் பெற்ற பெண்கள் அரைத்துப் பூசிக்கொள்ளப் பெறாத ஐயவித் துலாம் என்னும் மரங்கள் தொங்கவிடப் பெற்றிருப்பதுமாகிய அக மதிலும் என மூன்று மதில்கள் இருந்தன. அவற்றுள் அகமதி லின்கண் உள்ள, சிறந்த அழகியுடைய நீண்ட கதவினை உடைத்து அழித்தமையால், நுனி முரிந்து ஒடியப்பெற்ற சிறு கொம்புகளை உடைமையால் பன்றிகளைப் போன்று தோன்று வனவும் மதநீரைப் பொழிவனவுமாகிய இள யானைகள் கொடிய சினம் மூளப்பெற்றுப் பகைவருடைய கணையமரம் காவல் மரம் முதலியவற்றை அழித்தன; அவ்வாறு அழித்த இளயானைகள் முழங்கா யிற்கும் பாசறைக்கண்ணே தங்கி நீ நெடுநாள் வராது நீட்டித்தாயாதலின், நீண்டக் காண்பதற்காக இங்கு வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : கோடு - மலை. 'உறழ்ந்து' என் னும் சொல்லை 'உறழ்'வெனத் திரிக்க; உறழ்தல்-ஒத்தல். எடுத்த - உயரமாகக் கட்டிய. கொடுங்கண் - வளைந்த இடம். இஞ்சி - மதில்; இது புறமதில். அகமதிலுக்கும் இடை மதிலுக்கும் இடையேயுள்ள பரந்த இடத்தினை, 'நாடு கண்டன்ன' என்று சிறப்பித் துரைத்தார். 'நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கல் என்றது, நெடுநாட்ட அடைமதிற்பட்ட காலத்தே விளைத்துக் கோடற்கு வயலும் குளமும் உளவாகச் சமைத்து வைத்தமையாற் கண்டார்க்கு நாடு கண்டாற் போன்ற அப்புக்கட்டுக்கள் தங்கும் மலை போன்ற இடைமதில் என்றவாறு.' (பழையவுரை.) கணை-அம்பு.

துஞ்சுதல்-தங்குதல். விலங்கல்-மலை; அஃது உவமவாகு பெயரால் மலை போன்ற இடைமதிலை உணர்த்திற்று. மரம்-கணைய மரம். குறாம்-கூட்டம். துவன்றி-நெருங்கி; எச்சத் திரிபு. புனிற்று மகள்-ஈன்ற அணிமையினைபுடைய பெண். 'ஐயவி' என்பது, வெண்சிறுகடுகினையும், ஐயவித்துலாம் என்னும் ஒருவகை மதிற் பொறியினையும் உணர்த்தும். குழந்தைகளைப் பெற்ற இளமகளிர், பேய் முதலியன தம்மை அணுகாதிருக்கும்பொருட்டு வெண்சிறுகடுகினை அரைத்துத் தம் உடம்பில் பூசிக்கொள்வது வழக்கம். எனவே, அவ்வெண்சிறுகடுகினை விலக்கி, ஐயவித்துலாத்தினை உணர்த்தக் கருதிய ஆசிரியர், 'புனிற்று மகள் பூண ஐயவி' என்றார், -'பாயா வேங்கை' என்புறிப்போல; இது வெளிப்படை. தூக்கிய-தொங்கவிடப்பட்ட. மதில்-மதினினிடத்துள்ள; குறிப்புப் பெயரெச்சம். புதவு-கதவு. கொல்லுபு-கொல்ல; எச்சத் திரிபு. கதவுகளைக் குத்தினமையால், கொம்புகள் முறிந்து சிறிய வாயின; அதனால் அவ்யானைகள் சிறிய கொம்புகளைக்கொண்ட பன்றிகளைப்போல் தோன்றின என்பது ஐந்து ஆறாமடிகளின் கருத்தாகும். 'நுனைமுரி மருப்பின் ஏனமாகிய' என மொழிமாற்றுக; ஏனம்-பன்றி. கடாம்-மதம். வார்தல்-ஒழுகுதல். பொத்தி-மூண்டு. மரம்-கணைய மரம், காவல் மரம் முதலியன. காண்கு-காண்பேன்; கு: தன்மையொருமை வினைமுற்று விசுறி; இக்குவ் விசுறி பெற்ற செய்கென்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று, வினைகொண்டு முடியும் இயல்புடையதாதலால் 'வந்திசின்' என்னும் வினைகொண்டு முடிந்ததென்க. வந்திசின்-வந்தேன்.

ஆறிய கற்பின் அடங்கிய சாயல்.

ஊடினும் இனிய கூறும் இன்னகை

அமிர்துபொதி துவர்வாய் அமர்த்த நோக்கின்

சுடர்நுதல் அசைநடை உள்ளலும் உரியள் [10-13]

அறக் கற்பினையும், அடக்கத்தோடுங் கூடிய மென்மையினை யும், ஊடல் கொள்ளுங் காலத்தும் இனிமையாகப் பேசும் இனிய புன்சிரிப்பினையும், அமிர்து நிறைந்த சிவந்த வாயினையும், விரும்பத்தக்க பார்வையினையும், ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும், அசைந்த நடையினையும் உடைய நின் மனைவி நின் பிரிவை எண்ணி வருந்துதலுங்கூடும் என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: கோவலன் இருக்கும்வரை கண்ணகி கொண்டிருந்த கற்பு அறக் கற்பென்றும், அவன் இறந்தபின், அவள் கொண்ட கற்பு மறக்கற்பு என்றும் கூறுவர்; இவ்வாறிய கற்பினை, அடங்கிய கற்பென்றும், சிரிய கற்பென்றும்

கூறுவதுண்டு; இதன் மறுதலைக் கற்பு, சிறிய கற்பென்றும் மறக் கற்பென்றும் செப்பப்பெறும். சாயல்-மென்மை. 'ஆறிய கற்பின் அடங்கிய சாயல்' என்ற அடி, 'நீடினயாயினும் பெருந்தேவி தன் கற்பினாலும் அடக்கத்தினாலும் பிரிவுத் துன்பத்தை ஆற்றி மின் ருள், என்னும் குறிப்புடையது' என்று டாக்டர் திரு. உ. வே. சாமிநாதையர் கூறுவர். ஊடுதல்-பிணங்குதல். ஊடிய காலத் துப் பெண்டிர் தங் கணவரோடு கடுகடுவெனப் பேசுதலே இயல்பாயிருக்க, அக்காலத்தும் சேரமாதேவியார் இனிய சொல்லும் மலர்ந்த முகமும் உடையராயிருப்பரென, அவரது உயர்ந்த பண்பினை விளக்கியவாரும். பொதி-மிறைந்த. துவர் - சிவப் பு. அமர்த்த-விரும்பம் பொருந்திய. நுதல்-செற்றி. "உள்ளும் உரியள் என்றது, யான் குறித்த நாள் அளவும் ஆற்றியிருக்க வேன்ற மின்னோவல் பூண்டு மின்னை உள்ளாதிருத்தலேயன்றி, நீ குறித்த நாளுக்கு மேலே நீட்டித்தாயாகலின், மின்னை மினைத்து வருத்துதலும் உரியள் என்றவாறு" என்பது பழையவுரையாகும்.

பாய லுய்யுமோ தோன்றல்! தாவின்று
திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ டுறழ்ந்துபூண் சுடர்வர
எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்துப்
புரையோர் உண்கண் துயிலின் பாயல்
பாலும் கொளாலும் வல்லோய்! நின்
சாயல் மார்பு நளியலைத் தன்றே.

[14-20]

பெருமையிற் சிறத்தோய்! குற்றமின்றி ஒளி வீசுகின்ற பசும் பொன்னுலாகிய, சிறத்த இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற அணிகலங்கள், விளங்குகின்ற ஒளிக்கதிர்க்களையுடைய வயிரப் பூண்களோடு மாறப்பட்டு ஒளி வீசாதிருக்க, அவ்வணிகளோடு ஏழரசர்களின் முடிப்பொன்னால் செய்யப்பெற்ற பொன்னாரம் பொருந்தியதும் திருமகள் உறைவதும் உயர்ந்தோராகிய மின் உரிமை மகளிரின் மையுண்ட கண்கள் துயிலுதற்கினியதுமாகிய மின் மார்பாகிய படுக்கையினை, மினக்கு வேற்றுப்புலத்தில் வினையிலாத காலத்து அவ்வுரிமை மகளிர்க்குப் பகிர்த்தளித்தவிலும் வினையுள்ள காலத்து அங்ஙனம் கொடாது அதனை மினக்கே உரியதாகிக் கொள்ளுதலிலும் வல்லோய்! மென்மையமைந்த மின் மார்பு, தன்னைப் பிரிந்திருக்கும் மின் தேவியை மிகவும் வருத்திற்று. இத்தீவியில் அவள் படுக்கையின்கண் படும் துன்பத்தினின்றும் பிழைப்பாளோ? பிழைக்கமாட்டாள்; ஆகவே, விரைந்து புறப்பட்டுச் சென்று அவளைக் காப்பாற்றுவாயாக, என்பதாம்.

இரண்டாம் பத்து

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பாயல்-படுக்கை; அது இடவாகுபெயராய், அங்குத் தோன்றும் துன்பத்தினை உணர்த்திற்று. உய்தல்-பிழைத்தல்; ஒ: எதிர்மறைப் பொருட்டு. தோன்றல்-பெருமையிற் சிறந்தோன்; அண்மை விளி. தா-குற்றம்; என்றது, பொன்னில் கலந்திருக்கும் மாசின. பொருத-இழைக்கப்பெற்ற. திகழ்-ஒளி; முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். உறழ்ந்து-மாறுபட்டு. 'திருமணி பொருத தாவின்று திகழ்விடு பசும்பொன் பூண் வயங்கு கதிர் வயிரமோடு உறழ்ந்து சுடர்வர' எனக் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

இனி, 'தாவின்று...சுடர்வர' என்னும் பகுதிக்கு, 'தாவின்று திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்' என்றது. வலியில்லை யானபடியாலே அழகிய மணிகளோடு பொருத ஒளி விடுகின்ற பசும்பொன் என்றவாறு. ஈண்டுத் தாவென்றது வலி; பொன்னுக்கு வலியாவது உரனுடைமை. இன்றென்பதனை இன்றாக வெணத் திரித்து இன்றாகையாலெனக் கொள்க. என்றது ஒளியையுடைய மணிகளோடு பொரவற்றும்படி ஒட்டற்ற ஒளியையுடைய பசும்பொன் என்றவாறு. பூண் பசும்பொன் வயிரமோடு உறழ்ந்து சுடர்வரவெனக் கூட்டி, பூணை பசும்பொன் தன்னிடை அழுத்தின வயிரங்களோடு மாறுபட்டு விளங்கவென வுரைக்க' என்பது பழையவுரையாகும்.

'எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து' என்னும் அடிக்கு, பதினான்காம் பாடலின் பதினேராம் அடிக்கு எழுதிய உரையினைப் பார்க்க. புரையோர்-உயர்ந்தோர்; என்றது, சேரலாதனின் காதல் மகளிரை; இதனால் சேரனுக்குக் காதல் மகளிர் பலர் இருந்தனர் என அறியலாம். அகலத்துப் பாயல் எனக் கூட்டி, அகலமாகிய பாயல் என இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகக் கொள்க; அத்து வேண்டாதவழி வந்த சாரியையாகும்-பாயல்-படுக்கை. பாலும்-பகுத்துக்கொடுத்தலும். கொளாஅலும்-வாங்கிக்கொள்ளுதலும். சாயல்-மென்மை. நனி அலைத் தன்று-மிகவும் வருத்திற்று.

முடிபு: "பாசறைக்கண் நீ மீடினாயாகலின் நினைக்க காணவந்தேன்; நின் தேவியாகிய அசைநடை நினை நினைத்தலும் உரியள்; ஆனபின்பு அவள் பாயல் வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ? உய்யாளன்றே; தோன்றல்! அகலப் பாயல் பாலும் கொளாலும் வல்லோய்! நின் மார்பு மிக அவளை வருத்திற்றுக்காண்; (நீ அவள் பாற் கடிதெழுக்)வென வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்பும், குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச் சிறப்பும் உடன் கூறியவாறு யிற்று.

பெயர் விளக்கம் : “அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச் சிறப் பித்தமையான் இதற்கு, துயிலின் பாயல் என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

17. வலம்படு வியன்பனை

புரைவது நினைப்பிற் புரைவதோ இன்றே¹
பெரிய தப்புந் ராயினும் பகைவர்
பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலின்
துளங்குபிசி ருடைய மாக்கடல் நீக்கிக்
கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பனை 5
ஆடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்க்
கடிப்புக் கண்ணுறாஉந் தொடித்தோ ளியவர்
அரணங் காணுது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம்² வருகவிந் நிழலென
ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பின் 10
அமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்
கடுங்கால் கொட்கும் நன்பெரும் பரப்பின்
விசும்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்ப்! பாடினி வேந்தே!

இதுவுமது—

பெயர் : வலம்படு வியன்பனை.

துளங்குபிசிர் உடைய மாக்கடல் நீக்கிக்
கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பனை
ஆடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்க்
கடிப்புக் கண்ணுறாஉந் தொடித்தோள் இயவர், [4-7]

அசைதலையுடைய அலைகள் சிறுசிறு திவலைகளாக உடைய
மாறு, கரிய கடலைக் கடந்து, ஆண்டுள்ள பகைவரது காவல்மர

மூலம் : 1. புரைவதோ அன்றே

2. பஞ்ஞிலம்.

மாகிய கடம்பினை வெட்டி, அதனால் வெற்றி பொருந்திய பெரிய முரசத்தினைச் செய்தான் சேரலாதன். வீரவகை அணிந்த தோள் கையுடைய வீரர்கள் வீரக்கூத்தினை ஆடியவண்ணம் அம்முரசம் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று, மலர் முதலிய அரிய பலிப் பொருள்களைத் தூவி வணங்கினார்; பின் குறுந்தடியினைக்கொண்டு அம்முரசினை அடித்தனர்.

அருஞ்சொற் பொருள் முல்லியன் : துளங்கு தல் - அசை தல்; 'துளங்கு' என்பது, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அஃது ஆகுபெயராய் அசைதலையுடைய அலைகளை உணர்த்திற்று. பிசிர்பிசிராக; பிசிர்பிசிரதுளி. மா-கரிய. நீக்கி-கடந்து. கடம்பு: சேரலாதனின் பகைவருடைய காவல் மரம்; அது கடலகத்தேயுள்ள தீவொன்றில் இருந்தமையால், அதனை வெட்டுதற்குக் கடல் கடந்து செல்ல வேண்டியதாயிற்று. வலம்- வெற்றி. வியன் - பெரிய. பனை - முரசு. சேரன் தன் பகைவரது காவல் மரமாகிய கடம்பினை அறுத்த செய்தி, பன்னிரண்டாம் பாடலிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. ஆடுநர்- ஆடுகின்றவராய்; இனி, ஆடுநர் என்பதற்கு வெற்றியினை யுடையோர் என்று பொருள் கூறி, ஆடுநராகிய தொடித்தோள் இயவர் என இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாக்கலுமாம். பலி-தேவருணவு; அது மலர் முதலிய பூசைக்குரிய பொருள்களாகும். வெற்றி முரசினைத் தெய்வமாகவே கருதி வீரர்கள் வழிபட்டுவந்தமை பண்டை நாளைய வழக்கமென்பதைச் சங்க இலக்கியங்களில் பரக்கக் காணலாம். வீரர்கள் தாம் பெற்ற வெற்றியின் மகிழ்ச்சியால், ஆடிக்கொண்டே, சென்று முரசிற்குப் பலி தூவி வழிபாடு செய்தன ரென்க. தூய்-தூவி. கடிப்பு-குறுந்தடி. கண்-முரசின்கண்; என்றது அடிக்கும் இடத்தினை. உறாஉம்-அடிக்கும். தொடி-வீரவகை. இயவர் - வீரர்.

அரணம் காணாது மாதிரம் துழைஇய
நளந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகஇந் நிழலென
ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பின்
அமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்
கடுங்கால் கொட்கும் நன்பெரும் பரப்பின்
விசும்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்பு! பாடினி வேந்தே!

[8-14]

(கடிப்புக் கண்உறாஉம் தொடித்தோள் இயவர் தம் அரசனைப் புகழ்ந்து கூறுவது.)

உங்கள் நாட்டில், நீங்கள் பாதுகாப்பாயிருப்பதற்குரிய இடத்தினைக் காணாது, இவ்வுலகின் எட்டுத் திசைகளிலும் சென்று தேடுகின்ற, பரந்த இடத்தினையுடைய உலக மக்களே! நீவிர் எம்மரசனுடைய வெண்கொற்றக்குடை நிறற்றும் இந்நிழலின்கண்ணே வருவிராகவென்று, வானமளாவிய அக்குடையின் சிறப்பினைக் கூறுதற்குக் காரணமாகிய, பசிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை அணிந்த மார்பினையுடையவனே! நின்னைப் பாடிவரும் பாடினி முதலிய பரிசிலர்க்கு அவர்கள் வேண்டும் பொருள்களை ஈந்து பாதுகாத்துவரும் வேந்தனே, என்பதாம்.

(விசம்பின் சிறப்பு 10-12) சூரியன் நாள்தோறும் விரும்பி உலா வருதற்கிடமாயிருப்பதும், குற்றமற்ற சிறப்பினையுடையதும், நீர் நிறைந்து விளங்கும்-இடி மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதியினையுடைய-கூட்டமான மேகங்கள் மழையினைப் பெய்யும்பொருட்டுக் காற்றானது மிக்க வேகத்துடன் சுழன்று விசப் பெறும் நல்ல பெரும் பரப்பினை உடையதுமாகிய வானம் என்றும், அவ்விசம்பினைத் தொடுமாறு ஒங்கி நின்ற நிறல் புரிவது சேரன் குடையென்றும் பொருள் கொள்க.

அருஞ்சாற் போருங் முநியின: இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும், எங்கே சேரலாதன் தம் நாட்டின்மீது படையெடுத்துத் தமக்கும் தம் உடைமைக்கும் சேதம் விளைவிக்கின்றனோ என்று நாளும் அஞ்சி நடுங்கி, தமக்குப் பாதுகாப்பாயுள்ளதோ ரிடத்தினைக் காணும்பொருட்டு, உலகின் எட்டுத் திசைகளிலும் தேடித் திரிவராதலால், மாதிரக் துழைஇய நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் என்றும், அங்ஙனம் தேடியிலைந்தும் சேரன் படையெடுப்பிற் கஞ்சாது வாழ்தற் சூரியதோரிடத்தினைக் காணப் பெறாமையால், அரணங் காணாது என்றும், அங்ஙனம் அஞ்சித் திரிந்து அவதியுறுவோரைச் சேரனது படைவீரர்கள், 'எம் மன்னனது குடைநிறற்கண்ணே வாருங்கள், இனிது வாழலாம்' என்றழைத்தலால், நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகஇந் நிறலென என்றும், இவ்வுலக மக்களெல்லோரும் ஒருங்கு நிரண்டுவரினும் அவர்க்கெல்லாம் இடமளித்துத் தாங்கவல்ல பெரும் பரப்பினையுடையது இக்குடை நிறல் என்பார் அதனை அக்குடை ஒங்கிநிறற் கிடமாய் விசம்பின்மீதேற்றி 'ஞாயிறு புகன்றநன்பெரும் பரப்பின் விசம்பு' என்று சிறப்பித்துக் கூறினாரென்க.

அரணம் - பாதுகாப்புள்ள இடம். மாதிரம் - திசை. துழைஇய-தேடிய. நனந்தலை-பரந்த இடம். பைஞ்ஞிலம்-உலகம்;

பசுமை + நிலம் = பைந்நிலம் எனற்பாலது நகரஞ்சுரப் போலியாய் பைஞ்நிலம் என்றாயிற்றென்க. புகன்ற-விரும்பிய. அமிழ்து-நீர்; உலகத்துயிர்களெல்லாம் வாழ்தற்குக் காரணமாயிருத்தலால், 'அமிழ்து' என்று கூறப்பட்டது; 'வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால், தானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று' என்று வள்ளுவர் கூறியிருத்தலையும் காண்க. கணம்-கூட்டம். மழை-மேகம் தலைஇ-பெய்ய; எச்சத் திரிபு. கடுங்கால்-வேகமான காற்று. கொட்கும்-சுழன்று விசும். மழை பெய்தற்குக் காற்றும் காரண மாதலால், 'கணமழை தலைஇக் கடுங்கால் கொட்டும் என்றார். விசும்பு-வானம். நுவலும்-நுவலுதற்குக் காரணமான; நுவலுதல்-சொல்லுதல். பாடினி-பாணனின் மனைவி. வெற்றி முரசினை முழக்கும் விரர் இடையிடையே இங்ஙனம் கூறினர் என்க.

புரைவது நினைப்பின் புரைவதோ இன்றே
பெரிய தப்புந் ராயினும் பகைவர்
பணிந்து திறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலின் [1-3]

நின் பகைவர், நின்னாலுப் பொறுத்தற்கரிய மிகப் பெருந்தவறு களைச் செய்தவராயிருப்பினும், நின்னை வணங்கித் திறை தருவ ராயின், நீ அவர்களுடைய குற்றங்களைப்பெல்லாம் மன்னித்து அவர் தரும் திறைப்பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளும் பெருந்தன்மை யுடைய யாவாய்; ஆதலின், நினக்கு ஒப்பாவதொரு பொரு ளினை ஆராயின், அத்தகு ஒப்புடைப் பொருள் இவ்வுலகில் ஒன்றும் இல்லை, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன: உலகப் பொருள்கள் எல்லா வற்றினும் நீ மேம்பட்டவனாவாய் என்பது முதலடியின் கருத்து. புரைவது-ஒப்பது. நினைத்தல்-ஆராய்தல். புரைவது இரண்டும் வினையாலணையும் பெயர்களே. தப்புந்-தவறு செய்தவர். திறை பகர-கப்பம் தர. கொள்ளுநை-ஏற்றுக்கொள்ளுந் தன்மை யுடைய; வினையடியாகப் பிறந்த முன்னிலை ஒருமைப் பெயர். கொள்ளுநையாதலின் புரைவதோ இன்றே எனக் கூட்டுக.

முடிவு: வியன்பணையைக் கடிப்பைக் கண்ணுறும் இயவர், 'அரணங் காணாது மாதிரந் துழைஇய பைஞ்நிலம் இந்நிழற் கண்ணே வருக' எனச் சொல்லி வெண்குடையின் அருட்சிறப் பைச் சொல்லுதற்குக் காரணமாய் நின்ற பசும்பூண் மார்பு! பாடினி வேந்தே! பகைவர் பெரிய தப்புநராயினும் பணிந்து திறைபகர நீ கொள்ளுநையாதலின், நினக்குப் புரைவது நினைப் பின் புரைவதோ இன்று என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: இதனாற் சேரலாதனின் வென்றிச் சிறப்பும், குற்ற மிக்க பகைவரையும் மன்னிக்கும் அவன் குணச் சிறப்பும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன என்பதாம்.

பெயர் வீளக்கம் “வலம்படுவியன்பிணை: யென்றது, போர்செய்து வருந்தாமல், பகைவர் வெருவியோட முழங்கி, அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலே படவின்ற முரசு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பாலே இதற்கு வலம்படுவியன்பிணை என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

18. கூந்தல் விறலியர்

உண்மின் கள்ளே! அடுமின் சோறே!
எறிக திற்றி! ஏற்றுமின் புழுக்கே!
வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிர்ப்ப
இருள்வணர் ஒலிவரும் புரியனிழ் ஐம்பால்
ஏந்துகோட் டல்குல் முகிழ்நகை மடவரல் 5
கூந்தல் விறலியர் வழங்குக அடுப்பே!
பெற்ற துதவுமின்,¹ தப்பின்று; பின்னும்
மன்னுயி ரழிய² யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட
தண்ணியல் எழிலி தலையாது மாறி 10
மாரி பொய்க்குவ தாயினும்
சேர லாதன் பொய்யலன் நசையே³.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்

துக்கு - செந்தூக்கு

பெயர் - கூந்தல் விறலியர்

உண்மின் கள்ளே! அடுமின் சோறே!
எறிக திற்றி! ஏற்றுமின் புழுக்கே!

பாடம்: 1. பெற்றவுதவுமின் 2. மன்னுயிரொழிய
3. பொய்யிலனசையே

வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலம் தெளிர்ப்ப
 இருள்வணர் ஒலிவரும் புரியவிழ் ஐம்பால்
 ஏந்துகோட் டல்குல் முகிழ்நகை மடவரல்
 கூந்தல் விறலியர் வழங்குக அடுப்பே !

[1-6]

சேரலாதனிடம் பரிசு பெற்று வந்த பாணனொருவன், தன் வீட்டில் உள்ளாரைப் பார்த்துக் கூறியதாக அமைந்தது இச்செய்யுள்.

கள்ளைப் பருகுங்கள்! சோற்றைச் சமையுங்கள் ! தின்பதற்குரிய இறைச்சியை அறுப்பீர்களாக! புழுக்குதற்குரிய பிற கறிகளை அடுப்பின்மீது ஏற்றுங்கள் ! பக்கங்கள் உயர்ந்த அல்குவினையும், முல்லை முகையினையொத்த பற்களையும், இளமையினையும், இருண்டு கடை குழன்று தழைத்துநிற்கும் முறுக்கவிழ்ந்த ஐம்பாலாகிய கூந்தலினையும் உடைய விறலியர், தாம் அணிந்துள்ள பொன்னாலாகிய அணிகலங்கள் ஒலிக்குமாறு, வருகின்ற மக்களுக்கு இல்லையென்னாது உணவளிக்கும் பொருட்டுச் சமையல் செய்வார்களாக.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : அடுதல்-சமைத்தல். எறிதல்-அறுத்தல். திறறி-தின்பதற்குரிய இறைச்சி. புழுக்கு-புழுக்குதற்குரிய கறிவகைகள்; முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். வரையாது-இல்லையென்னாது அளிக்கும்பொருட்டு; வரையாது என்பதன் பின், 'அளிக்க' என்னும் ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. பொலம்பொன். தெளிர்ப்ப-ஒலிக்க. வணர்-நுனி சுருண்ட. ஒலிவருதல்-தழைத்தல். புரி-முறுக்கு. ஐம்பால்-ஐந்து வகையாகப் பகுத்து அணி செய்வதற்குரிய; ஐந்து வகையாவன: சுருள், குழல், பனிச்சை, விலோதம், கொண்டை என்பனவாம்; பால்-பகுப்பு; ஐம்பால் கூந்தலென இயைக்க. ஏந்து கோடு-உயர்ந்த பக்கங்கள். அல்குல்-இடையின் பின்புறப் பகுதி. முகிழ்-மொக்கு; ஈண்டு முல்லை முகையினை உணர்த்திற்று. நகை-பல். மடவரல்-இளமை. 'அடுப்பு வழங்குக' என்னும் சொற்கள், 'சமைக்க' என்னும் பொருளில் வந்தன. அல்குவினையும் நகையினையும் மடவரலையும் ஐம்பால் கூந்தலினையும் உடைய விறலியர் பொலங்கலம் தெளிர்ப்ப வரையாது (வழங்கும்பொருட்டு) அடுப்பு வழங்குக என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

பெற்ற துதலுமினி! தப்பின்று; பின்னும்
 மன்னுயிர் அழிய யாண்டுபல துளக்கி

மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட
தண்ணியல் எழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினும்
சேர லாதன் பொய்யலன் நசையே.

[7-12]

களனும் சோறுங் கறியுமேயன்றி, நீவிர் சேரலாதனிடம் பெற்றுவந்த பிற பொருளையும் வந்தோர்க்குக் கொடுங்கள்! அவ்வாறு கொடுப்பதில் சிறிதும் தவறில்லை; ஏனெனில், மண்ணுடைகள் செறிந்த இவ்வுலகத்துயிர்களை யெல்லாம் பாதுகாக்கும் தொழிலை மேற்கொண்ட குளிர்ந்த தன்மையினைபுடைய மேகமானது அவ்வுயிர்கள் அழியுமாறு பல ஆண்டுகள் வரை அவற்றை நடுங்கச் செய்து, மறைபொழியாது நீங்கிப் பொய்த்தாலும், சேரலாதன், நாம் விரும்பிக் கேட்கும் பொருள்களைப் பின்னும் தருவதில் சிறிதும் தவறமாட்டான், ஆதலால் என்பதாம்.

அருஞ்ஞோற் போருள் ருதலியன் : பெற்றது - பெற்றதாகிய பொருள்; வினையாலணையும் பெயர். சேரலாதன் நசை பொய்யலன் ஆதலால் தப்பின்று என்க. சேரலாதன் பின்னும் பொய்யலன் எனக் கூட்டுக. துளக்கி-நடுங்கச் செய்து. ஞாலம்: ஆகு பெயர். புரவு-காப்பாற்றற் தொழிலை. எதிர்கொண்ட-ஏற்றுக் கொண்ட. தண்- குளிர்ச்சி. எழிலி-மேகம். தலையாது-பெய்யாது. நசை-விருப்பம்; ஈண்டு விரும்பப்படும் பொருள்களை உணர்த்திற்று.

பல ஆண்டுகள் மறை பெய்யாமற்போகவே, உயிர்களுக்கு அழிவும் அச்சமும் உண்டாயின என்க. நாம் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் பின்னும் பின்னும் கேட்பினும் சேரலாதன் தவறாது தருவானாதலால், 'பின்னும் சேரலாதன் நசை பொய்யலன்' என்றும், 'பெற்றது உதவுயின்; தப்பின்று' என்றும் பாணன் கூறினான் என்றறிக. கோல்நிலை திரிந்தாலே கோள்நிலை திரிதலும் அதன் காரணமாக மாரி வறங்கூர்தலும் நிகழுமாதலின். அக்கோன்முறை சிறிதும் கோடப்பெறாத சேரலாதன் ஆட்சியில் மாரி பொய்த்தல் ஒருகாலும் நிகழாதென்பான், 'மாரி பொய்க் குவதாயினும்' என்று எதிர்மறைப் பொருள் தோன்றக் கூறினான் என்க. 'மறையின் மாரிலத்தார்க்கில்லை'யாதலின், புரத்தல் தொழிலை மறையின்மீதேற்றி, 'புரவெதிர்கொண்ட...எழிலி' என்றான். எழிலி தலையாது மாறி அழிய துளக்கி பொய்க்குவதாயினும் சேரலாதன் நசை பொய்யலன் எனக் கூட்டுக:

முடிபு: “கீயிர் கள்ளினை உண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச் சோற்றை யடுமின்; அதுவேயன்றித் தின்றற்குத் திற்பியை அறுமின்; அதுவேயன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலே ஏற்றுமின், வருநர்க்கு வரையாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டுக் கூந்தல் விறவியர் அடுப்பிலே வழங்குக; இன்னும் வருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம் பொருளாகப் பெற்றது கொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாம் கொடுத்தாலும் இம்முடிபில், ‘பின்னுக்கு’ என்னும் சொல், ஆற்றொழுக்காகவே கூட்டிப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது. யாம் உரையில், ‘சேரலாதன் பின்னும் நசை பொய்யலன்’ எனக் கூட்டி உரைத்தாம். பின்னுக்குக் காரியத்தில் தப்பில்லை; அதற்கு யாது காரணமெனின், மன்னுயிரழிய மாரி பொய்த்தாலும் சேரலாதன் நசை பொய்யலன்; அது காரணமென வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் கொடைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

துறை விளக்கம்: இயல்பொழி வாழ்த்து: சேரலாதனது கொடையின் இயல்பினைச் சிறப்பித்துரைத்தமையால், இஃது இயல் மொழி வாழ்த்தாயிற்று.

பெயர் விளக்கம்: கூந்தல் விறவியர்: “கூந்தல் விறவியர் வழங்குக அடுப்பென்றது, வந்தார்க்குச் சோறு கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு, அடுப்புத் தொழிற் குரியரல்லாத வரிசை மகளிரும் (தம் கலைத் திறமையைக் காட்டிப் பரிசில் பெறுதற்குரிய மகளிர்) அடுப்புத் தொழிலிலே வழங்குக, என்றவாறு.”

“இச்சிறப்பான இதற்கு, ‘கூந்தல் விறவியர்’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

19. வளனறு பைதிரம்

கொள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்
கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசூ னறுப்ப
ஒண்பொறிக் கழற்கால் மாரு வயவர்
தின்பிணி யெஃகம் புலியுறை கழிப்பச்
செங்கள விருப்பொடு கூல முற்றிய

5

பாடம்: 1. கழிப்பி.

உருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
 மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
 கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச
 வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்
 தவ்வினை மேவலை யாகலின் 10
 எல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
 அரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானும்¹
 கனவினு ளுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
 நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்
 கியார்கொ ளளியை 15
 இனந்தோ டகல ளுருட னெழுந்து
 நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
 வாழ்த லீயா வளனறு பைதிரம்
 அன்ன வாயின பழனந் தோறும்
 அழல்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து 20
 நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
 அரிநர் கொய்வாள் மடங்க அறைநர்
 தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த²
 இன்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை
 நல்லம னளிய தாமெனச் சொல்லிக்
 காணுநர் கைபுடைத் திரங்க 25
 மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசிறுறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுருவண்ணமும் சோற்சீர்வண்ணமும்.

துக்கு - செத்தாக்கு.

பெயர் - வளனறு பைதிரம்.

கொள்ளை வல்சிக் தவர்கால் கூளியர்
 கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசுரன் அறுப்ப
 ஒண்பொறிக் கழற்கால் மாரு வயவர்

பாடல் : 1. சிறுமதிமானும் 2. பத்தர் வருந்த.

திண்பிணி எஃகம் புலியுறை கழிப்பச்
 செங்கள விருப்பொடு கூலம் முற்றிய
 உருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
 மண்ணுறு முரசம் கண்பெயர்த் தியவர்
 கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோள் ஓச்ச
 வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோடு அம்புதெரிந்து
 அவ்வினை மேவலை [1-10]

பகைவர் நாட்டிற் பாசறை யமைத்துத் தங்கியிருந்த
 சேரலாதனிடம், அவன் தேவியின் பிரிவாற்றுமை நோக்கித்
 தூதாகச் சென்ற பாணன் கூறியதாக அமைந்தது, இச்செய்யு
 ளென அறிக.

இவ்வடிகள், பாசறைக்கண் உள்ள சேரலாதனின் மிலையினை
 எடுத்தியம்புகின்றன.

பகைவர் நாட்டிற் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பொருள்
 களாகிய உணவினையும், நடத்தலை விரும்புங் கால்களையு
 முடைய மறவர்கள், துறுகற்கள் பொருத்திய நீண்ட வழியினைப்
 பிளந்து, படைகள் செல்லுதற்குரிய பாதையினை அமைக்கவும்,
 முன்வைத்த அடியைப் பின்வைக்காத வீரக் கழலணிந்த கால்
 களையுடைய வீரர்கள், பிடியின்கண் திண்ணிதாகச் செறிக்கப்
 பெற்ற வேலினைப் புலித்தோலால் செய்யப்பெற்ற உறை
 யினின்றும் வெளியே எடுக்கவும், குறுந்தடியினை வலக்கையின்
 கண் கொண்டுள்ள வீரர்கள், சிவந்த போர்க்களத்திற்குச்
 செல்லவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தோடு, கூலவகையினைச்
 சேர்ந்ததும், நன்கு முற்றியதுமான அழகிய சிவந்த திணையினை
 இரத்தத்துடன் கலந்து பவியாகத் தூவி, நீராட்டிக் கொண்டு
 வரப்பட்ட முரசத்தினை அதன்மீது போர்க்கப்பட்டுள்ள உறை
 யினை நீக்கி, வீரவளை அணிந்த தம் கைகளை உயர்த்தி அடிக்கவும்,
 நீயோ, தம் கை யுறைகளை நீக்கியறியாத படைவீரர்களாகிய
 சுற்றத்தோடு கூரிய அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு அப்
 போர் செய்தலையே விரும்புகின்றனையாயுள்ளாய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : கொள்ளை-கொள்ளை அடித்த
 பொருள். வல்சி-உணவு. கவர்வு-விருப்பம்; கவர்கால் என்பதற்கு
 முன், 'நடத்தலை' என்ற ஒரு சொல்லை வருவித்துரைக்க, கூளியர்-
 மறவர்; படைகள் புறப்பட்டுப் பகைமேற் செல்லுங்கால் அவர்

களுக்கு முன்னே சென்று வழியிலுள்ள கல்லும் முள்ளும் காடும் மேடுமாய் பகுதிகளை வெட்டிச் செதுக்கிச் சமப்படுத்திச் செந்நெறி அமைக்கவேண்டுவது இவர்கள் தொழிலாகும். அதற்காக இவர்கள் ஓரிடத்தும் கில்லாது நடந்து செல்ல வேண்டியவர்களாயிருத்தலின், 'கவர்கால் கூளியர்' எனப்பட்டனர். இவர்களைக் கூளிப்படையினர் என்றுங் கூறுவதுண்டு. போற்றி-பிளந்து. சுரன்-பாலைநிலவழி. சுரனறுக்க என்றது, மேட்டு நிலங்களை அறுத்து வழியினை அமைக்க என்றவாறு. பொறி-கழலின் மீது. செதுக்கப்பெற்ற நுண்ணிய சித்திரவேலைப்பாடு. கால் மாறுமை-முன்வைத்த காலைப் பின்வைப்பாமை. வயவர்-வீரர். மாறுக்கழற்கால் வயவர் என இயைக்க. பிணித்தல்-காம்பொடு செறித்தல். எஃகம்-வேல். கூலம்-தானியங்களின் பொதுப்பெயர். உருவம்-அழகு. செந்தினை-குருதியொடு கலத்தலால் சிவந்த தினை; செவ்விய தினை எனலுமாம். பண்டைக்காலத்தில், வெற்றி முரசிற்கு வீரர் வழிபாடு செய்துவந்தனர் என்பதும் அதற்குரிய பலிப்பொருளாகக் குருதியொடு கலந்த செந்தினையினையும் மலரினையும் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் சங்க இலக்கியங்களால் அறியலாகும். தூய்-தூவி. மண்ணுதல்-கழுவதல். கண் பெயர்த்து-முரசத்தின் மீது போர்க்கப்பட்டிருந்த உறையினை நீக்கி. இயவர்-வீரர். கடிப்பு-குறுந்தடி; முரசத்தினை அடிப்பதற்குரிய கோல். வலம் கடிப்புடையர் என வீகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. வலம்-வலக்கை. வலத்தராகிய இயவர் வீருப்பொடு தூய் பெயர்த்து ஒச்சவெனக் கூட்டுக. தொடி-வீரவளை. தோள்-கை. ஒச்ச-ஒங்கியடிக்க. வம்பு-கையுறை; இது வீரர்கள் போர் செய்யுங் காலத்துத் தம் கைகள் வியர்வையினாலோ அன்றிப் பகைவர்களின் உடற்குருதி படுதலாலோ 'வழுக்காதிருக்கும் பொருட்டு அணிந்து கோடற் குரியது; சேரனுடைய வீரர்கள் இடைவிடாது போர்புரியும் இயல்புடையோராதலால். அவர்கள் 'வம்பு களைவறியாச் சுற்ற' மாயினர்; சுற்றமென்றது; ஈண்டுப் போர் வீரர்களை. அவ்வினையென்றது போரை. மேவலை-விரும்பு தலையுடையாய். கூளியர் சுரனறுப்பவும், வயவர் எஃகத்தைப் புலியுறையினின்றும் கழிப்பவும், இயவர் தொடித்தோள் ஒச்சவும் செய்யாநிற்க, நீ சுற்றமொடு அவ்வினை மேவலை எனக் கூட்டுக

.....ஆகலின்

எல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
அரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானும்
களவினுள் உறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய

நாணுமலி யாக்கை வாணுதல் அரிவைக்கு
யார்கொல் அளியை

[10-15]

இவ்வடிகள், சேரனைப் பிரிந்த அவன் தேவியது மிலையினை இயம்புகின்றன.

நீ போரை விரும்பிப் பாசறையிலேயே தங்கியிருக்கின்ற யாதவின், நின் பிரிவினைப் பொறுத நின் தேவி பகலெல்லாம் பெருந்துன்பத்தோடு எப்படியோ ஆற்றியிருந்தாள்; அதன் காரணமாக இரவில் எளிதில் தூக்கம் வரவில்லை; பின்னர்ப் பெருமுயற்சி செய்து அரிதாகச் சிறிது நேரம் தூங்கினாள்; அதனால் அவளுக்குச் சிறிது மகிழ்ச்சியும் உண்டாயிற்று; அம்மகிழ்ச்சிக்கிடையே ஒரு கனாக் கண்டாள்; அக்கனவு, தூக்கத்தால் மறந்திருந்த நின் மனைவினை உண்டாக்கிற்று; அதனால் பின்னும் துன்புற்றுறைவாளாயினாள்; இத்தகைய-சால் பென்னும் பெரும் பண்பினையும், நின் பிரிவால் இளைத்த நாண மிக்க உடம்பினையும், ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும் உடைய-தேவிக்கு நீ என்ன உறவுடையை யாவாய்? நீ மிகவும் இரங்கத் தக்காய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : எல்-பகல்; எல்லு என்பதில் உகரம் சாரியை. நனி-மிகவும். இருந்து-பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுத்திருந்து. எல்வி-இரவு. பாயல்-தூக்கம். மகிழான்-மகிழ்ச்சிக் காலத்து; ஆன் உருபு ஏழாம் வேற்றுமை மயக்கம். நனவில் தன் கணவனையே எண்ணியெண்ணி வருந்திக்கொண்டிருந்தவளுக்குத் தூக்கம் அவ்வெண்ணத்தை மறப்பித்துச் சிறிது அமைதியை உண்டாக்கிற்றதலான், அவ்வமைதியையே சிறு மகிழ் என்றனென்க. அவ்வமைதிதானும் நீடித்திருக்க இயலா வண்ணம், தன் கணவன் வந்து தன்னைத் தழுவுதல் போன்று கனவு கண்டாள். உடனே விழிப்பு வந்துற்றது. அந்மீலையில் கனவிற் கண்ட கணவன் தன் அருகில் இல்லாமைபை அறிந்து முன்னையினும் பன்மடங்கு துன்புற்றுறைவாளாயினள் என்பது 'கனவினுள் உறையும்' என்பதன் கருத்தாகக் கொள்க. சால்பு-பல்வகைக் குணங்களாலும் நிறைந்திருக்கும் தன்மை. ஒடுங்கிய-இளைத்த. வாள்-ஒளி. அரிவை-பெண்; ஈண்டுச் சேரமாதேவியை உணர்த்திற்று. யார்கொல் என்றது, நீ அவள் அன்பினை மறந்து வேற்று நாட்டில் விரும்பியுறைதலால், நீ அவளுக்கு எத்தகைய உறவும் உடையையல்ல. என்று குறிப்பிட்டவாரும்; கொல் : அசை. அவள் அன்பினைப் பெறுதற்குரிய நீ இவ்வாறு அதனை

இமந்து கிற்பது பெரிதும் இரங்குதற் குரிய தொன்றென்பான்”
‘அளியை’ என்றான் என்க.

இனந்தோடகல ஊருடன் எழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
வாழ்த லீயா வளனறு பைதிரம்
அன்ன வாயின பழனந் தோறும்
அழல்மலி தாமரை ஆம்பலொடு மலர்ந்து
நெல்லின் செறுவில் நெய்தல் பூப்ப
அரிநர் கொய்வாள் மடங்க அறைநர்
தீம்பிழி எந்திரம் பத்தல் வருந்த
இன்றோ அன்றோ தொன்றோர் காலை
நல்லமன் அளிய தாமெனச் சொல்லிக்
காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

[16-27].

சேரலாதன் படையெடுப்பதற்கு முன்பு அவன் பகைவர்
நாடுகள் இருந்த நிலையினையும் படையெடுப்பிற்குப் பின்பு,
அவை கெட்டொழிந்த நிலையினையும் இவ்வடிகள் எடுத்தியம்பு-
கின்றன.

பகைவர் நாடுகளிலுள்ள எல்லா ஊர்களிலும் மக்கள் தம்
இனத்தவரையும் பசு முதலிய தொகுதிகளையும் கைவிட்டு
நீங்கவும், கலப்பையைக் கொண்டு உழுது நிலத்தை வளப்-
படுத்துவாரின்மையின் அந்நிலங்கள் செழிப்பின்றி வாடவும்,
நீ வாழ்வு கொடாமையால் வளமற்ற அப்பகைவர் நாடுகள்
அத்தன்மையுடையவாயின.

19-26. இவ்வடிகள் அந்நாடுகளைக் கண்டோர் கூறுவதாக
அமைந்தவை.

‘வயல்களைச் சார்ந்த நீர்நிலைகளிலெல்லாம் நீயின் கிறத்தினை
யொத்த செந்தாமரை மலர்கள் அல்லி மலர்களோடு பூத்து
விளங்கின; நெற்பயிர்களைபுடைய வயல்களில் நெய்தற் பூக்கள்
பூத்துக் குலுங்கின; கெல் தாள்களின் பருமையினால் அவற்றை
அரியும் மக்கள் கைக்கொண்டிருந்த அரிவாள்கள் மடங்கின;
கரும்பினை அறுப்போர், தமக்குச் ‘சொந்தமானதும் இனிய-
காற்றினைப் பிழிந்தெடுப்பதுமாகிய கரும்பாலைகளில் தாம்.

அறுத்த கரும்பினை இட்டு அறைக்குங்கால் அதன் சாறு வருவதற்குரிய பத்தல் வருந்தாநிற்கும்; இவ்வளவெல்லாம் அமைந்திருந்தது, இன்று நேற்று அன்று; முன்னொரு காலத்தில் இந்நாடுகளெல்லாம் அத்துனை நல்லனவாகவும் அன்பு செய்யத்தக்கனவாகவும் இருந்தன; ஆனால், இன்று அவையெல்லாம் அழிந்தனவே என்று சொல்லி, அவற்றைக் கண்டோர் தம் கையோடு கையறைந்து வருந்துமாறு, எத்துனைத் திருத்தினும் திருந்தி மாட்சிமைப்படாத அளவுக்கு அப்பகைவர் நாடுகள் பலவும் அழிவுற்றன, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: இனம் தோடுகளைக் (கைவிட்டு) ஊருடன் எழுந்து அகல எனக் கூட்டுக; இனம்-இனத்தவர்; தோடு-தொகுதி; ஈண்டுக் கால்நடைத் தொகுதிகளை உணர்த்திற்று; ஊர்: பகைவர் நாட்டிலுள்ள ஊர்கள்; 'உடன்' என்பது எல்லாம் என்ற பொருளில் வந்தது. நாஞ்சில்-கலப்பை; ஈண்டு அது கலப்பையைக் கொண்டு உழும் தொழிலை உணர்த்திற்று. கடித்து-கடிதலால்; எச்சத்திரிபு. கடிதல்-கைவிடுதல்; கடிதலால் வாட என்க; பகைவர் நாட்டு ஊர்களிலுள்ள மக்களெல்லாம் சேரலாதன் படையெடுப்பிற்குஞ்சி அகன்றமையால் ஆண்டு உழவுத்தொழில் நிகழாதொழிந்தது என்பதாம். பைதிரம்-நாடுகள். பைதிரம் அன்னவாயின என்றது, எழுந்து அகலவும் வாடவுமாகிய அந்நிலையினை உடையவாயின என்பதாம். பழனம்-வயல்களை அடுத்த நீர்நிலைகள். அழல்மலி-நெருப்பின் நிறத்தினையொத்த; மலி: உவமவுருபு. ஆம்பல்-அல்லி. மலர்ந்து-மலர; வினையெச்சத்திரிபு. அரிநர்-அறுவடை செய்வோர். கொய்வாள்-அரிவாள். வாள் மடங்குதற்குக் காரணம்-நெற்றாளின் பருமை யென்க. அறைநர்-கரும்பை வெட்டுவோர். திம்பிறி-இனிய சாறு. எந்திரம்-கரும்பாலை. பத்தல்-ஆலையிலிருந்து சாறுவந்து வழிதற்குரிய கருவி; அது, 'கூன்' என்று சொல்லப்படும். அது வருந்தலாவது, சாறு தன்பால் எந்நேரமும் பாய்ந்து கொண்டே இருத்தலால் உண்டாவது. இன்றோ அன்றோ என்பதிலுள்ள ஓகாரங்கள் அசைநிலையாக வந்தவை. நல்லமன் என்பதிலுள்ள, 'மன்' ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது; நல்லனவாக முன்பு இருந்தன; இன்று அவை அழிவெய்தியுள்ளன என்பது கருத்து. தாம் என்றது நாடுகளைச் சுட்டி நின்றது. 'தாம் நல்லமன்' என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. ஒன்றன் அழிவைக் கண்டு இரங்குவோர் கைபுடைத்தலும் இயல்பாதலின், 'கைபுடைத்திரங்க' என்றார்; புடைத்தல் - தட்டுதல். "மாணு மாட்சிய மாண்டன" என்றது, மாட்சிமைப்படத் திருத்தினும் மாட்சிமைப்

படாத அழகையுடையவாய், பின்னைத் திருந்தா அளவேயன்றி உருமாய்ந்தன என்றவாறு.

“மாணுதவற்றை மாட்சிய என்றது, பண்டு அழகிய ஊரும் வயலுமாய்த் தோன்றிக் கிடந்த பண்புபற்றி எனக் கொள்க. மாட்சிய என்பது வினையெச்சமுற்று.

“பலவாகிய - நீ வாழ்தலியா வளனறு-பைதிரம் ஊருடனெழுந்து இனம்தோடகல, நாஞ்சில் கடிந்து நிலங்கண் வாட அன்னவாயினவை, பழனந்தோறும் தாமரை ஆம்பலொடு மலர, நெல்லின் செறுவில் நெய்தல் பூப்ப, அரிநர் கொய்வாள் மடங்க அறைநர் எந்திரம் பத்தல் வருந்தத் தொன்றோர்காலை நல்லமன் அளிய தாமெனச் சொல்லிக் காணுநர் கைபுடைத்திரங்க மாணு மாட்சிய மாண்டன எனக் கூட்டுக.

“அன்னவாயின மாணு மாட்சிய மாண்டன என்றது பைதிரங்கள் ஊருடன் எழுதல் முதலாய வறுமையையுடைய அளவாய் நின்றன ; பின் அவ்வளவினன்றித் திருத்தவும் திருந்தா நிலைமையவாய் நின்றன ; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும் வயலும் தெரியாதபடி உருவம் மாய்ந்தன என்றவாறு.” (பழையவுரை.)

ருடிபு : “நீ அவ்வினை மேவலையா யிருந்தாய் ; நீ வினையை மேவுகின்றபடியால் கனவினுள் உறையும் நின் அரிவைக்கு நீ யார்கொல் ? நீ அவள்பால் வாராமைக்குக் காரணம் யாது ? நீ அழிக்க ஏன்று, அழிந்த நாடுகள் அழிந்து அற்றால் வருவல் (வருவேன்) எனின், ஆம் ; அழிக்க அழிந்து நீ பின்வாழ்தலியாத பைதிரம் காணுநர் கைபுடைத்திரங்க மாணு மாட்சியவாய் மாண்டன ; அதனால் அது குறையன்று ; நின் அன்பின்மையே குறை ; இனி, நீ அவள்பாற் கடிது எழுகென வினைமுடிவு செய்க.”

கருத்து : “இதனால் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்பும், குலமகளேடு மிகழ்ந்த இன்பச் சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.”

துறை : “யிசில்துறைப் பாடாண்பாட்டு : “பாணன் பாசறைக்கண் வந்து தேவி ஆற்றமை கூறி, இனி அவள்பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையால், (இது) பரிசில்துறை ஆயிற்று.”

வண்ணம் : ஒழுருவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும் : “அவ்விகை
மேவலை யாகலின்” எனவும், ‘யார்கொல் அளியை’ எனவும்.
சொற்சீர் வந்தமையால் சொற்சீர் வண்ணமும் ஆயிற்று.”

பெயர் : வளவறு பைநீரம் : ‘நீ வாழ்தலியா’ என்றது, நீ
பண்டுபோலே குடியேறுகவென்று வாழ்வு கொடாத, என்றவாறு,..
‘வாழ்தலியா’ என்ற (இந்த) அடைச்சிறப்பான் இதற்கு.
‘வளவறு பைநீரம்’ என்று பெயராயிற்று.

20. அட்டுமலர் மார்பன்

நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
இருமுந்நீர்த் துருத்தியுள்
முரணியோர்த் தலைச்சென்று
கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின முன்பின்
நெடுஞ்சேர லாதன் ; வாழ்கவவன் கண்ணி ! 5
வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்று க ளனைத்தும்
மாற்றோர் தேளத்து மாறிய வினையே;
கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா
நண்ணூர் தேளத்தும் பொய்ப்பறி யலனே
கனவினும், ஒன்னூர் தேய ஓங்கிநடந்து¹ 10
படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டும்
கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற
வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து
புலவ ரேத்த ஓங்குபுகழ் நிறீஇ
விரியுனை மாவுங் களிறுந் தேரும் 15
வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
கடிமினைக் குண்டுகிடங்கின்
நெடுமதில் நிலைஞாயில்
அம்புடை யாரெயில் உள்ளழித் துண்ட
அடாஅ அடுபுகை அட்டுமலர் மார்பன் 20
எமார்க்கும்² பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்

பாடம் : 1. ஒங்குடைந்து, ஒருங்குடைந்து

2. எமக்கும்.

பரிசில் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்
தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர ஈயலன்
வயிறுமா சிலீயரவன் ஈன்ற தாயே.

25

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுருவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பேயர் - அட்டுமலர் மார்பன்.

சேரலாதன்பாற் பரிசு பெற்றுத் திரும்பும் பாணன் ஒருவன், இடைவழியிற் கண்ட மற்றொரு பாணனுக்கு அச்சேரலாதனின் கொடைச் சிறப்பு வீரச் சிறப்பு முதலியவற்றை எடுத்துக் கூறி வாழ்த்துவதாக இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
இருமுந்நீர்த் துருத்தியுள்
முரணியோர்த் தலைச்சென்று
கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின முன்பின்
நெடுஞ்சேர லாதன்; வாழ்கஅவன் கண்ணி ! [1-5]

‘உம்முடைய தலைவன் யார்?’ என்று கேட்பாயேயானால், (கூறுவேன் அறிவாயாக;) எம்முடைய தலைவன், பெரிய கடலின் நடுவேயுள்ள தீவிலுள் வாழும் பகைவரைக் கொன்று, அவரது காவல்மரமாகிய கடம்பினை அடியோடு வெட்டிய கடிய கோபத் திணையும் பெரிய வலிமையினைபுமுடைய நெடுஞ்சேரலாதன் என்னும் மன்னனாவான். அவன் தலையிலுள்ள மாலை வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன: ‘நுங்கோ யாரென வினவின்’ என்பது, இடைவழியிற் கண்ட பாணன் வினவியதனைப் பரிசு பெற்ற பாணன் எடுத்து மொழிந்ததாகக் கொள்க; கோ-தலைவன்: இரு-பெரிய. முந்நீர்-கடல். துருத்தி-தீவு. முரணியோர்-பகைவரை. தலைச்சென்று-முடித்து; ஈண்டுக் கொன்று

இரண்டாம் பத்து

என்னும் பொருட்டு. 'முரணியோரையென விரியும் இரண்டா வதனைத் தலைச்சென்றென்பதற்கு இடத்திலே சென்றென்பது பொருளாக்காது முடிவிலே சென்றென்பது பொருளாக்கி, அதற் குப் போந்த பொருள் (கருத்து) முடிவு செயலாக்கி (கொண்டு என்று பொருள் கொண்டு) அதனோடு முடிக்க' என்பது பழைய வுரை. சேரலாதன் கடலின்கட் சென்று, ஆண்டுள்ள திவ்வான் றினுள் வாழ்ந்து வந்த பகைவரைக் கொன்று, அவரது கவல் மரமாகிய கடம்பினையும் வெட்டினான் என்ற செய்தி இந்நூலில் 11, 17ஆம் பாடல்களிலும் வந்துள்ளமை காண்க. முதல்-அடி மரம். தடிந்த-வெட்டிய. முன்பு-வலிமை. கண்ணி-தலையில் அணி வதற்குரிய மாலை. அரசனைக் காணும்போதும், அவனிடம் ஒரு செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்கும்போதும், பிறரிடம் அவனைக் குறித்துப் பேசும்போதும் முதலில் அவனை வாழ்த்துவது மரபாகும்.

வாய்ப்பறி யலனே வெயில்துகள் அனைத்தும்
மாற்றோர் தேளத்து மாறிய வினையே;
கண்ணின் உவந்து நெஞ்சவிழ்பு அறியா
நண்ணார் தேளத்தும் வாய்ப்பறி யலனே
கனவினும்;

[6-10]

பகைவர் நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி மேல் வெற்றி பெற்று முன்னேறுவதல்லது, அதற்கு மாறாகப் பின் வாங்கும் செயல் அனுவளவேனும் வாய்த்தல் அறியாதவன்; கண்முன்னே உவப்புடையார் போன்று முகமலர்ந்து காட்டி உள்ளத்தின்கண்ணே மலர்ச்சியின்றிப் பகைகொண்டுள்ள பகை வர்மாட்டும் கனவினும் பொய் கூறுதலை அறியாதவன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: வாய்ப்பு-வாய்த்தல், உண் டாதல்; சேரலாதன் பகைவர் நாட்டில் போர்புரியுங்கால் ஒரு நாளும் பின்வாங்கியறியாதவன் என்பது முதல் இரண்டடி களின் கருத்தாகும். வெயில்துகள்-அணு; அது எல்லா இடங் களிலும் நம் கண்களுக்குப் புலனாகாது. நம் விட்டின் பலகணி யின் வழியாகவோ அன்றிக் கூரையிலுள்ள பொந்துகளின் வழி யாகவோ உள்நுழையும் சூரியனது ஒளியில்தான் அவை அலைந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆகவேதான் அது, 'வெயில் துகள்' எனப்பட்டது. மாற்றோர்-பகைவர். 'தேளத்து' இரண் டனுள் முன்னையது நாட்டினையும், பின்னையது ஏழாம் வேற்றுமை

உருபினையும் குறிக்கும் என்க. மாறிய-பின்வாங்கிய. கண்ணின்-கண்முன். அவித்தல்-மலர்தல்; நெஞ்சவித்தல் மகிழ்ச்சியின் காரியமாதலின், ஆகுபெயரான் அது மன மகிழ்ச்சியை உணர்த்துவதாயிற்று. இனி, 'நெஞ்சவிம்பு அறியா' என்பதற்குத் தம் உள்ளக் கருத்தை வெளியிடாத என்று பொருள் கூறுவர், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள். அகம் நக நள்ளாது, முகம் நக நட்பது ஒன்றுமே உடையார் நல்ல நண்பரல்லராகையால் அத்தகையோர், 'கண்ணின் உவந்து நெஞ்சவிம்பு பறியா நண்ணார்' எனப்பட்டன ரென்க. 'முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்ன-வஞ்சரை அஞ்சப்படும்' என்னும் வள்ளுவர் வாக்கும் ஈண்டு உணர்த்தற்குரியதாகும். நண்ணார் - பகைவர். நண்ணார் தேளத்தும் கனவினும் பொய்ப்பறியலன் என இயைக்க. பொய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாம் - என்னும் வழக்குப்பற்றி, வஞ்சக மிக்க பகைவரை வஞ்சனை பேசியே வெல்லுவதென்பதும் ஓரரசியல் அறமாயிருக்க, அந்நிலையிலும் சேரலாதன் பொய்ப்பறியலனென அவனது சத்திய நெறியை அறிவுறுத்தியவாரும்.

ஒன்றார் தேய ஒங்கி நடந்து
படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி இரட்டும்
கடாஅ யானைக் கணநிரை அலற
வியலிரும் பரப்பின் மாநிலம் கடந்து
புலவர் ஏத்த ஒங்குபுகழ் நிறீஇ
வீரியுனை மாவும் களிறும் தேரும்
வயிரியர் கண்ணுளர்க்கு ஒம்பாது வீசிக்
கடிமினைக் குண்டுகிடங்கின்
நெடுமதில் நிலைஞாயில்
அம்புடை ஆரெயில் உள்ளழித் துண்ட
அடாஅ அடுபுகை அட்டுமலர் மார்பன்

[10-20]

தன்னுடைய பகைவர்கள் தனது பெருமிக நடைபினைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கி அழியுமாறு, சேரலாதன் அப்பகைவர் நாட்டின்மீது படையெடுத்து நிரீந்து நடந்து, ஆண்டு நிகழ்ந்த போரில் யானைக் கூட்டங்களின் வரிசை அலறியோடுமாறு செய்து, அகன்ற பெரும் பரப்பினையுடைய சிறந்த நாடுகளையெல்லாம் வென்றான்; அவ்வாறு அலறியோடிய யானைகள் எத்தகையவை யெனில், பகைவர்களைத் தம் கால்களால் மிதித்துத் தேய்த்து

அழிக்கும் ஆற்றலுடையவை; தம்மீது அணியப்பெற்ற, வடித்துச் செய்யப்பட்ட மணிகள் இரண்டும் மாறிமாறி ஒலிக்குமாறு நடப்பவை; மதம் பொருந்தியவை; இத்தகைய யானைகளைத்தான் சேரலாதன் அலறி ஒடுமாறுசெய்து அப்பகைவர்களுக்குரிய பரந்த நாடுகளையும் வென்று கைப்பற்றினான்; இவனுடைய இத்தகு வீரச்செயலைக் கண்டு புலவர்கள் புதிய புதிய பாக்களைப் புனைந்து ஏத்தாநிற்க, இவ்வுலகில் உயர்ந்த பெரும் புகழை நிலைபெறச் செய்தான்; மேலும், போர்க்களத்தில் தன் பகைவரிடமிருந்து கவர்ந்த விரிந்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரைகளையும், யானைகளையும், தேர்களையும் தனக்கென்று வைத்துக் கொள்ளாது கூத்தர் கண்ணுளர் முதலியோர்க்கு வாரி வழங்கினான்; பின்னர்ப் பெருங்காப்பினையுடைய காவற் காட்டினையும், ஆழமான அகழியினையும், உயர்ந்த புற மதிலினையும், நிலைபெற்ற மதிலுச்சியையும், அம்புக் கட்டுகளையுமுடைய, எளிதில் அழித்தற்கரிய உள்மதிலை அழித்து அதனுள்ளிருந்து உணவினை உட்கொள்ளாதற்குக் காரணமான வலிமை மிக்கதும், சமைத்தலால் உண்டாகாது ஊர்களைச் சுடுதலால் எழுந்த புகை படியப்பெற்றதும், பகைவரைக் கொன்று அப்பெருமிதத்தால் மலரப்பெற்றதுமான மஹாபீஷை உடையவன்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : சேரலாதன் தன் பகைவர் நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று, அப்படைகட்கு நடுவே அவன் நடக்கும் நிமிர்ந்த பெருமித நடையினைக் கண்டே அப்பகைவர் அஞ்சி நடுங்கி அழிந்தொழிவர் என்பது இம்முதலடியின் (10) கருத்தாகும். ஒன்னார்-பகைவர். படியோர்-பகைவர் படியோர்த் தேய்த்தல் முதலியன யானைக்கு அடையாக வந்தவை; இவ்யானைகள் பகைவர் படைகளைச் சார்ந்தவையாகும்; நால்வகைப் படைகளுள் யானைப்படையே மிக்க ஏற்றமும் தோற்றமும் உடையதாதலால் அஃது ஒன்றையே எடுத்துக் கூறினார்; இது மற்ற மூவகைப் படைகளுக்கும் உபலட்சணம். பகைவர்கள், இத்துணை ஆற்றல் மிக்க யானைப்படைகளை உடையராயிருந்தே சேரலாதனுக்குத் தோற்றொழிந்தனரென அவனது வீரமிகுதியை விளக்கியவாறு. வடிமணி-வடித்துச் செய்யப்பட்ட மணி. இரட்டுதல்-மாறிமாறி ஒலித்தல். கடாம்-மதம். கணம்-கூட்டம். வியல்பரந்த. இரு-பெரிய. மாநிலம்-நாடு. கடந்து-வென்று. நிற்பு-நிலைபெறச் செய்து. உடை-தலையாட்டம்; என்றது, குதிரையின் தலையில் அணியப்பெறும் குச்சி போன்ற ஒருவகைப் பொருள்; இது, குதிரை ஒடும்போது அதன் தலையில் அணியப்பெற்று

நியிர்த்தும் தலை சாய்ந்தும் ஆடிக்கொண்டிருத்தலால் தலையாட்ட மெனப் பெயர் பெற்றது. மா-குதிரை. களிற்-ஆண் யானை. வயிரியர்-கூத்தர். கண்ணுளர்-கூத்தருள் ஒரு வகையினர்; இவர், சாந்திக் கூத்து என்னும் ஒருவகைக் கூத்தினை ஆடுவோ ராவர். ஒம்பாது - தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ளாது. கடி - காவல். மிளை-காவற்காடு. குண்டு-ஆழமான. கிடங்கு-அகழி. நெடுமதில் என்றது, புறமதிலை. ஞாயில்-மதிலின் உச்சி. அம்பு-அம்புக் கட்டு. ஆர் எயில்-(எளிதில்) அழித்தற்கரிய மதில்; இது உள்மதிலைக் குறிக்கும். ஆரெயில் அழித்து உள்(இருந்து) உண்ட எனக் கூட்டுக. பகைவர் மதிலை அழித்து அதனுள் ளிருந்து உண்டல் பண்டை மன்னர் வழக்கமாகும். உண்ட மார்பன், அடாஅ அடுபுகை மார்பன், அட்டு மலர் மார்பன் எனக் கூட்டுக. ஆரெயிலை அழித்து அதன் உள்ளிருந்து உண் ணற்கு அவன் மார்புவலிமையே காரணமாகையால், 'உண்ட மார்பன்' எனப்பட்டது. அடாஅ-சமைக்காத; அடாஅ என்ற அடையால், அடுபுகை என்றது, ஊர்கடு புகைக்காயிற்று. அட்டு-கொன்று; 'அட்டுமலர் மார்பன்' என்றது, பகைவரைக் கொன்று அச்செருக்கானே அகன்ற மார்பன் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'அட்டுமலர் மார்பன்' என்று பெயராயிற்று' என்பது பழையவுரை. நடந்து கடந்து நிறிஇ விசி அழித்து உண்ட மார்பன் எனக் கூட்டுக.

எமார்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
பரிசில் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கடன் அமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்;
மன்னுயிர் அழிய யாண்டுபல மாறித்
தண்ணியல் எழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர ஈயலன்;
வயிறுமா சிலி இயர்அவன் ஈன்ற தாயே. [21-27]

எம்மைச் சார்ந்தவர்களாகிய பாணர்கட்கும், கூத்தர் பொருநர் முதலிய பிறர்க்கும், இவரல்லாமல் தம்பால் பரிசு பெற வரும் மக்கள் வேறு பாவராயினும், அங்ஙனம் வருவோர் தாம் பரிசு பெறுதற்குரிய கலைகளில் வல்லமைபற்றவராயினும் அவர் கட்டுமெல்லாம் கொடுத்தலைத் தம் கடமைபாக விரும்பிய, மாறு

படாத மனத்தினையுடையவன். மேலும் நிலைபெற்ற உயிர்களெல்லாம் அழியுமாறு, குளிர்ந்த இயல்பினையுடைய மேகமானது பல ஆண்டுகள் வரை மறைபெய்யாது மாறிற்றியினும், அக்காலத்தும் தன்மாட்டு அரசியல் பணி புரியும் சுற்றத்தார்க்கு அவர் வயிற்றின்கண் பசி மிகும்படியாகக் குறைவாகக் கொடுப்பானல்லன். ஆகவே, இத்தகைய சிறப்புடைய சேரலாதனைப் பெற்ற தாய், வயிறு குற்றமற்று விளங்குவாளாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : இச்செய்யுள் பாணன் கூற்றாக அமைந்ததாதலால், 'எமர்க்கும்' என்றான் என்க; எமர்-எம்மைச் சேர்ந்தோர். பிறர் என்றது, கூத்தர் பொருளார் முதலியோரை. பரிசில் மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினும் எனக்கூட்டுக. யாவராயினும் என்றது, கண்டார் மதிக்கத்தக்க தோற்றப் பொலிவு இல்லாதவராயினும் என்பதாம். வல்லாராயினும் என்பதற்குக் கலைத்துறையொன்றிலும் வல்லமை இல்லாதவராயினும் என்பது பொருள். கடன்-கடமை. அமர்ந்த-விரும்பிய. கோடா-மாறுபடாத; என்றது நேர்மையுடைய என்பதாம். மன்-நிலைபெற்ற; உயிர்க்கு அழிவின்மையின் மன்னுயிர் என்றார்; அழிய என்றது, அது நின்ற உடம்பினை விட்டுப் பிரிதலை. தண்ணியல் எழிலி பல யாண்டு தலையாது மாறியதாயினும் என இயைத்துப் பொருள் கொள்க; தண்-குளிர்ச்சி. இயல்-இயல்பு. எழிலி-மேகம். தலையாது-பெய்யாது. கூர-மிக. ஈயலன்-கொடான். பசி கூர ஈயலன் எனவே, பசி தணிய ஈகின்றவன் என்பதாயிற்று. இவ்வியர்-இல்லாதாகுக; வியங்கோள் வினைமுற்று. 'தாய், வயிறு மாசிலீயுயர்' என்பதில், தாய் என்னும் முதல், மாசிலீயர் என்னும் சினைவினை கொண்டு முடிந்தது. நன்மக்களாயின் தாயின் வயிற்றினை நல்வயிறு என்றும், புண்ணியம் செய்த வயிறு என்றும் போற்றத்தலும், தீய மக்களைப் பெற்ற தாயின் வயிற்றினைக் கேட்ட வயிறு என்றும் பாவம் செய்த வயிறு என்றும் தூற்றத்தலும் உலகியல்பாதலின், 'அவன் ஈன்ற தாய் வயிறு மாசிலீயர்' என்று போற்றிக் கூறினாரென அறிக.

முடிபு : நங்கோ யாரென வினவின், எங்கோ சேரலாதன்; அவன் கண்ணி வாழ்க; அவன் இயல்பு இருக்குமாறுசொல்லின், மாற்றோர் தேஎத்து மாறிய வினையே வெயில் துகளனைத்தும் வாய்த்தலறியான்; பொய்த்தலறியான்; அட்டுமலர் மார்பன்; கொடைக்கடன் அமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்; கொடையிடத்து எழிலி தலையாதாயினும் வயிறு பசி கூர ஈயலன்; ஆதலான்

அவனை ஈன்ற தாய் வயிறு விளங்குவாளாக என வினைமுடிவு செய்க. (பழையவுரை.)

கருந்து : இதனாற் சேரலாதனுடைய வீரச்சிறப்பும் கொடைச் சிறப்பும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாரும்.

துறை : இயல்மொழி வார்த்து : இது சேரலாதனுடைய இயல்பு களை எடுத்துக்கூறி வாழ்த்தினமையால்; இயல்மொழி வாழ்த்தாயிற்று.

நூக்கு : செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும் : 'இருமுந்நீர்' எனவும், 'முரணியோர்' எனவும், 'கடிமிளை' எனவும், 'நெடுமதில்' எனவும் எழுந்த நான்கடியும் வஞ்சியடியாகலான் வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.

பெயர் : அட்டுமலர் ஈர்பன் : இதன் விளக்கத்தை உரைக்கிடை யிற் காண்க.

பாலைக் கௌதமனார் பாடிய மூன்றாம் பத்து

ப தி க ம்

இமைய வரம்பன் தம்பி அமைவர
உம்பற் காட்டைத் தன்கோல் நிநீஇ
அகப்பா எறிந்து பகல்தீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியரைத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத்து ஈத்துக்
கருங்களிற்று யானைப் புணர்நிரை நீட்டி
இருகடல் நீரும் ஒருபகல் ஆடி
அயிரை பரைஇ ஆற்றல்சால் முன்போடு
ஒடுங்கா நல்லிசை உயர்ந்த கேள்வி
நெடும்பார தாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய் யாவுதி, கயிறுகுறு முகவை, ததைந்த காஞ்சி, சீர்சால் வெள்ளி, கானுணங்கு கடுநெறி, காடுறு கடுநெறி, தொடர்ந்த குவளை, உருத்துவரு மலிர்நிறை, வெண்கை மகளிர், புகன்ற வாயம். இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'நீர் வேண்டியது கொண்மின்' என, 'யானும் என் பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம் புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பத்தாம் பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினார்.

இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

பதிக விளக்கம்: பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன், இமைய வரம்பன் தம்பியாவன்; உம்பற்காடு என்னும் நாட்டினைத் தன்கோலின்கீழ் அமையுமாறு நிறுத்தியவன்; அகப்பா என்னும்

கோட்டையை அழித்து, அதனைப் பகலிலேயே தீயிட்டுக் கொளுத்தியவன் ; தன் குலத்திற் பிறந்து தன்னினும் முத்தோராக உள்ளோரை, முழுத் திங்கடையொத்த தன் குளிர்த் தருளால் தழுவி, அவர்க்குத் தன் நாட்டினைப் பகுத்துக் கொடுத்தவன் ; மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து கிழக்குக் கடற்கரை வரை கரிய ஆண் யானைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரிசைப்பட நிறத்தி அவற்றின் மூலம் அவ்விருகடல் நீரையும் ஒரே நாளில் வருவித்து நீராடியவன் ; அயிரையென்னும் மலையிலுள்ள தன் குலதெய்வமாகிய துர்க்கையை வழிபட்டு ஆற்றல் மிக்க வலிமையொடு வாழ்ந்தவன் ; குறையாத நல்ல புகழினையும் உயர்ந்த நூற் கேள்வியினையுமுடைய நெடும்பாரதாயனார் என்னும் தன் புரோகிதர் தனக்கு முன் துறந்து காடுசெல்ல, அதனையறிந்து தானும் துறந்து காடு சென்றவன், என்பதாம்.

முன்றும் பத்து

21. அடுநெய் யாவுதி

சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்¹
 றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
 எவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
 காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
 உருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர் 5
 கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
 விரும்புமெய் பரந்த, பெரும்பெய ராவுதி
 வருநர் வரையார் வரர வேண்டி.
 விருந்துகண் மாரு துணீஇய பாசவர்
 ஊனத்² தழித்த வானிணக் கொழுங்குறை 10
 குய்யிடு தோறும் ஆளு தார்ப்பக்
 கடலொலி கொண்டு³ செழுநகர் நடுவண்
 அடுமை யெழுந்த⁴ அடுநெய் யாவுதி
 இரண்டுடன் கமழும் நாற்றமொடு வானத்து
 நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி 15
 ஆர்வளம் பழுனிய ஐயந்தீர் சிறப்பின்.
 மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
 போர்ப்புறு முரசங் கறங்க ஆர்ப்புச்சிறந்து
 நன்கலந் தருஉ மண்படு மார்ப் !
 முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர் 20
 புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
 கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறாஉம்
 மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே !
 குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை !
 பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு 25
 நீரறல் மருங்கு வழிப்படாப் பாசுடிப்

பாடம் : 1. நெஞ்சம் 2. ஊனைத் 3-4. செழுநகர் வரைப்பி, னடுவெணெழுந்த.

பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
 சீருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய
 நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந் !
 யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து 30
 நோயில் மாந்தர்க் கூழி யாக !
 மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
 கார்மலர் கமழுந் தாழிருங் கூந்தல்
 ஓர் இயின போல விரவுமலர் நின்று
 திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண் 35
 அலங்கிய காந்த ளிலங்குநீ ரழுவத்து
 வேயுறழ் பனைத்தோ ளிவளோ
 டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வள்ளம் - ஒழுருவண்ணம்

துக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - அடுநெய் யாவுதி.

சொற்பெயர் நாட்டம் கேள்வி நெஞ்சமென்று
 ஐந்துடன் போற்றி அவைதுணை யாக
 எவ்வம் குழாது விளங்கிய கொள்கைக்
 காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
 உருகெழு மரபின் கடவுள் பேணியர்
 கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
 விரும்பிமெய் பரந்த பெரும்பெயர் ஆவுதி [1-7]

எவ்வுயிர்க்கும் துன்பம் செய்யக் கருதாது விளக்கமுற்ற
 கொள்கையோடும், சூரியனையொத்த சிறப்பமைத்த உண்மை
 யோடும் அச்சம் பொருத்திய முறைமையினையுடைய கடவுளைப்
 பேணும்பொருட்டு, சொல்லிலக்கண நூல், பொருளிலக்கண
 நூல், சோதிடநூல், வேதம், உள்ளடங்கிய மனம் என்று
 சொல்லப்படும் ஐத்தினையும் ஒருங்கே போற்றி, அவற்றின் துணை
 யோடும் செய்யத் தொடங்கிய வேள்வித் தீயினின்றும் ஒளி

யெழுந்து தோன்றந்தோறும், உள்ளத்தமைந்த விருப்பம் உடம் பின்கண் பரந்து காணப்படுதற்குக் காரணமான பெரும் புகழினை யுடைய ஆவுதிப் புகையும், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : 'சொல்' என்பது, வேதத்தி லுள்ள சொற்களுக்கு இலக்கணம் கூறும், 'பிராதிசாக்கியம்' முதலிய சொல் இலக்கண நூலினையென்றும், 'பொருள்' என்பது, வேதத்திற்குப் பொருள் கூறும், 'நிருத்தம்' என்னும் நூலினை யென்றும் பொருள் கொள்க. வேதங்களில்தான் வேள்வி செய்யும் முறைகள், மந்திரங்கள் முதலியன கூறப்பெற்றிருத்த லால், அவ்வேள்வி செய்ய விரும்புவோர் வேதங்களைக் கற்றுப் போற்ற வேண்டியதாயிற்று. வேதங்களைப் பயிர்வதற்குச் சொல், பெயர், நாட்டம் என்பன கருவி நூல்களாயிருந்தாலும், இவற்றைப் பயிலாது வேதங்களைக் கற்க இயலாதாகையினாலும் அவற்றையும் உடன் கூறினார் ; நாட்டம்-சோதிடநூல். வேள்வி-வேதம். "நெஞ்சம் என்றது, இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய (உள்ளடங்கிய) தூய நெஞ்சினை" என்பது பழைய வுரை. போற்றி என்பதற்கு, சொல் பெயர் நாட்டம் கேள்வி யாகிய நான்கினையும் கசடறப் பயின்று அவற்றின் பொருள்களை ஐயந்திரிபறத் தெளிந்தென்றும், நெஞ்சினை இந்திரியங்களின் வழியோடாது காத்து என்றும் பொருள் கொள்க. வேள்வி செய்வோர், அதனைச் செய்வதற்குரிய முறைகளையும் மந்திரங் களையும் அறிந்திருத்தலோடு, சத்தியம், அகிம்சை என்னும் இரண்டினையும் கடைப்பிடித்தலும் வேண்டுதலின், "சொற் பெயர்.....கொள்கை" என்றார் என்க. எவ்வம்-துன்பம். சூழ்தல்-செய்தல். சூழாது என்னும் எச்சத்தைச் சூழாமையால் எனத் திரிக்க. கொள்கை-விரதம். எவ்வம் சூழாது விளங்கிய கொள்கை என்றது, அகிம்சையை. காலை-சூரியன் ; ஆகுபெயர். வாய்மொழி-உண்மை, சத்தியம். பொய் முதலிய தவறுகளின்றிப் பேசப்படும் பேச்சிற்கு, நாள்தோறும் தவறுது தோன்றும் ஞாயிறு உவமையாயிற்று. கொள்கையொடும் வாய்மொழியொடும் என ஒடுவுருபு விரிக்க. கடவுளர் தம் தோற்றப் பொலிவான் கண்டார்க்கு அச்சம் விளைவித்தலின், "உருகெழு மரபின் கடவுள்" என்றார். உரு-அச்சம் ; அழகுமாம். பேணியர்-பேண ; செய்யியர் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் ; பேணல்-போற்றல். கொண்ட-மேற்கொண்ட. தியின்-வேள்வித் தியினின்றும். வேள்வித் தி சுடர்விட்டெரியுந்தோறும், அவ்வேள்வியினைச் செய்வோர், இறைவன் தமக்கு அருள் புரிவதாக எண்ணுவது மரபாதலால், அவ்வாறெண்ணியதன் பயனாக அவர் தம் உள்ளத்

தெழுந் விருப்பம் மெய்யின்கண் வெளிப்பட்டுத் தோன்றிற்றென்பார், 'கொண்ட நியின் சுடரெழுதோறும் விரும்புமெய் பரந்த, பெரும் பெயர் ஆவுதி' என்றார். விருப்பு எனற்பாலது பெரும் பெயர் என்னும் எதுகை நோக்கி, விரும்பு என மெலித்தல் விகாரம் பெற்றது; விருப்பு-விருப்பம். பெரும் பெயர்-பெரும் புகழ். ஆவுதியாவது, வேள்வித் நியின் மூலம் தேவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உணவு. ஆவுதி என்றது, ஆவுதிப் புகையினை உணர்த்திற்று.

கொள்கையோடும், வாய்மொழியோடும் கடவுள் பேணியர்துணையாகக் கொண்ட நியின் ஆவுதி எனக் கூட்டுக.

வருநர் வரையார் வார வேண்டி
விருந்துகண் மாறு துணீஇய பாசவர்
ஊனத் தழித்த வால்நிணக் கொழுங்குறை
சூய்யிடு தோறும் அனா தார்ப்பக்
கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவண்
அடுமை யெழுந்த அடுநெய் ஆவுதி,

[8-13]

வருகின்றவர்கள் வரையறையின்றி வாரிக்கொள்ளாதலை வேண்டியும் விருந்தினர் இடம் மாறிச் செல்லாது தம் வீட்டிலேயே உண்ணாது வேண்டியும் ஆட்டு வாணிகர் மரக்கட்டையின்மீது வைத்துக் கொந்திய வெள்ளிய நிணத்தோடும் கூடிய வளவிய இறைச்சியை வேகவைத்துத் தாளிக்கும்தோறும் அதனினின்றெழும் ஓசையானது கடலோசை போன்று அடங்காது ஒலிக்குமாறு, செல்வமிக்க வீட்டின் ஈடுவே சமைத்த லாற் புகையெழுந்த உணவின்கண் ஊற்றிய செய்யாகிய ஆவுதியின் புகையும், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன: வருநர்-வருகின்ற மக்கள்-வரையார்-வரையறையின்றி; முற்றெச்சம். கண்-இடம். கண் மாறுது-வேற்றிடம் செல்லாது. உணீஇய-உண்ண; செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். வாரவேண்டியும், உண்ணவும் என இரண்டிடத்தும் உம்மையை விரித்துரைத்துக் கொள்க. பாசவர்-ஆட்டிறைச்சி விற்போர். ஊனம்-இறைச்சியை வைத்துக் கொந்துதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மரக்கட்டை. அழித்த-கொந்திய. வால் நிணம்-வெண்மையான கொழுப்பு. குறை-இறைச்சி. சூய்-தாளிப்பு. சூய்யிடுதோறும் கடலொலி கொண்டு அனாதார்ப்ப எனக் கூட்டுக; கொண்டு: உவமவுருபு.

ஆனது-அடங்காமல். ஆர்ப்ப-ஒலிக்க. நகர்-விடு; அரண்மனை யுமாம். அடு-அடுதலால்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அடுதல்-சமைத்தல். மை-புகை. அடுநெய் என்பதில், 'அடு' என்பது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயராய், அடுதலையுடைய உணவினை உணர்த்திற்று.

“அடுநெய் யாவுதி என்றது, அடுசில் நெய்யாகிய ஆவுதி என்றவாறு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது விருந்து புறந்தரு தலையும் ஒரு வேள்வியாக் கி ஆள்வினை வேள்வி யென்று ஒரு துறையாக நூலுள் கூறலான் என்பது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு அடுநெய்யாவுதி என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

வாரவேண்டியும் உண்ணவும் கொழுங்குறையினைக் குய்யிடு தோறும் கடலொலி கொண்டு ஆர்ப்ப அட எழுந்த அடுநெய் யாவுதி எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

இரண்டுடன் கமழும் நாற்றமொடு வானத்து நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி.

ஆர்வளம் பழுனிய ஐயந்தீர் சிறப்பின்

மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்

போர்ப்புறு முரசங் கறங்க ஆர்ப்புச் சிறந்து

நன்கலம் தருஉம் மண்படு மார்ப! [14-19]

பெரும்பெயராவுதியும் அடுநெய்யாவுதியுமாகிய இரண்டும் ஒருசேரக் கமழும் நாற்றமொடு வானுலகின்கண் நிலைபெற்ற கடவுளும் விரும்பத்தக்க வகையில் பேணுமாறு, நிறைந்த செல்வ வளம் முதிர்ந்த சிறப்பினையும், மறை போன்ற மிக்க கள்ளினையும், போர் செய்தலில் வல்ல யானையினையும், எருதின் தோல் போர்த்தலையுடைய முரசம் ஒலிக்கப் போராரவாரத்தோடு பகை வர் நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று ஆண்டுள்ள சிறந்த அணிகலங்களைக் கவர்ந்து வரும் வலிய மார்பினையும் உடையவனே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பேணி-பேண; எச்சத்திரிபு. “கடவுளும் விழைதக என்றது, கடவுளரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செய்யப்பெறின் அழகிதென்று அது விரும்ப என்றவாறு. பேணி என்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனோடு ஒப்பித்துச் சொன்ன ஆள்வினை வேள்வியால்.

விருந்தாய் வரும் மக்களையும் பேணி என்றவாறு. அதனைத் திரித்துப் பேணப் பழுவிய என முடிக்க." (பழையவுரை.) ஆர்வளம்-கிறைந்த செல்வம். "ஆர்வளம் பழுவிய சிறப்பென்றது. கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைபடாத கிறைந்த செல்வத்திலே மின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு" என்பது பழையவுரை. பழுவிய-முதிர்ந்த. என்றும் அழியாச் சிறப்பாதலின், "ஐயந்தீர் சிறப்" பென்றார். கொழுத்த இரண்டு போரேறுகளைத் தம்முள் பொரவிட்டு, அவற்றின் வென்ற எருதின் தோலைக்கொண்டு முரசுஞ் செய்வித்தல் பண்டை மன்னர் மரபாதலின், "போர்ப் புறு முரசம்" என்றார். கறங்க-ஒலிக்க. ஆர்ப்புச் சிறந்து-ஆரவாரம் மிகச் சென்று. "மண்படு மார்ப என்பதது, பகைவர் மண்ணெல்லாம் படுகின்ற மார்ப என்றவாறு. (பழையவுரை). பகைவர் மண்ணெல்லாம் படுதலாவது, அவர்கள் நாடுகளை யெல்லாம் தன் மார்பின் வலியால் கவர்ந்து ஆளுதலாம். மண்-நாடு; இனி, பகைவர் நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று போர்புரியுங் கால், அப்போர்க்களப் புழுதி மண் அவன் மார்பில் படுமாதலால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதெனினுமாம். "நன்கலம் தருஉம் மார்ப" என்றது, அவற்றைத் தருதற்குக் காரணமான வலிய மார்பினை உடையவனே என்பதாம்.

பேணப் பழுவிய சிறப்பினையும் கள்ளினையும் யானையினை யும் மார்பினையும் உடையோய் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறுஉம்
மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே!
குனியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை! [20-24]

முல்லை மலரால் கட்டப்பட்ட மாலையினை அணிந்த இடை யர்கள், புற்களை நிரம்ப உடைய பரந்த மேட்டு நிலத்தின் கண்ணே பல பசுக்களையும் பரந்து மேயுமாறு செய்துவிட்டு, தறு கற்கள் உயர்ந்த காட்டிடத்தே ஒளி பொருந்திய இரத்தினங் களைப் பெறுதற்கிடமான செருப்பு மலையினையுடைய பூழிநாட்டு மக்களுக்குத் தலைவனே! போர் மாலையின் பலவும் நம் தோளின் கண் குவிதலையுடைய மழவர் என்னும் வீரர்கட்குக் கவசம் போன்றவனே!

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: கண்ணி-மாலை. பல் ஆன் கோவலர்-பல வகையான பசுக்களை மேய்க்கும் இடையர்கள்.. வியன்-பரந்த. புலம் - நிலம். கல் - துறக்கங்கள். கடம் - காடு. 'கல்லிற் பிறக்கும் கதிர்மணி' என்பவாதலால், 'கல்லியர் கடத்திடக் கதிர்மணி பெறாஉம்' என்றார் என்க. மிதி - செருப்பு. மிதிஅல் செருப்பு-செருப்பு மலை; செருப்பு என்பது, மலைக்கும் மிதியடிக்கும் உரிய பொதுப் பெயர்; மிதிஅல் செருப்பு எனவே, செருப்பென்னும் பெயரினையுடைய மலையை உணர்ந்து வதாயிற்று; இது பூழி நாட்டின்கண் உள்ள ஒரு மலையாகும். மிதியல் செருப்பு எனற்பாலது, குவியற்கண்ணி என்பதனை நோக்கி வலிந்து மின்றது. பூழியர்-பூழி நாட்டு மக்கள். மழவர்-ஒருவகை வீர மரபினர்; இவர்கள் சிறந்த குதிரைப் படைகளை உடையவர்கள் என்று சங்க இலக்கியங்கள் கூறும். இவர்கள் வெட்சி முதலிய பல வகையான போர்களிலும் வல்லவர்களாதலின், 'குவியற் கண்ணி மழவர்' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டனர். மெய்ம்மறை-கவசம்; "சான்றோர் மெய்ம்மறை" (பதிற். 14: 12) என்று முன்பு வந்திருத்தலுங் காண்க மழவர் மெய்ம்மறை எனவே, இம்மழவர் சேர நாட்டினைச் சேர்ந்தவர் என்பதும், பல்யாளைச் செல்கெழு குட்டுவனின் படைவீரர்களாவர் என்பதும் அறியலாகும்.

பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு

நீரறல் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்

பார்வல் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்

சீருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய

நேருயர் நெடுவரை அயிரைப் பொருந! [25-29]

பல வகையான பயன்களைப் பொருந்தியதும், நீரருவினைக் கொண்ட உயர்ந்த சிகரங்களை உடையதும், நீரற்ற இடத்தில் செல்லாத கூரிய பார்வையினையுடைய கொக்கினது விரைந்த குத்துக்கு அஞ்சாததும், சிறப்பமைந்த நின் நாட்டின்கண் போர் மிகமாது கெடுமாறு குறுக்கிட்டுக் கிடப்பதுமாகிய, செங்குத்தாக உயர்ந்த-அயிரை என்னும் நீண்ட மலைக்குரிய வீரனே என்பதாம்..

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: தழீஇய-பொருந்திய, பல்பய மாவன: மரவகைகள், மருந்து வகைகள். தேன், பழம் முதலியன வாகும். பயங்கெழு என்பதில், பயம்-நீர்; அஃது அருவி நீரும் சுனைநீருமாம். கோடு-சிகரம். அறல்-அற்ற. மருங்கு - இடம். வழிப்படா-செல்லாத. பாகுடி-கூர்மை. பார்வல்-பார்வை. பரி வேட்டி-இரையை விரும்பிக் குத்துதல். தேளத்த-நாட்டின்கண்..

முனை-போர். விலங்கிய-குறுக்கிட்டுக் கிடந்த. நேர் உயர்-செங்குத்தாக உயர்ந்த. நெடுங்கோட்டு அயிரை, பரிவேட்பஞ்சா அயிரை, விலங்கிய அயிரை எனக் கூட்டுக. அயிரை நெடுவரை என இயைக்க. அயிரை என்னும் சொல், சேர நாட்டகத்துள்ள ஒரு மலையையும் ஒருவகை மீனையும் உணர்த்தும். கொக்கின் பரிவேட்புக்கு அஞ்சுவது மீன்; ஆதலால், அதனை எதிர்மறுத்து அஞ்சா அயிரையென மலைக்கு வெளிப்படை கூறினாரென அறிக. மீனாப் பிடித்துத் தின்பதற்காகக் கொக்கு நீருள்ள இடத் திற்கே விரும்பிச் செல்லும் இயல்பினதாதலால், நீரறல் மருங்கு வழிப்படாக் கொக்கு என்றார். பொருநன்-வீரன். அயிரை மலை சேரநாட்டிற்கோர் இயற்கை அரணாக அமைந்து, அதன்மீது ஒருவரும் படையெடுத்துச் செல்லாவண்ணம் தடுத்து திற்றலால், அங்காட்டில் போரில்லையாயிற்று என்பார், “சேருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய நேருயர் நெடுவரை” என்றாரென்க.

யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
நோயில் மாந்தர்க் கூழி யாக!
மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழும் தாழிருங் கூந்தல்
ஓர் இயின் போல இரவுமலர் நின்று
திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்
அலங்கிய காந்தள் இலங்குநீ ரமுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோள் இவளோடு
ஆயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

[30-38]

உலகத்திற் கெல்லாம் நன்மையைத் தருகின்ற மழை மின்னுட்டில் ஆண்டுதோறும் தவறாது பெய்து வருதலால், மக்களெல்லோரும் நோயின்றி ஊழியளவும் வாழ்வாராக! சேரமாதேவியின் கீண்ட கரிய கூந்தல் நீராடப் பெறவில்லையாயினும் இயற்கை மணம் கமழ்ந்து நிற்கும்; நீராடப்பெற்றுக் கார் காலத்தே பூத்தலையுடைய முல்லை மலர் அணியப்பெற்றால், அம்மலரினது மணம் கமழாநிற்கும்; அவளது பெரிய களிப்புள்ள குளிர்த் த கண்கள், குளத்தினின்றும் நீங்கினவைபோல இரவுப் பொழுதும் மலர்ந்துகின்ற அழகிய முகத்தின்கண் பிறழாநிற்கும்; அசைகின்ற காந்தள் மலர்கள் பூத்து விளங்குவதும் நீரினையுடையதுமாகிய மிலத்தின்கண் தோன்றிய முங்கிலி யொப்பது அவளுடைய பருத்த தோள்கள்; இத்தகைய கூந்தலினையும் கண்களை

யும் தோள்களையும் உடைய நின் தேவியாகிய இவளோடு நீ பல ஆயிர வெள்ளம் ஆண்டுகள்வரை வாழ்வாயாக என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முந்லியன் : பயமறை பிறைப்பறியாது ஆண்டு(தாரும்) சுரத்தலால் மாந்தர்க்கு கோயில் ஊழியாக வென இயைக்க. பயம் - நன்மை. பிறைப்பறியாது-தவறாது. சுரந்து-சுரத்தலால்; எச்சத்திரிபு. ஊழி-யுகம். மண்ணாவாயின்-நீராடாவிடிலும்; உம்மை தொக்கது; மண்ணுதல்-கழுவுதல்; நீராடுதல். அறப்புறங்காவல், நாடுகாவல், போர் முதலியவற்றின் காரணமாகத் தன் கணவன் பிரிந்த காலத்து, அப்பிரிவுத்துன்பத்தால் நீராடல், பூவணிதல் முதலிய ஒப்பனை செய்யப் பெறுளாதலின், 'மண்ணாவாயின்' என்றும், கற்புடை மகளிரின் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உண்டாதலால், 'மண்ணாவாயின் மணம் கமழ்கொண்டு' என்றும் கூறினாரென்க. கார்காலத்தே மலர்வதாதலின், முல்லை மலர் கார் மலர் எனப்பட்டது. பிற மலர்களையும் சூடிக்கொள்வாளாயினும், முல்லை மலர் கற்பிற்கடையாளமாக அணிந்துகொள்ளப்படுவதாதலின் அதனையே சிறப்பித்துக் கூறினார். நீராடாத காலத்து இயற்கை மணமும், நீராடி முல்லை மலரை யணிந்த காலத்து அம்மலர் மணமும் கமழும் சிறப்பினது கூந்தல் என்க. தாம் - நீண்டு தொங்குகின்ற. இரு-கரிய. ஓர் இயின்போல-குளத்தினின்றும் நீங்கினவைபோல; ஒருவுதல்-நீங்குதல்; குளம் என்னும் ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. மலர் நின்று-மலர்ச்சி பெற்று நின்று; மலர்: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அலமரும்-பிறழும். மதர்-களிப்பு. மறை-குளிர்ச்சி. அலங்கிய-அகைசின்ற. அழுவம்-இடம். வேய் உறழ்-மூங்கிலையொத்த. பனை-பருத்த. 'இவளோடு' என்றதனால், பல்பாளைச் செல்கெழு குட்டுவன் தேவியோடு ஒருங்கிருந்தவழி புலவர் இப்பாட்டைப் பாடியிருத்தல் வேண்டுமென அறிக. வெள்ளம்-ஒரு பேரெண். பல ஆயிரவெள்ளம் என இயைக்க. கூந்தலையும் கண்ணையும் தோளையும் உடைய இவள் என்க.

முடிபு: "மண்படு மார்பு! பூழியர் கோவோ! மழவர் மெய்ம்மறை! அயிரைப் பொருந! பயமறை சுரந்து மாந்தர்க்கு கோயிலூழி உண்டாக! இவளோடே பல ஆயிரவெள்ளம் வாழிய எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : இதனாற் சொல்லியது அவன் நாடுகாத்தற் சிறப்புக் கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

22. கயிறுகுறு முகவை

சினனே காமம் கழிகண் ணோட்டம்
 அச்சம் பொய்ச்சொல் அன்புமிக வுடைமை
 தெறல்கடு மையொடு பிறவுமில் வலகத்
 தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகும் ;
 தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து 5
 கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
 பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
 மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துதம்
 அமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கள்
 மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய 10
 ஊழி யுய்த்த வுரவோ ரும்பல் !
 பொன்செய் கணிச்சித் தின்பிணி யுடைத்துச்
 சிறறுசில¹ லூறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
 கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கும்
 ஆகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த 15
 வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்றல் !
 உளைப்பொலிந்த மா
 இழைப்பொலிந்த களிறு
 வம்புபரந்த தேர்
 அமார்க்கெதிர்ந்த புகல் மறவ ரொடு 20
 துஞ்சுமந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
 ஓங்குநிலை வாயிற் றாங்குபு தகைத்த
 ளில்விசை மாட்டிய விழுச்சீ ரையவிக்க
 கடிமினைக் குண்டுகிடங்கின்
 நெடுமதில் நிரைப்பதணத் 25
 தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
 பொன்புனை யுழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ !
 போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குதரும்
 நீர்த்தரு பூசலி னம்பழிக் குதரும்

ஒலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர் 30
 நாடுகெழு தண்பணை சீறினை யாதலிற்
 குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றோன்றிப்
 பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
 ஞாயிறு கோடா¹ நன்பக லமயத்துக்
 கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக் 35
 கழல்கட் கூகைக் குழறுகுரற் பாணிக்
 கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
 பெரும்பா முாகுமன் அளிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வள்ளம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்

துக்கு - செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும்

பெயர் - கயிறகுறு முகவை

சினனே காமம் கழிகண் ணோட்டம்
 அச்சம் பொய்ச்சொல் அன்புமிக உடைமை
 தெறல்கடு மையொடு பிறவுமில் வுலகத்து
 அறம்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகும்;
 தீதுசேண் இகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து
 கடலும் கானமும் பலபயம் உதவப்
 பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
 மையில் அறிவினர் செவ்விதின் நடந்துதம்
 அமர்துணைப் பிரியரது பாத்துண்டு மாக்கள்
 மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
 ஊழி உய்த்த உரவோர் உம்பல்! [1-11]

அளவிறந்த கோபமும், அளவிறந்த காமமும், அளவிறந்த
 கண்ணோட்டமும், பகைவர்க்கு அஞ்சதலும், பொய்கூறலும்,
 பொருளின்மீது அளவிறந்த அன்பு வைத்தலும், குற்றம் செய்
 தோரை அளவுக்குமீறித் தண்டித்தலும், இவைபோன்ற பிறவும்

இவ்வுலகத்தில் அறத்தினைத் தெரிந்து அந்நெறியில் செலுத்தற் குரிய அரசனது ஆணைச் சக்கரத்திற்குத் தடையாக நிற்பனவாம். ஆகவே, இத்திமைகளெல்லாம் தம்மையும் தம் நாட்டு மக்களையும் நெருங்காது நீங்கிநீங்க, நன்மை பயப்பனவற்றையே செய்து, கடலும் கடலையடுத்த நிலங்களும், காடும் காட்டையடுத்த நிலங்களும் பலவகையான பயன்களையும் உதவுமாறு செய்யவேண்டும்; மேலும், தம் நாட்டு மக்கள் பிறர் யாரையும் வருத்தாது, தமக்குரியவல்லாத பிறர் பொருளை விரும்பாது, குற்றமற்ற அறிவினையுடையவர்களாய், செந்நெறியில் ஒழுங்கி, தம்மை விரும்பும் தம் மனைவியரைப் பிரியாது, தம் இல்லத்தேடிப் பசித்து வந்தோர்க்குத் தமக்குள்ளதைப் பகுத்தளித்துத் தாமும் உண்டு, முதுமையும் நோயும் இல்லாதொழிய நல்லுடம்போடு வாழுமாறு நெடுங்காலம் ஆட்சி செலுத்திய நின் முன்னோர்களின் வழித்தோன்றலே, என்பதாம்.

அந்நெறியைப் போருள் முதலியன: சினன்-கோபம். கழி-மிக்க, அளவிறந்த. கண்ணோட்டம்-தாட்சணியம். அன்பு-ஆசை, பற்று. தெறல்-தண்டனை; கடுமை தெறல் என இயைக்க. பிறவாவன: மதம் மானம் முதலியனவாகும். திகிலி-ஆணைச் சக்கரம். ஓர் அரசன் ஆணை அவனால் காக்கப்படும் நாடு முழுவதும் தடையின்றிச் செல்லவல்லது என்னும் குறிப்பினால் அதனை, அங்ஙனம் தடையின்றி உருண்டோட வல்ல சக்கரமாக உருவகித்துரைத்தார். வழியடை-தடை. இகத்து-இகக்க. கடலும், காணமும் பல பயம் உதவ எனவே, உபலட்சணத்தால் நாடும் மலையும் பல பயம் உதவுதலும் பெற்றும். நலியாது-துன்புறுத்தாது வெஃகாது-விரும்பாது. மை-குற்றம். அறிவினர்-அறிவினராய்; குறிப்பு முற்றெச்சம். தம்-தம்மை. அமர்-விரும்பும். துணை-வாழ்க்கைத் துணைவியர். பாத்து-பகுத்து. முப்பு-மணி இன்று கழிய (நல்) யாக்கையோடு (வாழுமாறு) உய்த்த உரவோர் உம்பல் என இயைத்தும், வாழுமாறு என்னும் ஒரு சொல்லை வருவித்தும் போருள் கொள்க. ஊழி-நெடுங்காலம்; யுகமுமாம். உய்த்த-ஆட்சி செலுத்திய. உரவோர்-அறிவும் திறமுமுடைய குட்டு வனின் முன்னோர். உம்பல்-வழித்தோன்றல். தீது முதலிய சினன் இகக்க நன்ற புரிந்து பயம் உதவவும், மாக்கள் நலியாது வெஃகாது அறிவினராய் நடந்து பிரியாது பாத்துண்டு கழிய யாக்கையோடு வாழுமாறும் உய்த்த உரவோர் உம்பல் எனக் கூட்டுக.

பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணி உடைத்துச்
சிரறுசில ஊறிய நீர்வாய்ப் பத்தல்

கயிறுகுறு முகவை முயின மொய்க்கும்
ஆகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்றல் ! [12-16]

இரும்பினுற் செய்யப்பட்ட குந்தாலியைக் கொண்டு, திண்ணிய பிணிப்பிணையுடைய பாரைகளை உடைத்துத் தோண்ட, ஆண்டுச் சிதறியது போன்று சிறிதாகச் சுரந்த நீரினையுடைய குழி; அக்குழியின் பக்கத்தே நீண்ட கயிற்றோடுங் கூடிய சிறு பாத்திரம் இருந்தது; அதை மறைத்துக் கொண்டவைபோன்று மொய்த்து நிற்கும் பசுக்கள்; அத்தகைய பசுக்களையுடைய கொங்கு நாட்டினை வென்று நின் நாட்டொடு சேர்த்துக் கொண்ட தோன்றலே! வேற்படை தாங்கிய சேனைகளையும், கண்டார் அஞ்சத்தக்க தோற்றத்தினையும் உடையோய்! என்பதாம்:

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: பொன்-இரும்பு; இரும்பினைக் கரும்பொன் என்னும் வழக்கினையும் காண்க. கணிச்சி-குந்தாலி. திண்பிணி-பாரை; திண்ணிய பிணிப்பிணை உடையதென்பது பொருள்; பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை; திண்மை-உறுதி; பிணி-பிணிப்பு; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். உடைத்து-உடைக்க; எச்சத்திரிபு. சிறுதல்-சிதறுதல். சில-சிறிது; சின்மை ஈண்டுச் சிறுமைப்பொருள் தந்தது. ஊறிய-சுரந்த. பத்தல்-குழி; கிணறு என்றும் உட்கிணறு என்றுங் கூறுவர்; உட்கிணறு-பிள்ளைக் கிணறு; கிணற்றுக்குள் எடுக்கப் படும் கிணறு. கொங்கு நாட்டில் நிலத்திற்கடியில் பாரைகள் செறிந்து கிடக்கும். அங்குக் கிணறு எடுப்போர் அப்பாரைகளை வெட்டியே மிக ஆறமாக எடுக்கவேண்டும்; கிணற்றில் மிகவும் கொஞ்சமாகவே நீர் சுரக்கும். அந்நீரினை முகப்போர் சிறு தோண்டியில் மிக மிக நீளமான கயிற்றினைக் கட்டி, அதனைக் கிணற்றிலிட்டு நீரெடுப்பர். கிணற்றின் அடியில் சிறிதளவு நீரே இருத்தலால் மேலே இழுக்கப்பட்ட தோண்டியிலும் பாதியளவு நீரே இருக்கும். அத்தோண்டியைக் கீழே வைத்ததும், வெளியில் எங்கும் நீர் கிடைக்கப்பெறாமல் நாவறண்டு கிடக்கும் ஆக்கள் அத்தோண்டியை நெருங்கி மொய்த்துக் கொள்ளும் என்க. கயிறு குறுமுகவை-கயிற்றுடன் கூடிய சிறுதோண்டி; முகவை-முகக்கும் பாத்திரம்; குறுமுகவை என்றதனால் கீழ்க்கயிறு என்பது பெற்றும். முயின-(அத்தோண்டியை) மறைத்துக் கொண்டன வாய்; முற்றெச்சம். கொங்கர்-கொங்குநாட்டு மக்கள். அகப் படுத்தல்-பிடித்தல். வெருவரு-அஞ்சத்தக்க. தோன்றல்-நிலைவனே; அண்மை விளி.

உளைப் பொலிந்த மா
 இழைப் பொலிந்த களிறு
 வம்புபரந்த தேர்
 அமார்க்கெதிர்ந்த புகல் மறவ ரொடு
 துஞ்சுமாம் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
 ஓங்குநிலை வாயில் தூங்குபு தகைத்த
 வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவிக்
 கடிமினைக் குண்கிடங்கின்
 நெடுமதில் நிரைப்பதணத்து
 அண்ணலம் பெருங்கோட்டு அகப்பா எறிந்த
 பொன்புனை உழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ !

[17-27]

தலையாட்டத்தாற் பொலிவு பெற்ற குதிரைகளும், நெற்றிப்
 பட்டம் முதலிய அணிகளாற் பொலிவுபெற்ற ஆண் யானைகளும்,
 தேர்ச்சிலைகள் பரந்து விளங்குகின்ற தேர்களும் போர் புரிதற்கு
 முற்பட்ட போர் விருப்பினையுடைய வீரர்களுமாகிய இந்
 நால்வகைப் படைகளோடு பகைவர் நாட்டின்மீது சென்றாய் :
 அங்ஙனம் சென்று,

இனி, பகைவர் மதிலின் சிறப்புக் கூறப்பெறுகின்றது :

பரந்தகன்ற வெட்டவெளியில், கணையமரம் செறிக்கப்
 பெற்றதும் உயர்ந்த நிலையினையுடையதுமாகிய மதில்வாயில்
 அமைந்திருத்தது ; அவ்வாயிலிடத்தே, எந்திரவிசையுடன் கூடிய
 வீற்கள் பொருத்தப்பெற்றதும் விழுமிய சிறப்பினையுடையதுமாகிய
 ஐயவித்துலாம் தொங்குமாறு கட்டப்பட்டிருத்தது ; பறந்தலையை
 அடுத்துக் காவற்காடும், நீண்ட மதிலின்புறத்தே ஆழமான
 அகழியும், அகத்தே வரிசையாக மதில் உள்மேடையும் அமைந்
 திருத்தன ; இத்தகைய காவலமைந்ததும் பெருமையிற் சிறந்த
 பெரிய சிகரங்கனையுடையதுமாகிய அகப்பா என்னும் அரணத்தை
 வென்று கைக்கொண்டவனும், பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
 உழிஞை மாடையை அணிந்தவனும் வெல்லும் போரினைச்
 செய்தலில் வல்லவனுமாகிய குட்டுவ ! என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் ளுதலியன : உளை-தலையாட்டம் ; குதிரை
 யின் தலையில் அணிதற்குரியது. மா-குதிரை. இழை-அணிகலம்-

களிறு-ஆண்பாணை. வம்பு-தேரை அலங்கரிப்பதற்குரிய சீலைகள். எதிர்ந்த-முற்படுகின்ற. புகல்-(போர் செய்யவேண்டுமென்னும்) விருப்பம். மறவர்-காலாட் படையினைச் சேர்ந்த வீரர்கள். துஞ்சுமரம்-கணையமரம்; இது மதிற்கதவுக்குப் பின்னால் அதற்கு வலியாக அமைக்கப்படுவது. துவன்றிய-செறிக்கப்பட்ட. மலர் அகன் : ஒரு பொருட் பன்மொழி; மலர்தல்-பரத்தல். பறந்தலை-வெட்டவெளி; இஃது அகமதிலுக்கும் புறமதிலுக்கும் இடையே அகழியை அடுத்துள்ள பாற்றிலம். கிடை-வாயிற்படி. தூங்குபு-தூங்க; எச்சத்திரிபு; தூங்குதல்-தொங்குதல். தகைத்த-கட்டிய. வில்விசை என்னும் தொடரை விசைவில் என மாற்றுக; விசைவில்-எந்திரவில்; என்றது, தானாகவே வளைந்து பகைவர் மீது அம்பெய்யும் ஒரு மதிற்பொறி. மாட்டிய-பொருத்தப்பட்ட. விழுச்சீர்-மிகச் சிறந்த; ஒரு பொருட் பன்மொழி. ஐயவி-ஐயவித் துலாம் என்னும் ஒருவகை மதிற்பொறி. எந்திரவில் பொருத்தப் பெற்ற ஐயவித் துலாம் மதில் வாயிலில் கட்டிக் தொங்கவிடப் பட்டுள்ள தென்பது 22, 23ஆம் அடிகளின் கருத்தாகும். கடி-காவல். மிளை-காவற்காடு. மிளை என்பதே காவற்காடு என்னும் பொருளை உணர்த்தாநிற்க, மேலும் கடி (காவல்) என்னும் அடைமொழி பெய்து கூறியது, அக்காட்டின் காவல் மிகுதியை உணர்த்துவான் வேண்டியென்க. குண்டு-ஆறம். கிடங்கு-அகழி. பதணம்-மதிலுள்மேடை; அது மதிவினகத்தே அதனையடுத்து வரிசையாக அமைந்திருப்பதாதலால் கிரைப்பதணம் என்றார். அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்த. கோடு-சிகரம். அகப்பா என்பது குட்டுவனின் பகைவர்க்குரியதாய், மேற்கூறப்பட்ட காவலெல்லாம் அமைந்ததோரிடம். இத்தகைய சிறந்த காவலமைந்த அகப்பா விளையும் வென்று கைக்கொண்டானெக் குட்டுவனின் போராற்றலை விளக்கியவாறு. மதிலை முற்றுகையிட்டுப் புரிந்த போராதலின் உழிகொுமலை சூடினான். பேரரசுதலின் உழிகொு மாலைபோன்று பொன்னாற் செய்து அணிந்து கொண்டான் என்க.

மா, களிறு, தேர், மறவரோடு சென்று ஐயவியினையும், மிளையினையும், கிடங்கினையும், பதணத்தையுமுடைய அகப்பா எறிந்த குட்டுவ வெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

பறந்தலைக்கண் ஒங்கு வாயிலில் தூங்கத் தகைத்த ஐயவியென இயைக்க. துஞ்சுமரம் துவன்றிய வாயிலென்க.

அகப்பா எறிந்த குட்டுவ; உழிகொுக் குட்டுவ, வெல்போர்க் குட்டுவ என இயைக்க.

போர்த்தெறிந்த பறையால் புனல்செறுக் குதரும்
 நீர்த்தரு பூசலின் அம்பழிக் குதரும்
 ஒலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
 நாடுகெழு தண்பனை சீறினை யாதலின்
 குடகிசை மாய்ந்து குணமுதல் தோன்றிப்
 பாயிருள் அகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
 ஞாயிறு கோடா நன்பகல் அமயத்துக்
 கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
 கழல்கண் கூகைக் குழறுரூரல் பாணிக்
 கருங்கண் பேய்மகள் வழங்கும்
 பெரும்பாழாகுமன் அளிய தாமே.

[28-38]

புதுவெள்ளம் வரும்போழுது, எருதின் தோலினைப் போர்த்து முழக்கப்பட்ட பறையோசையால் உழவர்களை யெல்லாம் அழைப்பித்து, மடைகளை உடைத்துக்கொண்டு போகாதபடி அவ்வெள்ளத்தை அடைப்பார் சிலர்; நீர் விளையாட்டின் போது எழுப்பப்படும் ஓசையால் அம்பு வில் முதலியவற்றைக் கொண்டு பயிற்சி பெறுவார் எழுப்பும் ஓசையினை அடக்குவார் சிலர்; இத்தகைய ஓசைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட பல்வேறு விழாக்களால் சிறப்புறுவதும் புதிய வருவாயினை யுடையதுமாகிய நின் பகைவர் நாட்டில் பொருந்திய மருத நிலங்களெல்லாம், நீ அப்பகைவரைக் கோபித்தாயாதலின், பெரும்பாழ் நிலங்களாக மாறும்;

இனி, பகைவர் நாட்டுத் தண்பனைகள் பாழாகும் விதம் வருமாறு:

மேற்குத் திசையிலே மறைந்து, பின் கிழக்குத் திசையில் உதித்து, உலகில் பரந்துள்ள இருளை நீக்கும் பயன் பொருந்திய பண்பினையுடைய சூரியன் ஒரு பக்கமும் சாயாது நடுவானில் இருக்கும் உச்சிப் பொழுதின்கண் நரிகள் கவர்த்த வழிகளில் நின்றகொண்டு முறையே கூவுதலைச் செய்யும்; அக்கூக்குரலுக்கு ஒக்கத் தாளும்போடுதலைப் போன்று பிதுங்கிய கண்களையுடைய கூகைகள் குமுறுவிற்கும்; இவற்றைக் கேட்டுக் கொடிய கண்களை யுடைய பேய்ப்பெண் நரியின் கூச்சலுக்கும் கூகையின் தாளத் திற்கும் ஏற்பக் கூத்தாடும்; இவ்வாறு நடுப்பகலிலேயே நின் பகைவர் நாட்டுத் தண்பனைகள் நரியும் கூகையும் பேயும்

நடமாடத்தக்க பெரும்பாழினை எய்தும் ; ஆகவே, அவை நம்மால் இரங்கத்தக்கனவாம், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் நூலியன : போர்த்து என்னும் வினைக்கு எருதின் தோல் என்னும் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. பறையால்-பறையோசையால். செறுக்குதல்-அடைத்தல். புதுவெள்ளம் வந்து நீர் மடைகளை உடைக்குமாயின், அதனைப் பறையறைவதன் மூலம் ஊர்மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி, அவர்களை யெல்லாம் அழைத்து அம்மடைகளைக் கட்டுதல் பண்டைக்கால வழக்கமாகும். பூசல்-ஓசை. விற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டோர், அப் பயிற்சிக் களத்தில் செய்யும் ஆரவாரத்தினை, நீரின்கண் விளையாடும் மக்கள் எழுப்பிய ஆரவாரம் அடக்கிற்று என்பது 29ஆம் அடியின் கருத்தாகும். 'அம்பு' என்பது, அதனை வில்லில் தொடுத்து எய்வதற்குப் பயிற்சி பெறும் மக்கள் செய்யும் ஆரவாரத்திற் காயிற்று. புதுவெள்ளம் வருங்கால், மக்கள் அந் நீரில் முழுகித் திளைத்து அதனை ஒரு விழாவாகக் கொண்டாடு வதும் பண்டைய வழக்கமென உணர்க. தலை-இடம். விழவு-விழா. மலிதல்-சிறத்தல். யானார்-புதுவருவாய். தண்பனை-மருத நிலங்கள். குடக்கு-மேற்கு. மாய்ந்து-மறைந்து, குணக்கு-கிழக்கு; முதல்: ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு. பாய்-பரந்த. ஞாயிற்றின் பயம் கெழு பண்புகளாவன : இருளகற்றல், ஒளி செய்தல், இரவில் உலகத் துயிர்களை யெல்லாம் ஒய்வு கொளச் செய்தல், காலையில் துயிலுணர்த்தல், மறை பெய்வித்தல், உணவுண்டாக்கல், குளிர் போக்கல், நச்சணுக்களை யொழித்தல் முதலியனவாம். ஞாயிறு-சூரியன். கோடா-சாயாத. நன்பகல்-உச்சிப்பொழுது. அமயம்-சமையம். கவலை-கவர்த்த வழி. வெண்ணரி-சிறுநரி அல்லது இழிந்த நரி ; வெண்மை ஈண்டுச் சிறுமை அல்லது இழிவினை உணர்த்த மின்றதென்க. முறை கூஉ பயிற்ற என மாற்றித் திரிக்க; பயிற்றி : எச்சத்திரிபு. கூ-கூவுதல் ; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். முறை கூ பயிற்றலாவது, பல நரிகள் ஆங்காங்கே மின்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முறையே கூவின என்பதாம். கழல் கண்-கழன்று வெளிவந்திருப்பது போன்ற பிதுங்கிய கண்கள். கூகை-கோட்டான். குமுறுதல்-ஒலித்தல் ; கூகை ஒலி செய்தலைக் குமுறுதல் என்பது மரபு. பாணி-தாளம். கருங்கண்-கொடியகண். வழங்குதல்-ஆடுதல். மன் : இரங்கற் பொருளில் வந்த இடைச் சொல். அளிய-இரங்கத்தக்கன. தாம் என்பது சுட்டுப் பெயராய்த் தண்பனைகளை உணர்த்திற்று.

நரிகள் கூவ, அதற்கேற்பக் கூகை தாளம்போட அத் தாளத்திற்கொப்பப் பேய்மகள் ஆடும் என்க.

புனல் செறுக்குநரும் அம்பழிக்குநரும் யாணரும் நிறைந்த விழவின் மலையும் நாடுகெழு தண்பண்ண, சிறிணையாதலின் நன்பகல் அமயத்து நரி பயிற்றக் கூகை குரல் பாணிக்கு ஒப்பப் பேய்மகள் வழங்கும் பாழாகுமன் ; ஆதலால் தாம் அளிய எனக் கூட்டுக.

புழயு : “ உரவோர் உம்பல் ! தோன்றல் ! குட்டுவ ! நீ சிறிணையாதலின், நாடுகெழு தண்பண்ண அளிய தாம் பெரும் பாழாகும் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “ இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

நிறை : “வஞ்சித்துறைப் பாடான்பாட்டு : சிறிணையாதலின், நாடுகெழு தண்பண்ண பாழாகுமென எடுத்துச் செலவினை (போர் புரிதற்கு மேற்செல்லுதல்) மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித் துறைப் பாடானாயிற்று.

வஞ்சித்துக்கு : ‘உணைப் பொலிந்த மா’ என்பது முதலாய நாலடியும், ‘கடியினை’ என்பது முதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியால் வந்தமையால் வஞ்சித்தாக்குமாயிற்று.

“ ‘புகல்’ என அடி (20) யிடையும், ‘ஒடு’ என அடியின் இறுதியும் வந்தன கூன்.”

பேயர் வீளக்கம் : கயிறுநறு முகவை : “கயிறுகுறு முகவை என்றது, தன்னால் நீர் வாங்குவது பெரிதன்றித் தன் கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படும் முகவை என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘கயிறுநறு முகவை’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

23. ததைந்த காஞ்சி

அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்
சிதடி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து
நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்
வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்
மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்
வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்
பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து
நெஞ்சமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்

- சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்
 போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ ! 10
 நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு
 வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
 பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்
 தண்ணன் மரையா வமர்ந்தினி துறையும்
 விண்ணுயர் வைப்பின காடா யின நின்¹ 15
 மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த
 போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்
 மருதிமிழ்ந் தோங்கிய நளியிரும் பரப்பின்
 மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு
 முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற ழடைகரை 20
 நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளும்
 கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
 அழன்மருள் பூவின் ருமரை வளைமகள்
 குருஅது மலர்ந்த வாய்பல்
 அருஅ யாணரவ ரகன்றலை நாடே. 25

குறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பேயர் - ததைந்த காஞ்சி.

அலந்தலை உன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்
 சிதடி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து
 நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்
 வாங்குபு தகைத்த கலப்பையர் ஆங்கண்
 மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்
 வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்
 பொன்செய் புனையிழை ஒலிப்பப் பெரிதுவந்து

நெஞ்சுமலி உவகையர் உண்டுமலிற் தாடச்
சிறுமகி ழாணும் பெருங்கலம் வீசும்
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ! [1-10]

இடையிலாது உலர்ந்த தலையினையுடைய உன்ன மரத்தின்
கிளைகளில் தங்கிச் சிள்விடு என்னும் வண்டுகள் ஒலிக்குமாறு
பெரும்பஞ்சம் மிக்கதனால், நிலம் பசுமை நீங்க, வயல்கள்
விளைவின்றிக் கெட்ட காலத்தும், நரம்பினால் இழுத்துக்
கட்டப்பெற்ற யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளை இட்டுக் கட்டிய
பையினை உடையவராய் நின் நாட்டிலுள்ள ஊர் மன்றங்கட்குச்
சென்று, அவ்விடத்தே தம் இசைக் கருவிகளை ஒழுங்குபடுத்திக்
கொண்டு, பின் அவ்வுட்குத் தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள வீடுகள்
தோறும் பாடிக்கொண்டு செல்லும் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்,
கொடிய பசி நீங்குமாறு மிகுதியாக உண்பர்; பிறகு தாம் பரிசி
லாகப் பெற்ற அழகிய பொன் அணிகளை அணிந்து, அவை
ஒலிக்குமாறு மனத்தின்கண் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவராய்
பெரிதும் விரும்பி ஆடுவர்; அவர்கள் அவ்வாறு ஆடும்போது, நீ
சிறிது கள்ளையே உண்டு சிறு மகிழ்ச்சியினைப் பெற்றிருப்பினும்
பெரிய அணிகலங்களை வாரி வழங்குவாய்; போரில் எதிரிப்
படைகளைக் கொல்லவல்ல சேனைகளையும், பொன்னாற் செய்யப்
பட்ட மாடையினையும் உடைய குட்டுவ!

அருஞ்சொற் போருள் ழுதலியன: அலந்த தலை என்னுந் தொடர்
அலந்தலை என்றாயிற்று; அலந்த-உலர்ந்த. உன்னம்-ஒருவகை.
மரம், கவடு-கிளை. சிதடி-சிள்விடு. கரைய-ஒலிக்க. சிள்விடு கரை
தற்குக் காரணம், மறையின்மைபா லுண்டான வெப்பமுடைமை.
யாமென்க. வறம்-பஞ்சம். கூர்ந்து-கூர-மிக; எச்சத் திரிபு, பைது-
பசுமை. புலம்-விளைவயல். வாங்குபு-இழுத்து. தகைத்த-கட்டிய-
கலம்+பை=கலப்பை-யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளை இட்டுக்
கட்டிய பை; கலம்-யாழ். கலப்பையர்-கலப்பையினை உடைய
வராய். மன்றம்-ஊர்ப் போதுவிடம். போந்து-சென்று. மறுகு-
தெரு. சிறை-பக்கம். வயிரிய மாக்கள்-வயிரியர்-பாணர் கூத்தர்
முதலியோர். புனை-அழகிய. மலி உவகையர்-மிக்க மகிழ்ச்சி
யுடையவராய்; முற்றெச்சம். மலிந்து-மலிய-நீறைய; எச்சத்திரிபு.
கடும்பசி நீங்க மலிய உண்டு கெஞ்சு மலி உவகையராய்ப் பெரி
துவந்து பொன்செய் புனையிறை ஒலிப்ப ஆட விசும் குட்டுவ எனக்
கூட்டுக. பெருவறங்கூர்ந்து புலங்கெடு காடையும் பெருங்கலம்
வீசும் என இயைக்க. கடும்பசியாதலின் மலியவுண்டனரென்க.
கள் உண்பதனால் உண்டாகும் இன்பத்திற்கே மகிழ் என்பது.

பெயராமென அறிக. மன்னர்கள் காலைப் பொழுதில் மிக்க கள் ளுண்டு பெருமகிழ்வோடிருக்குங் காலத்துத் தம்பால் வரும் பாணர் முதலியோர்க்குப் பெரும்பரிசளிப்பரென்பதும், சிறிது கள்ளினை யுண்டு சிறு மகிழ்ச்சியோடுள்ள காலத்து, அவர் அளிக் கும் பரிசும் சிறிதாகவே இருக்குமென்பதும் புறநானூறு முதலிய நூல்களால் அறியலாம். ஆனால், குட்டுவன் சிறுமகிழ்ச்சி யுடையனாய் காலத்தும் பெரும் பரிசளிக்க வல்லானென அவன் கொடையினைப் போற்றி, 'சிறுமகிழ்மானும் பெருங்கலம் விசும் குட்டுவ' எனப் புகழ்ந்தனர். கலம்-அணிகலம். போர்-போரில்.. அடுதல்-கொல்லுதல். தாளை-படை. பொலம்தார்-பொன்மாலை.

சிறு பொருந்தி கரைய அற்றகாலைபும், கலப்பையராய் போந்து பாடும் மாக்கள் பசிரங்க உண்டு ஒலிப்ப ஆட விசும் குட்டுவ எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

மருதியிழ்ந் தோங்கிய நளியிரும் பரப்பின்
மணல்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு
முருக்குத்தாழ்பு எழிலிய நெருப்புறழ் அடைகரை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி உகளும்
கழனி வாயில் பழனப் படப்பை
அழல்மருள் பூவின் தாமரை வளைமகள்
குருஅது மலர்த்த ஆம்பல்
அருஅ யாணரவர் அகன்தலை நாடே. [18-25]

பகைவர் நாடு அழிவதற்கு முன்னிருந்த நிலை கூறப்படு கின்றது :

பகைவர் நாடு மருதகில வளமுடையது; அந்நாட்டில் கழனி களுக்கு வாயிலாக அமைந்த பெரும் பொய்கைகள் உண்டு; அப் பொய்கைகளின் பெருந்துறைகள் மணல் மிகுந்து காணப்படும்; அத்துறையில் சிதைந்த காஞ்சி மரங்களோடு முள் முருக்க மரங் களும் நிறைந்திருக்கும்; அம் முள்முருக்க மரங்களினின்றும் உதிர்ந்த செந்நிறப் பூக்கள் படிந்திருத்தலால் பொய்கையின் அடைகரை நெருப்பினைப்போத்த அறகுபெற்று விளங்கும்; அக் கரையின்மீது சங்கும் நாரையும் செவ்வரியென்னும் மற்றொரு வகை நாரையும் திரியும்; பொய்கைத் துறையினை அடுத்துப் பெரிய கிலப்பரப்பிருந்தது. அதில் மருத மரங்கள் செறிந் தோங்கி வளர்ந்திருந்தன; அம்மரங்களில் பலவகையான

பறவைகள் தங்கியிருந்து இனிமையாக ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும்; அப்பொய்கையை அடுத்துள்ள வயல்களில் நெருப்பினை யொத்த பூக்களையுடைய செந்தாமரை மலர்களும் வளையலை யணிந்த இளமகளிர் பறிக்காமையால் மலர்ந்துள்ள அல்லிப் பூக்களும் நிறைந்திருக்கும்; இப்பூக்களையும், நீங்காத புதிய வருவாயினையும் உடையதாயிருந்தது அப்பகைவருடைய பரந்த இடத்தினையுடைய நாடு, என்பதாம்:

அருந்தியார் யொருந் முதலியன: மருது-மருத மரம். இயிந்தல்-இனிமையாக ஒலித்தல். நளி-செறிவு. இரு-பெரிய. பரப்பினை யுடைய பெருந்துறையென்க. மலி-மிக்க. துறை-நீரில் இறங்குதற் குரிய வழி. தலைத்த-சிறைத்த. காஞ்சி: ஒருவகை மரம். முருக்கு-முள்முருக்க மரம்; இதன் பூக்கள் செந்தாமரையாக இருக்கும். தாழ்பு-தாழ்தல்-தங்குதல்; புகர விசுவாசப்பெற்ற தொழிற்பெயர். அமகு பெற்ற. உறழ்-ஒத்த; உவமவுருபு. செந்திறப் பூக்கள் படிந் திருத்தலால் பொய்கைக் கரை நெருப்பினையொத்துத் தோன் றிற்று. அடைகரை-நீரை அடைந்துள்ள கரை. நத்து - சங்கு. செவ்வரி-ஒருவகை நாரை. ஒடு: எண்ணுப் பொருளில் வந்தது. உகளும்-திரியும். கழனிசன் விளைவதற்குப் பழனம் வாயிலாக இருத்தலால், 'கழனி வாயில் பழனம்' எனப்பட்டது; வாயில்-வழி. பழனம்-பொய்கை, குளம்; இது மருதநில வயல்களுக்கு இடையிடையே அமைந்திருப்பது; ஆற்றுவரத்தோ மழையோ இல்லாத காலத்து இதினின்ற நீரை இறைத்துப் பயிர் கெடாத படி பாதுகாப்பர். படப்பை-விளை நிலங்கள்; இவை பொய்கையை அடுத்துள்ளவை. கழனி வாயில் என்பது பொய்கைக்கு அடையாக வந்தது. அமல்-நீ. மருள்: உவமவுருபு. 'அமல் மருள்பு' என்றது முதலுக்கேற்ற அடை. வளாமகள்-வளையலை அணிந்த இளம்பெண். குறுது-பறிக்காமையால்; எச்சத் திரிபு. ஆம்பல்-அல்லி. அரு-நீங்காத. யானார்-புதிய வருவாய். அவர் என்றது பகைவரை. அகன் தலை-பரந்த இடம்.

பரப்பினையுடைய துறைக்கண் காஞ்சியொடு முருக்குத் தாழ் தலால் எழிலிய கரைக்கண் நத்து முதலியன உகளும் சிறப் போடு, படப்பைக்கண் பூத்துள்ள தாமரையினையும் ஆம்ப லினையும் யானாரையும் உடைய அவர் நாடு என இயைக்க.

நின்னயந்து வருவேம் கண்டனம்; புல்லிக்கு
வழங்குநர் அற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
பெருங்கனின் அழிந்த ஆற்ற ஏறுபுணர்ந்து

அண்ணல் மரையா அமர்ந்தினிது உறையும்
விண்ணுயர் வைப்பின காடா யின; நின்
மைத்துமலி பெரும்புகழ் அறியார் மலைந்த
போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின் [11-17];

இனி அப்பகைவர் நாடு அழிந்துபட்ட நிலையினை இப்பகுதி :
யால் விளக்குகின்றார் :

நின் வலிமை சான்ற பெரும்புகழினை அறியாதவர்களாய்,
நின்னோடு போரேற்று மலைந்த மன்னர்கள், நின் தூசிப்படைக்கே
ஆற்றாது தோற்று ஓடுதலின், அவர்கள் நாட்டில் போக்குவரவு-
புரிவோர் இல்லாதொழிந்தமையினால், அந்நாட்டிலுள்ள வழிகள்,
புற்கள் மிகுதியாக வளரப்பெற்று, அவை அமைந்திருந்த இடமும்
தெரியாதபடி மறைந்துவிட்டன; அதனால், அவ்வழிகளின் பேரழ-
கும் அழிந்தது; அத்தகைய வழிகளில் பெருமையினை யுடைய
காட்டுப் பசு, தன் ஏற்றுடன் விரும்பிப் புணர்ந்து இனிதாக
உறையும்; இவ்வாறு, வானளாவ உயர்ந்த கட்டடங்களோடுங்
கூடிய ஊர்களை யுடைய நாடுகளெல்லாம் அழிந்து காடுகளாக
மாறின; அதனை, நீன்னை விரும்பி நிற்பாற் பரிசில் பெற வந்த
யாங்கள் வழியிற் கண்டோம், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : நயந்து-விரும்பி. வருவேம்-
வரும் யாங்கள்; வினையாலணையும் பெயர். வழங்குநர்-போக்கு
வரவு செய்வோர். அற்றென - இல்லையாக. மருங்கு - இடம்.
கவின்-அழகு. ஆற்ற-வழியிலுள்ள; குறிப்புப் பெயரெச்சம். ஏறு-
விலங்கின் ஆண். அண்ணல்-பெருமை பொருந்திய. மரையா-
காட்டுப் பசு. அமர்ந்து-விரும்பி. மரையா அமர்ந்து ஏறு
புணர்ந்து இனிது உறையும் என இயைக்க. கட்டடங்களின்
உயரத்தை அவை அமைந்துள்ள ஊரின்மீது ஏற்றி, 'விண்
னுயர் வைப்பின' என்றார். வைப்பு-ஊர். வைப்பின-ஊர்களை
யுடைய நாடு, வினையாலணையும் பெயர். மைத்து-வலிமை.
மலிதல்-மிகுதல். மைத்தின் காரணமாக அமைந்த புகழை,
'மைத்து மலி பெரும் புகழ்' என்றார். அறியார்-அறியாது; முற்
றெச்சம். மலைந்த-போரிட்ட. போர் எதிர்-போரினை மேற்
கொண்ட. தார்-தூசிப்படை; போர்க்களத்தில் முதலில் அணி
வகுத்து நிற்கும் படைக்குத் தூசிப்படை என்பது பெயர்; இதனை
முன்னணிப்படை என்றும் கூறுவர். தார் அழிந்து-தார்க்குத்
தோற்று; நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. ஓரால்-நீங்குதல்-
விண்ணுயர் வைப்பின, அறியார் போரெதிர் மலைந்த வேந்தர்

ஒராலின், அற்றென புல் மிக்கு தூர்ந்து அழிந்த ஆற்ற மரையா ஏறு புணர்ந்து உறையும் காடாயின; இதனை வருவேம் கண்டனம் என முடிக்க. விண்ணுயர் வைப்பினவாகிய (25) நாடென்க.

முடிவு: “குட்டுவ! போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து ஒராலின், அவர் அகன்றலை நாடு காடாயின; அதனை மின்னயந்து வருவேம் கண்டனம் எனக் கூட்டி விண்ணுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

தூறை: வந்தித்துறைப் பாடான்பாட்டு: “போரெதிர் வேந்தர் தாரழித்தொராலின், நாடு காடாயினவென எடுத்துச் செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

பெயர் விளக்கம்: ‘நதைந்த காஞ்சி’: “நதைந்த காஞ்சியென்றது, விளையாட்டு மகளிர் பலரும் தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலால் சிதைவுபட்டுக்கிடக்கின்ற காஞ்சியென்றவாறு. இச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘நதைந்த காஞ்சி’ என்று பெயராயிற்று.

24. சீர்சால் வெள்ளி

நெடுவயி னொளிநு மின்னுப்பரந் தாங்குப்
புலியுறை கழித்த புலவுவா யெஃகம்
ஏவ லாடவர் வலனுயர்த் தேந்தி
ஆரரண் கடந்த தாரருந் தகைப்பிற்
பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ ! 5
ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்தல்
ஈத லேற்றலென் ருறுபுரிந் தொழுகும்
அறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று
நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத் 10
திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ !
குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவர்
அம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை
இடாஅ வேணி யியலறைக் குருசில் !
நீர்நிலந் தீவளி வீசும்போ டைந்தும் 15

அளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையை! நின்
 வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டிகுமே;
 உண்மரும் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
 குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ
 றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவின் 20
 எஃகுறச் சிவந்த லுனத் தியாவரும்
 கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
 வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வர
 வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
 பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக் 25
 கலிமுங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
 மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர் பிரங்கும்
 கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சூன் மாமழை
 காரெதிர் பருவ மறப்பினும்
 பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே. 30

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - சீர்சால் வெள்ளி.

நெடுவயின் ஒளிறும் மின்னுப்பரந் தாங்குப்
 புலியுறை கழித்த புலவவாய் எஃகம்
 ஏவல் ஆடவர் வலனுயர்த் தேந்தி
 ஆரரண் கடந்த தாரருந் தகைப்பின்
 பீடுகொள் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ ! [1-5]

நீண்ட தூரத்திலுள்ள வானத்தின்கண், ஒளிவிட்டு
 விளங்கும் மின்னல் தோன்றிப் பரந்தாற்போல, புலித்தோலால்
 அமைந்த உறையினின்றும் நீக்கப்பட்ட, புலால் நாற்றம் நாரும்
 வாயினையுடைய வேலினை வீரர்கள் தம் வலப்பக்கத்தே
 உயர்த்திப் பிடித்து, பிறரால் வெல்லுதற்கரிய கோட்டைகளை
 வென்றதும், பிற மன்னர் தம் தூசிப்படையாலும் வெல்லுதற்கரிய
 படைவகுப்புக்களை வென்று அதனுற் பெருமை கொள்ளும்

இயல்பினை உடையதுமாகிய பெரிய படைகளின் தலைவனே, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : நெடுவயின்-நீண்ட தூரத்திலுள்ள வானம். ஒளிறும்-ஒளிவிட்டு விளங்கும். வானமெங்கும் மின்னல் தோன்றிப் பரந்ததைப்போன்று போர்க்களமெங்கும் வேற்படை தோன்றிப் பரந்தனவேன்க. புலி-புலித்தோல். கழித்த-நீக்கிய. புலவு-புலால் நாற்றம். எஃகம்-வேல் ; வாளுமாம்--ஆடவர்-விரர். இவர்கள் அரசன் ஏவிய போரினையே செய்வ ராதலால், 'ஏவலாடவர்', எனப்பட்டனர். ஆர்-அரிய. அரண்-கோட்டை. கடந்த-வேன்ற. கடந்த பெரும்படை, பீடுகொள் பெரும்படை எனக் கூட்டுக. தார்-தூசிப்படை, முன்னணிப் படை. தகைப்பு-படைவகுப்பு. தகைப்பினை என உருபு விரித்தும், 'வேன்று' என்னும் ஒரு சொல்லை வருவித்தும் பொருள் உரைக்க. அரணும் தகைப்பும் குட்டுவனின் பகைவர்க்கு உரியவை. பீடு-பெருமை. மாலை-இயல்பு. ஏந்தி என்னும் சினைவினை, கடந்த என்னும் முதல்வினை கொண்டு முடிந்தது. ஆடவர் சினையும் படை முதலுமாம் என உணர்க. பரந்தாங்கு கழித்த எஃகம் ஏந்தி கடந்த பீடுகொள் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ எனக் கூட்டுக.

ஓதல் வேட்டல் அவைபிறர்ச் செய்தல்
ஈதல் ஏற்றலென்று ஆறுபுரிந்து ஒழுகும்
அறம்புரி அந்தணர் வழிமொழிந் தொழுதி
ஞாலம் நின்வழி ஒழுகப் பாடல்சான்று
நாடுடன் விளங்கும் நாடா நல்லிசைத்
திருந்திய இயல்மொழித் திருந்தியை கணவ! [6-11]

வேதம் ஓதல், வேள்வி செய்தல், பிறரும் அவற்றைச் செய்யுமாறு ஒதுவித்தல், வேள்வி செய்வித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்ற சொல்லப்பட்ட அறுதொழில்களையும் தவறாது செய் தொழுகுபவரும், அறத்தையே விரும்பிச் செய்பவருமாகிய அந்தணர்மாட்டுப் பணிந்தொழுதுவாய்; உலகமெல்லாம் நின் ஆணைவழி அடங்கி நடக்கும். புலவர்கள் பாடும் பாடல்களால் நிறைந்துள்ளாய்; நாடு முழுவதும் பரவி. விளங்கும் நல்ல-புகழினைப் பெற்றுள்ளாய்; குற்றமின்றித் திருந்திய இயல்பினை யுடைய மொழிகளைப் பேசும் தேவியின் கணவனே, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : வேட்டல்-யாகம் செய்தல்-அவை பிறர்ச் செய்தல் என்றது, ஓதலும் வேட்டலுமாகிய

அவற்றைப் பிறரைச் செய்யுமாறு செய்தல் என்பதாம்; எனவே ஒதுவித்தலும், வேட்பித்தலுமாயின. ஆறு-ஆறு தொழிலையும்; முற்றும்மை தொக்கது. புரிதல்-விரும்பிச் செய்தல். வழிமொழிந்து-பணிந்து. சான்று-நிறைந்து. நாடு உடன்-நாடு முழுதும். பெரும் புகழாதலால், நாடாமலே விளங்கித் தோன்றுவதாயிற்று; நாடாமை-ஆய்ந்து அறிந்துகொள்ள வேண்டாமை; இசை-புகழ். திருந்திழை-திருத்தமான அணிகலங்களை அணிந்த பெண்; என்றது குட்டுவனின் மனைவியை. புரிந்தொழுகும் அந்தணர் பால் ஒழுகி ஒழுக சான்று விளங்கும் நல்விசையினை யுடைய திருந்திழை கணவ எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

குலையிழிபு அறியாச் சாபத்து வயவர்
அம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங்கு இருக்கை
இடாஅ ஏணி இயலறைக் குருசில்! [12-14]

நாணிகளை இறக்கியறியாத வில்லிணையும், கையினின்றும் நீக்கியறியாத அம்புகளையும் உடைய வீரர்கள் இடம் பற்றாமை யால் நெருங்கியுள்ளனர்; வீரர்களின் மிகுதியாலும் பிறபடைப் பெருக்காலும் அவர்கள் இருக்குமிடம் பாரந்தாங்காது அசைந்தது; அத்தகைய இருக்கையிணையும், அளவிட முடியாத பெரிய எல்லையிணையுடைய பாசறையிணையும் உடைய உபகார குணமுடையவனே! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : குலை-நாண். நாண் பூட்டுதலை நாண் ஏற்றுதல் என்று கூறுபவாதலான், அதனைத் தளர்த்தலை, 'குலையிழிபு' என்றார் என்க; இழிபு-இறக்குதல், தளர்த்தல். சாபம்-வில். வயவர்-வீரர். களைவு அறியாமை-நீக்காமை. களைவறியா அம்பு என மாற்றுக. தூங்குதல்-செறிதல். துளங்குதல்-அசைதல். இருக்கை-இடம். இடா-அளவிடமுடியாத. ஏணி-எல்லை. இயல்-பாசறைக்குரிய இயல்புகளெல்லாம் பொருந்திய. அறை-பாசறை; முதற் குறை. குருசில்-உபகார குணமுள்ளவன்; தலைவன் என்றுமாம். வில்லில் நாணை இறக்காமைக்கும், கையினின்றும் அம்புகளைக் களையாமைக்கும் காரணம், போர் எப்பொழுது முளும் என்பதை அறியாமையால், அஃது எப்பொழுது முளினும் உடனே அதில் இறங்கவேண்டும் என்னும் விருப்பமுடையவன் என்க. சாபத்திணையும் அம்பிணையுமுடைய வயவர் என இயைக்க.

நீர்நிலம் தீவளி விசும்போ டைந்தும்
அளந்துகடை அறியினும் அளப்பருங் குரையை;நின்
வளம்வீங்கு பெருக்கம் இனிதுகண் டிகுமே ;

[15-17]

நீரும் நிலமும் நெருப்பும் காற்றும் வானுமாகிய ஐந்தினையும்
அளந்து அவற்றின் முடிவினை அறிந்தாலும், நீ நின் பெருமையால்
அளத்தறிதற்கரியை யாவாய்; நின் செல்வமிக்க, பெரிய நலத்தினை
யாம் இன்புறக் கண்டோம், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் றூநிலியன : வளி-காற்று. விசும்பு-வானம்.
ஓடு : எண்ணிடைச் சொல். கடை-இவ்வளவினை என்னும் முடிவு.
குரை : அசை. வளம்-செல்வம். வீங்குதல்-மிகுதல். பெருக்கம்-
பெரிய நன்மை. கண்டிகும்-கண்டோம்.

உண்மரும் தின்மரும் வரைகோள் அறியாது
குரைத்தொடி மழுகிய உலக்கை வயின் தோறு
அடைச்சேம்பு எழுந்த ஆடுறு மடாவின்
எஃகுறச் சிவந்த ஊனத் தியாவரும்
கண்முதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்து வானகம் சுடர்வர
வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
பயங்கெழு பொழுதோடு ஆறியம் நிற்பக்
கலிமும் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர்பு இரங்கும்
கொண்டல் தண்தளிக் கமஞ்சூல் மாமழை
காரெதிர் பருவம் மறப்பினும்
பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே ! [18-30]

விளங்குகின்ற கதிர்கள் வானிடமெங்கும் பரந்து ஒளிவீசா
நிற்க, வடக்கே சிறிது சாய்ந்துள்ள சிறப்பமைந்த வெள்ளி
என்னும் கிரகமானது, பயன்பொருந்திய மற்றைக் கிரகங்களோடு,
மறைபொழிவதற்குரிய நல்ல நாளிலே நிற்க, நீரினைச் சொரியும்
மறைத் தொகுதியோடு, நாற்புறமும் கவித்து, நிலைபெற்ற
உயிர்க்களையெல்லாம் காக்கும்பொருட்டு வலமாக எழுந்து ஒளிப்
பதும், கீழ்க்காற்றினால் கொண்டுவரப்பட்டதும், குளிர்த்த நீர்த்
துளிகளாகிய நிறைந்த சூவினைக் கொண்டதுமாகிய பெரிய

மேகமானது கார்காலத்து மறை பொழியாது மறந்தாலும், ஒலிக்கும் பூண் தேய்ந்த உலக்கை பொருந்திய அடுக்களை யிடத் தோறும், இலைகளோடுங் கூடிய சேம்பின் கிழங்கு மேலெழுந்து மிதக்க, சோறு சமைத்தலையுடைய மிடாவில் உள்ள, வாளால் கொந்திய சிவந்த இறைச்சியுடன் கூடியதும், யாவரும் கண்டு மதிமயங்கத்தக்கதுமாகிய குறையாத உணவியை அளவின்றி எடுத்து உண்போரும் தின்போருமாய் இருக்கவும் அவ்வுணவு நீங்காத புதுமையினை உடையது; அத்தகைய நின் செல்வம் வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : மறையில்லாது வறண்டு போன பஞ்சகாலத்தும் குட்டுவன் தன்பால் வருவோர்க் கெல்லாம் வரையறையின்றி உணவளிப்பான் என்பதும், அங்ஙனம் அவன் அளிக்க அளிக்க மேன்மேலும் பணியாட்கள் அவ்வுணவினைச் சமைத்துக்கொண்டே இருப்பார் என்பதும் இவ் வடிகளின் கருத்தாகும். உண்மர்-உண்போர். தின்மர்-தின்போர். வரைகோள் அறியாது-அளவின்றி; வரை-அளவு. குரை-ஒசை; அரிசியைக் குத்தும்போது எழும் ஒலி. தொடி-பூண். மழுகிய-தேய்ந்த. உலைக்கு அரிசி இடுந்தோறும், அவ்வரிசியைக் குற்றித் தவிடு போக்கி இடுவதற்காக, அடுக்களையிலேயே உலக்கையை வைத்திருப்பதால், சமைப்பதையை, 'உலக்கை வயின்' என்று குறிப்பிட்டார்; வயின்-இடம். அடைச்சேம்பு-இலைபுடன் கூடிய சேம்பு; அடை-முதலுக்கேற்ற அடை. சேம்பு, அதன் கிழங்கை உணர்த்திற்று. சமைத்தற்குரியது அதுவேயாதலால், சமைக்கும் பொழுது கிழங்கு மேலெழுந்து மிதக்குமாதலால், 'சேம்பெழுந்த' என்றார் என்க. ஆடு உறு-சமைத்தலையுடைய; அடுதல்-சமைத்தல். மடா-மிடா. எஃகு உற-வாளால் கொந்திய; எஃகு-வாள். ஊனத்து-இறைச்சியோடுங்கூடிய. மருளும்-மயங்கும். வாடா - குறையாத. சொன்றி - சோறு : ஈண்டு உணவின் பொதுமையை உணர்த்திற்று. வயங்குதல்-விளங்குதல். சுடர்வர-ஒளிவீச. வறிது-சிறிது. இறைஞ்சிய-சாய்ந்துள்ள. சீர்சால்-சிறப்பமைந்த. வெள்ளி-சுக்கிரன். பயங் கெழு பொழுது-பயன் பொருந்தும் காலத்திற்குக் காரணமான கிரகங்கள். ஆதியம்-மறை பொழிவதற்குரிய நல்ல நாள். வெள்ளி நேர் கிழக்கில் உதிக்காது சிறிது வடக்காகத் தோன்றினால் அவ்வாண்டில் நல்ல மறை பொழியும் என்று சோதிட நூலோர் கூறுவர். கவித்தல்-நீர் சொரிதல். கருவி-இடி மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதி. கை-பக்கம்; கையுற-எல்லாத் திசையும் பொருந்த. வணங்கி-மறைக்கால் வீழ்த்து. மன்-நிலைபெற்ற. புரைஇய-புரக்க. காக்க-

ஏர்பு-எழுந்து. இரங்கும்-ஒலிக்கும். கொண்டல்-கீழ்க்காற்று. தண் துளி-குளிர்த்த நீர்த்துளி. கமம் சூல்-கிறைந்த சூலினையுடைய. மாமழை-பெரு மேகம் ; கருமேகமுமாம். கார் எதிர் பருவம்-கார்ப் பருவம். பேரா-நீங்காத. யாணர்த்து-புதுமையினை உடையது. வளன்-செல்வம்.

விரிந்து சுடர்வர இறைஞ்சிய வெள்ளி பொழுதோடு நிற்ப, கருவியோடு வணங்கி புரையு இரங்கும் கொண்டல் மாமழை மறப்பினும், உலக்கை வயிந்தோறும் மடாவின்சண் உள்ள சொன்றியினை வரைகோளறியாது உண்மரும் தின்மருமாய் இருக்கவும் பேராயாணர்த்து ; அத்தகைய நின் வளம் வாழ்க என முடிக்க.

முடி : “பெரும்படைத் தலைவ! திருந்திமை கணவ ! குருசில் ! நீர்நிலமுதல் ஐந்தினையும் அளந்து முடிவறியினும் பெருமை அளத்தற் கரியை ; நின் செல்வமிக்க பெருமை இனிது கண்டேம் ; அஃது எவ்வாறு இருந்ததென்னின், வாடாச் சொன்றி, மழை காரெதிர் பருவ மறப்பினும், பேரா யாணர்த்து ; அப்பெற்றிப் பட்ட நின் வளம் வாழ்க என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் பெருமையும் கோடைச் சிறப்பும், கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

பேயர் விளக்கம் : சீர்சால் வெள்ளி : “வறிது வடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி பயம் கெழு பொழுதோடு ஆரியம் நிற்ப வென்றது, சிறிது வடக்கிறைஞ்சின, புகழான் அமைந்த வெள்ளி, மறைக்குப் பயன்படும் மற்றைக் கோட்களுடனே (கோள்-கிரகம்). தான் நிற்கும் காளிலே நிற்க என்றவாறு.

“வறிது வடக்கிறைஞ்சிய என்னும் அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, ‘சீர்சால் வெள்ளி’ என்று பெயராயிற்று.” (பழைய வுரை.)

25. காணுணங்கு கடுநெறி

மாவாடியபுல னஞ்சி லாடா ;
கடாஅஞ் சென்னிய கடுங்கண் யாளை
இனம்பரந்த புலம் வளம்பரப் பறியா ;
நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
நீ, உடன்றோர் மன்னெயில் தோட்டி வையா ;

கடுங்கால் ஒற்றலின் சுடர்சிறந் துருத்துப்
பசும்பிசிர் ஒள்ளழல் ஆடிய மருங்கின்
ஆண்டலை வழங்கும் கானுணங்கு கடுநெறி
முனையகன் பெரும்பாழாக மன்னிய;
உருமுறழ்பு இரங்கு முரசின் பெருமலை
வரையிழி அருவியின் ஒளிறுகொடி நுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிறகு அகைப்பநீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிறர் அகன்றலை நாடே.

10

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்

துக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்

பேயர் - கானுணங்கு கடுநெறி

உருமுறழ்பு இரங்கு முரசின் பெருமலை
வரையிழி அருவியின் ஒளிறுகொடி நுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிறகு அகைப்பநீ
நெடுந்தேர் ஒட்டியபிறர் அகன்றலை நாடே [10-13]

இடியினைப்போத்து ஒலிக்கும் முரசினோடு, பெரிய மலையின்
பக்கத்தே விழும் அருவியினைப்போன்று விளங்கும் கொடி
அசைய, விரைந்த செலவினையுடைய பறவையையொப்ப நீ
நெடிய தேரினை ஒட்டிய பகைவரது பரந்த இடத்தினையுடைய
நாடு, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பேருள் முதலியன : உரும்-இடி. உறழ்பு - ஒத்து.
இரங்கு-ஒலிக்கின்ற. முரசின்-முரசினோடு; ஒடுவுருபு விரிக்க.
வரை-பக்கம். அருவியின்-அருவியைப்போல. ஒளிறு-விளங்கும்.
நுடங்க-அசைய. தேரின்மீதசையும் கொடிக்கு மலையிலிருந்து
விழும் அருவி உவமை. கடும்பரி-விரைந்த செலவு. சிறகு-சிற
கினையுடைய பறவை; சின்னையாகுபேயர். கதழ்வு - விரைவு;
சிறகுக்கு அடை. அகைப்ப-ஒப்ப. பிறர்: பகைவர். அகன் தலை-
பரந்த இடத்தினையுடைய. முரசினோடு நுடங்க ஒட்டிய நாடென
மூடிக்க. இனி, அந்நாடு அழிந்த கேட்டினை மேலே காண்க.

பாடல் : 1. சிறகைப்ப.

மாஆடிய புலன் நாஞ்சில் ஆடா ;
 கடாஅஞ் சென்னிய கடுங்கண் யானை
 இனம்பரந்த புலம் வளம்பரப் பறியா ;
 நிற்படைஞர், சேர்ந்த மன்றம் கழுதை போகி
 நீ, உடன்ஞேர் மன்னெயில் தோட்டி வையா ;
 கடுங்கால் ஒற்றலின் சுடர்சிறந் துருத்துப்
 பசும்பிசிர் ஒள்ளழல் ஆடிய மருங்கின்
 ஆண்டலை வழங்கும் காணுணங்கு கடுநெறி
 முனையகன் பெரும்பாழாக மன்னிய ; [1-9]

அந்நாட்டில், நின் குதிரைப் படைகள் போரிட்ட புலங்களில் கலப்பை கட்டி உற முடியாதபடி அவை அழிவுற்றன; மதமொழுகும் தலையினையும் கொடுமையினையுமுடைய யானைக் கூட்டங்கள் பரந்து போர் செய்த நிலங்கள் மிக்க வளம் தருதலையொழிந்தன; நின் படைவீரர்கள் தங்கியிருந்து போர்புரிந்த மன்றங்கள்-கழுதைகள் சென்று மேயும் பாழிடங்களாயின; நின்தால் கோபிக்கப்பட்ட பகைவரது நிலைபெற்ற மதில்கள் காவலின்றி ஒழிந்தன; அந்நாட்டிலுள்ள மற்றும் சில இடங்கள் ஒளி பொருந்திய காட்டுத்தி, கடுங்காற்று மோதி அடித்தலால் சுவாலை மிகுந்து கோபித்து, தீப்பொறி பறக்கப் பற்றியழித்த இடத்தினை உடையதும், ஆண்டலைப் பறவைகள் நடமாடப்பெறுவதுமாகிய காட்டின்கண் மழையின்மையால் வரண்ட கடிய வழியினையும், ஆறலை கள்வர் பதுங்கியிருந்து வழிச்செல்வோருடன் போர்புரியும் போர்முனையினையுமுடைய அகன்ற பெரும் பாழிடங்களாகப் பொருந்தின; என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் ருதலியன : மா-குதிரை. ஆடிய - போர் செய்த. புலம்-வயல். நாஞ்சில்-கலப்பை. ஆடா - உறப்படா. கடாம்-மதம். சென்னிய-தலையினையுடைய. கடுங்கண்-கொடிய. இனம்-கூட்டம். பரந்த-பரந்து போரிட்ட. பரப்புதல்-மிகுதியாகத் தருதல். போகி அழிந்தன என ஒரு சொல் வருவித்து முடிக்க; போக எனத் திரிப்பினுமாம். உடன்ஞேர்-கோபிக்கப்பட்டோர்; எனவே பகைவராயிற்று. மன் எயில்-நிலைபெற்ற மதில். தோட்டி-காவல். மதிலகத்து வாழ்வோரின்றி அழிந்தமையின் காவலில்லாதாயிற்று. கடுங்கால்-பெருங்காற்று. ஒற்றலின்-மோதியடித்தலால். சுடர்-சுவாலை. சிறந்து-மிகுந்து. உருத்து-கோபித்து; தீ கோபித்தலாவது வேகமாக அழித்தலாம். பசும் பிசிர்-செந்நிறத் தீப்பொறி; பசுமை ஈண்டுச் செம்மையை உணர்த்திற்று. ஒள் அழல்-மிக்க தீ. ஆடிய-கொளுத்திய. மருங்கு-பக்கம். மருங்கினை

யுடைய கான் என்க. ஆண்டலை-ஆண்மகளின் தலையும் பறவையின் உடம்புங் கொண்டதொரு புள். வழங்கும்-நடமாடும். உணங்கு-வற்றிய. முனை-போர் முனை. மன்னிய-பொருந்திய.

நூறு: “தேரோட்டிய பிறர் நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின், நாடு நின் மா வழங்கின வயல் பின்பு கலப்பை வழங்கா; நின் யானையினம் பரந்த வயல் பின் செல்வம் பரத்தலை யறியா; நின் படையாளர் சேர்ந்த மன்றம் கழுதையால் உழப்பட, நீ உடன்ற அரசர்தம் நகரிகள் பின்பு தமக்கு அரணாகக் காவலாளரை வைக்கப்படா; இவ்வாறு அழிந்தபடியேயன்றிச் சில்லிடங்கள் கடுங்கால் ஒற்றலின், அழலாடிய மருங்கினையுடைய கானுணங்கு கடுநெறியினையும் முனைகையுமுடைய அகன்ற பெரும்பாழாக நின்றன எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை: வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு: “தேரோட்டிய பிறர் நாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச் செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

துக்கு: செத்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும்: ‘மாலாடிய’ என்பது முதலாக மூன்றாம் வஞ்சியடியாக வந்தமையால் வஞ்சித்தாக்கு மாயிற்று.

பெயர் விளக்கம்: கானுணங்கு கடுநெறி: “கானுணங்கு கடுநெறி என்றது, மழையின்மையாற் கானம் தீந்த கடிய வழி என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘கானுணங்கு கடுநெறி’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

26. காடுறு கடுநெறி

தேள் பரந்தபுலம் ஏள் பரவா ;
களிஞ் டியபுலம் நாஞ்சி லாடா ;
மத்தூர றியமனை இன்னியம் இமிழா ;
ஆங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவளம் நினைப்பின்
நோகோ யானே ; நோதக வருமே ;
பெயல்மழை புரவின் ருகிவெய் துற்று

வலயின் றம்ம காடையது பண்பெனக்
கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு
மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்
பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய;
முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதூர்
உரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
திருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

10

இதுவுமது—

பேயி - காடுறு கடுநெறி

முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதூர்
உரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
திருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

[12-14]

முருகப் பெருமான் மாறுபட்டுச் சினந்தழித்த, ஆரவாரம்
ஒழித்த பழைய ஊர்களைப்போல, கூற்றவனையோத்தவரும்
பின்னிடாது போர்செய்யுந் தொழிலுடையவருமாகிய கின் வீரர்
களால் சிறப்பட்ட நாடு, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் முதலியன : முருகு - முருகப் பெருமான்.
உடன்று-மாறுபட்டு. கறுத்த- சினங்கொண்டு அழித்த. கலி-சனப்
பெருக்கத்தால் தோன்றும் ஆரவாரம். மூதூர்-குரபதுமனுக்கு
உரிய பழையமையான ஊர்.கூற்றம்,பிறருயிரையெல்லாங் கவர்ந்து
கொடுமை செய்வதல்லது, அதற்குக் கொடுமை செய்வாரிலரா
தலின், ‘உரும்பில் கூற்றம்’ எனப்பட்டது; உரும்பு-கொடுமை.
“உரும்பில் கூற்றென்பது, பிற்தொன்றால் நலிவுபட்டு மனக்
கொதிப்பில்லாத கூற்றம் என்றவாறு. உருப்பு (வேம்மை) என்
னும் ஒற்றுமெலித்தது. (பழையவுரை.) திருந்து தொழில்-போரில்
முன்வைத்த காலைப் பின்வைக்காது ஆற்றும் வீரச் செயல்.
வயவர்-வீரர். நாடு: பகைவர் நாடு; அது முன்பிருந்த செழுமை
யையும், பின் அது அழிவுற்ற நிலையையும் முதலிலுள்ள அடிகள்
விளக்கும். அது வருமாறு:

தேளர் பரந்தபுலம் ஏளர் பரவா ;
 களிஞ் டியபுலம் நாஞ்சில் ஆடா ;
 மத்து உரறியமனை இன்னியம் இமிழா ;
 ஆங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவளம் நினைப்பின்
 நோகோ யானே ; நோதக வருமே ; [1-5]

(பகைவர் நாட்டில் முன்மீருந்த சேழுமை)

தேர் பரந்து சென்ற விளைபுலங்கள் சேறுபடுதலால், பின் அவை ஏர் கட்டி உழ வேண்டாதனவாகும். பன்றிகள் தம் கொம்பால் குத்திக் கிளறிப் புழுதியாக்கப்பட்ட கொல்லை நிலங்கள், பின் கலப்பையால் உழ வேண்டாதனவாயின. தயிர் கடை யும் மத்துக்கள் ஒலிக்கின்ற வீடுகளில் இனிய மங்கல வாத்தியங்களின் ஓசை விளங்கித் தோன்ற. இவ்வாறு, அந்நாடு முன்பிருந்த செழுமையினை நன்கு அறிந்தோர், இன்று அச்செழுமையான வளத்தினை நினைத்தாலும், அவர் மனம் நோவத்தக்க வருத்தம் உண்டாகும். யானும் அந்நிலையினை எண்ணி வருந்துகின்றேன்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: தேர்: அந்நாட்டிலுள்ள செல்வர்கள் ஏறிச்செல்லும் தேர்கள். பரந்த- பரந்து சென்ற. புலம்- நன்செய் நிலம். தேர்ச் சக்கரங்கள் ஒடியோடி வயல்களைச் சேராக் குதலால், பின் அவ்வயல்கள் உழுது சேரக்க வேண்டாமலே விதைத்தற் குரியவாயின என்பது முதலடியின் கருத்து. “‘களிறுஆடா’ என்றது, பன்றிகள் உழுத கொல்லைத் தறை (தரிசாய்க் கிடந்த காடு.) அவை உழுத மாத்திரையானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்காவென்றவாறு. ‘மத்து..... இமிழா’ என்றது, மத்து ஒலிக்கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின் மிகுதியான இனிய இயங்களின் ஒலி கிளரா (விளங்கித் தோன்ற) என்றவாறு.” (பழையபுரை.) களிற் - ஆண் பன்றி. ஆடிய - உழுத. பன்றிகள், கொல்லையிலுள்ள கிழங்குகளைத் தோண்டி உண்பதற்காக உழுதன என்க. நாஞ்சில்-கலப்பை. உரறிய-ஒலிக்கின்ற. இன் இயம்-இனிய வாத்தியம். இமிழா-ஒலிக்கா. ஆங்கு-இவ்வாறு. பண்டு-பண்டிருந்த வளம்; காலவாகு பெயர். நற்கு-நன்கு; வலித்தல் விகாரம். நோகு-வருந்துகின்றேன்.

பெயல்மழை புரவின் ரூகிவெய் துற்று
 வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்

கண்பணி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு
மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்
பீரிவர் வேல்ப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய;

(அழிவுற்ற பகைவர் நாட்டின் நிலை)

பெய்வதற்குரிய கால மறை பெய்து, நாட்டைக் காவாமை அங்கு வெப்பம் மிகுவதாயிற்று; அதனால், அங்காட்டு மக்கள், 'கால நிலையே எங்களுக்கு நன்றாக இல்லை' என்று சொல்லிக் கண்களில் மிறைந்த நீரினைக் கொண்டு, கையோடு கை புடைத்து, மெலிந்த மனத்தினராய் மிகவும் துன்புற்றனர்; மக்கள் இவ்வாறு துன்புற, வேலிகளில் பிரக்கங் கொடிகள் ஏறிப் படர்ந்தன; அவ் வேலி சூழ்ந்த வீடுகள் இடிந்து பாழாக, அம்மனைகளில் நெருஞ்சி மூட் கொடிகள் காடு போன்று மிகுதியாகப் படர வழிகளும் நடந்து செல்லுதற்கரிய கடுமையுடையனவாக நிலைபெற்றன, என்பதாம்.

அருஞ்சோர் பொருள் ழுதலியன: பெயல் மறை - கால மறை.. 'விசும்பிற் றுளியிழிந் அல்லால் மற்றுங்கே பசும்புற் றலைகாண் பரிது' ஆதலால், புரக்குந் தொழிலை மறைமீதேற்றி, 'பெயல்மறை புரவின்றாகி' என்றார். புரவு-காத்தல். வெய்து உற்று-வெப்பம் மிக. ஆகி, உற்று என்னும் எச்சங்களை ஆக, உற எனத் திரிக்க. வலம்-நன்மை. நாட்டு மக்கள் தங்கள் துன்ப நிலையை ஒருவரோ டொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் இடமாதலின், 'அம்ம' என்பது கேட்பித்தற் பொருளில் வந்த இடைச் சொல். காலை-காலம். பண்பு-தன்மை. பணித்தல்-துளித்தல். மலிர்-மிக்க நீர். புடையு-புடைத்து; செய்யுடவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். சிறுமை-துன்பம். கூர-மிக. பிர்-பிரக்கங் கொடி. இவர்தல்-படர் தல். காடு உறு-மிகுதியாகப் பொருந்திய. மன்னிய-நிலைபெற்றன. ஆகி உற்று எனக் கைபுடையு நெஞ்சினர் கூரவும், மனை கடுநெறி யாகவும் (பகைவர் நாடுகள்) மன்னிய எனக் கூட்டுக.

புது: "மீன் வயவர் சேரிய நாடு, அவ்வயவர் சேறுதற்குமுன்பு இருக்கும்படி சொல்லின், தேர் பரந்த புலம் ஏர் பரவா; களிறுடிய புலம் காஞ்சிலாடா; மத்தூறிய மனை இன்னியம் இயிழா; அவ்வாறு வளவியது இப்பொழுது காடுறு கடுநெறியை உடைத் தாகா லின்றது; அதன் சேழுவளத்தைப் பண்டு நற்கறியுநர்

நினைப்பின் கோதகவரும்; நோவேன் யான் என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை: வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு: “நின் வயவர் சீறிய நாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச் செலவினை மேலிட்டுக் கூறின மையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

தூக்கு: செஞ்சூக்கும் வஞ்சிஞ்சூக்கும்: “‘தேளர் பரந்த’ என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையால் வஞ்சித்தூக்கு மாயிற்று.

பெயர் விளக்கம்: காடுறு கடுநெறி: “நெருஞ்சியின் அடர்ச்சியை நெருஞ்சிக் காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான் இதற்கு, ‘காடுறு கடுநெறி’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

27. தொடர்ந்த குவளை

சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலின்
தொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி அடைச்சி
அலர்ந்த ஆம்பல் அகமடி வையர்
சூரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி
அரியல் ஆர்கையர் இனிதுகூ டியவர்
துறைநணி மருதம் ஏறித் தெறுமார்
எல்வளை மகளிர் தெள்விளி இசைப்பின்
பழனக் காவில் பசுமயில் ஆலும்
பொய்கை வாயில் புனல்பொரு புதவின்
நெய்தல் மரபின் நிரைகள் செறுவின்
வல்வாய் உருளி கதுமென மண்டி
அள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு துரப்ப

5.

10.

நல்லெருது முயலும் அளறுபோகு விழுமத்துச்
 சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது
 பூசல் அறியா நன்னாட்டு
 யாணர் அருஅக் காமரு கவினே.

15

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்

துங் - செந்தூக்கு

பேயி - தொடர்ந்த குவளை

தொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி அடைச்சி
 அலர்ந்த ஆம்பல் அகமடி வையர்
 சுரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி
 அரியல் ஆர்கையர் இனிதுகூடு இயவர்
 துறைநணி மருதம் ஏறித் தெறுமார்
 எல்வளை மகளிர் தெள்விளி இசைப்பின்
 பழனக் காவில் பசுமயில் ஆலும்

[2-8]

ஒளி பொருந்திய வளையலை அணிந்த இளம். பெண்கள், இடைவிடாது செழிக்கும் குவளையினது முழுப்புவைத் தலையிற் செருகி, அல்லியினது மலர்ந்த பூவினை இடையிடையே வைத்துக் தொடுக்கப்பட்ட தறையுடையினை அணிந்தவராய், வயல்களில் நெற்கதிரை யுண்ணும் பறவைகளை ஒட்டும்பொருட்டுத் தெளிந்த ஓசையினைச் செய்வர்; அவ்வோசையினைக் கேட்டு, வயல்களையடுத்த சோலையில் உள்ள பசுமை நிறமுடைய மயில் கள், -சுருண்ட மயிரையுடைய தலையினையும், மலரால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையினையும், கள்ளாகிய உணவினையுமுடைய வாத்தியங்களோடு கூடிய உறவர் தங்கியுள்ளதும் நீர்த்துறைக்கு அருகில் இருப்பதுமாகிய-மருத மரத்தின்மீதேறி ஆடாநிற்கும்; அதனைக் கண்டு மக்கள் செய்யும் ஆரவாரமும், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பேரூன் நூதலியன: "தொடர்ந்த குவளை - ஆண்டு -கள்தோறும் இட்டு ஆக்கவேண்டாது, தொண்டு (முதன்

முதலில்) இட்டதே ஈடாக (இட்டதாக) எவ்வாண்டிற்கும் இடையருது தொடர்ந்துவரும் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'தோடர்கீத ருவனை' என்று பெயராயிற்று.' (பழையவுரை.) தூநெறி-புறவிதம் கனையப்பெற்ற முழுப் பூ. அடைச்சி-செருகி. ஆம்பல்-அல்லிப்பூ. அகம்-நடுவே வைத்துத் தொடுக்கப்பட்ட. மடிவைவர்-தலையுடையினை அணிந்தவராய்; மடிவை-தழையுடை. சரியல்-சருண்ட மயிர். சென்னி-தலை. பூ செய்-பூவால் கட்டப்பட்ட. கண்ணி-தலையில் அணிவதற்குரிய மாலை. அரியல்-கள். ஆர்கையர்-உண்பவர். இனிது கூடு இயவர்-சுருதியோடு இனிதாகக் கூடுகின்ற வாத்தியங்களை யுடைய உழவர்; இயம்-வாத்தியம். துறை நணி-நீர்த் துறைக்கு அருகில் உள்ள. தெறுமார் - (பறவைகளை) ஒட்டும்பொருட்டு. எல்-ஒளி. வளை-வளையல். தெள் விளி-தெளிந்த ஓசை. பழனம்-வயல்கள். கா-சோலை. ஆலும்; ஆடுவதாலுண்டாம் ஆரவாரமும். மகளிர் தூநெறி அடைச்சி மடிவை யராய் தெறுமார் தெள் விளி இசைப்பின், (அதைக் கேட்டு) பசுமையில் மருதம் ஏறி ஆலும் ஆரவாரம் எனக் கூட்டுக. சென்னி யையும் கண்ணியையுமுடைய ஆர்கையராகிய இயவர் தங்கியுள்ள துறை என்று கூட்டி, 'சரியலஞ் சென்னி.....இயவர்' என்னுந் தொடரைத் துறைக்கு அடையாக்குக.

பொய்கை வாயில் புனல்பொரு புதவின்
நெய்தல் மரபின் நிரைகள் செறுவின்
வல்வாய் உருளி கதுமென மண்ட
அள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு துரப்ப
நல்லெருது முயலும் அளறுபோகு விழுமத்துச்
சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது
பூசல் அறியா நன்னாட்டு
யாணர் அருஅக் காமரு கவினே, [9-16]
சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலின். [1]

பொய்கையிலிருந்து நீர் வந்து பாய்வதற்குரிய வாயினையும், நீர் மோதும் கதவினையும், நெய்தற் பூக்கள் இடைவிடாது மலரும் இயல்பினையும், அம்மலர்களில் வந்து படியும் வரிசையான வண்டுகளையுமுடைய வயலின் வழியாக வண்டி சென்றது; அதனுடைய வலிய வாயினையுடைய சக்கரம் சேற்றில் அகப்பட்டுத்.

திடுமென அழுந்நிறு; உடனே, வண்டி ஒட்டுபவர் அவ்வண்டியி லிருந்து துள்ளிக் குதித்து, அதிற் கட்டப்பட்ட நல்ல எருதுகளை அதட்டி ஒட்டினார்; அவைகளும் அச்சேற்றினைக் கடக்க முயன் றன; இவ்வாறு சேற்றினைக் கடந்து செல்லும் துன்பத்தினையுடைய வண்டி ஒட்டுவோர், தம் வண்டிகளிற் பூட்டப்பட்ட எருதுகளை அதட்டி ஒட்டுவதனால் உண்டாகும் ஆரவாரமுமேயல்லாமல், இவற்றிற்கு மாறான போராரவாரத்தினை அறியாதது, புதுவரு வாயினை உடையது, பகைவரது நல்ல நாடு; அந்நாட்டினது நீங்காத அறகு, நீ கோபித்துப் பார்த்தலால், உறுதியாக அழிந் தது, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முநலியன: பொய்கை-குளம்; ஏரியுமாம். வாயில்-வழி. பொரு-மோதுகின்ற. புதவு-கதவு; இது வாய்க் காலில் அமைந்துள்ளது; வயல்களில் நீர் கிரம்பியதும், அந்நீர் வரும் வழியை அடைப்பதற்காக அக்கதவினை முடுவர்; அப் போது வாய்க்கால் நீர் அதன்மீது மோதுமாதலால், 'புனல் பொரு புதவிள்' என்றார். நெய்தல்: ஒருவகை மலர். மரபு-இயல்பு. கிரை-வரிசை. கள்-வண்டு. செறு-வயல். வாய் என்றது சக்கரத்தின் இரும்புக் கட்டினை. உருளி-சக்கரம். கதுமென-விரை வாக. மண்ட-அழுந்த. அள்ளல்-சேறு. உருளி அள்ளற்பட்டு மண்ட என இயைக்க. துள்ளுபு-துள்ளி. துரப்ப-அதட்டியோட்ட. முயலும்-முயலுதற்குக் காரணமான. அளறு-சேறு. விழுமம்-துன்பம். சாகாட்டாளர்-வண்டியோட்டுபவர்; சாகாடு-வண்டி. கம்பலை-ஆரவாரம். பூசல்-போர் செய்வதனால் உண்டாகும் ஆர வாரம். பூசல் அறியா யாணர் நன்னாட்டுக் கவின் என இயைக்க; யாணர்-புது வருவாய். அறு-நீங்காத. காமரு கவின்-கண்டார் விரும்பத்தக்க அறகு. சிவந்தனை-கோபித்து; முற்றெச்சம். மன்ற-உறுதியாக. செறுவின் அள்ளற்பட்டு உருளி மண்ட துரப்ப முயலும் விழுமத்துக் கம்பலையல்லது அறியா யாணர் அந்நாட்டுக் கவின் நோக்கவின் மன்ற சிதைந்தது எனக் கூட்டுக.

முடிபு: பசுமயில் ஆளும் கம்பலையும், சாகாட்டாளர் கம்பலை யுமல்லது, வேறு பூசலறியா யாணர் நன்னாட்டு அறுஅக் கவின், நீ சிவந்தனை நோக்கவின் மன்ற சிதைந்தது என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து. "இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று." (பழையவுரை.) பெயர் விளக்கம் உரைக் கிடையிற் காண்க.

28. உருத்துவரு மலிர்நிறை

திருவுடைத் தம்ம பெருவிறல் பகைவர்
 பைங்கண் யானைப் புணர்நிறை துமிய
 உரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்கால்
 கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
 இனையினிது தந்து வினைவுமுட் டுருது 5
 புலம்பா உறையுள் நீதொழில் ஆற்றலின்
 விடுநிலக் கரம்பை விடரனா நிறையக்
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும்
 நிவந்துகரை இழிதரும் நனந்தலைப் பேரியாற்றுச் 10
 சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇயர்
 உவலை சூடி உருத்துவரு மலிர்நிறைச்
 செந்நீர்ப் பூசல் அல்லது
 வெம்மை அரிதுநின் அகன்தலை நாடே.

துறை - காடு வாழ்த்து

வண்ணமும் துக்கும் அது

பெயர் - உருத்துவரு மலிர்நிறை

விடுநிலக் கரம்பை விடர்அனா நிறையக்
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 அருவி அற்ற பெருவறற் காலையும்
 நிவந்துகரை இழிதரும் நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
 சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇயர்
 உவலை சூடி உருத்துவரு மலிர்நிறைச்
 செந்நீர்ப் பூசல் அல்லது
 வெம்மை அரிதுநின் அகன்தலை நாடே. [7-14]

கோடை வெயில் நீடித்தது; மலைகள் பொலிவழியுமாறு அருவிகளெல்லாம் வற்றி உலர்ந்தன; அவ்வாறு மிகவும் வறண்ட காலத்தும், அகன்ற இடத்தையுடைய பேரியாற்றில வெள்ளம் கரைக்குமேலும் உயர்ந்து வழிந்தது; அதனால், ஆனிரைகள் மேய்வதற்காக விடப்பட்ட கரம்பை நிலங்களிலுள்ள வெடிப்புக் களெல்லாம் நீரால் நிறையப்பெற்றன; சிறந்த பயன்தரும் பரந்த விளைநிலங்கள், தம்பிடமெல்லாம் நீர் பரந்து மிகப்பெற்றன; இங்ஙனம் விடரகா நிறையவும் வியன்புலம் பரந்து மிகவும் தழைக்காத தன்மேலே சூடிக் கோபங் கொண்டதுபோன்று வரும் வெள்ளமாயிசை செந்நீரால் உண்டாகும் ஆரவாரமல்லது, வேற்றரசர் படைபெடுப்பால் தோன்றும் கொடுமை, மிசை பரந்த இடத்தையுடைய நாட்டின்கண் இல்லையாகும் என்பதாம்.

அருஞ்ஞோற் றோருள் றுதலியன: கரம்பை நிலம்-தரிசு நிலம்; இஃது இக்காலத்துக் கரம்பு நிலம் என வழங்கும். விடர் அகை-வெடிப்பின் வாய். புல்லென-பொலிவழிய. வறல் காலை-வறட்சிக் காலம். நிவந்து-(கரைக்கு மேல்) உயர்ந்து. இழிதரும்-வழியும். நனத்தலை-பரந்த இடம். பேரியாறு-சேர நாட்டில் உள்ள ஓராறு. சீர் உடை-சிறந்த பயன் தருதலையுடைய. வியன்-பரந்த. வாய்-இடம். மிகிதியார்-மிக; செய்யியர் என்னும் விளையெச்சம். உவலை-தழை; வெள்ளத்தில் வருபவை. உருத்து-கொபித்து. மலிர்நிறை-வெள்ளம். மலிர்நிறையாகிய செந்நீர் என இயைக்க. புது வெள்ளமாதலின் செந்நீர் என்றார். வெம்மை-கொடுமை. அரிது-இல்லை. பூசல்-போர், ஆரவாரம். அகன்தலை-பரந்த இடம். நாடு-நாட்டின்கண். நீட புல்லென அற்ற காலையும் நிறையவும் மிகவும் உருத்து இழிதரும் பேரியாற்று மலிர்நிறைச் செந்நீர்ப் பூசல் அல்லது நின் நாட்டில் வெம்மை அரிது எனக் கூட்டுக. செந்நீர்ப் பூசலாவது, வெள்ளம் வந்து பாய்தலால் உண்டாம் ஆரவாரமும், புது வெள்ளத்தைக் கண்ட உழவர் ஆரவாரமும், நீர்விளையாட்டு நிகழ்த்துவோர் ஆரவாரமுமாம் என்க. வெள்ளத்தின் வருகையை ஓரசன் படைபெடுத்து வருவது போன்று சிறப்பித்துக் கூறிய நயம் அறிந்து மகிழ்தற்குரியது.

திருவுடைத் தம்ம பெருவிறல் பகைவர்
பைங்கண் யானைப் புணர்நிரை துமிய
உரம்துரந்து எறிந்த கறையடிக்கழற்கால்
கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப

இனையினிது தந்து வினைவுமுட் றுது
புலம்பா உறையுள் நீதொழில் ஆற்றலின், [1-6]

குட்டுவ! நின் பகைவர்கள் முன்பெல்லாம் பெரு வெற்றி யினைப் படைத்துவந்தோராவர்; அத்தகைய பகைவர்களின் பசிய கண்களையுடைய யானைப்படைப்பின் வரிசை அழியுமாறு தம் வலிமையையெல்லாம் செலுத்தி வெட்டியெறிந்தனர் நின் கடிய பெரிய வீரர்கள்; இரத்தக் கறை படிந்த பாதங்களையும், வீரக் கழலணிந்த கால்களையுமுடைய அவ்வீரர்கள், பின் அம்பினை விரைவில் தொடுத்தெய்யும் வித்தையையே மறக்கலாயினர்; அதற்குக் காரணம் என்னையெனின், நீ நாட்டினை இனிதாகக் காத்து, வினைவு குறைவில்லாமல் வினையுமாறு செய்து, நின்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் துன்பமின்றி வாழும்படி ஆட்சிபுரிதலேயாம்; ஆகவே, நின்குடு செல்வவளமும் உடையதாகும், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: திரு-செல்வம். அம்ம, கேட்பிக் கும் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். பெருவிறல்-பெரிய வெற்றி. குட்டுவனோடு போர்தொடுப்பதற்கு முன்பு, அவன் பகைவர்கள் பிற மன்னர்க்களையெல்லாம் வென்ற பெருவெற்றி வீரர்களாக விளங்கினர் என்பதும், அத்தகைய வீரமன்னரின் யானைப்படை களையே குட்டுவனின் போர்வீரர்கள் அழித்தொழித்தனர் என்பதும் முதல் நான்கடிகளின் கருத்தாகும். குட்டுவனின் பேராற் றலை உணர்ந்த பிற மன்னர்கள், அவனோடு போர்தொடுக்கத் துணியாமையால், அவன் நாட்டில் போரே நிகழாதாயிற்று. மேலும் மக்கள் யாவரும் கவலையின்றி இனிதாக வாழுமாறும் செல்வவளம் பெருகுமாறும் நாட்டைக் காத்துவந்தான்; அதனால், உள்நாட்டுக் குழப்பமும் இலதாயிற்று. இக்காரணங்களால் குட்டுவனின் படைஞர்கட்குப் போர்புரியும் வாய்ப்பே கிட்ட வில்லை. இவ்வாறு நெடுங்காலம் போர்புரியாமற்போகவே, அவர்கள், விரைவில் அம்பு தொடுக்கும் பயிற்சியையும் மறக்கலா யினர் என்பது பின் அடிகளின் கருத்தாகக் கொள்க. புணர் நிரை-அடுத்தடுத்துத் தொடர்ந்து நின்ற வரிசை. துமிய-அழிய. உரம் துரந்து-தங்கள் வலிமையைச் செலுத்தி. எறிந்த-அழித்த; வெட்டிய எனலுமாம். கறை-இரத்தக் கறை. அடி-பாதம். கழல்-வீரர்கள் அணியும் காலணி. மா-பெரிய. மறவர்-வீரர். கதம்-தொடை-விரைந்து தொடுத்தலை. இனிது இனை தத்தென மாறுக; இனைத்து-காத்து. முட்டுறுது-குறையாது. புலம்பா-துன்புறுத-உறையுள்-உறைதல்-வாழ்தல். உறையுள் தொழில் நீ ஆற்றலின் என இயைக்க. ஆற்றல்-செய்தல். அடியினையும் காலினையும்

முடைய மறவர். பகைவர் யாணினிரை துமிய எறிந்த மறவர் மறக்குமாறு இளை தந்து முட்டுருது நீ உறையுள் தொழில் ஆற்ற ஸின் (மின்னாடு) திருவுடைத்து எனக் கூட்டுக. நின்னாடு வெம்மையரிது; அதுவேயன்றித் திருவுமுடைத்து என இயைக்க.

குறுகு: “பெருவறற்காலையும் நின் அகன்றலை நாடு, புலம்பா உறையுள்தொழிலை நீ ஆற்றலின் திருவுடைத்து எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: இதனால் சொல்லியது அவன் நாடுகாத்தற் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை: நாடு வாழ்த்து: இது, அவன் நாட்டினைக் காக்கும் திறங் கூறி வாழ்த்தினமையால், நாடு வாழ்த்து ஆயிற்று.

பெயர் விளக்கம்: உருத்துவரு ஈவிர்கிறை: தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு வருவாரைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘உருத்துவரு ஈவிர்கிறை’ என்று பெயராயிற்று.

29. வெண்கை மகளிர்

அவலெறிந்த உலக்கை¹ வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யும்
முடந்தை நெல்லின் விளைவயல் பரந்த
தடந்தாள் நாரை இரிய அயிரைக்
கொழுமீன் ஆர்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்² 5
வெண்கை மகளிர் வெண்குருகு ஒப்பும்
அழியா விழவின் இழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத்து எழீஇ
மன்றம் நண்ணி மறுகுசிறை பாடும்
அகன்கண் வைப்பின் நாடுமன் அளிய! 10
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வேட்ட

பாடல்: 1. அவலெறி உலக்கை. 2. குமுறலின்; குமுறலின்.

மயிர் புதை மாக்கண் கடிய கழற
அமர்கோள் நேரிகந்து ஆரெயில் கடக்கும்
பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்
வரம்பில் தானை பரவா ஊங்கே.

15

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வண்ணமும் தூக்கும் அது

பேயர் - வெண்கை மகளிர்

வகையலணிந்த கைகளையுடைய இளம் பெண்கள், தாங்கள் அவல் இடித்த உலக்கையினைப் பக்கத்திலுள்ள வாழை மரத்தில் சார்த்திவிட்டு வள்ளைப் பூவினைப் பறிப்பர்; அவர்கள் பூப்பறித்தலைக் கண்டு வகைந்த நெற்கதிர்களையுடைய விகாவயலில் பரந்து மேயும் பெரிய கால்களையுடைய நாரைகள் அஞ்சி அகலும்; பின் அவை அவ்வயலிற் பற்றிய அயிரையென்னும் கொழுவின மீனை உண்பனவாய், அவ்வயலை அடுத்துள்ள மரங்களில் கூட்டமாகத் தங்கும்; அங்ஙனம் தங்கிய அவ்வெண்ணிறப் பறவைகளை, இன்னும் வகையலணிப்பப்பெறுத வெறுங்கைகளையுடைய சிறு பெண்கள் ஒட்டுவர்; குட்டுவனின் பகைவர் நாட்டு + ஊர்கள் இத்தகைய நீர்வளமும் நிலவளமும் பொருந்தியவை; மேலும் அங்குத் திருவிழாக்கள் இடைவிடாது நிகழும்; சுருதி இறங்காத நரம்புக் கட்டினையுடைய யாழுடன்கூடிய கூத்தர்கள், அவ்வூர்களிலுள்ள மன்றங்களை அடைந்து, ஆங்குத் தம் யாழில் பண்களை நன்றாக அமைத்து இசையினை எழுப்புவர்; பின் அங்கிருந்து தெருவின் பக்கமாகப் பாடிச் செல்வர்; இத்தகைய சிறப்பினையும் அகன்ற இடத்தினையும் கொண்ட ஊர்களை உடையது அப்பகைவர் நாடுகள்; அவையெல்லாம் இன்று அழிந்து இரங்கத் தக்கனவாயின;

குட்டுவனின் பகைவர் நாடுகள் இத்தகைய சிறப்போடிருந்தது எப்போது எனிற் கூறுதும் :

ஒன்றாகக் கலந்த பல்வேறு தானியங்களோடு இரத்தத்தினையும் பவிதாக ஏற்க விரும்புவதும் மயிரோடுங் கூடிய எருதின் தோல் போர்க்கப்பெற்றதும் கரிய கண்ணினை உடையதுமாகிய போர்முரசு கடுமையாக ஒளிக்க, போரை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதில் தனக்கு ஒப்பாவார் ஒருவரும் இல்லையாம்படி, பகைவர்

நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று, அவரது அரிய மதில்களை வென்று கைக்கொள்ளும் பெருமையினையுடைய பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனின் எல்லையில்லாத சேனைகள் பரந்துசென்று அழிப்பதற்கு முன்பு, (அந்நாடுகள் சிறப்புற்றிருந்தன) என்பதாம்:

அருஞ்ஞாற் போருள் ருநியன : எறிந்த-இடித்த. வளை-வளை யல். வள்கை-ஒருவகைக் கொடி; அதன் பூவைப் பறித்து இள மகளிர் விளையாடுவது வழக்கமாகும். கொய்யும்-கொய்வதற்கு. இடமான வயல் என்க. முடந்தை-வளைவு; நெல்லின் கனமிகுதி யால் அதன் கதிர்கள் வளைந்திருந்தமையின், 'முடந்தை நெல்' என்றார். இதனால் விளைவின் மிகுதி புலப்படும். வயலிலுள்ள மீன்களைப் பிடித்துண்ணும்போருட்டு நாரைகள் அங்குப் பரந்திருந்தன என்க; இதனால் அந்நாட்டின் நீர்வளம் புலப்படுத்திய வாறு. தடந்தாள்-பெரிய கால்கள். இரிய-இரிந்து; எச்சத் திரிபு; இரிதல்-அஞ்சி அகலுதல். அயிரை: ஒருவகை மீன்; இஃது இக் காலத்து அசரையென வழங்கப்படும். ஆர்கைய-உண்பனவாய்; முற்றெச்சம். குமாஅலின்-கூடியிருத்தலின். வெண்கை-வளைய லணியாத வெறுங்கை; வெண்மைசண்டு நிறத்தினை உணர்த்தாது. வெறுமையை உணர்த்தி நின்றது, வெள்ளிடை என்றற்போல. வெண்கை மகளிர் மிக்க இளம் பருவத்தினர் என்றும், வளைக்கை மகளிர், மணமாகாத இளம்பெண்கள் என்றும் அறிக. பண்டைக் காலத்தில் மிக்க இளம் வயதுடைய சிறுபெண்கள் வளைபலணி யார் எனவும், சிறிது வயதுவந்த பெண்கள் மணமாகும்வரை வளைபலணிந்து வந்தனர் எனவும் சங்க இலக்கியங்களால் அறிய லாம். வளைக்கை மகளிர் வள்கை கொய்ய, அவர்களைக் கண்டு அஞ்சிய நாரைகள், தம் வாயிற் கௌவிய மீனோடும் பறந்து சென்று அருகில் உள்ள மரங்களில் கூட்டங் கூட்டமாகத் தங்கி அம்மினை உண்டு கொண்டிருந்தன என்றும், அப்போது அவற்றை வெண்கை மகளிர் ஒப்பினர் என்றும் அறிக. வெண் குருகு-வெள்ளிய பறவைகளாகிய அந்நாரைகள். ஒப்பும்-ஒட்டும். அழியா-இடைவிடாத. விழவு-திருவிழா; அவை கோயிலில் நடைபெறும் திருவிழா, திருமணவிழா, வெற்றிவிழா முதலியன. இழியா-சுருதி இறங்காத. திவவு-நரம்புக்கட்டு; ஈண்டு அதனை யுடைய யாழினை உணர்த்திற்று; சினைபாகுபெயர்; திவவின்-யாழினையுடைய. வயிரிய மாக்கள்-கூத்தர். பண்-இராகம்; குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உறை, இளி, வீளரி, தாரம் என்னும் ஏழு சுரங்களுமாம். எழிஇ-இசையினை எழுப்பி. மன்றம்-ஊர்ப்போது விடம். மறுகு-தெரு. சிறை-பக்கம்; சென்னையை அடுத்த

முன்றும் பத்து

இடங்களில், 'வாடை' என்று இச்சொல் வழங்கப்பெறும்; 'மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்' (பதிற் 23: 5) என்று முன்னரும் வந்திருத்தல் காண்க. அகன் கண்-பரந்த இடத்தையுடையவைப்பின்-ஊர்க்கையுடைய. இன்று இச்சிறப்பெல்லாம் அழிந்தன என்பனும் ஒழிந்த பொருள் தந்துகின்றன, 'மன்' ஒழியினைப் பொருளில் வந்தது. அளிய-இரங்கத்தக்கன. விரவு-ஒன்றாகக் கலந்த. கூலம்-தானியம்; அஃது என்வகைப்படுமாதலின், 'வேறுகூலம்' என்றார். குருதி-இரத்தம். முரசிற்குக் கூலங்களையும், குருதியையும் பலியாக வைத்து வணங்குவது மரபாகும். வேட்ட-விரும்பிய. மயிர் அதனையுடைய தோலுக்கும், மாக்கண் அதனையுடைய முரசத்திற்கும் ஆகுபெயர். மயிர்புதை-மயிருடன் கூடிய தோலினைப் போர்த்த. மா-கரிய. கண்-அடிக்கும் இடம். புலியுடன் பொருது வென்ற எருது இறந்தால், மயிர் சீவாமலே அதன் தோலைக்கொண்டு முரசஞ் செய்வித்தல் மரபாதலின், 'மயிர்புதை மாக்கண்' என்றார். கடிய-கடுமையாக; பகைவர்க்கு அச்சமுண்டாக எனலுமாம். கழற-ஒலிக்க. அமர்கோள்-போரை விரும்பிக் கொள்வதில்; நேர் இகந்து - ஒப்பற்று. போரென்றால் மற்றையோ ரெல்லாம் அஞ்சா நிற்பர்; ஆனால், குட்டுவனோ அதனை விரும்பியேற்று வெற்றி காண்பன் என்பவனது ஒப்பில் தன்மையை உணர்த்தியவாறு. ஆர் எயில்-பிறரால் வெல்லுதற்கரிய மதில். கடக்கும்-அஞ்சாது எதிர்ப்பின்று பொருது வெல்லும். பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்-பெருமையினையுடைய பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன். வரம்பு-எல்லை. பரவா ஊங்கு-பரந்து தின்று அழிப்பதற்கு முன்பு.

ஒப்பும சிறப்பினையுடைய வைப்பு, விழவினையுடைய வைப்பு. வயிரிய மாக்கள் நண்ணி எழீஇப் பாடும் வைப்பு எனவும், அவ்வைப்புக்கையுடைய நாடு எனவும் கூட்டுக.

முடிபு: "குட்டுவன் வரம்பில் தானை பரந்த இப்பொழுது, அழிந்து கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், குட்டுவன் வரம்பில் தானை பரவாவுங்கு முடந்தை நெல்லின் வளைவயற் பரந்த நாரை இரிய வெண்கை மகளிர் வெண்குருகு ஒப்புதலையுடையவாய், அழியாத விழவினையும் இழியாத திவவினையுமுடையவாய் வயிரிய மாக்கள் எழீஇ மன்றம் நண்ணி மறுகு சிறை பாடும் இப்பெற்றிப்பட்ட சிறப்பையுடைய அகன்கண் வைப்பின் நாடு இப்பெற்றியெல்லாம் அழிந்து கண்டார்க்கு அளித்தலையுடைய என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை: வஞ்சித்துறைப் பாடான்பாட்டு: “வரம்பில் தானே பரவா ளுங்கென, எடுத்துச் செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம்: வெண்கை மகளிர்: வடையலணியாத கையினை வெண்கை என்றும், அக்கையினை யுடைய சிற்றினம் பெண்களை வெண்கை மகளிர் என்றும் கூறிய சிறப்பானே இதற்கு, ‘வெண்கை மகளிர்’ என்று பெயராயிற்று.

30. புகன்ற வாயம்

இணர்ததை¹ ஞாழல் கரைகெழு பெருந்துறை
 மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தல்
 பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
 வாலிணர்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளும் 5
 அல்குறு கானல் ஓங்குமணல் அடைகரை
 தாழடும்பு மலைந்த புணரிவனை ஞரல
 இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகிர் எடுக்கும்
 தண்கடல் படப்பை மென்பா லனவும்
 காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
 செங்கோட்டு ஆமான் ஊனொடு காட்ட 10
 மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
 பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்கும்
 குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்பும்,
 கால மன்றியும் கரும்பறுத் தொழியாது
 அரிகால் அவித்துப் பலபூ விழவின் 15
 தேம்பாய் மருதம் முதல்படக் கொன்று
 வெண்தலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
 பலரூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
 சிறைகொள் பூசலின் புகன்ற வாயம்
 முழவிமிழ் முதூர் விழவுக்காணா உப் பெயரும் 20

பாடம்: 1. இணர்த்ததை.

செழும்பல் வைப்பின் பழனப் பாலும்,
 ஏனல் உழவர் வரகும் திட்ட
 கான்மிகு குளவிய வன்புசேர் இருக்கை
 மென்தினை நுவனை முறைமுறை பகுக்கும்
 புன்புலம் தழீஇய புறவணி வைப்பும், 25
 பல்பூஞ் செம்மல் காடுபயம் மாறி
 அரக்கத் தன்ன நுண்மணல் கோடுகொண்டு
 ஒண்ணுதல் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
 விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும், பிறவும்,
 பனைசெழு வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து 30
 கடலவும் காட்டவும் அரண்வலியார் நடுங்க
 முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படைபு அதிரக்
 கடுஞ்சினம் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்து
 அருந்திறல் மரபின் கடவுள் பேணியர்
 உயர்ந்தோன் ஏந்திய அரும்பெறல் பிண்டம். 35
 கடுங்கண் பேய்மகள் கைபுடையு உ நடுங்க
 நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழ் இரும்பலி
 எறும்பு முசா இறும்பூது மரபின்¹
 கருங்கண் காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆர
 ஓடாப் பூட்கை ஒண்பொறிக் கழற்கால் 40
 பெருஞ்சமம் ததைந்த செருப்புகல் மறவர்
 உருமுநிலன் அதிர்க்கும் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
 பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு எறியும்.
 கடுஞ்சின வேந்தே! நின் தழங்குகுரல் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்று கிடை

வண்ணரும் தூக்கும் அது

பெயர் - புகன்ற வாயம்

பாடம்: 1. இறும்பூது பிரப்பின்.

இணர்ததை ஞாழல் கரைகெழு பெருந்துறை
 மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தல்
 பாசடைப் பனிக்கழித் துழைஇப் புன்னை
 வாலிணர்ப் படுசின்ைச் குருகிறை கொள்ளும்
 அல்குறு கானல் ஓங்குமணல் அடைகரை
 தாழடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
 இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகிர் எடுக்கும்
 தண்கடல் படப்பை மென்பா லனவும், [1-8]

(நெய்தல் இயல்பு)

குளிந்த கழியொன்று; அதன் கரையில் பூங்கொத்துக்கள் நெருங்கிய ஞாழல் மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும்; அக்கரைக்கண் பொருந்திய பெரிய நீர்த்துறையில், நீலமணியால் செய்யப்பட்ட பாத்திரம் போன்ற நெய்தற் பூக்களும் பசுமையான இலைகளும் படர்ந்திருக்கும்; பறவைகள் அக்கழியினைத் துழாவி, வெண்மை யான பூங்கொத்துக்கள் பொருந்திய புன்னை மரத்தின் கிளைகளில் வந்து தங்கும்; அங்ஙனம் அவை தங்குதற்கிடமான சோலைகள் பொருந்திய மணல் கிறைந்த உயர்ந்த கடற்கரையில் அடும்பங் கொடிகள் தாழ்த்து படர்ந்திருக்கும்; அக்கொடிகளை மோதிய அலைகள் கடலிலிருந்து சங்குகளை அடித்துக்கொண்டுவந்து கரையில் விசும்; அவை வருத்தம் தாங்காது ஒலிக்கும்; அவ்வெய்யினைக் கேட்ட மக்கள் அங்கு வந்து சங்குகளில் உள்ள ஒளி பொருந்திய தன்மையினையுடைய முத்துக்களையும், நீண்ட பவழங்களையும் கண்டெடுப்பர்; இத்தகைய குளிர்ந்த கடற்பக்கத்தையுடைய நெய்தல் நிலத்து மக்களும், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் றுநிலையன் : இணர்-பூங்கொத்து. ததை-நெருங்கிய. கெழு-பொருந்திய. மணி-நீல மணியால் செய்யப்பட்ட. கலம்-பாத்திரம்; நெய்தற் பூவிற்கு உவமை. மா-கருமை; இதழ்-சினையாகு பெயராய் இதழ்களையுடைய மலரை உணர்த்திற்று. நெய்தல்-ஒருவகை நீர்க் கொடி. பாசடை (பசுமை+அடை)-பசுமையான இலைகள். பனி-குளிர்ந்த. “மணிக்கலத் தன்ன கழி எனக் கூட்டி, நெய்தற் பூவின் கருமையானும் அதன் பாசடைக் கருமையானும் மணிக்கலம் போன்ற கழியென உரைக்க” என்பர் பழையவுரையாசிரியர். துழைஇ-துழாவி;

துமாவுதல் இறை கொள்ளும் பொருட்டென்க. வால் இணர்-
வெண்மையான பூங்கொத்துக்கள். படுசினை-பொருந்திய கிளை
கள். குருகு-பறவை. இறை கொள்ளல், அல்குறுதல்-தங்குதல்.
கானல்-கடற்கரைச் சோலை. ஒங்கு கரை என இயைக்க. அடும்பு-
ஒருவகைக் கொடி. மலைந்த-மோதிய. புணரி-அலை. வளை-சங்கு.
ரூரல்-ஒலிக்க. இலங்குதல்-விளங்குதல். நீர்மை-தன்மை வார்
துகிர்-நீண்ட பவழம். எடுக்கும்-எடுத்தற்கிடமாகிய. முத்தமொடு
வார்துகிர் எடுக்கும் என்றது, “கரை நின்றோரில் வளை நரலக்
கேட்டார், அம்முத்தெடுக்கவென்று வந்து முத்தையன்றி அத்
தெடு பவளத்தையும் எடுக்குமென்றவாறு” என்பது பழைய
வுரை. தண்-குளிர்ந்த. படப்பை-பக்கம். மருதமும் நெய்தலும்
மென்பால் என்றும். முல்லைமும் குறிஞ்சியும் வன்பால் என்றும்
கூறப்படுமாதலால், ஈண்டு நெய்தலை மென்பாலான என்றார்.
அஃது ஆகுபெயராய் நெய்தல் நிலத்து வாழும் மக்களை
உணர்த்திற்று.

கழி துழைஇச் சிணையில் குருகு இறைகொள்ளும் கானல்
பொருந்திய கரையினிடத்து வளைரூரலத் துகிர் எடுக்கும்
மென்பால் எனக் கூட்டுக.

காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
செங்கோட்டு ஆமான் ஊனொடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்கும்
குன்றுதலை மணந்த புன்பல வைப்பும், [9-13]

(பாலைநில இயல்பு)

காந்தள் மலரால் கட்டப்பட்ட அழகிய மாலையினையும்,
கொலை செய்யும் வில்லினையுமுடைய வேட்டுவர், செவ்விய
கொம்புகளையுடைய காட்டுப் பசுவின் இறைச்சியையும் காட்டி
உள்ள வலிய யானையினது வெள்ளிய கொம்புகளையும் எடுத்துக்
கொண்டு செல்வம் பொருந்திய கடைத்தெருவிற்குச் செல்வர்;
ஆண்டுத் தாம் பெறும் கள்ளிற்கு விலையாக அவற்றைக் கொடுப்
பர்; இத்தகைய வேட்டுவர் தங்கியிருப்பதும் குன்றுகள்
பொருந்தியுள்ளதுமாகிய பாலைநிலத்து மக்களும், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : காந்தள்-ஒருவகை மலர்-அம்-அழிய. கண்ணி-தலையில் அணிவதற்குரிய மாலை. செம்மைகோடு-செவ்விய கொம்புகள். ஆமான்-காட்டுப் பசு. ஊன்-மாமிசம். காட்ட-காட்டிலுள்ள. மதன்-வலிமை. வேழம்-யானை. பொன்-செல்வம். நியமம்-கடைத்தெரு. பிறி-கள். நொடை-விலை. பிறி நொடை-கள்ளுக்கு விலையாக, நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை, தலைமணந்த-பொருந்தியுள்ள. புன்புலம்-பாலிலம். வைப்பு-இடம்; ஊர்களுமாம். அஃது ஆகுபெயராய் ஆண்டு வாழும் மக்களை உணர்த்திற்று. வேட்டுவர், பிறிநொடையாக ஊனோடு வெண்கோடு கொண்டு கொடுக்கும் புன்புல வைப்பு, எனக் கூட்டுக.

கால மன்றியும் கரும்பறுத்து ஒழியாது
அரிகால் அவித்துப் பலபூ விழவின்
தேம்பாய் மருதம் முதல்படக் கொன்று
வெண்தலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலகுழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலின் புகன்ற ஆயம்
முழவிமிழ் முதூர் விழவுக்காணா உப் பெயரும்
செழும்பல் வைப்பின் பழனப் பாலும், [14-21]

(ஈருந்நின்று ஓயல்பு)

உழவர்கள் காலமல்லாத காலத்தும் கரும்பினை அறுப்பர்; அறுக்க அறுக்க அஃது ஒழியாது; பின் நெற்போரினைத் தள்ளி யடிப்பர்; பலவிதமான பூக்களைக்கொண்டு விழா நிகழ்த்துவர்; தேன் பாயும் மருத மரத்தை அடியோடு சாய்த்து, வெள்ளிய நுரையினை மேலே கொண்டுவரும் சிவந்த புதுவெள்ளமானது எங்கும் பரவும்; அது பரவிய இடமெல்லாம் வளம் மிகுந்து தோன்றும்; வெள்ளம் மிகாமலிருக்கும்பொருட்டு, பல வைக்கோற்புரிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட மணற் கோட்டைகளை இட்டு அடைப்பர்; வெள்ளம் அவற்றையும் கரைக்கும். பின் ஆரவாரமிக்க முயற்சியோடு அதனைத் தடுப்பர்; அத்தகைய வீருப்பத்தையுடைய மக்கள் கூட்டம், முழவொலிக்கும் பழமையான ஊரின் கண் நிகழும் விழாவினைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வருவதற்குரிய செழுமையான பல சிற்றூர்களை யுடைய மருதநிலைப் பகுதியிலுள்ள மக்களும், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முநலியன : நிலத்தின் வளமிகுதியால், அங்குக் கரும்பு வினாயாக் காலத்தும் வினாந்து முற்றியுள்ளன வென்றும், அங்ஙனம் முற்றியவற்றை அறுக்க அறுக்க அவை மாளவில்லையென்றும் அறிக. அரிகால்-நெல்லரியின் போர். அவித்து-கலைத்துத் தள்ளி. பல பூ விழவு-பல வகையான பூக்களைக்கொண்டு நிகழ்த்தும் திருவிழா; இந்திர விழாவா யிருக்கலாமென்று அறிஞர் எண்ணுவர். தேம்-தேன். பூக்கள் நிறையப் பூத்துத் தேனைச் சொரிதலால், 'தேம்பாய் மருதம்' என்றார். முதல் பட-அடிமரம் அழிய: வெண்தலை-வெள்ளிய நுரையினைத் தன்மீது கொண்டுள்ள; வெண்மை: பண்பாகு பெயராய் நுரையினை யுணர்த்திற்று. புது வெள்ளமாதலின், 'செங்கீர்' என்றார். வாய்-இடம். மிகுக்கும்-வளத்தினை மிகு விக்கும். பல என்பது பல வைக்கோற்புரிகளை உணர்த்திற்று. வைக்கோற்புரிகளால் மணற்கோட்டை கட்டி அதனைக் கொண்டு பெரிய உடைப்புக்களை அடைப்பது வழக்கமாகும். பதப்பர்-மணற்கோட்டை, பரிய-அழிய. வெள்ளத்து-வெள்ளத் தால். வெள்ளத்துப் பரிய என்க. சிறைகொள்-அவ்வெள்ளத்தை அடைக்கின்ற. பூசல்-ஆரவாரம்; இது மக்கள் திரண்டுமின்று கரையமைக்குங்கால் தோன்றுவது. புகன்ற-(வெள்ளத்தை அடைக்க வேண்டுமென்று) விரும்பிய. ஆயம்-மக்கள் கூட்டம்.

“புகன்ற ஆயமென்றது, முன்பு மணலணைக்கு நில்லாத பெருவெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்த விருப்பத்தையுடைய ஆயமென்றவாறு. இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்குப் புகன்ற வாயம் என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

முழவு-மத்தளம். இமிழ்-ஒலிக்கின்ற. முதூர்-பழைமை யான ஊர்; “இராசதானி நகரம் போலும்” என்பர் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள். காணாஉ-கண்டு. பெயரும்-திரும்பும். வைப்பு-சிறுதூர்கள். சிறுதூர்களில் வாழும் மக்கள், பேரூர்களில் நிகழும் விழாக்களைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்புவதனை இன்றுங் காணலாம். பழனப்பால்-மருதநிலப் பகுதி. இது மக்களுக்கு ஆகுபெயர். கரும்பறுத்து அவித்து நிகழ்த்தும் விழவினையுடைய வைப்பென்க. கொன்று பரந்து மிகுக்கும் வெள்ளத்துப் பரிய சிறைகொள் பூசலின் புகன்ற ஆயம். காணாஉப் பெயரும் வைப்பின் பழனம் எனக் கூட்டுக.

ஏனல் உழவர் வரகும்பு இட்ட

கான்மிகு குளவிய வன்புசேர் இருக்கை

மென் திணை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலம் தழீஇய புறவணி வைப்பும [22-25]

(குறிஞ்சிநின்று இயல்பு)

மலைநிலத்து மக்கள் நினைக்கொல்லையை உழுவர்; அவர்கள் குடி இருப்பதற்குரிய வீடுகள் வலிய நிலத்தினின்று அமைந்திருக்கும்; அவற்றின்மீது வரகு வைக்கோல் வேயப்பட்டிருக்கும்; விட்டின் முன்பு மணமிக்க காட்டுமல்லிகைக் கொடி படர்ந்திருக்கும்; அவர்கள் தம் விட்டிற்கு வருவோர்க்கெல்லாம் மெல்லிய நினைமாவின் முறைமுறையே பகிர்ந்தளிப்பர்; புல்லிய நிலங்கள் பொருந்திய காடு சூழ்ந்த மலைகாட்டு ஊர்களில் வாழும் மக்களும் என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன: ஏனல்-நினைக்கொல்லை. வரகு-வரகுவைக்கோல். கான்-மணம். குளவிய-காட்டு மல்லிகைக் கொடியினையுடைய. வன்புசேர்-வலிய நிலத்தில் அமைந்த. இருக்கை-விடு. நுவணை-மாவு. பகுக்கும்-பகிர்ந்து கொடுக்கும். தழீஇய - தழுவிய. புறவு - காடு. வைப்பு - ஊர்; மக்களுக்கு அக்குபெயர். உழுவர், இட்ட குளவிய இருக்கையின்கண் நுவணை பகுக்கும் வைப்பு எனக் கூட்டுக.

பல்பூஞ் செம்மல் காடுபயம் மாறி

அரக்கத் தன்ன நுண்மணல் கோடுகொண்டு

ஒண்ணுதல் மகளிர் கழலொடு மறுகும்

விண்ணுயர்ந் தேங்கிய கடற்றவும் பிறவும், [26-29]

(குறிஞ்சிநின்று இயல்பு)

பலவகையான பூக்கள் உதிர்ந்து வாடிக்கிடக்கும் காடு, பயன்தருதலின்றும் நீங்கி, செவ்வரக்கையொத்த நுண்ணிய மணல் பரத்த குன்றுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்; ஒளி பொருந்திய செற்றியினையுடைய மகளிர் கழற்சிக்காயோடு அக்லைமெங்கும் திரிவர்; வானளாவும் உயர்தோங்கிய மரங்களைக் கொண்ட காடுகள் பொருந்திய முல்லை மக்களும், பிற நிலத்து மக்களும் என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் றுதலியன : செம்மல்-பழம்பூ, வாடிய பூ. கோடு-சிறு குன்றுகள். "மணற்கோடு கொண்டென்றது, மணற்கோட்டைக் கழலாடுதற்கிடமாகக் கொண்டு என்றவாறு" என்பது பழையவுரை. ஒள் றுதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றி. கழல்-கழற்சிக் காய். மறுகும்-திரியும். களவுத்துறையில் உடன் போக்கினை மேற்கொள்வோர் காட்டுவழியே செல்வராதலால், அதனைக் கருத்திற்கொண்டு, "கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகன் காலாக்கி, அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்ந்து உடன் போகும்" என்று பிறர் கூறுவதாகப் பழையவுரை கூறும். ஒங்கிய வென்னும் சினைவினை முதற்பெயரைக் கொண்டது. கடறு - காடு. கடற்ற-காடுகையுடைய முல்லையிலங்கள்; இது, குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராய் முல்லையிலங்களை உணர்த்தி, அஃது ஆகுபெயராய் அந்நிலத்து மக்களை உணர்த்திற்றென்க. பிறரும் என்றது, இங்ஙனம் ஒவ்வொரு நினையாகக் கூறப்படும் இயல் பினவன்றி, பலநினைப் பொருள்களும் விரவித் திணைமயக்கமாக அமைந்த நிலங்களை என்றறிக. மாறி கொண்டு மறுகும் கடற்றவும் பிறவும் எனக் கூட்டுக.

பண்கெழு வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து.
கடலவும் காட்டவும் அரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படைபு அதிரக்
கடுஞ்சினம் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்து
அருந்திறல் மரபின் கடவுள் பேணியர்
உயர்ந்தோன் ஏந்திய அரும்பெறல் பிண்டம்
கருங்கண் பேய்மகள் கைபுடையு உநடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழ் இரும்பலி
எறும்பு முசா இறும்புது மரபின்
கருங்கண் காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆர.

[30-39]

முரசு பொருந்திய முடிமன்னரும் குறுநில மன்னருமாகிய அனைவரும் ஒரு காரியத்தையே சொல்லி, -கடலின்கண் உள்ளனவும் காட்டின்கண் உள்ளனவுமாகிய அரணங்கள் பலவற்றைத் தமக்குரியனவாகப் பெற்றிருந்தும் அவற்றால் வலிமையுறுதவர்களாய் நடுங்கினர்; அவ்வாறு நடுங்குமாறு, வலிமை மிக்க.

முரசத்தினது கடிய குரல் வாணையடைந்து எதிரொலித்தது; அப் போது, தன் படை வீரர்கட்குக் கடிய சினம் தோன்றுமாறு பேரொலியுடன் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தால் அரிய வெற்றி யினைத் தரும் மரபினையுடைய முரசுகறை கடவுளை வணங்கும் பொருட்டு, அக்கடவுளை வழிபடுவோன் பெறுதற்கரிய பிண்டத் தினைத் தன் கையில் ஏந்தியின்றான்; அப்பிண்டத்தைக் கண்டு கொடிய கண்களையுடைய பேய்ப்பெண் கைபுடைத்து நடுங்கி னாள்; அப்பிண்டம் போன்றே, இரத்தம் கலந்த, நிறைந்த கள்ளினையுடைய பெரிய பலியினை எறும்பும் மொய்க்காது; இத்தகைய வியக்கத்தக்க மரபினையுடைய பிண்டத்தினையும், இரும்பலியினையும் கரிய கண்களையுடைய காக்கைகளோடு பருந்தும் இருந்து உண்ண, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பனை-முரசு. கெழு-பொருந் திய. வேளிர்-குறுநில மன்னர். குட்டுவனை வெல்லவேண்டு மென்ற ஒன்றினையே அனைவரும் மொழிந்தென்க. கடல காட்ட என்பன குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராய், அவ்வவ்விடங் களில் உள்ள அரணங்களை உணர்த்தின. அரண்-கோட்டை. வலியார்-வலிமையற்றவர்களாய்; முற்றெச்சம். முரண்-வலிமை. கடுங்குரல் என்றது முரசத்தின் ஓசையை. விசம்பு அடைபு- வாளை அடைத்து. கடாஅய்-உண்டாகச் செய்து. பேரொலிபட உச்சரிக்கும் மந்திரத்தைக் கேட்குந்தோறும் குட்டுவனின் வீரர் கட்குக் கடுஞ்சினம் முண்டதென்க. திறல்-வெற்றி. கடவுள் : முரசுகறை கடவுள். பேணியர்-வழிபாடுசெய்யும் பொருட்டு. முரசுகறை கடவுளுக்கு வழிபாடுசெய்வோனாதலால், உயர்ந்தோன் எனப்பட்டான் என்க. அரும்பொருள்-பெறுதற்கரிய. பிண்டம், பலி என்பன முரசுகறை தெய்வத்திற்குப் படைக்கும் உணவு. புலையுட-புடைத்து; கைபுடைத்தல் அச்ச மிகுதியால் தோன்றிய தாகும். நெய்த்தோர்-இரத்தம். தூய-கலந்த. மகிற்-கள். இரு-பெரிய. நெய்த்தோர் தூய பலி எனவும், நிறைமகிற் பலி எனவும் கூட்டுக. கடவுட்குரிய உணவாதலால், பேய்மகள் நடுங் குதலும் எறும்பு மூசாமையும் உடையவாயின. இறம்பூது- வியப்பு. ஆர-உண்ண.

“பேய்மகளும் எறும்பும் அஞ்சிச் செல்லாத பலிகளைக் காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆர என்றது, அம்முரசுகறை கடவுள் தன் ஆணையால் தன் பலிகளை, -மேல் தன்னருளாலே பேரர் வென்றி வினைவது அறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக்- காக்கையும் பருந்தும் இருந்து ஆர” என்பது பழையவுரை.

"கருங்கண் பேய்மகள் கைபுடையுட நடுங்க, உயர்ந்தோன் ஏந்திய அரும்பெற்ற பிண்டம் ஏறம்பு முசா இறும்புது மரபின் நெய்த்தோர் தூஉய நிறை மகிழ் இரும்பலி கருங்கட் காக்கை யொடு பருந்திருந்தார எனக் கூட்டுக." (பழையவுரை.)

ஒன்றுமொழிந்து நடுங்க அதிர கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்து பேணியர் நடுங்க ஏந்திய பிண்டம் முசா மரபின் இரும்பலி ஆர எனக் கூட்டுக.

ஓடாப் பூட்கை ஒண்பொறிக் கழற்கால்
பெருஞ்சமம் ததைந்த செருப்புகல் மறவர்
உருமுநிலன் அதிர்க்கும் குரலொடு

கொளைபுணர்ந்து

பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு எறியும்
கடுஞ்சின வேந்தே! நின் தழங்குரல் முரசே

[40-44]

பகைவர்க்குப் புறங்கொடுத்து ஓடாத கொள்கையினையும், தம்முடைய வீரச்செயல்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஒலி பொருந்திய கழலையணிந்த கால்களையுமுடையவரும், பகைவர் செய்யும் பெரும் போரினை அழித்தவரும், மேலும் போர்செய்தலையே விரும்புவருமாகிய வீரர்களது குரல், நிலத்தை அதிரப்பண்ணும் இடியினையொத்தது; அக்குரலோடு யாழிசை சேர்ந்தொலிக்க, படைவீரர்க்கெல்லாம் மிக்க சோற்றினை விருந்தாக அளிக்கும்பொருட்டு, கடிய சினத்தினையுடைய வேந்தனே! முழங்கும் குரலையுடைய நின் முரசு அடிக்கப்படாவின்றது, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் யோருள் முதலியன: பூட்கை-கொள்கை. ஒண்மை-ஒளிபொருந்திய. பொறித்தல்-செதுக்குதல். ஒண் கழல், பொறிக் கழல் எனக் கூட்டுக. சமம்-போர். ததைந்த-அழித்த. செருபுகல்-போரினையே விரும்புகின்ற. மறவர்-வீரர். ததைந்த மறவர், புகல் மறவர் என இயைக்க. உருமு-இடி. நிலன் அதிர்க்கும் உருமுக் குரல் என இயைக்க. உருமினையொத்த குரல் என்க. கொளை-யாழிசை. புணர்ந்து-புணர; எச்சத் திரிபு. உகுத்தற்கு-அளித்தற்கு. எறியும்-அடிக்கப்படும்; முற்று. முரசு எறியும் எனக் கூட்டுக. தழங்குதல்-ஒலித்தல். பூட்கையினையும் காலையும் உடைய

ததைந்த புகல் மறவரது குரலோடு புணர்ந்திசைக்க, வேந்தே!
மின் முரசு உகுத்தற்கு எறியும் எனக் கூட்டுக.

குறுகு: "மென்பால் முதலாகக் கடற ஈறாக எண்ணப்பட்ட
ஹுவைக நிலத்து மக்களும் பிறவும் அந்நிலத்து வேந்தரும் வேளி
ரும் தங்களிலே ஒன்றுமொழிந்து அரண் வலியாதே நடுங்காநிற்
கும்படி கடுங்குரல் விசும்படைந்து அறிரும்படி கடுஞ்சினத்தைக்
கடாவிப் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க உயர்ந்தோனேந்திய
பிண்டத்தினையும் எறும்பு முசா மரபின் நெய்த்தோர் தூஉய
நிறைமகிழ் இரும்பலியினையும் கருங்கட் காக்கையொடு பருந்
திருந்து ஆராதிற்கச் செருப்புகல் மறவரது குரலோடே கோட்
பாடு பொருந்திப் பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு எறியப்படாநின்றது
மின் முரசு என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று." (பழையவுரை.)

துறை: பெருஞ்சோற்று நிலை: போர் மேற்கொண்ட மன்னன்,
தன் படைவீரர்களை ஊக்குதற்பொருட்டு, அவர்கட்கெல்லாம்
பெருவிருந்தளித்ததாகக் கூறுதலின், இது பெருஞ்சோற்று நிலை
யாயிற்று.

பேயர் விளக்கம்: உரைக்கிடையிற் காண்க.

காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடிய நான்காம் பத்து

ப தி க ம்

ஆராத் திருவின் சேர லாதற்கு
வேளாவிக் கோமான்
பதுமன் தேவி ஈன்ற மகன்முனை
பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்து
ஊழி னாகிய உயர்பெருஞ் சிறப்பின்
பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ
உருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயில் நன்னனை
நிலைச்செருவின் ஆற்றலை அறுத்தவன்
பொன்படு வாகை முழுமுதல் தடிந்து
குருதிச் செம்புனல் குஞ்சரம் ஈர்ப்பச்
செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்
துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்
பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைநாம்: கமற்குரற் றுழாய், கழையமல் கழனி, வரம்பில்
வெள்ளம், ஒண்பொறிக் கழற்கால், மெய்யாடு பறந்தலை, வாள்
மயங்கு கடுத்தார், வலம்படு வென்றி, பரிசிலர் வெறுக்கை, ஏவல்
வியன்பணை, நாடுகாண் அவிர்குடர். இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப் பெற்ற பரிசில்: நாற்பது நூறுபிரம் பொன் ஒருங்கு
கொடுத்து, தான் ஆள்வதற் பாகமும் கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் இருபத்தையாண்டு
வீற்றிருந்தான்.

பதிக விளக்கம்: சிறந்த செல்வத்தையுடைய சேரலாதனுக்கு,
வேளாவிக் கோமானாகிய பதுமன் மகன் பெற்றெடுத்த மகன்,
போர்முனையிலுள்ளார் நடுங்குமாறு பிறந்து, பல வகையான

புகழை வளர்த்து முறையாக வளர்ந்த உயர்ந்த பெருஞ்சிறப்பினை யுடைய பூழிநாட்டின்மீது படைபெடுத்து வென்று அதனைத் தன் காட்டோடு சேர்த்துக்கொண்டான் ; வண்டிச் சக்கரம் போன்ற பூக்களையுடைய கடம்பின் பெருவாயில் என்னும் ஊரிலுள்ள நன்னனை, அவன் இடைவிடாது செய்துவந்த போரின் வலியினை அறித்து, அவனது காவல்மரமாகிய, பொன்போன்ற பூக்களையுடைய வாகையின் அடிமரத்தினை வெட்டினான் ; குருதியாகிய செந்நீர், யானைகளை இழுத்துச் செல்லுமாறு, பல போர்களைச் செய்து, களவேள்வியும் இயற்றினான் ; வறுமையால் தளர்ந்த குடிகளைத் திருத்தி முன்போல் வாழச்செய்தான் ; அவன் பெயர் என்னவெனில், மேலும் பல வெற்றிகள் உண்டாவதற்குக் காரணமான வெற்றியையுடைய களங்காய்க் கண்ணி நாய்முடிச் சோல் என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முநவியன : ஆராச்செல்வம்-அனுபவிக்க அனுபவிக்க ஆசை அடங்காத சிறந்த செல்வம், பணிப்ப-நடுங்க. ஊழ்-முறை. தழிஇ-அகப்படுத்தி. உருள்பூ என்பது கடம்பிற்கு அடைமொழி. மிடைச்செரு-இடைவிடாது செய்யும் போர். முழுமுதல்-பருத்த அடி மரம். தடிந்து-வெட்டி. செரு-போர்.

நான்காம் பத்து

31. கமழ்குரல் துழாஅய்

குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கடல் உடுத்த
 மண்கெழு ஞாலத்து மாந்தர் ஓராங்குக்¹
 கைசுமந்து அலறும் பூசல் மாதிரத்து
 நால்வேறு நனந்தலை ஒருங்கெழுந்து ஒலிப்பத்,
 தெள்ளுயர் வடிமணி எறியுநர் கல்லென 5
 உண்ணாப் பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
 வண்டுது பொலிதார்த் திருஞெமர் அகலத்துக்
 கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாஅய்
 அலங்கல் செல்வன் சேவடி பரவி
 நெஞ்சுமலி உவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர, 10
 மணிநிற மையிருள் அகல நிலாவிரிபு
 கோடுகூடு மதியம் இயலும் ருங்குத்
 துளங்குகுடி வீழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்டு
 ஆண்கடன் இறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
 கருவி வானம் தண்தளி தலைஇய 15
 வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத்து எழிலிய
 பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே;
 கடவுள் அஞ்சி வானத்து இழைத்த
 தூங்கெயில் கதவம் காவல் கொண்ட
 எழுஉநிவந் தன்ன² பரேரெறும் முழவுத்தோள்; 20
 வெண்திரை முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
 வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
 வண்டன் அனையைமன் நீயே; வண்டுபட
 ஒலிந்த கூந்தல் அறஞ்சால் கற்பின்

குழைக்குவிளக் காகிய ஒண்ணுதல் பொன்னின் 25
 இழைக்குவிளக் காகிய அவ்வாங்கு உந்தி
 விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளும் சிறந்த
 செம்மீன் அனையள்நின் தொன்னகர்ச் செல்வி;
 நிலன திப்பு இரங்கல வாகி வலனேர்பு
 வியன்பணை முழங்கும் வேல்முசு அழுவத்து 30
 அடங்கிய புடையல் பொலங்கழல் நோன்தாள்
 ஒடுங்காத் தெவ்வர் ஊக்கறக் கடைஇப்
 புறக்கொடை எறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்;
 நகைவர்க்கு அரணா¹ மாகிப் பகைவர்க்குச்
 சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் தானை; 35
 போர்மிகு குருசில்நீ மாண்டனை பலவே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வள்ளம் - ஒழுகுவண்ணம்

துக்கு - செத்தாக்கு

பெயர் - கமழ்குரற் துழாஅய்

(திருமால் வர்பாடு)

குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கடல் உடுத்த.
 மண்கெழு ஞாலத்து மாந்தர் ஓராங்குக்
 கைகமந்து அலறும் பூசல் மாதிரத்து
 நால்வேறு நனந்தலை ஒருங்கெழுந்து ஒலிப்பத்,
 தெள்ளுயர் வடிமணி எறியுநர் கல்லென
 உண்ணப் பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
 வண்டுது பொலிதார்த் திருஞெமர் அகலத்துக்
 கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரல் துழாஅய்
 அலங்கல் செல்வன் சேவடி பரவி
 நெஞ்சமலி உவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர, [1-10]

பாடம் : 1. கயவர்க்கரணம்.

மலைகள் பல தன்னிடத்தே பொருந்தி நிற்க, பலபொருள் களும் நிரண்டுள்ள கடலை ஆடையாக உடுத்த இந்மிலவுலகத் துள்ள மக்கள் ஒரே தன்மையாகத் தம் கைகளை மேலே தூக்கிக் கும்பிட்டுத் தம் குறைகளைத் தீர்க்குமாறு வேண்டிக்கொள்ளும் ஆரவாரமானது, வேறுபட்ட நான்கு திசைகளுக்குட்பட்ட பரந்த இடத்தின்கண்ணே ஒருசேரப் பரந்தொலித்தது; அங்ஙனம் ஒலிக்க, தெளிந்த ஓசையினையும் திருத்தமான உயர்ந்த வேலைப் பாட்டினையுங் கொண்ட மணியை அடிப்போர், தம் மணியை அசைத்துக் கல்லென்னும் ஓசையை உண்டாக்க, அதைக் கேட்டு உண்ணாவிரதத்துடன் வரங்கிடக்கும் மக்கள் கூட்டம் குளிர்த் த நீர்த்துறையை அடைந்து நீராடுவர்; பின், வண்டுகள் ஒலிக்கும் அழகிய மாலையினை அணிந்த திருமகள் பொருந்திய மார்பினை யும், கண்டோர் கண்களைக் கூசச் செய்யும் ஒளிபொருந்திய சக்கரப் படையினையுமுடைய மணம் விசும் பூங்கொத்துக்கள் பொருந்திய துளசிமாலையை அணிந்த திருமாலின் சிவந்த திரு வடிகளை வணங்கித் துதித்து, மனத்தின்கண் மிக்க மகிழ்ச்சி யுடையவராய்த் தாங்கள் வாழும் ஊர்கட்குத் திரும்பிச் செல்வர்; அங்ஙனம் அவர்கள் செல்லுமாறு, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: தலை-இடம். மணந்து-மணக்க; எச்சத்திரிபு; மணத்தல் - பொருந்தியிருத்தல். குமுஉ - நிரண் டுள்ள; கடலில் முத்து பவழம் முதலியவற்றோடு, பலவகையான இரத்தினங்களும் நிறைந்துள்ளனவென்று கூறுவர். கடலை உல கிற்கு ஆடையாகக் கூறுவது கவிமரபு. ஞாலம்-உலகம். மாந்தர்- மக்கள். ஓராங்கு-ஒருதன்மையாக. கை சுமந்து-கைகளை மேலே தூக்கிக் குவித்து. அலறுதல்-மக்கள் ஆற்றாமையோடு இறைவ னிடத்துத் தம் குறைகளைச் சொல்லி வேண்டிக்கொள்ளுதல். பூசல்-ஆரவாரம். மாதிரம்-திசை. நனந்தலை-பரந்த இடம். வேறு நால் மாதிரத்து நனந்தலைபென இயைக்க. பூசல் ஒலிப்ப என் க; தெள்-தெளிந்த ஓசை. வடி-திருத்தமான. எறியுநர்- அடிப்போர். இவர்கள், பத்தர்கள் நீராடுதற்குரிய நேரம் வந்துற்றதென் பதைத் தம் மணியோசையின் மூலம் அறிவிப்பவர் என்றுணர்க. கல்லென: ஒலிக்குறிப்பு. 'கல்லென' என்பதன்பின், 'ஒலிப்பிக்க' என்னும் ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. பைஞ்ஞிலம்-மக்கள் கூட்டம்; இவர்கள் உண்ணாவிரதமிருந்து இறைவன்பால் வரம் வேண்டுவோராதலின் உண்ணப் பைஞ்ஞிலம் எனப்பட்டனர். பணி-குளிர்ச்சி. மண்ணி-நீராடி. ஊதுதல்-ஒலித்தல். தார்-மலை; இது திருமகள் அணிந்திருப்பது. திரு-இலட்சுமி. ஞெமர்தல்- பரத்தல்; மார்பிடம் முழுவதும் பரந்து தங்கியிருத்தல் என்பது

கருந்து. அகலம்-மார்பு. பொருதல்-ஒளி தாக்கிக் கூசச் செய்தல். திகிரி-சக்கராயுதம். குரல்-பூங்கொத்து. துழாய்-துளசி. அலங்கல்-மாலை. செல்வன்-திருவனந்தபுரத்துத் திருமால். சேவடி-சிவந்த. திருவடி. பரவி-வணங்கித் துதித்து. துஞ்சுபதி-தங்கி வாழும் ஊர். பெயர-புறப்பட்டுச் செல்ல.

மணந்து உடுத்த ஞாலத்து மாந்தர் அலறும் பூசல் நனந்தலை முற்றும் எழுந்தொலிப்ப, பைஞ்ஞிலம் கல்லென்னும் ஒலி கேட்டு, மண்ணி சேவடி பரவி உவகையராய்ப் பதிப் பெயர எனக் கூட்டுக. அகலத்தையும் திகிரியையும் அலங்கலையும் உடைய செல்வன் என்க.

மணிநிற மையிருள் அகல நிலாவிரிபு
கோடுகூடு மதியம் இயலுற் ருங்குத்
துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்டு
ஆண்கடன் இறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
கருவி வானம் தண்தளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத்து எழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே; [11-17]

(நார்புடிச் சோலின் சிறப்பும் அவன் பாட்டின் சிறப்பும்)

உண்ணப் பைஞ்ஞிலம் துஞ்சு பதிப் பெயரும்படி, லேமணி போன்ற கிறத்தினையுடைய கரிய இருள் கீங்குமாறு, இருநுனி களும் ஒன்றுசேரப் பெற்ற முழுத் திங்கள் தன் மிலாவினைப் பரப்பி வானத்தின்கண் தவழ்ந்து சென்றற்போன்று, வருமையால் தளர்ந்த குடிமக்கள் சிறந்த ஒழுக்கத்துடன் வாழுமாறு திருத்தினாய்; பகைவரது முரசினைக் கைக்கொண்டு, அவரை வென்றடக்குதலாகிய ஆண்கடனைச் செய்து முடித்தாய்; இத்தகைய மின் அணிகலங்கள் அணியப்பெற்று விளங்கும் பரந்த மார்பு, பனி கிறைந்த கீண்ட மலையினை யொப்பதாகும்; அம்மலை எத்தகையதெனில், மறை பெய்யும்பொருட்டுக் கூட்டமான மேகங்களைத் தடுக்கும் உச்சியினையுடையது; வடக்குத் தெற்காகக் குறுக்கிட்டிருப்பது; அழகு வாய்ந்தது.

அருஞ்சோற் போருள் ருதலியன: மணி-லேமணி. மை-கரிய. விரிபு-விரிந்து. கோடு கூடு மதியம்-முன்றும் பிறையின் இரு

நுனிகளும் கூடிய முழுச் சந்திரன். இயல் உற்றுங்கு-தவழ்ந்தாற் போன்று. (1) துளங்கு குடி-வறுமையால் தளர்ந்த குடிமக்கள், விழுந்தினை-சிறந்த ஒழுக்கம். (2) ஆண்கடனாவது, விரச் செயல் புரிதலாகிய கடமை. அது பகைவரை வென்று அவர் முரசினைக் கைக்கொள்வதன்மூலம் செய்து முடித்தானாதலின், 'முரசு கொண்டு ஆண்கடன் இறுத்த, என்றார்; ஆண்மை-வீரம். இறுத்தல்-செய்து முடித்தல். இனி, ஆண்கடனிறுத்தவென்றது, ஆண்மக்களாயுள்ளார் தம் கீழ் வாழ்வாரைக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர் செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்த (பழையவுரை.) எனினுமாம். பூண்-அணிகலம். கிளர்தல்-விளங்குதல். வியன்-பெரிய. கருவி வானம்-கூட்டமான மேகம்; கருவி என்பதற்குக் காரணம் எனப் பொருள் கொண்டு, உலகியல் நடைபெறுவதற்குக் காரணமாகவுள்ள மேகம் எனினுமாம். தண்தளி-குளிர்த் த நீர்த்துளிகளாகிய மழை. தலைஇய-பெய்யும் பொருட்டு. வட தெற்கு-வடக்குத் தெற்காக. விலங்கி-குறுக்கிட்டு. விலகு தலைத்து-தடுக்கும் உச்சியினை உடைய. எழிலிய-அழகிய. வார்-நீண்ட. விண்டு, வரை-மலை. விறல்-வலிய. பனிவார் விண்டாகிய விறல்வரையென இருபெயரொட்டாகக் கொள்க.

(1) உண்ணாவிரதமிருந்து திருமலை வழிபட்ட மக்கள் கூட்டம், மனமகிழ்ச்சியோடு தத்தம் ஊர்க்குச் செல்லுங்கால், வழியில் இருட்டில் இடர்ப்பாடின்றிச் செல்லும்படியாக முழுமதி தன் நிலவினைப் பரப்பி ஒளிசெய்த தென்க.

(2) வறுமையால் தளர்ந்த குடிகளின் தேய்ந்த ஒழுக்கம் நிறைவுற்றதற்கு, கலைகள் தேய்ந்த மூன்றாம் பிறை, அவற்றால் நிறைவுற்று முழுமதியானது உவமையாம் என்க.

உண்ணப் பைஞ்ஞிலம் நெஞ்சமலி உவகையராய்த் தாம் தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி மையிருள் அகலக் கோடு கூடுமதியம் இயலுற்றுங்குத் துளங்குகுடி விழுத்தினை திருத்தி முரசு கொண்டு கடனிறுத்த நின் மார்பு விறல்வரை அற்று எனவும், தலைஇய விலங்கி விலகு தலையினைபுடைய எழிலிய விண்டு எனவும் கூட்டுக.

கடவுள் அஞ்சி வானத்து இழைத்த
தூங்கெயில் சுதவம் காவல் கொண்ட
எழுஉநிவந் தன்ன பரேரெறுழ் முழவுத்தோள் ;
வெண்திரை முந்நீர் வளைஇய உலகத்து

வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்டன் அணையமன் நீயே ;

[18-23]

(தோள் நீறும் அவன் பேருமையும்)

தேவர்களுக்குப் பயந்து அசுரர்கள் வானத்தின்கண் தொங்கும் கோட்டைகளை அமைத்தனர் ; அக்கோட்டை மதில் களின் கதவுகளுக்குக் காவலாகக் கணைய மரங்களைப் பொருத்தி யிருந்தவர் ; அக்கணைய மரங்களை ஒத்தவை மினது பருத்த அழகிய வலிமை சான்ற முழவுபோன்ற தோள்கள். வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வளவிய புகழை நிலைபெறுத்தியவனும் பல்வேறு செல்வங்களை யுடையவனுமாகிய வண்டன் என்னும் வள்ளலைப் பெரிதும் ஒத்து விளங்குவாய் நீ, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன் : கடவுள்-தேவர். கடவுளுக்கு அஞ்சி என்க. இழைத்த-அமைத்த. தூங்கு எயில்-தொங்கும் கோட்டை ; எயில்-மதில் ; அஃது ஆகுபெயராய்க் கோட்டையை உணர்த்திற்று. இவற்றைப் பறக்கும் கோட்டை என்று கூறுவதும் உண்டு. இக்கோட்டைகளைக் சோழனொருவன் அழித்தான் என்றும், அதனால் அவன், 'தூங்கெயில் எறிந்த தொடித்தோள் செம்பியன்' என்னும் பெயர் பெற்றான் என்றும் தமிழிலக்கியங் கள் கூறும். கதவம் காவல் கொள்ளலாவது, பிரர் திறக்க முடியாதபடி அவற்றிற்குப் பாதுகாப்பாய் அமைத்திருத்தல். எழு-கணைய மரம். கிவத்தல்-நேராக நிமிர்ந்து நிறல். குறுக்காக உள்ள கணைய மரம் தோள்களுக்கு உவமையாகாவாகையால், 'எழுஉ-கிவந்தன்ன' என்றார். பருமை + ஏர் + எறும் என்னும் சொற்கள், 'பரேரெறும்' என்றாயின ; ஏர்-அழகிய. எறும்-வலிமை நிறைந்த. முழவுத்தோள் என்பது, தோள் என்றும் துணையாய் கின்றது ; முழவு-மத்தளம். தோள் எழுஉ கிவந்தன்ன என்க. முக்கீர்-கடல். ஆற்றுகீர், ஊற்றுகீர், மழைகீர் என்னும் மூன்று நீரும் உடைமையால் மூக்கீர் என்னும் பெயருடைத்தாயிற்று என்றும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களையும் உடைமையால் மூக்கீர் என்னும் பெயர் பெற்றதென்றும் கூறுவர். வகை இய-வகைந்த. செல்வம் பலவகைப்படுமாதலால். வகைசால் செல்வம் எனப்பட்டது. வண்டன் : ஒரு வள்ளல் ; இவனைப்பற்றி இன்று வேறு ஒன்றும் அறியக்கூடவில்லை. மன்-பெரிதும்.

கின் தோள்கள் எழுஉ கிவந்தன்ன ; நீ வண்டன் அணைய எனக் கூட்டுக.

.....வண்டுபட

ஒலிந்த கூந்தல் அறஞ்சால் கற்பின்
குழைக்குவிளக் காகிய ஒண்ணுதல் பொன்னின்
இழைக்குவிளக் காகிய அவ்வாங்கு உந்தி
விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளும் சிறந்த
செம்மீன் அனையள்தின் தொன்னகர்ச் செல்வி;
[23-28]

(சோமாதேவியின் சிறப்பு)

வண்டுகள் ஒலிக்குமாறு தழைத்த கூந்தலினையும் அறம்
விறைத்த கற்பினையும் காதணிகட்கு விளக்கம் தருவதாகிய ஒளி
பொருந்திய நெற்றியினையும் அழகிய வளைந்த கொப்பூழினையும்
உடையவள் நின் மனைவி; அவள் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
அணிகலங்கட்கு விளக்கம் தருபவளும், நின் பழைமை வாய்ந்த
அரண்மனையில் வாற்பவளுமாவாள்; மேலும் அவள், வானுலகில்
திரியும் தெய்வப் பெண்களுக்குள்ளும் சிறந்து விளங்கும்
அருந்ததியை ஒத்தவள், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : பட-ஒலிக்க. ஒலிந்த-தழைத்த.
சால்-விறைந்த. குழை-காதணி. ஒள் நுதல்-ஒளி பொருந்திய
நெற்றி. நெற்றியின் ஒளியால் காதணிகள் மேலும் அழகு பெற்று
விளங்கின என்பது கருத்து. இழை-அணிகலம். அவாங்கு உந்தி-
அழகிய வளைத்த தொப்புள். விசம்பு-வானம்; அஃது இடவாரு
பெயராய் வானுலகை உணர்த்திற்று. இனி, விசம்பு வழங்கு
மகளிர் என்பதற்கு, வானத்தினின்றும் மழை பொழிவிக்கும்
கற்புடை மகளிர் என்று உரை கூறலுமாம். செம்மீன்-அருந்தி;
கற்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குபவள். நகர்-அரண்மனை.
செல்வி என்றது, நார்முடிச் சேரலின் மனைவியை.

கூந்தலினையும் கற்பினையும் ஒண்ணுதலினையும் உந்தியினையு
முடைய நின் தொன்னகர்ச் செல்வி எனவும், பொன்னின்
இழைக்கு விளக்காகிய நின் செல்வி எனவும், செம்மீன் அனையள்
நின் செல்வி எனவும் கூட்டுக.

பொன்னின் இழைக்கு விளக்காகிய செல்வி என்றது,
செல்வி அணித்ததனால் பொன்னிழைகள் மேலும் பொலிவு
பெற்று விளங்கலாயின என்பதாம்.

நிலனதிர்பு இரங்கல வாகி வலனேர்பு
 வியன்பனை முழங்கும் வேல்முசு அழுவத்து
 அடங்கிய புடையல் பொலங்கழல் நோன்தாள்
 ஒடுங்காத் தெவ்வர் ஊக்கறக் கடைஇப்
 புறக்கொடை எறியார்தின் மறப்படை கொள்ளுநர் ;
 [29-33]

(படைத் தலைவர் இயல்பு)

மின்னுடைய பெரிய போர்முரசு, மிலத்திலுள்ள மக்கள்
 அதிர்ச்சி கொள்ளும்படி, வினாக ஒலிக்கமாட்டா ; வெற்றிக்
 களத்திலேயே அவை எழுந்தொலிப்பனவாகும் ; வேற்படை
 நெருங்கிய பரந்த அப்போர்க்களத்தில், ஒடுங்கிய பனைமாலே
 யிடையும், பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக் கழலணிந்த வலிய
 கால்களையுமுடைய வீரமிக்க மின் படைத் தலைவர், அடங்காத
 பகைவர்களின் ஊக்கம் அழியுமாறு அவர்களைப் போர்க்களத்தி
 னின்றும் ஓடச்செய்வர் ; அவ்வாறு அவர்கள் புறங்கொடுத்து
 ஓடும்போது, அவர்கள் முதுகின்புறத்துத் தம் படைக்கலங்களை
 வீசியெறியார், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : மின், மிலத்தில் வாழும்
 மக்களுக்கு ஆகுபெயர். அதிர்பு-அதிர ; செயவெனெச்சம்
 செய்பெனெச்சமாகத் திரிந்து மின்றது. அதிர-அதிர்ச்சி அடையும்
 படியாக. இரங்கலவாகி-ஒலிக்காதனவாய். வலன்-வெற்றி ; அஃது
 ஈண்டு ஆகுபெயராய் வெற்றியைத் தரும் களத்தினை உணர்த்
 திற்று. ஏர்பு-எழுந்து ; எழுந்தொலித்தலாவது, மிக்கொலித்தலாம்
 என்க. வியன்பனை-பெரிய போர்முரசு. வேல்-வேல்வீரர் ;
 தானியாகு பெயர். முசுதல்-நெருங்குதல். அழுவம்-(போர்க்களம்)
 பரப்பு. அடங்கிய புடையல்-விரிந்து தோன்றது அடங்கியிருக்கு
 மாறு கட்டப்பட்ட மாலே ; புடையல்-(பனை) மாலே. பொலம்
 கழல்-பொன்னால் செய்யப்பட்ட வீரக் கழல். தோன் தான்-வலிய
 கால்கள். ஒடுங்கா-அடங்காத. தெவ்வர்-பகைவர். ஊக்கு-
 ஊக்கம் ; தொகுத்தல் விகாரம். கடைஇ-ஓட்டி. புறம் கொடை-
 முதுகு கொடுத்தல். எறியார்-(படைக்கலங்களை) வீசார். மறம்-
 வீரம். படை கொள்ளுநர்-படைத் தலைவர்.

புடையலையும் நோன்தாளையும் உடைய நின் மறப்படை
கொள்ளுநர், பனை முழங்கும் அழுவத்து, தெவ்வர் ஊக்கறக்.
கடைஇப் புறக்கொடை எறியார் எனக் கூட்டுக.

நகைவர்க்கு அரண மாகிப் பகைவர்க்குச்
சூர்நிகழ்த் தற்றுநின் தானை ;
போர்மிகு குருசில்! நீ மாண்டனை பலவே. [34-36];

(சேனையின் இயல்பு)

போரில் மேம்பட்டு விளங்கும் தலைவ! நின் சேனை நண்பர்
கட்குப் பாதுகாப்புடையதாகி, பகைவர்க்கு அச்சம் தரும் தெய்வம்
துன்புறுத்துவது போன்றதாகும்; அதனால், நீ பலவகையாலும்
மாட்சி பெற்றனையாவாய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : நகைவர்-நண்பர். அரணம்-
பாதுகாப்பு. நகைவர்க்கு அரணமாதலாவது, தம் நட்பரசர்க்கு
அவரது பகைவரால் ஏதேனும் துன்பம் நேருமாயின் உடனே
இப்படைகள் சென்று அத்துன்பத்தை நீக்கிக் காத்தலாம் என்க.
சூர்-அச்சம் தரும் தெய்வம். சூர் நிகழ்தல்-அத்தெய்வம் பற்றி
வருத்துதல். குருசில்-தலைவன்; அண்மை விளி. மாண்டனை-
மாட்சிமையுற்றனை.

குருசில்! நின் தானை அரணமாகி நிகழ்ந்தற்று; ஆதலால் நீ
பல மாண்டனை எனக் கூட்டுக.

முடிபு: "நின்மார்பு பணிவார் விண்டு விறல்வரையற்று; நின்
தோள்கள் எழுஉ நிலந்தன்ன; நீதான் வண்டன் என்பவனை
அணைய; நின் செல்வி செம்மீன் அணையன்; நின் மறப்படை
கொள்ளுநர் புறக்கொடை எறியார்; நின் தானை நகைவர்க்கு.
அரணமாகிப் பகைவர்க்குச் சூர் நிகழ்ந்தற்று; அவ்வாற்றால்,
குருசில்! நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனை என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: "இதனால் சொல்லியது அவற்குள்ள மாட்சிமை
பெல்லாம் எடுத்து உடன் (ஒருங்கே) புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

பெயர் விளக்கம்: கமற்குரற் றுழாய்: "கமற்குரற் றுழாய்
என்றது, நான்கின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய துழாய்
என்றவாறு.

"நாறத பூவுடையதனை மிக நாறுவதொன்றுபோலச் சாதி பற்றிச் சொன்ன சொற்சிறப்பான் இதற்கு, 'கமழ்ஞரற் றுழாய்' என்று பெயராயிற்று." (பழையவுரை.) நாறதல்-மணம் விசதல். சாதி-பூ என்னும் சாதி.)

32. கழையமல் கழனி

மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசில்நீ ;
 மாதிரம் விளக்கும் சால்பும் செம்மையும்
 முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற்
 மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
 துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை உவப்ப 5
 ஈத்தான்று ஆளு இடனுடை வளனும்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
 எல்லாம் எண்ணின் இடுகழங்கு தபுந்;
 கொன்னொன்று மருண்டனென் அடுபோர்க்
 கொற்றவ !
 நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிடல் துமியப் 10
 பெருமலை யானையொடு புலங்கெட இறுத்துத்
 தடந்தாள் நாரை படிந்திரை கவரும்
 முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
 பிழையா விளையுள் நாட்கப் படுத்து
 வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த 15
 பகைவர் தேளத் தாயினும்
 சினவா யாகுதல் இறும்பூதால் பெரிதே.
 இதுவுமது —

பேயர் - கழையமல் கழனி.

மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசில்நீ ;
 மாதிரம் விளக்கும் சால்பும் செம்மையும்

பாடம் : 1. பிழையாவினையினுடு.

முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
 மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
 துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை உவப்ப
 ஈத்தான்று ஆன இடனுடை வளனும்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
 எல்லாம் எண்ணின் இடுகழங்கு தபுந் ;
 கொன்னொன்று மருண்டனென் அடுபோர்க்
 கொற்றவ ! [1-9]

போரில் மேம்பட்டு விளங்கும் தலைவ! நீ, முன்பாட்டில் கூறியாங்குப் பலவகையாலும் மாட்சிமையுற்றனை; மேலும், திசை முழுவதும் விளங்கச் செய்யும் நற்குணங்களும், நடுவுநிலைமையும், முத்துக்கள் பொருந்திய கொம்புகளையுடைய இளைய யானைகள் பிளிறுமாறு, போர் செய்வதில் விருப்பம் மிகுந்து செல்லும் விரைந்த தூசிப்படை, பகைவர் நாட்டின் எல்லைவரையிற் சென்றதம் வலிமை முழுவதையும் காட்டிப் பொருது வெல்லும்; அங்ஙனம் வெல்ல, நீ பாணர் முதலிய பெருஞ்சுற்றம் மகிழும்படியாக ஈவாய்; அவ்வாறு ஈந்தும் குறையாத செல்வமிக்க வளமும், வறுமையால் தளர்ந்த குடிகளைத் திருத்தி முன்போல் வாழச் செய்த சிறந்த வெற்றியுமாகிய இவை எல்லாவற்றையும் எண்ணின், இவற்றை எண்ணுதற்காக இடப்படும் கழற்சிக்காய்களும் போதாதனவாகும். கொல்லும் போரில் வல்ல கொற்றவனே! இத்தகைய நின் பண்புகளுள், பெருமை பொருந்திய ஒரு பண்பினைக் கண்டு நான் வியந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: மாண்டனை-மாட்சிமையுற்றனை. குருசில்-தலைவன். மாதிரம்-திசை. சால்பு-பலவகையான நற்பண்புகளாலும் நிறைந்திருத்தல். செம்மை - நடுவு நிலைமை. சால்பில் நடுவுநிலையும் அடங்குமாயினும் அரசார்க்கின்றியமையாத அதன் சிறப்பு நோக்கி வேறெடுத்துக் கூறப்பட்டது. மருப்பு - யானைக்கொம்பு. மழகளிறு - இளைய ஆண் யானை. கடுந்தார் - விரைந்து செல்லும் தூசிப்படை; கடுமை - விரைவு; தூசிப்படை - முன்னணிப் படை. துய்த்தலை - முடிவிடம். போக - வென்று செல்ல. கிளை - இரவலர்-சுற்றம். ஆன்று-அமைந்து. ஆன-குறையாத. இடம்-செல்வம்; இது பகைவர் நாட்டிற் கவர்ந்தது. கடுந்தார், மழகளிறு பிளிற-சென்று போக, நீ ஈதலமைந்தும் ஆன வளனும் எனக் கூட்டுக.

துளங்குதல்-வறுமையால் தளர்தல். திருத்திய-முன்போல் வாழச் செய்த. வலம் படு வென்றி-சிறந்த வெற்றி. கழங்கு-கழற்சிக் காய். தபுதல்-கெடுதல்; ஈண்டுப் போதாமையென்னும் பொருட் டாய் மின்றது. இன்று நாம் விரல்விட்டு எண்ணுதல் போன்று, அக்காலத்து எண்ணப்படும் ஒவ்வொரு பொருட்கும் ஒவ்வொரு கழற்சிக்காயினே இட்டு எண்ணினர் என அறிக. கொன்-பெருமை. ஒன்று-பகைவர்மாட்டும் சினவாமையாகிய ஒரு குணத்தைக் கண்டு; இதனை இச் செய்யுளின் இறுதியடியால் அறியலாம். மருண்டனென்-வியந்தேன். அடுதல்-கொல்லுதல். கொற்றவ-வெற்றியுடையவனே.

குருசில் நீ பல மாண்டனை; மேலும், சால்பும், செம்மையும், வளனும், வென்றியும் முதலிய எல்லாவற்றையும் எண்ணின் கழங்கு தபு; கொற்றவ ஒன்று மருண்டனென் எனக் கூட்டுக.

நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிடல் துமியப்
பெருமலை யானையொடு புலம்கெட இறுத்துத்
தடந்தாள் நாரை படிந்துஇரை கவரும்
முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா வினையுள் நாடுஅகப் படுத்து
வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேளத் தாயினும்

சினவா யாகுதல் இறும்பூதால் பெரிதே. [10-17]

நெடுமிடல் அஞ்சியென்பான் மின்னெடு கொடும்போர் புரிந்தான்; இறுதியில் அப்போரும் அழிந்தது; அவனும் சாய்ந்தான்; நீ பெரிய மலைபோன்ற யானைகளோடும், அவன் நாட்டிலுள்ள வினாவயல்கள் கெடும்படியாகச் சென்று தங்கினாய்; பெரிய கால்களையுடைய நாரைகள் தங்கி மீனாகிய இரையினைக் கவர்ந்துண்பதும், வளைந்த கதிர்களைக் கொண்ட நெற்பயிரின் தாள்கள் நெருங்கியிருப்பதுமாகிய கழனிகளையும் தவறாத வினா வினையுமுடைய அவன் நாட்டினைக் கைப்பற்றிக்கொண்டாய்; ஒரு பொருளாக வைத்து மதிக்கத்தகாத இயல்புடைய பகைவராயினும் அவர்கள் நாட்டை அகப்படுத்திக்கொள்ளாதலேயன்றி, அவர்கள்மீது நீ சினங் கொள்வதே இல்லை; இது பெரிதும் வியப்புடையதாகும், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் றுநலியன் : நெடுமிடல் : அஞ்சியின் இயற் பெயர். சாய-இறக்க. மிடல்-வலிமை; அது வலி மையால் செய்யப்படும் போருக்காயிற்று. துமிய-அழிய. புலம்-விளை நிலம். இறத்து-தங்கி. தடந்தாள் - பெரிய கால்கள். படிந்து - தங்கி. முடந்தை-வளைவு; அது தொழிலாகு பெயராய் வளைந்த கதிரைகளை உணர்த்திற்று. கழை-முங்கில்; அஃது உவமவாகுபெயராய், முங்கிலைப்போன்று பருத்துத் திரண்டுள்ள நெல்லின் தாள்களை உணர்த்தி நின்றது.

நெற்றுகை அதன் பருமையாலே முங்கிலோடு ஒப்புமை பற்றிக் கழையென்று பெயர் கொடுத்த சிறப்பான் இதற்கு, 'கழையால் கழனி' என்று பெயராயிற்று என்பது பழையவுரை.

அமல்-நெருங்கியுள்ள. விளையுள்-விளைவு. வையா - (ஒரு பொருளாக மதித்து) வைக்கத்தகாத. மாலையர்-இயல்புடையார். வசையுநர்-பகைவர்; இவர், நார்முடிச் சேரலின் பகைவர்க்குப் பகைவர் என்றறிக. கறுத்த-கோபித்த. வையா மாலையராகிய பகைவர் என்றும், வசையுநரைக் கறுத்த பகைவர் என்றும் இயைக்க. பகைவர் தேஎத்து - பகைவர்மீதும். இறம்பூது - வியப்பு. பெருந்தன்மையுடைய பகைவராயின் அவர்மீது கோபங் கொள்ளாமையும் பொருந்தும். ஆனால் நின் பகைவரோ ஒரு வகையாலும் மதிக்கத்தகும் இயல்பிலார் என்பார், 'வையா மாலையர்' என்றும், அவரும் தம் பகைவரைக் கோபிக்கின்றனர் என்பார், 'வசையுநர்க்கறுத்த' என்றும், அவர்கள் அத்தன்மையோ ரெனத் தெரிந்திருந்தும் அத்தகைய பகைவரையும் நீ கோபிக்கா தது வியப்பிற்குரியது என்பார், 'சினவாயாகுதல் இறம்பூதார் பெரிதே' என்றும் கூறினார்.

துமிய சாய இறத்து, படிந்து கவரும் கழனி நாடு அகப் படுத்து சினவாயாகுதல் பெரிது இறம்பூது எனக் கூட்டுக.

பூபு: "குருசில்! நீ பல குணங்களும் மாட்சிமைப்பட்டனை; அப்பல குணங்களும் எண்ணப் புகின் இடுகழங்கு தபும் எல்லையவாயிருக்கும்; கொற்றவ! பல குணத்தினும் ஒன்றைக் கொன்னேயான் வியந்தேன்; அப்பலவற்றுள்ளும் வியப்பான குணம் யாதெனின், பகைவர் செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டமாக அவர் நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு, வையா மாலையராகிய வசையுநர்க் கறுத்த அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ சினவாதொழி கின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்றது என வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து: “இதனாற் சொல்லியது அவற்குள்ள பல குணங்
களையும் உடனெண்ணிப் புகழ்ந்து, அவற்றுள் பொறையுடை
மையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

33. வரம்பில் வெள்ளம்

இறும்பூதால் பெரிதே கொடித்தேர் அண்ணல்!
வடிமணி அணைத்த பனைமருள் நோன்தாள்
கடிமரத்தால் களிறணைத்து

நெடுநீர துறைகலங்க

மூழ்த்திறுத்த வியன்தானையொடு

புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்

வான்மதி லாக வேல்மிளை உயர்த்து

வில்லிசை உமிழ்ந்த வைம்முள் அம்பின்

செவ்வாய் எஃகம் வளைஇய அகழிற்

காரிடி உருமின் உரறு முரசின்

கால்வழங்கு ஆரெயில் கருதின்

போரெதிர் வேந்தர் ஒருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுருவண்ணம்.

துக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித் தூக்கும்.

பெயர் - வரம்பில் வெள்ளம்.

கொடிகள் கட்டப்பட்ட தேர்ப்படைகளையுடைய பெரு
மானே! மணிகள் கட்டப்பட்ட பக்கங்களையும் உடுக்கையினை
பொத்த வலிய கால்களையும் உடைய யானைகளைப் பகைவரது
காவல் மரங்களில் கட்டுவாய்; அப்பகைவரது மிக்க நீரை
யுடைய நீர்த்துறைகள் கலங்கும்படி, தினது பரந்த முன்னணிப்
படைகள் மொய்த்துச் சென்று தங்கும்; அப்படைகளோடு கரை
யற்ற வெள்ளம் போன்ற தின் சேனை, பகைவர் நாடு கெடுமாறு

நெருங்கிச் செல்லும்; அவ்வாறு செல்லும் சேனையிலுள்ள வாட் படைகளை மதிலாகவும், வேற்படைகளை உயரமான காவற் காடாகவும், வில்லானது விசையுடன் வெளிப்படுத்திய கூரிய முள்போன்ற அம்புகளோடு, சிவந்த வாயினையுடைய பிற படைகளை வளைந்த அகழியாகவும் கொண்டு அமைந்ததும், மேகத்தினின்றும் இடிக்கின்ற இடியினையொத்து ஒலிக்கின்ற முரசினையுடையதும், கால்களால் நடத்தலையுடையதுமாகிய அரிய அரணம், பகைவரது நாட்டைக் கொள்ளக் கருதின், நின்றோடு போர்புரிய எதிர்ப்பட்ட மன்னர்கள் நின் முன்னிலையில் மிற்கவு மாட்டாது புறங்கொடுத்து ஓடுவர்; இது பெரிதும் வியக்கத்தக்கது, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: இறும்பூது-வியப்பு. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தவனே. வடி-தெளிந்த ஓசை. அணைத்த-கட்டிய. பனை-உடுக்கையென்னும் பறை; யானையின் காலடிக்கு உடுக்கையின் கண் உவமையாகும். மருள்: உவமவுருபு. நோன்மை தாள்-வலிய கால்கள். கடி மரம்-காவல் மரம். களிறு அணைத்து-யானைகளைக் கட்டி. பகைவரது காவல் மரத்தில் யானைகளைக் கட்டுவது பண்டை மன்னர் வழக்கு. நோன்தாள் களிறு மரத்தால் அணைத்து என்க; மரத்தால்-மரத்தோடு. நெடு நீர்-மிக்க நீரினையுடைய. முழ்த்து-மொய்த்து. இறுத்த-தங்கிய. வியன் தானை-பெரிய படை; ஈண்டுத் தானையென்றது முன்னணிப் படையினை. புலம்-பகைவர்நாடு நெரிதரும்-நெருங்கிச் செல்லும். வரம்பு-கரை. வெள்ளம்-வெள்ளம்போன்ற சேனை. மிளை-காவற் காடு. வை-கூர்மை. அம்பின்-அம்புகளோடு. செவ்வாய்-பகைவர் உடற்குருதியால் சிவந்த வாயினையுடைய. எஃகம்-வேல். வாள், அம்பு ஒழிந்த பிற படைக்கலங்கள். வளைஇய அகழின்-வளைந்த அகழியினையும். கார்-மேகம். உரும்-இடி. இடி உருமின்-இடிக்கின்ற இடியோசையைப்போல. உரறும்-ஒலிக்கின்ற. முரசின்-முரசினையும் உடைய. வழங்கும்-நடக்கும். எயில்-அரணம்; என்றது, மதில் மிளை அகழி முதலிய உறுப்புக்களைக் கொண்டது. வாள் மதிலாக வேல் மிளை உயர்த்து அம்பினையுடைய எஃகம் வளைஇய அகழியினையும் முரசினையும் உடைய எயில் என்க. அகழி எனற்பாலது, அகழ் என ஈற்றுயிர் தொக்கு மின்றது. வரம்பில் வெள்ளமாகிய சேனை, எயிலாக உருவகம் செய்யப்பட்டமையால் 'கால் வழங்கு ஆர் எயில்' எனப்பட்டது. ஒருஉப-நீங்குவர்; புறங் கொடுத்து ஓடுவர் என்றபடி நின்னே-நின்னை விட்டு.

ருபு : “அண்ணல்! இது பெரிதும் இறம்பூதாயிருந்தது; யாதெனின், வரம்பில் வெள்ளம் கால்வழங்காரெயில் எனச் சொல்லப்பட்ட நின் படை போர்செய்யக் கருதின் நின்னோடு போரெதிர்த்த வேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர்; இஃது அதுவென வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : வஞ்சித்துறைப் பாடாண்யாட்டு : “வரம்பில் வெள்ளம் கருதினென எடுத்துச் செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையான் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

துக்கு : செக்குக்கும் வஞ்சித்துக்கும் : “‘கடிமரத்தான்’ என்றது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையான் வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.”

பேயர் விளக்கம் : வரம்பில் வெள்ளம் : காரையையுடைய கடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி, இதனை வரம்பில் வெள்ள மென்று கூறிய சிறப்பான் இதற்கு, ‘வரம்பில் வெள்ளம்’ என்று பெயராயிற்று.

34. ஒண்பொறிக் கழற்கால்

ஒருஉப நின்னை ஒருபெரு வேந்தே !
 ஓடாப் பூட்கை ஒண்பொறிக் கழற்கால்
 இருநிலம் தோயும் விரிநூல் அறுவையர்
 செவ்வுளைய மாலூர்ந்தும்
 நெடுங்கொடிய தேர்மிசையும்
 ஓடை விளங்கும் உருகெழு புகர்நுதல்
 பொன்னணி யானை முரண்சேர் எருத்தினும்
 மன்னிலத் தமைந்த.....
 மாரு மைந்தர் மாறுநிலை தேய
 முரைசுடைப் பெருஞ்சமம் ததைய ஆர்ப்பெழ .

அரைசுபடக் கடக்கும் ஆற்றல்
புரைசால் மைந்த! நீ ஒம்பல் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - ஒன்பொறிக் கழற்கால்.

ஒப்பற்ற பெரிய வேந்தனே! புறங்கொடுத்து ஓடாத மேற்கோளினையும், ஒள்ளிய பொறித்தொழிலமைந்த வீரக் கழலணிந்த கால்களையும் பெரிய நிலத்தில் படுமாறு தொங்கக் கட்டிய விரிந்த நூலால் செய்த ஆடையினையுமுடைய நின் பகைவர், நின்னோடு போர்புரியும் ஆற்றலிலராய் நின்னைவிட்டு நீங்குவர்; சிவந்த பிடரியினையுடைய குதிரையின்மீது ஏறியிருந்தும், நீண்ட கொடியினையுடைய தேரின்மீது நின்றும், முகபடம் அணியப்பெற்று விளங்குவதும் அச்சம் பொருந்திய புள்ளிகளையுடைய நெற்றியினையுடையதும் பொன்னை செய்த மாலைபினை அணியப் பெற்றது மாகிய யானையினது வலிமை பொருந்திய பிடரியின்கண் இருந்தும், பொருந்திய நிலத்தின்கண் இருந்தும் வலிமை கெடாத வீரர்களின் வலிமை அழியவும், முரசங்களையுடைய பெரும்போர் சிதைபவும், நின் வீரர்களிடத்தினின்றும் வெற்றியாரவாரம் எழவும் பகையரசர் அழியுமாறு அவரை வெல்லும் ஆற்றலால் உயர்வமைந்த வீர! நீ நின் நாட்டினைச் சிறந்த முறையில் பாதுகாத்தலால், நின் பகைவர் நின்னோடு போர் செய்ய அஞ்சி நீங்குகின்றனர் என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : ஒருஉப-நீங்குவர். ஓடா-புறங்கொடுத்து ஓடாத. பூட்டை-மேற்கோள்; வலிமையுமாம். "ஒன்பொறிக் கழற்கால் என்றது, தாங்கள் செய்த அரிய போர்த்தொழில்களைப் பொறித்தலை (செதுக்குதலை) யுடைய ஒள்ளிய கழற்கா லென்றவாறு. இச்சிறப்பான் இதற்கு, 'ஒன்பொறிக் கழற்கால்' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையபுரை. இருசிலம்-பெரிய சிலம். அறுவை-ஆடை. உளை-பிடரி. உளைய-பிடரியினையுடைய; குறிப்புப் பெயரெச்சம். மா-குதிரை. ஊர்ந்து-ஏறி. ஓடை-முகபடம்; நெற்றிப் பட்டமுமாம். உருகெழு-அச்சம் பொருந்திய. புகர் நுதல்-புள்ளிகளையுடைய நெற்றி. முரண்-வலிமை. எருத்து-பிடரி. மாறு-வலிமை கெடாத. மாறு-வலிமை: முரைசு-முரசு. சமம்-போர். ததைய-சிதைய. ஆர்ப்பு-வெற்றியாரவாரம்; இது சேரனுடைய படைஞர்கள் செய்வது. கடக்கும்-

வெல்லும். ஆற்றல்-ஆற்றலால்: புரை சால்-உயர்வமைந்த-மைந்த-விரமுடையோய். ஒம்பல்மாறு-பாதுகாத்தலால்; மாறு: ஏதுப் பொருள் தரும் இடைச்சொல்.

புதுடி: ஏனெனில், ஊர்ந்தும் மிசையும் எருத்தினும் நிலத்தும் அமைந்து தேய ததைய எழ கடக்கும் ஆற்றலால் புரைசால் மைந்த! வேந்தே! நீ ஒம்பல்மாறே பூட்கையினையும் கழற் காலினையும் உடைய அறுவையர் மின்னை ஒருஉப எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: நார்முடிச் சேரல் தன் பகைவரை வென்று நாட்டைச் சீரிய முறையில் பாதுகாத்து வருதலால், அவன் வலிமையை அறிந்து அவனோடு போர்செய்தற்குப் பிற மன்னர் அஞ்சி அகல்கின்றனர் என்பதாம்.

துறை: தும்பையாவம்: “ மாற்றார் நாடுகோடல் முதலாயின வன்றி, வென்றிகோடலே கூறினமையால் துறை தும்பையாய், ஒருஉப வெனப் படையெழுச்சி மாத்திரமே கூறினமையான், அதனுள் (தும்பையினுள்) அரவமாயிற்று.

துக்கு: செக்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும்: “ ‘செவ்வுகைய’ என்பது முதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையான் வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.” (பழையவுரை.)

35. மெய்யாடு பறந்தலை

புரைசால் மைந்தநீ ஒம்பல் மாறே
உரைசான் றனவால் பெருமைநின் வென்றி¹
இருங்களிற் றியானே இலங்குவான் மருப்பொடு
நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்து
அளகுடைச் சேவற்² கிளைபுகா ஆரத்
தலைதுமிந்து எஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
அந்தி மாலை விசும்புகண் டன்ன
செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
பேளய் ஆடும் வெல்போர்
வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

பாடல்: 1. பெருமனின்வென்றி

2. அருகுடைச் சேவல்; அருளுடைச்சேவல்

துறை - வாகைத்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் அது.

துக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - மெய்யாடு பறந்தலை.

பரந்த போர்க்களத்தின்கண், விளங்குகின்ற வெண்மை யான கொம்புகளையுடைய பெரிய ஆண்பாணிகளோடு நீண்ட தேரின் சக்கரங்களும் பரந்தோடின; அக்களத்தின் உள்ளிட மாகிய பறந்தலையில், பெண்பருந்துகளோடுங் கூடிய ஆண் பருந்துகள் தம் இனத்தோடு சேர்ந்து உணவினை நிறைய உண்ணா நிற்க, தலையறுபட்ட குறையுடம்புகள் ஆடின; அப்பறந்தலையின் நடுவிடமாகிய மன்றத்தில் செவ்வொளி பொருந்திய இரத்தம் பாய்ந்து பரவியிருந்தது; அதனால் அஃது அந்திமாலையில் காணப் படும் செவ்வானம் போல் சிவந்து தோன்றிற்று. அத்தகைய குருதி மன்றத்தில் பேய்கள் ஆடிக் கொண்டிருந்தன; இங்ஙனம் பேய்கள் ஆடுமாறு செய்யும் போரினால் வரும் இடைவிடாத வருவாயினையுடைய உயர்ச்சிமிக்க வீரனே! இத்தகைய கொடிய போரிலும் நீ மின் படைகளை அழியாமல் காத்தலால், நின்னிடத் திலேயே நின்னுடைய பெருமையமைந்த வெற்றிகள் புகழ் நிறைந்தனவாயின, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: புரை சால்-உயர்ச்சி மிக்க. மைந்த-விரமுடையோனே; மைந்து-வீரம். ஒம்பல்மாறு-பாது காத்தலால். உரை சான்றன-புகழ் நிறைந்தன. இலங்கு-விளங்கு கின்ற. வால்-வெண்மையான. மருப்பு-யாணிக்கொம்பு. இலங்கு வால் மருப்பு இருங்களிற்று யானையொடு எனக் கூட்டுக. திகிரி-சக்கரம். தாய-பரந்து சென்ற; போர் மிகமுங்கால் அப்போர்க்களம் முழுதும் இருதிருத்துப் படைகளையும் சேர்ந்த யானையும் தேரும் ஒடித் திரிந்திருக்குமாதலால், யானையொடு திகிரி தாய என்றார் என்க. வியன் களம்-பெரிய போர்க்களம். அளகு-பெண் பருந்து. சேவல்-ஆண்பருந்து. கிளை-பருந்தின் இனம். புகா-உணவு. ஆர-நிறைய உண்ண. துமிந்து-துமிய-வெட்டப்பட; எச்சத்திரிபு. எஞ்சிய- (தலை) குறைந்த. மெய்-உடம்பு. தலையற்ற உடலைக் குறையுடம்பு என்று கூறப்படும். கவந்தமென்றும் இதனைக் கூறுவதுண்டு. பல்லாயிரக்கணக்கான வீரர்கள் வீரப்போர் புரிந்து இறந்தால், அக்களத்தில் கவந்தமெழுந்து ஆடும் என்பர். பறந்தலை-அப்போர்க்களத்தின் உள்ளிடம். 'பறந்தலையென்றது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை' என்பது பழையவுரை.

“குறையுடல் எழுந்தாடுவது ஒரு பெயருடையார் பலர் பட்டவழியன்றே; அவ்வாற்றால் பலர் பட்டமை தோன்றக் கூறிய சிறப்பான், இதற்கு, ‘மேய்யாடு பறந்தலை’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.) சூரியன் மறையுந் தறவாய் அந்திமலை எனப் படும். அந்நேரத்தில் வானம் சிவந்திருக்குமாதலால், அது குருதியாற் சிவந்த போர்க்களத்திற்கு உவமையாயிற்று. விசம்புவானம், கடர்-ஒளி. குருதி-இரத்தம். மன்று-பறந்தலையின் நடுவிடம். போர்க்களத்தின் நடுவே சில பேய்கள் ஆட, அதனைக் காணும் பொருட்டுப் பல பேய்கள் ஆங்கே நிறைந்திருக்கும் தோற்றம், ஊர் நடுவே பல மக்கள் கூடியுள்ள மன்றினைப் போன்று இருத்தலால் அது ‘மன்று’ எனப்பட்டது. ‘மன்று’ என்றது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை; அது மன்றுபோறலின் மன்றெனப்பட்டது’ என்னும் பழைய உரையையும் காண்க. வெல்போர்-வெல்லும் போரினால் வரும். வியா-கெடாத-யாணர்-புதுவருவாய். மின் வயின்-மின்னிடத்து. ஆன், அ: அசைகள்.

முடிவு: வியன்களத்து உள்ளிடமாகிய மெய்யாடு பறந்தலையின் நடுவேயுள்ள குருதி மன்றத்துப் பேய் ஆடுமாறு செய்யும் போரினால் வரும் யாணையுடைய மைந்த! நீ ஒம்பல்மாறே மின் பெருமை சான்ற வெற்றிகள் உரைசான்றன எனக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை: வாகைத்துறைப் பாடான்பாட்டு: “உரைசான்றன மின் வென்றியெனக் கூறினமையான் வாகைத்துறைப் பாடாணாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

36. வாள் மயங்கு கடுந்தார்

வீயா யாணர் நின்வயி னானே
தாவா தாகும் மலிபெறு வயவே
மல்லல் உள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து
செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று
பனைதடி புனத்தின் கைதடிபு பலவுடன்

யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
 மாவும் மாக்களும் படுபிணம் உணர் இயர்
 பொறித்த போலும் புள்ளி எருத்தின்
 புன்புற எருவைப் பெடைபுணர் சேவல்
 குடுமி எழாஅலொடு கொண்டு கிழக்கு இழிய 10
 நிலமிழி நிவப்பின் நீள்நிரை பலசுமந்து
 உருவெழு கூளியர் உண்டுமகிழ்ந் தாடக்
 குருதிச் செம்புளல் ஒழுகச்
 செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.

வண்ணம் தூக்கும் அது.

பேயர் - வாள்மயங்கு கடுந்தார்.

கெடாத புதுவருவாயினை யுடைய மின்னிடத்து மிகுதி பெற்ற
 வலி கெடாதாகும்; அதனால், நீ போரில் மேம்பட்ட வலியினை
 யுடைய வீரர்களோடு பகைவர் இருக்குமிடம் சென்று, மிக்க
 ஊக்கத்தோடு, அவர் செய்யும் புதிய போர் முறைகளையெல்லாம்
 வஞ்சியாது எதிர்பின்று பொருது வெல்வாய்; அப்போரில்
 யானைகள் பல ஒருங்கே அழிந்தன; அவற்றின் துதிக்கைகள்
 வெட்டுப்பட்டு வீழ்ந்த இடம், பனைமரங்களை வெட்டியிட்ட காடு
 போன்று இருந்தது; இங்ஙனம் யானைகள் பட்ட, வாட்கள்
 ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்த கடிய முன்னணிப் படையிலுள்ள யானை
 களும் குதிரைகளும்மாயி விலங்குகளும் வீரர்களும் இறந்துபட,
 அவற்றின் பிணங்களை உண்ணும்பொருட்டு, பொறித்துவைத்
 தாற்போன்ற புள்ளிகளையுடைய கழுத்தினையும், புல்லிய மேற்
 புறத்தினையுமுடைய கழுதினது பெண்ணுடன் கூடிய ஆண்
 கழுகானது, உச்சிக் கொண்டையினையுடைய இராசாளி என்னும்
 பறவையினை உடன்கொண்டு கீழே இறங்கும்; அவை அங்ஙனம்
 இறங்க, பார மிகுதியால் லிலம் சரிவதற்குக் காரணமான, உயர
 மாகவும் நீண்ட வரிசைகளாகவும் அமைந்துள்ள பிணங்களில்
 பலவற்றைச் சுமந்துகொண்டு, அச்சம் பொருந்திய பேய்கள்
 பிணங்களை உண்டு மகிழ்ந்து ஆடாசிற்கும்; அவை ஆட இரத்த
 மாகிய செந்நீர் ஆறுபோல் பாயுமாறு பல போரினைச் செய்வாய்;

இப்போரினால் பெறும் தீன் செல்வம் நிலைத்து வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் ழுதவியன : வியா-கெடாத. யாணர்-புது வருவாய், வயின்-இடம். தாவாது-கெடாது. மலி-மிகுதி. வயவு-வலிமை. மல்லல்-வளமான. உள்ளம்-ஊக்கம். வம்புஅமர்-புதிய முறைகளைக் கொண்ட போரினை. கடந்து-அஞ்சாது எதிர்தின்று பொருது வென்று. செரு-போர். முன்பின்-வலிமையின்புடைய. மறவர்-வீரர். தலை-(பகைவர் இருக்கும்) இடம். தலைச்சென்று உள்ளமொடு கடந்து என இயைக்க. தடி-வெட்டப்பட்ட. புனம்-காடு. தடிபு-வெட்டப்பட்டு. உடன்-ஒருங்கு. “வாள் மயங்கு தலாவது, இரண்டு படையில் (உள்ள) வாளும் தம்மில் தெரி யாமல் மயங்குதல். இச்சிறப்பான் இதற்கு, ‘வாள்மயங்கு கடுந்தார்’ என்று பெயராயிற்று. (பழையவுரை.) மயங்குதல்-கலத்தல். தார் - தாசிப்படை அல்லது முன்னணிப்படையிலுள்ள. மா - விலங்கு; என்றது யானை குதிரைகளை. மாக்கள்-போர் வீரர். படு-இறந்துபட்ட. உணர்இயர்-உண்ணும்பொருட்டு. பொறித்தல்-எழுதுதல். எருத்தின்-கழுத்தினையுடைய. புல் புறம்-புல்லிய மேற் புறத்தினையுடைய. எருவை - கழுகு. பெடை புணர் - பெண் கழுகுடன் கூடிய. சேவல்-ஆண்கழுகு. குடுமி-உச்சிக் கொண்டையினையுடைய. எழால்-இராசாளி. கொண்டு-உடன்கொண்டு. கிழக்கு இழிய-மேலே இருந்து கீழ் இறங்க. கிழக்கு-கீழ்நிலம்; என்றது போர்க் களத்தினை. வானில் பறக்கும் கழுகுகளும் இராசாளியும் கீழிறங்குதற்குக் காரணம் போர்க்களத்திலுள்ள பிணங்களைத் தின்னுதற் கென்க. நிலம் இழி-நிலம் தாழ்தற்குக் காரணமான; இழிதல்-தாழ்தல், சரிதல். நிலப்பு-உயர்ச்சி. தீன் மிரை-பிணங்களின் நீண்ட வரிசை. பிணங்கள் மலைபோலக் குவிந்து கிடந்தன என்பார், நிலப்பின் தீன்மிரை என்றும், அவற்றின் பாரம் தாங்காது நிலமும் தாழ்ந்தது என்பார், நிலமிழி நிலப்பின் தீன்மிரை என்றும் கூறினார். பல-பல பிணங்களை. உருஎழு-கண்டார்க்கு அச்சம் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய. கூளியர்-பேய்கள்; பிணங்களை உண்டு மகிழ்வதும், அம்மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால் அவற்றைச் சுமந்துகொண்டு ஆடுவதும் பேய்களின் இயல்பாமென்க. குருதிச் செம்புனல்-குருதிபாகிய செந்நீர்; குருதி-இரத்தம். ஒழுக-ஆறுபோல் பாய. செரு-போர். வளன்-செல்வம்; வெற்றியுமாம்.

ருடியு : தீன்வயின் வயவு தாவாதாரும்; அதனால், தீ தலைச் சென்ற உள்ளமொடு கடந்து செருப் பல செய்குவை எனவும், புனத்தின் கைதடிபு யானை பலவுடன் பட்ட கடுந்தாரிலுள்ள

மாவும் மாக்களும் பட்ட பிணம் உணர்இயர் சேவல் எழாலொடு
கொண்டு இறியவும், கூளியர் உண்டு மகிழ்ந்து சுமந்து ஆடவும்,
ஒழுகவும் செருப் பல செய்குவை; ஆதலால், நின் வளன் வாழ்க
எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

துறை: களவழி: “மிகுதி வகையால் தன் போர்க்களச்
சிறப்புக் கூறினமையின் துறை களவழியாயிற்று.” (பழைய
வுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

37. வலம்படு வென்றி

வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை!
வாய்மொழி வாயர் நிற்புகழ் ஏத்தப்
பகைவர் ஆரப் பழங்கண் அருளி
நகைவர் ஆர நன்கலம் சிதறி
ஆன்றவிந்து அடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்! 5
வான்தோய் நல்லிசை உலகமொடு உயிர்ப்பத்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
மாயிரும் புடையல் மாக்கழல் புனைந்து
மன்னெயில் எறிந்து மறவர்த் தரீ இத்
தொன்னிலைச் சிறப்பின் நின்னிழல் வாழ்நர்க்குக் 10
கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையும்
நன்றுபெரிது உடையையால் நீயே;
வெந்திறல் வேந்தே! இவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வன்னரும் துக்கும் அது.

பெயர் - வலம்படு வென்றி.

பாடம்: 1. பகைவராயினும் 2. செயிர்தீர் செம்மல்

உண்மையே பேசும் வாயினையுடைய நல்லோர் உன் புகழை ஏற்றிக் கூறுமாறு, பகைவர்க்கு மிறைந்த துன்பத்தை ஈந்தும், மகிழ்ச்சியினைச் செய்யும் பாணர் முதலியோர்க்கு நீ பகைப் புலத்தூப் பெற்ற சிறந்த அணிகலன்களை வழங்கியும், நற்குணங்கள் பலவும் அமைப்பெற்று, பெரியோர்க்குப் பணிந்து, ஐம்புலன்களும் அடங்கப்பெற்ற குற்றமற்ற தலைவனே! வானளவும் உயர்ந்த நல்ல புகழானது, உலகம் உள்ள அளவும் கெடாது மிற்குமாறு, வறுமை முதலியவற்றால் தளர்ந்த குடிகளைத் திருத்தி முன்போல் நல்வாழ்வு வாழச் செய்தாய்; அதனால், நீ மேலும் பல வெற்றிகள் பெறுதற்குக் காரணமான சிறந்ததொரு வெற்றியினைப் பெற்றாய்; கரிய பெரிய பனந்தோட்டினால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை யினையும் சிறந்த வீரக்கழலினையும் அணிந்து, பகைவரது மலை பெற்ற மதில்களை அழித்து, ஆண்டுள்ள போர் வீரர்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வந்தாய்; அதனால், பழைமையான மலை பெற்ற சிறப்பினையுடைய மின் குடை கிழலில் வாழும் மக்களுக்குக் கொடுமை இல்லாதபடி செய்தாய்; இத்தகைய மாறுபடாத கொள்கையும், வலம்படு வென்றியுமாகிய இவ்விரண்டினையும் நீயே மிகப்பெரிதும் உடையையாய் இருக்கின்றாய்; ஆகவே, பகைவர்க்குக் கொடுமை செய்யும் வெவ்விய வலியினை யுடைய வேந்தனே! இவ்வுலக மக்கள் நல்வாழ்வு பெற்று வாழும் பொருட்டு, மின் செல்வமும் மின்னுடைய வாழ்நாளும் என்றும் மிடைத்து வாழ்வனவாக, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : வளன்-செல்வம். வாழ்க்கை. ஈண்டு அதற்குக் காரணமான வாழ்நாட்களை உணர்த்திற்று.. வாய்மொழி-உண்மைச் சொல். வாயர் என்றார், அவர்கள் வாய் உண்மையையேயன்றிப் பிறிதொன்றினையும் பேசியறியாத வாய் என்பதனை அறிவித்தற்கு. ஆர-கிரம்பப் பெற. பழங்கண்-துன்பம். கலம்-அணிகலம். சிதறி என்பதனால் அவன் கொடுத்தலின் எளிமையைப் புலப்படுத்தியவாறு. ஆன்று-அமைந்து. அவந்து-செருக்கொழிந்து பணிந்து. அடங்குதல் : புலனடங்குதல். செயிர்-குற்றம். செம்மால்-தலைவனே. இசை-புகழ். உலகமொடு-உலகம் உள்ளவரை. உயிர்ப்ப-கெடாது மிடைக்க. துளங்குதல்-தளர்தல். திருத்துதல்-தளர்ச்சி நீக்கி முன்போல் வாழச் செய்தல். "வலம்படு வென்றி என்றது, மேன்மேலும் பல போர்வென்றி படுதற்கு (உண்டாதற்கு) அடி (காரணம்)யாகிய வென்றி என்றவாறு. இச் சிறப்பான் இதற்கு, "வலம்படு வென்றி" என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை. மா-கரிய. இரு-பெரிய. புடையல்-பனம்பூமாலை. மா கழல்-சிறந்த வீரக் கழல். மன்-மிலைபெற்ற. எழில்-

மதில். எறிந்து-அழித்து. மறவர்-வீரர். தரீஇ-சிறைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து. சிறப்பின்-சிறப்பினை யுடைய. கோடு-கொடுமை.. கோடா-மாறுபடாத. நன்று-மிக. திறல்-வலி.

முடிபு: வாயர் ஏத்த அருளி சிதறி அடங்கிய செம்மால்! வெந்திறல் வேந்தே! நல்லிசை உயிர்ப்ப திருத்திய வென்றியும், புனைந்து எறிந்து தரீஇ வைத்த கொள்கையும் நீ பெரிதுடையை! ஆகையால், இவ்வுலகத்தோர்பொருட்டு நின் வளனும் வாழ்க்கையும் வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: இதனாற் சொல்லியது அவற்குள்ள குணங்களை யெல்லாம் எடுத்துப் புகழ்ந்து அவன் செல்வத்தையும் அவனையும் வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

38. பரிசிலர் வெறுக்கை

உலகத் தோரே பலர்மன் செல்வர்;
எல்லா ருள்ளும் நின் நல்லிசை மிகுமே;
வளந்தலை மயங்கிய பைதிரம் திருத்திய
களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்!
எயில்முகம் சிதையத் தோட்டி ஏவலின்
தோட்டி தந்த தொடிமருப் பியாணைச்
செவ்வுளைக் கலிமா ஈகை வான்கழல்
செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே!
பரிசிலர் வெறுக்கை! பாணர் நாளவை!
வாள் நுதல் கணவ! மள்ளர் ஏறே!
மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ! வான வரம்ப!
இனியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேம்,
தருகென விழையாத் தாவில் நெஞ்சத்துப்

5.

10.

பகுத்தூண் தொகுத்த ஆண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்திறீ யாகல் மாறே.

இதுவுமது —

பெயர் - பரிசிலர் வெறுக்கை.

பலவகையான வளங்களும் தம்முள் கலந்து கிடக்கின்ற நாட்டினைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்திய களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் என்னும் பெயருடையோய்! பாகன் ஏவுதலால், பகைவர் மறிவிடம் அழியுமாறு அவரை வென்று, அவர் நாட்டினைக் காக்கும் பொறுப்பினை மிளக்குத் தந்த, பூண் அணிந்த கோம்புகளையுடைய யானைப் படைகளையும் சிவந்த பிடரியினையும் மனச் செருக்கினையும் பெற்ற குதிரைப் படைகளையும் உடைய சேரமன்னருள் சிறந்த வேந்தே! புலவர் முதலிய பரிசிலர்க்குச் செல்வமாக உள்ளவனே! பாணர்கள் மிறைந்த நாளோலக்கத்தை உடையவனே! ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய சேரமாதேவியின் கணவனே! பகை வீரர்களாகிய யானைகளுக்கு ஆண் சிங்கம் போன்றவனே! குற்றமற விளங்கிய விழுப்புண்பட்ட மார்பினையும், பழியில்லாத செல்வத்தினையும் உடையவனே! வானவரம்பன் என்னும் பெயரினோய்! 'இனிய பொருள்கள் பலவற்றைப் பெற்றால் அவற்றைத் தனித்தனியாக அனுப்பிப் போம், ஆகையால் எம்மிடம் தருவீராக' என்று கேட்க விரும்பாத குற்றமற்ற மனத்தினையும், பல்லோர்க்கும் பகுத்தளித்து உண்பதற்காக உணவினைச் சேர்க்கும் ஆண்மையினையும் உடைய நீ, தன்னலமின்றிப் பிறர் நலத்திற்காகவே வாழ்கின்றாய்; ஆதலால், உலக மக்களுள் செல்வமுடையோர் பலர் இருப்பினும், அவர்கள் எல்லாருள்ளும் மினது புகழே மேம்பட்டு விளங்குகின்றது, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : உலகத்தோருள் செல்வர் பலர்மன் என உருபு விரித்துக் கொண்டு கூட்டுக. 'இருந்தும் அவர் தீன்போன்று புகழ்ப்பெற்றிலர்' என்னும் ஒழிந்த பொருளைத் தருதலால், 'என்' ஒழியிசைப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். எல்லார் என்றது, அச்செல்வரை. மயங்கிய-கலந்த. பைதிரம்-நாடு. களங்காயால் செய்யப்பட்ட மாலையினையும், நாரினால் அமைக்கப்பெற்ற முடியினையும் அணிந்த சேரல் என்பது நான்கா முடியின் பொருள்; சேரல் : இயற்பெயர்.

“களங்காய்க் கண்ணி நார்முடி யென்றது, களங்காயாற் செய்த கண்ணியும் நாராற் செய்த முடியும் என்றவாறு. தான் முடி குடுகின்ற காலத்து ஒரு காரணத்தால் முடித்தற்குத் தக்க. கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயால் கண்ணியும் நாரால் முடியும் செய்துகொள்ளப்பட்டன என்றவாறு” என்பது. பழையவுரை.

எயில் முகம்-மதிலினிடம். தோட்டி-அங்குசம்; அஃது ஆகு. பெயராய், அதனையுடைய பாகனுக்காயிற்று. பின்னதாகிய தோட்டி, காவல் என்னும் பொருளது. யானைப்படையால் பகைவர் நாட்டினை வென்று, அதன் ஆட்சியைப் பெற்றான் என்பார், அதனை யானைமீதேற்றி, ‘தோட்டி தந்த தொடி மருப்பியானை’ என்றார் என்க. தொடி-பூண். செவ்வுளை-சிவந்த. பிடரி. கலி-மனச்செருக்கு; கலினம் என்பதன் கடைக் குறையாகக். கொண்டு கடிவாளம் எனினுமாம். மா-குறியை. ஈகை-போன். வான்-சிறந்த. செயல் அமை-வேலைத்திறம் அமைந்த. கண்ணி-தலையில் சூடுதற்குரிய மாலை. பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிறந்த. வீரக் கழலினையும், வினைத்திறம் அமைந்த மாலையினையும் அணிந்த. சேரலர் வேந்தே என்க. ஏவலின் சிதைய (வென்று) தந்த யானையினையும் கலிமாவினையுமுடைய கழலினையும் கண்ணியையும் அணிந்த சேரலர் வேந்தே எனக் கூட்டுக. சேரலர்-சேரமன்னர். பரிசிலர்: புலவர், பாணர், கூத்தர் முதலியோர். வெறுக்கை-செல்வம்; பரிசிலர் வெறுக்குமாறு. செல்வத்தை வாரி வாரி வழங்குவோனாதலின், பரிசிலர் வெறுக்கை என்றார். நாளவை-அரசன் கொலுவிற்குக்கும் மண்டபம். வாள் நுதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையுடைய பெண்; என்றது சேரமாதேவியை. மள்ளர்-வீரர். ஏறு-அண்சிங்கம். மை-குற்றம். போரில், முகத்திலும் மார்பிலும் தோளிலும் உண்டாகும் விழுப்புண் வீரர்களுக்குச் சிறப்பினைத் தருதலால், வடுவாழ் மார்பின் என்றார். வான வரம்பன் என்பது சேரமன்னர்க்குரிய சிறப்புப் பெயர். இனியவை-இனிய பொருள்கள். இனியவை என்னும் எதுகை. நோக்கு, தனித்தனி என வரற்பாலது தனிதனியென வல்லொற்று மிகாது மின்றது.

தமக்கென முயலா நோன்தாளினையுடைய பிறர்க்கென முயலும் பெரியோர், இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிதெனத் தமியருண்டலிலர் ஆதலால், ‘பிறர்க்கென வாழ்தி’ (16) யென்று பாராட்டப்பெற்ற நார்முடிச் சேரலும், இனியவை பெறினே தனித்தனி நுகர்கேம் தருக என்று விழையாத தாவில். நெஞ்சம் உடையானாகக் கூறப்பட்டானென்க. நுகர்கேம்-

அனுபவிப்போம் ; தனித் தன்மைப்பன்மை. தா இல்-குற்றமற்ற. பகுத்தாண்-பங்கிட்டு உண்பதற்குரிய உணவு. தொகுத்த-சேர்த்த. ஆகல் மாறு-ஆதலால்.

முடிபு : சேரல் ! வேந்தே ! வெறுக்கை ! நாளவை ! கணவ ! ஏறே ! செல்வ ! வானவரம்ப ! நெஞ்சத்தினையும் ஆண்மையினையு முடைய நீ பிறர்க்கென வாழ்நீ ; ஆகல்மாறே, செல்வர் எல்லா ருள்ளும் மின் நல்லிசை மிகும் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “ இதனாற் சொல்லியது அவன் கொடைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பெயர் : யிரிசிலர் வெறுக்கை : பரிசிலர் வெறுக்கை என்றது பரிசிலர் வாழ்வு என்றவாறு. இச்சிறப்பான் இதற்கு, ‘யிரிசிலர் வெறுக்கை’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை. வாழ்வுக்குக் காரணமான செல்வத்தை வாழ்வென்றே கூறினார்.)

39. ஏவல் வியன்பனை

பிறர்க்கென வாழ்நீ யாகன் மாறே
எமக்கிலென் னார்நின் மறங்கூறு குழாத்தர் ;
துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை அலற
எடுத்தெறிந்து இரங்கும் ஏவல் வியன்பனை 5
உருமென அதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்கு
அடங்கார் ஆரரண் வாடச் செல்லும்
காலன் அனைய கடுஞ்சின முன்ப !
வாலிதின், நூலின் இழையா நுண்மயிர் இழைய
பொறித்த போலும் புள்ளி எருத்தின் 10
புன்புறப் புறவின் கணநிரை அலற
அலந்தலை வேலத்து உலவை யஞ்சினைச்
சிலம்பி கோலிய அலங்கல் போர்வையின்
இலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொன் படலத்து
அவிரிழை தைஇ மின்னுமிழ்பு இலங்கச் 15

சீர்மிகு முத்தம் தைஇய .

நார்முடிச் சேரல்நின் போர்நிழல் புகன்றே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - ஏவல் வியன்பனை.

போர்த் துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற வலியோனே ! வெம்மையையுடைய போர்க்குரிய தும்பை மாலையைச் சூடிச் சினங்கொண்ட பகைவர், அச்சந்தரும் போர் முனையில் அலறுமாறு, குறுந்தடியினை எடுத்து அடித்தலால், பெரிய முரசு மானது இடியிடித்தாற் போன்று அதிர்ந்து முழங்காநிற்கும் ; அம் முரசொலி கேட்டு, போரில் விருப்பமிக்கு, பகைவரது அரணங்க ளெல்லாம் அழியுமாறு படையெடுத்துச்செல்லும், காலனையொத்த கடிய சினத்தினையும் வலியினையும் உடைபோய் !

முடியின் அமைப்பு : சிதைந்த தலையினையுடைய வேலமரத் தினது உலர்ந்த சிறு கிளைகளில், சிலந்திப் பூச்சியானது, அக் கிளைகளைப் போர்த்தது போன்று, அசைதலையுடைய வலையினைப் பின்னியிருந்தது ; அது வெள்ளிதான நூலால் பின்னப்படாது, நுண்ணிய மயிர்போன்ற (சிலந்தியின் வாய்) நூலால் பின்னப் பட்டிருந்தது ; அவ்வலையைக் கண்டு, சித்திரம் வரைவோன் வரைந்தது போன்ற புள்ளிகள் பொருந்திய கழுத்தினையும், புல்லிய முதுகினையும் உடைய புறக் கூட்டங்களின் வரிசை அஞ்சியலறின ;

பசும்பொன் தகட்டினால் முடிபோன்ற கூடு ஒன்று செய்யப் பட்டது. அதன் ஓரத்தில் ஒளிவிசும் நவரத்தினங்கள் நெருக்கமாக இமைக்கப்பெற்றன ; அக்கூட்டின்மீது, சிறப்பமைந்த முத்துக்களை, விளங்குகின்ற நூலில் கோத்து, அதனை முன்பு குறிப்பிட்ட சிலந்தி வலையினைப் போன்று தோன்றுமாறு அழகுற அமைத்தனர் ; அம் முத்துக்கள் ஒளிவிட்டு விளங்கின ; இத்தகைய சிறந்த முடியின் மேற்பகுதி நாரினால் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால், அம்முடிக்கு நார்முடி என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது ; அம்முடியினைத் தரித்தமை யால் நார்முடிச் சேரல் என்னும் பெயரினைப் பெற்றோய் ! நீ பிறர்க்கென்றே வாழ்கின்றாயாதலால், மினது வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்து கூறும் படைவீரர்கள், மினது போராகிய மிமலில் வாழ்தலையே விரும்புவர் ; மேலும் அவரிடம் யாம் சென்று இரப்பின் எமக்கு இல்லையென்று சொல்லமாட்டார், என்பதாம்.

அருத்தொர் பொருள் ரூபியின : எமக்கு இல் என்ஞர்-எங்க. னுக்கு இல்லையென்று சொல்லமாட்டார். போரால் பெருவளம் பெறுதலானும், பிறர்க்கென வாழும் தலைவன்கீழ்ப் பணிபுரிதலானும், படை வீரரும், 'இல்லென்ஞர்' ஆயினர் என்க. மறம்-விரச்செயல். குழாத்தர்-படைவீரர். துப்பு-வலிமை; அது வலிமையால் செயல்படும் போரை உணர்த்திற்று. போகிய-தேர்த்த. வெப்பு-வெம்மை; என்றது போர்க் கொடுமையை. புகழ் கருதிப் போர் புரியும் மன்னரும் அவர் படைவீரரும் தும்பை மாடையினை அணிவார்; அப்போர், தும்பைப் போர் என்று கூறப்படும். கறுத்த-சிவங்கொண்ட. தெவ்வர்-பகைவர். கடிமுனை-அச்சந்தரும் போர் முனையின்கண். எறிந்து-எறிய-அடித்தால்; எச்சத்திரிபு. இரங்கும் என்பது முரசுக்கு அடை; இரங்குதல்-ஒலித்தல்.

"ஏவல் வியன்பினை என்றது, எடுத்த வினை(போர்) முடிந்த தெனது மேன்மேலும் படையைக் கடிமுனைக்கண் ஏவுதலையுடைய முரசு என்றவாறு. இச்சிறப்பான் இதற்கு, 'ஏவல் வியன்பினை' என்று பெயராயிற்று" (பழையவுரை.) உரும்-இடி. அதிர்பட்டு-அதிர்ந்து. முழங்கி-முழங்க; எச்சத் திரிபு. செருமிக்கு-போர் செய்வதில் விருப்பம் மிக்கு. அடங்கார்-பகைவர். அரண்-கோட்டை; மதில் அகழி முதலிய காவல் அமைப்புமாம். வாட-கெட. செல்லும்-படட யெடுத்துச் செல்லும்; காலன்-இமையன். முன்பு-வலி. துப்புத் துறை போகிய முன்ப, காலன் அனைய முன்ப எனக் கூட்டுக. வாலிதின்-வெண்மையாக. இழையா-செய்யாத. மயிர் இழைய-மயிர் போன்ற நூலால் அமைத்த. இழைய போர்வையின் என இயைக்க. பொறித்த போலும் என்னும் அடி (10) முப்பத்தாரும் செய்யுளிலும் அப்படியே வந்திருத்தல் காண்க. புறம்-முதுகு. புறவு-புற. அலந்த தலை என்றபாலது அலந்தலை என்றாயிற்று; அலந்த-சிதைந்த. உலவை-உலர்ந்த. சின்ன-கிளை. கோலிய-பின்னிய. அலங்கல்-அசைதலையுடைய; போர்வை-வலை; கிளையினைப் போர்த்ததுபோன்று, 'சிலந்தி தன் வலையினை அமைத்திருந்தமையால், அது போர்வை எனப்பட்டது. இப்போர்வையைக் கண்டு, புறவின் கண் மீரை அலறியதற்குக் காரணம், அதை அப்புறவின் வலையெனக் கருதினமையாம். என்க. போர்வையின் என்பதில், 'இன்' ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு ஒப்புப் பொருளில் வந்தது. போர்வையின் முத்தம் தைஇய எனக் கூட்டுக. மிடைந்த-நெருங்க இழைத்த. படலத்து-தகட்டால் செய்த கூட்டினிமீது. "இலங்கு மணி மிடைந்த பசும்பொற்படலமென்றது, விளிம்பு (ஒரத்தில்) மணியமுத்திய பொற்றகட்டாற் செய்த கூட்டினை" என்னும் பழையவுரையையுங் காண்க.

அவியர் இழை-விளங்கும் நூலில். தைஇ-கோத்து. மின் உமிழ்பு இலங்க-ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்க. தைஇய-கூட்டினம்து குழ அமைத்த. அவிரிழை முத்தம் தைஇ, அதனை மின் உமிழ்பு இலங்க படலத்து போர்வையின் தைஇய நார்முடி எனக் கூட்டுக. புகன்று-விரும்பி.

“நின் போராகிய நிழலை என்றும் உளவாக வேண்டுமென்று விரும்பி என்றவாறு. போரை நிழலென்றது, அப்போர் மறவரது ஆக்கத்திற்குக் காரணமாகலின்” என்னும் பழையவுரை ஈண்டு அறிதற்குரியது.

முடிபு : “முன்பு! சேரல்! நீ பிறர்க்கென வாழ்தியாகலான், நின் மறங்கூறு குழாத்தர் நின் போர்நிழற் புகன்று எமக்கு இல்லை யென்றார் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச் சிறப்பும் அவன் வென்றிச் சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : வாகை : “அம்மறவரது கொடைக்குக் காரணம் அவன் வென்றியாகலின், துறை வாகையாயிற்று.” (பழைய வுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

40. நாடுகாண் அவிர்சுடர்

போர்நிழல் புகன்ற சுற்றமொடு ஊர்முகத்து
 இருஅ வியரோ பெரும! நின் தானை;
 இன்னிசை இமிழ்முரசு இயம்பக் கடிப்பிகூஉப்
 புண்தோள் ஆடவர் போர்முகத்து இறுப்பக்
 காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி வினைவயல் 5
 வந்திதை கொண்டன்று தானை; அந்தில்
 களைநர் யாரினிப் பிறரெனப் பேணி
 மன்னெயில் மறவர் ஒலியவிந்து அடங்க
 ஒன்றார் தேயப் பூமலைந்து உரைஇ
 வெண்தோடு நிரைஇய¹ வேந்துடை அருஞ்சமம் 10

பாடல்: 1. நிரைத்த

கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
 வென்றி ஆடிய தொடித்தோள் மீகை
 எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்துப்
 பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
 சுடர்வீ வாகைக் கடிமுதல் தடிந்த 15
 தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச் சேரல்,
 புன்கால் உன்னம் சாயத் தெண்கண்
 வறிதுகூட்டு அரியல் இரவலர்த் தடுப்பத்
 தான்தா உண்ட நனை நறவு மகிழ்ந்து
 நீரிமிழ் சிலம்பின் நேரி யோனே; 20
 செல்லா யோதில்¹ சில்வனே விறலி;
 மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை அணிந்து
 மெல்லியல் மகளிர் எழில்நலம் சிறப்பப்
 பாணர் பைம்பூ மலைய இனையர்
 இன்களி வழாஅ மென்சொல் அமர்ந்து 25
 நெஞ்சுமலி உவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
 தோட்டி நீவாது² தொடிசேர்பு நின்று
 பாகர் ஏவலின் ஒண்பொறி பிசிரக்
 காடுதலைக் கொண்ட நாடுகாண் அவிர்சுடர்
 அழல்விடுபு மரீஇய மைந்தின் 30
 தொழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை : விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணரும் துக்கும் அது.

பெயர் : நாடுகாண் அவிர்சுடர்.

போர்நிழல் புகன்ற சுற்றமொடு ஊர்முகத்து
 இருஅ வியரோ பெரும! நின் தானை;

பாடல் : 1. தென்கள் 2. மோதில் 3. சிவந்து

கனகாம்ப பத்து

இன்னிசை இமிழ்முரசு இயம்பக் கடிப்பிகூஉப்
 புண்மோள் ஆடவர் போர்முகத்து இறுப்பக்
 காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி வினாவயல்
 வந்திறை கொண்டன்று தானை; அந்தில்
 கனைநர் யார்இனிப் பிறரெனப் பேணி
 மன்னெயில் மறவர் ஒலியவிந்து அடங்க [1-8]

(மன்னெயில் மறவர் கூறுவது)

இனிய இசையோடு ஒலிக்கின்ற முரசு முழங்குமாறு குறுந்
 தடியால் அடித்து, விழுப்புண்பட்ட தோளினையுடைய படை
 வீரர்கள், போர்செய்யுமிடத்துத் தங்கினர்; காய்க்காக்கொண்ட
 கரந்தையினது பெரிய கொடிகள் படர்ந்துள்ள வினாவயலில்
 நினது முன்னணிப் படை வந்து தங்கிற்று; இந்நிலையில் எமது
 துன்பத்தைப் போக்குதற்குரியார் இப்பொழுது சேரனைத் தவிர
 வேறு யாருளர் என்று விரும்பி, போராகிய செல்வத்தையே
 விரும்பும் படைத்தலைவர்களொடு, பெரும! நின் சேனை, போர்
 செய்யுமிடத்துத் தங்காதொழிவதாக என்று கூறி, பகைவரது
 நிலைபெற்ற மதிலகத்துள்ள வீரர்கள், தம் போர் ஆரவாரம்
 நீங்கிப் பணிந்தனர்; அங்ஙனம் பணிந்தபின்னும்; என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன: போர் நிறல்-போராகிய
 செல்வம் (39: 17, உரை.) புகன்ற-விரும்பிய. சுற்றமென்றது
 படைத்தலைவரை. ஊர்முகம்-போர் செய்யுமிடம். இருலியர்-தங்கா
 தொழிக. இமிழ்-ஒலிக்கும்; முரசுக்கு அடை. இயம்ப-முழங்க.
 கடிப்பு-குறுந்தடியால். இகூஉ-அடித்து. ஆடவர்-வீரர்கள்.
 இறுப்ப-தங்க. கரந்தை: ஒருவகைக் கொடி. மா-பெரிய. இறை
 கொண்டன்று-தங்கிற்று. அந்தில்-அவ்விடத்து. கனைநர்-துன்பத்
 தைப் போக்குவார். இனிக் கனைநர் பிறர் யார் எனக் கூட்டுக.
 பேணி-விரும்பி. மன் எயில்-நிலைபெற்ற மதில். மறவர்-வீரர்.
 அடங்க-பணியவும், நீ ஒன்றார் தேயப் பூமலைந்து என்று
 தொடரும்.

பெரும! முரசு இயம்ப இகூஉ ஆடவர் இறுப்ப, தானை
 வயலில் இறைகொண்டன்று; இனி, கனைநர் யாரெனப் பேணி,
 சுற்றமொடு நின் தானை இருலியர் என்று மறவர் அடங்க வெனக்
 கூட்டுக.

ஒன்னார் தேயப் பூமலைந்து உரைஇ
 வென்தோடு நிரைஇய வேந்துடை அருஞ்சமம்
 கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
 வென்றி ஆடிய தொடித்தோள் மீகை
 எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்துப்
 பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
 சுடர்வீ வாகைக் கடிமுதல் தடிந்த
 தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச் சேரல், [9-16]

மன்னையில் மறவரேயன்றி, பிற பகைவரும் அழியும்படி, வெள்ளிய பனங் தோட்டினை வரிசையாக வைத்துக் கட்டிய பூமலையைச் சூடி, வஞ்சினம் கூறி, அரசரோடுங்கூடிய வெல்லுதற்கரிய போரினை வென்றித்து, அப்பகையரசர் புறங் காட்டி ஒடுமாறு செய்தாய் ; அவர் காட்டில் நிற்படைகளை நிரப்பினாய் ; அதனால், வெற்றிக் கூத்தாடிய, வீரவளை அணிந்த தோளுடன் கூடிய, மேலே உயர்த்திய கையினையும், ஏறரசர் களின் முடிப்பொன்னால் செய்த மாலை பொருந்திய, திருமகள் தங்கியுள்ள மார்பினையும்,—பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாலை யினையும், பொன் தேரினையுமுடைய நன்னனது ஒளி பொருந்திய பூக்களையுடைய வாகைமரத்தின் காவல் பொருந்திய அடிமரத்தினை வெட்டிய, பகைவர் முன்னணிப் படையில் மிகுச் செல்லுகின்ற வலியினையுமுடைய நார்முடிச் சேரல், என்பதாம்.

அருஞ்சாற் றோருள் ருதவியன : ஒன்னார்-பகைவர். பூ-பூமலை-மலைந்து-சூடி. உரைஇ-வஞ்சினங் கூறி. தோடு-பனந்தோடு. நிரைஇய-வரிசையாக வைத்துக் கட்டிய. வென்தோடு நிரைஇய பூ மலைந்து உரைஇ எனக் கூட்டுக. அருஞ்சமம்-பகைவர் செய்யும். வெல்லுதற்கரிய போர். கொன்று-அழித்து. புறம் பெறுதலாவது, புறங்கொடுத்து ஓடச் செய்தல். மன்பதை-மறவர் கூட்டம். வென்றி ஆடிய-வெற்றியின் காரணமாக ஆடிய. நிரப்பி ஆடிய என்க. தொடி-வீரவளை. மீகை-ஆடுவதற்காக மேலே உயர்த்திய கையினையும்; மீ-மேல். எழுமுடி.....அகலத்து (பதிற. 14 : 11, உரை.) கெழீஇய-பொருந்திய. திருஞெமர்-திருமகள். தங்கிய. அகலத்து-மார்பினையும். பொன் அம் கண்ணி-பொன்னாற் செய்யப் பட்ட மாலை ; அம் : சாரியை. பொலம்-பொன். கண்ணியையும், தேரையும் உடைய நன்னனது வாகை என இயைக்க. சுடர்வீ-

ஒளியுள்ள பூக்களையுடைய. வாகை-ஒருவகை மரம் ; இது மன்னனுக்குரிய காவல் மரம். கடி-காவல். முதல்-அடிமரம். தடிந்த-வெட்டிய. தார் மிகு-பகைவரது முன்னணிப் படையில் மிகுச் செல்லும். மைந்து-வலி.

தேய மலைந்து உரைஇ கொன்று பெற்று நிரப்பி ஆடிய கையினையும், அகலத்தினையும், மைந்தினையும் உடைய சேரல் என்பதாம்.

புன்கால் உன்னம் சாயத் தென்கண்
வறிதுகூட்டு அரியல் இரவலர்த் தடுப்பத்
தான்தர உண்ட நனை நறவு மகிழ்ந்து
நீரிமிழ் சிலம்பின் நேரி யோனே ;

[17-20]

பகைவரது புல்லிய அடிமரத்தினையுடைய உன்னமரம் வாடிக் காட்டுமாறும், மேலே தெளிந்திருப்பதும், களிப்புத் தரும் பொருள்கள் சிறிதளவே சேர்க்கப்பெற்றதுமாகிய கள், இரவலரைத் தடுக்குமாறும், தான் பிறருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பூவரும்புகளிட்டுச் செய்யப்பட்ட கள்ளினை உண்டு மகிழ்ந்து சேரலன், அருவிநீர் ஒலிக்கும் பக்கமலைகளை யுடைய நேரிமலையின்கண் இருக்கின்றான், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : புன் கால்-புல்லிய அடிமரம். உன்னம் : மிமித்தம் பார்க்கும் மரம். அது சாய்ந்து காட்டலாவது, பகைவர்க்கு வெற்றியுண்டாங்காலமாயின் செழித்தும், தோல்வியுறுங் காலமாயின் வாடியுங் காட்டுதலாம் என்க ; சாய்தல்-வாடுதல். தென்கண்-தெளிந்த மேலிடத்தினையுடைய. வறிதுகூட்டு-போதை தரும் பொருள்கள் சிறிதளவே கூட்டப்பட்ட. அரியல்-கள். கள்ளிற்குப் போதையுண்டாக்கும்பொருட்டு, அப் போதை தரும் பொருள்களைக் கூட்டிக் காய்ச்சுவது வழக்கம் ; உண்பார்க்கும் போதை மிகுதியாக உண்டாதல் கூடாதென்பதற்காகச் சிறிதளவே சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட கள்ளென்பார், 'வறிதுகூட்டரியல்' என்றார் ; வறிது-சிறிது. கள், தன்னை ஒரு முறை உண்பார்க்கு மேன்மேலும் உண்ணவேண்டுமென்னும் வேட்கையினை எழுப்பும் இயல்பினதாதலால், அதனை உண்ணும் பொருட்டுத் தங்கும் இரவலர் செயலைக் கள்ளினிம்தேற்றி, 'அரியல் இரவலர்த் தடுப்ப' என்றார். தான் என்றது சேரலனை. அரசர் நாட்காலையில் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்திருக்கும் காலத்து

இரவலர்க்கு மிகுதியாக ஈவர். இதனை, 'நாட்கள் ஞண்டு நாள் மகிழ் மகிழின், யார்க்கும் எளிதே தேர்தல்லே' என்னும் புற நானூற்றுச் செய்யுளால் (123 : 1-2.) அறியலாம். நார்முடிச் சேரல், தன்பால் வரும் இரவலர்க்கு மிகுதியாக ஈயவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தாலாயே கள் உண்டான் என்பார், 'தான் தர உண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து' என்றார். தர-இரவலர்க்கு மிகுதியாக ஈயும்பொருட்டு. நனை-பூமுகை; இது கள்ளுக்கு மணம் உண்டாக்கும்பொருட்டு இடப்பெறுவது. நறவு-பழச்சாற்றினால் செய்யப்பட்ட கள்ளால். மகிழ்ந்து-போதையுற்று. நீர்-அருவிநீர். இமிற்பு-ஒலிக்கும். சிலம்பு-பக்கமலை. நேரி-சேரனுக்குரிய ஒருமலை; நேரியோன்-நேரியின்கண் இருக்கின்றான்; குறிப்பு வினைமுற்று. சேரல் நேரியோன் என இயைக்க.

உன்னம் சாயவும் அரியல் தடுப்பவும், தர உண்ட நறவால் மகிழ்த்து சேரல் நேரியோன் எனக் கூட்டுக.

செல்லா யோதில் சில்வனை விறலி !
மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை அணிந்து
மெல்லியல் மகளிர் எழில்நலம் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய இனையர்
இன்களி வழாஅ மென்சொல் அமர்ந்து
நெஞ்சமலி உவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்.
தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாகர் ஏவலின் ஒண்பொறி பிசிரக்
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகாண் அவிர்சுடர்
அழல்விடுபு மரீ இய மைந்தின்
தொழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே. [21-31]

சில வளையல்களை அணிந்த விறலியே ! நீ அச்சேரலிடம் செல்வாயாக; சென்றால், நின் கூட்டத்திலுள்ள மெல்லிய இயல்பினையுடைய மகளிர், கிறைப்பப் பூத்துள்ள வேங்கை மரத்தைப்போல விளங்குகின்ற அணிகலங்களை அணிந்து அழகாகிய நலத்தால் சிறந்து விளங்குவர்; பாணர்கள் பசும் போன்னுலான பூவினைச் சூடுவர்; பாணர்குலச் சிறுவர்கள், இனிய களிப்பு நீங்காத மெல்லிய சொற்களை விரும்பி, மனத்தின்

கண் மிக்க மகிழ்ச்சியினை யுடையவராய்ச் சேரனது பெரிய போர்க் களத்தினை வாழ்த்துவர் ; அங்குசத்தை மீறிச் செல்லாதவையும், பூண் அணியப்பெற்று விளங்குபவையும், பாகர் ஏவலின்படி நடக்கப் பழகியவையும், ஒள்ளிய திப்பொறிகள் கலந்து தோன்று மாறு காட்டை இடமாகக் கொண்டதும் நாடெல்லாம் காணுமாறு விளங்குவதுமாகிய-காட்டுத் தீயினையொத்த சினத்தியை வெளிப் படுத்தும் வலிமையினை உடையனவுமாகிய போர்த்தொழிலை விரும்பும் யானைகள் பலவற்றைச் சேரலன் அளிப்பான், என்பதாம்.

“ அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : செல்லாயோ, ஓ : அசை . விளைப் பொருட்டுமாம். தில், விழைவுப் பொருளில் வந்த இடைச் சொல். வளை-வளையல். விறலி-நடனமாது. உடம்பு முழுவதும் பொன்னிறை அணிந்த மகளிர்க்கு மலர்ந்த வேங்கைமரம் உவமை. வயங்குதல்-விளங்குதல். எழில்-அழகு. பைம்பூ-பசும் பொன்னாள் செய்த தாமரைப் பூ. மலைய-சூட. இன் களி வழா-இனிய களிப்பு நீங்காத ; என்றது களிப்புடன் கூடிய என்றவாறு. அமர்ந்து-விரும்பி. மலி-மிக்க. உவகையர் : முற்றெச்சம். வியன்-பெரிய. தோட்டி. நீவாது-அங்குசத்தைக் கடவாது ; என்றது, அங்குசத்தையுடைய பாகன் காட்டும் குறிப்பின்படி நடந்து என்பதாம். தொடி-கொம்புகட்கு அணியும் பூண். சேர்பு-சேர்ந்து. பாகர் ஏவலின் மரீஇய யானை எனக் கூட்டுக. ஒண்பொறி-திப் பொறி. பிசிர-சிதற. காடுதலை கொண்ட-காட்டை இடமாகக் கொண்ட. காடுதலைக்கொண்ட சுடர், நாடுகாண் அவிர் சுடர் எனக் கூட்டுக.

“ நாடுகாண் அவிர் சுடர். என்றது, நாடெல்லாம் மின்று காணும்படி மின்று எரிகின்ற. விளங்கின சுடர் என்றவாறு. இச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘நாடுகாண் அவிர் சுடர்’ என்று பெயராயிற்று.

“ சுடர் அழல் என்றதனைச் சுடர்போலும் அழலென உவமைத் தொகையாக்கி, அழலை அந்த யானையின் சிற்றத் தியாக்குக. மரீஇய வென்றது அவ்வாறு அழல் விட்டும் பாகரேவலோடு மரீஇய என்றவாறு” என்னும் பழையவுரை ஈண்டு அறிதற்குரியது.

நாடு, நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு ஆகுபெயர். அவிர்-விளங்கு கின்ற. சுடர்-காட்டுத் தி. அழல்-யானையின் சினத் தி. விடுபு-விட்டும். மரீஇய-பழகிய. மைந்தின்-வலியினை யுடைய. தொழில்-புகல்-போர்த்தொழிலை விரும்புகின்ற.

விறலி செல்லாய் ; சென்றால், சிறப்ப மடைய வாழ்த்த சேரல்
பல யாடா நல்குவன் எனக் கூட்டுக. நீவாது சேர்பு. நின்று
ஏவலின் மரீஇய யாடா எனவும், பிசிரக்கொண்ட கடர் போன்ற
அழல் விடுபு மரீஇய யாடா எனவும் இயைக்க.

இனிப் பழைய உரையாசிரியர்,

முடிபு : “சேரல் தான் நேரியோன்; இனையவர் களம் வாழ்த்த,
மகளிர் மலர்க்கத் வேங்கையின் இழையணிந்து நலஞ்சிறப்ப,
பாணர் பூ மடைய, யாடையைப் பல நல்குவான் ; ஆன பின்பு
விறலி, நீ செல்லாயோ எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க”
என்பர்.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் கொடைச் சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.”

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

பரணர் பாடிய ஐந்தாம் பத்து

ப தி க ம்

வடவர் உட்கும் வான்தோய் வெல்கொடிக் குடவர் கோமான் நெடுஞ்சேர லாதற்குச் சோழன் மணக்கிள்ளி ஈன்ற மகன் கடவுள் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக் கான்நவில் கானம் கணையின் போகி	5
ஆரிய அண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை இன்பல் அருவிக் கங்கை மண்ணி இனம்தெரி பல்லான் கன்றெடு கொண்டு மாறு வல்வில் இடும்பில் புறத்திறுத்து உறுபுலி யன்ன வயவர் வீழ்ச்	10
சிறுசூரல் நெய்தல் வியலார் நூறி அக்கரை நண்ணிக் கொடுகூர் எறிந்து பழையன் காக்கும் கருஞ்சினை வேம்பின் முழாஊர் ¹ முழுமுதல் துமியப் பண்ணி வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்	15
பல்லிருங் கூந்தல் முரற்சியால் குஞ்சர ஒழுகை பூட்டி வெந்திறல் ஆரச் செருவின் சோழர்குடிக்கு உரியோர் ஒன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத்து இறுத்து நிலைச்செருவின் ஆற்றலை அறுத்துக் கெடலருந் தானையொடு	20

கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைக் கரணாமைந்த கரணு செய்யுள்
யரணர் பாடினார் பத்துப் பாட்டு.

அவைதாம் : சுடர்வி வேங்கை, தசம்பு துளங்கிருக்கை, ஏறு
ஏணி, கோய்தபு நோன்றெடை, ஊன்றவை யடிசில், கரைவாய்ப்
பருதி, நன்னுதல் வீறணியர், பேரெழில் வாழ்க்கை, செங்கை
மறவர், வெருவரு புனற்றார். இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப் பெற்ற பரிசில் : உம்பற்காட்டு வாரியையும் (வாரி-வரு.
வாய்) தன் மகன் குட்டுவன் சேரலையும் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு
வீற்றிருந்தான்.

பதிவுரை : வடநாட்டு மன்னர் கண்டு அஞ்சத்தக்கவனும்,
வானளாவும் வெற்றிக் கொடியினாயுடையவனும், குடநாட்டு
மக்களுக்குத் தலைவனுமாவான் நெடுஞ்சேரலாதன் என்பான்.
அவனுக்குச் சோழன் மகளாகிய மணக்கின்ளி என்பவள் பெற்
றெடுத்த மகன், கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனாவன்.
தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பத்தினியாகிய கண்ணகியின்
உருவம் சமைப்பதற்காகக் கல் எடுக்கவேண்டிக் காட்டின்தன்மை
மிகுந்த காட்டுவழியில் அம்பினைப்போன்று விரைவாகச் சென்
றான்; இடையில், எதிர்த்து வந்த ஆரிய மன்னர்க்குத் தலைவனைத்
தோற்கடித்தான்; பெரிய ஓசையையும், இனிய பல அருவிகளையும்
கொண்ட கங்கையாற்றில், இமயமலையில் வெட்டி எடுத்த கல்லைக்
கழுவினான்; நல்ல இனத்தைச் சேர்ந்தவை என்று தெரிந்த பல
பசுக்களைக் கன்றகளோடுங் கவர்த்து, புறங்கொடுத்து ஓடாத
வலிய விற்படைகளையுடைய இடும்பாதவனமாகிய அவ்விடத்துத்
தங்கினான்; வலிமிக்க புலிபோன்ற வீரர்கள் இறந்துவிழுமாறு,
சிறிய பூங்கொத்துக்கள் பொருந்திய செய்தற் கொடிகளையுடைய
வியலாரை அழித்தான்; பிறகு கொடுகூர் என்னும் ஊரினையும்
அழித்தான்; பழையன் என்னும் குறமீல மன்னன் காத்து வந்த
தும், கரிய கிளைகளை யுடைபதுமாகிய வேம்பினது முழவு
போன்ற அடிமரத்தினை வெட்டினான்; பழையன் இறந்தமையால்,
அவன் மனைவியராகிய நல்ல பல பெண்கள், தூய அணிகல
மாகிய தாலையை கீக்கினர்; அப்பெண்டிரது பலவாகிய கரிய
கூந்தலைக் கொண்டு திரிக்கப்பட்ட கயிற்றினால், யானைகளை
வண்டியில் பூட்டி, (அதில் தான் வெட்டிய வேப்பமரத்தினை
ஏற்றிக்கொண்டு சென்றான்); வெவ்விய வலியினையும், இடை
விடாது செய்யும் போரினையுமுடைய, சோழர் குடியில் தோன்றி

அரசுக்குரியவராய் நின்று ஒன்பது பேர் போரில் விழுமாறு, நேரிவாயில் என்னும் இடத்தில் தங்கி, அவர்கள் இடைவிடாது செய்து வந்த நிலையான போரின் வலியை அழித்தான்; தனது கெடுதலில்லாத சேனைகளோடு கடல் பின்னிடுமாறு தான் முன்னேறிச் சென்று (ஆண்டுள்ள பகைவரை அழித்தான்) என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: உட்கும்-அஞ்சும். குடவர்-குடநாட்டார். கல்கோள்-கல்கொள்ளுதலை. கான் நவில்-காட்டின். தன்மை மிகுந்த. கணியின்-அம்பினைப்போன்று. மண்ணி-கழுவி. மாறு-தோற்றோடாத. வில்-விற்படை. இடும்பில்-இடும்பாதவனம் என்னும் ஓரிடம். இறுத்து-தங்கி. வயவர்-விரர். குரல்-கொத்து. நூறி-அழித்து. எறிந்து-அழித்து. முழாரை-முழவு போன்ற அடி. முழுமுதல்-அடிமரம். துமியப்பண்ணி-வெட்டி. வாலிழை-தாலியாகிய அணிகலன். முரற்சி-நிரித்த கயிறு. ஒழுகை-வண்டி. திறல்-வலி. ஆரா-அமையாத. செரு-போர். வாயில்-நேரிவாயில் என்னும் இடம். பிறக்கு ஒட்டிய-பின்னிடச் செய்த; என்றது, கூடற்கு அஞ்சாது அதன்மீது சென்று போர்புரிந்து வென்ற ஆற்றலை.

ஐந்தாம் பத்து

41. சுடர்வீ வேங்கை

புணர்புரி நரம்பின் தீந்தொடை பமுனிய
 வணரமை நல்யாழ் இனையர் பொறுப்பப்
 பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும்
 கண்ணறுத்¹ தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்
 காவில் தகைத்த² துறைகூடு கலப்பையர்
 கைவல் இனையர் கடவுள் பழிச்ச
 மறப்புலிக் குழுஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு
 வரைசேர்பு எழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
 பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்
 மாயிருஞ் சென்னி அணிபெற மிலைச்சிச்
 சேஎ ருற்ற செல்படை மறவர்
 தண்டுடை வலத்தர் போரெதிர்ந் தாங்கு
 வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறும்
 மழைபெயல் மாறிய கழைதிரங்கு அத்தம்
 ஒன்றிரண்டு அலபல கழிந்து³ திண்தேர்
 வசையில் நெடுந்தகை! காண்குவந் திசினே;
 தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
 வஞ்சினம் முடித்த ஒன்றுமொழி மறவர்
 முரசுடைப் பெருஞ்சமத்து அரசுபடக் கடந்து
 வெவ்வர் ஒச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
 மிளகெறி உலக்கையின் இருந்தலை இடித்து
 வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பின்
 எடுத்தேறு ஏய கடிப்புடை வியன்கண்

5

10

15

20

வலம்படு சீர்த்தி ஒருங்குடன் இயைந்து
காலுனைக் கடும்பிசிர் உடைய வாலுனைக்
கடும்பரிப் புரவி ஊர்ந்தநின்
படுந்திரைப் பனிக்கடல் உழந்த தாளே¹.

25:

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுக்குவண்ணம்.

துக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - சுடர்வீ வேங்கை.

புணர்புரி நரம்பின் தீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யாழ் இனையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும்
கண்ணறுத்து இயற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்.
காவில் தகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவல் இனையர் கடவுள் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழுஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு
வரைசேர்பு எழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்
மாயிருஞ் சென்னி அணிபெற மிலைச்சிச்
சேள ருற்ற செல்படை மறவர்
தண்டுடை வலத்தர் போரெதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறும்
மழைபெயல் மாறிய கழைதிரங்கு அத்தம்
ஒன்றிரண் டலபல கழிந்து திண்தேர்.
வசையில் நெடுந்தகை! காண்குவந் திசினே;

[1-16];

தாளத்தொடு கூடியதும், முறுக்குண்ட நரம்பினது இனிய இசை முற்றுப் பெற்றதும், வளைந்த கோட்டினை உடையதுமாகிய கல்ல யாழை இளம் பெண்கள் சுமந்து நிற்க, இசையமைந்த மத்தளமும், ஒரு கண் மாக்கிணையும், பிற இசைக்கருவிகளும், முங்கிலை அறுத்துச் செய்த பெருவங்கியமும் ஆகிய இவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் காவடியில் கட்டிய, ஆடல்துறைக்கு வேண்டும் பொருள்களையெல்லாம் கொண்ட பையிணையுடையராகிய, யாழ் வாசிப்பதில் கைதேர்ந்த பாண்குல இளைஞர்கள் கடவுளைப் பாடித் துதித்தனர்; வலிய ஆண் யானை, அப்பாட்டொலியை வீரமமைந்த புலிக் கூட்டத்தின் குரலாகக் கருதி, மலையை அடுத்த வளர்ந்திருந்த, ஒளி பொருந்திய பூக்களையுடைய வேங்கை மரத்தினது பூக்களைக் கொண்ட பெரிய கிளையை வளைத்துப் பிளந்து, அதனைத் தனது கரிய பெரிய தலையில் அழகுறச் சூடிக் கொண்டது; அவ்வாறு சூடி, போர்புரியச் செல்லும் படையிலுள்ள திரண்ட மறவர்களாகிய தண்டை ஏந்திய வீரர்கள் போரை ஏற்று ஆரவாரித்தாற் போன்று, சுரபுள்ள மரங்கள் நெருங்கிய பரந்த காடு முழுவதும் எதிரொலிக்குமாறு பிளிறியது; இங்ஙனம் யானைகள் பிளிறுவதும், மறை பெய்தலை ஒழிந்ததும், அதனால் முங்கில்கள் உலர்ந்திருப்பதுமாகிய அருவிகள் ஒன்று இரண்டல்ல; பலவற்றைக் கடந்து, வலிய தேரிணையுடைய, பறியில்லாத நெடுந்தகையே! மின்னைக் காண்பதற்காக வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சாற் றொருள் முநியன்; புணர்தல்-கூடுதல். புரி நரம்பு-முறுக்குண்ட நரம்பு. தொடை-நரம்பின் கட்டு; அஃது ஆகுபெயராய் நரம்பினின்றேழும் இசையினை உணர்த்திற்று. பழனிய-முதிர்ந்த. வணர்-வளைவு. பொறுப்ப-சுமக்க. பண்-இசை. முழவு-மத்தளம். பதலை-ஒரு கண் மாக்கிணை. கண்-கணு; அது சிணையாகு பெயராய்க் கணுக்களையுடைய முங்கிலை உணர்த்திற்று. தூம்பு-பெருவங்கியம் என்னும் ஒரிசைக் கருவி. கருக்கி-ஒன்றாகச் சேர்த்து. கா-காவடி. தகைத்த-கட்டிய. துறை-ஆடல்துறைக்குரிய பொருள்கள்; ஆகுபெயர். கைவல்-யாழிசைப்பதில் கைதேர்ந்த. கலப்பையராகிய இளைஞர் என்க. கலம்+பை=கலப்பை; கலங்களைக் கொண்ட பை என்பது பொருள்; கலம்-கருவி. கலப்பையினை உடையோர், கலப்பையர் எனப்பட்டனர். பழிச்ச-போற்ற. கடவுளைப் பழிச்சுதற்குக் காரணம், வழியில் யாதோரிடையூறு மின்றி மீனைத்த இடத்திற்குச் சென்று சேர வேண்டுமென்னும் கருத்தாகும். மறம்-வீரம். குமுஉ-கூட்டம். குரல்-செத்து-குரலெனக் கருதி. வயகளிறு-வலியிணையுடைய ஆண்

ஈந்தாம் பத்து

யாணை; எழுவாய். வரை சேர்பு-மலையை அடுத்து. எழுந்த-வளர்க்
துள்ள. சுடர்வி-ஒளி பொருந்திய பூக்களையுடைய. வேங்கை : ஒரு
மரம். சினை-கிளையை, வாங்கி-வளைத்து. மா-கரிய. இரு-பெரிய.
சென்னி-தடையில். மலைச்சி-குடி; சேருற்ற-திரண்ட. செல் படை
சேருற்ற மறவர் என இயைக்க. மறவர்-வீரர். மறவராகிய
வலத்தர் என்க. வலத்தர்-வெற்றியுடையோர். எதிர்தல்-ஏற்றல்.
காடு சிலம்பப் பிளிறும் என்பதற்கேற்ப, எதிர்த்தாங்கு
என்பதற்கு, ஏற்று ஆரவாரித்தாற்போன்று என்று பொருள்
உரைக்கப்பட்டது. வழை-சுரபுன்னை மரம். அமல்-நெருங்கிய.
வியன்-பெரிய. சிலம்ப-எதிரொலிக்க. கழை திரங்கு-முங்கில்
கள் உலர்ந்த; மழை பெயல் மாறினமையால் கழை திரங்கின
என்க. அத்தம்-அரிய வழி. காண்கு-காண்பேன்; செய்கென்னும்
முற்றுவிகைகொண்டு முடிந்தது. வந்திசின்-வந்தேன்.

பூத்த வேங்கை புலியினைப்போன்று காணப்படுமாதலானும்,
இனையர் இசைக்கருவிகளை இசைத்துக்கொண்டே கடவுளைப்
பழிச்ச, அவ்வொலியினைப் புலியின் குரலாகக் கருதியதாலும்,
யானை சினங்கொண்டு வேங்கை மரத்தின்மீது பாய்ந்து அதன்
கிளையினை ஒடித்ததெனவும், அங்ஙனம் ஒடிக்கப்பட்ட
கிளையினைப் பற்றிச்சென்ற யானைக்குத் தண்டேந்திப் போர்க்குச்
செல்லும் வீரர்களும் அவ்யானையின் பிளிறறொலிக்கு வீரர்களின்
போரரவாரமும் உவமையாம் எனவும் உணர்க.

நெடுந்தகை! இனையர் பொறுப்ப, கைவல் இனையர் பழிச்ச,
அவ்வொலியைப் புலிக்குரல் செத்து, வயக்களிறு சினையை
வாங்கிப் பிளந்து மலைச்சி காடு சிலம்பப் பிளிறும் அத்தம் பல
கழிந்து காண்கு வந்தசின் எனக் கூட்டுக.

தாவ லுய்யுமோ மற்றே? தாவாது
வஞ்சினம் முடித்த ஒன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத்து அரசுபடக் கடந்து
வெவ்வர் ஒச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
மிளகெறி உலக்கையின் இருந்தலை இடித்து
வைகார்ப்பு எழுந்த மைபடு பரப்பின்
எடுத்தேறு ஏய கடிப்புடை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி ஒருங்குடன் இயைந்து
காலுனைக் கடும்பிசீர் உடைய வாலுனைக்

கடும்பரிப் புரவி ஊர்ந்ததின்

படுத்திரைப் பணிக்கடல் உழந்த தாளே. [17-27]

வருத்தமின்றித் தாம் கூறிய சபதங்களை நிறைவேற்றியவரும், தம் அரசன் கூறியது எதுவோ, அவ்வொன்றினையே கூறுபவருமாயிப் படை வீரர்களோடு, பகைவர்கட்குத் துன்பமாகிய வெம்மை மிகுதியாகப் பெருகுமாறு, அப்பகைவரது கரிய தலைகளை, உலக்கையால் இடிக்கப்பட்ட மிளகுகளைப்போல இடித்து, முரசங்கலையுடைய பெரிய போர்க்களத்தில் அரசர்கள் அழியுமாறு வெல்லுதற்காக, இடைவிடாது ஓசை எழுமின்ற கருமை பொருந்திய கடற்பரப்பின்கண் குறுந்தடி கொண்டு முரசின் அடிக்கும்படி ஏவினாய்; அவ்வாறு குறுந்தடியால் அடித்தலையுடைய பெரிய கண்ணையுடைய முரசத்தால் வெற்றியைத் தோற்றவிக்கும் பெரும்புகழினை ஒருசேர அடைவதற்காக, கடலானது காற்றால் வருந்தி நுண்ணிய சிறு நிவலைகளாக உடையுமாறு, வெள்ளிய பிடரியினையும், கடிய வேகத்தினையுமுடைய குதிரையைச் செலுத்தியதனால் மின்னுடைய கால்கள், அலைகள் தோன்றுகின்ற குளிர்த்த கடலில் வருந்தின; அங்ஙனம் வருந்திய, மின் கால்கள், அவ்வருத்தத்தினின்றும் நீங்குமோ, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் முதலியன : தாவல்-வருந்துதல்-உய்யுமோ-நீங்குமோ. மற்று, ஏ : அசைகள். தாவாது-வருந்தாது. வஞ்சினம்-சபதம். ஒன்று மொழிதலாவது, அரசன் சொல்லுக்கு மாறாக இரண்டாவதாகக் கூறுமை. சமம்-போர். பட-அழிய. கடந்த-கடக்க-வெல்லுதற்காக; எச்சத்திரிபு. வெவ்வார்-வெம்மை; என்றது துன்பவெம்மையை; பண்புப் பெயர். ஒச்சம்-மிகுதி. தெவ்வார்-பகைவர். எறிதல்-இடித்தல். இருந்தலை-கரிய தலை. உலக்கை எறி மிளகின் தெவ்வார் இருந்தலை இடித்து என மாறிக் கூட்டுக. தெவ்வார் இருந்தலைக்கு மிளகு உவமை. வைகு ஆர்ப்பு-மலைத்த ஆரவாரம். மைபடு-கருமை பொருந்திய. பரப்பின்-கடற்பரப்பிலுள்ள பகைவர் வாழும் தீவில். வைகார்ப்பு எழுந்த எனவும், மைபடு எனவும் வந்த அடைகளால், பரப்பு என்பது கடலை உணர்த்திற்று என அறிக. எடுத்து ஏறு ஏய-எடுத்து எறிதலை ஏவிய; ஏறு-எறிதல்; முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மறவரோடு ஒச்சம் பெருக, தெவ்வார் தலைகளை இடித்து அரசு படக் கடத்தற்காக எறிதலை ஏவிய மீனது தாள் எனவும், இயைய உடைய ஊர்த்த மீனது தாள் எனவும் இயைக்க. கடிப்பு-குறுந்தடி. வியன்கண்-பெரிய கண்ணையுடைய முரசம்; சிணையாகு

பெயர். முரசத்தால் என விரிக்க. வலம்படு-வெற்றியைத்தோற்று விக்கும். சீர்த்தி-பெரும் புகழ்; போர்க்கள வெற்றி அங்கு முறக்கப்படும் முரசத்தால் அறியப்படுதலின், கடிப்புடை வியன் கண் வலம்படு என்றும், அவ்வெற்றியால் அரசர்க்குண்டாகும் புகழே சிறந்த புகழாதலின், வலம்படு சீர்த்தி என்றும் கூறினார். ஒருங்குடன்-ஒருசேர. இயைந்து-இயைய-அடைய; எச்சத் திரிபு. கால்-காற்றால். உளை-உளைந்து-வருந்தி. செங்குட்டுவன் குதிரையைச் செலுத்தும் வேகத்தால் எழும் காற்றினால் கடல் அலை வருந்திச் சிறுசிறு திவலைகளாக உடைகின்றன என்பதாம். இனிக் கால் என்பதற்குக் குதிரையின் கால்களால் என்று கூறுதலுமாம். கடும் பிசிர்-நுண்ணிய திவலைகளாக. வால் உளை-வெண்மையான பிடரி. கடும் பரிப் புரவி-மிக்க வேகமுடைய குதிரை. ஊர்ந்த-ஏறிச் செலுத்திய. திரைபடு-அலைகள் தோன்று கின்ற. பணி-குளிர்ச்சி. உழந்த-வருந்திய.

செங்குட்டுவன், கடல் நடுவேயுள்ள தீவொன்றில் வாழ்ந்து வந்த கொள்ளைக் கூட்டத்தினரை, ஆண்டுச் சென்று அழித்தான் என்பது வரலாறுதலால். வைகார்ப்பெழுந்த மைபடுபரப்பின் எடுத்தேறைய கடிப்புடை வியன்கண் என்றும் நின் படுதிரைப் பணிக்கடல் உழந்த தாளே என்றும் கூறினாரென அறிக. தாள் தாவலுய்யுமோ என்று கூறப்படினும், செங்குட்டுவன் கடலின் கண் சென்று பகைவரை வென்ற செய்தியைக் கூறுதலே இப் பாட்டின் கருத்தாகக் கொள்க.

புதுபு: “நெடுத்தகை! காண்கு வந்தேன்; நின் கடலுழந்த தாள் தாவலுய்யுமோ எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை: காட்சி வாழ்த்து: “நின் கடலுழந்த தாள் தாவலுய்யுமோ என்றதனால் காட்சி வாழ்த்தாயிற்று.

பெயர்: சுடர்வி வேங்கை: “களிறு தன் சினத்தால் செய்த செயலுக்கெல்லாம் வேங்கை காரணமாய் நின்றமையான் இதற்கு, ‘சுடர்வி வேங்கை’ என்று பெயராயிற்று.”

42. தசும்பு துளங்கிருக்கை

இரும்பனம் புடையல் ஈகை வான்கழல்
மீன்தோர் கொட்பின் பணிக்கயம் மூழ்கிச்

கிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளூசி
 நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின்
 அம்புசேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோர்¹ அல்லது 5
 தும்பை குடாது மலைந்த மாட்சி
 அன்னோர் பெரும! நன்னுதல் கணவ!
 அண்ணல் யானை அடுபோர்க் குட்டுவ!
 மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தீஇ
 இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச் 10
 சாந்துபுறத்து எறிந்த தசம்புதுளங் கிருக்கைத்
 தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்டம்
 ஒம்பா ஈகையின் வண்மகிழ் சுரந்து
 கோடியர் பெருங்கிளை வாழ ஆடியல்
 உகையவிர் கலிமாப் பொழிந்தவை எண்ணின் 15
 மன்பதை மருள அரசுபடக் கடந்து
 முந்துவினை எதிர்வரப் பெறுதல் கானியர்
 ஒளிறுநிலை உயர்மருப்பு ஏந்திய களிறார்ந்து
 மான மைந்தரோடு மன்னர் ஏத்தநின்
 தேரோடு சுற்றம் உலகுடன் முய 20
 மாயிருந் தெண்கடல்² மலிதிரைப் பெளவத்து
 வெண்தலைக் குருஉப்பிசிர் உடையத்
 தண்பல வருஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை - செத்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - தசம்பு துளங்கிருக்கை.

இரும்பனம் புடையல் ஈகை வான்கழல்
 மீன்தேர் கொட்டின் பனிக்கயம் முழுகிச்

பாடல் : 1. சேர்ந்தோர். 2. தெண்கழி; தெண்கமலிதிரை

சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ஊசி
 நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின்
 அம்புசேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
 தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி
 அன்னோர் பெரும ! நன்னுதல் கணவ !
 அண்ணல் யானை அடுபோர்க் குட்டுவ !

[1-8]

கரிய பனந்தோட்டினால் கட்டப்பட்ட மாலையினையும், பொன்னால் செய்யப்பட்ட சிறந்த வீரக்கழலினையும் உடையவர்கள் நின் படைவீரர்கள்; மேலும், அவர்கள், இரைக்காக மீனைத் தேடும் சுழற்சியோடு, குளிர்ந்த குளத்தின்கண் முழ்கி எழும் சிச்சிலிப் பறவையின் அலகையொத்த நீண்ட வெள்ளிய ஊசி தைத்ததனால் உண்டான தழும்புகளும் பரந்த வடுக்களும் பொருந்திய மார்பினையும், அம்பு பட்டதனால் உண்டான புண்கள் பொருந்திய உடம்பினையும் உடையராய்த் தம்மொடு பொர வந்தாரை எதிர்த்துப் போர் செய்வதல்லது, பிறொடு தும்பை மாலு சூடிப் போர் செய்யாத மாண்பினையும் உடையராவர்; அத்தகைய வீரர்களின் தலைவனே ! நல்ல நெற்றியினையுடைய சேரமாதேவியின் கணவ ! பெருமை பொருந்திய யானையினை யுடைய, கொல்லும் போரில் வல்ல செங்குட்டுவன் என்னும் பெயரினை உடையோய் ! என்பதாம்.

அருஞ்சாற் போருள் முதலியன : இரு-கரிய. பனை, தோட்டிற்கு ஆகுபெயர். புடையல்-மலை. ஈகை-பொன். வான்-சிறந்த. புடையலும் கழலும் மாட்சியும் உடைய அன்னோர் என இயைக்க. இவர்கள் செங்குட்டுவனுடைய படைவீரர்கள். மார்பினையுடைய அம்புசேர் உடம்பினராய்ச் சேர்ந்தோர் என்றது, அவருடன் பொரவந்த பிறரை. தேர்-தேடும். கொட்பு-சுழற்சி; என்றது, மீனைக் காணும்வரை மேலே வட்டமிட்டுச் சுழன்று நிற்கலை. பனி கயம்-குளிர்ச்சியினையுடைய குளம். சிரல்-சிச்சிலிப் பறவை; இது தன் அலகினை உணர்த்திற்று. பெயர்ந்தன்ன-எழுந்தா லொத்த. சிரல் பெயர்ந்தன்ன என்பதனை, பெயர் சிரலன்ன எனக் கொண்டுக்கூட்டுக. “கயம் முழகிச் சிரல் பெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளுசி என்றது, கயத்திலே முழகிச் சிரல் எழுகின்ற காலத்து அதன் வாயலகை ஒக்கப் புண்களை இழைகொள்கின்ற (தைக்கின்ற) காலத்து, அப்புண்ணின் உதிரத்திலே மறைந் தெழுகின்ற ஊசியென்றவாறு. நெடுவசி என்றது அவ்வுசித்

தழும்பினை. வடு என்றது அப்புண்ணின் வடுவினை." (பழைய
வுரை.) அம்பு, அதன் புண்ணுக்குக் கருவியாகுபெயர்.
உடம்பினர்-உடம்பையுடையவராய்; முற்றெச்சம். சேர்ந்தோர்
அல்லது-சேர்ந்தோரோடு போர் புரிவதல்லது; சேர்ந்தோர் :
படையெடுத்து வந்தோர். தும்பை குடுதல், போர் புரிதற்கு.
அடையாளம். தும்பை சூடாது-விழுப்புண் படாத வீரர்களோடு
போர் புரியாது. மலைந்த-விழுப்புண்பட்ட, தம்மையொத்த சிறந்த-
வீரர்களோடு போர்புரிந்த, இனி, தும்பை சூடாது மலைந்த
என்பதனை, தும்பை சூடி மலையாத என்று விசுவாசம் பூரித்துக்கூட்டிப்
பொருள் கொள்ளலுமாம். மாட்சியாவது, சுத்த வீரர்க்குரிய
பேரான்மை. நுதல்-நெற்றி. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்த-
சிரல், கொட்பினோடு முற்கி பெயர்ந்தன்ன ஊசி தைத்த வசியும்
வடுவும் வாழ் மாட்சியையுடைய உடம்பினராய்ச் சேர்ந்தோர்
எனவும், புடையையும், கழலையும், மாட்சியையும் உடைய
அன்னோர் பெரும! கணவ! குட்டுவ எனவும் கூட்டுக.

மைத்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலம்தரீஇ
இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத்து எறிந்த தசம்புதுளங் கிருக்கைத்.
தீஞ்சேறு வினைந்த மணிநிற மட்டம்
ஓம்பா ஈகையின் வண்மகிழ் சுரந்து
கோடியர் பெருங்கினை வாழ ஆடியல்
உனையவீர் கலிமாப் பொழிந்தவை எண்ணின், [9-15]

வலிமை வாய்ந்த நல்ல போரினை வஞ்சியாது எதிர்பின்று
பொருது வென்ற, தின் வீரர்களுக்கு வெற்றியைத் தந்தாய் ;
இஞ்சியும் மலரும் கலந்து தொடுக்கப்பட்ட புதிய மாலையினை
அணிந்து, மேலே சந்தனம் பூசப்பட்ட கட்டுடம் அசையும்
இடத்தில் உள்ள, இனிய சுவை முதிர்ந்த, நீலமணி போன்ற
சிறத்தியையுடைய கள்ளைத் தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ளாது,
நீ ஈதலால், அவ்வீரர்கட்கும் பாணர் முதலியோர்க்கும் மிக்க
மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கின்றாய்; கூத்தரது பெரிய சுற்றம்
வாழுமாறு, அவர்கட்கு கீனனால் வழங்கப்பெற்றனவாகிய, ஆடிச்
செல்லும் இயல்பினையும், விளங்குகின்ற பிடரியினையும், மனச்
செருக்கினையுமுடைய குதிரைகளை எண்ணிக் கணக்கிட்டால்,
(அவை புணரியிற் பலவே) என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : மைந்து-வலிமை; வஞ்சியாது எதிர்நின்ற பொருள் போராதலால், 'கல்லமர்' என்றார்; அமர்-போர், கடந்து-வஞ்சியாது எதிர்நின்ற பொருது வென்று. வலம் தரீஇ-வெற்றியினைத் தந்து. இஞ்சிவி-இஞ்சியும் வீயும்; உம்மைத் தொகை; வி-பூ. விராய-கலந்து கட்டிய. பைந்தார்-புதுமாலை. பூட்டி-கட்டுதல்தின் கழுத்தில் கட்டி. சாந்து-சந்தனம். புறத்து-மேற்புறத்து. எறிந்த-பூசிய. தசம்பு-கட்டுடம். துளங்கு-அசைகின்ற. இருக்கை-இருப்பிடத்திலுள்ள. "இஞ்சிவி விராய பைந்தார் பூட்டிச் சாந்து புறத்தெறிந்த என்றது, மது நுகர்வுழி இடையிடைக் கறித்து (கடித்து) இன்புறதற்பொருட்டு இஞ்சியும், மோந்து இன்புறதற்பொருட்டுப் பூவுமாக விரவித் தொடுத்த மாலையினைப் பூட்டி, அவ்வாறு பயன்கோடற்கு (மோந்து இன்புறதற்கு)ச் சாந்தும் புறத்தெறிந்த என்றவாறு தசம்பு துளங்கிருக்கை என்றது, தன் களிப்பு (போதை) மிகுதியால் தன்னை உண்டார் உடல்போல அத்தசம்பிருந்து ஆடும்படியான இருப்பு என்றவாறு. இச்சிறப்பான் இதற்கு, 'தாம்பு நுளங்கிருக்கை' என்று பெயராயிற்று." என்பது பழையவுரை. போதை மிகுதியால் கள் இருக்கும் குடமும் அசைந்ததென்க. திஞ்சேறு-இனிய சுவை. வினைந்த-முதிர்ந்த. மட்டம்-கள். ஒம்பாமையாவது, தனக்கென்று தனியே எடுத்து வைத்துக்கொள்ளாமை. ஈகையின்-ஈகையால். மகிழ்-மகிழ்ச்சி. கோடியார்-கூத்தர். கிளை-சுற்றம். உளை அவிர் என்பதை அவிர் உளை என மாறாக. அவிர் தல்-விளங்குதல். உளை-பிடரி. கவி-மனச்செருக்கு. மா-குதிரை. வலந்தாரீஇ சுரந்து பொறிந்தவையாகிய கலிமா எண்ணின் எனவும், பூட்டி எறிந்த தசம்பு துளங்கு இருக்கையிலுள்ள மட்டம் ஈகையின் மகிழ் சுரந்து எனவும் கூட்டுக.

மன்பதை மருள அரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை எதிர்வரப் பெறுதல் காணியர்
ஒளிநுதிலை உயர்மருப்பு ஏந்திய களிநூர்ந்து
மான மைந்தரொடு மன்னர் ஏத்தநின்
தேரொடு சுற்றம் உலகுடன் மூய
மாயிருந் தெண்கடல் மலிதிரைப் பெளவத்து
வெண்தலைக் குருஉப்பிசர் உடையத்
தண்பல வருஉம் புணரியின் பலவே.

மக்கள் கூட்டம் வியக்கும்படியாகப் பகைபரசரை அழித்து வென்று, மேலும் தாம் செய்வதற்குரிய போர்த்தொழில், தம்மை எதிர்நோக்கி வருதலைக் காணும்பொருட்டு, நின்தோர் வீரர்களோடு பிற போர்ப்படைகளும் உலகமெல்லாம் நெருங்கி நின்றனர் ; அக் காட்சியைக் கண்டு, விளங்குகின்ற நிலையினை யுடைய உயர்ந்த கொம்புகளையுடைய யானைகளின்மீது ஏறிச் செல்லும் மானமிக்க வீரர்களோடு பிற மன்னரும் புகழ்ந்தேத்தினர் ; இவ்வாறு நின் தேரோடு சுற்றம் மோய்த்து நிற்க, மைந்தரோடு மன்ன ஏத்த, நீ கரிய பெரிய தெளிந்த கடலினது மிக்க அலைகளையுடைய நீர்ப் பரப்பின்கட் சென்று, வெள்ளிய நுரையினை மேலே கொண்டுள்ள அவ்வலைகள் நுண்ணிய சிறுசிறு திவலைகளாக உடையுமாறு செய்தாய் ; அங்ஙனம் அவை உடைய, மேலும் குளிர்த் பல அலைகள் தோன்றிக்கொண்டே இருந்தன ; அவ்வலைகளினும் பலவாகும் நீ கோடியர்க்கிந்த குதிரைகள், என்பதாம்.

அருளுயர் யோருள் முதலியன : கடந்து காணியர் தேரோடு சுற்றம் மூய, களிறார்ந்து செல்லும் மைந்தரோடு மன்னர் அதைக் கண்டு ஏத்த, நீ கடல் பௌவத்து வெண்தலை உடையச் சென்றாய் ; அங்ஙனம் உடைய மேலும் பலவாக வருஉம் புணரியிற் பல எனக் கூட்டுக. மன்பதை-மக்கள் கூட்டம். மருள-வியக்கும்படி. அரசு: பகைபரசர். பட-அறிய. கடந்து-வஞ்சியாது பொருது வென்று. முத்து வினை-இனி வரக்கடவன வாகிய போர்கள். காணியர்-காணும்பொருட்டு. ஒளிறு-விளங்குகின்ற. மருப்பு-கொம்பு. ஊர்ந்து-ஏறிச் செலுத்தி. மைந்தர்-வீரர்: இவர்கள், செங்குட்டுவனின் பகைவரைச் சேர்ந்தவர்கள். மன்னர்: பகை மன்னர். தன்னை எதிர்க்கும் மன்னரையெல்லாம் அழித்து வெற்றிகொள்ளும் செங்குட்டுவனின் போராற்றலைக் கண்ட பிறமன்னரும் மைந்தரும் அத்தகைய அவன் ஆற்றலை வியந்து புகழ்ந்தேத்தினர் என்பதாம். தேர்: தேரிலுள்ள வீரரை உணர்த்திற்று. சுற்றம்-பிற படைகள். உடன்-முழுவதும். மூய-மோய்த்து நிற்க. மா இரு-கரிய பெரிய. மவி-மிக்க. பௌவம் என்பது ஈண்டுக் கடலின் மேற்பரப்பினை உணர்த்திற்று. 'வெண்தலை' என்பதில், வெண்மை பண்பாகு பெயராய் நுரையினை உணர்த்த, வெண்தலை என்பது பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், வெள்ளிய நுரையினைத் தம்மேலே கொண்டுள்ள அலைகளை உணர்த்திற்றென்க. குரு-பிறம். பிசீர்-நுண்ணிய திவலைகளாக. உடைய என்பதன் பின் உடையுமாறு 'செங்குட்டுவன் செல்ல' என்னுஞ் சொற்களை வருவித்துரைக்க. தன்-குளிர்த். புணரி-அலை.

புறவு: "பெரும ! கணவ ! குட்டுவ ! கோடியர் கிளை வாழ
நீ மாப்பொழிந்தவை எண்ணின், புணரியிற் பல என வினை
முடிவு செய்க."

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது அவன் கொடைச் சிறப்பும்
வென்றிச் சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று." (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

43. ஏறு ஏணி

கவரி முச்சிக் கார்விரி கூந்தல்
ஊசல் மேவல் சேயிழை மகளிர்
உரல்போல் பெருங்கால் இலங்குவாள் மருப்பின்
பெருங்கை மதமாப் புகுதின் அவற்றுள்
விருந்தின் வீழ்பிடி எண்ணுமுறை பெருஅக் 5
கடவுள் நிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை
வடதிசை எல்லை இமய மாகத்
தென்னங் குமரியொடு ஆயிடை அரசர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமம் ததைய ஆர்ப்பெழச்
சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவின் அழித்த 10
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ !
இரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெயல் ஒளிப்பக்
குன்றுவறம் கூரச் சுடர்சினம் திகழ
அருவி அற்ற பெருவறல் காலையும்
அருஞ்செலல் பேராற்று இருங்கரை உடைத்துக் 15
கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
வரைவில் அதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்கிறந்து
ஆர்கலி வானம் தளிசொரிந் தாஅங்கு
உறுவர் ஆர ஓம்பாது உண்டு
நகைவர் ஆர நன்கலம் சிதறி 20

ஆடுகிறை அறுத்த நரம்புசேர் இன்குரல்
 பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக,
 துய்வீ வாகை நுண்கொடி உழிஞை
 வென்றி மேவல் உருகெழு சிறப்பின்
 கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பேறுக, 25
 மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
 கண்டி நுண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்தும்
 அகவலன் பெறுக மாவே என்றும்
 இகல்வினை மேவலை யாகலின் பகைவரும்
 தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொனை முழவின் 30
 தொலையாக் கற்பிநின் நிலைகண் டிகுமே ;
 நிணம்சுடு புகையொடு கனல்சினம் தவிராது
 நிரப்பகல்பு அறியா ஏறு ஏணி
 நிறைந்து நெடிதிராத் தசம்பின் வயிரியர்
 உண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின் 35
 வண்கை வேந்தே! நின் கலிமகி ழானே.

துறை - இயல்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணரும் துக்கும் அது.

பேயர் - ஏறு ஏணி.

கவரி முச்சிக் கார்விரி கூந்தல்
 ஊசல் மேவல் சேயிழை மகளிர்
 உரல்போல் பெருங்கால் இலங்குவாள் மருப்பின்
 பெருங்கை மதமாப் புகுதரின் அவற்றுள்
 விருந்தின் வீழ்பிடி எண்ணுமுறை பெருஅக்
 கடவுள் நிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை
 வடதிசை எல்லை இமய மாகத்

தென்னங் குமரியொடு ஆயிடை அரசர்
முரசடைப் பெருஞ்சமம் ததைய ஆர்ப்பெழச்
சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவின் அழித்த
போராடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ! [1-11]

சிவபெருமானாகிய முழுமுதற் கடவுள் நிலைபெற்றுள்ளதும், கற்கள் உயர்ந்த நெடிய பக்கமலைகளைக் கொண்டதுமாகும் இமய மலை; அம்மலையில், உச்சிக்கொண்டையினை யுடைய கவரி மயிர் போன்ற கருமை பரந்த கூந்தலினையும், செம்பொன்னாலாகிய அணிகலங்களை யுமுடைய பெண்கள் ஊசலை விரும்பி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்; அந்நிலையில், உரல்போன்ற பெரிய கால் களையும், விளங்குகின்ற வெள்ளிய கொம்புகளையும், பெரிய துதிக்கையினை யுமுடைய மதயானைகள் வருதலுண்டு; அங்ஙனம் வரின், அவற்றுள் புதிய, தம்மால் விரும்பத்தக்க பெண்யானை களைமட்டும் அப்பெண்கள் எண்ணுவர்; ஆனால், அவர்கள் எண்ணுமுறைக்கு அடங்காத அளவில் அவ்யானைகளின் எண்ணிக்கை யிருக்கும்; இவ்வாறு எண்ணிலடங்காத யானைகளைக் கொண்ட இமயமலை வடதிசைக்கண் எல்லையாக, தெற்கெல்லையாகிய குமரியொடு அவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நிலத்திலுள்ள அரசர் களது முரசினையுடைய பெரிய போர் சிதையவும் தின்சேனையில் வெற்றியாரவாரம் எழவும், புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட பல நாடுகளை அவற்றின் பழைமையான அழகினை அழித்த, போரில் பகைவரைக் கொல்லுதலையுடைய சேனைகளையும், பொன்னுற் செய்யப்பட்ட மாலையினையும் உடைய செங்குட்டுவ, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் யோருள் ஈதலியன்: கவரி-கவரிமானின் மயிர் போன்ற. முச்சி-உச்சிக்கொண்டை. கார்-கருமை. கவரிக் கூந்தல் என இயைக்க. மேவல்-விரும்புதலையுடைய. சேயிறை (செம்மை+இறை) என்பதில், செம்மை என்பது பண்பாகு பெயராய்ச் செம்பொன்னை உணர்த்திற்று. இறை-அணிகலம். வாள்-வெண்மையான. மா-யானை. விருத்தின்-புதுமையையுடைய. வீழ் பிடி-சேயிறை மகளிரால் விரும்பத்தகும் பெண் யானைகளை. மகளிர் எண்ணுமுறை பெறாஅ என இயைக்க. கடவுள்-சிவ பெருமான். நிலைய-நிலைபெற்றுள்ள. வரை-பக்கமலையினையுடைய. இமயம் வடதிசை எல்லையாக. அவ்+இடை=ஆயிடை-அவ் விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நிலத்திலுள்ள சமம்-போர். ததைய-சிதைய. ஆர்ப்பு-வெற்றியாரவாரம். கவின்-அழகு. போர் அந்-போரில் பகைவரைக் கொல்லுகின்ற. பொலந்தார்-பொன்னு லாகிய மாலையினை அணிந்த. மகளிர் பிடிக்கை எண்ணின்

எண்ணுமுறை பெருஅக் கடவுள் நிலைய இமயம் குமரி அவ்விடை அரசர் நாட்டைக் கவின் அழித்த குட்டுவ எனக் கூட்டுக. மகளிர் பிடிக்கீர் மட்டும் எண்ணுதற்குக் காரணம் அவற்றின் நடை, தங்கள் நடையினை ஒத்திருத்தலெனவும், எண்ணுமுறை பெருமைக்குக் காரணம், பிடிகள் எண்ணிக்கையில் அத்தனை மிகுந்திருத்தமை எனவும் அறிக.

இரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெயல் ஒளிப்பக்
குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினம் திகழ
அருவி அற்ற பெருவறல் காலையும்
அருஞ்செலல் பேராற்று இருங்கரை உடைத்துக்
கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
வரைவில் அதிர்ச்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்து
ஆர்கலி வானம் தளிசொரிந் தா அங்கு
உறுவர் ஆர ஓம்பாது உண்டு
நகைவர் ஆர நன்கலம் சிதறி,

[12-20]

பெரிய மழை பெய்யாது நீங்கினமைபால், பெரிய முங்கில்கள் வாடின; சூரியன் வெம்மை மிக்கு விளங்குவதால், மலைகள் பசும்புல்லுமின்றி வறட்சி மிக்கன; இவ்வாறு அருவிகளெல்லாம் வற்றிய பெரிய வறட்சிக் காலத்தும், பேரோசையுடைய மேகம், கணக்கில்லாது அதிர்ந்தொலித்துப் பெய்யுத்தொழிலில் மிகுந்து, வேகமாக நீர் செல்லுதலையுடைய பேராற்றின் பெருங்கரையினை உடைத்து, புதிய ஏரினைப் பூட்டி உழும் உழவர்கள் கொன்றை மலரைச் சூடுமாறு மழை பொழிந்தாற்போன்று, கின்னை அடைத்தவர்கள் நிரம்ப உண்ணுமாறு அவர்களோடு உடனிருந்து உண்பாய்; உனக்கென்று சிறிதும் வைத்துக்கொள்ளமாட்டாய்; தம் இசை முதலியவற்றால் மகிழ்ச்சியினை உண்டாக்கும் பாணர் முதலியோர் நிறையப் பெறுமாறு சிறந்த அணிகலங்களை வாரி இறைப்பாய்; இவ்வாறு உண்டு சிதறி, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் ஞநவீயன : இரும்பணை-பெரிய முங்கில். திரங்க-வாட. பெயல்-மழை; தொழிலாகுபெயர். குன்றுவறங் கூர்தலாவது, பசுமை நீங்கி வறட்சியுறதல். சுடர்-சூரியன்.

சினந்திகழ்தலாவது, வெம்மை மிகுதல்; வெம்மை மிகுதியைச் சினமாகக் கூறுவது நூல்வழக்கு. வறல்-வறட்சி. அருஞ்செலல்-நீர் வேகமாகச் செல்லுதலையுடைய. பேராறு: ஓராறு. கடி ஏர்-ஓராண்டில் முதல்முதலாகக் கட்டும் ஏர். பூட்டுநர்-பூட்டி உழும் உழவர். கடுக்கை-கொன்றைப் பூவினை. மலைய-சூட. வரைவு இல்-கணக்கில்லாத. அதிர்சிலை முழங்கி-அதிர்ந்து பேரோசை செய்து; சிலைத்தல்-ஒலித்தல். பெயல் சிறந்து-பெய்யுந் தொழிலில் மிக்கு. ஆர்கலி-ஓசையினைபுடைய. வானம்-மேகம். தளி-நீரினை. உறுவர்-அடைந்தோர். ஆர-மிறைய உண்ண. ஒம்பாது-உனக் கென்று பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளாமல். நகைவர்-மகிழ்ச்சியினை உண்டாக்குவோர்; அவர், புலவர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர். சிதறி என்பது செங்குட்டுவனின் கொடை மிகுதியை உணர்த்தும்.

திரங்க கூர அற்ற காலையும், வானம் கரை உடைத்துக் கடுக்கை மலைய பெயல் சிறந்து தளி சோரிந்தாங்கு உண்டு சிதறி எனக் கூட்டுக.

ஆடுசிறை அறுத்த நரம்புசேர் இன்குரல்
பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக,
துய்வீ வாகை நுண்கொடி உழிஞை
வென்றி மேவல் உருகெழு சிறப்பின்
கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பெறுக,
மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
கண்டி நுண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்தும்
அகவலன் பெறுக மாவே என்றும், [21-28]

அசைகின்ற சிறகுகளையுடைய கின்னரப் பறவையை வென்ற யாழினது நரம்பிசையோடு சேர்ந்தொலிக்கும் இனிய குரலால் பாடுகின்ற கூத்தியர் பல பெண்யானைகளைப் பெறுவார்களாக என்றும்,

மெல்லிய வாகைமலர் மாலையும் நுண்ணிய கொடியாகப் படரும் உழிஞைமலர் மாலையுமாகிய இவ்விரண்டினையும் அணிந்தவரும், வெற்றியை விரும்புவரும், பகைவர்சுக்கு அச்சம் தரும் சிறப்பினை உடையவரும், பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளையடிப்பவருமாகிய வீரர்கள் எதிரிகளைக் கொல்லும் ஆண்யானைகளைப் பெறுவார்களாக என்றும்,

முதலில் ஊர்ப்பொதுவிடங்கட்குச் செல்வர் ; பின் அங்கிருந்து தெருக்களில் நுழைந்து, துண்டிக்கப்பட்ட நுண்ணிய கோலினைத் தம் கையிற் கொண்டு, மின்போர்க்களச் சிறப்பினை வாழ்த்திப் பாடும் பாணன் குதிரைகளைப் பெறுவானாக என்றும் கூறி, என்பதாம்.

அருஞ்சிறப் போருள் முதலியன : சிறை : சிறகுகளையுடைய கின்வரமென்னும் ஒருவகைப் பறவை; சினையாகு பெயர்; இஃது இசையில் வல்லது என்று கூறுவர். இக்கின்வரத்தின் இசையினும் யாழிசை சிறந்திருத்தலின், 'அடுசிறை அறுத்த' என்றார்; அறுத்தல்-வெல்லுதல். நரம்பு : அதனையுடைய யாழுக்குச் சினை யாகு பெயர். விறலியர்-கூத்தியர். பிடி-பெண்யானை. துய்-மென்மை; பூவின் கடுவேயுள்ள உகையென்னும் உறுப்புமாம். வி-பூ. மேவல்-விரும்புதல். உருகெழு-அச்சம் தோற்றுவிக்கின்ற, சிறப்பினையுடைய. கொண்டி-கொள்ளை. மள்ளர்-வீரர். மன்றம்-ஊர்ப் பொதுவிடம். படர்ந்து-சென்று. மறுகுசிறை-தெருவின் பக்கம். கண்டித்தல்-துண்டித்தல்; கணுவென்றும் கூறுவர். நுண்கோல்-மாத்திரைக்கோல் என்றும், பிறப்புணர்த்துங்கோல் என்றும் கூறப்படும்; இதைப் பாணர்கள் தம் கையில் பிடித்துக் கொண்டு வாழ்த்துதல் மரபாகும். அகவலன்-பாணன். மா-குதிரை.

பிடி பெறாக என்றும், களிறு பெறாக என்றும், மா பெறாக என்றும் இகல்வினை மேவலையாகலின் என மேலே தொடரும்.

இகல்வினை மேவலை யாகலின் பகைவரும்
தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொனை முழுவின்
தொலையாக் கற்புநின் நிலைகண் டிகுமே ;
நிணம்சுடு புகையொடு கனல்சினம் தவிராது
நிரம்பகல்பு அறியா ஏறு ஏணி
நிறைந்து நெடிதிராத் தசும்பின் வயிரியர்
உண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்
வண்கை வேந்தே!நின் கலிமகி ழானே. [29-36]

நீ போர்ச் செயலை விரும்புவாய் ; அதனால் மின் பகைவரும் அடக்க முடியாது புகழ்ந்த, அறியாத கல்வியை உடையவனே! நீ பாணர் முதலியோர்க்குக் கொடுப்பதற்காக மிணத்தினைச் சுடுவாய் ; அச்செருப்பு, புகையுடன் கூடியதாய் வெம்மை உடையதாய் ; கொடையமைந்த கையினையுடைய வேந்தே !

நிறைதலும் குறைதலும் அறியாததும், கோக்காலியில் வைக்கப் பட்டதும், நிறைந்து நெடுநேரம் இல்லாததுமாகிய குடத்தினின்றும் முகந்து கூத்தர்கள் எவ்வளவு உண்டாலும், அங்ஙனம் உண்டதனால் ஒழியாத கள்ளினையும், மந்தகநியாய் ஒல்த்தலையுடைய முழவினையும் உடைய நின் திருவோலக்கத்தினைக்கண் நின் செல்வநிலையினைக் கண்டோம், என்பதாம்.

அருஞ்சேர் போருள் முதலியன : இகல்வினை-போர்ச் செயல். மேவலை-விரும்புதலை உடையாய்; விரும்புதற்குக் காரணம், போரில் பகைவரை வென்று பெறும் பிடி, களிறு, மா முதலிய வற்றை விறலியர், மள்ளர், அகவலன் ஆகியோர்க்கு ஈதலா மென்க. செங்குட்டுவனின் போர்வன்மை, போரில் பெறும் அரும்பொருள்களையெல்லாம் வரையாது வழங்கும் வண்மை, தொலையாக் கல்வி முதலியவற்றால் தம் உள்ளத்துத் தோன்றிய வியப்பினையும் மதிப்பினையும் அடக்க இயலாது பகைவரும் புகழலாயினர் என்பதாம். தூங்குகோனை-மந்த இசை. முழவினையும் கள்ளினையுமுடைய கலிமகிழ் என இயைக்க. கற்ப-கல்வியை உடையவனே; தொலையாக் கற்ப என்றது பெயர் கால்திரையாய் நின்றது. கற்பு-கல்வி. கண்டிதும்-கண்டோம்.. சுடுதல்-சமைத்தல். சினம்-வெம்மை. வருவோர்க்கெல்லாம் எந்நேரமும் சமைத்து வழங்கிக்கொண்டே இருத்தலால், கனல் சினம் தவிரா தாயிற்றென்க; தவிராது-தவிராதாக; எச்சத்திரிபு. நிரம்பு-நிரம்புதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நிரம்பு அகல்பு அறியாத் தசம்பு, ஏறு ஏணியிலுள்ள தசம்பு, தவாத் தசம்பு எனக் கூட்டுக. ஏறு ஏணி-கோக்காலி; என்றது, குடங்களை வைப்பதற்காக முக்கோண வடிவிலோ நாற்கோண வடிவிலோ இரண்டு மூன்று தட்டுக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ள நிலை; சிற்சில புகைவண்டி. நிலையங்களில் இத்தகைய நிலைகளில் குடிதண்ணீர்க் குடங்கள் வைத்திருப்பதைக் காணலாம். வயிரியர் பருகிக்கொண்டே இருத்தலால், நிரம்பறியா என்றும், செங்குட்டுவன் பணியாட்கள் மேலும் மேலும் அக்குடங்களை நிரப்பிக்கொண்டே இருத்தலால், அகல்பறியா என்றும், இவ்வாறு நிரப்ப நிரப்ப உடனுக்குடன் உண்டு தொலைத்தலால் நிறைந்து நெடிதிரா என்றும் கூறினார். தசம்பு-குடம். வயிரியர்-கூத்தர். தவா-நீங்காத, ஒழியாத. வண்மை-கொடை. கலிமகிழ்-திருவோலக்கம்; என்றது கொலுமண்டபத்தினை; மகிழான் என்பது உருபு மயக்கம்.

கற்ப! வேந்தே! கனல் சினம் தவிராதாக, ஏணியிலுள்ள அறியா இராத் தசம்பின் தவாக் கள்ளினையும் முழவினையும்

உடைய நின் கவிமயிழின்கண் நின் நிலை கண்டிதும் எனக் கூட்டுக.

நாடி : “குட்டுவ! தொலையாக் கற்ப! வேந்தே! நின் கவிமயிழின்கண்ணே நின் நிலை கண்டேம் என மாறிக் கூட்டி உரைக்க. வேந்தேயென்னும் விளி, முன்னின்ற விளிகளோடு கூடுதலின் மாறியிற்று.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் செல்வ மகிழ்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

பேய் : ஒரு ஏணி : “ஏறு ஏணியென்றது கோக்காவி. அதனை ஏறு ஏணியென்று வெளிப்படுத்த நிறப்பான் இதற்கு, ‘ஒரு ஏணி’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

(குறிப்பு : மேலே ஏறதற்குப் பயன்படும் கருவியாகிய ஏணி யினின்றும் இதனைப் பிரித்துணர்தற்கு, ‘ஏறு’ என்னும் அடைமொழி சேர்த்துக் கூறியிருப்பதே, வெளிப்படை அல்லது வெளிப்படுத்தல் என்று கூறப்படும்.)

44. நோய்தபு நோன்றொடை

நிலம்புடைப் பன்ன ஆர்ப் பொடுவிசம்பு துடையு
வான்றோய் வெல்கொடி தேர்மிசை நுடங்கப்
பெரிய வாயினும் அமர்கடந்து பெற்ற
அரிய என்னுது ஒம்பாது வீசிக்
கலம்செலச் சுரத்தல் அல்லது கனவினும் 5
களைகெள அறியாக் கசடில் நெஞ்சத்து
ஆடுநடை அண்ணல்! நிற்பாடுமகள் காணியர்
காணி வியரோநிற்புகழ்ந்த யாக்கை
முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றொடை ;
நுண்கொடி உழிஞை வெல்போர் அறுகை 10
சேண னாயினும் கேளென்¹ மொழிந்து

புலம்பெயர்ந்து ஒளித்த களையாப் பூசற்கு
 அரண்கள் தாவுநீஇ அணங்குநிகழ்ந் தன்ன
 மோகூர் மன்னன் முரசம் கொண்டு
 நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுதல் தடிந்து 15
 முரசுசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
 ஒழுகை உய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
 வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை
 கவலை கவற்றும் குராலம் பறந்தலை
 முரசுடைத் தாயத்து அரசுபல ஓட்டித் 20
 துளங்குநீர் வியலகம் ஆண்டினிது கழிந்த
 மன்னர் மறைத்த தாழி
 வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வண்ணமும் துக்கும் அது

பேயி - நோய்தபு நோன்றொடை

நிலம்புடைப் பன்னஆர்ப் பொடுவிசம்பு துடையு
 வான்தோய் வெல்கொடி தேர்மிசை நுடங்கப்
 பெரிய வாயினும் அமர்கடந்து பெற்ற
 அரிய என்னுது ஒம்பாது வீசிக்
 கலம்செலச் சுரத்தல் அல்லது கனவினும்
 களைகென அறியாக் கசடில் நெஞ்சத்து
 ஆடுநடை அண்ணல்! நின் பாடுமகள் காணியர்,
 காணி வியரோநிற் புகழ்ந்த யாக்கை
 முழுவளி துஞ்சு நோய்தபு நோன்தொடை [1-9]

தேரினீமீது கட்டப்பட்ட வேற்றிக் கொடி, ஆகாயத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு வாடீப் பொருந்தி அசையா நிற்க, மிலத்தை அடித்தாற் போன்ற ஆரவாரத்தோடு போரினை வென்று பெற்ற பொருள்கள் பெரியவையாயினும், அவற்றைப் பெறுதற்கரிய பொருள்கள் என்று கருதாமலும் தனக்கு வேண்டுமென்று பாதுகாத்துக்கொள்ளாமலும் பாணர் முதலியோர்க்கு வழங்குவாய்; இவ்வாறு, பிறர்க்கு நீ அணிகலங்களை மிகுதியாகக் கொடுத்தலன்றி, பிறரிடம் நீ சென்று, 'எனக்குற்ற துன்பத்தை நீக்குவீராக' என்று கனவிலும் கூறியறியாத, குற்றமற்ற நெஞ்சினையும் வேற்றிப் பெருமிதம் அமைந்த நடைபிணையுமுடைய பெரியோனே! விரர்கள் புகழ்தற்குரிய நினது உடம்பாகிய, முழுவலிமை பொருந்தியதும் நோயற்றதுமாகிய வலிய தொடையினை, நின்னாப் புகழ்ந்து பாடும் பெண் காண்பாளாக, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் ஞாலியன்: புடைப்பன்ன-அடித்தாற் போன்ற. ஆர்ப்பு-ஆரவாரம். விசம்பு-வானத்தை. துடையு-துடைத்து. நுடங்க-அசைய. அமர் கடந்து-போரை வென்று. ஒம்பாது-தனக்கென்று பாதுகாத்துக் கொள்ளாது. கலம் செல்-அணிகலங்கள் தன் கையை விட்டுச் செல்லுமாறு. கசடு-குற்றம். ஆடு நடை-வேற்றியைப் புலப்படுத்தும் நடை. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தோனே. பாடுமகள்-பாணிச்சி. காணியர்-காண்பாளாக. காணிலியர்-காணுநிருப்பதாக; இருபத்து மூன்றாம் அடியிலுள்ள, 'காடு' என்பதற்கு இதனைப் பயனிலையாக்கிக் காடு காணிலியர் என முடிக்க. யாக்கை-உடம்பு. துஞ்சு-பொருந்திய. தபு-நீங்கிய. நோன்மை-வலிமை. தொடை-உடம்பு. எழுவகைத்தாதுக்களால் யாக்கப்பட்டது யாக்கையானுபோல, அத்தாதுக்களால் தொடுக்கப்படுவது தொடையெனக் காரணப் பெயராய். உடம்பை உணர்த்திற்றென்க.

தேர்மிசை வெல்கொடி நுடங்க ஆர்ப்பொடு அமர்கடந்து பெரியவாயினும் அரியவென்னுது விசிச் சுரத்தல் அல்லது அறியா நெஞ்சத்து அண்ணல்! நின் யாக்கையாகிய நோன் தொடையினைப் பாடுமகள் காணியர்; காடு (23) காணிலியர் என முடிக்க.

நுண்கொடி உழிஞை வெல்போர் அறுகை
சேண னாயினும் கேளென மொழிந்து
புலம்பெயர்ந்து ஒளித்த களையாப் பூசற்கு
அரண்கள் தாவுறீஇ அணங்குநிகழ்ந் தன்ன

மோகூர் மன்னன் முரசம் கொண்டு
நெடுமொழி பணித்தவன் வேட்புமுதல் தடிந்து
முரசுசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
ஒழுகை உய்த்த, [10-17]

நுண்ணிய கொடியினையுடைய உழிகை மாலைபைத் தரித்த,
வெல்லும் போரினையுடைய அறுகை என்பான் நெடுந்தாரத்தி
லிருந்தான்; ஆயினும் அவனை நின் நண்பனெனச் சொல்லிக்
கொண்டாய்; அவன் மோகூர் மன்னனாகிய நன்னாட்டம் போர்
புரிந்து தோற்றதனால், தன் நாட்டைவிட்டு ஓடி ஒளிந்துகொண்
டான்; அவனது நக்க முடியாத துன்பத்தை நீக்குதற்காக,
தெய்வம் தோன்றி வருத்தினுற்போன்ற வருத்தத்தினைச் செய்யும்
அம்மோகூர் மன்னனுடைய அரண்களை அழித்து அவனது
வெற்றி முரசினையும் கைக்கொண்டாய்; அவன் தன்னைப்
புகழ்ந்து பேசும் சொற்களை அடக்கினாய்; அவனது காவல் மர
மாகிய வேம்பினது அடிமரத்தினை வெட்டி, அதனை முரசம் செய்
வதற்கு ஏற்றவாறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி, அவற்றை ஒரு
வண்டியில் ஏற்றி, அதில் பல ஆண்டுகளைப் பூட்டிச்
சேலுத்திய, ஆடுநடை அண்ணல் (7) என இயைக்க.

அருஞ்சொற் பொருள் நுதலியன: உழிகை-ஒருவகைக் கொடி;
அது முதலாகு பெயராய்த் தன் மலரை உணர்த்த, அது சினையாகு
பெயராய் மாலைபை உணர்த்தி நின்றது; இஃது இருமடியாகு
பெயர். பகைவர்களின் மதிலை முற்றுகையிட்டுப் போர்புரியும்
வீரர்கள் இம்மாலைபை அணிந்து கொள்வது மரபு. "அறுகை
என்பான், மோகூர் மன்னனுக்குப் பகையாய்ச் சேரனுக்கு
நட்பாயிருப்பானோர் குறுகில மன்னன்" என்று பழையபுரை
கூறும். சேணன் தாரத்திலிருப்பவன். கேள்-நண்பன். புலம்
பெயர்ந்து தன் நாட்டைவிட்டு நீங்கி. பூசல்-துன்பம். அரண்-
கோட்டையும் மதிலும் அகழியும் காவற்காடும் முதலாயின.
தாவறி இ-அழித்து. அணங்கு நிகழ்தனன்-தெய்வமே எதிர்
கின்ற வருத்தினுற்போன்று. மோகூர் மன்னன்: நன்னன் என்னும்
ஒரு சிற்றரசன். நெடுமொழி-தன்னை உயர்த்திக் கூறிக்கொள்ளும்
சொற்களை. பணித்து-அடக்கி. வேம்பு: நன்னனது காவல் மரம்.
முதல்-அதன் அடிமரம். தடிந்து-வெட்டி. முரச்சி-முற்றுவீத்து;
என்பது, முரசு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அதனை வெட்டி
என்பதாம். ஒழுகை - வண்டி. உய்த்த - சேலுத்திய. உய்த்த
அண்ணல் (7) எனக் கூட்டுக.

“முரசு செய முரச்சி என்றது, அங்வேம்பினை முரசாகச் செய்யும்படி முற்றுவித்து என்றவாறு” என்றும், “முற்றுவித்தலாவது ஒழுகையேற்றலாம்படி துண்டங்களாகத் தறிப்பித்தல். களி நென்றது மோகூர் மன்னன் களிற்றினை. களிறு பல பூட்டி என்றது, அவனேறும் யானைகளை அவனை அவமதித்துச் சாட்டிற்குக் (வண்டிக்கு) கடாவோபாழியாகப் (கடாக்களுக்கு ஒப்பாகப்) பூட்டி என்றவாறு” என்றும், “ஒழுகை உய்த்த ஆடுகடை யண்ணல் எனக் கூட்டுக” என்றும் பழையவுரை கூறும்.

அறுகையைக் கேளேன மொழிந்து, அவன் ஒளித்த பூசலைக் களைதற்காக, அரண்கள் தாவுற்றி முரசங் கொண்டு பணித்து தடிந்து முரச்சி பூட்டி உய்த்த அண்ணல் எனக் கூட்டுக.

.....கொழுவில் பைந்துணி
வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை
கவலை கவற்றும் குராலம் பறந்தலை
முரசுடைத் தாயத்து அரசுபல ஓட்டித்
துளங்குநீர் வியலகம் ஆண்டினிது கழிந்த
மன்னர் மறைத்த தாழி
வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

[17-23]

பஞ்சின் நுவிபோன்ற உச்சிக்கொண்டை பொருந்திய தலை யினை யுடைய ஆண் கூகையானது, கொழுப்பில்லாத பசிய மாமிசத்துண்டை வைத்த இடத்தினை மறந்துவிட்டது; அதனால் பெண் கூகை அதனை மிகவும் வருத்திற்று; இத்தகைய கூகைகளை யுடைய சுடுகாட்டினையும், முரசங்களையுடையவரும், பரம்பரையாக அரசவரிமையினைப் பெற்றவருமாகிய மன்னர்கள் பலரைப் போரில் புறங்கொடுத்து ஒட்ச்செய்து, அசைகின்ற நீரினையுடைய கடலால் குறப்பட்ட பரந்த உலக முழுவதையும் இனிதுற ஆண்டு இறந்த பேரரசர்களை மறைத்துத் தம்மகத்தே கொண்டிருக்கும் பாளைகளையும் உடைய, வன்னிமரம் பொருந்திய மன்றத்தோடு விளங்குகின்ற காடு, (தன் யாக்கையாகிய தோன்றொடையினைக் காணியிரோ) என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருங் ஞாபியன: கொழுஇல்-கொழுப்பில்லாத, பைத்துணி-பசுமையான மாமிசத் துண்டு. வைத்த தலை என்ற பாலது வைத்தலையேன விகாரப்பட்டது; வைதலை என்னும்

வினைத்தொகை துய்த்தலை என்னும் எதுகை நோக்கி, வைத்தலை என்னுயிற்று எனினுமாம். துய்-பஞ்சின் நுநி; அஃது உவமவாகு பெயராய், அதுபோன்ற உச்சிக் கொண்டையினை உணர்த்தி நின்றது. கூகை-கோட்டான். கவலை கவற்றும்-கவலையைச் செய்யும்; கவற்றும் என்பது ஈண்டுச் செய்யும் என்னும் பொருள் பட நின்றது. குரால்-பெண் கோட்டான். அம் : சாரியை. பறந்தலை-சுடுகாடு; “பறந்தலை என்றது இடுகாட்டிற் பிணஞ்சுடும் இடத்தை” என்பது பழையவுரை. முரசு : கொடை முரசு, படை முரசு, மண முரசு என்பனவாம். தாயம்-உரிமை. துளங்கு நீர்-கடல்; வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை; துளங்குதல்-அசைதல். வியல் அகம்-பரந்த இடத்தையுடைய உலகம். கழிந்த-இறந்த. மன்னர்-மன்னரது உடலங்களை. தாழி-பாணை. பண்கைடக் காலத்தில் இறந்தோரது உடலங்களைப் பாணையினிட்டு முடிப் புதைப்பது வழக்கம்; இவ்வழக்கினைப் புற நானூற்றால் அறியலாகும்; இப்பிணங்களை இட்டுப் புதைக்கும் பாணைகளை, “முதுமக்கட் டாழி” என்று கூறுவர். வன்னி மன்றம்-வன்னிமரம் பொருந்திய இடம். “வன்னி மன்றம் என்றது, அக் காட்டில் வன்னி மரத்தையுடைய இடத்தினை. அதுதான் பிணத் தொடு சென்றோரெல்லாரும் இருந்து மன்றபோறலின் (மன்ற போல் இருத்தலின்) மன்றெனப்பட்டது” என்னும் பழையவுரை ஈண்டு அறிதற்குரியது. காடு-பிணங்களைப் புதைக்கும் காடு.

கூகையைக் கவற்றும் குராலம் பறந்தலையினையும், மன்னரை மறைத்த தாழியினையும், வன்னி மன்றத்தையும் உடைய காடு எனவும், அரசபல ஓட்டி வியலகம் ஆண்டு கழித்த மன்னர் எனவும் இயைக்க.

முடிபு : “ஒழுகை உய்த்த ஆடுகடையண்ணல்! நின் நோய்தபு நோன் தொடையினை நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக; காடு காணு தொழிவதாக என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவனை நீ நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தியவாறுயிற்று.”

பெயர் : கோய்தபு கோன்றோடை : “நிற் புகழ்த்த யாக்கை என்றது, மின்னை எல்லா வீரரும் சொல்லிப் புகழ்தற்குக் காரணமாகிய யாக்கை என்றவாறு. யாக்கையாகிய நோய்தபு கோன்றோடை என்க. யாக்கையை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினமை யான் இதற்கு, ‘கோய்தபு கோன்றோடை’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

45. ஊன்துவை யடிசில்

பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்
 புற்றடங்கு அரவின் ஒடுங்கிய அம்பின்
 நொசிவுடை வில்லின் நொசியா நெஞ்சின்
 களிநெறிந்து முரிந்த கதுவாய் எஃகின்
 எழுமியோர் துவன்றிய அகன்கண் நாட்பின் 5
 எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல்!

குண்டுகண் அகழிய மதில்பல கடந்து
 பண்டும் பண்டும் தாம் உள்ளழித்து உண்ட
 நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை அருப்பத்துக்
 கதவம் காக்கும் கணையெழு அன்ன 10
 நிலம்பெறு திணிதோள் உயர ஒச்சிப்

பிணம்பிறங்கு அழுவத்துத் துணங்கை ஆடிச்
 சோறுவேறு என்ன ஊன்துவை யடிசில்
 ஓடாப் பீடர் உள்வழி இறுத்து

முள்ளிடுபு அறியா ஏணித் தெவ்வர்
 கிலைரிசை அடக்கிய முரி வெண்தோல்
 அனைய பண்பின் தானை மன்னர்

இனியார் உளரோ? நின் முன்னும் இல்லை;
 மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
 விலங்குவளி கடவும் துளங்கிருங் கமஞ்சூல் 20
 வயங்குமணி இமைப்பின் வேலிடுபு
 முழங்குதிரைப் பணிக்கடல் மறுத்திசி னோரே.

இதுவுமது —

பேயர்: ஊன்துவை யடிசில்.

பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்
 புற்றடங்கு அரவின் ஒடுங்கிய அம்பின்

நொசிவுடை வில்லின் நொசியா நெஞ்சின்
களிநெறிந்து முரிந்த கதுவாய் எஃகின்
விழுமியோர் துவன்றிய அகன்கண் நாட்பின்
எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல்! [1-6]

பொன்னுற் செய்யப்பட்ட தும்பைப் பூவினையும், பூத் தொழில் அமைந்து விளங்குகின்ற அம்பருத் தூணியினையும், புற்றில் ஒடுங்கிக் கிடக்கின்ற பாம்பினைப்போன்ற அத்தூணியில் ஒடுங்கிக் கிடக்கும் அம்மினையும், வளைந்த வில்வினையும், தளராத கெஞ்சினையும், யானைகளின்மீது விசியதனால் நுனி வளைந்ததும், வடுக்கள் பொருந்தியதுமாகிய வேவினையும் உடைய போர் வீரர்கள் கெருங்கியுள்ள, பரந்த இடத்தையுடைய போர்க்களத்தினையும், ஏறரசர்களின் முடிப் பொன்னுலாகிய மாலையை அணிந்த மார்பினையுமுடைய செங்குட்டுவ, என்பதாம்.

அருஞ்சாற் றோருள் றுநவியன் : பொலம்-பொன். பொலம் தும்பைப் பூ என மாற்றுக. பொறி-பூவேல், சித்திரத் தொழில். தூணி - அம்புப் புட்டில். அரவின் - பாம்பினைப் போன்ற. தூணிக்குப் புற்றும், அதிலுள்ள அம்புகட்கு அரவும் உவமையாம் என்க. நொசிவு-வளைவு. நொசியா-தளராத. எறிந்து-விசி; அழித்து எனலுமாம். முரிந்த-வளைந்த. கதுவாய்-வடு. எஃகு-வேல். விழுமியோர்-சிறந்த போர் வீரர்கள். துவன்றிய-கெருங்கிய. அகன்கண்-பரந்த இடத்தையுடைய. நாட்பு-போர்க்களம்; ஞாட்பு என்னும் சொல் நாட்பென மின்றது. எழுமுடி என்றது, ஏறரசர்களை வென்று, அவர்களுடைய முடிகளை அழித்து, அவற்றின் பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாலை என்பதாம். எழுமுடி மாலை எய்திய மார்பின் என மாற்றிப் பொருள் கொள்க.

தும்பைப் பூ தூணி அம்பு வில் கெஞ்சு எஃகு ஆகியவற்றை யுடைய விழுமியோர் துவன்றிய நாட்பினையும், எழுமுடி எய்திய மார்பினையுமுடைய சேரல் எனக் கூட்டுக.

குண்டுகண் அகழிய ம்தில்பல கடந்து
பண்டும் பண்டும் தாம் உள்ளழித்து உண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை அருப்பத்துக்
கதவம் காக்கும் கணையெழு அள்ள

நிலம்பெறு திணிதோள் உயர ஒச்சிப்
 பிணம்பிறங்கு அழுவத்துத் துணங்கை ஆடிச்
 சோறுவேறு என்ன ஊன்துவை அடிசில்
 ஓடாப் பீடர் உள்வழி இறுத்து
 முள்ளிடுபு அறியா ஏணித் தெவ்வர்
 சிலைவிசை அடக்கிய முரி வெண்தோல்
 அனைய பண்பின் தானை மன்னர்

[7-17]

(தேவ்வின் சிறப்பு)

இத்தெவ்வர்தாம், முன்பு பலமுறை ஆழமான இடத்தை யுடைய அகழிகளால் குழப்பட்ட மதில்கள் பலவற்றைக் கடந்து, உள் புகுந்து அறித்து, அங்கே சோறு சமைத்து உண்டவர் ; நாட்டின்கண் பொருந்தும் உரிமை யுடையவை, பரந்த ஓடத்தினைத் தம்மகத்தே கொண்ட மதில்கள் ; அம்மதிலகத் துள்ள கதவுகளைப் பகைவர் உடைக்காமற் காக்கும்பொருட்டு அவற்றின் பின்னே திரண்ட கணைய மரங்கள் அமைந்திருக்கும் ; அக்கணைய மரங்களை ஒத்தவை, அத்தெவ்வரது நிண்ணிய தோள்கள் ; மேலும், அவை பகைவரை வென்று அவரது நாடுகளைப் பறிக்கும் வலிமை வாய்ந்தவை ; அத்தகைய தோள்களை மேலே தூக்கி, பிணங்கள் உயர்ந்து விளங்குகின்ற போர்க்களப் பரப்பில் துணங்கையென்னும் கூத்தினை ஆடினவர் அத்தெவ்வர் ; அரசார்க்குச் சமைக்கப்படும் சோறு வேறு என்று சொல்லப்பெறாத, மாமிசத்தோடும் துவையலோடுங் கூடிய உணவினை, போரில் புறங்கொடுத்தோடாத பெருமையமைந்த தம் விரார்களுக்கு அவர்கள் இருக்குமிடங்களில் அளித்தவர் ; தம் நாட்டு எல்லையில் பகைவர் நுழையாதிருக்கும்பொருட்டு முள்வேலியும் அமைத்தறிபாதவர் ; இத்தகைய சிறப்பமைந்த தெவ்வரின் வீற்களினின்றும் வெளிப்பட்டு வரும் அம்புகளின் விசையினை அடக்கியவையும், வலிமை பொருந்திய வெண்மை யான கெடகத்தினையோத்த தன்மையினை உடையவையுமாகிய சேனைகளையுடைய அரசர்களுக்குள்ளே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் ருதலியன : குண்டுகண்-ஆழமான இடம். அகழிய-அகழிக்கையுடைய ; குறிப்புப் பெயரெச்சம். கடந்து-தாண்டி. பண்டும் பண்டும் என்னும் அடுக்குப் பன்மை குறித்து கின்றது. தாம் என்றது, தேவ்வரை. பண்டும் பண்டும் கடந்து.

அழித்து எனக் கூட்டுக. உள்ளறித்தலாவது, மதிலகத்துள்ள கோட்டைகளை அழித்தல். வென்ற மன்னர், பகைவர் மதிலகத் திருந்து சமைத்துண்ணுதல் மரபு. நாடு கெழு-நாட்டின்கண் பொருந்தும். தாயத்து-உரிமையினையுடைய. நனந்தலை-பரந்த இடத்தையுடைய. அருப்பம்-மதில். கணை-திரண்ட. எழு-கணைய மரம். தெவ்வர் தம் தோள் வலியால் பகைவர் நாட்டைப் பெறுதலால், அதை அவர் தம் தோள்மீது ஏற்றி, 'நிலம்பெறு நிணிதோள்' என்றார். நிலம்-நாடு. தோள்-கை. உயர-மேலே. ஒச்சி-உயர்த்தி, தூக்கி. பிறங்குதல்-உயர்ந்து விளங்குதல். அழுவம்-பரப்பு. துணைக்கையாவது : வெற்றி பெற்ற வீரர்களும் மன்னரும் அவ்வெற்றிக் களிப்பால் போர்க்களத்தில் கைகளை மேலே தூக்கி நின்று ஆடும் ஒருவகை வீரக்கூத்து. சோறு வேறு என்னு அடிசில் என்றது, அரசன் உண்பதற்குரிய சோறு வேறு, வீரர்கள் உண்பதற்குரிய சோறு வேறு என்பது, எல்லோர்க்கும் ஒருபடித்தாகச் சமைக்கப்பட்ட உணவு என்றவாரும். ஊன்-மாயிசம். துவை-துவையல். அடிசில்-உணவு. பீடர்-பெருமை யமைந்த வீரர். இறுத்து-உணவளித்து. போர் மேற்கொண்ட மன்னர், தம் வீரர்கட்குப் பெருவிருந்தளித்து, அவர்களோடு தானும் உடனிருந்து உண்ணுதல் பண்டைய வழக்கு. அரசனே தம்முடனிருந்து உண்டான் என்னும் உற்சாகத்தால் மேலும் ஊக்கமுற்றுப் போர்புரிவது இதன் பயனாகும். இடுபு அறியா-இட்டறியாத. ஏணி-எல்லை. தம் ஆற்றல் மிகுதியால் தம் நாட்டின் மீது எவரும் படையெடுக்கத் துணியார் என்னும் செருக்குப் பற்றி, தம் எல்லையில் முள்வேலியும் இடாது ஆண்ட பகைவர் என, தெவ்வரது பேராற்றலை விளக்கினார். தெவ்வர்-பகைவரது. சிலை-வில் ; ஈண்டு வில்வினின்றும் வெளிப்பட்டு வரும் அம்பினை உணர்த்திற்று. முரி-வலிமை. தோல்-கேடகம்.

“தோல் அணைய பண்பு என்றது, தான் (கேடகம்) அம்பு பதில் தளராதது, பிறர்க்கு அரணமாகும் (பாதுகாப்பாக இருக்கும்) தோற் கடகுபோன்ற (கடகு-கேடகம்) பண்பென்றவாறு” என்பது பழையபுகை.

பண்பு-தன்மை. தாணை-சேணை. சிலை விசை அடக்கிய தாணை எனவும், வெண்தோல் அணைய தாணை எனவும் கூட்டுக. மன்னர்-மன்னர்களில், மறுத்திசினோர் இனி யாருளரோ நின் முன்னு மில்லை எனக் கூட்டுக.

முள்ளிடுபறியா ஏணித் தெவ்வரது வில்வினின்றும் வரும் அம்புகளையும் அடக்கத்தக்க, அத்துணைச் சிறந்த ஆற்றல் படைத்த

தாணைகடையுடைய மன்னராயினும், அவர்களுள்ளும், நின்னைப் போன்று கடலின்கட் சென்று பகைவரை வென்றடக்கினோர் ஒருவருமில்லர் என்று செங்குட்டுவனின் பேராற்றலை விளக்கியவாறு.

எழுஅன்ன தோள் ஒச்சி அழுவத்து ஆடி, அடியில் இறத்து, இடுபறியா தெவ்வரது சிலைவிசையினை அடக்கிய, தோலையை தாணையையுடைய மன்னருள் என முடிக்க.

இனியார் உளரோ நின் முன்னும் இல்லை;
மறைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
விலங்குவளி கடவும் துளங்கிருங் கமஞ்சுல்
வயங்குமணி இமைப்பின் வேலிடுபு
முழங்குதிரைப் பனிக்கடல் மறுத்திசி னோரே. [18-22]

ஒலிக்கின்ற அலைகடையுடைய குளிர்த் கடலானது, மேகங்கள் படித்து அதன் நீரைக் கொள்ளாதலால் குறைந்து விடாது; மறைநீரும் ஆற்றநீரும் தன்னிடத்தே வந்து கலத்தலால் நிறைந்து கரைகடவாது; குறுக்காக விசும் காற்றுச் செலுத்து தலால் அசைதலையுடைய மிகவும் நிறைந்த நீரினை உடையது; அத்தகைய கடலில், விளங்குமின்ற மணியினைப் போன்று ஒளி வீசுதலையுடைய வெற்படைகளை ஏவி, அக்கடலகத்தே எதிர்த்த பகைவரைத் தடுத்தறித்த மன்னர் நினக்கு முன்னும் இல்லை; இப்பொழுதும் யாரேனும் இருக்கின்றனரோ எனில், ஒருவரும் இல் என்பதாம்.

அநுஞ்சோற் போருள் ஈதன்யன: இனி-இப்பொழுது. யார் என்னும் வினா, இன்மைப் போருள் தந்து நின்றது. முன்னும்-முற்காலத்தும். மறை-மேகம். மேகம் கடலின்கட் சென்று நீரை முகத்து மறையாகப் பொழியும் என்பது கவிமரபு. புனல்-நீர். விலங்கு வளி-கடலின் குறுக்காக விசும் காற்று. கடவும்-செலுத்து தலால். துளங்குதல்-அசைதல். இரு-மிக்க. கமம் சூல்-நிறைந்த நீர். வயிற்றின்கண் சூல் நிறைந்திருத்தல்போன்று கடலின்கண் நீர் நிறைந்திருக்கப்பற்றி, அது சூலெனப்பட்டது. வயங்குதல்-விளங்குதல். மணிபோன்ற இமைத்தலையுடைய வேல் என்க; இமைத்தல்-ஒளிவிசைதல். வேல் என்பது அவற்றைத் தாங்கிய படைகளை உணர்த்தி நின்றது; ஆகுபெயர். இடுபு-செலுத்தி.

பனி-குளிர்ச்சி. மறுத்திசினோர்-தடுத்தோர். கடலகத்துள்ள தீவொன்றில் இருந்துகொண்டு, அவ்வழியே செல்லும் மரக் கலங்களைக் கொள்வாயடித்துவந்த கூட்டத்தினவர, செங்குட்டுவன் தன் படைகளைச் செலுத்தி அழித்தான் என்பது இவ் வடிகளில் கூறப்பட்ட வரலாறுகும்.

குறையாது நிறையாது துளங்குதலையுடைய கமஞ்சூல் பனிக் கடலின்கண் வேலிடுபு மறுத்திசினோர் முன்னும் இல்லை ; இனி யார் உளர் எனக் கூட்டுக.

புடிபு ; சேரல் ! தாளை மன்னருள் கடல் மறுத்திசினோர் நின் முன்னும் இல்லை ; இனி யாருளரோ எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து : “ இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

பெயர் : “ ஊன்றுவை யடிசில் : சோறு வேறென்னு அடிசிலென்றது, அரசனுக்கு அடு (சமைக்கப்படும்) சோற்றில் இச்சோறு வேறென்று சொல்லப்படாத அடிசில் என்றவாறு. இவ்வடைச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘ஊன்றுவை யடிசில்’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

46. கரைவாய்ப் பருதி

இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்
சுடர்நிமிர் அவிர் தொடி செறித்த முன்கைத்
திறல்விடு திருமணி இலங்கு மார்பின்
வண்டுபடு கூந்தல் முடிபுனை மகளிர்
தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபின் உழிஞை பாட

5

இனிதுபுறந் தந்து அவர்க்கு இன்மகிழ் சுரத்தலின்
சுரம்பல கடவும் கரைவாய்ப் பருதி

ஊர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்
அல்செருக் கடந்த கொல்களிற் நியாளைக்

10

கோடுநரல் பௌவம் கலங்க வேலிட்டு
உடைதிரைப் பரப்பின் படுகடல் ஓட்டிய
வெல்புகழ்க் குட்டுவன் கண்டோர்
செல்குவம் என்னார் பாடுபு பெயர்ந்தே.

இதுவுமது —

பெயர் : கரைவாய்ப் பருதி.

வண்டுகள் பொருந்திய கூந்தலை முடியாக அணிந்துள்ள பாண் மகளிர், பலவகையான அணிகலங்களை அணிந்திருந்தனர்; குண்டலங்களை அணிந்திருந்தனர்; நறுமணம் பொருந்திய குளிரந்த மாலைகளை அணிந்திருந்தனர்; மேலும், அவர்கள், ஒளிமிக்கு விளங்குகின்ற வளையலை அணிந்த கையினையும், ஒளிமிக்க கதிர்களை உயிழ்கின்ற சிறந்த மணிகள் இழைக்கப்பெற்ற மாலை யணியப்பெற்று விளங்கும் மார்பினையும் உடையவர்; அம்மகளிர், நரம்பின் தோடை பொருந்திய பேரியாழின்கண் பாலைப் பண்ணை அமைத்து, வணங்காத தன்மையினையுடைய உழிஞைப் போரினைப் பாராட்டிப் பாடினர்; அதைக் கேட்ட செங்குட்டுவன் அவர்களை இனிமையாகப் பாதுகாத்து, அவர்க்கு இனிய மகிழ்ச்சியும் உண்டாகுமாறு செய்தான்; அதனால்,

போர்க்களங்களில், செல்லுதற்கரிய வழிகள் பலவற்றில் செலுத்தப்படும் தேரினது தேய்ந்த வாயினையுடைய சக்கரங்கள் ஊர்ந்து செல்லும் போக்கில் கணக்கற்ற பசிய தலைகள் வெட்டுண்ணுமாறு பல போர்களை வஞ்சியாது எதிர்த்தின்று பொருது வென்றவனும், கொல்லும் ஆண்பாணிகளை உடையவனும், சங்குகள் ஒலிக்கின்ற கடல் கலங்குமாறு வேற்படையினைச் செலுத்தி, கரையிற் பட்டு உடைகின்ற அலைகள் பொருந்திய பரப்பினை யுடைய அவ்வொலிக்குங் கடலின் வலியினை அழித்தவனுமாகிய, பகைவரை வெல்லும் புகழினையுடைய செங்குட்டுவனைக் கண்டோர், அவனைப் பாடியதும் புறப்பட்டுச் செல்வோம் என்று கூறார்; அவனிடத்தில் தங்கியிருக்கவே எண்ணுவார், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன்: இழைபர்-அணிகலங்களை அணிந்தவராய். குழைபர்-காதணிகளை உடையவராய்; குழை-தளிர்மாம். தளிர்களை அணிந்து கொள்ளுதலும் பண்டைக்கால வழக்கமாகும். இதன் மருக்கோழுந்து துளசி போன்றவற்றை

அணிந்து கொள்ளும் வழக்குண்மையும் காண்க. அணியார் என்பதனுள் காதனியும் அடங்குமாயினும், முகத்திற் கணிசெய்தல் பற்றியும் மங்கலவணியாதல் பற்றியும் வேறெடுத்துக் கூறினா. ரென்க. நறுமை-நறுமணம். தண்-குளிர்ச்சி. மாலைபார்-மாலையினை அணிந்தவராய். சுடர்-ஒளி. மிமிர்-மிருந்துள்ள. அவிர்தல்-விளங்குதல். தொடி-வகையல். செறித்த-செறிய அணிந்த. திறல்-வெற்றி; அது பிற ஒளிகளையெல்லாம் வெல்லும் வெற்றியினை உடையது என்னும் கருத்தில் ஒளியினை உணர்த்திற்று: “பிற ஒளியின் திறல் உடைமையான் இவ்வொளிக்கு ஆகுபெயரால் திறலென்று பெயராயிற்று” என்று பழையவுரை கூறும்: மணி-மணிகள் இழைத்த மாலை; கருவிபாகு பெயர். தொடை படு-தொடுத்தல் பொருந்திய. பேரியாழ்-நால்வகை யாழினுள் ஒன்று; ஆயிரம் நரம்புகளைக் கொண்ட தென்று கூறுவர்; மற்றைய மூன்று யாழ்களாவன: செங்கோட்டியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ் என்பனவாம். பாலை: ஒருவகைப் பண். பண்ணி-அமைத்து. மரபு-இயல்பு. பகைவர் மதிலை வளைத்துப் புரியும் போர் உழிகைப் போர் எனப்படும். தன்னாட்டினின்றும் பகைவர் நாட்டினிந்து போர்தொடுக்கப் படையெடுத்துச் செல்லும் அரசன், யார்க்கும் என்றும் பணியாப் பேராண்மை படைத்தவனாயிருத்தல் வேண்டுமாதலின், அதனை அவன் செய்யும் போரினமிது ஏற்றிப் ‘பணியா மரபின் உழிகை’ என்றார். புறந்தந்து-பாதுகாத்து. அரசன் அன் போடு அளவளாவுதலின்மூலம் முடிபுனை மகளிர்க்கு இன்மகிழ் ஊட்டினான் என்க. சுரம்-அரிய வழி. செங்குட்டுவன் போர்க் களத்தில் தேரோட்டிச் செல்லுங்கால், பகைவர் தம் நால்வகைப் படைகளோடும், வில் வாள் வேல் முதலிய பல்வகைப் படைக் கலங்களோடும் எதிர் நின்று தடுத்துப் போர்புரிவராதலாலும், அவரையெல்லாம் வென்று விலக்கிக் கொண்டு அரிதாகச் செல்ல வேண்டுதலாலும் அப்போர்க்கள வழியினைச் சுரம் என்றும், அங்ஙனம் அவன் தேர் வருவதனைக் கண்டும் கேட்டும் அஞ்சிய பகைவீரர்கள் மருண்டோடித் தாமாகவே அத்தேர்ச் சக்கரத்தில் அகப்பட்டுத் தம் தலைகள் வெட்டுண்ணப்படுவராதலால், ‘ஊர் பாட்டு எண்ணில் பைந்தலை துமிய’ என்றும் கூறினார். கடவும்-செலுத்தப்படும், தேரின் என ஒருசொல் வருவிக்க. கரைவாய் தேய்வு பொருந்துதலையுடைய; கரை, வாய் : முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள். பருதி - சக்கரம். ஊர் பாட்டு - ஊர்ந்து செல்லும் போக்கில். துமிய-வெட்டுண்ண.

“ஊர்பாட்டு எண்ணில் பைந்தலை துமிய என்றது, பைந்தலையைத் துமித்தற்கென்று தேரை வலியச் செலுத்துவதன்றி, அப்பருதி தான் ஊர்கின்ற பாடுதன்னிலே, யானை செய்கின்ற-

போர்க்கு அஞ்சி ஓடி மடிந்தாருடைய அளவிறந்த பைந்தலை
துமிய என்றவாறு.

“இவ்வாறு பின்வந்த அடைச் சிறப்பான் இதற்கு, கரைவாய்ம்
பருதி என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

செரு-போர்க்கோ. கடந்த-வஞ்சியாது எதிர்மின்று பொருது
வென்ற, கோடு நரல்-சங்குகள் ஒலிக்கின்ற. பௌவம்-கடல்.
வேல் இட்டு-வேற்படைகளைச் செலுத்தி. படுதல்-ஒலித்தல்.”
கடலோட்டிய என்றது, தன்னுள் வாழ்வார்க்கு அரணாகிய
(அரண் - பாதுகாப்பு) கடல் வலியை அழித்த என்றவாறு”
என்பது பழையவுரை. பாடுபு - பாடி. பெயர்ந்து - புறப்பட்டு.
செல்குவம்-செல்வோம்.

பல்செருக் கடந்த குட்டுவன், யானைக் குட்டுவன், கட
லோட்டிய குட்டுவன் என்றும், குட்டுவனைக் கண்டோர் பாடுபு
பெயர்ந்து செல்குவம் என்றார் என்றும் கூட்டுக.

நூறு: இழையரும் குழையரும் மாடையருமாகிய கையினையும்.
மார்பினையும் உடைய முடிபுனை மகளிர் பாலை பண்ணி பாட
மகிழ் சுரத்தலின், குட்டுவனைக் கண்டோர் பெயர்ந்து செல்குவம்
என்றார்; கிற்குவம் என்றே விரும்புவர் என மாறிக் கூட்டி வினை
முடிவு செய்க.

கூற்று: “இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச் சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

47. நன்னுதல் விறலியர்

-அட்டா னானே குட்டுவன்; அடுதொறும்
பெற்ற னானே பரிசிலர் களிதே;
வரைமிசை இழிதரும் அருவியின் மாடத்து
வளிமுனை அவிர்வரும் கொடிநுடங்கு தெருவின்
சொரிசுரை கவரும் நெய்வழிபு உராலின் 5
பாண்டில் விளக்குப் பருஉச் சுடர் அழல
நன்னுதல் விறலியர் ஆடும்
தொன்னகர் வரைப்பினவன் உரையா னுவே.

இதுவுமது —

பெயர்: நன்னுதல் விறலியர்.

செங்குட்டுவன் தன் பகைவரைக் கொன்று அமைதியுறான்; அங்ஙனம் அவன் கொல்லுந்தோறும் பரிசிலர் ஆண்பாணைகளைப் பெற்று அமையாது. மேலும் அவன் வெற்றிப் புகழைப் பாடுவர்; மலைமீதுநுந்து விழுமின்ற அருவியைப் போன்று, மேல்மாடத்தில் கட்டப்பட்டு விளங்குகின்ற கொடிகள் காற்றினால் அசைகின்ற தெருக்கையுடையது பழைமையான நகரம்; மேலும் அங்கு, நெய் சொரியப்பட்ட திரிக்குழாய் உரிஞ்சும் நெய் வழிந்து பரவுதலால் கால்விளக்குப் பருத்த சுடர்விட்டு எரியும்; அவ்வொளியில் நல்ல நெற்றியினையுடைய அழகிய விறலியர் நடனமாடுவர்; அத்தகைய நகர எல்லைக்குள் அச்செங்குட்டுவனின் புகழ் சொல்லிலடங்கா என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : அட்டு - கொன்று. ஆனான் - அமைதியுறான். அடுந்தொறும்-கொல்லுந்தோறும். பரிசிலர் : பாணர் கூத்தர் புலவர் முதலியோர். களிற்று-ஆண்பாணை. வரை மிசை-மலையின்மீது. இழிதரும்-இறங்கும். மாடம்-மேல்மாடம். வளிமுனை-காற்றால். அவிர்வரும்-விளங்கும். நுடங்கு-அசைகின்ற. மாடத்து அவிர்வரும் கொடி வளிமுனை நுடங்கு தெரு என மாற்றுக. தெருவின்-தெருக்கையுடைய தொன்னகர் என இயைக்க. சொரி-நெய் சொரியப்பட்ட. சுரை-திரிக்குழாய். கவரும்-உரிஞ்சும். வழிபு-வழிந்து. உராலின்-பரவுதலால். பாண்டில் விளக்கு-கால் விளக்கு. சொரி பாண்டில் விளக்கு சுரை கவரும் நெய்வழிபு உராலின் பருஉச்சுடர் அமல எனக் கூட்டுக. பருஉ-பருத்த. அமல-எரிய. நுதல்-நெற்றி. விறலியர்-நாடக மகளிர். வரைப்பு-எல்லை. உரை-புகழ்ச் சொல். ஆன-அடங்கா.

புடிய: “குட்டுவன் அட்டு ஆனான்; அடுதொறும் பரிசிலர் களிற்று பெற்று ஆனார்; தொன்னகர் வரைப்புக்களில் அவன் உரை ஆனான் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

நகுந்து: “இதனற் சொல்லியது அவன் கொடையினையும் அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவரைக் கோறலையும் உடன் கூறியவாறுயிற்று.

பெயர்: நன்னுதல் விறலியர்: “நன்னுதல் விறலியரென்றது, தமது ஆடல் பாடற்கேற்ப நூலுள் (சாமுத்திரிகாலட்சணம் கூறும் நூல்) சொல்லப்பட்ட அழகையும் உடையார் என்றவாறு.

“அவ்வழகினை நுதல்மேலிட்டுக் கூறியவாற்றான் இதற்கு,
‘கன்னுதல் விறலியர்’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

48. பேரெழில் வாழ்க்கை

பைம்பொன் தாமரை பாணர்ச் சூட்டி
ஒண்ணுதல் விறலியர்க்கு ஆரம் பூட்டிக்
கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்
கடலொடு உழந்த பனித்துறைப் பரதவ !
ஆண்டுநீர்ப் பெற்ற தாரம் ஈண்டிவர் 5
கொள்ளாப் பாடற்கு எளிதினின் ஈயும்
கல்லா வாய்மையன் இவனெனத் தத்தம்
கைவல் இளையர் நேர்கை நிரைப்ப
வணங்கிய சாயல் வணங்கா ஆண்மை
முனைசுடு கனையெரி எரித்தலின் பெரிதும் 10
இதழ்கவின் அழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்
பல்பொறி மார்ப! நின் பெயர்வாழியரோ;
நின்மலைப் பிறந்து நின்கடல் மண்டும்
மலிபுளல் நிகழ்தரும் தீநீர் விழவின்
பொழில்வதி வேனில் பேரெழில் வாழ்க்கை 15
மேவரு சுற்றமோடு உண்டினிது நுகரும்
தீம்புளல் ஆய மாடும்
காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை: இயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணரும் துக்கும் அது.

பெயர்: பேரெழில் வாழ்க்கை.

பைம்பொன் தாமரை பாணர்ச் சூட்டி
ஒள்ளுதல் விறலியர்க்கு ஆரம் பூட்டிக்

கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்
கடலொடு உழந்த பனித்துறைப் பரதவ!
ஆண்டுநீர்ப் பெற்ற தாரம் ஈண்டிவர்
கொள்ளாப் பாடற்கு எளிதினின் ஈயும்
கல்லா வாய்மையன் இவனெனத் தத்தம்
கைவல் இனையர் நேர்கை நிரைப்ப
வணங்கிய சாயல் வணங்கா ஆண்மை
முனைசுடு கனையெரி எரித்தலின் பெரிதும்
இதழ்கவின் அழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்
பல்பொறி மார்ப! நின் பெயர்வாழியரோ; [1-12]

பசும்பொன்னால் செய்யப்பட்ட தாமரை மலரைப் பாணர்
களுக்குச் சூட்டினாய்; ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையுடைய நாடக
மகளிற்குப் பொன்னரி மாலையினைப் பூட்டினாய்; இக்கொடையா
லும், வீரச் செயலாலும் கெடுதலில்லாத பலவகையான புகழ்களை
இவ்வலகில் நிலைபெறச் செய்து, கடல் நீரின் கடற் சென்று, ஆண்
டுள்ள பகைவரொடு வருந்திப் போர்புரிந்து வென்ற, குளிர்த்
கடல் துறையினையுடைய பரதவனே!

அவ்விடத்து, நீரின் வழியாகப் பெற்ற பண்டங்களை எளி
தாக எண்ணி, இங்குள்ள இப்பாணர்களின் மனங்கொள்ளாப்
பாடலுக்குப் பரிசாக ஈவாய்; இவ்வாறு ஈதலையன்றி வேறென்
றையுங் கல்லாத உண்மையை உடையவன் இச்செங்குட்டுவன்
என்று பாராட்டி, யாழ் வாசிப்பதில் கைதேர்ந்த இனையர்கள்,
தங்கள் தங்கள் கைகளை நேரே வரிசையாக நீட்டுவர்; இங்ஙனம்
பரிசிலர்க்கு அடக்கமான மென்மையினையும், பகைவர்க்குப்
பணியாத ஆண்மையினையும், போர்முனையிற் பொருந்திய
ஊர்களைச் சுடுதலால் உண்டான மிக்க நெருப்பின் வெம்மை
தாக்குதலால் மிகவும் அழகழிந்த இதழ்களைக் கொண்ட மலை
யினையும், பூசிய சந்தனம் உலரப் பெற்றதும், உத்தம இலக்கணங்
கள் பல பொருந்தியதுமான மார்பினையும் உடையவனே! நின்
பெயர் வாழ்வதற்காக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பாணர்-பாணர்க்கு, ஒள்
சூதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையுடைய. விறலியர்-நாடக

மகளிர். ஆரம்-மாலை. நிலைஇ-நிலைபெறச் செய்து. நீர்-கடல் நீரில். புக்கு-சென்று. கடலொடு-கடலின்கண்; உருபு மயக்கம். உழந்த-வருந்திப் போர் செய்த. பனி-குளிர்ச்சி. பரதவர்-நெய்தல் நில மக்கள்; இக்காலத்து இவர்கள் செம்படவர் என்று கூறப் பெறுவர். இவர்கள் கட்டுமரங்களிலும் படகுகளிலும் ஏறிக் கடலின்கண் அஞ்சாது செல்வர். இவர்களைப் போன்றே செங்குட்டுவனும் கடலின்கண் மரக்கலங்களை அஞ்சாது செலுத்தினானாதலின் அவனை, 'பனித்துறைப் பரதவர்' என்றா-பழையவுரை, பழிப்பதுபோல் புகழும் வஞ்சம் புகழ்ச்சியையாகக் கூறும்.

ஆண்டென்றது, கடலகத்துப் பகைவர் உறையும் இடத்தினை. நீர்ப்பெற்ற-நீரின் மூலமாக அப்பகைவர் கொண்டுவந்து வைத்திருந்த. தாரம்-பண்டங்களை. இவர் என்றது பரிசிலரை-மனங்கொள்ளப் பாடலாவது; விரும்பத் தரும் சிறப்பமையாப் பாடல் என்பதாம்; செங்குட்டுவனின் புகழ் முழுவதும் கொள்ளாத பாடல் எனினுமாம். எளிதினின்-எளிதாக. கடலில் வருந்திப் போர் புரிந்து வென்று, ஆண்டுள்ள பகைவரிடமிருந்து அரிதாகப் பெற்றுவந்த பொருள்களை யெல்லாம், அவற்றின் அருமை பாராது, கொள்ளாப் பாடற்கும் எளிதாக ஈயும் எனச் செங்குட்டுவனின் கொடை மடத்தினை விளக்கியவாறு. வாய்மை-உண்மை. இவன் என்றது செங்குட்டுவனை எனவும், இடையர் என்றது பாணரிடம் யாழ்பயிலும் சிறுவரை எனவும் அறிக. கேர்கை-ஒத்தகை எனலுமாம். 'ஆண்டுநீர்..... இவனென' என்பது, இடையர் செங்குட்டுவனைத் தமக்குள் பாராட்டிக் கூறிக் கொண்டது. இடையர் தத்தம் கேர்கை கிரைப்ப என இயைக்க-மகளிரிடத்தும், நண்பரிடத்தும் பரிசிலரிடத்தும் வணங்கிய சாயலுடையான் செங்குட்டுவன் என்க. சாயல்-மென்மை-ஆண்கும-விரம். முனை-போர்முனையைச் சார்ந்த ஊர்-கட்கு ஆகு. பெயர். கனை எரி-மிக்க நெருப்பு. இதழ்-இதழ்க்கையுடைய மலர். பெரிதும் கவினழிந்த இதழ்மாலையென இயைக்க. கவின்-அழகு. மாலையொடுங் கூடிய மார்பு, சாந்து புலர் மார்பு, பல்-பொறி மார்பு என இயைக்க. சாந்து-சந்தனம். புலர்தல்-உலர்தல். பொறி-சிறந்த ஆண்களின் மார்பில் இருத்தற்குரிய உத்தம இலக்கணங்கள். வாழியர்-வாழ்க.

குட்டி பூட்டி நிலைஇ புக்கு உழந்த பரதவர்! 'தாரம் பாடற்கு, ஈயும் வாய்மையன் இவ'னென இடையர் கைகிரைப்ப, சாயலும் ஆண்மையுமுடைய மார்பு! வாழியரோ எனக் கூட்டுக.

நின்மலைப் பிறந்து நின்கடல் மண்டும்
 மலிபுனல் நிகழ்தரும் தீநீர் விழுவின்
 பொழில்வதி வேனில் பேரெழில் வாழ்க்கை
 மேவரு சுற்றமோடு உண்டினிது நுகரும்
 தீம்புனல் ஆயம் ஆடும்
 காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே. [13-18]

நினது மலையில் தோன்றி நினது கடலிலேயே சென்று
 விழும் ஆறுகளில் புதிதாக வரும் இனிய நீரில் நீர்விளை
 யாட்டினைச் செய்வர் ; இளவேனிற் காலத்தில், சோலைகளில்
 தங்கி வாழும், பெரிய அழகிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்வர் ;
 விருப்பமமைந்த சுற்றத்தாரோடும் கூடியிருந்து உண்பர் ; மற்றும்,
 இனியவற்றையெல்லாம் அனுபவிப்பர் ; இத்தகைய விழாவினை
 யும் வாழ்க்கையினையும் உடைய மக்கள் கூட்டம் நீராடுதற்குரிய
 இனிய புனையுடைய காஞ்சியென்னும் ஆற்றின் பெரிய
 துறையிலுள்ள மணலைக் காட்டிலும் பல்லாண்டுகள் நின் பெயர்
 வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : நின்மலைப் பிறந்து நின்கடல்
 மண்டும் என்பதனால், செங்குட்டுவன் ஆளும் நாட்டின் பரப்பை
 உணர்த்தினார். மண்டும்-சென்றடையும். மலிபுனல்-மிக்க நீரை
 யுடைய ஆறு ; அன்மொழித் தொகை. நிகழ்தரும்-புதிதாக
 வரும். தீ நீர்-இனிய நீர். விழவு-நீர்விளையாட்டு விழா.
 பொழில்-சோலைகளில். வதிதல்-தங்குதல். வேனில்-வேனிற்
 பருவம் ; அஃது இளவேனில், முதுவேனில் என இருவகைப்படும்.
 சித்திரை வைகாசி மாதங்கள் இளவேனிலும், ஆனி ஆடி
 மாதங்கள் முதுவேனிலுமாம். எழில்-அழகு.

“பொழில்வதி வேனில் பேரெழில் வாழ்க்கை என்றது,
 வேனிற் காலத்து மலையில் வைகாது (தங்காது) பொழில்களிலே
 வதியும் பெரிய செல்வ அழகையுடைய இவ்வாழ்க்கையென்ற
 வாறு. வாழ்க்கையையுடைய ஆயம் எனக் கூட்டுக. இச்சிறப்
 பாணே இதற்கு, ‘பேரெழில் வாழ்க்கை’ என்று பெயராயிற்று”
 என்பது பழையவுரையாகும்.

மேவரு-விருப்பம் அமைந்த. இனிது-இனிய இன்பம்.
 நுகரும்-அனுபவிக்கும். ஆயம்-மக்கள் கூட்டம். தீம்புனல்-
 இனிய நீர். ஆடும்-நீராடும். காஞ்சி : ஓர் ஆற்றின் பெயர் ; இஃது

இன்று நொய்யலாறென வழங்குகின்றதெனவும், கொங்கு நாட்டின்கண் உள்ளதெனவும் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் வர்கள் கூறுவர். ஆயம் ஆடும் திம்புனல் காஞ்சி எனக் கூட்டுக. ஆற்று மணலினும் பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்துவது பண்டைக்கால மரபு.

விறவினையும் வாழ்க்கையினையுமுடைய உண்டு நுகரும் ஆயம் ஆடும் காஞ்சித் துறை மணலினும் பல வாழியர் எனக் கூட்டுக.

முடிபு : பரதவி மாப்ப! நின் பெயர் பெருந்துறை மணலினும் பல வாழியர் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனற் சொல்லியது அவனை நீடு வாழ்கவென வாழ்த்தியவா றாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கவியிற் காண்க.

49. செங்கை மறவர்

யாமும் சேறுகம் ; நீயிரும் வம்மின்,
துயலும் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர் !
கொனைவல் வாழ்க்கையும் கிளையினிது உணர் இயர் ;
களிறுபரந்து இயலக் கடுமா தாங்க
ஒளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப 5
எஃகுதாரந்து எழுதரும் கைகவர் கடுந்தார்
வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து
மொய்வளம் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர்
வலம்படு குழுஉநிலை அதிர மண்டி
நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர் 10
நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந்து ஓடி
மழைநாள் புனலின் அவல்பரந்து ஒழுகப்
படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து
படுகண் முரசம் நடுவண் சிலைப்ப
வளனற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக் 15

ஐந்தாம் பத்து

கருஞ்சினை விறல்வேம்பு அறுத்த
பெருஞ்சினக் குட்டுவன் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - செங்கை மறவர்.

களிறுபரந்து இயலக் கடுமா தாங்க
ஒளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
எஃகுதுரந்து எழுதரும் கைகவர் கடுந்தார்
வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து
மொய்வளம் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர்
வலம்படு குழுஉநிலை அதிர மண்டி, [4-9]

யானைப் படைகள் பரந்து சென்றன ; விரைந்து செல்லும் குதிரைப் படைகளை, அவற்றின்மேலுள்ள வீரர்கள் அங்ஙனம் விரைந்து செல்லாதபடி தடுத்து மெல்லச் செலுத்தினர் ; தம்மீது கட்டப்பட்டு விளங்குகின்ற கொடிகள் அசையுமாறு தேர்ப் படைகள் திரிந்து சுழன்றன ; இவை இங்ஙனமாக, இவற்றோடு வேலினைச் செலுத்தி எழும் பகைவர் படைவரிசைகளை அழிக்கும் கடிய முன்னணிப் படைகளையும், வெல்லும் போரினையுமுடைய முடிமன்னரும் குறுமிலமன்னரும் வஞ்சினம் கூறி, மோகூர் மன்னனாகிய நன்னனுக்குத் துணைபுரிந்தனர் ; அத்துணைவலி மிகுதியால் செருக்குற்று, அவர்களோடு கூடிவந்த அந்நன்னனது, வெற்றியுண்டாதற்குக் காரணமான கூட்டத்தின் நிலை நடுங்கு மாறு தாக்கி, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : களிறு-யானை. இயல-செல்ல. கடு மா-விரைந்து செல்லங் குதிரை. தாங்க-தடுத்துச் செலுத்த. ஒளிறுதல்-விளங்குதல். நுடங்க-அசைய. கொட்ப-சுழல். எஃகு-வேல். துரந்து-செலுத்தி. கை-படை வரிசை. கவர்தல்-உயிரைக் கவர்தல். கடுந்தார்-கடிய முன்னணிப் படை. வேளிர்-குறுமில் மன்னர். ஒன்றுமொழிந்து-வஞ்சினம் கூறி ; இதன்பின் துணை புரிய என்னும் சொற்களை வருவித்துரைக்க. மொய்வளம்-வலி மிகுதி. மொசிந்து வரு-கூடிவந்த. மோகூர் : நன்னன் இருந்து

ஆட்சி செய்த இடம் ; அவனுக்கு ஆகுபெயராக நின்றது. வலம் படு-வெற்றி உண்டாதற்குக் காரணமான. குழுஉநிலை-கூட்டத்தின் நிலை. அதிர-நடுங்க. மண்டி-மோதி.

இயல தாங்க கொட்ப எழுதரும் கைகளைக் கவர் தாரிணையும் போரிணையுமுடைய வேந்தரும் வேளிரும் மொழிந்து (துணைபுரிய, அதனால்) செருக்கி வரும் மோகூரின் நிலை அதிர மண்டி எனக் கூட்டுக.

நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்
நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந்து ஓடி
மழைநாள் புனலின் அவல்பரந்து ஒழுகப்
படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து
படுகண் முரசம் நடுவண் சிலைப்ப
வளளற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக்
கருஞ்சினை விறல்வேம்பு அறுத்த
பெருஞ்சினக் குட்டுவன் கண்டனம் வரற்கே,

[10-17]

யாமும் சேறுகம் ; நீயிரும் வம்மின்,
துயலும் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர் !
கொளாவல் வாழ்க்கைநும் கிளையினிது உணர்இயர்.

[1-3]

இரத்தம் படிந்தமையால் சிவந்த கைகளையுடைய பகை. வீரர்களின் உடம்பினின்றும் ஒழுகுகின்ற இரத்தம் நிலத்தின்கண் பரந்து ஓடி, மழைக்காலத்து நீரினைப்போன்று பள்ளங்களில் பரந்து பாயவும், இறந்த பிணங்கள் மலைபோல உயர்ந்து, தோன்றவும் பலவற்றையும் பாழ்செய்தான் ; அடிக்கப்படும் கண்ணையுடைய முரசம், படைகளின் நடுவே ஒலிக்காநிற்க, செல்வமெல்லாம் அடியோடு அழியுமாறு படைவீரர்கள் கொள்ளாயடிக்க, வாழ்தற்குரியோர் பலரை அழித்தான் ; கரிய கிளைகளையும், வெற்றியிணையுமுடைய காவல்மரமாகிய வேம்பினை அறுத்து வீழ்த்தினான் ; இவ்வாறெல்லாம் செய்த பெரிய சினத்தையுடைய செங்குட்டுவனைக் கண்டு வருதற்காக,

யாங்களும் செல்லுவோம்; அசையும் கூந்தலினையும் அசையும் இயல்பினையுமுடைய விறலியர்! பாட்டில் வல்ல வாழ்க்கையினையுடைய உங்கள் சுற்றமும் பசியின்றி இனிதாக உண்ணும்பொருட்டு, நீங்களும் வருவீர்களாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: 10-17. கெய்த்தோர்-இரத்தம். தொட்ட-கலந்த. மறவர்-விரர். நிறம் படு-செந்நிறம் பொருந்திய. குருதி - இரத்தம். மறவர் குருதி என இயைக்க. படர்ந்து - பரந்து. புனலின்-நீரைப்போல. அவல்-பள்ளங்களில். ஒழுக-பாய. படு-இறந்த. பிறங்க-உயர்ந்து தோன்ற. கடுவண்-கடுவே-சிலைப்ப-ஒலிக்க. வளன் அற-செல்வம் அழியும்படியாக. கிகழ்ந்து-கொள்கை மிகழ; எச்சத்திரிபு. பட-இறக்க. சினை-கிளை. விறல்-வெற்றி. வேம்புக்கு வெற்றியாவது, பகைவரால் அழிக்க இயலாமை. கண்டனம்-கண்டு; முற்றெச்சம்.

1-3. சேறுகம்-செல்வோம். வம்மின்-வருவீராக. துயலும்-அசைகின்ற. கோதை-கூந்தல். துளங்கு இயல்-அசையும் இயல்பினையுடைய. விறலியர்-நாடக மகளிர்; அண்மை விளி. கொளை-பாட்டு. கிளை-சுற்றம். உணர் இயர்-உண்ணும்பொருட்டு.

மறவர் குருதி ஓடி புனலின் ஒழுகவும் பிறங்கவும் பாழ் செய்து, சிலைப்ப மிகழ பட அறுத்த குட்டுவனைக் கண்டனம் வரற்கு சேறுகம்; விறலியர்! உணர் இயர் வம்மின் எனக் கூட்டுக.

“கெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர் என்றது, பகை வருடலில் தாங்கள் எறிந்த வேல் முதலிய கருவிகளைப் பறிக்கின்ற காலத்து, அவரது உடலுக்கு குருதியை அகாந்து (கலந்து) சிவந்த கையையுடைய மறவர் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, “செங்கை மறவர்” என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

முடிபு: “குட்டுவற் கண்டனம் வரற்கு யாமும் சேறுகம்; நும் கிளை இனிது உணர் இயர் விறலியர்! நீயிரும் வம்மின் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வரையா ஈகை கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

துறை: விறலி யாற்றுப்படை: குட்டுவனைத் தெரிந்த விறலி, தெரியாத விறலியை அவனிடம் வருமாறு வழிப்படுத்தியதாக, ‘யாமும் சேறுகம் நீயிரும் வம்மின்’ என வருவதனால், இப்பாட்டு, விறலியாற்றுப்படையாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

50. வெருவரு புனற்றூர்

மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்பக்
 கான்மயங்கு கதமுறை ஆலியொடு சிதறிக்
 கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
 வளங்கெழு சிறப்பின் உலகம் புரைஇச்
 செங்குணக்கு ஒழுகும் கலுழி மலிர் நிறைக் 5
 காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு
 மூன்றுடன் கூடிய கூடல் அனையை ;
 கொல்களிற்று, உரவுத்திரை பிறழ அவ்வில்¹ பிசிரப்
 புரைதோல் வரைப்பின் எஃகுமீன் அவிர்வர
 விரவுப்பணை முழங்கொலி வெரீ இய வேந்தர்க்கு 10
 அரண மாகிய வெருவரு புனற்றூர்
 கல்மிசை யவ்வும் கடலவும் பிறவும்
 அருப்பம் அமைஇய அமர்கடந்து உருத்த
 ஆள்மலி மருங்கின் நாடகப் படுத்து
 நல்லிசை நனந்தலை இரிய ஒன்றார் 15
 உருப்பற நிரப்பினை யாதலின் சாந்துபுலர்பு
 வண்ணம் நீவி வகைவனப்பு உற்ற
 வரிநிமிறு இமிரும் மார்புபிணி மகளிர்
 விரிமென் கூந்தல் மெல்லணை வதிந்து
 கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப் 20
 பொழுதுகொள் மரபின் மென்பிணி அவிழ
 எவன்பல கழியுமோ பெரும! பன்னாள்
 பகைவெம் மையின் பாசறை மரீ இப்
 பாடரிது இயைந்த சிறுதுயில் இயலாது
 கோடுமுழங்கு இமிழிசை எடுப்பும் 25
 பீடுகெழு செல்வம் மரீ இய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - வெருவரு புன்றூர்.

மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பணிப்பக்
கால்மயங்கு கதமுறை ஆலியொடு சிதறிக்
கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
வளங்கெழு சிறப்பின் உலகம் புரைஇச்
செங்குணக்கு ஒழுகும் கலுழி மலிர்நிறைக்
காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு
முன்றுடன் கூடிய கூடல் அனையை ;

[1-7]

பெரிய மலையிலுள்ள மேகங்களின் முழக்கத்தால் விலங்கின்
கூட்டங்கள் நடுங்கின ; காற்றுடன் கலந்து மழை ஆலங்கட்டி
யோடு விரைந்து பெய்தது ; அதனால், கரும்புகள் நெருங்கிய
வயல்களையுடைய நாடு வளம் சுரக்குமாறு, வளம் பொருந்திய
சிறப்பினையுடைய உலக மக்களைக் காத்து, நேர் கிழக்காகப்
பாய்ந்தோடிற்று, கலங்கல் நீராகிய மிக்க வெள்ளத்தினையுடைய
காவிரியாறு ; நீ அக்காவிரியை ஒத்திருத்தலேயன்றி, பூக்கள்
பரந்துள்ள புனலையுடைய அக்காவிரியும் ஆன்பொருளையும்
குடவனாறுமாகிய இம்முன்றும் ஒன்றுகூடிய கூடலையும்
ஒத்துள்ளாய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : மா-பெரிய. முழக்கு-இடி
முழக்கம். மான் கணம்-விலங்கின் கூட்டம். பணிப்ப-நடுங்க.
கால்-காற்றுடன். மயங்குதல்-கலத்தல். கதம் உறை-விரைந்து
பெய்யும் மழை. ஆலி-ஆலங்கட்டி ; இக்காலத்து இதனைக்
கல்மழை என்பர். சிதறி-பெய்தலால் ; எச்சத்திரிபு. அமல்-
நெருங்கி வளர்ந்துள்ள. கழனிய-வயல்களையுடைய. புரைஇ-
காத்து. செங்குணக்கு-நேர்கிழக்கு. ஒழுகும்-பாய்ந்தோடும்.
கலுழி-கலங்கல் நீராகிய. மலிர் நிறை-மிக்க வெள்ளத்தினை
யுடைய. கூடல்-முன்று நதிகளும் ஒன்றுகூடிய கூட்டம் ;
அவ்விடம் இன்று திருமுகூடல் என்று வழங்கப்படும். என்பர்
பாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்.

மறை பெய்தமையால் காவிரியில் வெள்ளம் வந்தது ; அதனால் நாடு வளம் பொழிந்தது ; இவ்வாறு உலகத்தைக் காத்துச் செங்குணக்காக ஒழுகிற்றென்க, பணிப்ப சிதற பொழிய புரைஇ ஒழுகும் காவிரியன்றியும் கூடலணையை எனக் கூட்டுக.

கொல்களிற்று, உரவுத்திரை பிறழ அவ்வில் பிசிரப் புரைதோல் வரைப்பின் எஃகுமீன் அவிர்வர விரவுப்பணை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க்கு அரண மாகிய வெருவரு புனற்றூர் கல்மிசை யவ்வும் கடலவும் பிறவும் அருப்பம் அமைஇய அமர்கடந்து உருத்த ஆள்மலி மருங்கின் நாடகப் படுத்து நல்லிசை நனந்தலை இரிய ஒன்றார் உருப்பற நிரப்பினை யாதலின், [8-16]

கொல்லும் யாணைப் படைகள், வலிய அலைகள் புரள்வது போல் அமைந்தன ; அவ்யாணைப் படைகளின் மேலுள்ள வீரர்கள் பீடித்திருக்கும் விறகள் பிசிர்போன்று இருந்தன ; உயர்ந்த கேடகத்திற்குமேல் மீண்டு தோன்றும் வேல்கள், மீன்களைப் போன்று விளங்கின ; கலந்த பலவகை முரசங்கள் ஒலிக்கும் ஓசை, வெள்ளத்தின் ஓசைபோன்று இருந்தது ; இத்தகைய, கண்டார்க்கு அச்சம் தரும் முன்னணிப் படையாகிய வெள்ளத் தைக் கண்டு அஞ்சி, அதனால் செங்குட்டுவனை வந்தடைந்த நட்பரசார்க்கு, அது பாதுகாப்பாக இருப்பது ; இவ்வாறான படை வெள்ளத்தை,

மலைகளில் உள்ளனவும், கடலின்கண் உள்ளனவும், பிறவிடங்களில் உள்ளனவுமாகிய அரண்களை அமைத்தவரும், போரில் அஞ்சாது எதிர்பின்று பொருது வென்று அச்சம் தோற்றுவிக்கின்றவருமாகிய பகைவரின் அஞ்சத்தக்க வீரர்கள் மிகுந்துள்ள இடங்கையுடைய நாடுகளைக் கைப்பற்றி, பரந்த இடத்தையுடைய இவ்வுலகில் அவர்களுடைய நல்ல புகழ் அழியுமாறு, அப்பகைவரின் சினத் தீ அவியும்படி கிரப்பினாய் ஆதலால், என்பதாம்.

ஐந்தாம் பத்து

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : 8-11 அடிகளில், செங்குட்டு வனின் முன்னணிப் படையை வெள்ளமாக உருவகம் செய்கின்றார். யாண்ப்படைகள் அலைகளாகவும், விற்கள் பிசிராகவும், வேல்கள் மினாகவும், பணையொலி வெள்ளத்தின் ஒசையாகவும், தார்ப்படை புனல் வெள்ளமாகவும் உருவகிக்கப்பட்டன. முழங்கொலியினையுடைய புனற்றார் எனவும், புனற்றாரை நிரப்பினை எனவும் கூட்டுக. புனல்தார் என்பதனைத் தார்ப்புனல் என மாற்றுக. பிறழ், பிசிர அவிர்வர அரணமாகிய புனற்றார் என்க.

அமைஇய உருத்த ஒன்னாரின் நாடு அகப்படுத்து, அவர் நல்லிசை இறிய உருப்பற தார்ப்புனலை நிரப்பினையாதலின் எனக் கூட்டுக.

களிறு-ஆண்யாணை. உரவு-வலிமை. பிறழ்-புரள. பிசிர-பிசிராக அமைய ; பிசிர-நீர்த் திவலை. புரை தோல்-உயர்ந்த கேடகம். வரைப்பு-எல்லை. எஃகு-வேல். அவிர்வர-விளங்க. வேலின் காம்பினைக் கேடகம் மறைத்து நிற்க, அக்கேடகத்தின் எல்லையினும் உயர்ந்து தோன்றும் வேலின் இலையுருவம் மீள் போன்ற விளங்கிற்று என்பதாம். பல்வேறு முரசங்கள் தம்முள் கலந்தொலித்தன வென்பார், விரவுப்பனை முழங்கொலி என்றார் ; விரவுதல்-கலத்தல். பனை-முரசம். பனை முழங்கு ஒலி போன்ற ஒலியினையுடைய தார் என்க. வெரீஇய-அஞ்சிய. வேந்தர் : தாரொலி கேட்டு அஞ்சிப் பின் செங்குட்டுவனை அடைந்து நடப்புப் பூண்ட மன்னர். அரணம்-பாதுகாப்பு. வெருவரு-அஞ்சத்தக்க. தார்-முன்னணிப் படை. புனல்-வெள்ளம்.

கல்-மலை. மிசைய-மேல் உள்ளவை ; மிசையவ்வும் என்பதில் வகரமெய் விரித்தல் விகாரம். மிசைய, கடல், பிற : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். அருப்பம்-அரண். அமைஇய-அமைத்த. அமர்-போர். கடந்த-வஞ்சியாது எதிர்பின்று பொருது வென்ற. உருத்த-அச்சம் தோற்றுவிக்கின்ற. அமைஇய ஒன்னார், உருத்த ஒன்னார் என இயைக்க. ஆள்-விரர். மலி-மிக்க. மருங்கின்-இடத்தினையுடைய. இசை-புகழ். ஒன்னாரின் இசை யென்க. நனந்தலை-பரந்த இடத்தினையுடைய உலகம். இறிய-அழிய. ஒன்னார்-பகைவர். உருப்பு-வெம்மை ; அது பண்பாகு பெயராய்த் தியினை உணர்த்திற்று.

தாரைப் புனலாக உருவகித்ததற்கொப்ப, பகைவர் சினத்தைத் தியாகவும், அத்தார் பகைவர் நாட்டில் சென்று

தங்குமாறு செய்ததை, நிரப்பிணையென நீரின் தொழிலாகவும்
கூறிய நயம் அறிந்து இன்புறுதற் குரியது.

.....சாந்துபுலர்பு
வண்ணம் நீவி வகைவனப்பு உற்ற
வரிஞிமிறு இமிரும் மார்புபிணி மகளிர்
விரிமென் கூந்தல் மெல்லணை வதிந்து
கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
பொழுதுகொள் மரபின் மென்பிணி அவிழ
எவன்பல கழியுமோ பெரும ! பன்னாள்
பகைவெம் மையின் பாசறை மரீஇப்
பாடரிது இயைந்த சிறுதுயில் இயலாது
கோடுமுழங்கு இமிழிசை எடுப்பும்
பீடுகெழு செல்வம் மரீஇய கண்ணோ. [16-16]

பலவகையான அழகினைப் பொருந்தியவரும் அழகிய
வண்டுகள் ஒலிக்கும் நின் மார்பினால் பிணிக்கப்பட்டவருமாகிய
மகளிரது விரிந்த மெல்லிய கூந்தலாகிய மென்மையான அணையில்
தங்குவாய் ; தங்கி, வருத்துகின்ற காமநோயினை ஒழிக்கும்
பொருட்டு, அம்மகளிர் பூசிக்கொண்டுள்ள சந்தனம் உலரவும்,
நிறங்கள் அழியவும் அவர் மார்பினை விரும்பித் தழுவுவாய் ;
இங்ஙனம் தழுவி, இரவுப் பொழுதின் பயனைக் கொள்ளும்
முறைமையால் சிறிது தூங்கி எழுவாய் ; இத்தகைய இன்பத்
துயில் கொண்டு எழ, பெரும ! நின் கண்களுக்கு எத்துணைப் பல
நாட்கள் செல்லுமோ ! ஏனெனில்,

பகைவரது கொடுமையால், அவர்களை அழிக்கும்பொருட்டுப்
பல நாட்கள் பாசறையிலேயே தங்கினாய் ; அங்ஙனம் தங்கு
தலால், நல்ல தூக்கம் இல்லையாயிற்று ; பின், அருமையாக
அமைந்த சிறுதூக்கமும் பொருந்தாதபடி, சங்குகள் ஒலிக்கின்ற
இனிய இசை எழுப்பிவிடும் ; இத்தகைய பெருமையமைந்த
போர்ச் செல்வத்தில் பழகிய நின் கண்கள், என்பதாம்.

அருஞ்சாந்து பொருள் ரூபவன் : 16-20 அடிகள், செங்குட்டு
வனின் இன்ப நிகழ்ச்சியைக் கூறுவன. சாந்து-சந்தனம். புலர்பு-

புலர; புலர்தல்-உலர்தல். வண்ணம்-நிறம்; இஃது உதடு, நகம், பாதம் முதலியவற்றிற்கு ஊட்டப்பெற்றது. நீவி-நீவ-அழிய. புலர்பு, நீவி, மரீஇ (23) என்பன எச்சத் திரிபுகள். சாந்து புலர்தலும், வண்ணம் நீவலும் புணர்ச்சிக் குறிகளாம் என்க. வனப்பு-அழகு. வரி-அழகு. ஸ்ரீமிறு-வண்டு. இமிரும்-ஒலிக்கும். வனப்புற்ற மகளிரென்றும், மார்பு பிணி மகளிரென்றும் இயைக்க. வதிந்து-தங்கி. கொல் பிணி-கொல்வது போன்று வருத்தம் செய்யும் காமனோய். திருகிய-திருக; செய்யிய வென்னும் எச்சம்; திருகுதல்-அழித்தல். கவர்-விரும்பி. முயக்கத்து-தழுவுதலால். மரபின்-முறையால் உண்டான. மெல் பிணி-மென்மையான தூக்கத்தினின்றும். அவிழ-விழித்தெழ. “மென்பிணி என்றது, புணர்ச்சி அவதிக்கண் (முடிவில்) அப்புணர்ச்சி யலையலான் (அலையல்-வருத்தம்) வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப் பூவென்னும் மினைவினனாய்ப் பிணியவிறவெனப் பூத்தொழிலாற் கூறினான்” என்பது பழையவுரை. எவன்-எத்துணை. பல-பல நாள்.

பன்னாள் - பல நாள். பகை வெம்மையின் - பகைவரது கொடுமையால். பாசறை-பாடிவிடு. மரீஇ-மருவ-தங்குதலால். பாடு-கண்பாடு; என்றது தூக்கத்தினை. அரிது இயைந்த-அருமையாகப் பொருந்திய. போர் செய்யவேண்டும் முறைகளைப்பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருத்தலால், பாடரிதாய்ச் சிறுதுயிலே இயைவதாயிற்று. அச்சிறுதுயில்தானும் சிறிது நேரமும் பொருந்திநிற்க இயலாதபடி, சங்குகளின் ஓசை கலைத்ததென்க. கோடு-சங்கு. முழங்கு-ஒலிக்கின்ற. இமிம் இசை-இனிய ஓசை. எடுப்பும்-எழுப்புதற்குரிய. பீடு கெழு-பெருமை பொருந்திய. செல்வம்-போர்ச் செல்வத்தில். மரீஇய-பழகிய.

மரீஇ இயைந்த துயில் இயலாது எடுப்பும் செல்வம் மரீஇய நின் கண்கள், முயக்கத்து மென்பிணி அவிழ எவன் பல கழியுமோ எனக் கூட்டுக.

வனப்புற்ற மார்பு பிணி மகளிரது சாந்து புலரவும், வண்ணம் நீவவும் அவரது கூந்தல் மெல்லனை வதிந்து திருக. கவர் முயக்கத்து மென்பிணி அவிழ எவன் பல கழியுமோ என இயைக்க.

முடிவு: “நீ கூடலனையை; பெரும! தார்ப் புனை ஒன்றார் உருப்பற மிரப்பினையாகையாலே, யான் நின்னை ஒன்று கேட்கின் றேன்; பீடுகெழு செல்வம் மரீஇய கண், முயக்கத்துப் பொழுது. கொள் மரபின் மென்பிணி அவிழ நாள் பல நினக்கு எவன் கழியுமோ எனக் கூட்டி. வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “ இதனாற் சொல்லியது, அவன் காமவேட்கையிற் போர்வேட்கை மிகுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : வஞ்சித்துறைப் பாடாண்யாட்டு : “ தார்ப் புனலை ஒன்றார் உருப்பற நிரப்பினை என எடுத்துச் செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், துறை வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.” (பழையவுரை.)

வண்ணம் : ஓழுதுவண்ணமும் ஓர்நீர்வண்ணமும் : ‘கொல் களிற்ற’ எனச் சொற்சீர் வந்தமையால் சொற்சீர் வண்ணமும் ஆயிற்று.

பேயி : வெருவரு புனற்று : தாரைப் புனலாக உருவகம் செய்ததோடு, அது கண்டார் அஞ்சத்தக்கதென அடைமொழியும் தந்து சிறப்பித்தமையால், இதற்கு, ‘வெருவரு புனற்று’ என்ற பெயராயிற்று.

காக்கைபாடியினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய:

ஆறும் பத்து

ப தி க ம்

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேளள்
 ஆவிக் கோமான் தேவி ஈன்றமகன்
 தண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்
 தொண்டியுள் தந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்:
 கபிலையொடு குடநாட்டு ஓரூர் ஈத்து 5.
 வான வரம்பனெனப் பேரினிது விளக்கி
 ஏனை மழவரைச் செருவில் சுருக்கி
 மன்னரை ஓட்டிக்
 குழவிகொள் வாரின் குடிபுறந் தந்து
 நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின் 10.
 ஆடுகோட் பாட்டுச் சேர லாதனை
 யாத்த செய்யுள் அடங்கிய கொள்கைக்

காக்கைபாடியினியார் நச்செள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: வடுவடு நுண்ணயிர், சிறு செங்குவளை, குண்டு
 கண்ணகழி, மில்லாத் தாளை, துஞ்சும் பந்தர், வேந்து மெய்ம்
 மறந்த வாழ்ச்சி, சில்வளை விறலி, ஏவிளங்கு தடக்கை, மாகூர்
 திங்கள், மரம்படு திங்களி இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிய பெற்ற பரிசில்: கலன் அணிக என்று அவர்க்கு
 ஒன்பது காப் பொன்னும் நூறுபிரம் காணமும் கொடுத்துத் தன்
 பக்கத்துக் கொண்டான் அக்கோ. (கா-ஓர் எடையின் பெயர்.
 காணம்-அக்காலத்து வழங்கிய பொற்காசு.)

ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு
 வீற்றிருந்தான்.

பதினாறு: குடநாட்டின் தலைவனாகிய நெடுஞ்சேரலாதற்கு...
 வேளாவிக் கோமான் மகளாகிய நின் தேவி பெற்றெடுத்த மகன்

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்பான்; அவன், தண்டகாரணியத்தில் உள்ளாரால் கொள்ளப்பட்ட மலையாடுகளை வென்று தொண்டிக்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்தான்; பார்ப்பார்க்குக் கபிலேமிறப் பசுக்களோடு, குட நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊரையும் ஈந்தான்; தன் நாட்டிற்கு வானத்தையே எல்லையாகக் கொண்டவன் எனத் தன் பெயரை உலக முழுதும் இன்புற விளங்குமாறு செய்தான்; தன்னை எதிர்த்த அரசரைத் தோற்றோடச் செய்து, மற்றைய மழவர் என்னும் விரமரபினரைப் போரில் கொன்று, அவர் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தான்; குழந்தைகளைக் காப்பது போன்று தன் நாட்டுக் குடிகளைப் பாதுகாத்தான்; அறத்தையே ஆராய்தலமைந்த, இனிய நெஞ்சினையுடைய அவ்வாடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனை, பல செய்யுட்களைப் பாடியவரும் அடக்கம் வாய்ந்த ஒழுக்கத்தினை உடையவருமாகிய காக்கையாழ்வியார் கச்சேய்நாயார் என்பவர் இவ்வாரும் பத்தினைப் பாடினார் என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன: குடகோ-குடநாட்டின் தலைவன். மகனாகிய ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென இயைக்க. தண்டகாரணியம் என்பதன் சிதைவு; இஃது ஆரிய நாட்டிலுள்ள ஒரு நாடு. கோட்பட்ட-கொள்ளப்பட்ட. வருடை-மலையாடு. 3, 4ஆம் அடிகளால் பெயர்க் காரணம் விளங்கும். தொண்டி-சேரநாட்டிலுள்ள ஒருர்; இது துறைமுகப்பட்டினம். கபிலே-கபிலேமிறமுள்ள பசு. மழவர்-ஒருவகை வீரக்கூட்டத்தார். செரு-போர். குழவி கொள்வாரின்-குழந்தையை வளர்ப்பாரைப் போல. புறந்தந்து-காத்து. நாடல் சான்ற-ஆராய்தலமைந்த. நயன்-இனிமை. யாத்த-செய்த. கொள்கை-ஒழுக்கம்.

ஆறாம் பத்து

51. வடுவடு நுண்ணயிர்

துளங்குநீர் வியலகம் கலங்கக் கால்பொர
 விளங்கிரும் புணரி உருமென முழங்கும்
 கடல்சேர் கானல் குடபுலம் முன்னிக்
 கூவல் துழந்த தடந்தாள் நாரை
 குவியினர் ஞாழல் மாச்சினைச் சேக்கும் 5
 வண்டிறை கொண்ட தண்கடல் பரப்பின்
 அடும்பமல் அடைகரை அலவன் ஆடிய
 வடுவடு நுண்ணயிர் ஊதை உஞற்றும்
 தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்து
 இயலினள் ஒல்கினள் ஆடும் மடமகள் 10
 வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
 பெருமலை வயின்வயின் விலங்கும் அருமணி¹
 அரவழங்கும்² பெருந்தெய்வத்து
 வளைஞரலும் பணிப்பெளவத்துக்
 குணகுட கடலோடு ஆயிடை மணந்த 15
 பந்தர் அந்தரம் வேய்ந்து
 வண்பிணி அவிழ்ந்த கண்போல் நெய்தல்
 நனையுறு நறவின் நாடுடன் கமழச்³
 சுடர்நுதல் மடநோக்கின்
 வாள்நகை இலங்கெயிற்று 20
 அமிழ்துபொதி துவர்வாய் அசைநடை விறலியர்
 பாடல் சான்று நீடினை உறைதலின்
 வெள்வேல் அண்ணல் மெல்லியன் போன்மென

பாடம் : 1. விலங்குமட்டுமணி 2. அரவுவழங்கும்
 3. காகுடன் கமழும்

உள்ளுவர் கொல்லோ நின் உணரா தோரே?
 மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச் 25
 செயிருடைய அரவெறிந்து
 கடுஞ்சினத்த மிடல்தபுக்கும்
 பெருஞ்சினப்புயல் ஏறுஅனையை;
 தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு
 துமிக்கும்
 எஃகுடை வலத்தர் நின் படைவழி வாழ்நர்; 30
 மறங்கெழு போந்தை வெண் தோடு புனைந்து
 நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தாறு அளப்பத்
 தூக்கனை¹ கிழித்த மாக்கண் தண்ணுமை
 கைவல் இனையர் கையலை அழுங்க
 மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்² 35
 வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
 கடியையால்³ நெடுந்தகை! செருவத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகு வண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும்.

துக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - வருவடு நுண்ணயிர்.

துளங்குநீர் வியலகம் கலங்கக் கால்பொர
 விளங்கிரும் புணரி உருமென முழங்கும்
 கடல்சேர் கானல் குடபுலம் முன்னிக்
 கூவல் துழந்த தடந்தாள் நாரை
 குவியினார் ஞாமல் மாச்சினைச் சேக்கும்
 வண்டிறை கொண்ட தண்கடல் பரப்பின்
 அடும்பமல் அடைகரை அலவன் ஆடிய

வடுவடு நுண்ணயிர் ஊதை உஞற்றும்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்து

[1-9]

அசைகின்ற நீரினையுடைய கடலினது அகன்ற மேற்பரப்புக் கலங்கும்படி காற்று மோதியடித்தது; அதனால் பெரிய அலைகள் தோன்றி இடியென முழங்கின; அவ்வாறு முழங்கும் கடலையடுத்துள்ள கடற்கரைச் சோலையினையுடையதும், தன் நகருக்கு மேல் திசையிலுள்ள துமாகிய ஓரிடத்திற்குச் செல்லக் கருதினான், சேரலாதன்; அங்ஙனம் கருதி,

அம்மேற்குத் திசையில் தூய கரிய பனஞ்சோலையொன்றி ருந்தது; அச்சோலையில் வண்டுகள் படிந்துள்ள சூவிந்த பூங் கொத்துக்களைக் கொண்ட ஞாழல் மரமும் உண்டு. அதன் பெரிய கிளைகளில், அங்குள்ள பள்ளங்களில் மீனைத் தேடி வருந்திய பெரிய கால்களையுடைய நாரைகள் வந்து தங்கும்; குளிர்ந்த கடற்பரப்பை அடுத்துள்ள கரையில் அடம்பங் கொடி கள் நெருங்கிப் படர்ந்திருக்கும்; கரையில் நண்டுகள் ஊர்ந்து செல்லும்; அவை சென்றதனால் உண்டான சுவடுகள் மறையு மாறு, ஊதைக்காற்றானது நுண்ணிய மணலை வாரி வீசும்; இத்தகைய பொழிலினிடத்தே அலங்காரத்தால் பொலிவுற்று, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : துளங்கு-அசைகின்ற. வியல் அகம்-அகன்ற மேற்பரப்பு. கால் பொர-காற்று மோதியடித்த லால். விளங்கு-தோன்றிய. இரு புணரி-பெரிய அலைகள். உரும் என-இடியைப்போல. கானல்-கடற்கரைச் சோலை. குடபுலம்-சேர லாதன். தலைநகருக்கு மேற்கே உள்ள இடம். முன்னி-கருதி. கூவல்-பள்ளம். துழந்த-(இரைக்காக மீனைத்)தேடி வருந்திய. தடந்தாள்-பெரிய கால்களையுடைய. இணர்-பூங்கொத்து. ஞாழல்-ஒருவகை மரம்; குங்கும மரம் என்றும் புலிநகக் கொன்றையென்றும் கூறுவர். மா சினை-பெரிய கிளையில். சேக்கும்-தங்கும். இறை கொண்ட-தங்கிய. வண்டிறை கொண்ட குவியினர் ஞாழல் எனக் கூட்டுக. தண்-குளிர்ந்த. பரப்பினை யுடைய தண்கடலை அடுத்த அடும்பமல் கரையின்கண் என்க. அடும்பு-அடம்பங்கொடி. அமல்-நெருங்கிய. அலவன்-நண்டு. ஆடிய-ஊர்ந்து சென்றதனால் உண்டான. வடு-சுவடு. அடு-அழிக் கின்ற. நுண் அயிர்-நுண்ணிய மணலை. வடு+அடு=வடுவடு.

உளுற்றும்-முயன்று வீசும். தூஇரு போந்தை பொழில்-தூய கரிய பனஞ்சோலையில். அணி-அலங்காரத்தால். பொலிதந்து-பொலிவுற்று.

நாரை சேக்கும் பொழில் எனவும், ஊதை உளுற்றும் பொழில் எனவும் இயைக்க. கால்பொர புணரி முழங்கும் கடல் சேர் குடபுலம் முன்னி, நாரை சேப்பதும் ஊதை உளுற்றுவது மாகிய பொழிற்கண் பொலிதந்து எனக் கூட்டுக.

இயலினள் ஒல்கினள் ஆடும் மடமகள்
வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கும் அருமணி
அரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞரலும் பனிப்பெளவத்துக்
குணகுட கடலோடு ஆயிடை மணந்த
பந்தர் அந்தரம் வேய்ந்து
வண்பிணி அவிழ்ந்த கண்போல் நெய்தல்
நனையுறு நறவின் நாடுடன் கமழ்ச்
சுடர்நுதல் மடநோக்கின்
வாள்நகை இலங்கெயிற்று
அமிழ்துபொதி துவர்வாய் அசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை உறைதலின்
வெள்வேல் அண்ணல் மெல்லியன் போன்மென
உள்ளுவர் கொல்லோநின் உணரா தோரோ?

[10-24]

இமயமலையின் இடந்தோறும் இடந்தோறும் குறுக்கிட்டு, அரிய மணியினைத் தம் தலையிலே கொண்டுள்ள பாம்புகள் படமெடுத்து ஆடுகின்றன; அது நடந்தும் அசைந்தும் ஆடும் இளம் பெண் தெய்வமேறி ஆடும் ஆட்டம்போலத் தோன்றும்; அத்தகைய பெருமலையாகிய பெரிய தெய்வமும், சங்குகள் ஒலிக்கும் குளிர்த்த தென்கடலும், கீழ் கடலும், மேல் கடலுமாகிய இந்நாநின் கின் எல்லைக்குட்பட்ட அவ்விடத்திலேயுள்ள அரசரும் பிறரும்

சேரலாதனைக் கண்டு வணங்கும்பொருட்டு, அச்சோலையிலுள்ள பந்தலில் தங்கியிருந்தனர்; அப்பந்தலின் உள்ளிடமெல்லாம், வளவிய, முறுக்கவிழ்ந்த, கண்ணைப் போன்ற தோற்றமுடைய நெய்தற் பூவாலும், தேன் பொருந்திய நறவம் பூவாலும் வேய்ந்தது போன்று அவற்றை நெருங்கத் தொங்கவிட்டிருந்தனர்; அப்பூக்களின் மணம் நாடெல்லாம் கமழ்ந்தன; அப்பந்தரகத்து, ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும், மடப்பம் பொருந்திய பார்வையினையும், மிக்க ஒளிபெற்று விளங்குகின்ற பற்களையும், அமிழ்தம் போன்ற நீரினையுடைய சிவந்த வாயினையும், தளர்ந்த நடையினையுமுடைய நாடக மகளிர், பாட்டுக்களைப் பாடினர்; அவ்வாறு அவர்கள் பாட, அவற்றைக் கேட்டு நீடித்துத் தங்கினாய்; இவ்வாறு தங்குதலால், நின் இயல்பினை அறியாதவர்கள், நின்னைப் பற்றி, 'வேள்ளிய வேலினையுடைய பெருமான், ஐம்புல இன்பங்களுக்கு எளிதில் வயப்படும் மனவுறுதியற்றவன் போலும்' என கினைப்பரோ, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : இயலினன்-நடந்து; ஒல்கினன்-அசைந்து. இயலினன், ஒல்கினன் : முற்றெச்சங்கள். மடம்-இளமை. வெறி-தெய்வ ஆவேசம். நுடக்கம்-அசைவு. அரவழங்கும் பெருமலையாகிய பெருந்தெய்வ மென்க. வயின்வயின்-இடந்தோறும் இடந்தோறும்; அடுக்குத் தொடர்; பன்மை குறித்து நின்றது. விலங்கும்-குறுக்காகக் கிடக்கும். அருமணி-பெறுதற்கரிய நாகமணியையுடைய. அரா என்னும் சொல் 'அர' எனக் குறுகி நின்றது; அரா-பாம்பு. வழங்கும் என்னும் சொல், ஈண்டு ஆடும் என்னும் பொருளில் வந்தது. பெருந்தெய்வமென்றது, இமய மலையை; சிவபெருமான் வாழும் இடமாதலால், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. பெருந்தெய்வத்து, பௌவத்து என்ற சொற்களில் வந்துள்ள, 'அத்துக்கள்' இரண்டும் வேண்டாத இடத்து வந்த சாரியை. வகை-சங்கு. குரலும்-ஒலிக்கின்ற. பனி பௌவம்-குளிர்த் த கடல். குணக்கு-கிழக்கு. குடக்கு-மேற்கு. கடல் என்பதனைக் 'குணக்கு' என்பதனோடுங் கூட்டி, குணகடல், குடகடல் என்று பொருள் கொள்க. குணகடல்-கீழ் கடல்; குடகடல்-மேல் கடல். ஆயிடை (அவ்+இடை)-அந்நான்கெல்லைக்கும் இடைப்பட்ட நிலம்; அஃது இடவாகு பெயராய் ஆண்டுள்ள அரசர்களையும் பிறரையும் உணர்த்திற்று; 'அவ்' என்பது அஃறிணைப் பன்மைப் பெயராய், இமயம், தென்கடல், குணகடல், குடகடல்களை உணர்த்திற்று. மணந்த-கூடித் தங்கியிருந்த. பந்தர்-பந்தரின். அந்தரம்-உள்ளிடம். வேய்ந்து-வேய்; எச்சத்திரிபு; வேய்ந்தாற்போன்ற என்பது பொருள். வண் பிணி-

வளவிய முறுக்கு. அவிழந்த-மலர்ந்த. அவிழந்த நெய்தல், கண்-போல் நெய்தல் என இயைக்க. நெய்தல், நறவு என்பன பூவின் வகைகள். நனை உறு-தேன் பொருந்திய. நறவின்-நறவ மலர்-ரொடு. நெய்தல் நறவினோடு கமழ என்க. நாடு உடன்-நாடெல்லாம். சுடர் நுதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றி. வாள், நகை-ஒளி; ஒரு பொருட் பன்மொழி. அமிழ்தென்றது வாய்நீரை. பொதி-மிறைந்த. துவர்-சிவந்த. அசை-தளர்ந்த. விறலியர்-நாடக-மகளிர். சான்று-சாலு; எச்சத் திரிபு. சால்-நிரம்பப்படாநிற்க. நீடினை-நீட்டித்து; முற்றெச்சம். அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்த-சேரலாதன். மெல்லியன்-எளியன்; ஐம்புல இன்பங்கட்கு. அடிமைப்பட்டவன் என்றபடி. போன்ம் என-போலும் என. உள்ளுவரோ-நினைப்பரோ. கொல் : அசை.

மடமகள் நுடக்கம்போல அரவழங்கும் பெருந்தெய்வம்பணிப்பெளவம் குணகடல் குடகடல் ஆகிய அவற்றிடையுள்ளார் மணந்த பந்தர் அந்தரம் வேய்ந்த நெய்தல் நறவினோடு கமழ, விறலியர் பாடல் சால உறைதலின், உணராதோர், அண்ணல் மெல்லியன் போன்மென உள்ளுவர் கொல்லோ எனக் கூட்டுக. நுதலினையும் கோக்கினையும் எயிற்றினையும் வாயினையும் நடையினையும் உடைய விறலியர் என்க.

மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்

செயிருடைய அரவெறிந்து

கடுஞ்சினத்த மிடல்தபுக்கும்

பெருஞ்சினப்புயல் ஏறனையை;

[25-28]

மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரிய மலையினிடத்து, குற்றம் பொருந்திய பாம்புகளைத் தாக்கி, அவற்றின் கடிய சினத்தோடுங் கூடிய வலியினை அழிப்பதும், பெருஞ்சினத்தினையுடையதும், மேகத்தின்கண் தோன்றுவதுமாகிய இடியேற்றினை ஒப்பாய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் நுதலியன: மழை-மேகம், செயிர்-குற்றம்; என்றது தன்னைக் காண்போரை நடுங்கச் செய்தலும், அவரைக் கடித்துக் கொல்லலுமாம். எறிந்து-தாக்கி. சினத்த-சினத்தினையுடைய. மிடல்-வலி. தபுக்கும்-அழிக்கும். புயல்-மேகம். ஏறு-இடியேறு; என்றது; பேரிடியினை. நின்னை உணராதோர், மெல்லியன் போன்மெனக்கூறிலும், நீ நின் பகைவரை அழித்தலில், பாம்புகளை அழிக்கும் இடியினை ஒப்பாய் என்பதாம்.

குன்றத்து அரவெறிந்து மிடல் தபுக்கும் ஏறனையை எனக் கூட்டுக.

தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு
துமிக்கும்
எஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்; [29-30]

போர்க்களத்தில், தம்மை எதிர்த்துத் தடுப்பவரது பெரிய கைகளை யுடைய யானைகளின் பூண் அணிந்த கொம்புகளை வெட்டும் வாளினை யுடைய வலியவராவர், மின் படையிவருக்கும் வீரர், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : தாங்குநர்-தடுப்போர். தட-பெரிய. தொடுகோடு-பூண் அணிந்த கொம்புகளை. துமிக்கும்-வெட்டும். எஃகு-வாள். வலத்தர்-வலியவர்; வெற்றியுடையோருமாம். படைவழி-படையிடத்து. வாழ்நர்-இருக்கும் வீரர்கள்.

படைவழி வாழ்நர், தாங்குநர் யானைக் கோடு துமிக்கும் எஃகுடை வலத்தர் எனக் கூட்டுக.

மறங்கெழு போந்தை வெண்தோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தூறு அளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கண் தண்ணுமை
கைவல் இனையர் கையலை அழுங்க
மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையால் நெடுந்தகை செருவத் தானே. [31-37]

வீரம் பொருந்திய பனையின் வெள்ளிய தோட்டினாலாகிய மாலையை அணிந்தாய்; அது, பகைவரது உடற்குருதி படுதலான், தன் வெண்ணிறம் மாறிச் செங்கிறம் பெற்றது; அதனால் அதை மாமிசமென்று கருதி, பருந்து உற்றெடுக்க எண்ணிற்று; பெரிய கண்ணையுடைய மத்தளத்தை மாமிசம் பொருந்திய அம்பு கிழித்தது; அதனால் அதை அடிக்கும் தொழிலில் கைவல்ல இனோரார், தம் கையால் அடித்தலை நிறுத்தினர்; இவ்வாறு பருந்தூறு அளப்பவும், கையலை அழுங்கவும், பெருந்தகைமை உடையோனே! ஈயோ, ஈக்குதற்கரிய சினத்தினையுடைய கரிய

பெரிய கூற்றுவன் உயிர்களாகிய மீன்களைப் பிடித்தற்பொருட்டுத் தன் வலையினை விரித்தாற்போன்ற பார்வையினை உடையையாய், போர்க்களத்தில் கடுமையுடையையாவாய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : மறம்கெழு-வீரம் பொருந்திய.. போந்தை-பனை. வெண்தோடு-குருத்தோலை; அஃது ஆகுபெயராய் மாலையை உணர்த்திற்று. மறப்போர் புரியுங்கால் போந்தை வெண்தோட்டினைச் சிறப்பாக அணிவராதலால், மறம்கெழு போந்தை எனப்பட்டது. பெயர்-மாதிரிய. கண்ணி-மலை. ஊறு-உறுதல், பொருந்துதல். அளப்ப-அராய, எண்ண. தூக்கினை-மாமிசம் பொருந்திய அம்பு. மா-பெரிய. கண்-அடிக்குமிடம் தண்ணுமை-மத்தளம். கைஅலை-கையால் அடித்தல். அழுங்க-கிறுத்த. மாற்ற அரு-நீக்குதற்கு அரிய. சேற்றம்-கோபம். மா இரு-கரிய பெரிய. நோக்கலை-பார்வையினை யுடையையாய்; முற்றெச்சம். கடியை-கடுமையுடையாய். செருவத்தான்-போர்க்களத்தின்கண். கூற்றம் விரித்த வலையினின்றும் உயிர்கள் தப்ப முடியாதவாறுபோல, சேரலாதன் பார்வையினின்றும் பகைவர் தப்ப முடியாதென்பார், 'கூற்றம் வலைவிரித்தன்ன நோக்கலை' என்றார்.

புனைந்து நோக்கலை என இயைக்க. நெடுந்தகை! செருவத்தான் புனைந்து, அளப்ப அழுங்க வலைவிரித்தன்ன நோக்கலையாய் கடியை எனக் கூட்டுக.

நுட்பு : “நீ குடபுலமுன்னிப் போந்தைப் பொழிலுணிப் பொலிதந்து நெய்தல் நறவினெடு கமழ விறலியரது பாடல் சாலப் புறத்துவினையின்மையின் வினோதத்திலே நீடி யுறைதலாலே, நீ அவ்வாறு நீடியதறியாது, அண்ணல் மெல்லியன் போன்மென மின்னை உணராதோர் உள்ளுவார்களோ? நீதான் அரவோடொக்கும் மின் பகைவரைக் கடுக அழிக்கவேண்டும் நிலைமையில், அவ்வரவினைக் கடுக அழிக்கும் உருமேற்றினை பொப்பை; அவ்வாறு விரையச் செய்யும் நிலைமைக்கண் மினக். கேற்ப மின் படைவழி வாழ்நரும் காலாள்மேல் செல்லாது. தாங்குகர் யானைக்கோடு துமிக்கும் எஃகுடை வலத்தராயிருப்பார்; அவ்வாறு நீ அழியாது மாறுபாடற்றிப் பொருதழிக்கும்வழி மின் முடிக்கண்ணியை, உதிரம் தெறித்தலால் நிறம் பெயர்தலின் பருந்து உறுதற்கு அளப்ப, மின் முன்னர் வழங்கும் மாக்கண் தண்ணுமை மின் எதிர்பின்று மாற்றார் எய்தலையுடைய அம்பு கண் கிழித்தலால். ஒலிபொழியக் கூற்றம் வலை விரித்தற்போலக்.

களத்தில் எதிர்ந்த மாற்றார் படையையெல்லாம் ஒன்றாகக் கொல்லக் கருதி நோக்கின நோக்கினையுடைய; நெடுந்தகாய்! இவ்வாறு செருவத்துக் கடியை என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் வினோதத்து” (பொழுதுபோக்கின்கண்) மென்மையும் செருவகத்துக் கடுமையும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு : “தாங்குநர் தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கும் என்று, எதிருன்றினார் மேற் சேறல் (எதிர்த்தவரீமது படையெடுத்துச் செல்லுதல்) கூறின மையான், இஃது எடுத்துச் செலவின் மேற்றாய் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

தூக்கு : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் : “‘அரவமங்கும்’ என்பது முதலாக இரண்டு குறளடியும், ‘பந்தரந்தரம் வேய்ந்து’ என ஒரு சிந்தடியும், ‘சுடர் நுதல்’ என்பது முதலாக இரண்டு குறளடியும், ‘மறை தவழும்’ என்பது முதலாக நாலு குறளடியும் வந்தமை யான் வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.” (பழையவுரை.)

வண்ணம் : மேற்கூறப்பட்ட குறளடியும், சிந்தடியும் வந்தமையால், சொற்சீர் வண்ணமும் ஆயிற்று.

பேயர் : வடுவடு நுண்ணயிர் : “வடுவை அடுதல்-வடுவை மாய்த்தல். ஊதை உஞற்றுதல்-அவ்வடு மாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே முயல்கை. அயிர்-நுண்மணல். வடுவை மாய்க்கும் நுண்ணயிர் எனற்பாலதனை, வடுவடு நுண்ணயிர் என்று கூறிய சிறப்பானே இதற்கு, ‘வடுவடு நுண்ணயிர்’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

52. சிறு செங்குவளை

கொடி நுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
அருங்கலம் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கம் திசைதிரிந் தாங்கு
மையணிந்து எழுதரு மாயிரும் பஃரோல்

மெய்புதை அரணம் எண்ணுது¹ எஃகுசுமந்து
 முன்சமத்து எழுதரும் வன்கண் ஆடவர்
 தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க
 உயர்நிலை உலகம் எய்தினர் பலர்பட
 நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுழற் தடக்கை 10
 இரப்போர்க்குக் கவிதல் அல்லதை இரைஇய
 மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகும்; இனியே
 சுடரும் பாண்டில் திருநாறு விளக்கத்து
 முழாஇமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்
 சிலைப்புவல் ஏற்றின் தலைக்கை தந்துநீ 15
 நளிந்தனை வருதல் உடன்றன ளாகி
 உயவும் கோதை ஊரலந் தித்தி
 ஈரிதழ் மழைக்கண் பேரியல் அரிவை²
 ஒள்ளிதழ் அவிழகம் கடுக்கும் சீறடிப்
 பல்சில³ கிண்கிணி சிறுபரடு அலைப்பக் 20
 கொல்புனல் தளிரின் நடுங்குவனள் நின்னுநின்
 எறியர் ஓக்கிய⁴ சிறுசெங் குவளை
 ஈயென இரப்பவும் ஒல்லாள் நீஎமக்கு
 யாரை யோஎனப் பெயர்வோள் கையதை
 கதுமென உருத்த நோக்கமோடு அதுநீ 25
 பாஅல் வல்லா யாயினை; பாஅல்
 யாங்குவல் லுறையோ?⁵ வாழ்கநின் கண்ணி!
 அகலிரு விசும்பில் பகலிடம் தரீஇயர்
 தெறுகதிர் திகழ்தரும் உருகெழு ஞாயிற்று
 உருபுகிளர் வண்ணம் கொண்ட 30
 வான்தோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் எயிலே.

யாடம் : 1. என்னுது 2. பேரிலரிவை 3. பல்செல்; பல்செங்
 4. ஒச்சிய 5. வல்லிணையோ

நுறை - குரவை மிலை.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

நூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - சிறுசெங்குவளை.

கொடிநுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
அருங்கலம் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கம் திசைதிரிந் தாங்கு
மையணிந்து எழுதரும் மாயிரும் பல்தோல்
மெய்புதை அரணம் எண்ணுது எஃகுசுமந்து
முன்சமத்து எழுதரும் வன்கண் ஆடவர்
தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க
உயர்நிலை உலகம் எய்தினர் பலர்பட
நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
இரப்போர்க்குக் கவிதல் அல்லதை இரைஇய
மலர்புஅறி யானைக் கேட்டிகும்; [1-12]

பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் கொண்டு வரும்பொருட்டுக்
கடலின்மீது மிதந்து செல்லும் பெரிய ஆரவாரத்தோடும் கூடிய
கப்பல், தான் செல்லும் திசைகளில் திரிந்து கின்றாற்போன்று,
கொடிகள் அசைகின்ற நிலையினையுடைய கொல்லும் யானைகள்
நெருங்கி கிற்க, திருந்திய வேலைப்பாடு அமைந்த மணிகள் கட்டப்
பட்ட நீண்ட தேர்களை வேறு பக்கத்தே பரப்புவர்; பரப்பி,
கருமேகங்களைப்போன்று தோன்றும் கரிய பெரிய பல கேடகங்
களோடு வேல்களையும் தாங்கி, உடம்பினை மறைக்கும் கவசத்தை
அணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் கருதாது, போர்க்களத்தின்
முன்னே புறப்பட்டுச் செல்லும் அஞ்சாமையையுடைய போர்
வீரர்கள், தாம் அணிந்துள்ளதும், தோல்வியடையாமையைக்
காட்டுவதுமாகிய தும்பைமலை பகைவர் படைகளின் இடை
யிடையே விளங்கித் தோன்றுமாறு போர்புரிந்தனர்; அதனால்,
பகைவீரர்களில் பலர் அழிந்து உயர்நிலை உலகமாகிய வீர
சுவர்க்கத்தை அடைந்தனர்; இங்ஙனம் அடைய, நல்ல போரினை

வஞ்சியாது எதிரின்று பொருது வென்ற மினது இடியை ஒத்த-
கைகள் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பதற்காகக் கவித்தலல்லாமல்,
பிறரிடம் இரப்பதற்காக விரிதல் அறியாதவை என்று சொல்லக்-
கேட்டிருக்கின்றோம், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் ருதலியன : ருடங்கு-அசைகின்ற. நிலைய-
நிலையினையுடைய, மிடைந்து-நெருங்கி நிற்க; எச்சத்திரிபு. வடி-
திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட. புலம்-இடம். அருங்கலம்-அணி-
கலம். தரீஇயர்-கொண்டு வரும் பொருட்டு. நீர்-கடல் நீர்-
மிவக்கும்-மிதந்து செல்லும். கலி-ஒசையினையுடைய: வங்கம்-
கப்பல். வங்கம் திசை திரிந்தாங்கு களிறு மிடைய தேர் பரப்பி
எனக் கூட்டுக. மை அணிந்து-மேகத்தைப் போன்று. எழுதரும்-
உயர்ந்து தோன்றும். மா இரு-கரிய பெரிய. தோல்-கேடகம்-
மெய் புதை அரணம்-உடம்பை மறைக்கும் கவசம். போரின்
மிதுள்ள வேட்கையாலும் விரைவாலும் மார்புக் கவசம் அணிந்து
கொள்ளுதற்கும் நேரமின்றிச் சென்றனரென்பார், 'அரணம்
எண்ணுது' என்றார். எஃகு சுமந்து-வேற்படையினைத் தாங்கி-
முன் சமத்து-போர்க்களத்தின் முன். வன்கண்-அஞ்சாமை-
யுடைய. ஆடவர்-வெற்றி வீரர். தொலையா-தோல்வியடையாத-
தெவ்வழி-பகைவர் படையிடத்து. தோல்வியற்றவரே அணி தற்-
குரியதென்பார், 'தொலையாத தும்பை' என்றும், சேரனது படை
வீரர் பகைவர் அணிவகுப்பிற் சென்று, ஆங்காங்கே போர்புரியுங்-
கால், அவர் தம் தலையிலும் மார்பிலும் அணிந்த தும்பை மாலை
பகைவர் படையினின் இடையிடையே விளங்கிற்றென்பார்,
'தொலையாத தும்பை தெவ்வழி விளங்க' என்றும் கூறினார்-
உயர் நிலை உலகம்-வீர சுவர்க்கம். போரில் இறந்த வீரர், வீர
சுவர்க்கம் அடைவரென்பது நூல் துணிபு. 'உயர் நிலை உலகம்
எய்தினர் பலர்பட' என்பதனை, 'பலர்பட்டு உயர்நிலை உலகம்
எய்த' என்று திருத்தி மாற்றுக. கடந்த-வஞ்சியாது எதிரின்று
பொருது வென்ற. செல் உறழ்-இடியையொத்த. பகைவர்
களாகிய பாம்புகளைக் கொல்வதில் சேரன் கைகள் இடியினை
யொத்தவை என்பார், 'செல் உறழ் தடக்கை' என்றார். கவிதல்-
கவித்தல். அல்லதை என்பதில், 'ஐ' சாரியை. இரைஇய-இரப்
பதற்காக. மலர்பு-விரிதலை. கேட்டிரும்-கேட்டுள்ளோம்.

வங்கம் திசை திரிந்தாங்கு களிறு மிடைய தேர் பரப்பி
பல்தோலொடு எஃகு சுமந்து அரணம் எண்ணுது எழுதரும்
ஆடவர் தும்பை விளங்கப் போர்புரிய, அதனால் பலர் பட்டு
உலகம் எய்த அமர் கடந்த நீன் தடக்கை கவிதல் அல்லதை
மலர்பு அறியா எனக் கூட்டுக.

.....இனியே

சுடரும் பாண்டில் திருநாறு விளக்கத்து
முழாஇமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்
சிலைப்புவல் ஏற்றின் தலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருதல் உடன்ற ளாகி
உயவும் கோதை ஊரல்அம் தித்தி
ஈரிதழ் மழைக்கண் பேரியல் அரிவை
ஒள்ளிதழ் அவிழகம் கடுக்கும் சீறடிப்
பல்சில கிண்கிணி சிறுபரடு அலைப்பக்
கொல்புனல் தளிரின் நடுங்குவனள் நின்றுநின்
எறியர் ஓக்கிய சிறுசெங் குவளை
ஈனன இரப்பவும் ஒல்லாள் நீளமக்கு
யாரை யோனெப் பெயர்வோள் கையதை, [12-24];

இப்பொழுதோ எனின், எரியும் பாண்டில் விளக்கினது, செல்வமெல்லாம் விளங்கும் ஒளியின்கண் முழவு ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது ; அவ்வொலிக்கு ஏற்ப, மகளிர் துணங்கைக் கூத்தாடினர் ; அவர்கள் தழுவிக்கொள்வதற்குரிய தெப்பமாக, ஒலிக்கின்ற வலிய ஆனேற்றினைப்போன்று நீ முதற்கை கொடுத்தாய் ; அவ்வாறு முதற்கை கொடுத்து, நெருங்கி வருதலை உணர்ந்து ஊடல் கொண்டாள், அசையும் மாலையினையும், பரந்த தேமலையும், குளிர்ந்த இமைகளோடுங்கூடிய குளிர்ந்த கண்களையும், பெரிய இயல்பினையுமுடைய அரிவையாகிய நின் மனைவி ; பிறகு அவள், ஒளி பொருந்திய இதழ்களையுடைய மலரைபொக்கும் தனது சிறிய அடிகளில் அணிந்துள்ள, பல மணிகளைக் கொண்ட இருசதங்கைகளும் சிறிய பரட்டினை வருத்த, கரையை அழித்துக் கொண்டோடும் நீரில் பொருந்திய தளிரைப்போன்று நடுங்கி நின்று, நின்மீது விசி எறிவதற்காகச் சிறிய செங்குவளை மலரைப் பற்றிய கையைத் தூக்கினாள் ; அப்பொழுது சேரலாதன், 'அச்செங்குவளையை எனக்கு ஈவாயாக' என்று கெஞ்சிக் கேட்டான் ; அவ்வாறு இரந்து கேட்டும் கொடாதவளாய், 'நீ எனக்கு என்ன உறவுடைய யாவாய்' என்று கூறிக்கொண்டே சென்றாள் ; அவ்வாறு

சென்றவன் கையின்கண்ணே அச்செங்குவளை மலர் இருந்தது, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன ; இனி-இப்பொழுது. கடரும்-எரியும். பாண்டில்-கால்விளக்கு. விளக்கொளியின் சிறப்பால், அவர்கள் செல்வப் பெருமை விளங்கும் என்பார், திருநாறு விளக்கத்து என்றார் ; திரு-செல்வம் ; நாறுதல்-விளங்குதல். முறா-முறவு-மிருதங்கம். இமிழ்-ஒலிக்கின்ற. துணங்கை-ஒரு வகைக் கூத்து ; இது மகளிர் பலர் கூடி ஆடுவதாகும் ; இதற்கு ஆடவனொருவன் தலைக்கை தருவான் ; தலைக்கை தருதலாவது, முதலில் கைகொடுத்துக் கூத்தினைத் தொடங்கிவைத்தலாம். மகளிர் ஆடவரின் கைகோத்துப் புண்போலத் தழுவி மின்றாடு தலின், தழுஉப் புணையாகத் தலைக்கை தந்து' என்றார். சிலைப்பு-ஒலித்தலையுடைய. வல்-வலிய. ஏறு-ஆனேறு-எழுது. பல மகளிர்க் கிடையே சேரலாதன் இருந்த தோற்றம், பல ஆக்களுக்கிடையே ஆனேறு இருந்ததுபோன்று இருந்ததென்பார், 'சிலைப்புவல் லேற்றின்' என்றார். களிந்தனை-களிந்து ; "களிதல்-தன்னைச் சேவிக்கும் மகளிரொடு குரவையாடிச் செறிதல்" என்பது பழையவுரை. வருதல்-வருதலை உணர்ந்து. உடன்றனளாகி-ஊடல் கொண்டு. சேரலாதன் பரத்தையரொடு குரவையாடி வந்தமையால் அவன் தேவி ஊடல் கொண்டாளென்க. உயவும்-அசையும். கோதை-மாலை ; கூந்தலுமாம். ஊரல் தித்தி-பரத்தலை யுடைய தேமல் ; அம் : சாரியை. ஈர் இதழ்-குளிரந்த இமை. மறை-குளிரந்த. இயல் என்றது, பல்வகை நற்பண்புகளை. அரிவை-பெண் ; என்றது, சேரமாதேவியை. ஒள்-ஒளி. அவிழகம்-பூ. கடுக்கும்-ஒக்கும். சிறுமை+அடி = சிறு-சிறிய அடிகள். பல் சில கிண்கிணி என்றது, பல மணிகளைக் கொண்ட சில (இரண்டு) கிண்கிணி என்றவாறு. மணி என்றது, கிண்கிணியில் தொங்கவிடப்படும் சிலம்புகளை. சில என்பது, ஈண்டு இரண்டென்னும் பொருளில் வந்தது. கிண்கிணி-ஒருவகைக் காலணி. பரடு-அடியின் மேற்புறம். அலைப்ப-வருத்த. பரடு அலைத்தலென்றது, விரைந்து செல்லுங்கால், கிண்கிணி உறுத்தி மின்று துன்புறுத்தலை. கொல்புனல்-கரையை அழித்தோடும் நீர். வெள்ளத்தில் பொருந்திய தளிர், நீரின் ஓட்டத்தால் அசையு மாதலின், 'கொல் புனல் தளிரின் நடுங்குவனள் மின்று' என்றார். நடுங்குவனள்-நடுங்கி ; முற்றெச்சம். நடுங்குதற்குக் காரணம் ஊடலும் கவலையும் என்க. எறியர்-எறிவதற்காக. ஒக்கிய-உயர்த்திய. பிறர்க்கிலேபன்றி இரத்தலையறியாத கையை நீட்டி. இரத்தனன் என்பார், ஈயென இரப்பவும் என்றார். ஒல்லாள்-

கொடுக்க உடன்படாதவளாய் ; முற்றெச்சம். 'நீ' எமக்கு யாரையோ' என்றது, எமக்கும் மினக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை என்றபடி. கணவனது கூடா ஒழுக்கத்தால் அவனைத் தாழ்த்தி, 'நீ' என ஒருமையாயும், தனது கற்பின் தூய்மையால் தன்னை உயர்த்தித் தன் பெருமிதம் தோன்ற, 'எமக்கு' எனப் பன்மையாயும் கூறினானென்க. பெயர்வோள்-நடந்து செல்லும் சேரமாதேவி; வினையாலணையும் பெயர். கையதை-(சிறுசெங் குவளை அவள்) கையகத்தாயிருந்தது ; கையதை என்பதில், 'ஐ' சாரியை. குவளை கையதை எனக் கூட்டுக.

இனியே, நீ துணங்கைக்குத் தலைக்கை தந்து வருதலை உடன்றனளாகி, அரிவையின் சேறடிப் பரட்டினை கிண்கிணி அலைப்ப நடுங்குவனள் மின்று மின் எறியர் ஒக்கிய குவளை, இரப்பவும் ஒல்லாள் பெயர்வோள் கையதை எனக் கூட்டி முடிக்க.

கதுமென உருத்த நோக்கமோடு அதுநீ

பாஅல் வல்லாய் ஆயினை ;

[25-26];

கோபித்த பார்வையோடு, அவள் கையிலிருந்த அக்குவளை மலரை அவளிடத்தினின்றும் திடீரெனப் பகுத்து, நீ கொள்ள முடியாதவனாய், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதனியன : கதுமென-திடீரென, விரைவாக. உருத்த-கோபித்த. அது : குவளை. பாஅல் வல்லாய்--பகுத்துக்கொள்ள முடியாதவனாய் ; வல்லாய் : முற்றெச்சம்.

உருத்த நோக்கமோடு நீ அது கதுமெனப் பால் வல்லாயாயினை எனக் கூட்டுக.

.....பாஅல்

யாங்குவல் லுறையோ வாழ்கநின் கண்ணி !

அகலிரு விசும்பில் பகலிடம் தரீ இயர்

தெறுகதிர் திகழ்தரும் உருகெழு ஞாயிற்று

உருபுகிளர் வண்ணம் கொண்ட

வான்தோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் எயிலே..

[26-31];

அகன்ற பெரிய வானத்தில் பகற்பொழுதினை உண்டாக்கும் பொருட்டுச் சடுமின்ற கதிர்கள் விளங்கும், அச்சம் பொருந்திய சூரியனது நிறம் விளங்கும் தன்மையைக் கொண்டவரும், வாணியளாவும் வெண்கொற்றக் குடையினையுடையவருமாகிய பகைபரசரது மறில்களை, அவர்களிடத்தினின்றும் பகுத்துக் கொள்ளுதற்கு எவ்வாறு வல்லமையுடைய ஆயினையோ? நின் கண்ணி வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருந்தியார் யொருள் முதலியன : பால்-பகுத்துக்கொள்ளல். வல்லுனையோ-வல்லமையுடைய ஆயினையோ. கண்ணி-நிலை. மாலை. இரு-பெரிய. விசும்பில்-வானத்தில். பகல் இடம்-பகற் பொழுது. தரீஇயர்-தரும்பொருட்டு. தெறுகதிர்-சடுங்கதிர்கள். திகழ்தரும்-விளங்கும். உருகெழு-அச்சம் பொருந்திய. ஞாயிற்று-சூரியனது. உருபு கிளர்-நிறம் விளங்குகின்ற. வண்ணம்-தன்மை. கொண்ட வேந்தர் எனக் கூட்டுக. வான் தோய்-வாணியளாவும். எயில்-மதில்.

ஞாயிற்று வண்ணம் கொண்ட வேந்தர்தம் எயில் பாஅல் யாங்கு வல்லுனையோ ! நின் கண்ணி வாழ்கவெனக் கூட்டுக.

முடிபு : “நல்லமர்க் கடந்த நின் தடக்கை இரப்போர்க்குக் கவிதல்லத்தை இரைஇய மலர்பறியாவெனக் கேட்டிடும் ; இனி, துணங்கைக்குத் தலைக்கை தத்து நீ நளிந்தனை வருதல் உடன்றனளாடி நின் அரிவை நின் எறியர் ஓக்கிய சிறு செங்குவனாயானது நீ ஈயென்று இழிந்தோன் கூற்றான் இரப்பவும் நினக்கு ஈந்து போகாது நின் இரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு யாரென்று பெயர்வோள் கையதாயிருந்தது ; அவ்வாறு இரந்து நீ பெறுது அவளை உருத்த கோக்கமொடு அதை அவள் பானின்றும் பகுத்துக் கொள்ளமாட்டாயாயினை ; அவ்வாறு அது பகுக்கமாட்டாத நீ வேந்தர்கள் எயிலைப் பகுத்துக்கோடல் யாங்கு வல்லியாயினாய் ? நின் கண்ணி வாழ்க என மாறி வினைமுடிவு செய்க.

“பாஅல் யாங்கு வல்லுனையோ என்றதன் முன் எயில் என்பது கூட்டவேண்டுதலின் மாறாயிற்று.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் கைவண்மையொடும் வென்றியொடும் படுத்து, அவன் காமவின்பச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : குரவை கீழை : “இப்பாட்டு, துணங்கையாடுதல் காரணமாகப் பிறந்த ஊடற்பொருட்டாகையால் குரவை கீழை பென்றவாறாயிற்று.

பெயர் : சீறு செங்குவளை : “ தான் அவனை எறிதற்கு ஒக்கிய சிறியதொரு செங்குவளை யெனச் சிறுமையால் அவன் மென்மை கூறிய சிறப்பான் இதற்கு, ‘சீறு செங்குவளை’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையபுரையா.)

53. குண்டுகண் ணகழி

‘வென்றுகலம் தரீஇயர் வேண்டுபுலத்து இறுத்து அவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
நல்கினை யாகுமதி எம்மென்று அருளிக்
கல்பிறங்கு வைப்பின் கடறுஅரை யாத்த¹ நின்
‘தொல்புகழ் முதூர்ச் செல்குவை யாயின் 5
செம்பொறிச் சிலம்பொடு² அணித்தழை தூங்கும்
எந்திரத் தகைப்பின் அம்புடை வாயில்
கோள்வல் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
வானுற ஓங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
ஒன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி 10
நின்னில் தந்த மன்னெயில் அல்லது³
முன்னும் பின்னும்நின் முன்னோர் ஒம்பிய
எயில்முகப் படுத்தல் யாவது ? வளையினும்
பிறிதுஆறு செல்மதி ; சினங்கெழு குருசில் !
எழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக் 15
குழுஉநிலைப் புதவின் க்தவுமெய் காணின்
தேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி⁴
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர் நுதல்
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத் 20
தாங்க லாகா ஆங்குநின் களிநே.

பாடல் : 1. கடறரை யார்த்த 2. செம்பொற் சிலம்பு
3. அல்லதுஉம் 4. காழக நீவி

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - குண்டுகண் ணகழி.

வென்றுகலம் தரீ இயர் வேண்டுபுலத்து இறுத்து
அவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

நல்கினை யாகுமதி எம்மென்று அருளிக்

கல்பிறங்கு வைப்பின் கடறுஅரை யாத்தநின்

தொல்புகழ் முதூர்ச் செல்குவை யாயின், [1-5]

பகைவரை வென்று சிறந்த அணிகலங்களைக் கொண்டு வரும் பொருட்டு, நீ விரும்பும் நாட்டில் படையுடன் சென்று தங்குவாய்; அதனை அறிந்த அப்பகைவர், எம்மைக் காத்து அருள்புரிவாயாகவென்று கூறி, கெடாத புருவாயினையுடைய தம் நாட்டைத் திறையாகக் கொடுப்பர்; நீயும் அதனை ஏற்று அவர்கட்கு அருள்புரிவாய்; கற்கள் விளங்குகின்ற இடத்தினை யுடைய காடுகள், மின் முதூரின் அரையில் கட்டியதுபோன்று சூழ்ந்திருக்கும்; அவ்வாறு சூழ்ந்துள்ளதும், பழைமையான புகழ் வாய்ந்ததுமான மின் பழைமை வாய்ந்த ஊர்க்குச் செல்வாயே யானால், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முந்நீயன்: கலம்-நகை. தரீ இயர்-தரும். பொருட்டு. புலம்-நாடு. இறுத்து-படையெடுத்துச் சென்று தங்கி. அவர்-அப்பகைவரது. வாடா-கெடாத. யாணர்-புதுவருவாய். நாடு-நாட்டினை. எம் கல்கிணையாகுமதி என்று நாடு திறைகொடுப்ப என இயைக்க. கல்கிணையாகு-அருள் செய்து காத்திடுக. மதி - முன்னிலையகை. பிறங்கு-விளங்குகின்ற. வைப்பு-இடம். கடறு-காடு. இவை, முதூரைச் சூழ அமைந்துள்ள காவற்காடுகள். அகழியை அடுத்து மதிலைச் சூழ்ந்து விளங்கும் காடுகள், அம்மதிலகத்துள்ள முதூராகிய புருடன், தன் அரையில் உடுத்துள்ள ஆடையினைப்போன்று காணப்பட்டன வென்பார். 'கடறு அரையாத்த மின் தொல்புகழ் முதூர்' என்றார். அரை யாத்த-இடையின்கண் கட்டிய. முதூர்: அரசன் இருக்கும் ஊர்.

கலம் தரீ இயர் புலத்து இறுத்து, அவர் கல்கிணையாகு என்று திறை கொடுப்ப, அருளி முதூர்ச் செல்குவையாயின் எனக் கூட்டுக. இறுத்து அருளிச் செல்குவையாயின் என்க.

செம்பொறிச் சிலம்பொடு அணித்தழை தூங்கும்
 எந்திரத் தகைப்பின் அம்புடை வாயில்
 கோள்வல் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
 வானுற ஓங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
 ஒன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
 நின்னில் தந்த மன்னெயில் அல்லது
 முன்னும் பின்னும்நின் முன்னோர் ஓம்பிய
 எயில்முகப் படுத்தல் யாவது? வளையினும்
 பிறிதாறு செல்மதி; சினம்கெழு குருசில்! [6-14]

செவ்விய முட்டுவாயினையுடைய சிலம்புகளோடு அழகிய தழையுடை தொங்குவதும், எந்திரப் பொறிகளோடு அம்புகளை உடையதுமாகிய கோட்டை வாயிலையும், தன்கண் நீந்திச் செல்வாரைப் பற்றிக்கொள்ளுதலில் வல்ல முதலையையும் ஆழமான இடத்தையுமுடைய அகழியையும் உடைய, வளைத் தொடுவது போன்று உயர்ந்ததும், வளைவு வளைவாகச் செய்யப்பட்டதும், மனம் பொருந்தாத பகைவரது போர் கெடுமாறு தடுத்து வென்று, அவர்களுக் குறித்தாயிருந்ததைக் கைப்பற்றி நின்னால் கொடுக்கப்பட்டதுமாகிய புரிசையாகிய நிலபெற்ற மதில், நின் முதூர்க்குத் திரும்பி வரும் வழியில் உண்டு; அம்மதிவிடத்து நின் படைகளைச் செலுத்தினும் செலுத்துவதல்லது, நின் முன்னோர்கள், தமக்கு முன்னும் பின்னுமாகப் பாதுகாத்துவந்த மதிவிடத்துச் செலுத்துவது நல்ல செயலாகாது; ஆகவே, சினம் பொருந்திய தலைவ! நீ நின் படைகளோடு அம்மதில் வழியாகச் செல்லாது வேறு வழியாகச் செல்வதாயின், அவ்வழி வளைந்து செல்வதால் தூரமாயிருப்பினும் அவ் வேறுவழியாகவே செல்வாயாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பொறி-முட்டுவாய்; என்றது இருமுனைகளையும் பொருத்தும் வாய். தழை-தழையாலான உடை; தழைகளையும் மலர்களையும் கொண்டு தொடுத்து உடையாக அணிந்து கொள்வது பண்டையோர் வழக்கமாகும். தூங்கும்-தொங்கும். "சிலம்பும் தழையும் புரிசைக்கண் தங்கின என்றது, ஈண்டுப் பொருவீர் உளீரேல், நும் காலிற் கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையும் ஒழித்து, இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணியின் என அவரைப் பெண்பாலாக

இகற்றந்தவாறென்க. இனி, அவற்றை அம்மதிலில் வாழும் வெற்றிமடங்கைக்கு அணியென்பாரும் உள்” என்னும் பழைய உரையால், ‘செம்பொறிச் சிலம்பொடு அணித்தமை தூங்குதற் குரிய காரணத்தை’ அறிக. இவ்வாறே முருகாற்றுப்படையிலும், ‘வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்க’ என்பர் நக்கீரனார். தகைப்பு-பொறி; பகைவர் நுழையாதபடி தடுத்தலையுடைய தென்னுங் காரணத்தால் வந்த தொழிலாகுபெயர். வாயில்-வழி. கோள்-கோள்ளுதலில். முதலைய-முதலகையுடைய; குறிப்புப் பெய ரெச்சம். குண்டு-ஆழம். கண்-இடம். வளைந்து-வளைய; எச்சக் திரிபு. புரிசை-மதில். ஒன்னு-மனம் பொருந்தாத-தெவ்வர்-பகைவர். முனை-போர். விலங்கி-தடுத்துப் போர்புரிந்து வென்று. மின்னில்-மின்னால். தந்த-கொடுக்கப்பட்ட. மன் எயில்-மிலைபெற்ற மதில்; புரிசையாகிய மன்னையில் என இயைக்க.

மின் முன்னோர் முன்னும் பின்னும் ஓம்பிய எனக் கூட்டுக. ஓம்பிய-பாதுகாத்த. எயில் என்றது, எயிலுக்குரிய மன்னரை; இவர் சேரலாதனது நட்புப் பெற்று, அவனுக்கு அடங்கி வாழ்பவர். இவரைச் சேரலாதன் காத்துவருதலேயென்றி, இவரது முன்னோர் காலத்திலிருந்தே சேரலாதனின் முன்னோர் காத்துவருகின்றனர் என்பது, ‘முன்னும் பின்னும் மின் முன்னோர் ஓம்பிய’ என்பதிலிருந்து அறியலாகும். முன்னேம்புத லாவது, முன்னோர்க்கு முன்னோர் ஓம்புதலாம். பின்னேம்புத லென்றது, அம்முன்னோர்க்குப் பின்வந்தோரும், சேரலாதனுக்கு முன் தோன்றினோரும் என்க. எயில் முகப்படுத்தல்-எயிலிடத்துச் செலுத்தல். பாவது என்னும் வினா, நல்ல செயலன்று என்னும் குறிப்பிற்று. வளையினும்-வளைந்து சென்றாலும். பிரிது ஆறு-வேறு வழி; இது வளைந்து வளைந்து செல்லும் தூர வழி. மதி : முன்னிலை யகை. குருசில்-தலைவி.

சேரலாதன் படையெடுத்துச் செல்கிறான்; பகை மன்னர் அஞ்சிப் பணிந்து திறை தருகின்றனர். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பித் தன் நகர்க்கு வருகின்றான், வழியில், அவன் கட்பரசரது கோட்டை மதில் உள்ளது. அம்மதில் வழியே வருவது தான் நோவழியும் சுருக்கமான வழியுமாகும். இவ்வழியை விடுத்து வேறு வழியாக வருவதாயின், அது வளைந்து வளைந்து தூரமுடையதாக இருக்கும். இருப்பினும் அவ்வேற்று வழியில் வருதலே நன்று; மதில் வழியே வருதல் நல்லதன்று என்பது கருத்து. நல்லதன்று என்பதற்குக் காரணம், மேல் வரும் அடிகளில் கூறப்படும்.

தமைய தூங்கும் வாயிலையும் அகழியையும் உடைய புரிசையாடிய எயில், விலங்கித் தந்த எயில் எனக் கூட்டுக. அவ்வெயில் வழிச் செல்வதல்லது, முன்னோர் ஒம்பிய எயில்முகப்படுத்தல் யாவது? ஆகவே, குருசில் வளையினும் பிறிதாறு செல்மதி எனக் கூட்டுக.

எழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்
குழுஉநிலைப் புதவின் கதவுமெய் காணின்
தேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுதல்
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா ஆங்குநின் களிநே

[15-21]

கின் போர் யானை, தேனீக்கள் உண்பதற்காகப் படிந்துள்ள மதத்தினையுடையது; அம்மதத்தால் குத்துக் கோலைக் கைகடந்து செல்வது; வேங்கை மலரைத் தம் நிறத்தால் வென்ற புள்ளிகள் விளங்குகின்ற நெற்றியினை உடையது; தன்மேலுள்ள வீரர்கள் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் உயரமான வெற்றிக் கொடி அசையப் பெறுவது; இத்தகைய யானையானது கணைய மரங்களால் காக்கப்பெறுவதும், இரும்பினால் பிணிக்கப்பட்டதும், பலகைகளால் செய்யப்பட்டதுமான மதில் வாயின் கதவினைக் கண்டால், உடனே தன் நெற்றியின்மேல் ஏந்திய துதிக்கையைச் சுருட்டிக் காவலாட்களை மீறி அக்கதவினை அழிக்க முற்படும்; அப்போது அதனைத் தடுக்க இயலாது, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: எழுஉ-கணைய மரம். புறந்தரீஇ-பாதுகாத்து. பொன்-இரும்பு. பிணி-பிணித்தலை யுடைய. குழுஉ-கூட்டம். நிலை-வாயிற்படி. பல நிலைகளைக் கொண்ட மதிர்கோபுரத்தைக் குழுஉநிலை என்றார். கோபுரம் ஈண்டு அதனையுடைய மதிலுக்காயிற்று. புதவு-வாயில். தேம்பாய்-தேனீக்கள் படிந்துள்ள. கடாத்தொடு-மதத்தால். காழ்-குத்துக் கோல். கைவி-கைகடந்து. பொறி-யானையின் முகத்திலுள்ள புள்ளிகள். அவை வேங்கை மலரைக் காட்டிலும் சிறந்த நிறம் பெற்றுத் திகழ்த்தமையால், 'வேங்கை வென்ற பொறி' என்றார். கிளர்தல்-விளங்குதல். புகர் நுதல் என்பது, நுதல் என்ற பெயரளவாய் கின்றது; புகர்-புள்ளி; நுதல்-நெற்றி. ஏந்துகை-மேலே.

உயர்த்திய கை-கை சுருட்டுதல் மதிற் கதவினைக் குத்துதற்காக-
என்க. தோட்டி-காவல்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காவலாட்களை
உணர்த்திற்று; அங்குசமுமாம். நீவி-மீறி. மேம்படு-உயர்ந்து,
தோன்றும். நுடங்க-அசைய. தாங்கலாகா-தடுக்க இயலாது-
களிறு-பாணை.

புகர் முதலையுடைய மின் களிறு, புறந்தீர்இ பிணிப் பலகைக்
கதவினைக் காணின், கொடி நுடங்க கடாத்தால் காழ் நீவி
தோட்டி நீவி கை சுருட்டி (அழிக்கச் செல்லும்) ஆங்கு அதைத்
தாங்கலாகா எனக் கூட்டுக.

புதுடி: “நீ வேண்டு புலத்து இறுத்து அவர் நிறை கொடுப்ப-
அருளி மின் முதூர்ச் செல்குவையாயின், குருசில்! வளையினும்
பிறிதாறு செல்; செல்லுதற்கு யாது காரணமெனின், புதவிற்-
கதவு மெய்காணின், ஆங்கு மின் களிறு தாங்கலாகா; தாங்க-
வேண்டுவதேல், மின்னிற்றந்த எயில்முகத்துப்படுத்துவ தல்லது
மின் முன்னேரோம்பிய எயில்முகத்துப்படுத்தல் யாவது என
மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருள
லொடு படுத்து (சேர்த்து) அவன் வேன்றிச் சிறப்புக் கூறியவா-
றுயிற்று.

பெயர் : ருண்டுண்ணகழி: கோள்வல் முதலைய என்று முன்வந்த
அடைச் சிறப்பான் இதற்கு, ‘ருண்டுண்ணகழி’ என்று பெயரா-
யிற்று.

54. நில்லாத் தாணை

வள்ளியை என்றலின் காண்குவந் திசினே;
உள்ளியது முடித்தி! வாழ்கநின் கண்ணி!
வீங்கிறைத் தடைஇய அமைமருள் பணைத்தோள்
எந்தெழில் மழைக்கண் வளைந்துவரல் இளமுலைப்
பூந்துகில் அல்குல் தேம்பாய் கூந்தல்
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் பாட
இரவலர் புன்கண் தீர நாள் தொறும்
உரைசால் நன்கலம் வரைவில் வீசி

பாடம் : 1. வீங்கறை 2. வரைவிலை

அனையை யாகல் மாறே எனையதூஉம்
 உயர்நிலை உலகத்துச் செல்லாது இவணின்று 10
 இருநில மருங்கின் நெடிதுமன் னியரோ!
 நிலம்தப இடேஉம் ஏணிப் புலம்படர்ந்து
 படுகண் முரசம் நடுவண் சிலைப்பத்
 தோமர வலத்தர் நாமம் செய்ம்மார்
 ஏவல் வியம்கொண்டு இனையரொடு எழுதரும் 15
 ஒல்லார் யானை காணின்
 நில்லாத் தானை இறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - நில்லாத் தானை.

நிலம்தப இடேஉம் ஏணிப் புலம்படர்ந்து
 படுகண் முரசம் நடுவண் சிலைப்பத்
 தோமர வலத்தர் நாமம் செய்ம்மார்
 ஏவல் வியம்கொண்டு இனையரொடு எழுதரும்
 ஒல்லார் யானை காணின்
 நில்லாத் தானை இறைகிழ வோயே, [12-17]
 வள்ளியை என்றலின் காண்குவந் திசினே;
 உள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி! [1-2]

பகைவர் நிலப்பரப்புக் குறையுமாறு பாசறைகளை அமைத்து,
 அப்பாசறைகளைக் கொண்ட எல்லையினையுடைய பகைப்புலத்தே
 சென்று, ஒலிக்கும் கண்ணையுடைய முரசம் நடுவே ஆரவாரிக்க,
 அதைக் கேட்டுத் தண்டாயுதத்தை வலக்கையில் பிடித்து,
 பகைவர்க்கு அச்சம் செய்யும்பொருட்டு, வீரர்களைப் போர்
 செய்யுமாறு ஏவுதலையுடைய வியத்தினைக்கொண்டு, அவ்வீரர்
 களொடு போர்க்கெழும் பகைவரது யானைகளைக் கண்டால்,
 சிறிதும் தீர்மதிக்காது அவற்றின்மீது பாயும் சேனைகளையுடை
 அரசவரிமை பெற்றோனே!

மின்னை எல்லோரும் வள்ளன்மையுடையாய் என்று கூறுதலால், அதைக் கேட்டு யானும் மின்னைக் காண்பதற்காக வந்தேன்; யான் எண்ணியதை நிறைவேற்றுவாயாக; நின் கண்ணி வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : தப - குறைய. இடுஉம் - அமைக்கும். ஏணி - எல்ல. புலம், இடம். படர்ந்து - சென்று. படுகண் - ஒலிக்கும் கண்; கண் என்றது - அடிக்குமிடத்தை. நடுவண் - பாசறையின் இடையே. சிலைப்ப - ஆரவாரிக்க. தோமரம் - தண்டாயுதம். வலத்தர் - வலக்கையில் பிடித்தவராய்; குறிப்பு முற்றெச்சம். நாமம் - அச்சம். செய்ம்மார் - செய்வதற்காக. ஏவல் வியம் - ஏவுதலையுடைய வியம்; வியம் - ஏவல். மன்னர் படைத்தலைவரை ஏவ, அவர் தம் கீழுள்ள படைகளை ஏவினர் என்க; எனவே, படைகளை ஏவுதலையுடைய ஏவற் பணியைக் கொண்டென்பார், 'ஏவல் வியங்கொண்டு' என்றார் என்க. இனையர்-விரர். செய்ம்மார் : மாரீற்று முற்று; இது வினைகொண்டு முடிவதாகலின், எழுதரும் என்னும் பெயரெச்ச வினை கொண்டது; செய்ம்மார் எழுதரும், சிலைப்ப எழுதரும் என இயைக்க. ஒல்லார்-பகைவர்; இவர் படைத்தலைவரும் பகை மன்னருமாவர்.

வள்ளியை-கொடையுடையாய். என்றலின்-என்று பிறரெல்லாம் கூறுதலின். காண்கு வந்திசின்-காண வந்தேன்; காண்கு-காண்பேன்; ஒவ்விகுதிபெற்ற தன்மையோருமை வினைமுற்று; இதுவும் மாரீற்று வினைமுற்றைப் போன்றே, வினையோடு முடியும் இயல்பினதாதலால், 'வந்திசின்' என்னும் வினைகொண்டு முடிந்தது; வந்திசின்-வந்தேன். உள்ளியது-நினைத்ததை; வினையாலணையும் பெயர். முடித்தி-முடிப்பாய். உள்ளியது முடித்தி என்றது, நான் சொல்ல வேண்டாமலே குறிப்பறிந்து முடிப்பாயாக என்பதாம். கண்ணி-தலைமாதை. மன்னரை வாழ்த்துங்கால் அவர் கண்ணியை வாழ்த்துவது மரபு.

சேரலாதனின் பகைவர், தம் பகைவர் நாட்டின்மீது படை டெடுத்துச் சென்று, அவர் நிலம் குறையும்படியாக அத்துணைப் பெரிய பாசறைகளை அமைத்தனர் என்பார், 'நிலம் தப இடுஉம் ஏணிப்புலம்' என்றார். பகைவர்க்குப் பகைவர் எனவே, அவர் சேரலாதனுக்கு நட்பரசரென்பது அறியப்படும். அந்நட்பரசர்க்குத் துணையாகச் சேரலாதனின் படைகள் சென்றன என்பதும், அவை போர்க்களத்தில் பகைவரின் யானைகளைக் கண்டதும், தம் நிலையில் நிலைத்து அவற்றின்மீது பாய்ந்தன என்பதும், 'நிலாது தானை இறை கிழவோய்' என்பதனால் பெறுதும்.

“யானை காணின் நில்லாத்தானை என்றது, காலாள் முதலாயினவற்றைத் தரமல்லவென்று கழித்து நின்று யானை காணின் நில்லாது செல்லும் தானை என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘நில்லாத் தானை’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையபுரை. இறை கிழமை-அரசு உரிமை. ‘இறை கிழவோய்’ என்றது, ஏதோ சூழ்நிலை வயத்தால் அரசனாதலன்றி, பரம்பரையாக வரும் அரசவர்க்குமையைப் பெற்றோய் என்பதாம்.

புலம் படர்ந்து முரசும் சிலைப்ப வலத்தராய் செய்ம்மார் வியம் கொண்டு எழுதரும் ஒல்லார் யானை காணின் நில்லாத் தானை இறை கிழவோயே! என்றலின் வந்தினி; முடித்தி! நின் கண்ணி வாழ்க! எனக் கூட்டுக.

வீங்கிறைத் தடை இய அமைமருள் பணைத்தோள்
ஏந்தெழில் பழைக்கண் வனைந்துவரல் இளமுலைப்
பூந்துகில் அல்குல் தேம்பாய் கூந்தல்
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் பாட
இரவலர் புன்கண் தீர நாள் தொறும்
உரைசால் நன்கலம் வரைவில வீசி
அனையை ஆகல் மாறே எனையதூஉம்
உயர்நிலை உலகத்துச் செல்லாது இவண் நின்று
இருநில மருங்கில் நெடிதுமன் னியரோ; [3-11]

பெரிய சந்தையுடைய பருத்த முங்கிலையொத்த பருத்த தோள்சனையும், உயர்ந்த அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்களையும், முலைக்கோலம் எழுதப்பெற்று வளர்தலையுடைய இளமுலைகளையும், அழகிய மெல்லிய ஆடையணியப்பெற்ற அல்குலையும், தன்பால் அணிந்துள்ள மலர்களிலிருந்து தேன் பாய்கின்ற கூந்தலையும் உடைய, மின்னலைப் போன்று ஒளி வீசும் அணிகலங்களை அணிந்த நடன மாதர், தினது வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவர்; அப்போது அவர்க்கும், வேறு நன்பால் வந்துள்ள இரவலர்க்கும் அவரது வறுமைத் துன்பம் நீங்குமாறு நாள்தோறும், புகழ் நிறைந்த சிறந்த அணிகலங்களை மினக்கென்று சிறிதும் வைத்துக் கொள்ளாது வழங்குவாய்; நீ அத்தகைய சிறந்த குணங்களை உடையாய் ஆகையால், சிறிது காலமும் உயர்ந்த நிலையினை

யுடைய தேவலோகத்துக்குச் செல்லாது, இவ்வுலகத்தேயே
நிலைபெற்று, இப்பெரிய பூமியில் நீண்ட காலம் நிலைபெற்று
வாழ்வாயாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : வீங்கு இறை-பெரிய சந்து;
இறைபென்றது முங்கிலின் உள் துளையை. தடைஇய-பருத்த.
அமைமருள்-முங்கிலையொத்த; மருள் : உவமவுருபு. பணை-பருத்த.
ஏந்து எழில்-உயர்ந்த அழகு. மறை-குளிர்ச்சி. வளைதல்-எழுது
தல்; குங்குமக் குழம்பால் முலைகளின்மீது கோலம் வரைவது
பண்டைக்கால மகளிர் வழக்கமாகும்; அதற்குத் தொய்யில்
அல்லது முலைக்கோலம் என்பது பெயர். வரல்-வளர்தலையுடைய.
பூ-அழகு. துகில்-மெல்லிய ஆடை. அல்குல்-இடையின் பின்
புறம்; குறி என்றும் கூறுவர். தேன்+பாய்=தேம்பாய்; தேன்,
வண்டுமாம். மின்-மின்னல். இறை-அணிகலம். விறலியர்-நடன
மாது. மறம்-வீரம். புன்கண்-(வறுமைத்) துன்பம். உரைசால்-புகழ்
நிறைந்த. வரைவுஇல-தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ளாமல்.
அணையை - அத்தன்மையுடையயாய். ஆகல்மாறு - ஆதலால்.
எனையதூஉம்-சிறிது காலமும்; எவ்வளவு இன்பமுடையதாயி
னும் எனினுமாம். இவண்-இவ்வுலகத்து. இருநிலம் மருங்கின்-
பெரிய பூமியில். மன்னியர்-நிலைபெறுவாயாக.

தோளையும், கண்ணையும், முலையையும், அல்குலையும்,
கூந்தலையும் உடைய விறலியர் பாட அவரோடு இரவலர் புன்
கணும் தீர நன்கலம் வீசி அணையாகல்மாறே எனையதூஉம்
செல்லாது இவண் நின்று நிலமருங்கில் நெடிது மன்னியரோ
எனக் கூட்டுக.

முடி : இறை கிழவோய் ! மின்னை வள்ளியனென்று
யாவருங் கூறுதலானே மின்னைக் காண்பேன் வந்தேன்; யான்
உள்ளியதனை நீ முடிப்பாயாக வேண்டும்; நின் கண்ணி வாழ்வ
தாக; விறலியர் நின் மறம் பாட இரவலர் புன்கண் திரும்படி
நன்கலங்களை வரைவில வீசி அத்தன்மையையாகையாலே, என்
போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிது காலமாயினும்
உயர்நிலை உலகத்திற்குச் செல்லாது இவ்வுலகிலே நின்று
இவ்விருநில மருங்கிலே நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாக வெனக்
கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்
சிறப்பும் தன் குறையும் கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.” (பழைய
வுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

55. துஞ்சும் பந்தர்

ஆன்றோள் கணவி சான்றோர் புரவல!
 நின்னயந்து வந்தனென்; அடுபோர்க் கொற்றவ!
 இன்னிசைப் புணரி இரங்கும் பௌவத்து
 நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
 கமழும் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத் 5
 தண்கடல் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந!
 செவ்வூன் தோன்று வெண்துவை முதிரை
 வாலுன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை!
 குடவர் கோவே! கொடித்தேர் அண்ணல்!
 வாரா ராயினும் இரவலர் வேண்டித் 10
 தேரின் தந்துஅவர்க்கு ஆர்பதன் நல்கும்
 நசைசால் வாய்மொழி இசைசால் தோன்றல்!
 வேண்டுவ அளவையுள் யாண்டுபல கழியப்
 பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி
 விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலச்¹ 15
 சென்ற லியரோ பெரும! அல்கலும்
 நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந்து அலற
 நீடுவரை² அடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
³பொருதுசினம் தணிந்த செருப்புக் ஆண்மைத்
 தாங்குநர்த் தகைத்த ஒள்வாள் 20
 ஓங்கல் உள்ளத்துக் குருசில்நின் நாளே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் துக்கும் அது.

பெயர் - துஞ்சும் பந்தர்.

பாடம்: 1. போலாச் 2. நெடுவரை 3. பொருது முரண்
 செருக்கிய

ஆன்றோள் கணவ! சான்றோர் புரவல!
 நின்றயந்து வந்தனென்; அடுபோர்க் கொற்றவ!
 இன்னிசைப் புணரி இரங்கும் பௌவத்து
 நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
 கமழும் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
 தண்கடல் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந!
 செவ்வூன் தோன்ற வுண்துவை முதிரை
 வாலூன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை!
 குடவர் கோவே! கொடித்தேர் அண்ணல்!
 வாரா ராயினும் இரவலர் வேண்டித்
 தேரின் தந்து அவர்க்கு ஆர்பதன் நல்கும்
 நசைசால் வாய்மொழி இசைசால் தோன்றல்!

[1-12]

பல குணங்களும் அமைந்த தேவியின் கணவனே! நற்குண நற்செய்கைகள் நிறைந்த பெரியோர்களைப் பாதுகாப்பவனே! கொல்லும் போரினைச் செய்யும் வெற்றியையுடையோனே! நின்னைக் காணவேண்டுமென்று விரும்பி வந்துள்ளேன்; இனிய ஓசையினையுடைய அலைகள் முழங்கும் கடல் மூலமாக வந்த நல்ல அணிகலங்களாகிய செல்வம் பொருந்திய பண்ட சாலைகளையுடையதும், மணம் வீசுகின்ற தாழை மரங்கள் பொருந்திய கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த பெரிய துறைகளைக் கொண்ட குளிர்த் கடற்பக்கத்தையுடையதுமாகிய நல்ல நாட்டினையுடைய ஒப்பற்றவனே! தன்னோடு கலந்த சிவந்த மாமிசம் வேறுகத் தெரியாதபடி அரைத்துச் செய்யப்பட்ட வெள்ளிய துவையலும், அவரை துவரை முதலிய பருப்பு வகைகளும் வெள்ளிய நீணத்துடன் கூடிய மாமிசமும் கலந்து சமைக்கப்பட்ட உணவுமாகிய இவற்றை அருந்தும் மழவர்களுக்கு உடற்கவசம் போன்றவனே! குடநாட்டு மக்களின் தலைவனே! கொடியசையும் தேரினையுடைய அண்ணலே! தன்னாட்டில் வறுமை இல்லாமைப்பால், இரப்போர் வரவில்லையாயினும், அவர் வருதலை விரும்பி, பிற நாடுகளுக்குத் தேரையனுப்பி, அதன்மீது அவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்து அவர்க்கு நிறைந்த உணவினைக் கொடுக்கும் விரும்பத்தக்க உண்மைச் சொல்லினையுடைய புகழ் நிறைந்த தோன்றலே, என்பதாம்.

ஆறாம் பத்து

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : ஆன்றோள்-அமைந்தவன்; :
 சேரமாதேவி. கற்புடை மனைவியோடு சேர்த்து மன்னரைப்
 பாராட்டுவது மரபாதலால், 'ஆன்றோள் கணவ' என்றார்.
 சான்றோர்-பெரியோர்; வீரருமாம். புரவல-காத்தலில் வல்ல
 வனே. நின் நயந்து-நினை விரும்பி. அடுதல்-கொல்லுதல்.
 கொற்றவ-வெற்றியையுடையோனே. புணரி-அலை. இரங்கும்-
 ஒலிக்கும். பௌவம்-கடல். நன்கலம்-சிறந்த அணிகலம்.
 வெறுக்கை-செல்வம். நன்கலமாகிய வெறுக்கையென்க. துஞ்சும்-
 தங்கியுள்ள. பந்தர்-பண்டசாலை; என்றது பொருள்களைப்
 பாதுகாப்பாக வைக்குமிடம். பந்தரையுடைய நன்னாடு என
 இயைக்க. கானல்-கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த. தண்-குளிர்ந்த.
 படப்பை-பக்கம். பொருந-ஒப்பற்றவனே. ஊன் - மாமிசம்.
 "செவ்வூன் தோன்ற வெண்துவை என்றது, அரைத்துக்
 கரைத்தமையால் தன்னில் (துவையலில்) புக்க செவ்வூன்
 தோன்றத் வெள்ளிய துவையென்றவாறு" என்பது பழைய
 வரை. முதிரை-அவரை துவரை முதலியன. வால் ஊன்-
 வெள்ளிய நிணத்தோடுங்கூடிய மாமிசம்; வால்-வெண்மை;
 அது பண்பாகு பெயராய் நிணத்தை உணர்த்திற்று. வல்சி-
 உணவு. முதிரையையும் வாலுணையும் சேர்த்துச் சமைக்கப்பட்ட
 வல்சி எனவும், வெண்துவையுடன் கூடிய வல்சியினையுடைய
 மழவர் எனவும் கூட்டுக. மழவர் : ஒருவகை வீர மரபினர்.
 மெய்ம்மறை-கவசம். வீரருடம்பைக் கவசம் காத்தல் போன்று,
 போரில் மழவர்க்கும் முன்னின்று, பகைவர் படைக்கலங்கள்
 அவர்மேற் படாவண்ணம் காத்தலுடையான் என்பார், 'மழவர்
 மெய்ம்மறை' என்றார். குடவர்-குடநாட்டு மக்கள். கோ-தலைவன்.
 அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தவனே. இரவலர்-இரப்போர்.
 வேண்டி-விரும்பி. தேரின்-தேரின் மூலமாக. தந்து-வரவழைத்து.
 ஆர் பதன்-நிறைந்த உணவு. நல்கும்-கொடுக்கும். நகை சால்-
 (கேட்போர்க்கு) விருப்பம் மிகுவிக்கும். வாய்மொழி-உண்மைச்
 சொல். இசை சால்-புகழ் நிறைந்த. தோன்றல்-தலைவ.

வேண்டுவ அளவையுள் யாண்டுபல கழியப்
 பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி
 விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலச்
 சென்ற லியரோ பெரும! அல்கலும்
 நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந்து அலற
 நீடுவரை அடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு

பொருதுசினம் தணிந்த செருப்புகல் ஆண்மைத்
தாங்குநர்த் தகைத்த ஒள்வாள்
ஒங்கல் உள்ளத்துக் குருசில்நின் நாளே. [13-21]

[16-21] பெருமானே! பரந்த இடத்தையுடைய இவ்வுலகத்
திலுள்ள மன்னர் மாள்தோறும் தம் தூசிப்படை அழியப்பெற்று
அலறுமாறு, அவர்களோடு போர் புரிகின்றும்; பின் அவர்
களுடைய, நீண்ட மலைகளின் அடுக்குகளையுடைய-நாடுகளைக்
கைப்பற்றிச் சினம் தணிவின்றும்; இவ்வாறு போரை விரும்பும்
வீரத்தினையும், தன்னைத் தடுக்கும் பகைவரை, அவ்வாறு
செய்யாதபடி தடுத்த ஒளி பொருந்திய வாளிணையும், உயர்ந்த
ஊக்கத்தினையுமுடைய தலைவி மினது வாழ் நாள், [13-16]
வேண்டிய கால அளவினுள் பல ஆண்டுகள் கழிந்துவிட,
அதனால், மறை பெய்து, உலகத்துயிர்களைப் பாதுகாத்து, பிறகு
அடித்த பஞ்சினைப் போன்று பொங்கியெழுந்து மலையினை
அடைந்த வெண்மேகம்போலச் சென்று ஒழியாதாகுக, என்ப
தாம்.

அருஞ்சோற் போருள் ருதலியன: வேண்டுவ அளவையுள்-
வாமவேண்டிய கால அளவில்; அளவை-அளவு. புறந்தத்து-
காத்து. "பொங்கலாடி என்றது, எஃகின (எஃகுதல்-வில்லால்
அடித்தல், பன்னுதல்) பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழு
தலைச் செய்து என்றவாறு" என்பது பழையவுரை. விண்டு-மலை.
மறை-மேகம். சென்றாலியர்-சென்று ஒழியாதாகுக. சென்றாலியர்
எனற்பாலது சென்றாலியர் என்றாயிற்று; தொகுத்தல் விகாரம்.
அல்கலும்-நாள்தோறும். நனந்தலை-பரந்த இடத்தையுடைய
உலகம். தார்-தூசிப்படை-முன்னணிப்படை, வேந்தர் அல்கலும்
தாழிந்து அலற எனக் கூட்டுக. நீடு வரை-உயர்ந்த மலை.
அடுக்கத்த-அடுக்குகளையுடைய; குறிப்புப் பெயரெச்சம். அலறு
மாறு பொருது நாடுகளைக் கைக்கொண்டு சினம் தணிந்த குருசில்,
ஆண்மையினையும், ஒள்வாளினையும், உள்ளத்தினையுமுடைய
குருசில் எனக் கூட்டுக. பொருது-போர் செய்து. செரு புகல்-
போர் செய்தலை விரும்புகின்ற. ஆண்மை-வீரம். தாங்குநர்-
(போரில் தன்னைத்) தடுக்கும் பகைவர். தகைத்த-தடுத்த. ஒள்-
ஒளி. ஒங்கல்-உயர்ந்த. உள்ளம்-ஊக்கம். குருசில்-தலைவன். நின்
நாள்-மிகுதியாக உள்ள வாழ்நாள். குருசில் பாரண்டு பல கழிய
மிகுதியாக உள்ள மின் நாள் மறைபோலச் சென்றாலியரோ
எனக் கூட்டுக.

றுப்பு : கணவ! புரவல! நின் நயந்து வந்தனென்; கொற்றவ! பொருவ! மழவர் மெய்ம்மறை! கோவே! அண்ணல்! தோன்றல்! பெரும! குருசில்! நின்னாள் வெண்மழைபோலச் சென்றவியரோ என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனால் சொல்லியது அவன் உலகு புரத்தலும் தன் குறையும் கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

பெயர் : துஞ்சும் பந்தர் : “நன்கல வெறுக்கை துஞ்சுமென்ற சிறப்பானே இதற்கு, ‘துஞ்சும் பந்தர்’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

56. வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி

விழவுவீற் றிருந்த வியலுள் ஆங்கண்
கோடியர் முழவின் முன்னர் ஆடல்
வல்லா னல்லன்; வாழ்கஅவன் கண்ணி!
வலம்படு முரசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து
இலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி உழிஞையன்
மடல்பெரு மையின் உடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத்து ஆடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாள் அமலை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி.

[4-8] வெற்றி பொருந்திய முரசம் ஒலிக்க, அதற்கேற்ப, தன் வாளினை உயர்த்தி, விளங்குகின்ற அணிகலங்களை அணிந்து, பொன்னாற் செய்யப்பட்ட உழிஞைக் கொடியினைச் சூடி, அறியாமையின் மிகுதியினால், கோபித்துத் தன்மேல் படை பெடுத்துவந்த பகைமன்னர், தம் உடம்பை மறந்ததனாலுண்டான வெற்றிச் செல்வத்தையுடையவனும், பகைமன்னரும், வீரர்களும் இறந்து விழுகின்ற போர்க்களத்தின்கண் ஆடுபவனுமாகிய தலைவன்,

[1-3] றிருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்ற பரந்த இடத்தை யுடைய ஊரிலிடத்தே கூத்தர்கள் மிருதங்கம் வாசிக்க, அதற்கு முன்னே நின்று ஆடுவதில் வல்லமையுடையவனல்லன்; அவன் கண்ணி வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: விழவு-விழா. வீற்றிருத்தலாவது, சிறப்பாக என்றும் நடைபெறுதல். வியலுள்-பரந்த இடத்தினையுடைய ஊர். ஆங்கண்-அவ்விடத்து. கோடியர்-கூத்தர். முழவு-மிருதங்கம். ஆடல்-ஆடுவதில். கண்ணி-தலைமலை. வலம்படு-வெற்றி பொருந்திய. துவைப்ப-ஒலிக்க. உயர்த்து-மேலே உயர்த்தி. பூணன்-அணிகலங்களை அணிந்து; பொலம்-பொன். உழிஞையன்-உழிஞைக் கொடியினைச் சூடி; பூணன், உழிஞையன்; முற்றெச்சங்கள். துவைப்ப உயர்த்து பூணாய் உழிஞையனாய் ஆடும் கோ எனவும், வாழ்ச்சியினையுடைய கோ எனவும் கூட்டுக. மடம்-அறியாமை. பெருமையின்-மிகுதியினால். உடன்று-கோபித்து. மேல்வந்த-படையெடுத்து வந்த. வேந்து-வேந்தர். மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி-பகைவர் தம் உடம்பை மறந்தமையாலுண்டான வெற்றிச் செல்வம்; மெய்ம்மறத்தலாவது, பகைவர்தம் உடம்பு அழிதல். சேரலாதன், போரில் தன்பகைவேந்தரைக் கொன்று பெரும் வெற்றிச் செல்வத்தை, 'வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்றார். மறந்த வாழ்ச்சி-மறந்தமையாலுண்டான வாழ்ச்சி; வாழ்ச்சி-வெற்றிச் செல்வம். விந்து உஞ்-அழிந்து விழுகின்ற. கோ-தலைவன். மடம் பெருமையின் உடன்று மேல்வந்த வேந்து என்றது சேரலாதனின் பகைவரை.

தம் அறியாமையினால், தன்மீது படையெடுத்துவரும் பகை மன்னரைச் சேரலாதன் அழித்து வெற்றியெய்தி, அம்மன்னர் அழிந்து வீழ்ந்த போர்க்களத்தில் வாளேந்தி வீரர்களுடன் வெற்றிக்கூத்தாடுவதில் வல்லவனேயன்றி, கூத்தர் முன்னிலையில் இன்பக் கூத்தாடுவதில் வன்மையுடையவனல்லன் என்பது கருத்து.

புடியு: "முரசம் துவைப்ப வான் உயர்த்து, இலங்கும் பூணாய்ப் பொலங்கொடி உழிஞையனாய்ப் போர்க்களத்து ஆடுங்கோ, வியலுளாங்கண் கோடியர் முழவின் முன்னர் ஆடல் வல்லானல்லன்; அவன் கண்ணி வாழ்க என மாறிக் கூட்டி-வினைமுடிவு செய்க." (பழையவுரை.)

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : ஒன்வான் அமை : போர்க்களத்தில் அரசன் வானை
யுயர்த்தி ஆடியதாகக் கூறலால், இஃது ஒன்வாளமையாயிற்று.

பெயர் : வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி : “வேந்து மெய்ம்மறந்த
வாழ்ச்சியென்றது, மாற்று வேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்யை
மறந்த வாழ்வென்றவாறு. வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக
அதன் காரியமாய் வந்ததாகலான், மெய்ம்மறந்த வென்னும் பெய
ரெச்சம் நில முதற்பெயர் ஆறுமன்றிக் காரியப் பெயரென
வேறோர் பெயர் கொண்டதெனப்படும். வாழ்வு வெற்றிச்
செல்வம்: இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘வேந்து மெய்ம்மறந்த
வாழ்ச்சி’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

57. சில்வளை விறலி

ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடல்தப

இரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்

குருதி பணிற்றும் புலவுக்களத் தோனே¹

துணங்கை ஆடிய வலம்படு கோமான்;

மெல்லிய வகுந்தில் சீறடி ஒதுங்கிச்

5

செல்லா மோதில்? சில்வளை விறலி!

பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்

விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்

குரல்புணர் இன்னிசைத் தமிழ்சி பாடி

இளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த

10

வளங்கெழு குடைச்சூல்² அடங்கிய கொள்கை

ஆன்ற அறிவின் தோன்றிய நல்லிசை

ஒண்ணுதல் மகளிர் துணித்த³ கண்ணினும்

இரவலர் புன்கண் அஞ்சம்

புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

15

துறை - விறலி யாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - சில்வளை விறலி.

பாடம் : 1. புலக்களத்தோனே 2. குடச்சூல் 3. துணித்த

பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
 விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
 குரல்புணர் இன்னிசைத் தமிழ்சி பாடி,
 இளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
 வளங்கெழு குடைச்சூல் அடங்கிய கொள்கை
 ஆன்ற அறிவின் தோன்றிய நல்லிசை
 ஒண்ணுதல் மகளிர் துனித்த கண்ணினும்
 இரவலர் புன்கண் அஞ்சம்
 புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே. [7-15]

[10-15] இளமையும் துணையாகும் தன்மையும் பொருந்திய
 பிள்ளைகளாகிய நல்ல செல்வத்தைப் பெற்றுத் தந்தவரும்,
 நுண்ணிய தொழில்வளம் பொருந்திய சிலம்பினையும், அடக்கம்-
 வாய்ந்த ஒழுக்கத்தினையும், நிறைந்த அறிவினையும், நாடெங்கும்
 விளங்கித் தோன்றிய நல்ல புகழினையும் உடையவருமாகிய
 ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையுடைய தன் காதல் மகளிரது
 கோபங் கொண்ட கண்ணின் பார்வையைக் காட்டிலும், இரப்-
 பவரது வறுமைத் துன்பத்தைக் கண்டு அஞ்சபவனும்,
 நம்மையெல்லாம் காக்கும் தொழிலை மேற்கொள்ளுபவனுமாகிய
 சேரலாதனை,

[7-9] பாணரது கையகத்திருப்பதும், அடங்கிய கட்டினை
 யுடைய நரம்புகளைக் கொண்டதும், விரல்கவர் பாலைப் பண்ணி
 பழகியதுமாகிய பேரியாழின் கண் பாலைப் பண்ணிவருமென்று,
 அதனோடு குரலொலியுங்கூடிய இனிய இசை அம்மியுஞ்சி
 யென்னும் துறைப்பொருள் அமைந்த பாடலைப் பதிறுப்பத்து
 (15) பார்த்து வருதற்கு (செல்லாமோ விறவி) என்னுமிடம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: கையது-கையினி் இருப்ப-
 தாகிய; குறிப்பு முற்றெச்சம். பணிதொடை-அடங்கிய கட்டினை
 யுடைய. கவர்தல்-வாசித்தல். “விரல்கவர் யாழ் என்றதனாற்-
 பயன், வாசித்துக் கைவந்த யாழ் என்றவாறு” என்பது பழைய
 வுரை. பேரியாழாவது, இருபத்தொரு நரம்பு முதல் ஆயிரம்
 நரம்புவரை உடையது. பாலை பண்ணி-பாலைப் பண்ணை
 அமைத்து; பண்-தாய் இராகமென்றும் ஜனகராகமென்றும் இக்
 காலத்துக் கூறப்படும்: குரல் புணர் - குரலொலியோடுங்-
 கூடிய. யாமொலியோடு குரல் ஒலியும் இணைந்திசைத்தான்

இனிமையாக இருக்குமாதலால், அஃது இன்னிசை எனப்பட்டது. தமிழ்சியாவது புறப்பொருள் துறைகளுள் ஒன்று; அது, போரில் தோற்றுப் புறங்கொடுத்தோடுவோர்மிது படைக்கலங்களை எறியாத பெரிய வீரத்தைப் பாராட்டி உரைப்பதாகும். 'அழிஞர் புறக்கொடை அயில்வாள் ஒச்சாக், கழிதறுகண்மை காதவித்து உரைத்தன்று' என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் இலக்கணமாகும். தமிழ்சி பாடலாவது, அத்துறைப் பொருள் அமைந்த பாடலைப் பாடுதலாம். பாடிச் சென்று என ஒரு சொல் வருவித்துரைக்கவும்.

இளந்துணையாகிய புதல்வரெனவும், புதல்வராகிய நல்வள மெனவுங் கொள்க. புதல்வர்கள், இம்மையில் முதுமைக் காலத்தும், மறுமையில் நற்கதியடைதற்கும் துணையாவராதலால், இளந்துணைப் புதல்வரென்றும், மக்கட் செல்வம் என்பவாதலால், புதல்வரை நல்வளம் என்றும் கூறினார். வளம்-செல்வம். பயந்த-பெற்ற. பயந்த ஒண்ணுதல் மகளிர் எனவும் குடைச்சூழையும் கொள்கையையும் அறிவையும் நல்விசையையும் உடைய ஒண்ணுதல் மகளிரெனவும் இயைக்க. குடைச்சூல்-சிலம்பு. கொள்கை-ஒழுக்கம். ஆன்ற-மிறைந்த. இசை-புகழ். ஒள்ளுதல் - ஒளி பொருந்திய நெற்றியினைபுடைய. மகளிர் : இவர் சேரலாதனின் அன்பிற்குரிய உரிமை மகளிர். துனி-முற்றிய ஊடல். துனித்த-ஊடல் கொண்ட. கண்-கண்ணின் பார்வை. இரவலர்-இரப்போர். புன்கண்-(வறுமைத்)துன்பம்: துனித்த கண்ணினும் புன்கண் அஞ்சும். என்றது, சேரலாதன், இன்பத்தினும் அறத்தையே பெரிதும் விரும்புகின்றான் என்பதாம். புரவு-பாது காத்தலை. எதிர் கொள்வன்-ஏற்றுக் கொள்வோன். கண்டனம்-கண்டு; முற்றெச்சம்.

கையதாகிய நரம்பினைபுடைய பேரியாழில் பாலை பண்ணிக் குரல் புனார் இன்னிசையில் தமிழ்சி பாடி (சென்று) புரவெதிர் கொள்வோனைக் கண்டனம் வரற்கு எனக் கூட்டுக.

ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடல்தப
இரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பனிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
துணங்கை ஆடிய வலம்படு கோமான்;
மெல்லிய வகுந்தில் சீறடி ஒதுங்கிச்
செல்லா மோதில்? சில்வனை விறலி!

(5-6) சில வகையல்களையே அணிந்த விறலியே! கரடு முருடில்லாத மென்மையான வழியில் சிறிய அடிகளால் நடந்து செல்வோமோ?

(1-4) போர்க்களத்தில் வீரர்களொடு துணங்கைக் கூத்தினை யாடிய வெற்றி பொருந்திய தலைவன், போரில் புறங்கொடுத் தோடாத மனவுறுதியினை யுடைய பகை வீரர்களின் வலியினை அழித்தான்; அவர் உடம்பினின்றும் இரத்தம் சிந்திற்று; அஃது அவன்மீது பட்டமையால், அவன் அணிந்திருந்த பெரிய பனங் குருத்தினாலாய மாடையொடு சிறந்த வீரக்கழலும் செந்திரம் பெற்றன; இவ்வாறு, வீரர் உடலினின்றும் இரத்தம் சிந்துகின்ற, புலால் நாற்றம் நாறும் போர்க்களத்தின்கண் அவன் இருக்கின்றான்; என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பூட்கை - மேற்கோள், பிரதிக்கினை; என்றது மனவுறுதியை. மறவர்-வீரர். மிடல்-வலிமை. தப-கெடுமாறு. புடையல்-மாலை. வான்-சிறந்த. குருதி-இரத்தம். பனிற்றும்-துளிக்கும். புலவு-புலால் நாற்றம். களத்தோள்-போர்க்களத்தின்கண் இருக்கின்றான்; வீனைக் குறிப்பு முற்று. துணங்கை-வெற்றி பெற்ற மன்னர் போர்க்களத்தில் வீரர்களொடு ஆடுங் கூத்து. வலம்படு-வெற்றி பொருந்திய. கோமான்-தலைவன். கோமான் புலவுக் களத்தோன் என இயைக்க. வகுந்து-வழி. மெல்லிய வகுந்து என்றது, நடக்குங்கால் காலுக்கு மெதுவாயிருக்கும் வழிபென்றவாறு. சிறு-சிறிய அடிகளால். ஒதுங்கி - நடந்து. செல்லாமோ - செல்லுவோமோ; செல்வாம் என்றது, செல்லாம் எனத் திரிந்துகின்றது. தில்: விழைவுப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல்; செல்லவேண்டுமென்பது என் விருப்பம் என்னும் பொருள் தந்துகின்றது. வகை-வகையல். விறலி-நடன மாது.

“சில்வகை விறலி என்றது, பல்வகை இடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றி (அப்பெதும்பைப் பருவமன்றி)ச் சில்வகையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல் முதலிய துறைக்கு உரியளாதல் கூறியவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு ‘சில்வகை வீரலி’ என்ற பெயராயிற்று” என்னும் பழையவுரையால் சில்வகை விறலி என்பதன் விளக்கம் காண்க.

முடிவு : “சில்வகை விறலி புறவெதிர்கொள்வனைத் தமிழ்சி பாடிக்கண்டனம் வரற்குச் செல்லாமோ? அப்புறவெதிர்கொள்வனாகிய வலம்படுகோமான் இது பொழுது தான் அவ்வெதிர்

கோடற்கேற்ப வருவாயினைபுடைய புலவுக் களத்தோன்காண்
என மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்
போடு அவன் கொடைச் சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.”
(பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரையிற் காண்க.

58. ஏவிளங்கு தடக்கை

ஆடுக விறலியர்; பாடுக பரிசிலர்;
வெண்தோட்டு அசைத்த ஒண்பூங் குவனையர்
வாள்முகம் பொறித்த மாணவரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவர்தம் கொல்படைத் தரீ இயர்
இன்றினிது நுகர்ந்தன மாயின் நாளே 5
மண்புனை இஞ்சி மதில்கடந் தல்லது
உண்குவம் அல்லேம் புகாவெனக்¹ கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
பொய்ப்படுபு அறியா² வயங்குசெந் நாவின்
எயிலெறி வல்வில் ஏவிளங்கு தடக்கை 10
ஏந்தெழில் ஆகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை³
வான வரம்பன் என்ப; கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர் 15
சீருடைப் பல்பகடு ஒலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சில் ஆடிய கொழுவழி மருங்கின்
அலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉம்
அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - ஏவிளங்கு தடக்கை.

வெண்தோட்டு அசைத்த ஒண்பூங் குவளையர்
வாள்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவார்தம் கொல்படைத் தரீ இயர்
இன்றினிது நுகர்ந்தன மாயின் நானே
மண்புனை இஞ்சி மதில்கடந் தல்லது
உண்குவம் அல்லேம் புகாளனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
பொய்படுபு அறியா வயங்குசெந் நாவின்
எயில்எறி வல்வில் ஏவிளங்கு தடக்கை
ஏந்தெழில் ஆகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்பன்

[2-12]

(2-8) வாளின் வாய் வெட்டிய மாட்சிமைப்பட்ட தழும்புகள்
பொருந்திய உடம்பிணையுடையவரும், இடியிணையொத்தவரு
மாகிய பகைவீரர்களின் கொலைப் படைகளைக் கைப்பற்றிக்
கொண்டுவரும்பொருட்டு, வெள்ளிய பனந்தோட்டின்கண்
வைத்துக் கட்டப்பட்ட குவளைப் பூமாலையை அணிந்து,
'இன்றைக்கு இனிமைபாக உண்டோமாயினும், நானைக்கு
மண்ணால் கட்டப்பட்ட பகைவர் மதிலை வென்று கைக்கொண்டல்
வது, உணவின் உண்ண மாட்டோம்' என்று வஞ்சினம் கூறி,
தாம் அணிந்த போர்மாலைக் கேற்பப் போர்புரியக் கருதிய வீரர்
களின் தலைவனாகிய, (வானவரம்பனை என்க.)

(9-12) பொய் பட்டறியாத விளங்குகின்ற செவ்விய நாவினை
யும் பகைவர் மதிலை அழிக்கின்ற வலிய வில்லையும், அம்புகளை
ஏவும் தொழிலில் பெருமை பெற்று விளங்குகின்ற பெரிய
கைகளையும், உயர்ந்த அழகு பொருந்திய மார்பிணையுடைய
வீரர்களுக்குக் கவசம் போன்ற வானவரம்பனை (நாடுகிழவோன்
என்ப) என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் றுநயியன : வெண்தோடு-பனங்குருத்து. அசைத்த-கட்டிய. பூங்குவளை-குவளைப்பு; குவளையர்: முற்றெச்சம். குவளையர்யக் (7) கூறி என இயையும். முகம் - கூறிய வாய். பொறித்தல்-செதுக்குதல்; ஈண்டு வெட்டுதல் என்னும் பொருட்டு. வரி-வெட்டிய இடத்தில் அமைந்த தழும்பு; இது விழுப்புண்-பட்டமையைக் காட்டுவதாதலின், 'மாண்வரி' என்றார். யாக்கை-உடம்பு. யாக்கையராகிய மறவர் என்க; இவர்கள் பகைவரது வீரர்கள். செல் உறழ்-(பகைவர்களாகிய பாம்புகளுக்கு) இடியை யொத்த. மறவர்தம்-வீரர்களுடைய. தரீஇயர்-கைப்பற்றிக் கொண்டு வரும் பொருட்டு; செய்யியர் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். 'இன்றினிது.....புகா' என்பது பகைவர் கூறிய வஞ்சினம். வஞ்சினம்-சபதம். நுகர்ந்தனம்-உண்டோம். ஆயினும் என உம்மை விரிக்க. மண் புனை-மண்ணை அரைத்துச் செய்த. இஞ்சி-மதிலின் ஓர் உறுப்பு. இஞ்சி-மதிலெனக் கொண்டு, இஞ்சி மதில் என்பதை ஒரு பொருட் பன்மொழி யாகக் கொள்ளலுமாம். கடந்து-வென்று. புகா-உணவு. புகா உண்குவமல்லேம் என இயைக்க. கண்ணி-உழிகை மாலை. கண்ணிய-கருதிய. வயவர்-வீரர். குவளையராய்த் தரீஇயர் உண்குவமல்லேம் எனக் கூறிக் கண்ணிய வயவர் எனக் கூட்டுக.

படுபு-பட்டு; செய்யு என்னும் வினையெச்சம். கூறிய வஞ்சினம் பிழையாது செய்து முடிப்பவராதலால், 'பொய்ப்படுபு அறியா' என்றார். வயங்குதல்-விளங்குதல். எயில் எறி-மதிலை அழிக்கும்: "ஏ விளங்கு தடக்கை என்றது, ஏத்தொழிலுக்குள்ள (ஏத்தொழில்-அம்பினை ஏவும் தொழில்) கூறுபாடெல்லாம் விளங்கிய தடக்கை' என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'ஏவிளங்கு தடக்கை' என்று பெயராயிற்று" என்னும் பழையவுரையால் ஏ விளங்கு தடக்கை என்பதன் பொருளையறிக. தட-பெரிய. ஏந்து எழில்-உயர்ந்த அழகு. ஆகம்-மார்பு. சான்றோர்-வீரர். மெய்ம்மறை-உடற் கவசம். வான வரம்பன்-சேரன். நாவினையும், வில்லையும், கையையும், ஆகத்தையும் உடைய சான்றோர்க்கு மெய்ம்மறைபோன்ற வானவரம்பன் என்க. பெருமகனாகிய வானவரம்பனை எனக் கூட்டுக.

..... என்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்

சீருடைப் பல்பகடு ஒலிப்பப் பூட்டி
 நாஞ்சில் ஆடிய கொழுவழி மருங்கின்
 அலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉம்
 அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே. [12-19]
 ஆடுக விறலியர்; பாடுக பரிசிலர்; [1]

காட்டின்கண் சிறிய இலைகளையுடைய வேலமரங்கள் மிகுதி. யாகத் தோன்றும்; அவற்றின் அடிமரங்களின் பட்டை பொரிந்திருக்கும்; அவ்வெடிப்புகளில், ஒலிக்கின்ற ஓசையினையுடைய சிதடியென்னும் வண்டுகள் பொருந்தியிருக்கும்; அவ்வேலமரங்களையுடைய புன்செய் நிலங்களில் விதைப்பதற்காக வலிய கையினையுடைய உழவர்கள் சிறப்புடைய பல கடைக்களை ஓசையுண்டாகுமாறு கலப்பையில் கட்டி உழவர்; அக்கலப்பையின் கொழுச் சென்ற வழியாகிய படைச்சாலில் அசைகின்ற ஒளிக்கதிர்களையுடைய சிறந்த மணிகளை அவ்வுழவர் பெறுவர்; இத்தகைய அகன்ற இடத்தினைக் கொண்ட ஊர்களையுடைய நாட்டிற்கு உரியவன் என்பர்; ஆகவே, விறலியரே! நீவிர் ஆடுவீராக! பரிசிலரே! நீவிர் பாடுவீராக! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : என்ப-என்ற கூறுவர். கறங்கு இசை-ஒலிக்கின்ற ஓசையினையுடைய, சிதடி-சிள் விடு என்னும் ஒருவகை வண்டு. பொரி அரை-பொரிந்த பட்டையினையுடைய அடி மரம். சிறிய இலை எனற்பாலது, சிறியிலை எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. வேல் - வேலமரம்; அம் : சாரியை. பெரிய-மிகுதியாக. புன்புலம்-புன்செய். வித்தும்-விதைக்கும். வன்கை-வலிய கை. வினைஞர்-உழவுத் தொழில் செய்வோர். பகடு-கடா. நாஞ்சில்-கலப்பை. ஆடிய-உழுத. கொழு வழி-கலப்பைக் கொழு சென்ற வழி. வழியாகிய மருங்கென்க; மருங்கு-உழுத சால். அலங்குதல்-அசைதல். அகன் கண்-பரந்த இடத்தைக் கொண்ட. வைப்பு-ஊர். நாடு சிழவோன்-நாட்டிற்கு உரியவன். விறலியர்-நடன மாதர். பரிசிலர்-பரிசில் பெறுவதற்கு வந்த பாணர் முதலியோர்.

பொரியரைக்கண் சிதடி பொருந்திய வேலம் தோன்றும் புன்புலம் வித்தும் வினைஞர், பூட்டி ஆடிய மருங்கில் மணி பெறுஉம் வைப்பின் நாடுகிழவோன் என்றும், வயவர் பெருமகனாகிய வானவரம்பனை நாடுகிழவோன் என்ப என்றும் கூட்டுக.

ஆறாம் பத்து

முடிபு : “வயவர் பெருமகன் சான்றோர் மெய்ம்மறையாகிய வானவரம்பனைப், புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர் தம் கொழுவழி மருங்கின் திருமணி பெறும் நாடுகிழவோன் என்று சொல்லுவார்கள்; அவன் அவ்வாறு செல்வக் குறையிலனாதலான், அத்தரத்திற்கு ஏற்ப நமக்கு வேண்டுவன தருதலில் குறையுடையனல்லன்; வந்தமைக்கேற்ப விறலியராயுள்ளீர்! ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின்; பரிசிலராயுள்ளீர்! நீயிரும் நும் கவி களைப் பாடிக்கைவரப் பண்ணுமின் என்று மாறிக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனால் சொல்லியது அவன் நாட்டுச் செல்வமும், அதற்கேற்ற அவன் கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

“ஆடுக பாடுக என்றதற்கு அவன்பாற் சென்று ஆடுக பாடுகவெனக் கூறுது, இவ்வாறு கூறியதன் கருத்து, ஆற்றுப் படையென்னுது செந்துறைப் பாடானென்று கிடந்தமையானெனக் கொள்க.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

59. மாசூர் திங்கள்

பகல்நீடு ஆகாது¹ இரவுப்பொழுது பெருகி

மாசி நின்ற மாசூர் திங்கள்

பணிச்சுரம் படரும் பாண்மகன் உவப்பப்

புல்லிருள் விடியப் புலம்புசேண் அகலப்

பாயிருள் நீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி

5

ஞாயிறு குணமுதல் தோன்றி யாஅங்கு

இரவல் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக

உலகம் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்

வில்லோர் மெய்ம்மறை! வீற்றிருங் கொற்றத்துச்

செல்வர் செல்வ! சேர்ந்தோர்க்கு அரணம்!

10

அறியாது எதிர்ந்து துப்பில் குறையுற்றுப்

பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயின்

பாடம் : 1. பகன்டாநிரவு. .

சினம்செலத் தணியுமோ? வாழ்கநின் கண்ணி!
 பல்வேறு வகைய நனந்தலை ஈண்டிய
 மலையவும் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கும் 15
 ஆறுமுட் றொது அறம்புரிந்து ஒழுகும்
 நாடல் சான்ற துப்பின் பணைத்தோள்
 பாடுசால் நன்கலம் தருஉம்
 நாடுபுறந் தருதல் நினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது —

பெயர் - மாகூர் திங்கள்.

பகல்நீடு ஆகாது இரவுப்பொழுது பெருகி
 மாசி நின்ற மாகூர் திங்கள்
 பனிச்சரம் படரும் பாண்மகன் உவப்பப்
 புல்லிருள் விடியப் புலம்புசேண் அகலப்
 பாயிருள் நீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி
 ஞாயிறு குணமுதல் தோன்றி யாஅங்கு
 இரவல் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
 உலகம் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
 வில்லோர் மெய்ம்மறை! வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
 செல்வர் செல்வ! சேர்ந்தோர்க்கு அரணம்! [1-10]

பகற்பொழுது மிகாமல் இரவுப் பொழுது மிகுந்து நின்ற, விலங்குகளெல்லாம் குளிரால் நடுங்கும் மாசி மாதத்தில், பனி பெய்யும் அரிய வழியில் செல்லும் பாணன் மகிழ்ச்சியுறவும், புல்லிய இரவுப் பொழுது விடியவும், உயிர்களின் துன்பம் தூர அகலவும், உலகமெல்லாம் பரவிய இருள் நீங்கவும், பல கதிர் களையும் பரப்பிச் சூரியன் கிழக்குத் திசையில் தோன்றினாற் போன்று, இரத்தலையுடைய வறிய மக்களது செல்வத்தால் சிறுத்த குடி அச்செல்வத்தால் பெருகுமாறு உலகத்தைக் காப்பவனும், உயர்ந்த கல்வியை உடையவனும், வில் வீரர்களின் உடற்கவசம்

போன்றவனுமாகிய சேரலாதி பிற மன்னர் யாருக்கும் இல்லாத தனிச் சிறப்பும் பெருமையும் பொருந்திய அரசாக்கெல்லாம் அரசனாக இருப்பவனே! மின்னை அடைந்தோர்க்குப் பாது காப்பாக உள்ளவனே! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : தை மாசி மாதங்களில் பகற் பொழுது குறைவாயும், இரவுப்பொழுது மிகுதியாயும் இருக்கு மாதலால், 'பகல் நீடாகாது இரவுப் பொழுது பெருகி' என்றார். நீடாகாது-நீளாமல்; எச்சத் திரிபு. பகல் நீடாகாது இரவுப் பொழுது பெருகி மின்ற, மாகூர் மாசித் திங்கள் எனக் கூட்டுக. மா கூர்-விலங்குகளும் குளிரால் நடுங்குகின்ற. சுரம்-அரிய வழி. படரும்-செல்லும். பாணன் பரிசில் பெறும்பொருட்டுப் பக லென்றும் இரவென்றும், பணியென்றும் வெயில் என்றும் பாராது வள்ளல்களை நாடிக் காடும் மலையுங் கடந்து அருவழி யென்றும் பாராது நடந்து செல்வானாதலால், 'பகல் நீடாகாதுபாண்மகன்' என்றார். இருளுக்குப் புன்மையாவது இழிவும் பொலிவழிவுமாம். புலம்பு-வருத்தம். சேண்-தூரம். பாய்-பரந்த. ஞாயிறு-சூரியன். குணமுதல்-கீழ்த்திசையில். இரவல் மாக்கள்-வறியவர். சிறுமுடி-செல்வத்தால் சிறுத்த குடி. தாங்கிய மெய்ம்மறை, கற்பிணையுடைய மெய்ம்மறை, வில்லோர் மெய்ம்மறை எனக் கூட்டுக. கற்பு-கல்வி. மெய்ம்மறை-கவசம். வீறு-பிறிதொன்றிற்கில்லாத தனிச் சிறப்பு. இரு-பெருமை. கொற்றத்து-வெற்றியிணையுடைய. விறும் -பெருமையுமுடைய கொற்றமென்க. மக்கள் எல்லோரினும் அரசரே பெருஞ்செல்வ முடையராதலால், அவர் செல்வரெனப்பட்டனர். அரணம்-பாது காப்பு.

மாசித் திங்களில் படரும் பாணன் உவப்ப விடிய அகல நீங்க பரப்பி ஞாயிறு தோன்றியாங்கு, (நீ குடமுதல் தோன்றி,) குடி பெருக தாங்கிய கற்பிணையுடைய மெய்ம்மறை! செல்வ! அரணம்! எனக் கூட்டுக.

அறியாது எதிர்ந்து துப்பில் குறையுற்றுப் பணிந்துதிறை தருபதின் பகைவ ராயின் சினம்செலத் தணியுமோ? வாழ்கதின் கண்ணி! பல்வேறு வகைய நனந்தலை ஈண்டிய மலையவும் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கும் ஆறுமுட் ஓருஅது அறம்புரிந்து ஒழுகும்

நாடல் சான்ற துப்பின் பணைத்தோள்

பாடுசால் நன்கலம் தருஉம்

நாடுபுறந் தருதல் நினக்குமார் கடனே. [11-19]

(14-19) பல்வேறு வகையினையுடைய நாடுகளில் நெருங்கியுள்ளனவும், மலையில் உள்ளனவும், கடலில் உள்ளனவுமாகிய பண்டங்களை, மின்பால் வரும் இரவலர்க்குப் பங்கிட்டளிக்கும் நெறிக்குக் குறைவு வராமல், மின் நாட்டைக் காத்தலாகிய அறத்தினையும் செவ்வனே செய்தொழுகுவாய்; இத்தகைய ஆராய்தலமைந்த வலியினையுடைய மினக்குப் பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்களைத் திறையாகத் தரும் நாடுகளைப் பருத்த மின் தோள்வலியால் பாதுகாத்தலும் மின் கடமையாகும். ஆதலால், (11-13) மின் பகைவர், மின் வலியை அறியாது, மின் னொடு எதிர்த்து தோற்றுத் தம் வலியில் குறைவுற்றுப் பின் வேறு புகலின்றி, மின்னையே பணிந்து திறை தருவராயின், அப்போது நீ அவரமீது கொண்ட கோபம் முற்றத் தணியுமோ? மின் கண்ணி வாழ்வதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் றொருள் முதலியன : அறியாது-மின் வலியை அறியாது என்க. துப்பு-வலி; அது தன்வலியும், படை வலியும், துணை வலியும் முதலாயினவாம். திறை-கப்பம். செல-முற்ற. மின் பகைவர் எதிர்த்து குறையுற்றுத் திறை தருவராயின் எனக் கூட்டுக. கண்ணி-தலைமலை. வகைய-வகையினையுடைய. நனந்தலை-பரந்த. இடத்தையுடைய நாடுகள்; இவை பகைவர்க்குரியவை; அந் நாடுகளை வென்று ஆண்டிருந்து கொண்டுவந்த பண்ணியம் என்க. ஈண்டிய-நெருங்கியுள்ள. ஈண்டிய பண்ணியம், மலையவும் கடலவுமாகிய பண்ணியம் என இயைக்க. மலைய-மலையில் உள்ளவை; கடல்-கடலில் உள்ளவை; மலைய, கடல் என்பன குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். பண்ணியம்-பண்டம். பகுக்கும் ஆறு-பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் நெறி. முட்டு-குறைவு; தடை. உறுது-உறுமல். அறம்-தன்னாட்டினைக் காத்தலாகிய அறம். சேரலாதனின் வலியை அவன் பகைவர்கள் பலவகையாலும் ஆராய்கின்றனர் என்பார், 'நாடல் சான்ற துப்பு' என்றார். நாடல்-ஆராய்தல். சான்ற-அமைந்த. துப்பு-வலி. பணை-பருத்த. பாடுசால்-பெருமையமைந்த. நாடு-நாடுகளை. புறந்தருதல்-பாது காத்தல். மார் : அசை. நாடல் சான்ற துப்பின் மினக்குப் பாடுசால் நன்கலம் தருஉம் நாடுகளைப் பணைத்தோளால் புறந்தருதல். கடனேயாதலால், சினம் செலத் தணியுமோ எனக் கூட்டுக.

முட்டுறது ஒழுகும் மினக்கு எனவும், துப்பினையுடைய மினக்கு-
எனவும் இயைக்க.

முடிபு : வில்லோர் மெய்ம்மறை! செல்வ! சேர்ந்தோர்க்-
கரணம்! மினக்கு நன்கலங்களைத் திறை தரும் நாடுகளை மின்
தோள் வலியால் புறந்தருதல் மின் கடனாயிருக்குமாதலால், மின்
பகைவர் அறியாது எதிர்த்து, துப்பிற் குறையுற்றுப் பணிந்து
திறைதருவராயின், சினஞ்செலத் தணியுமோ? மின் கண்ணி
வாழ்க என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

நகுத்து : "இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக்-
கூறியவாறாயிற்று." (பழையவுரை.)

பேயர் : மாகூர் திங்கள் : மாசித் திங்கள் விலங்குகளும் நடுங்-
கும் குளிருடையது என்று கூறிய சிறப்பால் இதற்கு, 'மாகூர்
திங்கள்' என்று பெயராயிற்று.

60. மரம்படு தீங்களி

கொலைவினை மேவற்றுத் தானே; தானே
இகல்வினை மேவலன் தண்டாது வீசும்;
செல்லா மோதில் பாண்மகள்! காணியர்?
மிஞிறுபுறம் முசவும் தீஞ்சுவை திரியாது
அரம்போழ் கல்லா மரம்படு தீங்களி 5
அஞ்சேறு அமைந்த முண்டை விளைபழம்
ஆறுசெல் மாக்கட்கு ஓய்தகை தடுக்கும்
மருஅ விளையுள் அருஅ யாணர்த்
தொடைமடி ஊந்த சிலையுடை மறவர்
பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி 10
வருங்கடல் ஊதையின் பனிக்கும்
துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வள்ளாரும் தூக்கும் அது:

பேயர் - மரம்படு தீங்களி.

(4-12) வண்டுகள் புறத்தே மொய்க்கவும் தனது இனிய சுவை மாறுபடாததும், அரிவாளால் அறுக்க முடியாததும், மரத்தின்கண் பொருந்தியதும், சிறந்த தேன் நிறைந்ததும், முட்டைபோன்ற உருவத்தினையுடையதுமாகிய இனிய கனி போன்ற முற்றிய பலாப்பழமானது, வழியில் நடந்து செல்லும் மக்களுக்கு உணவாகப் பொருந்தி அவரது களைப்பை மாற்றுவதும், முன்பு விளைந்தேனென்று மறுக்காது விளையும் விளைவினையும், கடல் வருவாய் முதலிய நீங்காத புதிய வருவாயினையுடையதும், அம்பினைத் தொடுத்தெய்வதில் சோர்வில்லாத வில்வினையுடைய வீரர்கள், பொங்குகின்ற நுண்ணிய நிவலைகளையுடைய அலைகளோடும் மேகத்தோடும் கலந்து வருகின்ற கடற்காற்றினால் நடுங்குதற்கு இடமாயிருப்பதுமாகிய ந்றவு என்னும் ஊரின்கண் மெல்லிய மகளிர் கூட்டத்துள் இருக்கின்றன.

(1-3) அவனது சேனை, கொல்லுந் தொழிலாகிய போர் செய்தலை விரும்புந் தன்மையுடையது; அவனும் போரை விரும்பிச் செய்து, அதனால் பெறும் பொருளை இரவலர்க்கு ஒழியாது வழங்குவான்; ஆதலால், பாண்மகளே! அவனைக் காணும் பொருட்டு நாம் செல்லுவோமோ, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: கொலைவினை - போர். மேவற்று-விரும்பும் தன்மையுடையது. தானை-சேனை. இகல் வினை-போர். மேவலன்-விரும்புவோன். தண்டாது-ஒழியாது. விசும்-தருவான். செல்லாமோ-செல்லுவோமா; செல்வாம் எனற்பாலது, செல்லாம் என மருவிற்று. தில்: விழைவின்கண் வந்த இடைச் சொல். பாண்மகள்-விறவி; அண்மை விளி. காணியர்-காணும்பொருட்டு; செய்யியர் என்னும் வினைபெச்சம்.

மிகுறு-வண்டு. புறம்-மேலே. முசவும்-மொய்க்கவும். திரியாது-மாறுபடாது; திரியாது படு திங்களி என இயைக்க. அரம்-அரிவாள். போழ்கல்லா-அறுக்க முடியாத. படு-பொருந்திய. திங்களி என்றது பலாப்பழத்தை; திங்களியாகிய விளைபழம் என்க. திஞ்சுவை திரியாமைக்கும் அரம் போழாமைக்கும் காரணம், பழத்தின் மேலுள்ள தோலின் வன்மையால் என்க. புறத்தே வயிரமுடைய பனை தென்னை முதலிய புல்லின் பழங்களை நீக்குதற்கு, 'மரம்படு திங்களி' என்றார்; 'புறக் காழனவே புல்லென மொழிப' என்பது தொல்காப்பியம். அம் சேறு-சிறந்த தேன். அமைந்த-நிறைந்த. முண்டை-முட்டை என்பதன் மெலித்தல் விகாரம்; முட்டை போன்ற வடிவமுடைய பழம். விளைதல்-முற்றுதல். திரியாது படு திங்களியாகிய முட்டை

போன்ற பழம் என இயைக்க. ஆறு-வழி. ஒய்தகை-களைப்பு. தடுத்தல்-நீக்குதல். அறு-நீங்காத. யாணர்-புதுவருவாய்-“அறு அ-யாணரென்றது, இடையறுத கடல் வருவாய் முதலாய செல்வங்களை” என்பது பழையவுரை. தொடைமடி களைந்த-அம்பு. தொடுத்து எய்வதில் சோர்வில்லாத; மடி-சோம்பல். சிலை-வில். பொங்கு-மிக்க. பிசிர்-நுண்ணிய திவலை. புணரி-அலையொடும்.. மங்குல்-மேகம்; ஒடுவைப் புணரியொடும் கூட்டுக. மயங்கி வரும்-கலந்து வருகின்ற. ஊதை-காற்று. பனிக்கும்-நடுங்கும். மறவர்-ஊதையிற் பனிக்கும் என்றது, சேரன் மறவர் குளிர் காற்றுக்கு நடுங்குதலன்றி, பிற பகை மன்னர் யாருக்கும் அஞ்சாத ஆண்மையுடையார் என்றவாரும். நறவு-ஒருர்; நறவு என்பது உண்ணும் கள்ளிற்கும் பேராதலின், அக்கள்ளினி்க்கி ஊரைச் சுட்டுதற்குத் துவ்வா நறவென்றார்; இஃது ஊருக்கு வெளிப்படல். துவ்வா-உண்ணப்படாத. தடுக்கும் நறவு, விளையுளையும் யாணரையும் உடைய நறவு, மறவர் பனித்தற்கிடமான நறவு எனக் கூட்டுக.. சாய்-மென்மை; சாய் இனம்-மென்மையுடைய மகளிர் கூட்டம்; இவர் தம் ஆடல் பாடல் அழகுகளால் அரசனை இன்புறுத்துவோர்.

முடிவு: “அவன்தான், இப்பொழுது துவ்வா நறவின் சாயினத்தான்; இனித் தானை கொலைவினை மேவிறு; ஆதலால் தான் இகல்வினை மேவலன்; (இன்ன பொழுது இன்ன விடத்து எழுமெனத் தெரியாது); பாண்மகளே! நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ? செல்லின், தண்டாது விசம் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச் சிறப்பொடு வென்றிச் சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

பெயர்: மரம்படு தீங்கனி: “அரம் போற்கல்லா என்றது, புறத்து வன்மையால் அரிவாளும் போழமாட்டா என்றவாறு. ‘அரம் போற்கல்லா மரம்படு தீங்கனி’ என்றது, புறக்காழன் வாகிய பனை முதலியவற்றின் தீங்கனியை நீக்குதற்கு. இச்சிறப்பானும் முன்னும் பின்னும் வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, ‘மரம்படு தீங்கனி’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

கபிலர் பாடிய ஏழாம் பத்து

ப தி க ம்

- மடியா உள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
 நெடுநுண் கேள்வி அந்துவற்கு ஒருதந்தை
 ஈன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி ஈன்றமகன்
 நாடுபதி படுத்து நண்ணர் ஓட்டி
 வெருவரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து 5
 ஏத்தல் சான்ற இடனுடை வேள்வி
 ஆக்கிய பொழுதின் அறத்துறை போகி
 மாய வண்ணனை மன்னுறப் பெற்று அவற்கு
 ஓத்திர நெல்லின் ஓகந்தூர் ஈத்துப்
 புரோசு மயக்கி 10
 மல்லல் உள்ளமொடு மாசர விளங்கிய

செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.
 அவைதாம்: புலாஅம் பாசறை, வரைபோல் இஞ்சி, அருவியாம்
 பல், உரைசால் வேள்வி, நாள் மகிழிருக்கை, புதல்கூழ் பறவை,
 வெண்போற்க் கண்ணி, ஏம வாழ்க்கை, மண்கெழு ரூலம்,
 பறைக்குரல் அருவி. இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப் பெற்ற பரிசில்: சிறுபுறம் (சிறுகொடை) என நூறு
 பீரம் காணம் (காணம்-பொற்காசு) கொடுத்து, நன்றி என்னும்
 குன்றேறி மின்று, தன் கண்ணிற் கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக்
 கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் இருபத்தையாண்டு வீற்றி
 ருத்தான்.

பதினாறு: சோம்பலற்ற ஊக்கத்தோடு தன் பகைவரைச்
 சிறைபிடித்தவனும் மிக்க நுண்ணிய நூற்கேள்வியை உடைய
 வனுமாகிய அத்துவஞ்சேரலுக்கு, ஒருதந்தை பெற்ற மகளாகிய
 அச்சேரனின் பெருந்தேவி பெற்றெடுத்த மகன் செல்வக்
 கடுங்கோ வாழியாதனாவன்; அவன் தன் நாட்டில் பல ஊர்களைப்

புதியனவாகத் தோற்றுவித்தான்; தன் பகைவரைத் தோற் றோடச் செய்தான்; பகைவர் அஞ்சத்தக்க சேனைகளொடு பல போர்களைச் செய்து வென்றான்; புகழமைந்த பெரிய யாகங்களைச் செய்தான்; அவற்றைச் செய்யும்பொழுதே பிற அறத்துறைகளையும் செய்து முடித்தான்; கரிய நிறமுடைய திரு மாலைத் தன் மனத்தில் பொருந்தப் பெற்றான்; ஒத்திர நெல் என்னும் ஒருவகை நெல் விளைதலையுடைய ஒகந்தூர் என்னும் ஊரின் அத்திருமாலுக்கு ஈந்தான்; தன் அறநெறியின் அறிவைக் கண்டு தன் புரோகிதனும் மயங்குமாறு செய்தான்; வளம் பொருந்திய மனத்தோடு குற்றமற விளங்கினான், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன: மடியா - சோம்பலற்ற. உள்ளம்-ஊக்கம். மாற்றோர்-பகைவரை. பிணித்த-சிறை செய்த. ஒருதந்தை என்றது, பொறையன் பெருந்தேவியின் பிதாவின் பெயர். அந்துவற்குப் பெருந்தேவி ஈன்ற மகன் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் என்க. அந்துவனும் பொறையனும் ஒருவன் பெயர். அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை என்பது அவன் முழுப் பெயராகும். நாடு - நாட்டில். பதி படுத்து-ஊர்களை உண்டாக்கி, நண்ணார்-பகைவர். வெருவரு-அஞ்சத்தக்க. செரு-போர். கடந்து-வென்று. ஏத்தல்-புகழ். சான்ற-நிறைந்த. இடன் உடை-பெரிய. வேள்வி-யாகம். ஆக்கிய-செய்த. போகி-செய்து முடித்து. ஒத்திர நெல்-இராசான்னம் என்னும் ஒருவகை நெல். ஒகந்தூர் : ஒருர். புரோசு-புரோகிதர். மல்லல்-வளம்.

அந்துவற்கு அவன் பெருந்தேவி ஈன்ற மகன், படுத்து ஓட்டி கடந்து அறத்துறை போகி மன்னுறப் பெற்று ஒகந்தூர் ஈத்து மயக்கி விளங்கிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

ஏழாம் பத்து

61. புலாஅம் பாசறை

புலாஅம் பழுத்த பசும்புண் அரியல்
 வாடை துரக்கும்¹ நாடுகெழு பெருவிறல்;
 ஓவத் தன்ன விளைபுனை நல்லில்
 பாவையன்ன நல்லோள் கணவன்;
 பொன்னின் அன்ன பூவின் சிறியிலைப் 5
 புன்கால் உன்னத்துப் பகைவன் எங்கோ?²
 புலர்ந்த சாந்தின் புலரா ஈகை
 மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி;
 முழவுமண் புலர இரவலர் இனைய
 வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோன் அளிக்கென 10
 இரக்கு வாரேன்; எஞ்சிக் கூறேன்;
 ஈத்தது இரங்கான்; ஈத்தொறும்³ மகிழான்;
 ஈத்தொறும் மாவள் எரியென நுவலும்நின்
 நல்லிசை தரவந் திசினே; ஒள்வாள்
 உரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை 15
 நிலவின் அன்ன வெள்வேல் பாடினி
 முழவின் போக்கிய வெண்கை
 விழவின் அன்ன நின் கலிமகிழானே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்கு - சேக்துக்கு.

பேயர் - புலாஅம் பாசறை.

பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் அரியல்
 வாடை துரக்கும் நாடுகெழு பெருவிறல்;
 ஓவத் தன்ன விளைபுனை நல்லில்
 பாவை அன்ன நல்லோள் கணவன்;
 பொன்னின் அன்ன பூவின் சிறியிலைப்
 புன்கால் உன்னத்துப் பகைவன் எங்கோ
 புலர்ந்த சாந்தின் புலரா ஈகை
 மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
 முழவுமண் புலர இரவலர் இனைய
 வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோன் அளிக்கென
 இரக்கு வாரேன்; எஞ்சிக் கூறேன்; [1-11]

பலாமரத்தில் பழுத்த பழத்தின் வெடிப்பிலிருந்து ஒழுகும் தேனை வாடைக் காற்று அடித்துக்கொண்டு செல்லும் நாட்டினை யுடைய பெரிய வெற்றியை உடையவனும் சித்திரத்தையொத்த தொழில்நுட்பம் அமைந்த நல்ல வீட்டிலுள்ள பாவைபோன்ற அழகும் பண்பும் உடையாளது கணவனும், பொன்னின் நிறத்தையொத்த பூவினையும் சிறிய இலைகளையும் பொலிவழிந்த அடிமரத்தினையுமுடைய உன்னமரத்தின் பகைவனும், எம் முடைய தலைவனும், பூசிப் புலர்ந்த சந்தனத்தையும் நீங்காத கொடையினையும் பரந்த மார்பினையும் பெருங் கொடையினையும் உடையனுவமாகிய பாரிவள்ளல், திரும்பி வாராத உயர்ந்த இடமாகிய வானுலகிற்குச் சென்றான்; அதனால், மத்தளத்திற்கமைத்த மார்ச்சனை மண் உலர்ந்தது; இரப்போர் தம்மைக் காப்போரின்றி வருந்தினர்; ஆகவே, நீ என்னைக் காப்பாயாக என்று கூறி, யான் நின்பால் இரக்க வரவில்லை; நின்பால் இல்லாத புகழை ஏற்றிக் கூறமாட்டேன், என்பதாம்.

அருஞ்சேற் யோருள் முதலியன : பலாப் பழுத்த எனற்பாலது மெலிந்து நின்றது. பசும்புண்-புண்பட்ட வாய்போலப் பழுத்து விழுந்த பழம். அரியல்-தேன்; இது பழத்தின் வெடிப்பிலிருந்து ஒழுகுவது. வாடை-வாடைக்காற்று. துரக்கும்-அணுவணுவாக அடித்துச் சென்று பரப்புதற்கிடமான. நாடு-பறம்பு நாடு. பாரியினது பறம்பு மலையில் பலாப்பழம் மிகுதியாக உண்டென்பதை, 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே' என்று

தொடங்கும் புறப்பாட்டில், 'இரண்டே, திஞ்சனைப் பலவின் பழமுழக்கும்மே' (109) என்னும் கபிலர் கூற்றால் அறியலாகும். விறல்-வெற்றி. பெருவிறல்-பெரிய வெற்றிநையுடையோன். ஓவியம் ஓவமென கின்றது; ஓவியம்-சித்திரம். வினைபுனை-தொழில்நுட்பம் அமைந்த, நல்லோள் : சேரமாதேவி. சிறிய இலை எனற்பாலது சிறியிலை யென்றாயிற்று. புன்கால்-பொலி வழிந்த அடிமரம். உன்னம்-ஒருவகை மரம்; இம்மரம் அரசர்க்கு வரும் வெற்றியைச் செழித்துகின்றும், தோல்வியைக் கரிந்து கின்றும் காட்டும் என்பர்; அதனால் இதை கிமித்தம் பார்க்கும் மர மெனவும் கூறுவர்; இம்மரம் செழித்துகின்றலைக் கண்டு பகை யரசர் தமக்கே வெற்றி கிட்டுமென நம்பிச் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்மேல் படையெடுத்துவர, அவன் அவர்கடையெல்லாம் முறியடித்துப் புறகிட்டோடச் செய்து, உன்னமரம் காட்டும் கிமித்தத்தைப் பொய்யாக்குதலின், 'உன்னத்துப் பகைவன்' என்றார். கோ-தலைவன். புலர்ந்த-உலர்ந்த. சாந்து-சந்தனம். ஈகை-கொடை. மலர்ந்த-பரந்த. மாவண்மை-பெருங்கொடை. பாரி : ஒருவள்ளல்; கபிலர்க்கு உற்ற நண்பன். முழவு-மத்தளம். மண்-மார்ச்சனை மண்; பாரி இறந்தபின் பாணரின் பாடலைக் கேட்டுப் பரிசளிப்பாரின்மையின், அவர் தம்முழவினைப் பயன்படுத்தவில்லை. அதனால், அவர் இறுதியாக இட்ட முழவு மண் அதிலேயே கிடந்து உலர்வதாயிற்று என்பார், 'முழவுமண் புலர்' என்றார். இனைய-பரிசில் தருவாரைக் காணாது வருந்த. சேண் புலம்-தூரமான இடம்; என்றது வானுலகினை. படர்ந்தோன்-சென்றான்; படர்ந்தான் என்பதில், விசுதி ஆகாரம் ஓகார மாயிற்று. அளிக்கஎன-அளிப்பாயாகவென்று; வியங்கோள் விசுதியின் அகரம் தொக்கது. இரக்கு-இரப்பேனாக; இரக்கு : தன்மையொருமை வினைமுற்று. எஞ்சிக் கூறுமையாவது, செல்வக் கடுங்கோவின் புகழைக் குறைத்தோ, மிகைப்படுத்தோ கூறுமை. "எஞ்சிக் கூறேனென்றது, உண்மையின் எல்லையைக் கடந்து பொய்யே புகழ்ந்து சொல்லேன்" என்பது பழையவுரையாகும்.

பெருவிறலும், கணவனும், உன்னத்துப் பகைவனும், கோவு மாகிய சாந்தினையும், ஈகையினையும், மார்பினையும், வண்மையையு முடைய பாரி, புலர இனைய படர்ந்தோன் அளிக்கவென இரக்கு வாரேன்; எஞ்சிக் கூறேன் எனக் கூட்டுக.

ஈத்தது இரங்கான்; ஈத்தொறும் மகிழான்;
ஈத்தொறும் மாவள் எரியனென நுவலும்நின்
நல்லிசை தரவந் திசினே; ஒள்வாள்

உரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவின் அன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவின் போக்கிய வெண்கை
விழவின் அன்ன நின் கலிமகி முானே.

'செல்வக் கடுங்கோ தான் ஈந்த பொருளுக்காக இரங்க மாட்டான் ; ஈயுந்தோறும் தான் ஈந்ததாக எண்ணி மகிழ்மாட்டான் ; ஈயுந்தோறும் மேன்மேலும் மிகுதியாகக் கொடுத்தலையே 'விரும்புவன்' என்று உலகம் கூறும் மினது நல்ல புகழ்மொழி களைக் கேட்டு, அவை தூண்ட வந்தேன்; ஒள்ளிய வாட்படைகளும், வலிய யானைப் படைகளும் தங்கியுள்ள, புலால் நாற்றம் பொருந்திய-பாசறையின்கண் நிலவினையொத்த வெண்மையான ஒளியினையுடைய, மினது வேலைப் புகழ்ந்து பாடுகின்ற-விறலியானவள் முழவினது தாளத்திற்கொப்ப அசைக்கின்ற அமகிய கையினையுடையதும், விழாவினையொத்ததும், ஆரவாரம் மிக்கது மாகிய மினது கொலுமண்டபத்தின்கண் (வந்திசின்), என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : ஈத்தது-ஈந்த பொருளுக்காக. இவ்வளவு பொருளைக் கொடுத்துவிட்டோமே என்று இரங்கான் என்க. ஈத்தோறும்-ஈயுந்தோறும். தான் ஈவதாகவோ, தனக்குரிய பொருளாகவோ எண்ணாது, இறைவன் தந்த பொருளை அவன் ஆணைப்படி ஈகின்றேன் என்று கருதித் தான் அன்னியகை நின்றலால், 'மகிழான்' என்றார். பழையவுரையாசிரியரும், "ஈயுந்தோ றெல்லாம் தான் அயலாயிருத்தலல்லது, ஈயாமின்றோ மென்று ஒருமகிழ்ச்சியுடையனல்லன்" என்று கூறுவர். மாவள் ளியன்-பெரிய வள்ளன்மையை உடையவன். 'ஈத்தது..... மாவள்ளியன்' என்பதுவரை உலகோர் செல்வக்கடுங்கோவைப் புகழ்ந்து கூறுங்கூற்று. நூலும்-உலகம் கூறுகின்ற; உலகம் என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. இசை-புகழ். தருதலாவது-தூண்டு தல். வந்திசின்-வந்தேன். உரவு-வலி. புலாஅம் பாசறை-புலால் நாற்றம் விசும் பாசறை; பாசறை-படைகள் தங்குமிடம். "புலாஅம் பாசறை என்றது வீரரெல்லாரும் போர் செய்து புண்பட்ட மிகுதியால் புலால் நாறுகின்ற பாசறை" என்றும், "இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'புலாஅம் பாசறை' என்று பெயராயிற்று" என்றும் பழையவுரை கூறும். வேல்பாடினி-வேலைப் பாடுகின்ற விறலி; பாடினி - பாணன் மனைவி. முழவின்-தாளத்திற்கொப்ப. போக்கிய-அசைத்த; என்றது. முழ விற் கொப்பப் பாடினி தன் கைபால் ஒத்தறத்துக் காட்டலென்க. வெண்கை-அமகியகை. கையினையுடைய கலிமகிழ், விழவினன்ன கலிமகிழ் எனக் கூட்டுக. கையினையுடைய கலிமகிழ் என்றது.

முழவொலிக்கும் தான் பாடும் பாட்டிற்கும் ஒப்பப் பாடினி தன் கையால் ஒத்தறுத்துக் காட்டுதலையுடைய கலிமகிழ் என்பதாம். “வெண்கை யென்றது, பொருள்களை அபிநயிக்கும் தொழிற் கையல்லாத வெறுமனே தாளத்திற்கு இசையவீடும் எழிற்கையினை” என்பது பழையவுரை. விழவு-விழா. கலிமகிழ்-ஆரவாரமிக்க கொலுச் சபை.

வானையும்களிற்றையுமுடைய பாசறைக்கண் வேலைப் பாடும் பாடினி போக்கிய வெண் கையினையுடைய கலிமகிழின்கண், மின் இசைதர வந்திசின் எனக் கூட்டுக.

முடிவு: பாரி சேட்புலம் படர்ந்தோன்; நீ அளிக்கவெனச் சொல்லி, யான் இரக்கென்று வந்து சில புகழ்ந்து சொல்லுமின்றேனும்ல்லேன்; அஃதன்றி உண்மைபொழியப் புகழ்ந்து சொல்லுகின்றேனும்ல்லேன்; ஈத்ததற்கு இரங்காமை முதலாகிய அப்பாரிசுணங்கள் மின்பாலும் உறவாக உலகம் சொல்லும் மின் புகழ் தர மின் பாசறையின் கலிமகிழின்கண்ணே வந்தேன் என, வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்போடு படுத்து அவன் கொடைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

துறை: காட்சி வாழ்த்து: மின் கல்விசை தர, மின் பாசறைக் கலிமகிழான் வந்திசின் எனக்கூறி வாழ்த்தினமையால், இது காட்சி வாழ்த்தாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

62. வரைபோல் இஞ்சி

இழையணிந்து எழுதரும் பல்களிற்றுத்

தொழுதியொடு

மழையென மருளும் மாயிரும் பஃரோல்

எஃகுபடை அறுத்த கொய்சுவல் புரவியொடு

மைந்துடை ஆரெயில் புடைபட வளைஇ

வந்துபுறத்து இறுக்கும் பசும்பிசிர் ஒள்ளழல்

5.

ஞாயிறு பல்கிய¹ மாயமொடு சுடர் திகழ்பு
 ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரும்²
 மடங்கல் வண்ணம் கொண்ட கடுந்திறல்
 துப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே!
 புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோல் இஞ்சி 10
 அணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்³
 பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயின்
 புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
 வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை உதிர்ந்த
 களன்று குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி 15
 அரியல் ஆர்கை வன்கை விளைநர்
 அருவி ஆம்பல் மலைந்த சென்னியர்
 ஆடுசிறை வரிவண்டு ஒப்பும்
 பாடல் சான்றஅவர் அகன்தலை நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பேயர் - வரைபோல் இஞ்சி.

இழையணிந்து எழுதரும் பல்களிற்றுத்
 தொழுதியொடு
 மழையென மருளும் மாயிரும் பத்தோல்
 எஃகுபடை அறுத்த கொய்சவல் புரவியொடு
 மைந்துடை ஆரெயில் புடைபட வளைஇ
 வந்துபுறத்து இறுக்கும் பசும்பிசிர் ஒள்ளழல்
 ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர் திகழ்பு
 ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரும்
 மடங்கல் வண்ணம் கொண்ட கடுந்திறல்
 துப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே! [1-9]

பாடல்: 1. மல்கிய 2. எழுதரு 3. கொட்டி செப்பிப்
 4. பகைஞர்

ஒடை முதலிய அணிகலங்களை அணிந்து புறப்படும் பல யானைக் கூட்டங்களோடும், மேகமோவென்று மயங்கச் செய்யும் கரிய பெரிய பல கேடகப் படைகளோடும், வேற்படை வாட்படை முதலிய அணிவகுப்புக்களை அறுத்துக்கொண்டு செல்வதும் கத்தரிக்கப்பெற்ற பிடரிமயிரினை உடையதுமாகிய குதிரைப் படைகளோடும் வந்து நின்? சேனையானது, பகைவரது வலிமை யினை யுடைய அரிய மதிலின் பக்கத்தே நெருங்க வளைத்து, அவ் விடத்தே தங்கும்; பகைவர் நாட்டைக் கொளுத்துவதனால் உண்டாகும் பசிய தீப்போறிகளையுடைய ஒளி பொருந்திய நெருப்பு, சூரியன் பல உருவங்கொண்டதுபோன்ற மாயத்தோடு ஒளிபெற்று விளங்கும்; அங்ஙனம் விளங்கி, உயிர்களுக்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்தைச் செய்தலொடு ஒலித்துத் திரியும் வடவைத் தீயின் தன்மையைக் கொள்ளுதற்குக் காரணமானவனும், மிக்க வலிமையுடையவனும், போர்த்துறைகளி லெல்லாம் முற்றுப்பெற்றவனும், வெற்றியுடைவனுமாகிய வேந்தனே ! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன: இமை-நெற்றிப்பட்டம், பொன்னிரிமாலை, மணி முதலியன. தொழுதி-கூட்டம். மமை-நீர்க்கொண்ட கருமேகம். மருளும்-மயங்கப்பண்ணும். மா-கரிய. இரு-பெரிய. தோல்-கேடகம்; தோலொடு என ஒரு வருவிக்க. எஃகு-வேல், வாள் முதலியவை. படை-படைகளின் அணி வகுப்பு. அறுத்தலாவது, அவ்வணிவகுப்பைச் சிதைத்து வழி செய்துகொண்டு உட்புகுதல். சுவல்-பிடரிமயிர். புரவி-குதிரை. மைந்து-வலி. மதிலுக்கு வலியாவது, உயர்வு அகலம் திண்மை முதலியவற்றாலும், பொறிகளாலும், பிற காவலாலும் பகைவர் நெருங்கமுடியாத தன்மை. ஆர்எயில்-பகைவரால் அழித்தற்கரிய மதில். புடை-பக்கம். பட-நெருங்க. வளைஇ-வளைத்து. புறத்து-அவ்விடத்தே. இறுக்கும்-தங்கும்; முற்று. பகைவர் நாட்டைக் கொளுத்துவதனால் உண்டாகும் பசும்பிசிர் ஒள்ளழல் என்க; பிசிர்-தீப் போறி. ஞாயிறு-சூரியன். பல்பிய-பலஉருவங்கொண்டாற்போன்ற, மாயத்தோடு என்க. சுடர் திகழ்பு-ஒளியுடன் விளங்கி. பகைவர் நாட்டின் பல்வேறிடங்களில் பற்றியெரியுந் தீயின் தோற்றம், சூரியன் மாயத்தால் பல உருக்கொண்டது போன்றும், அப்பல சூரியர்களின் பேரொளிகளையெல்லாம் தான் பெற்றிருப்பதுபோன்றும் விளங்கிற்று என்பது, 'ஒள்ளழல், ஞாயிறு பல்பிய மாயமொடு சுடர்திகழ்பு' என்றதன் கருத்தாம்.

தொழுதியொடும் தோலொடும் புரவியொடும் வந்து ஆரெயில் வளைஇ புறத்து இறுக்கும் எனவும், ஒள்ளழல் சுடர்

திகழ்பு மடங்கல் வண்ணம்கொண்ட வேந்தே எனவும் கூட்டுக. ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரும் என்பது மடங்கலுக்கு அடை.

ஒல்லா-உயிர்களுக்குப் பொறுக்கமுடியாத. மயல்-மயக்கம். பாடுஇமிழ்பு-ஒலித்து; இது தீப்பற்றி எரியும்போதுண்டாவது. உழிதரும்-திரியும். மடங்கல்-வடவைத் தீ. கடலில் ஊற்று முதலிய வற்றால் மிகுகின்ற நீர் கரைகடந்து உலகை அழிக்காதபடி, அதனை உறிந்து வற்றச் செய்வதொரு தீ பெண்குதிரையின் தலைவடிவில் கடலின்கண் உள்ளதென்று கூறுவர். படபா முகாக்கினி என்பது, பெண்குதிரைத் தலைவடிவமாக உள்ள தீ என்று பொருள்படும் வடசொல்லாகும். அதுவை வடவைத் தீயெனத் தமிழில் திரிந்து வழங்கும். அத்தீ உலகையே அழிக்கும் ஆற்றலுள்ளதாகையால், அதனை மடங்கல் எனக் குறிப்பிட்டார். மடங்கல்-எல்லாவற்றையும் மடிவிப்பது. வண்ணம்-தன்மை. கொண்ட-கொள்ளுதற்குக் காரணமான. சேனையால் கொளுத்தப்பட்ட ஒள்ளுமல் சுடர் திகழ்ந்து மடங்கல் வண்ணம் கொள்ளுதற்குக் காரணம் செல்வக் கடுங்கோவேயாதலால் மடங்கல் வண்ணம்கொண்ட வேந்தே என்றார். கடுந்திறல்-மிக்க வலி. துப்பு-வலி; அஃது - ஈண்டு, வலியால் செய்யப்படும் போரை உணர்த்திற்று. போகிய-தேர்ந்த. கொற்றம்-வெற்றி.

இனி, பழையவுரைகாரர், 'ஞாயிறு.....உழிதரும்' என்னும் இரண்டடிகளையும் மடங்கலுக் கடையாக்குவர்; ஆக்கி, "ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு உழிதரு மடங்கல் எனக் கூட்டி, உலகம் கடல்கொண்டுகிடந்த காலத்து அக் கடல் மீரெல்லாம் வற்ற எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆதித்தர் பலவான மாயத்தோடே கூடி அந்நீர் வற்றும்படி திரிதருவடவைத் தீயென்றுரைக்க" என்றும். "மாயம்போறலான் மாயமெனப்பட்டது" என்றும், "சுடர்திகழ்பு ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரு மடங்கல் என்றது, சுடர்திகழ்ந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக் கத்தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு" என்றும், "இனி ஞாயிறு பலவாதலை அவன் பகைவர் நாட்டில் உற்பாதமாகத் தோன்றும் ஆதித்தர் பலராக்கி, மடங்கல் என்றதனைக் கூற்றமாக்கி, சுடர் திகழ்பு என்றதனைத் திகழ் வெனத் திரித்து, ஒள்ளுமலானது ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர் திகழ் மடங்கல் வண்ணம் கொண்ட வேந்தேயென உரைப்பாரும் உளர்" என்றும் கூறுவர்.

புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோல் இஞ்சி
 அணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்
 பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயின்
 புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
 வளனுடைச் செறுவின் வினைந்தவை உதிர்ந்த
 களன்று குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
 அரியல் ஆர்கை வன்கை வினைநர்
 அருவி யாம்பல் மலைந்த சென்னியர்
 ஆடுசிறை வரிவண்டு ஒப்பும்
 பாடல் சான்றஅவர் அகன்தலை நாடே. [10-19]

அடிகள் மோதுகின்ற அகழியினையும், மலைபோன்ற
 மதியையும், தம் பகைவர்க்கு வருத்தம் செய்தலையுடைய பெரிய
 கைகளையும் உடைய நின் பகைவர், தம் வணக்கத்தைச் சொல்லி
 நின்னைப் பணிந்து கப்பங் கட்டுவராயின், அவரது பரந்த இடத்
 தினையுடைய நாடுகளில் உள்ள வலிய கைகளையுடைய உழவுத்
 தொழில் செய்வோர், புற்களையுடைய பரந்த நிலங்களில் பல
 பசுக்களை மேய்வதற்காகப் பரப்புவர்; வளமிக்க வயல்களில்
 விளைந்த கதிரிகளினின்றும் உதிர்ந்தவையும், களத்திலிட்டுக்
 கடாக்களைக்கொண்டு மிதிக்கப் பெறுதலையுமான நெற்குவியலைக்
 காஞ்சிமரத்தின் மிழவிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பர்; பின் அந்
 நெல்லை விலையாகக் கொடுத்துக் கள்ளை உண்பர்; மேலும், நீரில்
 தோன்றும் அல்லிமலரைத் தம் தலையில் சூடிக்கொள்வர்; அசை
 கின்ற சிறகுகளையும் வரிகளையுமுடைய வண்டுகள் அதில்
 மொய்க்கும்; அவ்வண்டுகளை அவர் ஒட்டுவர்; இவ்வாறு, புலவர்
 களால் புகழ்ந்து பாடுதற்கமைந்தனவான அப்பகைவர் நாடுகள்
 சிறப்பும், என்பதாம்.

அருஞ்சோழ் பொருள் முதலியன : புனல்-நீர்; ஈண்டு அந்நீரில்
 தோன்றும் அலைகளை உணர்த்திற்று. பொரு-மோதுகின்ற.
 கிடங்கு-அகழி. வரை-மலை. இஞ்சி-மதில். அணங்கு-வருத்தம்.
 தட-பெரிய. தோட்டி-வணக்கம். தடக்கையராகிய நின் பகைவர்
 என்க. வரைபோல் இஞ்சியை அரணாகவுடையராயிருந்தே நிறை
 தருப எனச் சொன்ன சிறப்பானே இதற்கு, 'வரைபோலிஞ்சி'
 என்று பெயராயிற்று என்பது பழையவுரை.

வியன்புலம்-பரந்த மேய்கால் நிலம். செறு-வயல். அறுவடை யான வயலில் உதிர்ந்த நெற்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்த நெல் லானதால், களன்று குப்பை என்றார். களன்று குப்பை என்றது, களத்தில் மாடுகளைக் கட்டிப் பிணையல் ஒட்டப்படாத நெற்குவியல் என்றவாறு. காஞ்சி : ஒருவகை மரம்; அம்மரத்தின் நிழலில் சேர்த்து என்றவாறு. அரியல்-கள், ஆர்கை-உண்ணுதலையுடைய. தொழில் செய்யுங் கையாதலால், வன்கையாயிற்று. வினைநர்-உழவர். அருவி-தீர் என்னும் பொருட்டு. ஆம்பல்-அல்லி மலர். மலைந்த-சூடிய. சென்னியர்-தலையிணையுடையராய்; முற்றெச்சம். ஒப்பும்-ஒட்டுகின்ற. பாடல் சான்ற-பாடலைப் பெறும் சிறப் பமைந்தன. அகன்தலை-பரந்த இடம்.

பகைவர் திறை தருபவாயின், அவர் நாடு, பரப்பி சேர்த்தி ஆர்தலையுடைய வினைநர் சென்னியராய் ஒப்பும் பாடல் சான்ற எனக் கூட்டுக.

நுபு : “கொற்ற வேந்தே ! நின் பகைவர் தோட்டி செப்பிப் பணிந்து திறை தருபவாயின், அவர் அகன்தலை நாடு பாடல் சான்ற என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

63. அருவி யாம்பல்

பார்ப்பார்க்கு அல்லது பணிபறி யலையே;
பணியா உள்ளமொடு அணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க்கு அல்லது கண்ணஞ் சலையே;
வணங்குகிலை பொருததின் மணங்கமழ் அகலம்
மகளிர்க்கு அல்லது¹ மலர்ப்பறி யலையே; 5
நிலம்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்
கிளந்த சொல்நீ பொய்ப்பறி யலையே;
சிறியிலை உழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி² மிகைபடத் தண்தமிழ் செறித்துக்
குன்றுநிலை³ தளர்க்கும் உருமின் சிறி 10

பாடல் : 1. மலைப்பு 2. கொண்டமை 3. குன்றிகிலை

ஒருமுற்று இருவர் ஓட்டிய ஒள்வாள்
 செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே!
 ஆடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
 நீகண் டனையேம் என்றனர்; நீயும்
 நும்நுகம் கொண்டினம் வென்றோய்;¹ அதனால் 15
 செல்வக் கோவே! சேரலர் மருக!
 கால்திரை எடுத்த முழங்குருல் வேலி
 நனந்தலை உலகம் செய்தநன்று உண்டெனின்
 அடையடுப்பு² அறியா அருவி ஆம்பல்
 ஆயிர வெள்ள ஊழி 20
 வாழி யாத! வாழிய பலவே!

இதுவுமது —

பெயர் - அருவியாம்பல்.

பார்ப்பார்க்கு அல்லது பணிபுஅறி யலையே;
 பணியா உள்ளமொடு அணிவரக் கெழீஇ
 நட்டோர்க்கு அல்லது கண்அஞ் சலையே;
 வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழ் அகலம்
 மகளிர்க்கு அல்லது மலர்ப்புஅறி யலையே;
 நிலம்திறம் பெயரும் காலை ஆயினும்
 கிளந்த சொல்நீ பொய்ப்புஅறி யலையே; [1-7]

பார்ப்பார்க்கு அல்லது நீ பணியமாட்டாய்; கட்டி மிகையில்
 குறைபாத உள்ளத்தோடு அழகுறத் தழவி மின்னெடு கட்டிக்
 கொண்டோர்க் கல்லது கண்ணோட்டங் கருதி அஞ்சமாட்டாய்;
 வகைந்த வில்லின் நுனி உராயப்பெற்ற, சந்தனம் முதலியவற்றின்
 மணம் கமழ்கின்ற மினது மார்பினைப் பெண்களின் இன்பத்திற்
 காகவல்லது போரின் காரணமாக விரித்தலைச் செய்யாய்; இவ்-
 வுலகம் தன் தன்மையினின்றும் மாறுபடுங்காலத்தும் நீ சொன்ன
 சொல் பொய்த்தலை அறியாய், என்பதாம்.

பாடல்: 1. நுங்நுங் கொண்டனும் வென்றோயே
 2. கடையெடுப்பு

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பார்ப்பாராவார், தன்னையும், தன்னைப் படைத்த இறைவனையும், அவனை அடைதற்குரிய வழியினையும் கூறும் அறிவு நூல்களைப் பார்ப்பார் என்பதாம். பணியா-நட்பிற் குறையாத. கெறிஇ-பொருந்தி. கண்-கண்ணோட்டம் - தாட்சணியம். நண்பர்க்குத் தாட்சணியத்திற்காக. அஞ்சுதலன்றிப் பகைவர்க்கு அஞ்சாய் என்பது கருத்து. வணங்கு சிலை-வளைந்த வில். பொருதலாவது, வில்லை வளைத்து நாண் ஏற்றி. அம்பு தொடுக்குங்கால், அவ்வில்லின் நுனியும் நாணும் அவன் மார்பில் படுதலாம். அகலம்-மார்பு.

“அகலம், மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறியலையே என்றது, மின்னொடு பொருவாரின்மையின், மின் அகலத்தை மின் மகளிர் போகத்துக்கு இடமாகவல்லது மலர்வித்தலை அறியாய் என, ‘மகளிர் மலைத்தலல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு’ (புறம். 10 : 9-10) என்றது போலக் கொள்க” என்பது. பழையபுரை. நிலம்-உலகம். திறம்-இயல்பு, தன்மை. பெயர்தல்-மாறுபடுதல். கிளந்த-சொல்லிய.

சிறியிலை உழிஞைத் தெரியல் சூடிக்கொண்டி மிகைபடத் தண்தமிழ் செறித்துக் குன்றுநிலை தளர்க்கும் உருமின் சீறி ஒருமுற்று இருவர் ஓட்டிய ஒள்வாள் செருமிகு தாளை வெல்போரோயே! ஆடுபெற்று அழிந்த மள்ளர் மாறி நீகண் டனையேம் என்றனர்; நீயும் நும்நுகம் கொண்டினும் வென்றோய்;

[8-15];

சிறிய இலைகளையுடைய உழிஞையினது மாலைபைச் சூடி, பகைவர் நாட்டில் தாம் கொள்ளும் பொருள் மிகுதியாகக் கிடைக்குமாறு, அவர் நாட்டில் சிறந்த தமிழ்ப்படைகளை நெருங்கி நிறைத்து, குன்றுகளையும் மலைகுடையச் செய்யும் இடியினைப் போன்று சீறி, ஒரே முற்றுகையில் இருபெரு மன்னர் தோற்றோடு மாறு செய்த, ஒள்ளிய வாளினையும், போர் செய்வதில் மேம்பட்ட சேனைகளையும், வெல்லும் போரினையும் உடையவனே! பிற-

போர்களுலெல்லாம் வெற்றி பெற்று நின்னிடம் தோற்ற பகை
 வீரர்கள், தம் பகைமை மாறி, 'நீ மினைத்ததையே செய்தற்
 குரியோம்' என்று பணிந்து கூறினர்; நீயும் நும் முன்னோர் வழி
 வந்த வலிமையால் மேலும் பல வெற்றிகளைப் பெற்றாய்,
 என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன: சிறிய இலை எனற்பாலது
 சிறியிலை எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது; கடைக்குறை
 என்பர் பழைய உரைகாரர். சிறியிலை என்பது முதலுக்கேற்ற
 அடை. உழிகை-உழிகை மலர். தெரியல்-மாலை. கொண்டி-
 கொள்ளும் பொருள். மிகைபட-மிகுதியாகுமாறு. தண்-குளிர்ந்த;
 இது தமிழுக்கடை. தமிழ் - தமிழ்ப்படை. செறித்து - நிறைத்து.
 உருமின்-இடிகையப்போல. முற்று-முற்றுகை; முதனிலைத் தொழிற்
 பெயர். இருவரை: "இருவர்: சோழனும் பாண்டியனும்"
 என்பர் பழைய உரையாசிரியர். திரு. ஓளவை. சு. துரைசாமிப்
 பிள்ளையவர்கள், தமிழரசரல்லர் என்பர். செரு-போர். ஆடு-
 வெற்றி. அழிந்த-தோற்ற. மள்ளர்-வீரர். மாறி-பகை நீங்கி.
 "ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளர் என்றது, முன்பு பிறரோடு
 போருது வென்றி பெற்றுப் பின் நினைக்கு அழிந்த மள்ளர்"
 என்பது பழையவுரையாகும். நீ கண்டனையேம்-நீ மினைந்தது
 போன்றே செய்தலுடையேம். இனி, நீ கண்டனையேம் என்
 பதற்கு, "இன்று முதல் நின்னாலே படைக்கப்பட்டாற் போல்வேம்"
 என்று பழையவுரை கூறும். நுகம்-வலிமை. இனும்-மேலும்.

குடி செறித்து சீறி ஓட்டிய வெல்போரோயே! மள்ளர்
 என்றனர்; நீயும் வென்றாய் எனக் கூட்டுக.

..... அதனால்
 செல்வக் கோவே! சேரலர் மருக!
 கால்திரை எடுத்த முழங்குசூரல் வேலி
 நனந்தலை உலகம் செய்தநன்று உண்டெனின்
 அடைஅடுப்பு அறியா அருவி யாம்பல்
 ஆயிர வெள்ள ஊழி
 வாழி யாத! வாழிய பலவே.

[15-21]

அதனால், செல்வம் பொருந்திய தலைவனே! சேர மன்னரின்
 வழித்தோன்றலே! காற்றால் எழுப்பப்பட்ட அலைகளையும், ஒலிக்
 கின்ற ஓசையினையுமுடைய கடலை எல்லையாக உடையதும் பரந்த

இடத்தினையுடையதுமாகிய இவ்வுலக மக்கள் செய்த புண்ணியம். இருக்குமேயானால், அதன் பயனாக, பல ஆம்பலாகிய ஆயிர வெள்ளம் என்னும் எண்ணைக் கொண்ட பல ஊழிகள்வரை, செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனே! நீ வாழ்வாயாக, என்பதாம்..

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: மருகன்-வழித்தோன்றல். கால்-காற்றால். கால் எடுத்த திரை என மாறுக. முழங்குகின்ற குரலையுடைய கடல் என்க; வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த. அன்மொழித் தொகை. வேலி-எல்லை. நனந்தலை-பரந்த இடம். உலகம்-உலக மக்கள். நன்று-புண்ணியம். அடை-இலை. அடுப்பு-அடுக்கி மிற்றல். அரு+வி=அருவி என, 'வி' குறுகி மின்றது; அருமை-இன்மை; வி-மலர்; அருவி என்பதனை, 'வி அரு! என மாறுக. வி அரு-பூ இல்லாத. ஆம்பல் என்பது அல்லிக் கொடிக்கும், ஓர் எண்ணிற்கும் பெயர். கொடியாயின் அதில் இலைகள் அடுக்கிநிற்க, பூக்களும் மலர்ந்திருக்கும். எண்ணிற்கு அவையிரண்டும் இலவாதலின் அவ்வெண்ணுப் பொருளை உணர்த்த வந்த ஆசிரியர், தான் குறித்த பொருள் வெளிப்படையாக விளங்குதற்காக, 'அடையடுப்பு அறியா அருவி ஆம்பல்' என்றார். இலைகள் அடுக்கிநின்றலை அறியாத, பூக்கள் இல்லாத ஆம்பல் என்னும் எண் என்பது கருத்து. இவ்வாறு கூறுதல் வெளிப்படை எனப்படும். பல ஆம்பல் எனக் கூட்டுக. வெள்ளம்-ஓரெண்; இஃது ஆம்பலினும் பெரிது. ஊழி-யுகம். வாழியாதன்: பெயர். இவன் வாழ்ந்தால் உலக மக்கள் நன்மை பெறவார்க. ளாதலின், இவன் வாழ்வதற்கு அவர்கள் செய்த புண்ணியம். காரணமாயிற்றென்க.

முடிபு: "நீ பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபறியலை; நட்போர்க்: கல்லது கண்ணஞ்சலை; நின் அகலம் மகளிர்க்கல்லது மலர்ப் பறியலை; கிளந்த சொல் பொய்ப்பறியலை; இவை மின்னியல்பு; இவையேயன்றி, வெல்போரோய்! முன் பிறர்பால் வெற்றி பெற்று நினக்கு அழிந்த மள்ளர் நின்னோடு பகைமாறி நீ: கண்டனையே மென்று தாழ்வு கூற, அதற்கு ஏற்ப நீயும் நின் பெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய நும் நுகங்கொண்டு இன்னும். வென்றி கூர்ந்தனை; நின் குணங்கள் இவ்வாறுகிய அதனானே, செல்வக் கோவே! சேரலர் மருகனே! வாழியாதனே! உலகம் செய்த நன்றுண்டெனின் பல ஆம்பலாகிய ஆயிர வெள்ளவழி வாழ்க என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது அவன் பல குணங்களையும். ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

பேயர் : அருவியார்பல் : “ அருவியாம்பல் என்றது, வீ அரிய (இவ்லாத) எண்ணும்பல் என்றவாறு. வீ என்பது குறுகிற்று; அருவி : பண்புத்தொகை. ‘அடையடுப்பறியா அருவியாம்பல்’ எனக் கூறிய இச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘அருவியாம்பல்’ என்று பெயராயிற்று.” (பழையவுரை.)

64. உரைசால் வேள்வி

வலம்படு முரசின் வாய்வாள் கொற்றத்துப்
 பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தில் அம்!
 அறங்கரைந்து வயங்கிய நாவிற் பிறங்கிய
 உரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி
 அந்தணர் அருங்கலம் ஏற்ப நீர்பட்டு 5
 இருஞ்சேறு ஆடிய மணல்வலி முற்றத்துக்
 களிறுநிலை முணைஇய தாரருந் தகைப்பின்
 புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
 எஃகுபடை அறுத்த கொய்சுவல் புரவி
 அலங்கும் பாண்டில் இழையணிந் தீமென 10
 ஆனாக் கொள்கையை ஆதலின் அவ்வயின்
 மாயிரு விசும்பின் பன்மீன் ஒளிகெட
 ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு¹ மாற்றார்
 உறுமுரண் சிதைத்தநின் நோன்தாள் வாழ்த்திக் 15
 காண்கு வந்திசின்; கழல்தொடி அண்ணல்!
 மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்தல்
 இதழ்வனப்பு உற்ற தோற்றமொடு² உயர்ந்த
 மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி; அதனால்
 பசியுடை ஒக்கலை ஒரீஇய
 இசைமேந் தோன்றல்! நின் பாசறை யானே. 20

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணரும் துக்கும் அது.

பேயர் - உரைசால் வேள்வி.

பாடல்: 1. தோன்றியன்ன 2. நோக்க மொடு

ஏழாம் பத்து

வலம்படு முரசின் வாய்வாள் கொற்றத்துப்
 பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தில் அம்ம!
 அறங்கரைந்து வயங்கிய நாவின் பிறங்கிய
 உரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி
 அந்தணர் அருங்கலம் ஏற்ப நீர்பட்டு
 இருஞ்சேறு ஆடிய மணல்மலி முற்றந்துக்
 களிறுநிலை முனைஇய தாரருந் தகைப்பின்
 புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
 எஃகுபடை அறுத்த கொய்சுவல் புரவி
 அலங்கும் பாண்டில் இழையணிந்து ஈமென
 ஆனக் கொள்கையை ஆதலின் அவ்வயின் [1-11]
 மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்தல்
 இதழ்வனப்பு உற்ற தோற்றமொடு உயர்ந்த
 மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி; அதனால் [16-18]

வெற்றி பொருந்திய முரசினையும், குறி தவறாத வாளினையும்,
 வெற்றியினையும் உடைய, பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அணி
 கலங்களை அணிந்த அரசர் பலருள்ளனர்; ஆனால், அவரால்
 யாதொரு பயனும் இல்லை; அறங்களை எடுத்துக் கூறி விளங்கு
 கின்ற தாவினையும், விளங்குகின்ற புகழ் நிறைந்த யாகங்களைச்
 செய்து முடித்த பெருமையினையும், வேதம் ஒதுதலையும் உடைய
 அந்தணர் அரிய அணிகலங்களை ஏற்பர்; நீ அவற்றை அவர்
 களுக்கு நீர் வார்த்துக் கொடுப்பால்; அக்நீர் படுதலால், மணல்
 மிக்க அரண்மனை முற்றம் பெருஞ்சேருக்கும்; அதனால் அம்
 முற்றத்தின்கண் யானைகள் நின்றலை வெறுக்கும்; அதனால் அம்
 முற்றத்தினையும், ஒழுங்கான அமைப்பினையும் உடைய, பரிசில
 ரன்றி மற்றையோர் செல்லுதற்கரிய அரண்மனையின் மற்ற
 புறத்தே பரிசு பெறுதற்காகக் கூத்தர்கள் வருவர்; அவர்களைக்
 கண்டால் தாமதமின்றி, கத்தரிக்கப்பட்ட பிடரியினையுடைய
 குதிரைகளையும், அசைந்து செல்லும் தேர்களையும் அவற்றிற்குரிய
 அணிகலங்களை அணிந்து ஈவிராக என்று கூறி, நின் ஊரிடத்துக்
 கொடுத்தலில் அமையாத கொள்கையை உடையாய்; ஆதலால்,
 நீ இங்கும், உயர்ந்த மேகத்தைக் காட்டிலும் பெரும் பயன்
 உண்டாகுமாறு இரவலர்க்கு அளிக்கின்றாய்; அதற்கேற்ப நீயும்,

கருமை பொருந்திய மலர்க்காயுடைய கழியின்கண் மலர்ந்த நெய்தற்பூக்கையோத்த கருமையோடு, அழகு பொருந்திய தோற்றத்துடன் இருக்கின்றாய்; அதனால், என்பதாம்.

‘அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : வலம்படு-வெற்றி பொருந்திய.. வாய்வாள்-தப்பாத வாள். கொற்றம்-வெற்றி. பொலம் பூண்-பொன்னுலான அணிகலம். தில் : ஒழியச்செய் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். அம்ம : வியப்பிடைச் சொல்; பலர் இருந்தும் பயனில்லையே என்று வியந்தவாறு. கரைந்து-கூறி. வயங்கிய-விளங்கிய, உலகோர்க்கு அறவிரைகளை எடுத்துக் கூறுதலால், ‘அறங்கரைந்து வயங்கிய நா’ என்றார். பிறங்கிய-விளங்கிய. உரை சால்-புகழ் நிறைந்த. வேள்வியாகம். முடித்த என்றதன் பின் பெருமை என்னும் ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க.

“உரைசால் வேள்வியென்றது, யாகங்கள் எல்லாவற்றினும் பெரியவும் அரியவுமாக உரையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘உரைசால் வேள்வி’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

கேள்வி-வேதம். தானம் கொடுக்கும்போது நீர் வார்த்தை கொடுப்பது மரபு. பட்டு-பட; எச்சத்திரிபு. இரு-பெரிய. சேரூடிய-சேரூகப் பொருந்திய. மலி-மிக்க. முற்றம்-முன்னிடம். மிலை-மிற்பலை. முனைஇய-வெறுத்த, தார்-ஒழுங்கு. தகைப்பு-கட்டடம்; என்றது அரண்மனையை. புறம் சிறை-சிறைப்புறம்; சிறை-மதில். வயிரியர்-கூத்தர். வல்லே-விரைவாக. எஃகு படை-கூரிய படை; படை என்பது ஈண்டுக் கத்தரியை உணர்த்திற்று. அறுத்த-கத்தரித்த. கொய்சவல் என்பது, சுவல் என்னும் மாத் திரியையாய் மின்றது; சுவல்-பிடரி. புரவி-குதிரை. கத்தரியால் கத்தரிக்கப்பட்ட பிடரியையுடைய குதிரையையும். அலங்கும்-அசையும். பாண்டில்-தேர். இழையாவது, குதிரைக்கும் தேருக்கும் அணிதற்குரியவை; இழை-அணிகலம். ஈம்-ஈயும் என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்.

“புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் ஈம் என்றது, நம்மை அவர்கள் காணவேண்டுவதில்லை; நம்மாளிகை மதிற்புறத்து நீயிர் காணினும் கொடுமின் என்றவாறு” என்றும், “ஈம் என்றது அவ்விகைத் துறைக்குக் கடவாரை” என்றும் பழையவுரை கூறும்.

ஈமென அவ்வயின் ஆனாக் கொள்கையை ஆதலின் எனக் கூட்டுக. ஆன-அமைபாத. கொள்கையை-கொள்கையை.

யுடையாய். அவ்வயின்-ரின் ஊராகிய அவ்விடத்து ; கபிலர் செல்வக் கடுங்கோவைப் போர்க்களத்தில் கண்டு கூறுதலால், அவன் ஊரிலிருந்து செய்யும் கொடையினை, 'அவ்வயின் ஆனக் கொள்கையை ஆதலின்' என்றாரென்க. மை படு-கருமை பொருந்திய. நெய்தல் மலர் கருநிறமுடையதாதலின், 'மைபடு மலர்' என்றார் ; இது கழிக்கு அடை. இதழ், ஆகுபெயராய் மலரை உணர்த்திற்று. வனப்பு உற்ற- (கரிய) அழகு பொருந்திய. " நெய்தல் இதழ் வனப்புற்ற தோற்றமொடு பயம் பொழிதி எனக் கூட்டி, இவன்றன் நிறம் கருமையாக்கி அந்நிறத் தோற்றத் தானும் மழையோடு உவமமாக்கி உரைக்க " என்பர் பழைய உரையாசிரியர். பயம்-கொடையாகிய பயன். மழையோடு உவமித்ததற் கேற்பப் பொழிதி என்றார்.

பசியுடை ஒக்கலை ஓர் இய

இசைமேற் தோன்றல்! நின் பாசறை யானே,

[19-20]

மாயிரு விசும்பின் பன்மீன் ஒளிகெட

ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றார்

உறுமுரண் சிதைத்தநின் நோன்தாள் வாழ்த்திக்

காண்கு வந்திசின்; கழல்தொடி அண்ணல்! [12-15];

பசியினையுடைய எம் உறவினரது பசியை நீக்கிய, புகழால் மேம்பட்ட தோன்றலே! கழலுமாறு அணிந்துள்ள வீர வளையினை யுடைய அண்ணலே! மிகப் பெரிய வானத்தின்கண் உள்ள பல நட்சத்திரங்களும் ஒளி மழுங்கச் சூரியன் தோன்றினாற்போன்று பகைவரது மிக்க மாறுபாட்டினைக் கெடுத்த மினது வலிய முயற்சியினை வாழ்த்தி, நின் பாசறைக்கண் காண்பேனாக வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : ஒக்கல்-சுற்றத்தார். ஒக்கலைப் பசி ஓர் இய எனப் பசி என்னும் ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. ஓர் இய-நீக்கிய. இசை-புகழ். மே-மேம்பட்ட. பாசறையான்- பாசறைக்கண். மா இரு-மிகப் பெரிய. விசம்பு-வானம். மீன்- நட்சத்திரம். ஞாயிறு-சூரியன். மாற்றார்-பகைவர். உறு முரண்- மிக்க மாறுபாடு. நோன் தாள்-வலிய முயற்சி. காண்கு-காண் பேன். வந்திசின்-வந்தேன். தொடி-வீரவன். . அண்ணல்-

பெருமையிற் சிறத்தோன். ஞாயிறு சேரனுக்கும், பன்மீன் பகை வர்க்கும், ஒளிகெடல் உறுமுரண் சிதைதலுக்கும் உவமையாகக் கொள்க.

முடிவு : “ உலகத்து வேந்தர் பலருளர்; அவராற் பெறும் பயன் என் ? தகைப்பிற் புறஞ்சிறை வயிரியர்க்காணின் ஈமென அவ் வயின் ஆனாக் கொள்கையையாதலின் மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி ; அதனால், அண்ணல் ! தோன்றல் ! பசியுடையொக்க லொர் இய பாசறையானே நின் நோன்றாள் வாழ்த்திக் காண்கு வந்திசின் என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் கொடைச் சிறப்பினை வென்றிச் சிறப்பொடு படுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க:

65. நாள்மகிழ் இருக்கை

எறியிணம் இடறிய செம்மறுக் குளம்பின்

பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி

மலைத்த தெவ்வர் மறம்தபக் கடந்த

காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும!

வில்லோர் மெய்ம்மறை! சேர்ந்தோர் செல்வ! 5

பூணணிந்து எழிலிய வளைந்துவரல் இளமுலை

மாண்வரி அல்குல் மலர்ந்த நோக்கின்

வேய்புரைபு எழிலிய விளங்கிறைப் பனைத்தோள்

காமர் கடவுளும் ஆளும் கற்பின்

சேனாறு நறுநுதல் சேயிழை கணவ! 10

பாணர் புரவல! பரிசிலர் வெறுக்கை!

பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சால் மார்ப! நின்

நாள்மகிழ் இருக்கை இனிதுகண் டிகுமே;

தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்

பையுள் உறுப்பின், பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச் 15

சேறுசெய் மாரியின் அளிக்கும்நின்
சாறுபடு திருவின் நனைமகி ழானே.

துறை - பரிசுற்றுறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் துக்கும் அது.

பெயர் - காளமகித் இருக்கை.

எறிபிணம் இடறிய செம்மறுக் குளம்பின்
பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறம்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும!
வில்லோர் மெய்ம்மறை! சேர்ந்தோர் செல்வ! [1-5]

வெட்டப்பட்ட பிணங்களை இடறியதனால் பட்ட சிவந்த
இரத்தக் கறைபடிந்த குளம்பினையும் விரைவினையுமுடைய நல்ல
குதிரைக்கு விரிந்த தலையாட்டத்தை அணிந்து, தம்மொடு
மாறுபட்ட பகைவரை, அவர் வீரம் கெடுமாறு வென்றவரும்,
நிலையாமையை எப்பொழுதும் தம் உள்ளத்திற் கொண்டிருப்பவருமாகிய
வீரர்களின் தலைவ! வில்வீரர்களுக்குக் கவசம்
போன்றவனே! கிணைச் சேர்ந்தோர்க்குச் செல்வமாக விளங்கு
பவனே! என்பதாம்.

அருஞ்சாற் போருள் முதலியன : எறிதல்-வெட்டுதல். செம்
மறு-சிவந்த இரத்தக் கறை. பரி-விரைவு. மா-குதிரை- உடை-தலை
யாட்டம். மலைத்த-மாறுபட்ட. தெவ்வர்-பகைவர். மறம்-வீரம்.
தப-கெட. கடந்த-வஞ்சியாது எதிர் நின்று பொருது வென்ற-
காஞ்சி-நிலையாமை. காஞ்சி சான்ற வயவர் என்றது, நிலையா
மையை எப்பொழுதும் தம் உள்ளத்திற் கொண்டிருக்கும் வீரர்
என்பதாம்; அதனை பயன், போரில் தம் உயிர்க்கஞ்சாது
வீரத்தொடு போர்புரிதலாம் என்க. சான்ற-அமைந்த. வயவர்-
வீரர். வில்லோர்-வில்வீரர். மெய்ம்மறை-கவசம்.

பூணணிந்து எழிலிய வனைந்துவரல் இளமுலை
மாண்வரி அல்குல் மலர்ந்த நோக்கின்
வேய்புரைபு எழிலிய விளங்கிறைப் பனைத்தோள்

காமர் கடவுளும் ஆளும் கற்பின்

சேண்நாறு நறுநுதல் சேயிழை கணவ!

[6-10]

முத்துமாலை முதலிய அணிகலங்கள் அணியப்பெற்று அமகு. பெற்று விளங்குவனவும் முலைக்கோலம் எழுதப்பெற்று வளர்ந்து வருதலையுடையனவுமாகிய இனிய முலைகளையும், அழகிய வரிகளையுடைய அல்குலையும், விரிந்த கண்களையும், முங்கிலி யொத்து அமகுபெற்று விளங்குவனவும் விளங்குகின்ற மூட்டுக்களையுடையனவுமாகிய பருத்த தோள்களையும், விரும்பத் தக்க அருந்ததியையும் வென்ற கற்பினையும், நீண்ட தூரம் மணம் வீசுகின்ற நல்ல நெற்றியினையும், செம்பொன்னுற் செய்யப்பட்ட அணிகலங்களையும் உடைய தேவியின் கணவ ! என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : பூண்-அணிகலம். எழிலிய-அமகுபெற்று விளங்குகின்ற. வனைதல்-எழுதுதல். வரல்-வளர்ந்து. குங்குமக் குழம்பினால் மகளிர் தம் முலைமீதும் தோள்மீதும் கரும்பு வில் முதலியவற்றை எழுதிக் கொள்ளுதல் பண்டைய வழக்கமாகும். மாண்-அமகு. வரி-கோடு ; தேமலுமாம். அல்குல்-இடையின் பின்புறம். நோக்கு-கண்கள். வேய்-முங்கில். புரைபு-ஒத்து. இறை-மூட்டு. பணை-பருத்த. காமர்-விரும்பத்தக்க. கடவுள் : அருந்ததி. ஆளுதல்-வென்று கீழ்ப்படுத்தல். சேண்-தூரம். நாறுதல்-மணம் வீசுதல். நறுநுதல்-நல்ல நெற்றி. சேயிழை-செம்பொன்னுலான அணிகலத்தை அணிந்த பெண்.

பாணர் புரவல! பரிசிலர் வெறுக்கை!

பூண்அணிந்து விளங்கிய புகழ்சால் மார்ப! நின்

நாள்மகிழ் இருக்கை இனிதுகண் டிகுமே;

தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்

பையுள் உறுப்பின் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்

சேறுசெய் மாரியின் அளிக்கும்நின்

சாறுபடு திருவின் நனைமகிழாழே.

[11-17]

பாணர்களைப் பாதுகாத்தலில் வல்ல அரசனே! பரிசில் வேண்டி வருவார்க்குச் செல்வமாக விளங்குபவனே! முத்தாரம் முதலிய அணிகலங்கள் அணியப்பெற்று விளங்குகின்ற புகழ்மிகிறந்த மார்பையுடையவனே! இனிதாகத் தொடுத்தலையுடைய.

நரம்புகளைக் கொண்ட பாலையாழை வாசிப்பதில் வல்லவன், துன்பத்தினைச் செய்யும் உறுப்பினை யுடைய பாலைப் பண்களை மட்டும் மாறிமாறி வாசித்தாற்போன்று, வெவ்வேறு சுவையினை யுடையதும், விழாவின் தன்மை பொருந்தியதும், செல்வச் சிறப்பினை யுடையதுமாயிய மதுவினைச் சேற்றையுண்டாக்கும் மழையினைப்போன்று அளிக்கும் நின் மகிழ்ச்சியையுடைய திருவோலக்கத்தின்கண் நின் நாளோலக்கச் செல்வச் சிறப்பினை இனிதாகக் கண்டோம், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : புரவலன்-காத்தலில் வல்லவன். வெறுக்கை-செல்வம். சால்-நிறைந்த. நாள்-காலைப் பொழுது. மகிழ்-மகிழ்ச்சியையுடைய திருவோலக்கம். இருக்கை- (காலைப் பொழுதில் கூடும் திருவோலக்கத்தின்கண்) சேரன் வீற்றிருக்கும் செல்வச் சிறப்பு. கண்டிரும்-கண்டோம். தந்தொடை-இனிதாகத் தொடுத்தல். பாலை-பாலையாழ். பையுள்-துன்பம். பாலைப்பண், கேட்போர்க்கு அவலச் சுவையை உண்டாக்குவதாதலால், அப்பண்ணை எழுப்பும் உறுப்பினைப் பையுள் உறுப்பு என்றார். பண்-பாலைப்பண். பெயர்த்தல்-மாறி மாறி வாசித்தல். வெவ்வேறு சுவையினை யுடைய மதுவிற்கு வெவ்வேறு சுவையினைக் கொண்ட பாலைப்பண் உவமை. மாரியின் நனை அளிக்கும் மகிழ் எனக் கூட்டுக. மாரியின்-மழையைப் போன்று. சாறு படு-விழாவின் தன்மை பொருந்திய. நனை-கள் ; இது மதுவிற்கெல்லாம் பொதுப் பெயர்.

“மாரியின் என்னும் உவமம் மதுக்களில் ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம். சாறுபடு திருவினென்ற உவமம், அம் மதுக்களைப் பானம் பண்ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையும் (பதிற். 42 : 10-11, உரை.) முதலாய் பொருள்களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவின் தன்மையை, மகிழ் என்றது, மகிழ்ச்சியையுடைய ஒலக்க இருப்பினை” என்பது பழையவுரை. (பூ-இஞ்சிப் பூ. விரை-நல்ல மணமுடைய மலர்கள்.)

முடிபு : “வயவர் பெரும ! வில்லோர் மெய்ம்மறை ! சேர்ந் தோர் செல்வ ! சேயிறை கணவ ! பாணர் புரவல ! பரிசிலர் வெறுக்கை ! புகழ்சால் மார்ப ! நின் நாள் மகிழ் இருக்கையின் சிறப்பெல்லாம் நின் நனை மகிழின்கண்ணே இனிது கண்டோம் எனக் கூட்டி வினாமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனற் சொல்லியது அவன் ஒலக்க வினோதத் தோடு படுத்து அவன் செல்வச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பெயர் : நான்மகிற் இருக்கை : "அவன் ஒலக்க இருக்கையின் செல்வத்தை நான் மகிற் இருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே இதற்கு, 'நான்மகிற் இருக்கை' என்று பெயராயிற்று." (பழையவுரை.)

66. புதல்குழ் பறவை

வாங்கிரு மருப்பின் தீந்தொடை பழுனிய
இடனுடைப் பேரியாழ் பாலை¹ பண்ணிப்
படர்ந்தனை² செல்லும் முதுவாய் இரவல்!
இடியிசை முரசமொடு ஒன்றுமொழிந்து ஒன்றார்
வேலுடைக் குழுஉச்சமம் ததைய நூறிக் 5
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயில் அழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிறொடு நெல்லின்
அம்பண அளவை விரிந்துறை போகிய
ஆர்பதம் நல்கும் என்ப; கறுத்தோர்
உறுமுரண் தாங்கிய தாரருந் தகைப்பின் 10
நான்மழைக் குழுஉச்சிமை கடுக்கும் தோன்றல்
தோல்மிசைத்து எழுதரும் விரிந்திலங்கு எஃகின்
தார்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவின்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த
கடவுள் வாகைத் துய்வி ஏய்ப்பப் 15
பூத்த முல்லைப் புதல்குழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் தொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரல் முரம்பின்
இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉம்
அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே. 20

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் துக்கும் அது.

பெயர் - புதல்குழ் பறவை.

பாடம் : 1. யாழ்ப்பாலை 2. கடறுழந்து

வாங்கிரு மருப்பின் தீந்தொடை பழுனிய
இடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லும் முதுவாய் இரவல! [1-3]

வளைந்த கரிய கொம்பினையும் இசை பிறத்தற்குரிய இடத்
தினையும் உடைய இனிய நரம்பின் தொடை முற்றுப்பெற்ற
பேரியாழின்கண் பாலைப்பண்ணை அமைத்து, செல்வக் கடுங்
கோவை மனைத்து அவனிடம் பரிசு பெறுதற்காகச் செல்லும்
முதிய வாய்மையினையுடைய இரவலனே, என்பதாம்.

அருஞ்சிறப் பொருள் நுநியன: வாங்கு-வளைந்த. இரு-கரிய.
மருப்பு-யாழின் தண்டு. தீந்தொடை-இனிய நரம்புத் தொடர்ச்சி.
பழுனிய-முதிர்ந்த. இடம்: இசை பிறத்தற்குரிய இடம்; என்றது
நரம்புகளை. பேரியாழ், இருபத்தொரு நரம்புமுதல் ஆயிரம் நரம்பு
வரை கொண்டிருப்பதாதலால், 'இடனுடைப் பேரியாழ்' எனப்
பட்டது. படர்ந்தனை-மினைத்து; முற்றெச்சம். முது வாய்-முதிய
வாய்மை; வாய்மை-உண்மை. இரவலன்-யாசகன்.

கறுத்தோர், உறுமுரண் தாங்கிய தாரருந் தகைப்பின்
நாள்மழைக் குழுஉச்சிமை கடுக்கும் தோன்றல்
தோல்மிசைத்து எழுதரும் விரிந்திலங்கு எஃகின்
தார்புரிந் தன்ன வாளுடை விழுவின்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த
கடவுள் வாகைத் துய்வீ ஏய்ப்பப்
பூத்த முல்லைப் புதல்குழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் தொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரல் முரம்பின்
இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉம்
அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே. [9-20]

கோபித்த பகைவரது மிக்க மாறுபாட்டைத் தடுக்க
வல்லதும், ஒழுங்காக அமைந்ததும், பகைவரால் வெல்லுதற்
கரியதுமான படைவகுப்பினையும், பருவகால மேகக்கூட்டங்கள்
தங்கியுள்ள மலைச் சிகரத்தை யொக்கும் தோற்றத்தினையுடைய

கேடகங்களுக்கு மேலெழுந்து தோன்றும், ஒளி பரந்து விளங்கு கின்ற-வேல்களையும், மாலை அசைவது போன்று அசைகின்ற வாட்களையுடைய வாள்விழாவினையும் உடைய, போர் உண்டா தற்குக் காரணமான-வீரர்கள், பனங்குருத்தினை இடையிடையே வைத்துத் தொடுக்கப்பட்ட, வெற்றி இலக்குமி விருட்பும் வாகை யினது மெல்லிய-மலர்மாலையை அணிந்திருந்தனர்; இவ்வாறு பனந்தோட்டினை இடையிடையே கொண்ட வாகைமாலையை யொப்பப் பூத்த பூக்களையுடைய முல்லைப் புதரை வண்டுகள் குழந்துநிற்கும்; அவ்வண்டுகள் அப்புதரைவிட்டு அக்காட் டிடத்தேயுள்ள பிடவினது மாலைபோன்று பூத்துள்ள பூங் கொத்தில் சென்ற தங்கும்; அவ்வாறு தங்குதற்கு இடமாயிருப் பதும், சிறந்த பளிங்குக் கற்களோடு கலந்துள்ள சிவந்த பரற் கற்களையுடைய வலிய மேட்டு நிலத்தில், விளங்குகின்ற ஒளி யினையுடைய சிறந்த இரத்தினங்களைப் பெறுதற்கு இடமாயிருப் பதுமாகிய அகன்ற இடத்தினையுடைய ஊர்களைக் கொண்ட நாட்டிற்குரியவனாகிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், என்பதாம்.

அஞ்சொற் றொருள் முதலியன : கறுத்தோர்-சினங்கொண்ட பகைவர். உறமுரண்-மிக்க மாறுபாடு. தாங்கிய-தடுத்த. தார்-ஒழுங்கு. அரு-பகைவரால் வெல்லுதற்கு அரிய. தகைப்பு-படை வகுப்பு. நாள் மழை-பருவகால மேகம். குழுஉ-கூட்டம். சிமை-மலைச்சிகரம். கடுக்கும்-ஒக்கும். தோன்றல்-தோற்றத்தையுடைய. தோல்-கேடகம். மிசைத்து-மேற்பட்டு. எழுதரும்-எழுந்து தோன்றும். எஃகின்-வேலினையும். யானையின்மீதும் குதிரையின் மீதும் உள்ள வீரர்கள் தாங்கிநிற்கும் கரிய கேடகங்களுக்கு மலைமீது கவிந்திருக்கும் கருமேகங்கள் உவமையாகும். வேல்கள் கேடகங்களுக்குமேல் நீட்டிக் கொண்டிருத்தலால், 'தோல்-மிசைத் தெழுதரும் எஃகு' என்றார். தார்-மாலை. புரிந்தன்ன-அசைந்தது போன்ற. பகைமை காரணமாகவன்றித் தம் போர்த்திறமையைப் பிறர்க்கறிவித்தல் காரணமாக மள்ளர்கள் தம்முள் வாட்போரினை ஒருவிழாவாகவே மிகுத்துவராதலால், 'வாளுடை விழவின் மள்ளர்' என்றார். போர் படு-போருண்டாதற்குக் காரணமான. மள்ளர்-வீரர். தகைப்பினையும் எஃகினையும் விழவினையுமுடைய மள்ளர் என்க. போத்து-பனங்குருத்து. கடவுள்-வெற்றி இலக்குமி. வாகை-ஒருவகை மரம். போரில் வெற்றி பெறுவோர் வாகைமலராலாய மாலையை அணிந்துகொள்வர். துப் வீ-மெல்லிய மலர். ஏய்ப்ப-ஒப்ப. புதல்-புதர். பறவை, ஈண்டு வண்டினை உணர்த்திற்று. முல்லை முகைக்குப் பனந்தோடும்,

அதனைச் சூழ்ந்துள்ள வண்டுகளுக்குக் கரிய வாகைப் பூவும் உவமையாம்." கடவுள் வாகை-வெற்றி மடந்தையாகிய கடவுள்-வாமும் வாகை.

"நிரித்துக் குறுக நறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லை முகைக்கு ஒப்பாகவும், வாகைவீ அம்முல்லையைச் சூழ்ந்த வண்டிற்கு ஒப்பாகவும் உவமம் கொள்ள வைத்த சிறப்பானே இதற்கு. 'புதல்கூழ் பழவை' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை.

கடம்-காடு. பிடவு-பிடாமரம். தொடை குலை-மாலைபோன்ற பூக்குலை. சேக்கும்-தங்கும். வான்-சிறந்த. விரைஇய-கலந்த. செம்பரல்-சிவந்த பருக்கைக்கல். முரம்பு-வலிய மேட்டுநிலம். மணி-இரத்தினக் கற்கள் : மணி பெறுவோர் அந்நாட்டு மக்கள் என்க. அகன்கண்-பரந்த இடம். வைப்பு-ஊர். கிழவோன்-உரியவன்.

இடியிசை முரசமொடு ஒன்றுமொழிந்து ஒன்றார்
வேலுடைக் குழுஉச்சமம் ததைய நூறிக்
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயில் அழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லின்
அம்பண அளவை விரிந்துறை போகிய
ஆர்பதம் நல்கும் என்பு;

[4-9]

இடிபோன்ற ஓசையினையுடைய முரசத்தோடு, வஞ்சினம் கூறிப் பகைவரது வேலினைத் தாங்கிய வீரர் கூட்டம் நிறைந்துள்ள போர் கெடுமாறு அழித்து, அப்பகைவரைக் கொன்று, அவர் முதுகினைக் காணப்பெற்ற, பிணங்கள் நெருங்கிய போர்க்களத்தில், அப்பகைவர் பழைய திறையாகத் தந்த யானைகளையும், மரக்காலால் அளந்து கணக்கிடமுடியாத நெல்லாகிய உணவினையும் அளிப்பான் என்று எல்லோருங் கூறுவர், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : ஒன்றுமொழிதலாவது, வஞ்சினம் கூறுதல். ஒன்றார்-பகைவர். குழுஉ-கூட்டம். சமம்-போர். ததைய-கெட. நூறி-அழித்து. புறம்-முதுகு. புறம்பெறுதலாவது, பகைவர் தோற்றோடும்பொழுது அவர் முதுகினைக் காணப்பெறுதலாம் என்க. பயில்-நெருங்கிய, அழுவம்-போர்க்களப் பரப்பு. தொன்று-பழைய. நெல்லாகிய ஆர்பதம் என

இயைக்க; இன் : அல்வழிச் சாரியை. அம்பணம்-மரக்கால்.. விரிதல்-மிகுதல். உறைபோகிய-கணக்கிட முடியாத. மரக்காலின் அளவை மிகுதலால் கணக்கிட முடியாத என்க. ஆர்பதம்-உணவு. என்ப-என்று கூறவர்.

ஒன்றமொழிந்து ஒன்னர் சமம் ததைய நூறிப் புறம்பெற்ற அழுவத்துத் தந்த களிற்றொடு நெல்லின் ஆர்பதம் நல்கும் என்ப எனக் கூட்டுக.

ரூபு : “அவனை மீனைத்துச் செல்லும் முதுவாய் இரவலனே! மின் மீனைவிற்கேற்ப நாடுகிறவோன், தனக்குப் போரின்மையான் வென்று கொடுப்பதின்றி ஒன்னர் பிணம்பயில் அழுவத்துத் திறையாகத் தந்த களிற்றொடு, தன் நாட்டு விளைந்த நெல்லாகிய உணவீனைக் கொடாமின்றானென்று எல்லாரும் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால் அவன்பால் ஏகு எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புடன் படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நுறை : நெத்துறைப் பாடான்பாட்டு : “படர்ந்தனை ‘செல்லும்’ என்று பாணன் தன்னில் மீனைவன கூறினமையால், உறை பாணற்றப்படையன்றிச் செத்துறைப்பாடானாயிற்று.” (பழைய வுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

67. வெண்போழ்க் கண்ணியர்

கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி ஒக்கலொடு

பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்

கடனறி மரபின் கைவல் பாண!

தென்கடல் முத்தமொடு நன் கலம் பெறுகுவை

கொல்படை¹ தெரிய வெல்கொடி நுடங்க

வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி ஆர்ப்பப்

பல்களிற்று இன நிரை புலம்பெயர்ந்து இயல்வர

அமார்க்கண் அமைந்த அவிர்நிணப் பரப்பில்

5.

பாடம் : 1. தொல்படை

குழுஉச்சிறை எருவை குருதி ஆரத்
 தலைதுமிந்து எஞ்சிய ஆண்மலி யூபமொடு 10.
 உருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
 நாடுடன் நடுங்கப் பல்செருக் கொன்று
 நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
 வாள்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 நெறிபடு மருப்பின் இருங்கண் மூரியொடு 15.
 வளைதலை மாத்த¹ தாழ்கரும் பாசவர்
 எஃகாடு ஊனம்³ கடுப்பமெய் சிதைந்து
 சாந்தெழில் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
 மலர்ந்த காந்தள் மாருது ஊதிய
 கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப் 20.
 பறைபண் அழியும் பாடுசால் நெடுவரைக்
 கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
 செல்வக் கோமான் பாடினை செலினே.

துறை - பாணாற்றுப்படை.

வண்ணமும் துக்கும் அது.

பெயர்.- வெண்போழ்க் கண்ணி.

கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க
 வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி ஆர்ப்பப்
 பல்களிற்று இனநிரை புலம்பெயர்ந்து இயல்வரண்வரி
 அமார்க்கண் அமைந்த அவிர் நிணப் பரப்பில்
 குழுஉச்சிறை எருவை குருதி ஆரத்
 தலைதுமிந்து எஞ்சிய ஆண்மலி யூபமொடு
 உருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற

பாடல்: 1. பலசெருக் கடத்து 2. தாழிரும் பாசவர்
 3. எஃகாடு ஊனம்

நாடுடன் நடுங்கப் பல்செருக் கொன்று
 நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
 வாள்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 நெறிபடு மருப்பின் இருங்கண் மூரியொடு
 வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசவர்
 எஃகாடு ஊனம் கடுப்பமெய் சிதைந்து
 சாந்தெழில் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்,

[5-18]

படைத்தலைவர்கள் கொல்லும் படைக்கலங்களைத் தெரிந்
 தெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்; வெற்றிக்கொடி அசைந்து கொண்டிருந்தது; விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய ஊதுகொம்புகளோடு வலம்புரிச் சங்குகள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன; பல யானைக் கூட்டங்களின் வரிசைகள், தாம் நின்ற இடத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் போர் செய்வோரைத் தேடிச் சென்றன; போர் செய்தற் குரிய இடமாக அமைந்ததும், நிணம் விளங்குவதுமாகிய போர்க்களப் பரப்பில் சிறகுகளையுடைய பருந்தின் கூட்டம் இரத்தத்தை நிறைய உண்டன; தலைகள் வெட்டுண்ண, மீஞ்சி நின்றனவும், வீரம் மிக்கவையுமான குறையுடம்புகளோடு அழகற்ற வடிவத்தையுடைய பெண்பேய்கள் கண்டோர்க்கு வருத்தத்தைச் செய்தன; காடுகளெல்லாம் ஒருசேர நடுங்கின; இவ்வாறு படைதேரியவும், கொடி நுடங்கவும், வயிரோடு வலம்புரி ஆர்ப்பவும், களிற்று நிறை இயல்வரவும், எருவை குருதி ஆரும்படியாகவும், யூமொடு பேய்மகள் கவற்றும்படியாகவும், நாடுகள் நடுங்கும் பூங்கொடும் பல போர்களில் பல மன்னரைக் கொன்றனர்; கட்டிற்று கொன்ற வீரர்கள், மணம் வீசுகின்ற கொன்றையின் உடன நூத்துக்களோடு வெள்ளிய பனந்தோட்டினையும் வைத்துத் தெய்வ மாலைகளை அணிந்திருப்பர்; வாளின் வாய் வெட்டிய வடுக்களாகிய மாட்சிமைப்பட்ட வரிகள் பொருந்திய முகத்தினை யுடையவர்; வளைந்த கொம்புகளையும் பெரிய கண்களையுமுடைய எருதுகளோடு, வளைந்த தலைகளையுடைய பிற விலங்குகளின் மாமிசத்தையும் விற்போர், அம்மாமிசத்தை ஒரு மணைக் கட்டையின்மீது வைத்துக் கத்தியால் வெட்டுவர், அக் கத்தியின் வெட்டுக் கீழுள்ள மணைக்கட்டையையும் சிதைக்கும்; அவ்வாறு சிதைந்த மணைக்கட்டையை யொப்பப் பகைவர் படைக்கலங்களால் சிதைத்த மார்பினை உடையவர்; அவ்வீரர் தம் மார்பில்

சந்தனக் குழம்பினைப் பூசினும் அவ்வழகை ஆண்டுள்ள வாள்வடுக்கள் மறைத்துவிடும்; இத்தகைய போர் வீரர்களின் தலைவன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : தெரிய-ஆராய்ந்தெடுக்க.. “வெல்கொடி நுடங்க என்றது, மாற்றார் எதிரே அவர் கண்டு நடுங்கும்படி பண்டு வென்ற கொடி நடுங்க என்றவாறு” என்பது பழையவுரை. நுடங்க-அசைய. வயங்குதல்-விளங்குதல். கதிர் : ஒளிக்கு ஆகுபெயர். வயிர்-ஊது கொம்பு. வலம்புரி - ஒருவகைச் சங்கு. ஆர்ப்ப-ஒலிக்க. புலம்-இடம். பெயர்ந்து-நீங்கி. இயல் வர-திரிய. அமார்க்கண்-போர் செய்தற்குரிய இடமாக; அமார்க்கண்-அமார்க்கு : வேற்றுமை மயக்கம். கிணம் அவர் என மாறுக; அவர்-விளங்குகின்ற. குழுஉ-கூட்டம். எருவை-பருந்து. சிறை எருவைக்குழுஉ என மாறுக. குருதி-இரத்தம். ஆர-உண்ண. துமிந்து-வெட்டுண்ண; எச்சத் திரிபு. எஞ்சிய-மிஞ்சிய. ஆண் மலி-ஆண்மை மிக்க. யூபம்-தூண்; இங்கு அது தலையற்ற குறைபுடம்புகளை உணர்த்திற்று. உருவுஇல்-அழகற்ற. கவலை கவற்ற-வருத்தம் செய்ய. நாடு உடன்-நாடு முழுவதும். செரு-போர். நாறு-மணம் விசுகின்ற. கொன்றை இணர் என மாறுக; இணர்-பூங்கொத்து. வெண்போழ்-வெள்ளிய பனந்தோடு. கண்ணி-தலைமலை.

“தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப்படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, ‘நாறிணர்க். கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணி’ எனக் கூறிய அடைச்சிறப் பானே இதற்கு, ‘வெண்போழ்க் கண்ணி’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

வாள்முகம்-வாளின் வாய். பொறித்த-வெட்டிய. மாண்வரி-மாட்சிமை பொருந்திய வடுக்கள்; விழுப்புண்ணுதலின் மாண்வரி என்றார். யாக்கை என்பது ஈண்டு முகத்தினை உணர்த்திற்று. நெறிபடு-வளைந்த; முறக்குண்ட எனலுமாம். மருப்பு-கொம்பு. இரு-பெரிய. மூரியோடு-எருதின் இறைச்சியோடு. மாத்த-பிற விலங்குகளினுடைய. தாழ் கரு-தாழ்ந்த இழிந்த. பாசவர்-இறைச்சி விற்போர். எஃகு-கத்தி. ஆடுதல், ஈண்டு வெட்டுதல் என்னும் பொருட்டு. ஊண்-இறைச்சியை வைத்து வெட்டுதற் குரிய மரக்கட்டை. கடுப்ப-ஒப்ப. மெய், ஈண்டு மார்க்பை உணர்த்திற்று. சாந்து எழில்-சந்தனப் பூச்சின் அழகினை. சான்றோர்-வீரர். பெருமகன்-தலைவன்.

தேரிய, நுடங்க, ஆர்ப்ப, இயல்வர என்னும் செயவெனச் சங்கள் மிகழ்காலமும், ஆர, கவற்ற, நடுங்க என்னும் செயவெனச் சங்கள் எநிற்காலமும் காட்டினவென உணர்க. தேரியவும், நுடங்கவும், ஆர்ப்பவும், இயல்வரவும், ஆரும்படியாகவும், கவற்றும்படியாகவும், நடுங்கும்படியாகவும் பல் செருக்கொன்று, கண்ணியராய் யாக்கையராய் மெய் சிதைத்து எழில் மறைத்த சான்றோர் பெருமகள் எனக் கூட்டுக.

மலர்ந்த காந்தள் மாருது ஊதிய
கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
பறைபண் அழியும் பாடுசால் நெடுவரைக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமான் பாடினை செலினே [19-23]
கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி ஓக்கலொடு
பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை முதூர்க்
கடனறி மரபின் கைவல் பாண!
தென்கடல் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை.

[1-4]

(19-23) நேரிமலை பெருமை சான்றது ; நீண்ட பக்கமலைகளை உடையது ; கற்களால் உயர்ந்து விளங்குவது ; அம்மலையில் காந்தப் பூக்கள் மலர்ந்திருக்கும் ; அவை கடவுளால் விரும்பப் பட்டவை ; அதை அறிந்தும் அம்மலரைவிட்டு நீங்காமல், விரைந்து பறத்தலையுடைய வண்டுகள், அவற்றிலுள்ள தேனை உண்டன ; அதனால், அவை தம் பறக்கும் இயல்பை இழந்தன ; இத்தகைய சிறப்புடைய நேரிமலைக்குத் தலைவனும், செல்வத் தாற் சிறந்த கோமானுமாகிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடிச் செல்வாயாக ; சென்றால்,

(1-4) செய்யத் தகும் கடமைகளை அறிந்த மரபினையுடைய, யாழ் வாசிப்பதில் கை தேர்ந்த பாணனே ! கொடுமணம் என்னும் ஊரில் நல்ல அணிகலங்கள் உள்ளன ; பந்தர் என்னும் பெயரினையுடைய, பெரும்புகழ் வாய்ந்த, பழைமையான ஊரினிடத்தே தெளிந்த கடலினின்றெடுக்கப்பட்ட முத்துக்கள் உள்ளன ; அவ்

ஏழாம் பத்து

விரண்டினையும் நீ, மிக்க புகழையுடைய நின் சுற்றத்தாரோடும் பெறுவாய், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன: மாறாது-நீங்காது. ஊதிய-தேனையுண்ட. கடும் பறை-விரைந்து பறத்தலையுடைய. தும்பி-வண்டு. சூர்-தெய்வம்; ஈண்டுத் தெய்வமென்றது. குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகிய முருகனை. நசைத்தாய்-நசைத்தாக. “சூர் நசைத்தாயென்றதனைச் சூர் நசைத்தாகவெனத் திரித்துக் காந்தள், சூரானது நச்சுதலையுடைத்து ஆகலானே என உரைக்க” என்பது பழையவுரை. நச்சுதல்-விரும்புதல். பறை-பறத்தல். பண்-இயல்பு. தெய்வம் விரும்பும் காந்தளை ஊதிய காரணத்தால், வண்டு பறக்குமியல்பினை இழந்ததென்க. பறைபண் அழிதற்கிடமான நேரி, பாடுசால் நேரி, நெடுவரை நேரி, கல்லுயர் நேரி என இயைக்க. பாடுசால்-பெருமை நிறைந்த. வரை-பக்கமலை. நேரி : ஒருமலை. பொருநன்-அரசன். செல்வக் கோமான்-செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன். பாடினை-பாடி; முற்றெச்சம். காந்தள் சூர் நசைத்தாக அதனை ஊதிய தும்பி பறைபண் அழியும் நேரி எனக் கூட்டுக.

கொடுமணம் : ஒருர். பட்ட-பொருந்திய. நெடு மொழி-பெரும் புகழையுடைய. ஒக்கல்-சுற்றத்தார். பந்தர் : ஒருர். பெரிய-பெயரினையுடைய; குறிப்புப் பெயரெச்சம். இசை-புகழ். கடன்-கடமை. மரபு-தன்மை. பெறுகுவை-பெறுவாய்.

கடனறி மரபிற் கைவல் பாண! நெடுமொழி ஒக்கலொடு, கொடுமணம் பட்ட நன்கலம், பந்தர்ப் பெரிய பேரிசை முதார்த் தெண்கடல் முத்தமொடு பெறுகுவையென மாறிக் கூட்டுக.

முடி : “கைவல் பாண! நெடுமொழியொக்கலொடு நீ சான்றோர் பெருமகன், நேரிப் பொருநனாகிய செல்வக் கோமானைப் பாடிச் செல்லின், பந்தர்ப் பெரிய முதார்த் தெண்கடல் முத்தமொடு கொடுமணம் பட்ட நன்கலம் பெறுகுவை என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் கொடைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

68. ஏம வாழ்க்கை

கால்கடிப் பாகக் கடல்ஒலித் தாங்கு
 வேறுபுலத்து இறுத்த கட்டுர் நாப்பண்
 கடுஞ்சிலை கடவும் தழங்குஞரல் முரசம்
 அகலிரு விசும்பின் ஆகத்து அதிர
 வெவ்வரி நிலைஇய எயில்எறிந் தல்லது 5:
 உண்ணாது அடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
 நெஞ்சுபுகல் ஊக்கத்தர் மெய்தயங்கு உயக்கத்து
 இன்னார் உறையுள் தாம்பெறின் அல்லது
 வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு
 கள்கொடி நுடங்கும் ஆவணம் புக்குடன் 10:
 அருங்கள் நொடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
 நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கை
 வடபுல வாழ்நரின் பெரிதமர்ந்து அல்கலும்
 இன்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்!
 பாயல் இன்மையின் பாசிழை ஞெகிழ 15:
 நெடுமண் இஞ்சி நீள்நகர் வரைப்பின்
 ஓவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல எழுதிச்
 செவ்விரல் சிவந்த அவ்வரிக் குடைச்சூல்
 அணங்கெழில் அரிவையர்ப் பிணிக்கும்
 மணங்கமழ் மார்ப!நின் தாள்நிழ லோரே. 20:

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் துக்கும் அது.

பெயர் - ஏம வாழ்க்கை.

பாயல் இன்மையின் பாசிழை ஞெகிழ
 நெடுமண் இஞ்சி நீள்நகர் வரைப்பின்

பாடம்: 1. குடச்சூல்.

ஓவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல எழுதிச்
செவ்விரல் சிவந்த அவ்வரிக் குடைச்சூல்
அணங்கெழில் அரிவையர்ப் பிணிக்கும்
மணங்கமழ் மார்பிநின் தாள்நிழ லோரே. [15-20]

மின் காதல் மகளிர், மின் பிரிவை எண்ணி யெண்ணி வருந்தித் தூக்கமில்லாதிருந்தமையால் அவர்கள் அணிந்திருந்த பசும் பொன்னுலான அணிகலங்கள் கழன்று விழுமாறு உடம் பினைத்தனர்; மண்ணால் அமைக்கப்பட்ட நெடிய மதில் சூழ்ந்த பெரிய அரண்மனையிலுள்ள சித்திரத்தைப்பொத்த நீண்ட சுவரில், நீ பிரிந்த நாங்கள் பலவற்றையும் எழுதியெழுதி, இயல்பாகவே சிவந்த தம் விரல்கள் மேலும் சிவக்கப்பெற்றனர்; அழகிய தேமலையும், சிலம்பினையும், கண்டோரை வருத்தும் அழகினையும் உடைய அம்மகளிரது மனங்களைக் கவரும் மணம் விசகின்ற மார்பினையுடையவனே! மினது திருவடி நிழலை ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழும் விரர்கள், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: பாயல்-தூக்கம். பாசிமை-பசும்பொன்னுலான அணிகலம்: குகிழ-கழல்; கழலுதற்குக் காரணம் உடம்பு இளைத்தமையென அறிக. இஞ்சி-மதில். நகர்-அரண்மனை. வரைப்பு-எல்லை. ஓவு-சித்திரம்; ஓவம் என்பதன் கடைக்குறை. ஓவு உறழ்-சித்திரத்தைப்பொத்த. அம் வரி-அழகிய தேமல். குடைச் சூல்-சிலம்பு. அணங்கு-வருத்தம். எழில்-அழகு. அரிவையர்-மகளிர். பிணிக்கும்-கவரும். மார்பில் பூசப்பட்ட சந்தனமும், மலர்மாலையும் மணம் கமழ்தலால், மணங்கமழ் மார்ப் என்றார்.

குகிழ எழுதிச் சிவந்த அரிவையர் எனவும், வரியையும், குடைச் சூலையும், எழிலையும் உடைய அரிவையர் எனவும் கூட்டுக.

கால்கடிப் பாகக் கடல்ஒலித் தாங்கு
வேறுபுலத்து இறுத்த கட்டூர் நாப்பண்
கடுஞ்சிலை கடவும் தழங்குகுரல் முரசம்
அகலிரு விசம்பின் ஆகத்து அதிர
வெவ்வரி நிலையு எயில்எறிந் தல்லது.

உண்ணாது அடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சுபுகல் ஊக்கத்தர் மெய்தயங்கு உயக்கத்து
இன்னார் உறையுள் தாம்பெறின அல்லது, [1-8]

படையெடுத்துச் சென்று பகைவர் நாட்டிடத்தே தங்கியுள்ள பாசறையின் நடுவே, காற்றே குறுந்தடியாக மோதக் கடலாகிய முரசம் ஒலித்தாற்போன்று, மிக்க ஒலியினைப் பரப்பும் ஒலிகின்ற ஓசையினை யுடைய முரசமானது மிகப் பரந்த வானத்தின் கண் ஆரவாரிக்க, விரும்பத்தக்க சித்திரங்கள் நிலைபெற்றுள்ள பகைவர் மதிலை அழித்தல்லது உண்ணாதல் செய்யாது நாட்கள் பல கழிந்தன; அங்ஙனம் கழியவும் மனம் விரும்பும் ஊக்கத்தை யுடையவராய், உடல் தளரும் வாட்டத்தையுடைய பகைவர் உறையும் இடத்தைத் தாம் பெறினன்றி, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : கால்-காற்று. கடிப்பு-குறுந்தடி. காற்றடித்தல் காரணமாகவே கடலில் ஓசை எழுகின்ற மையால், 'கால் கடிப்பாகக் கடல் ஒலித்தாங்கு' என்றார். காற்றைக் குறுந்தடியாக உருவகம் செய்து, கடலை முரசமாக உருவகிக்காது வானா கூறினமையால், இஃது ஏகதேச உருவகமாகும். வேறுபுலம்-பகைவர் நாடு. இறுத்த-தங்கிய. கட்டுர்-பாசறை. நாப்பண்-நடு. கடுஞ்சிலை-மிக்க ஒலி. கடவும்-செலுத்தும். தழங்கு குரல்-ஒலிக்கின்ற ஓசையினை யுடைய. அகல் இரு-மிகப் பரந்த. விசும்பு-வானம். அகத்து எனற்பாலது, ஆகத்து என டீட்டல் விகாரம் பெற்றது. வெம்மை வரி-விரும்பத்தக்க சித்திரம். நிலைய-நிலைபெற்றுள்ள. எயில்-மதில். எறிதல்-அழித்தல். அடுக்கிய-ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப் பொருந்திய. பொழுது-நாள். கழியவும் என்ற உம்மை தொக்கது. புகல்-விரும்புகின்ற. ஊக்கத்தார்-ஊக்கமுடையவராய்; முற்றேச்சம். தயங்கு-தளர்கின்ற. உயக்கத்து-வாட்டத்தையுடைய. இன்னார்-பகைவர். உறையுள்-இடம்.

மதிநகவரில் சித்திரங்கள் வரையப்பட்டுள்ளமையால், 'வெவ்வரி நிலைய எயில்' என்றும், அம்மதிலை அழித்தன்றி உண்ணுவதில்லைபென்று வஞ்சினம் கூறினமையால், 'எயில் எறிந்தல்லது உண்ணாது அடுக்கிய பொழுது பல கழிய' என்றும், அவ்வாறு பல நாட்கள் உண்ணாதிருந்தும் போர் செய்வதில் ஊக்கம் குறையாமையின், 'கெஞ்சு புகல் ஊக்கத்தர்' என்றும், இவரது போர்த்திறமையையும் ஊக்கத்தையும் கண்ட பகைவர்,

மேய் தயங்கி உயங்கினமையின், 'மேய்தயங்கு உயக்கத்து இன்னார்' என்றும் கூறினர்.

கட்டுர் காப்பண் கடல் ஒலித்தாங்கு முரசம் அதிர எயில் எறிந்தல்லது உண்ணாது பல பொழுது கழியவும் ஊக்கத்தராய் உறையுள் பெறினல்லது எனக் கூட்டுக.

வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு
கள்கொடி நுடங்கும் ஆவணம் புக்குடன்
அருங்கள் நொடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரின் பெரிதமர்ந்து அல்கலும்
இன்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்! [9-14]

பகைமன்னர் ஏறிச் செலுத்தும் யானையின் வெள்ளிய கொம்புகளை ஒடித்துக் கொண்டு, கள்ளுக்கடைகளில் கட்டப்பட்ட கொடிகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் கடைத்தெருவிற்குப் பலருடன் சென்று, அங்குத் தம்மிடமுள்ள யானைக் கொம்புகளை அரிய கள்ளிற்கு விலையாகத் தந்து குடித்து முடித்தபின், மகிழ்ச்சி மிக்கு, அச்சமில்லாத இன்ப வாழ்க்கையினைபுடைய உத்தர குருவின்கண் வாழ்கின்ற மக்களைப்போலப் பெரிதும் விரும்பி, நாள்தோறும் இனிய மகிழ்ச்சி பொருந்திய பல நாட்களைப் பெறுவரோ? பெறுச், என்பதாம்:

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : வேந்து : பகைமன்னர். கோடு-தந்தம்.. அக்காலத்திலே கள்ளுக் கடைகளில் கொடிகள் கட்டும் வழக்கம் உண்டென்பதை, 'கள்கொடி நுடங்கும் ஆவணம்' என்பதனால் அறியலாம். நுடங்கும்-அசையும். ஆவணம்-கடைத்தெரு. உடன்புக்கு-பலருடன் சென்று. கள் நொடைமை-கள்கலை. மகிழ்-மகிழ்ச்சி; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். சிறந்து-மிக்கு. நாமம்-அச்சம்; துன்பம் என்பர் பழைய வுரையாளியர். ஏமம்-இன்பம்.

"நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கை என்றது, துன்பம் இடை விரவின இன்பமன்றி, இடையறுத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கை என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'ஏம வாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை. வடபுலம்-

இம்மையில் அறம் செய்தோர் மறுமையில் இன்பம் நுகர்வதற் குரிய தோரிடம்; இது வடக்கே இருத்தலால் வடபுலம் எனப் பட்டது; உத்தரகுரு என்றும் கூறுவர்; “வடபுலம்-போக பூமி யாகிய உத்தரகுரு என்பர், பழையவுரையாசிரியரும்.

அமர்ந்து-விரும்பி. அல்கலும்-நாள்தோறும். நகை-மகிழ்ச்சி. மேய-பொருத்திய. உறை-உறைதற்குரிய நாள். பெறுபகொல்-பெறுவரோ? பெறுர்.

வெண்கோடு கொண்டு ஆவணம் புக்கு மகிழ் சிறந்து பெரிதமர்ந்து பல்லுறை பெறுபகொல் எனக் கூட்டுக.

முடிபு: “அரிவையர்ப் பிணிக்கும் மணங்கமற் மார்ப! கின் தாள் கிழலோர் உண்ணாது அடுக்கிய பொழுது பல கழிய இன்னார் உறையுள் தாம் பெறினன்றி இன்னகை அல்கலும் மேய பல்லுறை பெறுபகொல்? பெறுர்; அவர் அவ்வாறு அது பெறினன்றி கின் மார்பாற் பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அல்கலும் மேய பல்லுறை பெறுவது ஏதெனக் கூட்டி வினாமுடிவு செய்க.

கருந்து: “இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன் வென்றி வேட்கைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

69. மண்கெழு ஞாலம்

மலையுறழ் யானை வான்தோய் வெல்கொடி
வரைமிசை அருவியின் வயின் வயின் நுடங்கக்
கடல்போல் தானைக் கடுங்குரல் முரசம்
காலுறு கடலின் கடிய உரற
எறிந்துசிதைந்த வாள்
இலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
ஆய்ந்துதெரிந்த புகல்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்

கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே! 10
நின்போல், அசைவில் கொள்கைய ராகலின்

அசையாது

ஆண்டோர் மன்றஇம் மண்கெழு ஞாலம்
நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினம் த்ணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி ஆநியம் நிற்ப
விசம்புமெய் அகலப் பெயல்புரவு எதிர 15
நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்த
இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னேரே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - மண்கெழு ஞாலம்

மலையுறழ் யானை வான்தோய் வெல்கொடி
வரைமிசை அருவியின் வயின்வயின் நுடங்கக்
கடல்போல் தானைக் கடுங்குரல் முரசம்
காலுறு கடலின் கடிய உரற
எறிந்துசிதைந்த வாள்
இலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
ஆய்ந்துதெரிந்த புகல்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே! [1 10]

மலையையொத்த யானையின்மீதுள்ள வானையளாவும்
வெற்றிக் கொடிகள், மலையினின்றும் விழும் அருவிகளைப்
போன்று இடந்தோறும் அசைந்தன ; கடல்போன்ற சேனைகளின்

கடுவே கடிய ஓசையினை யுடைய போர் முரசுகள், காற்றால் தாக்கப்பெற்ற கடலைப் போன்று கடுமையாக ஒலித்தன; இவ்வாறு அசைய ஒலிக்க, பகைவரை வெட்டுதலால் சிதைவுற்ற வாளை ஏந்திய வீரரோடும், இலை வடிவம் தெரியுமாறு அமைந்த வேலைத் தாங்கிய வீரரோடும், பகைவர் மீது பாய்தலால் வலி குறைந்த குதிரைவீரரோடும், ஆராய்ந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட, போரை விரும்பும் வீரரோடும் சென்று, இறந்த பிணங்கள் உயர்ந்து தோன்றுமாறு கொன்று, பகைவரது கெட்ட குடிகளை அவர் நாட்டில் பயின்று வாழுமாறு செய்த வெற்றி பொருந்திய வேந்தனே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் றொருள் முதலியன : உறம்-ஓத்த. தோய்-அளா விய. வரைமிசை - மலைமீதுள்ள. வயின்வயின் - இடந்தோறும். நுடங்க-அசைய. யானைக்கு மலையும், யானையின் மீதுள்ள கொடிக்கு மலைமீதுள்ள அருவியும் உவமையாம். கால் உறு-காற்றுத் தாக்கிய. கடிய-கடுமையாக. உற-ஓலிக்க. எறிந்து-எறிய-வெட்ட. தெரிந்த-தெரியுமாறு செய்யப்பட்ட. ஆய்ந்த-வலி குறைந்த. மா-குதிரை. வாள், வேல், மா என்பன ஆகுபெயராய் வாவீரர், வேல்வீரர், குதிரை வீரர்களை உணர்த்தின. புகல்-விரும்புகின்ற. மறவரோடு-வீரர்களோடு; இவ்வொடுவுருபை வாள், வேல், மா என்பனவற்றோடுங் கூட்டுக. படு-இறந்த. பிறங்க-உயர்ந்துவிளங்க. நூறி-கொன்று. பயிற்றிய-பயின்று வாழுமாறு செய்த. “பகைவர் கெடுகுடி பயிற்றிய என்றது, படுபிணம் பிறங்கப் பகைவரை நூறியபின், அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போன குடிமக்களை அவர் நாட்டிலே பயின்று வாழ்வா ராகப் பண்ணிய” என்றும், “இனி அப்பகைவருடைய கெட்ட குடிகளை வேற்று நாட்டிலே பயிலப் பண்ணின என்றமாம்” என்றும் பழையவுரை கூறும்.

நுடங்க உற, வாளோடும் வேலோடும் மாவோடும் மறவ ரோடும் சென்று நூறி பயிற்றிய வேந்தே எனக் கூட்டுக.

நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினம் தணியப்
பயம்கெழு வெள்ளி ஆநியம் நிற்ப
விசம்புமெய் அகலப் பெயல்புரவு எதிர
நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்த
இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே

நின்போல், அசைவில் கொள்கைய ராகலின்
அசையாது
ஆண்டோர் மன்றமும் மண்கெழு ஞாலம். [10, 11]

மிலங்கள் சிறந்த வினாவின் தரவும், சூரியனது வெம்மை குறையவும், உலகிற்குப் பயன்படும் வெள்ளி, தான் பயன்படுத்த முரிய நாள் கோள்களுடன் சேர்ந்து நிற்கவும், வானத்தினிடம் விரிந்ததுபோல் தோன்றவும், மழை இவ்வுலகைக் காக்குந் தொழில் ஏற்றுக்கொள்ளவும், வேறுவேறு நான்கு திசைகளும் ஒரே தன்மையுடையனவாகச் செழிக்கவும், விளங்குகின்ற கிரணங்களோடுங்கூடிய ஆணைச் சக்கரத்தையுடைய நின் முன்னோர், நின்னைப் போன்றே தெளிவாக, மாறுதலில்லாத கொள்கையை உடையவராகையினால், அவர்கள் மண்ணுக்கள் செறிந்த இவ்வுலகத்தைத் தளராது ஆண்டனர், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : சுடர்-சூரியன். சினம்-வெம்மை. பயம் கெழு-பயன்படுதல் பொருந்திய. ஆரியம்-நல்ல நட்சத்திரங்களும், கிரகங்களும் கூடிய இடம். விசம்புமெய்-வானத்தின் இடம். அகல-விரிய. பெயல்-மழை. புரவு-காத்தலை. எதிர-ஏற்றுக்கொள்ள. நனந்தலை-பரந்த இடம். ஓராங்கு-ஒரு தன்மையாக. நந்த-செழிக்க. திகிரி-ஆணைச் சக்கரம் ; ஆணையைத் திகிரியாக உருவகித்ததற்கேற்ப, அதன் புகழொளியைக் கதிராகக் கூறினார். முந்திசினோர்-முன்னோர். அசைவு இல்-மாறாத. அசையாது-தளராது. ஆண்டோர்-ஆண்டனர். மன்ற-தெளிவாக. மன்ற அசைவில் கொள்கையர் எனக் கூட்டுக. மண் கெழு-மண் அணுக்கள் செறிந்த. ஞாலம்-உலகம்.

பொழிய தணிய நிற்ப அகல எதிர நந்த முந்திசினோர் நின் போல் அசையாது ஞாலம் ஆண்டோர் எனக் கூட்டுக.

“பொன்ஞாலமன்றி, இம்மண்ஞால முழுதும் ஆண்டா ரென்பது தோன்ற, மண்கெழுஞால மென்ற இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘மண்கெழு ஞாலம்’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

மிலம் பயம் பொழிய என்பதற்கு, “சிலர் அரசு செய்யுங் காலங்களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவ்வினாவும் சுருங்க வினையும் காலமும் உளவாம் ; அவ்வாறன்றி மிலம் பயனைப் பொழிந்தாற்போல மிகவினாய” என்றும், சுடர் சினம்

தணிய என்பதற்கு, “திங்கள் மும்மாயும் பெய்து மழை இடையறுது வருகின்றமையின், சுடர் சினம் தணிந்தாற்போன்று தோற்ற” என்றும், வெள்ளி என்பதற்கு, “வறிது வடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி” (பதிற் : 24 : 24) என்றும், பயம் கெழு ஆரியம் நிற்க என்பதற்கு, “அவ்வெள்ளி மழைக்கு உடலான (உடல்-ஆதாரம்) மற்றை நாள் (நட்சத்திரம்) கோள்களுக்கு (கிரகங்களுக்கு)ச் செல்கின்ற நல்ல நாட்களிலே நிற்க” என்றும், விசம்புமெய் அகல என்பதற்கு, “அம்மழையிலுமைக்கு உற்பாதமாகிய (உற்பாதம்-கெட்ட குறி) தூமத் தோற்றமின்மையான் (தூமம்-தூமகேது என்னும் நட்சத்திரம்), ஆகாயவெளி தன்வடிவு பண்டையில் அகன்றாற் போலத்தோன்ற” என்றும், நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்த என்பதற்கு, “நாலுநிசையும் ஒன்றுபோலே பகையின்றி விளங்க” என்றும் பழையவுரை கூறும்.

முடிவு : “கொற்ற வேந்தே! இலங்கு கதிர்த் திகிரியினை யுடைய நின் முன்னோர் நிச்சயமாக நினைப்போல் அசைவில்லாத மேற்கோளையுடையராகையாலே, இம்மண்ணூலத்தினை நிலம் பயம் பொழிதல் முதலாக நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்தல் என்பது ஈறாக எண்ணப்பட்ட நின் புகழெல்லாம் உளவாக அசைவின்றி ஆண்டோராவர்; அவரல்லார் இம்மண்ணூலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றே எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் ஆள்வினைச் சிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றோடு படுத்துச் சொல்லிய வாறாயிற்று.

வஞ்சித் துக்கு : “‘எறிந்து சிதைத்த’ என்பது முதலாக, ‘மறவரோடு’ என்பது ஈறாக நான்கடி வஞ்சியடியாய் வந்தமையான் வஞ்சித்தாக்குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்ற முன்றடிகளின் ஈற்றுச் சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும், மற்றையடியின் (8ஆம் அடி) ஈற்றுச்சீர் பொதுச் சீராகவும் இட்டுக் கொள்க.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

70. பறைக்குரல் அருவி

களிறுகடைஇய தாள்
 மாவுடற்றிய வடிம்பு
 சமத்ததைந்த வேல்
 கல்அலைத்த தோள்
 வில்அலைத்த நல்வலத்து 5.

வண்டிசை¹ கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்
 குவிமுகிழ் ஊசி வெண்தோடு கொண்டு
 தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்து மதம்செருக்கி
 உடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்
 கடுஞ்சின வேந்தர் செம்மல் தொலைத்த 10.

வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும!
 நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்
 புறஞ்சொல் கேளாப் புரைதீர் ஒண்மைப்
 பெண்மை சான்று பெருமடம் நிலைஇக்
 கற்பிறை கொண்ட கமழும் சுடர்நுதல் 15.

புரையோள் கணவ! பூண்கிளர் மார்ப!
 தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றம் சுற்ற
 வேள்வியிற் கடவுள் அருத்தினை; கேள்வி
 உயர்நிலை உலகத்து ஐயர்இன் புறுத்தினை;
 வணங்கிய சாயல் வணங்கா ஆண்மை 20.

இளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
 தொல்கடன் இறுத்த வெல்போர் அண்ணல்!
 மாடோர் உறையும் உலகமும் கேட்ப
 இழுமென இழிதரும் பறைக்குரல் அருவி
 முழுமுதல் மிசைய கோடுதொறும் துவன்றும் 25.

அயிரை நெடுவரை¹ போலத்
தொலையா தாக! நீ வாழும் நாளே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - பறைக்குரல் அருவி.

களிறுகடைஇய தாள்

மாஉடற்றிய வடிம்பு

சமத்ததைந்த வேல்

கல்அலைத்த தோள்

வில்அலைத்த நல்வலத்து

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்

குவிமுகிழ் ஊசி வெண்தோடு கொண்டு

தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்து மதம்செருக்கி

உடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறம்கெடுத்துக்

கடுஞ்சின வேந்தர் செம்மல் தொலைத்த

வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும!

[1-11]

பாடகளைச் செலுத்திய கால்களையும், விரையச் செலுத்து
தற்காகக் குதிரைகளை வருத்திய காலின் ஓரங்களையும், பகைவரது
போர்கெடுத்தற்குக் காரணமான வேலினால் பெற்ற வெற்றி
யினையும், உலக்கல்லை வருத்திய தோள்களையும், வில்லால் பகை
வரை வருத்திய நல்ல வெற்றியினையும் உடைய பெரும! வண்டு
கள் இசைப்பாட்டினைப் பாடாத குளிரந்த பனையினது குவிந்த
மொட்டுப்போன்ற கூரிய வெண்மையான குருத்தினைச் சேர்த்துக்
கட்டிய, இனிய சுனை நீரில் மலர்ந்த குவளைமாலையை அணிந்து,
வலி மிக்க, மிக்க சினத்தையுடைய பகையரசரது நிலையான
நல்ல போரை வென்று, அவரது வீரத்தைக் கெடுத்து, இறுதியாக
அவர் தம் தலைமையையும் ஒழித்தவனும், வெற்றி பொருந்திய
வனும், சிறந்த வீரக் கழலை அணிந்தவனுமாகிய வீரர்களின்
தலைவனே! என்பதாம்.

பாடல்: 1. நெடுவரைநெடுவரை.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : கடை இய-செலுத்திய. மா-
குதிரை. உடற்றிய-வருத்திய. வடிம்பு-கால்களின் ஓரம். குதிரை
யைச் செலுத்துவோர், தம் கால்களின் ஓரங்களால் குதிரையின்
இரு பக்கங்களையும் நெருக்கி அழுத்துவராதலால், 'மாவுடற்றிய
வடிம்பு' என்றார். சமம்-போர். ததைந்த-சிறைதற்குக் காரண
மான. அலைத்த-வருத்திய-வீரர்கள் தம் தோளுக்குத் தண்மை
யுண்டாக்கும்பொருட்டுப் பந்துபோன்ற திரண்ட கல்லை மேலே
தூக்கிப் போட்டுத் தம் தோளால் தட்டுவர். அப்போது தோளின்
நண்மையால் அக்கல் வருந்துமென்பதாம். "கல்லலைத்த தோள்
என்றது, வலிபுடைமையாற் கல்லையலைத்த தோள் என்றவாறு"
என்பது பழையபுரை. வலத்து-வெற்றியினையும். இசை கடாவா-
இசையினைப் பாடாத. பனந்தோட்டில் தேன் இன்மையால்,
அதில் வண்டுகள் மொய்த்துப் பாடாவாயின என்க. தண்-
குளிர்ந்த. போந்தை-பனை. பனம் போந்தை: ஒரு பொருட்
பன்மொழி. முகிழ்-அரும்பு. ஊசி-ஊசிபோல் கூர்மையான.
வெண்தோடு-குருத்து. போந்தையின் தோடு, முகிழ் போன்ற
கூரிய தோடு என இயைக்க. கொண்டு-சேர்த்து. மலர்: குவளை
மலர். மலைந்து-சூடி. மதம்-வலி. செருக்கு-மிக்கு. உடை-
உடைய. பகைவர் இடைவிடாது போர் செய்யும் இயல்பினராத
லால், உடைநிலை நல்லமர் என்றார். கடந்து-வென்று. மறம்-
வீரம். செம்மல்-தலைமை. வலம்படு-வெற்றிபொருந்திய. வான்-
சிறந்த. வயவர்-வீரர். வயவர்பெரும என்பது ஒருபெயர்.

தானையும் வடிம்பையும் வேலையும் தோளையும் வலத்தையும்
உடைய பெரும என்றும், மலைந்து செருக்கி கடந்து கெடுத்து
தொலைத்த வலம்படு வான்கழல் பெரும என்றும் கூட்டுக.

நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்
புறஞ்சொல் கேளாப் புரைதீர் ஒண்மைப்
பெண்மை சான்று பெருமடம் நிலைஇக்
கற்பிறை கொண்ட கமழும் சுடர்நுதல்
புரையோள் கணவ! பூண்கிளர் மார்ப!
தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றம் சுற்ற
வேள்வியின் கடவுள் அருத்தினை; கேள்வி
உயர்நிலை உலகத்து ஐயர்இன் புறுத்தினை; [12-19]

வினையாட்டின்கண்ணும் பொய் கூறுதலில்லாத உண்மையினையும், பகைவர் தன்னைப் புறத்தே பறித்துக் கூறியதாகப் பிறர் வந்து தன்னிடம் கூறினும் அதைக் கேளாத குற்றமற்ற-
 சிறந்த அறிவினையும் உடையோய்! பெண் தன்மை நிறையப் பெற்றவளும், பெரிய மடம் என்னும் குணம் நிலைக்கப் பெற்றவளும், கற்பாகிய குணம் தங்கப்பெற்றவளுமாகிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியினையுடைய உயர்ந்தோளின் கணவனே! பூனாரம் அணியப் பெற்று விளங்கும் மார்புடையவனே! நீங்காத கொள்கையினையுடைய அமைச்சர் முதலிய அரசியல் சுற்றத்தார் மின்னைச் சூழ்ந்து நிற்க, யாகம் செய்வதன் மூலம் தேவர்களை உண்பித்தாய்; வேதங்களை ஒதுவதன் மூலம் உயர்ந்த நிலையினையுடைய தேவலோகத்து முனிவர்களை இன்புறச் செய்தாய், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் றூதலியன : நகை-வினையாட்டு. வாய்மை-உண்மை. புறம் சொல்-புறத்தே பறித்துக் கூறும் சொல். புரை-குற்றம். ஒண்மை-சிறந்த அறிவு. பெண்மை-பெண்களுக்குரிய உயர்ந்த பண்புகள். சான்று-நிறைந்து. மடம்-பெண்களுக்குரிய நால்வகைக் குணங்களுள் ஒன்று; அது கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; அஃதாவது சான்றோர் கூறும் அறிவுரைகளை உளத்திற்கொண்டு, பின் அவற்றை மறவாது கடைப்பிடித் தொழுதலாம் என்க. நிலைஇ-நிலைக்க; சான்று, நிலைஇ என்பன எச்சத் திரிபுகள். இறை-கொண்ட-தங்கிய. சுடர் நுதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றி. புரையோள்-உயர்ந்தோள்; சேரமாதேவி. கிளர்-விளங்குகின்ற. கொள்கை-குறிக்கோள். சுற்றம்-அரசியல் சுற்றம்; அவர் அமைச்சர், படைத் தலைவர், தூதுவர் முதலியோராவர். வேள்வி-யாகம். கடவுள்-தேவர். அருத்தினை-உண்பித்தாய். கேள்வி-வேதம்; ஈண்டு அதனை ஒதுதலை உணர்த்திற்று. ஐயர்-முனிவர்.

வாய்மையினையும், ஒண்மையினையும் உடைய கணவ-
 என்றும், சான்று நிலைஇ இறைகொண்ட புரையோள் கணவ-
 என்றும் கூட்டுக. புரையோள் கணவ! பூண்கிளர் மார்ப்! சுற்றம் சுற்ற வேள்வியின் கடவுள் அருத்தினை; கேள்வியின் ஐயர் இன்புறத்தினை எனக் கூட்டுக.

வணங்கிய சாயல் வணங்கா ஆண்மை
 இளந்துனைப் புதல்வரின் முதியிப் பேணித்
 தொல்கடன் இறுத்த வெல்போர் அண்ணல்!

மாதோர் உறையும் உலகமும் கேட்ப

இழுமென இழிதரும் பறைக்குரல் அருவி
முழுமுதல் மிசைய கோடுதொறும் துவன்றும்
அயிரை நெடுவரை போலத்
தொலையா தாக! நீ வாழும் நாளே. [20-27]

நண்பர்களிடத்து வணங்கிய மென்மையினையும், பகைவரிடத்து வணங்காத ஆண்மையினையும் உடையோய்! இளந்துணைவர்களாகிய, புதல்வர்களைப் பெறுவதன்மூலம் இறந்த முதியவர்களாகிய நின் முன்னோரைக் காத்து, மற்றும் இல்லறத்திற்குரியவாய்ப்பு பழைமையாக வரும் கடமைகளை யெல்லாம் செய்து முடித்த, வெல்லும் போரினைச் செய்யும் அண்ணலே! சிறந்த செல்வங்களை யுடைய தேவர்கள் வாழும் வானுலகின்கண்ணும் கேட்குமாறு இழுமென்னும் ஓசையோடு இழியும், பறையினது ஓசைபோன்ற ஓசையினையுடைய அருவி, உச்சியிலுள்ள பெரிய சிகரங்கள்தோறும் நெருங்கித் தோன்றாதற்கிடமான அயிரையென்னும் நெடிய மலைபோல, நீ வாழும் நாள் அழிவில்லாததாகுக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : சாயல்-மென்மை. ஆண்மை-வீரம். சாயலும் ஆண்மையும் உடைய அண்ணல் என்றும், பேணி இறுத்த அண்ணல் என்றும் கூட்டுக. பிள்ளைகள் பிதிர்க்கடன் செய்வதன்மூலம் முன்னோரைக் காத்தலால் புதல்வரின் முதியார்ப் பேணி என்றார். கடன்-கடமை. இறுத்த-செய்து முடித்த. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தோன். மாடு-செல்வம்; மாதோர்-செல்வமுடையோர்; தேவர்கள், காமதேனு, கற்பகதரு, சிந்தாமணி, சங்கரதி, பதுமநிதி முதலிய செல்வங்களைப் பெற்றுப் பொன்னுலகில் வாழ்வோராதலால், அவர்கள் மாதோர் எனப்பட்டனர். இழும் என்பது ஒலிக்குறிப்பை உணர்த்தும் சொல். இழிதரும்-இழியும். பறை குரல்-பறையோசை. முழுமுதல்-பெரிய. மிசைய-மலையின் உச்சியிலுள்ள. கோடு-சிகரம். துவன்றும்-நெருங்கித் தோன்றும். மிசைய முழுமுதல் கோடு என மாறுக. அயிரை: ஒருமலை. நெடுவரை-பெரிய மலை,

அண்ணல்! கேட்ப இழிதரும் அருவி கோடுதொறும் துவன்றும் அயிரையாகிய நெடுவரைபோல நீ வாழும் நாள் தொலையா தாக எனக் கூட்டுக.

றுடி : வயவர் பெருமி புரையோள் கணவி பூண்கிளர் மார்பி வெல்போர் அண்ணல்! வேள்வியின் கடவுள் அருத்தினை; கேள்வியின் ஐயர் இன்புறுத்தினை; ஆதலால், நீ வாழும் நாள் அயிரைபோலத் தொலையாதாக எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : "இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றி கூறிய திறத்தானே அவற்குள்ள சிறப்பினைக் கூறிப் பின்னை வாழ்த்திய வாறாயிற்று" என்பது பழையவுரை.

பெயர் : பறைக்ருல் அருவி : அருவியின் ஓசைக்குப் பறையோசையை உவமையாகக் கூறினமையானும், அவ்வோசை இவ்வுலகிற்கேயன்றி அவ்வுலகிற்கும் கேட்கலாயிற்று எனக் கூறினமையானும் இதற்கு, 'பறைக்ருல் அருவி' என்பது பெயராயிற்று.

அரிசில்கிழார் பாடிய எட்டாம் பத்து

ப தி க ம்

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு
 வேளாவிக்கோமான் பதுமன்தேவி ஈன்றமகன்
 கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்
 பல்வேல் தானை அதிக மானோடு
 இருபெரு வேந்தரையும் உடனிலை வென்று
 முரசும் குடையும் கலனும்கொண்டு
 உரைசால் சிறப்பின் அடுகளம் வேட்டுத்
 துகள்தீர் மகளிர் இரங்கத் துப்பறுத்துத்
 தகடுர் எறிந்து நொச்சிதந்து எய்திய
 அருந்திறல் ஒள்ளிசைப் பெருஞ்சேரல்
 இரும்பொறையை.

மறவில் வாய்மொழி அரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப் பாட்டு.

அவைதாம் : குறுந்தாள் ஞாயில், உருத்தெழு வெள்ளம், நிறந்திகழ் பாசிமை, கலம்பெறு திருமணி, திஞ்சேற் றியாணர், மா சித றிருக்கை. வென்றாடு துணங்கை, பிறழ் கோக்கியவர், நிறம்படு குருதி, புண்ணுடை பெறுமத்தோள். இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடியுப் பேற்ற பரிசில் : தானும் கோயிலாளும் (கோயிலாள் : சேரன் மனைவி) புறம்போந்துமின்று கோயிலுள்ள எல்லாம் கொண்டின் என்று, காணம் (பொற்காசு) ஒன்பது நூறுபிரதம். தோடு அரசு கட்டில் (சிங்காசனம்) கொடுப்ப, அவர் யான் இரப்ப, இதனை ஆள்கவென்று அமைச்சுப் பூண்டார்.

தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

பதிக்கலரை : பொய்யற்ற செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் என்பவனுக்கு, வேளாவிக்கோமான் பதுமன் என்பானுடைய.

மகள் பெற்ற மகன், பெருஞ்சேரலிரும்பொறை என்பவனாவான்; அவன், கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த நாட்டிலுள்ள நீர்மிக்க ஒருமலையின் உச்சியில், பல வேற்படைகளையுடைய அதிகமானோடு, சோழ பாண்டியராகிய இரண்டு பெரிய அரசர்களையும் ஒருசேர வென்றான்; அவர்களது முரசங்களையும், வெண்கொற்றக் குடைகளையும், முடிமாலை முதலிய அணிகலங்களையும் அகப்படுத்திக் கொண்டான்; பின்னர்ப் புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய போர்க்களத்தில் களவேள்வி செய்தான்; குற்றமற்ற பெண்களாகிய அதிகனின் மனைவியர் இரங்குமாறு, அவ்வதிகனின் வலியை ஒழித்து, அவனது தகடுரை அழித்து அதன் மதிலைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்; இத்தகைய அரிய வலிமையும் ஒளிபெற்ற புகழும் உடையோன் அவ்விரும்பொறை, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : கொல்லிக் கூற்றம்-கொல்லி மலை சூழ்ந்த நாடு. கூர்-மிக்க. மீமிசை-மலையின் உச்சி. உடனிலை-ஒருசேர. கலன்-முடி, மாலை முதலிய அணிகலங்கள். உரை சால்-புகழ் நிறைந்த. அடுகளம்-போர்க்களம். வேட்டு-வேள்வி செய்து. துகள் தீர்-குற்றமற்ற. மகளிர்: அதிகனின் மனைவியர். துப்பு-வலிமை. எறிந்து-அழித்து. நொச்சி தந்து மதிலைக் கைப்பற்றி. திறல்-வலி.

எட்டாம் பத்து

71. குறுந்தாள் ஞாயில்

அருஅ யாணர் அகன்கண் செறுவின்
 அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து
 செறுவினை¹ மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பகடு உதிர்த்த மென் செந் நெல்லின்
 அம்பண அளவை உறைகுவித் தாங்குக் 5
 கடுந்தேறு உறுகினை மோசிந்தன துஞ்சம்
 செழுங்கூடு கினை த்த இளந்துணை மகாரின்
 அலந்தனர் பெரும!நின் உடற்றி யோரே;
 ஊரெரி கவர உருத்தெழுந்து உரைஇப்
 போர்கடு கமழ்புகை மாதிரம் மறைப்ப 10
 மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி ஊக்குநர்
 குண்டுகண் அகழிய குறுந்தாள் ஞாயில்
 ஆரெழில் தோட்டி வெளவினை ஏறெடு
 கன்றுடை ஆயம் தரீஇப் புகல்சிறந்து
 புலவு ில் இளையர் அங்கை விடுப்ப 15
 மத்துக்கயிறு ஆடா வைகற்பொழுது நினைபுஉ
 ஆன்பயம் வாழ்நர் கழுவுள்² தலைமடங்கப்
 பதிபா ழாக³ வேறுபுலம் படர்ந்து
 விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு அற்றென
 அருஞ்சமத்து அருநிலை தாங்கிய புகர்நுதல் 20
 பெருங்களிற்று யானையொடு அருங்கலம் தராஅர்
 மெய்பனி கூரா அணங்கெனப்⁴ பராவலின்
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசமும் போலத்

பாடம் : 1. செறிவனை 2. தலைமயங்க 3. வேற்றப்புலம்
 4. பராவின்

திறைகொண்டு பெயர்தி; வாழ்கநின் கண்ணி!
 உரவரும் மடவரும் அறிவுதெரிந்து எண்ணி 25
 அறிந்தனை அருளா யாயின்
 யாரிவண் நெடுந்தகை வாழு மோரோ.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - குறந்தாள் ஞாயில்.

அரு அ யாணர் அகன்கண் செறுவின்
 அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து
 செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பகடு உதிர்த்த மென் செந் நெல்லின்
 அம்பண அளவை உறைகுவித் தாங்குக்
 கடுந்தேறு உறுகினை மொசிந்தன துஞ்சும்
 செழுங்கூடு கிளைத்த இளந்துணை மகாரின்
 அலந்தனர் பெரும! நின் உடற்றி யோரே; [1-8]

இடையருத புதுவருவாயினையுடைய, பரந்த இடத்தினை யுடைய வயலில் நீரில் மலர்ந்த அல்லிமலரையும் நெய்தல் மலரையும் வயல்களில் வேலைசெய்யும் உழவர் மகளிர் நெல்லுடன் அரிவர்; அரிந்து, அவ்வயலை அடுத்துள்ள போரடிக்கும் நெற்கூத்தில் சேர்த்து, பருத்த எருமைகளால் மிதிப்பித்து நெல்லினைப் பிரிப்பர்; அங்ஙனம் பிரித்த நெல்லினை மரக்காலால் அளத்தற்காக அம்பாரமாகக் குவிப்பர்; அந்நெற்குவியலைப் போன்று, கடுமையாகக் கொட்டித் துன்புறுத்தலையுடைய குளவியின் பெருநீர் கூட்டம் மொய்த்துத் தூங்குதலையுடைய செழுமையான கூட்டினைக் கலைத்த இளஞ்சிறுவர்களைப் போன்று, பெருமானே! நன்னோடு மாறுபட்ட பகைவர்கள் துன்புற்றனர், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பேருள் முதலியன : அரு-நீங்காத. யாணர்-புது வருவாய். அகன்கண்-பரந்த இடத்தை யுடைய. செறு-வயல். அருவி-நீர். ஆம்பல்-அல்லி. நெய்தல்: ஒருவகை நீர்ப்பூ.

ஆம்பலும் நெய்தலும் வயலில் உள்ளவை. இவற்றை நெல்லுடன் சேர்த்து அரிந்தனர் என்க. வினை-வேலை. மலிந்த-அடுத்துள்ள என்னும் பொருளில் வந்தது. வெக்கை-போரடிக்கும் நெற்களம். பருஉ-பருத்த. பகடு-எருமை. எருமைகளைக் கட்டி மிதிக்க விட்டு, நெல்லை அதன் தாளினின்றும் பிரித்தலை, 'பருஉப் பகடு உதிர்த்த' என்றார். சோற்றினது மென்மையை நெல்லிற்கேற்றி மென் செந்நெல் என்றார். செந்நெல்: ஒருவகை நெல். அம்பணம்-மரக்கால். அளவை-அளத்தற்காக. உறை-அம்பாரம். நெல்லின் உறை என்க. அம்பண அளவை: இடைப் பிறவரல்-ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக மொய்த்து அசையாமல் தூங்கும் குளவியினத் திற்கு நெற்குவியல் நிறத்தாலும் வடிவாலும் உவமையாம். பெரும்பாணாற்றுப்படையில், 'கடுப்புடைப் பறவைச் சாதியன்ன, பைதற வினைந்த பெருஞ் செந்நெல்லின்' (229-30) எனச் செந்நெல்லிற்குக் குளவியை உவமையாகக் கூறுதல் காண்க. இளந்துணை மகார்-சிறு பிள்ளைகள். தேறு-தெறுதல்-துன்புறுத்தல். தேறு : விசுதி கெட்டு முதல் நீண்ட தொழிற்பெயர். உறுகினை-மிக்க குளவியினம். மொசிந்தன-மொய்த்து; முற்றெச்சம். துஞ்சம்-தூங்கும். கினைத்த-கலைத்த. அலந்தனர்-வருந்தினர். நின் உடற்றியோர்-நினனோடு மாறுபட்ட பகைவர்.

வினைவறுத வயலில் வினைந்த செந்நெல்லைக் களத்திற் குவித்துவைத்தாற்போன்று, தம் கூடுகளில் நெருங்கித் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும். குளவிகளையுடைய கூட்டினைக் கலைத்த சிறுவர்கள், அக்குளவியால் கொட்டப்பட்டுத் துன்புறுதலைப் போன்று, நினனோடு மாறுபட்டுப் போரெதிர்த்த பகைமன்னர் நினனால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டுப் பெருந்துன்புற்றனர், என்பதாம்.

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறைக்குக் குளவியும், அவனது கோட்டைக்குக் குளவிக் கூடும், அவன் பகைவர்க்கு இளந்துணை மகாரும் உவமையாகக் கொள்க.

செறுவினை மகளிர் அரிந்து வெக்கையில் உதிர்த்த நெல்லின் உறை குவித்தாங்குக் கினை துஞ்சம் கூடு கினைத்த மகாரின், பெரும! நின் உடற்றியோர் அலந்தனர் என்க.

ஊர்ளரி கவர உருத்தெழுந்து உரைஇப்

போர்சுடு கமழ்புகை மாதிரம் மறைப்ப

மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி ஊக்குநர்

குண்டுகண் அகழிய குறுந்தாள் ஞாயில்
 ஆரெயில் தோட்டி வெளவினை ஏறெடு
 கன்றுடை ஆயம் தரீ இப் புகல்சிறந்து
 புலவுவில் இனையர் அங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயிறு ஆடா வைகற்பொழுது நினை யூஉ
 ஆன்பயம் வாழ்நர் கழுவுள் தலைமடங்க, [9-17]

ஆயர் தலைவனாகிய கழுவுள் என்பானது ஊரைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினாய்; அது சினந்தெழுந்து பரவி அவ்வுர் முழுவதையும் அழிக்கத் தொடங்கிற்று; அஃது அங்ஙனம் அழிக்கவும், போரில் சுட்டதனால் உண்டான, சுடுநாற்றம் வீசும்-புகை நிசைகளைப்பெல்லாம் மறைக்கவும் அக்கழுவுளும் அவனைச் சேர்ந்தோரும் தம் மதிவினாகத்தே மறைந்து, தாம் செய்வது இன்னதென்று பிறர்க்குத் தோன்றாதவாறு தம் பழிச்செயலைச் செய்ய முயன்றனர்; அப்பொழுது, ஆறமான இடத்தைபுடைய அகழியால் சூழப்பட்டதும், குறுகிய படிக்களைக் கொண்ட ஞாயில் என்னும் உறுப் பிணையுடையதுமாகிய அரிய மதிலின் காவலை அழித்து நீ கைப் பற்றிக்கொண்டாய்; பின் அங்குள்ள எருதுகளோடு கன்றுகளை யும் உடைய பசுமந்தைகளை மின் வீரர்களுக்குத் தந்தாய்; புலால் நாற்றம் வீசும் விலலையுடைய அவ்வீரர்கள் தம்மிடம் வந்த பரிசிலர்க்கு மிக்க விருப்பத்தோடு ஈந்தனர்; இவ்வாறு தன் பசுக்க ளெல்லாம் மின்னால் கைப்பற்றப்பட்டமையால், அவற்றின் தயிரைக் கடைவதற்குரிய மத்தின்கண்ணே கயிற்றினைப் பூட்டிக் கடையப்பெறுது கழியும் நாட்களை எண்ணி வருந்தி, அப்பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் முதலிய பயனைக்கொண்டு வாழும் இடையர்களின் தலைவனாகிய கழுவுள் என்பான் தீன்பால் வந்து தலை சாய்த்து வணங்கி நிற்க, என்பதாம்.

அருஞ்சாற் போருள் முதலியன : எரி, உருத்தெழுந்து உரைஇ ஊர் கவரவும், புகை மறைப்பவும் மதில்வாய் ஊக்குகிறது. அகழியையும் ஞாயிலையும் உடைய எயில் தோட்டியை வெளவினையாய், ஆண்டுள்ள ஆயத்தைத் தர, அதனைப் பெற்ற இனையர் புகல் சிறந்து விடுப்ப, அதனால் கயிருடாப் பொழுதை மீளையூஉக் கழுவுள் தலைமடங்க எனக் கூட்டுக.

எரி கவர - தீயானது அழிக்க. உருத்து - சினங்கொண்டு உரைஇ-பரந்து. மாதிரம்-நிசை. தோன்றலியாது-தோன்றாமல்.

பழி-பழிச்செயல்; என்றது, அறத்திற்கு மாறான வழியில் சும்ப்சி செய்து வஞ்சனையாக வெல்லக் கருதிய செயல்: ஊக்குநர்-முயற்சி செய்வோர். ஊக்குநரது ஆரெயில் என்க. குண்டுகண்-ஆறமான இடம். அகழிய-அகழியினையுடைய. குறுந்தாள்-குறுகிய படிக்கையுடைய. ஞாயில்-மதிலின் ஓர் உறுப்பு; இஃது அம்புகளை வைப்பதற்குரிய இடம் என்னும் பொருளுடைய ஓவிறை என்றும், மறைத்திருந்து புறத்தார்மேல் அம்பெய்தற்குரிய இடம் என்னும் பொருளுடைய ஏப்பிறை என்றும் கூறவர். இதனை, 'ஏப்புறைஞாயில்' (86), 'அம்புடை ஞாயில்' (118) என வரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைத் தொடர்களால் அறியலாகும். இஞ்ஞாயில், மதிலின் உயரமான இடத்தில் அமைந்திருக்குமாதலால், அதனை அணுகுதற்கு அதற்குக் கீழே படிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அப்படிகள் அடியில் அகலமாயும், மேலே செல்லச் செல்லக் குறுகியும் காணப்படுதலாலும், அப்படிகள் ஞாயிலுக்குக் கால்போன்றிருத்தலாலும் 'குறுந்தாள் ஞாயில்' என்றார்.

"குறுந்தாள் ஞாயில் என்றது, இடையிடையே மதிலின் அடியிடங்களைப் பார்க்க, அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயில் என்றவாறு. இவ்வாறு கூறின சாதிப்பண்பானும், படியைத் தாளென்று கூறினபடியானும் இதற்கு, "குறுந்தாள் ஞாயில்" என்று பெயராயிற்று" என்பது பழைய வுரையாகும்.

ஊக்குநரது ஆரெயில் எனவும், அகழியையும் ஞாயிலையும் உடைய அகழி எனவும் இயைக்க. ஆர் எயில்-பகைவரால் அழித்தற்கரிய மதில். தோட்டி-காவல். வெளவினை-வெளவிகைப்பற்றி; முற்றெச்சம். தோட்டி வெளவினை என்றது, மதிலைக் கைப்பற்றி என்றவாரும். ஏறு-எருது. ஆயம்-பசு மந்தை. தரீ இ-தர; எச்சத் திரிபு. புகல் சிறந்து-விருப்பமிக்கு. புலவு-புலால் நாற்றம். இனையர்-வீரர். அம்-அறகிய; இது கைக்கு அடை. கைவிடுப்ப-கைவிட; என்றது தமது என்னும் உரிமையை விட என்றவாரும்; எனவே பிறர்க்கிய என்பதாயிற்று. மத்தில் கயிற்றைச் சுற்றி, அதன் இரு முனைகளையும் இரு கைகளாலும் பற்றி மாறிமாறி இழுத்துக் கடையும்போது, அம் மத்தின் கயிறு ஆடுதலும், கடையாக் காலத்து ஆடாமையும் உண்டாதலால், ஈண்டுக் கடையாமையை, 'மத்துக் கயிறு ஆடா' என்றார் என்க. கடையாமைக்குக் காரணம் ஆகிரையெல்லாம் இரும்பொறையால் கொள்ளப்பட்டமை என்க. வைகல் பொழுது-வைகலையுடைய பொழுது; வைகல்-கழிதல். நினைபு-நினைந்து; செய்யு

என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ஆன் பயன்: பால், தயிர், நெய் முதலியன. ஆன்பயத்தால் வாழ்நர் என்க; வாழ்நர்-வாழ் பவர்; அவராவார் ஆயர்; என்றது இடையரை. வாழ்நரின் தலைவனாகிய கழுவுள் என்க.

"கழுவுளாவான் அவ்விடையர்க்குத் தலைவனாய் அக்காலத்துக் குறும்பு செய்நிருந்தானெருவன்" என்பது பழையவுரையாகும். தலை மடங்க-தலை தாழ்ந்து வணங்க.

பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு அற்றென
அருஞ்சமத்து அருநிலை தாங்கிய புகர்நுதல்
பெருங்களிற்று யானையொடு அருங்கலம் தராஅர்
மெய்ப்பனி கூரா அணங்கெனப் பராவலின்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி; வாழ்கநின் ஊழி!
உரவரும் மடவரும் அறிவுதெரிந்து எண்ணி
அறிந்தனை அருளா யாயின்
யாரிவண் நெடுந்தகை வாழு மோரே? [18-7]

கழுவுள் தலைவணங்கவும், அவன்மீது கொண்ட சினம் தணிந்து அவன் ஊரைவிட்டு நீங்கி. வேற்று நாடுகளில் உள்ள ஊர்கள் பாழாகுமாறு அண்டுச் சென்றாய்; அதைக் கண்டு, வெல்லுதற்கரிய போரில் தாங்குதற்கரிய நெருக்கடி நிலையையும் தடுத்துவின்ற, புள்ளிகள் பொருந்திய செற்றியினையுடைய பெரிய ஆண்யானைகளையும், அரிய அணிகலங்களையும் திறையாகத் தராத பகைவர், தாம் புதிதாகத் தேடிய செல்வத்தோடு தம் முன்னோர் தேடிவைத்த பெரிய செல்வமும் அறிந்ததெனக் கருதி, உடம்பு மிகவும் நடுங்கினர்; தம்மை வருத்த வந்ததெய்வமாகக் கருதி தீண்டா வணங்கினர்; அதனால், தனக்கிடும் பலியினை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருயிரைக் கவராது செல்லும் பேய்போல, நீயும் தீனக்கிடும் திறையினைப் பெற்றுக்கொண்டு அவருயிரைக் கவராது செல்கின்றாய்; தின் ஆயுள்காள் வாழ்வதாகி அறிவுடையோரையும் மடவோரையும் தெரிந்து, அவரது அறிவின் அளவினை ஆய்ந்தறிந்து அவரவர் தகுதிக்கேற்றவாறு அருள்

செய்யாயாயின், கெடுத்தகையே ! இவ்வுலகில் வாழ்வோர் யார்? என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: பாமாகப் படர்ந்து, தாரார் அற்றென பனி கூரா பராவலின் பாசம்போல பெயர்தி எனவும், படர்ந்து திறைகொண்டு பெயர்தி எனவும் கூட்டுக. உரவரும் மடவரும் தெரிந்து அறிவு எண்ணி அருளாயாயின், கெடுத்தகை! இவன் வாழுமோர் யார் என இயைக்க.

பதி-ஊர். புலம்-நாடு. படர்ந்து-சென்று. விருந்து-புதுமை வாழ்க்கை-செல்வம். பெருந் திரு என்றது, முன்னோர் வைத்துச் சென்ற பெரும் பொருளை. அற்றதென எனற்பாலது அற்றென என்று தொக்கது. சமத்து-போரில். அருமலை-உயர் தப்புதற் கரிய சூழ்நிலை. தாங்கிய-எதிர்த்து வென்ற. புகர் நுதல்-புள்ளிகளையுடைய நெற்றி. 'அருஞ் சமத்து அருமலை தாங்கிய புகர்நுதல்' என்பது யானைக்கு அடை. தராஅர்-தராத பகைவர். வினையாலணையும் பெயர். பனி-நடுக்கம். கூரா-கூர்ந்து-மிகுந்து; செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். அணங்கு-வருத்தும் தெய்வம். பராவலின்-வணங்குதலால். பெயரும்-செல்லும். பாசம்-பேய். பெயர்தி-செல்வாய். ஊழி-ஆயுட் காலம். உரவர்-அறிவுடையோர். மடவர்-அறிவிலார். அறிவு-அறிவின் அளவு. எண்ணி-ஆராய்ந்து. அறிந்தனை-அறிந்து; முற்றெச்சம். இவன்-இவ்வுலகில். வாழுமோர்-வாழ்வோர்.

முடிவு: பெரும! நின் உடற்றியோர் கடுந்தேறு உறுகினை துஞ்சும் கூடு கிளைத்த மகாரின் அலந்தனர்; கழுவுள் தலை மடங்க வேறுபுலம் படர்ந்து திறைகொண்டு பெயர்தி; நின் கண்ணி வாழ்க! கெடுத்தகை! இத்தகைய நீ தெரிந்து அறிவு எண்ணி அருளாயாயின் இவன் வாழுமோர் யார் எனக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க.

இனிப் பறையவுரை, "ஆரெயில் தோட்டி வெளவி அதனை யுடைய கழுவுள் தலைமடங்குகையாலே வேறுபுலம் படர்ந்து அவ்வேறு புலத்து நினக்கு யானையொடு அருங்கலம் திறையிடார், தம் விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு அற்றதெனக் கருதித் தங்கள் மெய்ந் நடுக்கமிக்கு நின்னை அணங்கெனக் கருதிப் பல படப் பரவுதலான் பேய், தான் பற்றினாருயிரை வெளவாது, தனக்கு அவர் பலி இட்டுறி அப்பலி கொண்டு பெயருமாறு போல நீயும் அவருயிரை வெளவாது திறைகொண்டு பெயரா மின்றாய்; இஃதன்றே இதுபொழுது நீ செய்கின்றது? நின்னை உடற்றியோர் கடுந்தேறு உறுகினை துஞ்சும் கூடு கிளைத்த

இளந்துணை மகாரைப்போலப் பெருமானே! அலந்தார்கள்; இனிமேல் உள்ளத்து உரவரையும் மடவரையும் அவரவர் அறிவினைத் தெரிந்து எண்ணி அவர்களிடத்துச் செய்யும் அருளறிந்து அருளாயாயின், நெடுந்தகாய்! இவண் வாழ்பவர்தாயார்? நின் ஊழி வாழ்க! எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க" என்று முடிக்கும்.

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறி, அவற்குப் பகைவாரமேல் அருள் பிறப்பித்தவாறாயிற்று." (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

72. உருத்தெழு வெள்ளம்

இகல்பெரு மையின் படைகோள் அஞ்சார்
 குழாது துணிதல் அல்லது வறிதுடன்
 காவல் எதிரார் கறுத்தோர் ¹நாடு; நின்
 முன்திணை முதல்வர்க்கு ஒம்பினர் ² உறைந்து
 மன்பதை காப்ப அறிவுவனி யுறுத்தும் 5
 நன்றறி உள்ளத்துச் சான்றோர் அன்னநின்
 பண்புநன்கு அறியார் மடம்பெரு மையின்;
 தஞ்ச லுறாஉம் ³பகல்புகு மாலை
 நிலம்பொறை ஓராஅநீர் ஞெமரவந்து ஈண்டி
 உரவுத்திரை கடுகிய உருத்தெழு வெள்ளம் 10
 வரையா மாதிரத்து இருள்சேர்பு பரந்து
 ஞாயிறு பட்ட அகன்றுவரு கூட்டத்து
 அம்சாறு புரையும் நின்தொழில் ஒழித்துப்
 பொங்குபிசிர் ⁴நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்
 மடங்கல் தீயின் அனையை 15
 சினங்கெழு குருசில்! நின் உடற்றிசினோர்க்கே.

பாடம்: 1. காடென 2. முதல்வரோம்பினர் 3. தஞ்சலுறும்
 4. உடக்கிய.

எட்டாம் பத்து

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வரிநாள் - ஒழுக்குவண்ணம்.

துக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - உருத்தெழு வெள்ளம்.

.....நின்,

முன் திணை முதல்வர்க்கு ஒம்பினர் உறைந்து

மன்பதை காப்ப அறிவுவலி யுறுத்தும்

நன்றறி உள்ளத்துச் சான்றோர் அன்ன நின்

பண்புநன்கு அறியார் மடம்பெரு மையின்; [3-7]

நின் குலத்தில் நினக்கு முன்னே தோன்றிய மன்னர்
கட்குப் பாதுகாப்பாயிருந்தவரும், மக்களினத்தைக் காத்தற்குரிய
அறிவுரைகளை வற்புறுத்திக் கூறியவரும், அறத்தையே அறிந்து
போற்றும் உள்ளத்தின்புடையோருமாகிய அமைச்சர்களை
பொத்த சிறந்த சூழ்ச்சிக் திறமுடைய நின் இயல்பினை, நின்
பகைவர் தம் அறியாமையின் மிகுதியால் நன்கு அறிந்திலர்,
என்பதாம்.

உருத்தெழு பெருங் ருதவியை: நின் முன் திணை முதல்வர்-
நினது குலத்துதித்த முன்னோர்; திணை-குலம். ஒம்பினர்-ஒம்பி-
காத்து; முற்றெச்சம். மன்பதை-மக்கள் கூட்டம். அறிவு-
அறிவுரை. வலியுறுத்து-வற்புறுத்தி. நன்று-அறம். சான்றோர்:
ஈண்டு அமைச்சரை உணர்த்திற்று. பண்பு-இயல்பு. மடம்
பெருமையின்-அறியாமையின் மிகுதியால். அறிவு வலியுறுத்தும்
சான்றோர், நன்றறி உள்ளத்துச் சான்றோர் எனவும், மடம்
பெருமையின் நின் பண்பு நன்கு அறியார் எனவும் இயைக்க.

துஞ்சல் உறுஉம் பகல்புகு மாலை
நிலம்பொறை ஓராஅநீர் ஞெமரவந்து ஈண்டி
உரவுத்திரை கடுகிய உருத்தெழு வெள்ளம்
வரையா மாதிரத்து இருள்சேர்பு பரந்து
ஞாயிறு பட்ட அகன்றுவரு கூட்டத்து
அம்சாறு புரையும் நின்தொழில் ஒழித்துப்
பொங்குபிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்

மடங்கல் தீயின் அணையை

சினங்கெழு குருசில்! நின் உடற்றிசி னோர்க்கே.

[8-16]

ஊழிக்காலத்தின் இறுதியில் உலகத்துயிர்களெல்லாம் இறந்துபடுதலைப் பொருந்தும்; நிலவுலகின் பாரம் நீங்க, நீர் எங்கும் பரவுமாறு வந்து நெருங்கும்; அந்நீரில் உலாவுதலை யுடைய அலைகள் விரைந்து வீசும்; இவ்வாறு உலகத்தை அழித்தற்காகச் சினந்து வருவது போன்ற வெள்ளமானது, எல்லையறிய முடியாத திசை முழுவதும் இருளோடு சேர்ந்து பரவும்; அப்போது அவ்வெள்ளம் வற்றும்படி பன்னிரண்டு சூரியர்களும் ஒருங்கே தோன்றித் தம் கதிர்களை விரித்துக் காய்வர்; அவ்வாறு காய்ந்து வருகின்ற அச்சூரியர்களது கூட்டத்தோடு சேர்ந்த வடவைத் தீயினை, நீ ஒப்பாய்;

அவ்வடவைத் தியானது, மிக்க நீர்த்துளிகளையுடைய வெள்ளத்தை வற்றச் செய்வதற்காகச் சிவந்த சுவாலைகளோடுத் தோன்றுவது; நீயோ எல்லோர்க்கும் மகிழ்ச்சி உண்டாக்கும் செயலால் அழகிய விழாவினை ஒப்பாய்; சினம் பொருந்திய தலைவனே! அத்தகைய நீ, அச்செயலை ஒழித்து, மின்னோடு மாறுபட்ட பகைவர்க்கு, மேலே குறிப்பிட்டபடி, ஊழிக்காலத்துத் தோன்றும் சூரியர்களோடும் கூடிய வடவைத் தீயினை ஒப்பாய், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் ழுதலியன: துஞ்சல் உறாஉம்-இறந்து படுதலைப் பொருந்தும். பகல்-ஊழிக்காலம். மாலை என்றது அவ்வுழியின் முடிவினை. பொறை-பாரம். ஓராஅ-நீங்க; எச்சத்திரிபு. ஞெமர-பரக்கும்படியாக. ஈண்டி-ஈண்ட-நெருங்க; எச்சத்திரிபு. உரவு-உலாவும். கடுகிய-விரைந்து வீசுகின்ற. உருத்து எழு-சினங்கொண்டெழுகின்ற. வரையா-எல்லையறியப்படாத. மாதிரம்-திசை. இருள் சேர்பு-இருளோடு சேர்ந்து. பரந்து-பரக்க; எச்சத்திரிபு. ஞாயிறு-சூரியன். பட்ட-தோன்றிய. அகன்று வரு-பரந்து வருகின்ற. கூட்டத்து-பன்னிரு சூரியர்களும் தோன்றித் தம் கதிர்களை விரித்துப் பரந்து வருகின்ற கூட்டத்தோடு சேர்ந்த. ஞாயிறு பட்ட கூட்டத்து எனவும், அகன்றுவரு கூட்டத்து எனவும் இயைக்க. கூட்டத்து மடங்கல் தீயின் அணையை எனவும், நீன் உடற்றிசினோர்க்கு மின் தோழி லொழித்து கூட்டத்து மடங்கல் தீயின் அணையை எனவும் கூட்டுக. அம்சாறு-அழகிய விழா. புரையும்-ஒக்கும். விழா

யாவார்க்கும் இன்பம் செய்வது போன்று இரும்பொறையும் தன் செயலால் யாவார்க்கும் இன்பம் செய்பவன் என்பதாம். பொங்கு பிசிர்-மிக்க நீர்த்துளிகளையுடைய வெள்ளம்; வீணைத் தொகைப் புறுத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. நுடக்கிய-அழிக்க: செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வீணையெச்சம், செஞ்சுடர் நிகழ்வின்-சிவந்த திக்கொழுந்துகள் தோன்றுதலையுடைய. நிகழ்தல்-தோன்றுதல். மடங்கல் தி-வடவைத்தி. 'பொங்கு பிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்' என்பது, மடங்கல் தியிற்கு அடை. குருசில்-தலைவ. உடற்றிசினோர்-மாறுபட்ட பகைவர்.

ஊழியின் இறுதியில் உலகமெல்லாம் இருள் பரவுமெனவும், கடல் பொங்கி எழுந்து நீரால் உலகத்தைப் மூடுமெனவும், பின்னர் பன்னிரு சூரியர்களும் வடவைத் தியும் கிளர்ந்தெழுந்து இருளைப் போக்கி, நீரையெல்லாம் வற்றச் செய்யுமெனவும் நூல்கள் கூறும்.

வடவைத் தியினையொத்த இரும்பொறை, சூரியர்களை யொத்த தன் படைத் தலைவர்களோடு சென்று பகைவர் படை வெள்ளத்தை அழிப்பான் என்பது கருத்து.

குருசில்! நின் உடற்றிசினோர்க்கு தொழில் ஒழித்து மடங்கல் அணையை எனக் கூட்டுக, மாலையில் பொறை ஒருவ நீர் வந்து ஈண்ட திரை கடுகிய வெள்ளம், மாதிரத்து இருளோடு சேர்பு. பரக்க ஞாயிறு பட்ட கூட்டத்து மடங்கல் தியிணையை என இயைக்க.

இகல்பெரு மையின் படைகோள் அஞ்சார்
சூழாது துணிதல் அல்லது வறிதுடன்
காவல் எதிரார் கறுத்தோர் நாடு;

[1-3]

நின் பகைவர் நின்மீது கொண்டுள்ள பகை பெரிதாகையினால், அவர் நினக்கு அஞ்சாதவராய் ஆராய்ச்சியுமின்றி, நின் மீது படைபெடுக்கத் துணிசின்றனர்; அவ்வளவேயன்றி, அவரை எதிர்த்து நீ போர் செய்யப் புகின், அப்பகைவர் பலர் ஒன்றகூடினும், அவர் தம் நாட்டைச் சிறிதும் காத்துக்கொள்ளும் வல்லமையுடையராகார், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் ருந்நீயன : இகல்-பகைமை. பெருமையின்-பெரிதாகையால். படை கோள்-படை எடுக்க. அஞ்சார்-அஞ்சாது; முற்றெச்சம். சூழாது-ஆராயாது; ஆராய்தலாவது, வீணாவலியும் தன்வலியும் மாற்றுவலியும் துணைவலியும்

ஆராய்ந்து முடிவு செய்தலாம். வறிது-சிறிது. உடன்-பலர் ஒன்றாகக் கூடியும். காவல் எதிரார்-காக்கமாட்டார். கறுத்தோர்-பகைவர்.

கறுத்தோர் இகல் பெருமையின் அஞ்சார் குழாது படைகோள் துணிதல் அல்லது, அவர் பலர் உடன் கூடினும் நாடு வறிது காவல் எதிரார் எனக் கூட்டுக.

புயி: "நின்னெடு கறுத்தோர் தம் மடம் பெருமையால், நின் முன்குடிமுதல்வர்க்கு அறிவுவலியுறுத்தும் சான்றோரை யொத்த நின் சூழ்ச்சிப் பண்புடைமை அந்நின்றிலர்; நீதான் சூழ்ச்சியுடையையே யன்றிக் குருசிலே! நின் உடற்றிசினோர்க்குப் போர் செய்யுமிடத்து மடங்கல் தீயினனையை; அதனையும் அறிவின்றிராதலால், அவர் தம் இகல் பெருமையானே அஞ்சாராய்ப் படைகோளைத் துணிதலல்லது நாட்டைச் சிறிதும் உடன் காவல் எதிர்கொள்ளார் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: "இதனற் சொல்லியது, அவன் சூழ்ச்சியுடைமையும் வென்றிச் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பேயி: உருத்தெழு வெள்ளம்: "உருத்தெழு வெள்ளமென்றது, பல்லுயிரையும் ஒருங்கு தான் கொல்லங் கருத்துடையது போலக் கோபித்தெழு வெள்ளம் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, "உருத்தெழு வெள்ளம்" என்று பெயராயிற்று" என்பது பழைய வுரையாகும்.

73. நிறம்திகழ் பாசிழை

உரவோர் எண்ணினும் மடவோர் எண்ணினும்
பிறர்க்குநீ வாயின்¹ அல்லது நினக்குப்
பிறர் உவமம் ஆகா ஒருபெரு வேந்தே!

.....

.....

மருதம் சான்ற மலர்தலை வினை வயல்
செய்யுள் நாரை ஓய்யும் மகளிர்²
இரவும் பகலும் பாசிழை கனையார்

குறும்பல் யாணர்க் குரவை அயரும்
காவிரி மண்டிய ¹சேய்விரி வனப்பின்
புகாஅர்ச் செல்வ! பூழியர் மெய்ம்மறை!
கழைவிரிந்து எழுதரும் மழைதவழ்

நெடுங்கோட்டுக் 10.

கொல்லிப் பொருந! கொடித்தேர்ப் பொறைய! நின்
வளனும் ஆண்மையும் கைவண் மையும்
மாந்தர் அளவிறந் தனஎனப் பல்நாள்
யான்சென்று ¹உரைப்பவும் தேரூர் பிறரும்
சான்ரூர் உரைப்பத் தெளிகுவர் கொள்ள 15.
ஆங்குமதி மருளக் காண்குவல்;
யாங்குரைப் பேன்என வருந்துவல் யானே!

இதுவும் அது —

பெயர் : கிறந்திகழ் பாசிழை.

உரவோர் எண்ணினும் மடவோர் எண்ணினும்
பிறர்க்குநீ வாயின் அல்லது நினக்குப்
பிறர்உவமம் ஆகா ஒருபெரு வேந்தே!
மருதம் சான்ற மலர்தலை வினாவயல்
செய்யுள் நாரை ஒய்யும் மகளிர்
இரவும் பகலும் பாசிழை களையார்
குறும்பல் யாணர்க் குரவை அயரும்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பின்
புகாஅர்ச் செல்வ! பூழியர் மெய்ம்மறை!
கழைவிரிந்து எழுதரும் மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந! கொடித்தேர்ப் பொறைய!

[1-11]

பாடம் : 1. சேய்வரி 2. யாஞ்சென்று

அறிவுடையோர் எண்ணிப் பார்ப்பினும், அறிவிலோர் எண்ணிப் பார்ப்பினும், பிறர்க்கு நீ உவமையாகப் பொருந்தினல்லது, கிணக்குப் பிறர் உவமமாதற்சியலாத ஒப்பற்ற பெரிய வேந்தனே! மருதவளம் கிறைந்த, பரந்த இடத்தையுடைய விளைபுலங்களாகிய நன்செய் நிலங்களில் வந்து தங்கும் நாரை களை ஒட்டும் பெண்கள், தாம் அணிந்துள்ள பசும் பொன்னாலாகிய அணிகலங்களைக் கழற்றாமலே, அடுத்தடுத்துள்ள பல இடங்களில் இரவும் பகலும் புதிய புதிய குரவைக் கூத்தினை ஆடுதற் கிடமாயிருப்பதும், காவிரியாறு நீர் கிறைந்து பாயப்பெறுவதும், நெடுங் தூரத்தே பரந்து காணப்படும் அழகினையுடையதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையுடைய செல்வனே! பூழிநாட்டு மக்களைக் காப்பதில் கவசம் போன்றவனே! மூங்கில்கள் பரந்து வளர்தற்கு இடமாயிருப்பதும், மேகங்கள் தவறும் நீண்ட கொடுமுடிகளையுடையதுமாகிய கொல்லிமலையின் தலை! கொடி கட்டப்பெற்று விளங்கும் தேரினையுடைய சேர! என்பதாம்.

அருஞ்சாற் போருள் முதலியன: உரவோர்-அறிவுடையோர். மடவோர் - அறிவிலாதோர். வாயினல்லது - உவமையாகப் பொருந்தினல்லது. ஆகா-ஆக முடியாத. சேரன் யாவரினும் மேம்பட்டு விளங்குவோன் என்பார், 'பிறர்க்கு நீ... ஒருபெரு வேந்தே' என்றார். ஒரு-ஒப்பற்ற. மருதம்-மருத நிலவளங்கள்; மருதத் தன்மை என்பர் பழைய உரையாசிரியர். சான்ற-கிறைந்த. மலர்தலை-பரந்த இடத்தையுடைய. வயலாகிய செய் என்க; ஒரு பொருட் பன்மொழி. உள்: ஏழாம் வேற்றுமையுருபு. ஒய்யும்-ஒட்டும். பாசிழை (பசுமை+இழை)-பசும் பொன்னாற் செய்யப் பட்ட அணிகலம். களையார்-களையாது; முற்றெச்சம். குறும் பல் குரவை என்றது, ஒரு குரவையாடும் இடத்திற்கு மற்றொரு குரவையாடும் இடம் அணியதாய் பலவாயுள்ள இடங்கள் என்றவாறு. யாணர்-புதுமை. அயரும்-ஆடுதலைச் செய்யும். மகளிர் பாசிழை களையாது இரவும் பகலும் குரவை அயரும் புகார், காவிரி மண்டிய புகார், சேய்விரி வனப்பின் புகார் எனக் கூட்டுக. செல்வக் களிப்பால் மகளிர் கவலையின்றி இரவும் பகலும் குரவையாடினர் என்க. குரவை: ஒருவகைக் கூத்து. மண்டிய-நீர் கிறைந்து பாய்கின்ற. சேய்விரி-நெடுங் தூரத்திலுள்ளார்க்கும் விரிந்து தோன்றுகின்ற வனப்பினை யுடைய; வனப்பு-அழகு. நீண்ட சோலைகளாலும், உயர்ந்த மாளிகைகளாலும் புகாரின் வனப்பு நெடுந்தூரம் விளங்கித் தோன்றிறென்க, புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம். இரும்பொறை யைப் புகார்ச் செல்வ என்றதனால், அவன் சோழ நாட்டை

யும் அகப்படுத்தி ஆண்டிருத்தல் வேண்டுமென்க. பூழியர்-
பூழிகாட்டு மக்கள். மெய்ம்மறை-கவசம். கழை-முங்கில்.
எழுதரும்-ஒங்கி வளரும். மழை-மேகம். கோடு-மலைச் சிகரம்.
கொல்லி: ஒருமலை. பொருநன்-அரசன். பொறையன்-சேரன்.
கழை விரிந்து எழுதரும் கொல்லி, மழை தவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லி என இயைக்க.

நின், வளனும் ஆண்மையும் கைவண் மையும்
மாந்தர் அளவிறந் தனஎனப் பல்நாள்
யான்சென்று உரைப்பவும் தேரூர்; பிறரும்
சான்றோர் உரைப்பத் தெளிகுவர் கொள்ள
ஆங்குமதி மருளக் காண்குவல்;
யாங்குரைப் பேன்என வருந்துவல் யானே! [11-17]

நின் செல்வமும், வீரமும், கொடையுமாகிய இவை மக்க-
ளின் அளவைக் கடந்தவையென்று, நின் பகைவர்க்கு யான் பல
நாள் சென்று சொல்லியும் அவர் தெளிவுற்றிலர்; இனிச்
சான்றோராக உள்ள பிறர் எடுத்துரைத்தால், அவர் பேச்சைக்
கேட்டேனும் தெளிவரோ என்று கருதினேன்; சான்றோரும்
நின் செல்வம் முதலியவற்றை அப்பகைவர்க்கு விளங்க எடுத்-
துரைத்தனர்; அப்போதும் அவரறிவு மயங்கி நிற்கவே காண்-
கின்றேன்; இனி, யான் எவ்வாறு உரைத்து அவரைத் தெளி-
விப்பேன் என வருந்துகின்றேன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: வளன்-செல்வம். ஆண்மை-
வீரம். கைவண்மை-கையால் எடுத்து வழங்கும் கொடை-
மாந்தர்-மக்கள். மாந்தர் அளவு இறந்தன-மக்களால் இத்தணைய
வென்று அளவிட்டறிதற்கு இயலாதவை. தேரூர்-தெளிய
மாட்டார். உரைப்பவும் என்பதில் உம்மை, தாமே அறிய
வேண்டியதை நாம் சொல்லியும் அறிகிலர் என்னும் பொருள்
தந்தமையால் சிறப்பும்மை. பிறரும் என்பதில் உள்ள உம்மை
அசைநிலை. சான்றோராகிய பிறர் என்க; இருபெயரொட்டுப்
பண்புத் தொகை. தெளிகுவர் கொல் எனக் கருதி என, 'கருதி'
என்னும் ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. கொல்: ஐயப்பொருள்
தரும் இடைச் சொல். ஆங்கு-அவ்வாறு சொல்வித்தும். மருள-
மயங்க. காண்குவல்-காண்பேன். யாங்கு-எவ்வாறு. வருந்துவல்-
வருந்துவேன்.

முடி: “பெருவேந்தே! புகார்ச் செல்வி பூழியர் மெய்ம் மறை! கொல்லிப் பொருந்! பொறைய! மின் பலகவர், ‘மின் வளனும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உலகத்து மக்கள் அளவைக் கடந்தன; அவனோடு மாறுபடுவது நுமக்கு உறுதியன் றெனப் பன்னாள் யான் சொல்லவும் தேற்றிறலர்; தேறராயினும் உலகத்து மதிப்புடைய சான்றோர் சொல்லத் தாம் தேறவரோ எனக் கருதின் அவர் சொன்னவிடத்தும் அவர்கள் மதிமருண் டதுவே காண மின்றேன்; ஆகலால் மின் மெருமையை அவர் கட்டு யாங்கு உரைப்பேனென வருந்தாமின்றேன் யான்; இஃது என்னுறு குறை; இதனை அறிந்து நீ அவர்பால் அருள வேண்டுவலென விடா முடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிக்கு அடியாகிய செல்வமும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உடன் கூறியவாற்றான் அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பேயர்: கிறந்திகழ் பாசீரை: “கிறத் திகழ் பாசிமை என்றது, தன்வரின் அழுத்திய மணியினும் தன் கிறம் திகழும் பசும் பொன் இமை என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘கிறந்திகழ் பாசீரை’ என்று பெயராயிற்று.” (பழைய வுரை.) இப்பகுதிக்குரிய மூலம் இன்று கிடைக்கவில்லை.

74. நலம்பெறு திருமணி

கேள்வி கேட்டுப் படிவம் ஓடியாது
வேள்வி வேட்டனை உயர்ந்தோர் உவப்ப;
சாயறல் கடுக்கும் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவின் நின்வழி வாழியர்
கொடுமணம் பட்ட ன்னைமாண் அருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையகம் நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட¹ சிறறுடைப் பைம்பொறித்
கவைமரம் கடுக்கும் கவலைய மருப்பின்.
புள்ளி இரலைத் தோலுன் ²உதிர்த்துத்

பாடம்: 1. தெரிவுகொண்ட 2. ஒதிர்த்துத்.

தீதுகளைந்து எஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டில்
 பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
 எஃகுடை இரும்பின் உள்ளமைத்து வல்லோன்
 குடுநிலை உற்றுச்¹ சுடர்விடு தோற்றம்
 விசும்பாடு மரபின் பருந்தாறு அளப்ப 15
 நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோள்
 ஒடுங்கீர் ஓதி ஒண்ணுதல் கருவில்
 எண்ணியல் முற்றி ஈரறிவு புரிந்து
 சால்பும் செம்மையும் உளப்படப் பிறவும்
 காவற்கு அமைந்த அரசுதுறை போகிய 20
 வீறுசால் புதல்வன் பெற்றனை இவணர்க்கு
 அருங்கடன் இறுத்த செருப்புகல் முன்பு!
 அன்னவை மருண்டனென் அல்லேன்; நின்வயின்
 முழுதுணர்ந் தொழுக்கும்² நரைமு தாளனை
 வண்மையும் மாண்பும்³ வளனும் எச்சமும் 25
 தெய்வமும் யாவதும் தவமுடை யோர்க்கென
 வேறுபடு⁴ நனந்தலைப் பெயரக்
 கூறினை⁵ பெரும! நின் படிமை யானே.

இதுவும் அது —

பெயர் : நலம்பெறு திருமணி.

கேள்வி கேட்டுப் படிவம் ஓடியாது
 வேள்வி வேட்டனை உயர்ந்தோர் உவப்ப; [1, 2]

பாகம் செய்வதற்குரிய முறைகளைக் கூறும் வேதவிதிகளைக்
 கேட்டறிந்து, அது செய்வதற்குமுன் மேற்கொள்வதற்குரிய
 வீரத ஒழுக்கங்களில் தவறுது, தேவர்கள் மகிழுமாறு யாகத்
 தினைச் செய்தாய், என்பதாம்.

பாடல் : 1. குடுநிலையுற்ற 2. முதிதுணர்ந்தொழுகும்
 3. மாண்மையும் 4. வேறுபுல 5. கூறுவை

அருஞ்சொற் பொருள் றுதலியன் : கேள்வி-வேதம்; அஃது அதன் விதிகளுக்காயிற்று. படிவம்-விரத ஒழுக்கம். ஒடியாது-குறையாமல். வேள்வி வேட்டனை-யாகம் செய்தாய். உயர்க்தோர்-தேவர். உயர்க்தோர் உவப்ப வேள்வி வேட்டனை என இயைக்க.

சாயறல் கடுக்கும் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவின் நின்வழி வாழியர்
கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையகம் நன்னிக் குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிறுடைப் பைம்பொறி க்
கவைமரம் கடுக்கும் கவலைய மருப்பின்
புள்ளி இரலைத் தோலுன் உதிர்த்துத்
தீதுகளைந்து எஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டில்
பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
எஃகுடை இரும்பின் உள்ளமைத்து வல்லோன்
குடுநிலை உற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
விசும்பாடு மரபின் பருந்தாறு அளப்ப
நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோள்
ஒடுங்கீர் ஒதி ஒண்ணுதல் கருவில்
எண்ணியல் முற்றி ஈரறிவு புரிந்து
சால்பும் செம்மையும் உளப்படப் பிறவும்
காவற்கு அமைந்த அரசுதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வன் பெற்றனை இவணர்க்கு
அருங்கடன் இறுத்த செருப்புகல் முன்ப! [3-22]

மரனின் நல்லிலக்கணங்களை அறிந்தவர், மலையிடங்களை அடைத்தும் சிறு குன்றுகளில் தேடியும் உயர்ந்த மாண்பு பிடித்துக் கொண்டு வந்தனர்; அம்மரனின் உடம்பில் செவ்விய புள்ளிகள் சிதறியது போன்று கிடத்தன; அதன் கொம்புகள் கவைக் கோலினைப் போன்று பிளவுபட்டிருத்தன; அப்புள்ளிமானின்

தோலினின்றும் மாமிசத்தை நீக்கினார்; மற்றும் அதிலுள்ள குற்றங்களைப் போக்கினார்; இவ்வாறு மாமிசமும் குற்றமும் நீக்கப்பட்டு எஞ்சி நின்ற தோலை வட்டமாக அறுத்து, ஒளிவீசுமாறு பாடல் செய்தனர்; அவ்வாறு வட்டமாக அமைந்த தோலின் ஓரத்தில் கொடுமணம் என்னும் ஊரில் பொருந்திய, தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட-அரிய அணிகலங்களுக்கும், பந்தர் என்னும் ஊரில் பெற்ற பலரும் புகழத்தக்க-முத்துக்களையும் ஒன்றற்கொன்று இனமாகச் சேர்த்துக் கட்டினார்; பின்னர்க் கூர்மையையுடைய இரும்பினாலாகிய கருவியால் அத்தோலினகத்தே செய்தற்குரிய தொழில் களையெல்லாம் செய்து அமைத்தனர்; பின், பாகம் செய்விக்க வல்லவன், செந்திர ஒளி வீசுகின்ற தோற்றத்தையுடைய அம் மான்தோலினை நின் தேவியின் தோளில் அணிவதற்குரிய நிலைமை பெறச் செய்தான்; அதன் செவ்வொளியைக் கண்டு, மாமிசமாகக் கருதி, வானத்தில் பறக்கும் இயல்புடைய பருந்துகள் அதை அடையக் கருதின; இத்தகைய மான்தோலோடு, நல்ல ஒளிபெற்ற சிறந்த மணிகளையுடைய அணிகலங்களும் அணியப் பெற்ற நல்ல தோள்களையும், சுருள் வடிவம் அமைந்த கூந்தலையும், ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும். நுண்ணிய கரு மணலை யொத்து நீண்டு தொங்குகின்ற கரிய கூந்தலையும் உடையவளும், தெய்வமாகிய திருமகளின்றும் வேறுபட்டு மற்றொரு திருமகள் போன்றவளுமாகிய நின் தேவியின் கருப்பத்திலிருந்து பத்து மாதங்களும் கிரம்பி, பேரறிவு அமைந்து, சால்பு என்னும் குணமும் கடுவுநிலையும் உட்படப் பிற பண்புகளும், நாட்டைக் காத்தற்கு உரியனவாயமைந்த அரசர்க்கு வேண்டிய துறைகளும் முற்றுப்பெற்ற சிறப்பு மிக்க புதல்வனை நின் குலம் தழைக்குமாறும், இவ்வுலகத்தோர் வாழுமாறும் பெற்றாய்; அங்ஙனம் பெற்று நின் முன்னோர்க்கும் இவ்வுலகத்தோர்க்கும் செய்ய வேண்டிய அரிய கடமையைச் செய்து முடித்த, போரை விரும்புகின்ற வலிமையினை உடையோய்! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன: சாய்-நுண்மை. அறல் - கருமணல். கடுக்கும்-ஒக்கும். தாழ்-நீண்டு தொங்குகின்ற. இரு-கரிய. வேறுபடு திருவின் என்பதற்கு, “இவளுக்கும் கூறிய குணங்களால், அவளின் வேறுகிய நின் தேவி” என்று பழைய வுரைகாரர் கூறுவர். திருவின் (4) கருவிலிருந்து (17) பெற்றனை (21) எனக் கூட்டுக. வழி-வமிசம். வாழியர்-தொடர்ந்து வாழ; செய்யியர் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; வாழியர் பெற்றனை என இயைக்க. கொடுமணம்: ஓர். வினை மாண்-தொழில் நுட்பத்தால் மாட்சிமைப் பட்ட. பந்தர்: ஓர். பலர்:

பல நாட்டார். வரை-பெருமலை. குறும்பொறை-பெருமலையை அடுத்த சிறு பக்க மலைகள். நாடி-தேடி. தெரியுநர்-மானின் இலக்கணமறிவோர். சிரறுதல்-சிதறுதல். பைம்பொறி-அழகிய புள்ளிகள். கவை மரம்-நுனியில் இரண்டாகப் பிரிந்துள்ள கொம்பு. கடுக்கும்-ஒக்கும். கவலைய-பிளவுபட்டுள்ளது; குறிப்புப் பெயரெச்சம். மருப்பு - மான் கொம்பு. புள்ளி இரலை-புள்ளி மான்; நண்ணி நாடித் தெரியுநர் கொண்ட மான் எனவும், பைம்பொறிகளையும் மருப்பினையும் உடைய மான் எனவும் இயைக்க. ஊன்-மாமிசம். நீது-மயிர் முதலிய பிற நிமைகள். திகழ்விடு-ஒளி விடுமின்ற. பாண்டில்-வட்டமாக அறுத்த தோல். பருதி போதிய புடை-வட்டமாக அமைந்த அத்தோலின் ஓரம்; பருதி-வட்டம். கிளை கட்டி-அருங்கலத்தை (5)யும், முத்தையுமீ(6). இனமாகக் கட்டி. எஃகு-கூர்மை. இரும்பு-இரும்பினாலாகிய கருவி. உள் அமைத்து-அத்தோலினுள் செய்யும் தொழில்களை யெல்லாம் செய்தமைத்து; அமைத்து என்பதனை அமைக்க எனத் திரிக்க. வல்லோன்-யாகம்செய்விக்க வல்லவன். வல்லோனால் என விரித்து. வல்லோனால் நின் தேவி சூடுதல் கிளையுற என்க. தோற்றம் என்றது தோற்றத்தையுடைய அத்தோலினை என்பதாம். விசும்பு ஆடு-வானத்தில் பறத்தலையுடைய. மரபு-தன்மை. பருந்து ஊறு அளப்ப-பருந்து அத்தோலை, மாமிசமென்று கருதி உறுதற்கு எண்ண; ஊறு-உறுதல்-அடைதல். அளத்தல்-கருதல்.

“நலம் பெறு திருமணி என்றது, மணியறிவாரால் இதுதே நல்லதென்று சொல்லப்படுதலையுடைய திருமணி என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘நலம்பெறு திருமணி’ என்று பெயராயிற்று” என்னும் பழையவுரையால் பெயர் விளக்கம் காணலாம்..

மணி, அதனாலய மாலைக்கு ஆகுபெயர். கூட்டு-அணிந்துள்ள. நண்ணி நாடி கொண்ட இரலையின் தோலில் உள்ள ஊனை உதிர்த்து களைந்து எஞ்சிய பாண்டிலின் புடை கட்டி அமைக்க. அச்சுடர் விடு தோற்றம் வல்லோனால் பருந்தாறளப்ப சூடு கிளையுற, அத்தோலோடு திருமணி கூட்டிய நற்றோள் என இயைக்க. ஒடுங்கு ஈர் ஒதி-சுருள் என்னும் பகுப்பமைந்த கூந்தல்.

சுருள், குழல், பனிச்சை, கொண்டை, விலோதம் என ஐந்து வகையாகப் பெண்களின் கூந்தல் முடிக்கப்படும். அவற்றுள் சுருளாக முடிக்கப்பட்டதென்பார் ஒடுங்கிரோதி என்றார். ஒன்ருதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றி.

கூந்தலையும், நற்றோளையும், இதியையும், ஒள்நுதலையும் வேறுபடு திருவின் கருவிலிருந்து, நின் வழி வாழியர் இவணர்க்கு புதல்வன் பெற்றனை எனவும், முற்றி புரிந்து அரசு துறை போகிய புதல்வன் எனவும் கூட்டுக.

எண்ணியல் முற்றி என்றது பத்து மாதங்களும் நிறைந்து என்றவாறு. மகளிர் கருவுற்றால், அக்கருவுற்ற நாள் தொட்டு எண்ணுவது வழக்காதலால் எண்ணியல் முற்றி என்றார். ஈர் அறிவு - பேரறிவு; இம்மையறிவும் மறுமையறிவுமாம். புரிந்து, அமைந்து என்னும் பொருட்டு. சால்பு-அன்பு, காண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை முதலிய குணங்களின் நிறைவு. செம்மை - நடுநிலைமை. அரசுதுறைகளாவன, படை குடி கூற அமைச்சு நட்பு அரண் முதலியன. போகிய - முற்றுப்பெற்ற. வீறு சால்-தனிச் சிறப்பு மிக்க. பெற்றனை - பெற்று; முற்றெச்சம். இவணர்க்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ளார் கன்மையெய்தும் பொருட்டு. கடன்-கடமை. இறுத்த - செய்து முடித்த. செருபுகல்-போரை விரும்பும். முன்ப-வலிமையுடையோய். பெற்று இறுத்த முன்ப எனக் கூட்டுக.

அன்னவை மருண்டனென் அல்லேன் நின்வயின்
முழுதுணர்ந்து ஒழுக்கும் நகைமு தாளனை
வண்மையும் மாண்பும் வளனும் எச்சமும்
தெய்வமும் யாவதும் தவமுடை யோர்க்கென
வேறுபடு நனத்தலைப் பெயரக்
கூறினை பெரும! நின் படிமை யானே. [23-28]

ஈ வேள்வி செய்தாய் என்றும், புதல்வனைப் பெற்றாய் என்றும் யான் வியப்புறவில்லை; நின்னிடத்தேயிருந்து, அறநெறி முழுதும் உணர்ந்து, நின்னை அவ்வறநெறியில் செலுத்தும் நரைத்த முதியோனாகிய புரோகிதனுக்கு, கொடையும், மாட்சிமைபெற்ற குணங்களும், செல்வமும், மக்கட்பேறும், தெய்வ அருளும், நல்லனவாகிய பிற யாவையும் தவமுடையோர்க்கே உண்டாருமெனக் கூறி, அப்புரோகிதனை நாட்டினின்றும் வேறுபட்ட, பரந்த இடத்தையுடைய-காட்டிற்குச் செல்லுமாறு, பெரும! நின் தவ ஒழுக்கத்தால் கூறினாய், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : அன்னவையாவன : வேள்வி வேட்டதும், புதல்வற் பெற்றதுமாமி. மருண்டனென் அல்லேன்-வியப்புற்றேரில்டை. நின்வயின்-நின்னிடத்து. ஒழுக்கும்-செலுத்தும். முதாளன்-முதியவன்; புரோகிதன். வண்மை-கொடை. மாண்பு-மாட்சிமைபெற்ற குணங்கள். வளன்-செல்வம். எச்சம்-மக்கள். தவமுடையோர்க்கே ஆகும் என்று உணர்த்தி என்க. வேறுபடு-நாட்டினின்றும் வேறுபட்ட. நனந்தலை-பரந்த இடத்தையுடைய காட்டிற்கு. பெயர-செல்லுமாறு. படிமையான்-தவ ஒழுக்கப் பெருமையான்.

பெருமி நின் படிமையான், வண்மை முதலியன தவமுடையோர்க்கே ஆகுமெனக் கூறி, நரை முதாளனை நனந்தலை பெயரக் கூறினா எனக் கூட்டுக.

புடிபு : “செருப்புக்கல் முன்பி வேட்டனையென்றும், பெற்றனை யென்றும் நீ செய்த யாகங்களாகிய அன்னவையிற்றிற்கு (அவற்றிற்கு) யான் மருண்டேனல்லேன்; நின்னை நல்வழி ஒழுக்கு வித்து நின்ற நரை முதாளனை நின் படிமையானே, இல்லற ஒழுக்கினை ஒழித்துத் துறவற ஒழுக்கிலே செல்ல ஒழுக்குவித்தனை; அவ்வாறு செய்வித்த நின் பேரோழுக்கத்தையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து யான் மருண்டேனென வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது, அவன் நல்லொழுக்கமும், அதற்கேற்ற நல்லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.” (பழையவுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

75. தீஞ்சேற்றியாணர்

இரும்புலி கொன்று பெருங்களிற்று அடுஉம்
அரும்பொறி வயமான் அனையை; பல்வேல்
பொலந்தார் யானை இயல்தேர்ப் பொறைய!
வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் கீழ்ப்பணிந்து
நின்வழிப் படாஅ ராயின் நெல்மிக்கு
அறையுறு கரும்பின் தீஞ்சேற் றியாணர்
வருநர் வரையா வளம்வீங்கு இருக்கை

வன்புலம் தழீஇ¹ மென்பால் தோறும்
 அரும்பறை வினைஞர் புல்லிகல்² படுத்துக்
 கள்ளுடை நியமத்து ஒள்விலை கொடுக்கும் 10
 வெள்வரகு உழுத³ கொள்ளுடைக் கரம்பைச்
 செந்நெல் வல்சி⁴ அறியார்; தத்தம்
 பாடல் சான்ற வைப்பின்
 நாடுடன் ஆடல் யாவணது அவர்க்கே.

இதவும் அது -

பெயர் : தஞ்சேற்றியாணர்.

(1-3) பெரிய புலியினைக் கொன்று, பெரிய யானையையும் கொல்லும் வரிகளையுடைய அரிய சிங்கத்தை ஒப்பாய்; பலவாகிய வேற்படைகளையும், பொன் மாலையினை அணிந்த யானைகளையும், விரைந்து செல்லும் தேர்களையும் உடைய சேரனே!

(4-8) பெரு நில மன்னர்க்கும், குறுநில மன்னர்க்கும், பிறர்க்கும் உரிய நாடுகள் மிக்க வளமுடையவை; அந்நாடுகளில் நெற்பயிரினிடத்தே கரும்புகள் பருத்து வளரும்; அவை பயிருக்கு இடையூறுகுமென்றெண்ணி அறுத்துவிடுவர்; அங்ஙனம் அறுக்க லுற்ற கரும்பினின்றும் கொண்ட இனிய பாகமாகிய புதிய வளத்தினை வருவோர்க்கெல்லாம் அளவின்றித் தருவர்; அத் தகைய செல்வம் பெருத்த ஊர்களை உடையவை அந்நாடுகள்; இந்நாடுகளுக்குரிய மேற்குறிப்பிட்ட பெருநில மன்னர் முதலி யோர் நின் திருவடியின் கீழ்ப் பணிந்து, தமக்குரிய மருதநிலப் பகுதியாகிய நாடுகள் தோறுமிருந்து நின் ஆணையின்படி நடத்தல் வேண்டும்; அங்ஙனம் நடக்கவில்லையாயின், அவர்கள்,

(8-12) அரிய போர்ப் பறைகளையுடைய, போர்த் தொழில் புரிவோராகிய - வேட்டுவர், வழிப்போக்கருடன் புல்லிய போரினைச் செய்து அழித்து, அவர்களிடமிருந்து பெற்ற பொருள் களை, கள்ளுக்கடைகளையுடைய கடைத்தெருவில் அக்கள்ளுக் குரிய சிறந்த விலையாகக் கொடுத்தற்கு இடமாயிருப்பதும்,

பாடம் : 1. தழீஇய 2. புலவிகல் 3. கல்லுடைக்
 4. அறியாருடன்

உழுது விதைக்கப்பட்ட வெள்வரகுப் பயிரையும் கொள்ளுப் பயிரையும் உடையதுமாகிய கரம்பாகிய வலிய காட்டு நிலத்திற் சென்று தங்கியிருந்து, அங்கு விளையும் வெள்வரகுச் சோற்றினை உண்பதன்றி, செந்நெல்லரிசிச் சோற்றினை உண்டறியார்;

(12-14) இத்தகைய இவர்கட்கு, புலவர்களால் புகழ்ந்து பாடுதற்கமைந்த றிறத்த ஊர்க்காபுடைய தங்கள் தங்கள் நாடு களை ஒருங்கு ஆள்வதென்பது எவ்வாறு இயலும், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் றூதலியன் : அடுஉம்-கொல்லும். பொறி-வரி. வயமான்-சிங்கம். அனையை-போல்வாய். பொலம்தார்-பொன்மாலை. இயலுதல்-செல்லுதல். பொறையன்-சேரன். பொறைய ! நீ வயமான் அனையை என இயைக்க. வேந்தர்-பேரரசர். வேளிர்-குறுநிலமன்னர். நின்வழிப்படாராயின்-நின் உத்திரவுப்படி நடவாராயின். நெல்மிக்கு அறையுறு கரும்பு என்பதற்கு, "நெல்லின்கண்ணே அந்நெல்லை நெருக்கி, மிக எழுத்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பு" என்றும், "இனி, அந்நெல்தான் கரும்பின் மிகஎழுத்து அதனை நெருக்கினமையால், அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த கரும்பு எனினுமாம்" என்றும் பழையவுரை கூறும். நெல்-நெற்பயிர். அறையுறு-அறுக்கலுற்ற. மிக்கு என்பதனை மிகுதலால் எனத் திரிக்க. திஞ்சேறு-இனிய சுவை; அஃது ஆகுபெயராய் இன்சுவையினை புடைய பாகினை உணர்த்தும். யாணர்-இடையருது புதிது புதிதாய் வரும் வருவாய்.

"திஞ்சேறு-இனிய பாகு. யாணர் என்றது. அத்திஞ் சேற்றது இடையறவினமையை. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'திஞ் சேற்றியாணர்' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை. வருகர்-வருவோர்க்கு. வரையா-இல்லையென்னாது ஈழம். வளம்-செல்வம். வீங்குதல்-பெருகுதல். இருக்கை-ஊர்; இருக்கை யினைபுடைய மென்பால் என்க. வன்புலம்-முல்லைக்காடு; அது வசிதாயிருத்தல்பற்றி, அங்குனம் கூறினார். தழீஇ-பொருந்தி; தழீஇ என்பதன்பின் இருந்து என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. மென்பால்-மருதம். வினைஞர்-போர்த்தொழில் புரியும் வேட்டுவர். புல் இகல் - அற்பமான போர்; வழிப்போக்கரிடம் உள்ள பொருளைப் பறிப்பதற்காகச் செய்யும் சிறு சண்டையாதலால், 'புல்லிகல்' எனப்பட்டது. படுத்து-அழித்து. நியமம்-கடைத் தெரு. கொடுக்கும் வன்புலம், கரம்பை (11)பாகிய வன்புலம் என இயைக்க. வெள்வரகு : ஒருவகைத் தானியம். உழுத-உழுது விதைத்த. உழுத வெள்வரகு கொள் என மாறாக.

வரகும் கொள்ளும் அவற்றின் பயிர்களுக்கு ஆகுபெயர். வல்சி-உணவு. சான்ற - அமைந்த. வைப்பு-ஊர். உடன்-ஒருங்கு. ஆள்தல்-ஆளுதல். யாவணது-எங்குளது.

வேந்தர் முதலியோர் பணிந்து இருக்கையினை யுடைய மென் பால்தோறும் இருந்து நின்வழிப் படாஅராயின், கரம்பையாகிய வன்புலம் தழீஇ இருந்து வல்சி அறியார்; ஆகவே, அவர்க்கு தத்தம் நாடு ஆளுதல் யாவணது எனக் கூட்டுக. நெல் மிகுதலால் அறையுறு கரும்பின் யாணரை வருநர்க்கு வரை யாதியும் வளம் வீங்கிருக்கை என்க.

ருடிபு : பொறைய ! நீ புலி கொன்று களிறு அடுஉம் வயமான் அணைய; அதனால், வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் நின்னடிக்கீழ்ப்பணிந்து தமக்குரிய மென்பால்கள்தோறும் இருந்து, முன்பணிந்தவாற்றிற்கேற்ப நின்வழி ஒழுகாராயின், அவர்கள் வெள்வரகுமுத கொள்ளுடைக் கரம்பையாகிய வன்பாலிலே கெட்டுப் போயிருந்து, ஆண்டு விளைந்த வெள்வரகு உண்பதன்றித் தாம் பண்டு உண்ணும் செந்நெல் வல்சி உண்ணக் கிடையாதபடி மிடிபடுகின்றார்; தத்தம் நாட்டினை ஒருங்கு ஆளுதல் அவர்க்கு யாவணது என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

76. மாசிதறு இருக்கை

களிறுடைப் பெருஞ்சமம் ததைய எஃகுயர்த்து
ஒளிறுவாள் மன்னர் துதைநிலை கொன்று
முரசுகடிப்பு அடைய அருந்துறை போகிப்
பெருங்கடல் நீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
பண்ணிய விலைஞர்¹ போலப் புணஓரீ இப்
பெருங்கைத் தொழுதியின் வந்துயர் கழிப்பி
இரந்தோர் வாழ நல்கி இரப்போர்க்கு

5

பாடம் : 1. பண்ணிய வினைவர்

ஈதல் தண்டா மாசிதறு இருக்கை
 கண்டனென் செல்கு வந்தனென்; கால்கொண்டு
 கருவி வானம் தண்தளி சொரிந்தெனப் 10
 பல்விதை உழவின் சில்லே ராளர்
 பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்
 கழுவுறு கலிங்கம் கடுப்பச் சூடி
 இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉம்
 அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோயே. 15

இதவும் அது —

பேயர் : மாசிதறு இருக்கை.

.....கால்கொண்டு,
 கருவி வானம் தண்தளி சொரிந்தெனப்
 பல்விதை உழவின் சில்லே ராளர்
 பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்
 கழுவுறு கலிங்கம் கடுப்பச் சூடி
 இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉம்
 அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோயே. [9-15]

இடி மின்னல் முதலிய தொகுதியினைக் கொண்ட மேகம்
 கால்வீழ்த்துக் குளிர்ந்த மீரைச் சொரிந்தது ; சொரிய, பலவாக
 விதைத்தலையும் உழுதலையுமுடைய சில ஏர்களைபுடைய உழவர்,
 குளிர்ந்த மீர்த்துறையின்கண் பூத்துள்ள பகன்றைப் பூவினது
 நல்ல மாடையை அணிந்துகொண்டனர் ; அது வெளுத்த
 வெள்ளாடையை உடுத்தியது போன்றிருந்தது ; அவ்வாறு சூடி,
 விளங்கும் ஒளிக்கதிர்களைபுடைய சிறந்த மணிகளைப் பெறதற்கு
 இடமானதும், அதன்ற இடத்தினையுடையதுமாகிய ஊர்களை
 புடைய நாட்டிற்கு உரியோனே ! என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : கால்கொண்டு-மழைக்கால்
 வீழ்த்து. கருவி-இடி மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதி. வானம்-
 மேகம். தண்தளி-குளிர்ந்த மழைத் துளி. ஏராளர்-ஏர்களை

யுடைய உழவர். பணி-குளிர்ந்த. துறை-நீர்த்துறை. பகன்றை-
ஒருவகை நீர்க்கொடி; அஃது அதன் பூவை உணர்த்திற்று-
பகன்றைப் பூ வெண்ணிறமாக இருக்குமாதலால், அதைச் சூடிக்
கொண்டது வெள்ளாடையை அணிந்துகொண்டது போன்று.
இருந்தது என்பதாம். பாங்கு-நன்மை. தெரியல்-மாலை.
கழுவுறு-வெளுத்த. கலிங்கம்-வெள்ளாடை. கடுப்ப-ஒப்ப.
மணி-இரத்தினம். சேரநாட்டு ஊர்களில் உழவர்களுக்கு வயல்
களில் இரத்தினங்கள் கிடைக்கின்றன என்பது கருத்து.
அகன்கண்-பரந்த இடம். வைப்பு-ஊர். கிழவோய்-உரியவனே.

வானம் கால்கொண்டு தளி சொரிந்ததாக, ஏராளர்
பகன்றைத் தெரியலை கலிங்கம் கடுப்பச் சூடி திருமணி பெறாமல்
வைப்பினையுடைய நாடுகிழவோயே எனக் கூட்டுக.

களிறுடைப் பெருஞ்சமம் ததைய எஃகுயர்த்து
ஒளிறுவாள் மன்னர் துதைநிலை கொன்று
முரசுகடிப்பு அடைய அருந்துறை போகிப்
பெருங்கடல் நீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணீர் இப்
பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்துயர் கழிப்பி
இரந்தோர் வாழ நல்கி இரப்போர்க்கு
ஈதல் தண்டா மாசிதறு இருக்கை
கண்டனென் செல்கு வந்தனென்;

[1-9]

யானைகையுடைய பெரிய போர் அழிய, நின் வேலினை
உயர்த்தி, ஒளி வீசுகின்ற வாளினையுடைய அரசர்கள் அப்போரில்
நெருங்கியின்ற நிலையினை அழித்தாய்; குறந்தடிக்கொண்டு வெற்றி
முரசினை அடித்து, ஒசை எழுப்பாநிற்க, நீ அரிய போர்த்துறை
களையெல்லாம் செய்து முடித்தாய்; பண்டங்களை விற்கும்
வாணிகர், பெரிய கடலின்கண் நீந்திவந்த மரக்கலத்தைப் பழுது
பார்த்து அதனை உறுதியுறச் செய்தல்போல, பெரிய துறிக்கையை
யுடைய யானைக் கூட்டம் போர்செய்ததனால் உண்டான புண்
களைப் போக்கி, அதன் வலிய குன்பத்தை ஒழித்தாய்; நின்பால்
முதலில் வந்து இரந்தவர், வறுமை நீங்கி வாழமாறு அவர்
வீரும்பியவற்றைத் தந்து, மேலும் வந்து இரப்பவர்க்கும் ஈதலை
யொழியாத, குதிரைகளை வாரி வழங்குகின்ற-நின் பாசறையின்
இருப்பினைக் கண்டுசெல்வதற்காக வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சீர்த் போருள் முதலியன : சமம்-போர். ததைய-அழிய. எஃகு-வெல். ஒளிறு-ஒளி விசுவின்ற. துதையிலை-கெருங்கி நிற்கும் நிலை. கடிப்பு-குறுந்தடி. முரசினைக் கடிப்படைதலாவது, அதனை அடித்து ஓசை பெழுப்புதலாம். அருந்துறை-போர்த் துறை. போகி-முடித்து. மரம்-மரக்கலம். வலியுறுக்கும்-பழுதினைப் போக்கி உறுதியுறச் செய்தல். பண்ணியம் - பண்டம். விலைஞர்-விற்கும் வானிகர். ஓர் இ-நீக்கி. தொழுதி-கூட்டம். பெரிய கையினையுடைய தொழுதி எனவே யானைக் கூட்டத்தை உணர்த்திற்று. கழிப்பி-நீக்கி. தண்டா-நங்காத. மா-குதிரை. சிதறு-இரவலர்க்கு வாரி இறைக்கின்ற. இருக்கை-பாசறையின்கண் இருக்கும் இருப்பு. தண்டா இருக்கை, மாசிதறு இருக்கை எனக் கூட்டுக. கண்டனென்-கண்டு; முற்றெச்சம். சொல்லு-செல்வேன்; செய்கு என்னும் வினைமுற்ற; இது முற்றுகவே நின்று வினைகொண்டு முடிதற்குரியது.

எஃகுயர்த்து கொன்று அருந்துறை போகி புண் ஓர் இ வந்துயர்கழிப்பி வாற நல்கி ஈதல் தண்டா இருக்கை கண்டனென் செல்லு வந்தனென் எனக் கூட்டுக.

சேரனுக்குப் பண்ணிய விலைஞரும், பெருங்கைத் தொழு திக்கு மரமும், புண்ஓர் இ வந்துயர் கழித்தலுக்குப் பழுது பார்த்து வலியுறுத்தலும் உவமையாகக் கொள்க.

முடிபு : “நாடு கிழவோய்! மன்னர் பெருஞ்சமம் ததைய எஃகுயர்த்து, அம்மன்னர் பலர் கூடிச் செறிந்த நிலைமையைக் கொன்று, அருந்துறை போகி, கடலை நீந்தின மரக் கலத்தினை அழிவு சேராது வலியுறுக்கும் பண்ட வாணிகரைப் போலக் கைத் தொழுதியின் புண்ணை ஒருவழித்து வலிய துயரைக் கழித்துப் போரிடத்து வினையிலிருத்தலே வினோதமாகக் கொண்டு, இரந்தோர் வாற நல்கிப் பின்னும் இரப்போர்க்கு ஈதலின் மாறாத மாசிதற்றுக்கையைக் கண்டு போவேன் வந்தேன் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. (வினோதம்-பொழுதுபோக்கு.)

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்பும் கூறியவாறுயிற்று.

பேயர் : “யாதே இருக்கை” : “மாசிதறு இருக்கை என்றது, பகைவரிடத்துக் கொள்ளப்பட்ட மாக்களை வரையாது அளவிறக்கக் கொடுக்கும் பாசறையிருக்கை என்றவாறு. இச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘யாதே இருக்கை’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரையாகும்.

77. வென்றாடு துணங்கை

எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப்

பொறையன்

என்றனி ராயின் ஆறுசெல் வம்பலிர்!

மன்பதை பெயர அரசுகளத்து ஒழியக்

கொன்றுதோள் ஓச்சிய வென்றாடு துணங்கை

மீபிணத்து உருண்ட ¹தேயா ஆழியின்

பண்ணமை தேரும் மாவும் மாக்களும்

எண்ணற்கு அருமையின் எண்ணினரோ இலனே;

கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி

உகக்கும் பருந்தின் நிலத்துநிழல் சாடிச்

சேண்பரல் முரம்பின் ஈரம்படைக் கொங்கர்

ஆபரந் தன்ன செலவின்பல்

யானை காண்பல்அவன் தானை யானே.

துறை - உழிஞை அரவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - வென்றாடு துணங்கை.

வழியின்கண் செல்லும் புதியவரே! சினத்துடன்கூடிப் போர் புரியும் சேரன் எத்துணைப் பெரிய படைகளையுடையான் என்று வினவுவிராயின், கூறுவன் கேட்பிராக: முன்பு பிற அரசரோடு செய்த போரில் வீரர் கூட்டம் அழியவும், பகையரசர்கள் போர்க்களத்திலேயே ஒழியவும் கொன்று, அவ்வெற்றியின் காரணமாகத் தம் தோள்களை வீசி ஆடும் துணங்கைக் கூத்தினை ஆடியவர், இன்று சேரனோடு செய்த போரில் இறந்து பிணமாயினர்; அப்பிணங்களின்மீது உருண்டு சென்ற, தேயாத சக்கரங்களையுடைய, அலங்காரம் பொருந்திய தேர்களும், குதிரைகளும், காலாட்களும் எண்ணிக் கணக்கிடு.

பாடல்: 1. தெய்வயாழின்

தற்கருமையுடையவை; ஆகையால், அவற்றை யான் எண்ண வில்லை; ஆனால்,

கட்டுத்தறியின்கண் அடங்கி நில்லாதனவும், குத்துக் கோல்கள் பலவற்றை அழித்தவையும், உயரத்தில் பறந்து செல்லும் பருந்தினது நிலத்தில் விழும் நிழலைத் தாக்குவனவும், பறக்கற்களையுடைய உயர்ந்த வன்னிலத்தில் வாழும் கொங்கரது பசுக்கள் பறந்து செல்வதைப் போன்று செல்லுதலை உடையனவு மாயிய பல யானைகளை அச்சேரனது சேனையின்கண் கண்டேன், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் நுதலியன: எனை-எவ்வளவு. படையனோ; ஓ : அசை. பொறையன்-சேரன். வம்பலிர்-புதியவர்களே ; விளி. மன்பதை-மக்கள் கூட்டம் ; ஈண்டு வீரர் கூட்டத்தை உணர்த்திற்று. பெயர-அழிந்தொழிய. அரசு களத்து ஒழியக் கொன்று என்பதற்கு, “அரசரைக் களத்திலே உடலொழிந்து கிடக்கக் கொன்று” என்று பொருளுரைப்பர், பழையவுரை யாசிரியர். ஒச்சிய-உயர்த்தி விசிய. துணங்கை-ஒருவகைக் கூத்து ; அது, போர்க் களத்தில் வெற்றிபெற்ற வீரர்கள் ஆடுவதும், ஊர்களில் விழாக் காலங்களில் மகளிர் ஆடுவதும் என இருவகைப்படும். தோளோச்சிய துணங்கை, வென்றாடு துணங்கை எனக் கூட்டுக.

“கொன்று தோளோச்சிய பிணம் எனக் கூட்டி, முன்பு தம்முடன் பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி, இப் பொழுது இவன் (சேரன்) களத்திற் பட்டுக் கிடக்கின்ற வீரர் பிணமென, அவ்வீரர் செய்தியை அவர் பிணத்தின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லியவாறாக உரைக்க” என்று பழையவுரை கூறும்.

“வென்றாடு துணங்கைப் பிணம் என்றது, ஊர்களிலே யாடும் துணங்கைபன்றிக் களங்களிலே வென்றாடின துணங் கையையுடைய பிணம் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘வென்றாடு துணங்கை’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழைய வுரை.

மீ பிணத்து என்பதைப் பிணத்து மீ என மாறுக. பிணத்து மீ-பிணத்தின் மேல். உருண்ட-உருண்டு சென்ற. ஆழி-சக்கரம். பண் அமை-அலங்காரம் பொருந்திய. மா-குதிரை. மாக்கள்-காலாட்கள். எண்ணிற்றோ என்பது மெலிந்து நின்றது. எண்ணிற்று இலன்-எண்ணவில்லை; ஓ : அசை. கந்து-கட்டுத் தறி. கோளியாது-அத்தறியில் கட்டுப்பட்டு நில்லாது; வினை

யெச்சத் திரிசொல். காழ்-குத்துக்கோல். முருக்கி-அழித்து. உகக்கும் - உயர்ந்து பறக்கும். சாடி-மோதி. சேண் - உயர்ந்த. பரல் - பருக்கைக் கற்கள். முரம்பு - வலிய மேட்டு நிலம். வன்னிலத்தைத் தோண்டி மிக ஆழத்திலுள்ள ஊற்றுநீரைக் காணும்பொருட்டுக் கொங்கர் குந்தாவி முதலிய நிலந்தோண்டு கருவிகளை வைத்திருப்பாராதலால், 'ஈர்ப்படைக் கொங்கர்' என்றார். ஈர்தல்-தோண்டுதல். கொங்கர்-கொங்கு நாட்டு மக்கள். கொங்கர் ஏராளமான பசுக்களை உடையோராதலால், அக்கொங்கர் ஆவினைச் சேரன் யானைப் படைக்கு உவமையாக்கி, 'கொங்கர் ஆபரந்தன்ன பல்யானை' என்றார். கந்துகோளியாது முருக்கி சாடி செலவினையுடைய யானை என இயைக்க. காண்பல்-காண்பேன். அவன் : சேரன். தானையான்-சேனையிடத்து ; உருபு மயக்கம்:

முடிவு : “வம்பலிர் ! பொறையன் எனைப் பெரும்படையன் என்றனிராயின், அவன் தானையிடத்துத் தேரும் மாலும் மாக்களும் எண்ணற்கருமையின் எண்ணிற்றிலன் ; ஆயின், அவன் தானையின் யானைதான் எண்ணினையேவெனின், அதுவும் எண்ணினேனல்லேன் ; ஆபரந்தாலொத்த செலவின் பல யானையை அவன் தானையானே காண்பல் எனக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனைச் சொல்லியது, அவன் படைப்பெருமைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : உழிகை அரவம் : “இப்பாட்டில் பொதுப்படப் படையெழுச்சி கூறியதனை உழிகை யரவமென்றது, ஆண்டு அப் படை எழுங்காலத்து நொச்சிமதில் (நொச்சி-மதில்) போர் குறித்து எழுந்ததை ஒருகாரணத்தால் அறிந்துபோலும்.” (பழையபுரை.)

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

78. பிறழ் நோக்கியவர்

வலம்படு முரசின் இலங்குவன விழுஉம்
அவ்வெள் ளருவி உவ்வரை யதுவே;
சில்வனை விறலி! செல்குவை யாயின்

வள்ளிதழ்த் தாமரை¹ நெய்தலொடு அரிந்து
 மெல்லியல் மகளிர் ஒல்குவனர் இயலிக்
 கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறும் நுவலப்
 பல்பயன் நிலைஇய கடறுடை வைப்பின்
 வெல்போர் ஆடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்
 வில்பயில் இறும்பின் தகடு² நூறி
 பேளம் மன்ற³ பிறழ்நோக்கு இயவர்
 ஒடுறு கடுமுரண் துமியச் சென்று
 வெம்முனை தபுத்த காலைத் தம்நாட்டு
 யாடுபரந் தன்ன மாவின்
 ஆபரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

நுறை - விறலியாற்றுப்படை.

வன்னாரும் துக்கும் அது.

பெயர் - பிறழ் நோக்கியவர்.

(3-14) சிலவாகிய வளையல்களை அணிந்த விறலியே? மெல்லிய இயல்பினையுடைய பெண்கள், அசைந்தவர்களாய் நடந்து மருதநிலத்துள்ள வளவிய இதழ்களையுடைய தாமரை மலரொடு நெய்தற் பூவினை அரிவர்; பின் கிளிகளை ஒட்டும் விருப்பினராய்க் காட்டிலுள்ள புனந்தோறும் அதற்கேற்ற பாடல்களைப் பாடுவர்; பல வகையான பயன்களும் நிலைபெற்ற, முல்லை நிலத்தின்கண் பொருந்திய - ஊர்களையுடையதும், வெல்லும் போரினையுடைய வீரர்கள், தம் வீரத்தையே பெரிதும் விரும்பிக் காத்தலையுடையதும், வில்வீரர்கள் நெருங்கியுள்ள காவற் காட்டினையுடையதுமாகிய தகடுரை அழித்தவன்; சேரனுடைய பகைவர், தம் பகைவர் சேனையைப் பார்க்குங்கால் நேராகப் பார்க்கமாட்டார்கள்; தெளிவாக, அவர்கள் உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும், வளைத்தும் மாறுபடப் பார்க்கும் அச்சம் பொருந்திய பார்வையினையும், பலவகையான வாத்தியங்களையும் உடையவர்;

பாடல்: 1. இதட்டாமரை 2. உறுப்பிற்றகடு
 3. பேயமன்ற

மேலும் அவர்கள், தம்முடன் போர்செய்பவர் தோற்று ஒடுதற்குக் காரணமான மிக்க வலிமை வாய்ந்தவர் ; அத்தகைய பகைவரின் கடுமுரண் அழியுமாறு அவர்மீது படைபெடுத்துச் சென்று அவரது கொடிய போரினை அழித்தவன் ; அங்ஙனம் அழித்த காலத்து அப்பகைவர் நாட்டில் ஆடுகள் பரந்து நின்றாற் போன்று பரந்து தோன்றும் குதிரைகளையும், பசுக்கள் பரந்து நின்றாற்போன்று பரந்து தோன்றும் யானைகளையும் உடையவன் ; அத்தகைய சேரனது குன்றினிடத்தே செல்ல விரும்புவாயே யானால்,

(1, 2) அக்குன்றுதான், ஓசையால் வெற்றி பொருந்திய முரசினைப் போன்று விளங்குவனவாய் விழும், அழகிய வெள்ளிய-அருவியினை யுடையதும், உவ்வெல்லையிலுள்ளதுமாகிய அதுவே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: வலம்படு-வெற்றி பொருந்திய. இலங்குவன-விலங்குவனவாய் ; முற்றெச்சம். விழுஉம்-விழுகின்ற. அம்வெள் அருவி எனப் பிரிக்க ; அம்-அழகிய. வரை-எல்லை. உகரச்சுட்டு நடுவிலுள்ள குன்றைச் சுட்டிகின்றது. பல குன்றுகளுக்கு நடுவேயுள்ள குன்றினைச் சுட்டிக் காட்டுதலால், 'உவ்வரையதுவே' என்றார். யானையோன் குன்று (14) உவ்வரையதுவே என இயைக்க.

வளை-வளையல். விறலி-நடனமாது. வள்-வளவிய. ஒல்கு வனர்-அசைந்து. இயலி-நடந்துசென்று. கடி-ஒட்டும். மேவலர்-விருப்பமுடையோராய் ; முற்றெச்சம். புறவு-முல்லை நிலம். நுவல-கிளிகளை ஒட்டுதற்குரிய பாட்டினைப் பாட. நிலைஇய-நிலை பெற்ற. கடறு-முல்லை நிலக்காடு. வைப்பு-ஊர். மகளிர் இயலி நெய்தலொடு தாமரை அரிந்து மேவலராய் நுவலப் பயன் நிலைஇய வைப்பினை யுடைய தகடர், ஆடவர் காக்கும் தகடர், இறும்பினை யுடைய தகடர் என இயைக்க. ஆடவர்-வீரர். மறம்-வீரம். புரிந்து-விரும்பி. வில்-வில் வீரர்களுக்குத் தானியாகுபெயர். பயில்-நெருங்கியுள்ள. இறும்பு-காவற்காடு. தகடர் : இது, அதிக மான் நெடுமானஞ்சிக்கு உரியது. நூறி-அழித்து. பேம்-அச்சம். மன்ற-தெளிவாக. பேஎம்நோக்கு, பிறழ்நோக்கு எனக் கூட்டுக. இயம்-வாத்தியம். இயவர்-வெற்றி முரசு முதலிய வாத்தியங் களையுடைய பகைவர் ; நோக்கினையும் இயத்தினையும் உடைய பகைவர் என்க ; இவர் தகடர் மன்னனாகிய அதிகனைச் சேர்ந்தவர்.

“பிறழ்நோக்கு இயவரென்றது, தம் சினமிகுதியானே மாற்றார் படைந் தோற்றத்தினை நெறியால் நோக்காது, எடுத்தும் படுத்தும், கோட்டியும் பலபடப் பிறழ் நோக்கும் பகைவராகிய பல்லியும் உடையர் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘நீறழ் நோக்கியவர்’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

ஒடுஉறு கடுமுரண்-பகைவர் தோற்றோடுதற்குக் காரணமான மிக்க வலி. பிற பகைவரை யெல்லாம் தோற்றோடச் செய்யும் வலியுடையவராயினும், சேரன்முன் அவ்வலி அழிந்தன ரென்பார், ஒடுஉறு கடுமுரண் துமியச் சென்று என்றார். துமிய-அழிய. வெம்முனை-அப்பகைவரது கொடிய போர்முனை. தபுத்த-அழித்த. தம் என்றது பகைவரை. மா-குதிரை. யானையோன் : பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை.

முடிவு : “சில்வனை விறவி! செல்குவையாயின், யானையோன் குன்று உவ்வெல்லையில் வெள்ளருவியுடைய அது என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனால் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று” என்பது பழையவுரை.

நுறை : விழுவியாற்றியுடைய : பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் விறவியை ஆற்றுப்படுத்திக் கூறினமையால், இது விறவி யாற்றுப்படையாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

79. நிறம்படு குருதி

உயிர் போற் றலையே செருவத் தானே;
கொடைபோற் றலையே இரவலர் நடுவண்;
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை அளித்தி;
நின்வயின் ¹பிரிந்த நல்லிசை கனவினும்
பிறர் நசை அறியா; வயங்குசெந் நாவின்
படியோர்த் தேய்த்த ஆண்மைத் தொடியோர்

5

தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்பி!
அனைய¹ அளப்பருங் குரையை; அதனால்,
நின்னொடு வாரார் தம்நிலத்து ஒழிந்து²
கொல்களிற்று யானை எருத்தம் புல்லென 10
வில்லுலை அறுத்துக் கோலின் வாரா
வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்து அவர்
அரசுவா அழைப்பக் கோடுஅறுத்து இயற்றிய
அணங்குடை மரபின் கட்டில்மேல் இருந்து
தும்பை சான்ற மெய்தயங்கு உயக்கத்து 15
நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது
மடைஎதிர் கொள்ளா அஞ்சுவரு மரபின்
கடவுள் அயிரையின் நிலைஇக்
கேடிலவாக; பெரும! நின் புகழே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணரும் தூக்கும் அது.

பெயர் - சிறம்படு குருதி.

உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே;
கொடைபோற் றலையே இரவலர் நடுவண்;
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை அளித்தி;
நின்வயின் பிரிந்த நல்லிசை கனவினும்
பிறர்நசை அறியா; வயங்குசெந் நாவின்
படியோர்த் தேய்த்த ஆண்மைத் தொடியோர்
தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்பி!
அனைய அளப்பருங் குரையை; [1-8]

(5-7) உண்மையே பேசுவதனால் சிறப்புற்று விளங்கும்
 றெவிய நாவினையும், வணங்காத பகைவரை அழித்த வீரத்
 தியையும், வகையலணிந்த மகளிரது தோகைத் தழுவுங்கால்
 இடையே கிடந்து கசங்கிய மாலையை அணிந்த மார்பினையும்
 உடையோனே!

(1-5) நீ போர்செய்யுங்கால், நின் உயிரை ஒருபொருளாக
 மதித்துப் பாதுகாத்துக்கொள்ளமாட்டாய்; யாசகர் நின்னைச்
 சூழ்ந்து நிற்க, அவர்கள் நடுவே இருந்து வேண்டியவற்றைக்
 கொடுக்குங்கால் பொருளைப் பெரிதாக எண்ணிக் காக்கமாட்டாய்;
 நின்னினும் பெரியோரைப் பாதுகாத்துச் சிறியவர்க்கும் அருள்
 செய்வாய்; எட்டுத் திசைகளிலும் பரவியுள்ள மினது நல்ல
 புகழ்கள்; கனவிலும் பிறரை விரும்பி அவர்மாட்டுச் சேர்ந்து
 நிற்பலை அறியா; (8) அத்தன்மை வாய்ந்த அளவிடற்கரிய
 குணங்களை உடையாய், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : போற்றலை-காத்துக்கொள்ள
 மாட்டாய். செருவத்தான்-போரில்; உருபு மயக்கம். கொடை-
 கொடுக்கும்பொழுது; பொருளை என ஒருசொல் வருவித்
 துரைக்கவும். இரவலர்-யாசகர். நடுவண்-நடுவில். அளித்தி-
 அருள் செய்வாய். பிரிந்த நின்வயின் நல்லிசை அறியா எனக்
 கூட்டுக. பிரிந்த; ஈண்டுப் பரவிய என்னும் பொருட்டு. நின்
 வயின் நல்லிசை-நின்னிடத்துத் தோன்றிய நல்ல புகழ்; கல்வி,
 கொடை, வீரம் முதலியவற்றால் ஒருவனுக்குண்டாகும் புகழ் பல
 வகைப்படுதலின், அறியா எனப் பன்மையாற் கூறினார் என்க.
 நசை-விரும்பிச் சேர்தலை. வயங்குதல்-விளங்குதல். படியோர்-
 வணங்காத பகைவர். தேய்த்த-அழித்த. ஆண்மை-வீரம்.
 தொடியோர்-வகையலை அணிந்த மகளிர்; தொடி-வகையல்.
 குழைந்த-கசங்கி வாடிய. கோதை-மலை, அனைய-அத்தன்மைய
 வாய் குணங்கள்; குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். அளப்பருங்
 குரையை-அளத்தற்கரியை; குரை : அசைமலை.

நாவினையும் ஆண்மையினையும் உடைய கோதையணிந்த
 மார்பு! நீ உயிர் போற்றலை; கொடை போற்றலை; பேணி
 அளித்தி; பிரிந்த நின் இசை பிறர் நசை அறியா; அனைய
 அளப்பருங் குரையை எனக் கூட்டுக.

அதனால், நின்னொடு வாரார் தம்நிலத்து ஒழிந்து
 கொல்களிற்று யானை எருத்தம் புல்லென
 வின்குலை அறுத்துக் கோலின் வாரா

வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்து அவர்
 அரசவா அழைப்பக் கோடறுத்து இயற்றிய
 அணங்குடை மரபின் கட்டில்மேல் இருந்து
 தும்பை சான்ற மெய்தயங்கு உயக்கத்து
 நிறம்படு குருதி புறம்படிள் அல்லது
 மடைஎதிர் கொள்ளா அஞ்சுவரு மரபின்
 கடவுள் அயிரையின் நிலைஇக்
 கேடில வாக பெருமநின் புகழே.

[8-19]

கின்னெடு இணங்கி வராதவர்களாய், மாறுபட்டுத் தங்கள்
 நாட்டிலேயே தங்கியிருப்பவரும், போரில் நின் பகைமன்னர் ஏறி
 வரும் கொலையாணையின் பிடரி பொலிவழிந்து தோன்றுமாறு அம்
 மன்னரைக் கொன்று, அவரது வில்லின் காணையும் அறுக்க, அச்
 செயலைக் கண்டும், கின்செங்கோலின்கீழ் அடங்கி நடவாதவரும்,
 முன்பெல்லாம் வெல்லத்தக்க போரினைச் செய்ய வல்லவருமாகிய
 பகைமன்னரின் முரசத்தின் கண்ணைக் கிழித்தாய்; அவரது
 பட்டத்து யாணை கதறுமாறு அவற்றின் கொம்புகளை அறுத்தாய்;
 அக்கொம்புகளைக்கொண்டு தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இயல்
 பிணையுடைய கட்டில் செய்தாய்; தும்பைப் பூவினைச் சூடி,
 அதற்கமையப் போர்செய்தமையால், தம் உடம்பு அசைந்து
 சோர்ந்திருத்தலையுடைய வீரர், அக்கட்டிலின்மேல் ஏறி இருந்து
 தம் மார்பினைக் கிழித்து, அவ்விடத்து வெளிப்படும் இரத்தத்தைக்
 கொற்றவைக்குப் படைத்துள்ள படையலின்மேல் படும்படிச்
 செய்ய வேண்டும்; அங்ஙனம் பட்டாலல்லாமல் அப்படையலைக்
 கொற்றவை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாள்; அத்தகைய அஞ்சத்தக்க
 இயல்பிணையுடைய கொற்றவை வாழ்தற்கிடமாயுள்ள அயிரை
 மலையினைப்போன்று கிடைத்து, பெருமானே! நின் புகழ் என்றும்
 அழியாதனவாகுக, என்பதாம்.

அருஞ்ரோற் பொருள் முதலியன : அதனால், கின்புகழ் அயிரை
 யின் கிடைஇக் கேடிலவாக என இயைக்க, வாரார் : முற்றெச்சம்.
 கிலத்து-நாட்டில். ஒழிந்து-தங்கியிருந்து. எருத்தம்-பிடரி. புல்
 லென-பொலிவழிய. குலை-நாண். அறுத்து-அறுக்க; எச்சத்
 திரிபு; அறுக்க அதனைக் கண்டும் என ஒருசொல் வருவித்து
 உரைக்க. கோலின் வாரா-செங்கோலின்கீழ் அடங்கி நடக்காத.
 சேரனுடன் போர் செய்வதற்கு முன்பு, பிற மன்னரோடு

வெல்லும் போரினைச் செய்த வேந்தர் என்க. கண்-அடிக்குமிடம். போழ்ந்து-மிழ்து. வாராராய் ஒழிந்து கோலின் வாராவேந்தரது முரசு என்க. அரசு உவா-நல்லிலக்கணங்கள் அமையப்பெற்ற பட்டத்து யானை. அழைப்ப-வருத்தத்தால் கதற. கோடு-யானைக் கொம்பு. அணங்கு-தெய்வத் தன்மை. மரபு-இயல்பு. கட்டிலின்மேல் இருந்தல்லது, அவ்வாறு இருக்கும் வீரரது நிறம்படு குருதி படினல்லது மடை எதிர்கொள்ளாக் கடவுள், அஞ்சவரு மரபின் கடவுள் என இயைக்க.

இருபெரு வேந்தர்கள் தும்பை மலரைச் சூடிப் புகழைக் குறித்துச் செய்யும் போர், தும்பைப் போர் எனப்படும். சான்ற-அமைந்த. தயங்குதல்-அசைதல். உயக்கம்-சோர்வு. நிறம்-மார்பு. படு-தோன்றுகின்ற. குருதி-இரத்தம். புறம்-படையலின் மேற்புறம். அல்லது என்பதனை இருந்து என்பதனோடுங் கூட்டி, இருந்தல்லது, படினல்லது என்க. தும்பை சான்ற வீரரும், அரசவாவின் கோடறுத்து இயற்றிய கட்டிலின்மேல் இருந்தல்லது, தரையிலிருந்து தம் நிறம்படு குருதியை மடையின் புறம் படச் செய்யிலும் அம்மடையைக் கொற்றவை ஏற்காள் என்பது கருத்து. மடை-கடவுளுக்கும் பவி, படையல். எதிர்கொள்ளா-ஏற்றக்கொள்ளாத. கடவுள் என்றது, சேரனால் வழிபாடு செய்யப்பெறும் கொற்றவை; என்றது தூர்க்கையை. அயிரை : ஒருமலை; அஃது இன்று ஐவர்மலை என்று வழங்கப்படுகின்றது. மலை-மலைபெற்று. கிண்புகழ் கேடிலவாக என்றாலும், சேரனை வாழ்த்துதலே கருத்தாகலின், நீ கேடிலவாக என்பதே பொருளாகக் கொள்க.

“தும்பை சான்ற மெய்தயங்கு உயக்கத்து நிறம்படு குருதி” என்றது, வீரருடைய, தும்பை சூடியதற்கேற்ப நின்று பொருதலாற்றலையுடைய உடலானது அசையும்படி வந்த ஓய்வினையுடைய நிறங்களைத் திறந்துவிட்ட குருதி என்றவாறு.

“அல்லாத இடங்களில் குருதி கொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திறக்க ஆண்டு உண்டான குருதி என்பதாயிற்று. இச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘நிறம்படு குருதி’ என்று பெயராயிற்று.

“கோடறுத்து இயற்றிய கட்டில்மேலிருந்து நிறம்படு குருதி” புறம்படினல்லது மடை எதிர்கொள்ளாக் கடவுள் எனக் கூட்டி, அவ்வாறு செய்ததொரு கட்டில் கொடுவந்து இட்டதன்மேல் இருந்து அவ்வாறு கொடுப்பதொரு பவியுண்டாயினல்லது பவி கொள்ளாக் கடவுளென உரைக்க.

முடிபு : “கோதை மார்ப ! செருவத்து உயிர்போற்றலை ;
இரவலர் நடுவண் கொடை போற்றலை ; பெரியோரைப் பேணிச்
சிறியோரை அளித்தி ; அனைய நின் குணங்கள் அளப்பரியை ;
ஈ அவ்வாறு ஒழுகுதலால் பிரிந்த நின்வயின் நல்லிசை இனிக்
கனவிலும் பிறர் நச்சுதலறியா ; அவ்வாறு அறியாமையின்,
பெரும ! அவ்வாறாகிய நின்புகழ் மிலைஇ நின்னிடத்துக் கேடில
வாக என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து : “இதனாற் சொல்லியது அவன் பல குணங்களும்
ஒருங்கு புகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறாயிற்று ” என்பது பழையவுரை
யாகும்.

80. புண்ணுடை எறுழ்த்தோள்

வால்மருப்பின் களிற்றியாளை
மாமலையின் கணங்கொண்டு அவர்
எடுத்தெறிந்த விறல் முரசம்
கார்மழையின் கடிதுமுழங்கச்
சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பின் 5
தொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை எறுழ்த்தோள் புடையலங் கழற்கால்
பிறக்கடி ஒதுங்காப் பூட்கை ஒள்வாள்
ஒடிவில் தெவ்வர் எதிர் நின்று உரைஇ
இடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென 10
அம்புடை வலத்தர் உயர்ந்தோர் பரவ
அனையை ஆகல் மாறே பகைவர்
கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தோர் மீமிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது? சினப்போர் 15
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
தொலையாக் கற்ப! நின் தெம்முனை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்கு - செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும்.

பெயர் - புண்ணுடை எறுழ்த்தோள்.

வால்மருப்பின் களிற்றியானை
மாமலையின் கணம்கொண்டு அவர்
எடுத்துஎறிந்த விறல்முரசும்
கார்மழையின் கடிதுமுழங்க,

[1-4]

வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய ஆண்பானைகள், பெரிய
மலைகளைப் போன்று கூட்டம் கூட்டமாகத் திரண்டு நிற்கவும்,
பகைவர் குறுந்தடிகளை எடுத்து அடிக்கப்பெற்ற வெற்றிமுரசுகள்
கார்காலத்து மேகத்தினைப் போன்று மிகுதியாக ஒலிக்கவும்,
என்பதாம்.

அருஞ்சோழ யோசுன் முதலியன : வால் மருப்பு-வெள்ளிய
கொம்புகள். களிற்று யானை-ஆண் யானை ; இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. மா-பெரிய. கணம்-கூட்டம். கொண்டு-
கொள்ள ; எச்சத் திரிபு. அவர் : பகைவர். யானையும் முரசும்
பகைவருடையவை என அறிக. எறிந்த-அடித்த. விறல்-வெற்றி.
மழை-மேகம். கடிது-மிகுதியாக.

யானை கணங்கொள்ள முரசும் முழங்க என்னும் எச்சங்களை
ஒடிவில் தெவ்வர் (9) என்பதனோடு முடியும். இனி யானையை
யும் முரசுத்தையும் சேரனுடைமையாக்கி, அவற்றின் வினை
களாகிய கணங்கொள்ள, முழங்கவென்னும் எச்சங்களை, 'எதிர்
கின்ற' (9) என்னும் வினையேச்சத்தோடு முடிப்பினுமாம்.

சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பின்
தொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை எறுழ்த்தோள் புடையலங் கழல்கால்
பிறக்கடி ஒதுங்காப் பூட்கை ஒள்வாள்
ஒடிவில் தெவ்வர் எதிர்நின்று உரைஇ

இடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென
அம்புடை வலத்தர் உயர்ந்தோர் பரவ
அனையை யாகல் மாறே,

[5-12]

பூசப்பட்ட சந்தனம் உலர்ந்துள்ள பரந்த மார்பினையும், வீர வகை ஒளிவிசும் வலிய முன்கைகளையும், விழுப்புண் பொருந்திய வலிய தோள்களையும், பனைமாலையினையும், வீரக்கழலணிந்த கால் களையும், முன்வைத்த காலைப் பின்வைத்து ஒதுங்காத மேற் கோளினையும், ஒளி பொருந்திய வாளினையும் உடையவர், போரில் மனம் தளராத நின் பகைவர்; அம்புடன் கூடிய வலியோராகிய உயர்ந்த நின் படைவீரர், அப்பகைவர் எதிரே நின்ற, 'எம் அரசன், தனக்குக் கப்பம் கட்டிப் பணிந்து வாழ் வோரைக் காக்கும் குணமுடையோன்; ஆகவே, அவனுக்குக் கப்பம் கட்டிவிடுவீராக' என்று கூறி, மேலும் நின் அருங்குணங் களை பெல்லாம் எடுத்துரைத்துப் பாராட்டுவர்; நீயும் அதற்கேற்ற தன்மையினை உடையாய்; ஆதலால், என்பதாம்.

வருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : சாந்து-சந்தனம். புலர்ந்த- உலர்ந்த. வியன்-பரந்த. தொடி-வீரவகை. சுடர்வரும்-ஒளி விசும். புண் : போரில் உண்டான விழுப்புண். எறும்-வலி. "புண் உடை எறும்த் தோள் என்றது, எப்பொழுதும் பொருது புண் அருத வலிய தோள் என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'புண்ணுடை எறுறுத்தோள்' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை. புடையல்-பனைமலை. அம் : சாரியை; அழகிய என்றமாம். பிறக்கு-பின். அடி பிறக்கு ஒதுங்கா என இயைக்க; பிறக்கு ஒதுங்கா-பின்னிடாத. பூட்கை-மேற்கோள். ஓடிவுஇல்- மனமொடியாத. தெவ்வர்-பகைவர். புரவு-பாதுகாத்தலை. எதிர்ந்தோன்-ஏற்றுக்கொண்டவன்; என்றது சேரனை. வலத்தர்- வலியவர். உயர்ந்தோர்-உயர்ந்த படைவீரர். வலத்தராகிய உயர்ந்தோர் என்க. பரவ-நினைப் பாராட்டிக் கூற. அனையை- அத்தன்மையுடையாய். ஆகல்மாறு-ஆதலால்; மாறு : மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருள் படுவதோர் இடைச்சொல்.

மார்பினையும், கையினையும், தோளினையும், புடையலையும், காலினையும், பூட்கையினையும், ஒள்வாணையுமுடைய தெவ்வர் எனவும், உயர்ந்தோர் தெவ்வர் எதிர்நின்ற புரவெதிர்ந்தோற்கு திறைஇடுகவென உரைஇ பரவ எனவும் கூட்டுக.

பகைவர், கால்கிளர்ந்தன்ன கதற்பரிப் புரவிச்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது? சினப்போர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
தொலையாக் கற்பி நின் தெம்முனை யானே. [12-17]

கீள் பகைவரது நீண்ட தேர்கள் மிக விரைவாகச் செல்லக் கூடியவை; அவற்றில் கட்டப்பட்டுள்ள குதிரைகளோ, காற்றே உக்கிரங்கொண்டு எழுந்தாற்போன்ற மிக்க வேகமுடையவை; எனினும், நீயோ அத்தகைய பகைவரையும் அழிக்கத்தக்க சினத்துடன் போர் புரியவல்லவன்; இந்நிலவுலக எல்லையில் கீலை பெறச் செய்த நல்ல புகழையுடையவன்; அழியாத கல்வியை உடையவன்; இவ்வாறு போரினையும், இசையினையும், கல்வியையும் உடையோய்! இத்தகைய நீ அப்பகைவர்மீது படை பெடுத்துச் சென்று போர்புரிந்தால், அப்போர் முனையை உடைய அப்பகைவர் நாட்டெல்லையிலும், அவர்தம் நீண்ட தேரினது மிக உயர்ந்த உச்சியில் அசையும் கொடி தோன்றுவதென்பது எங்ஙனம் இயலும்? என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் ஞநலியன் : கால்கிளர்ந்தன்ன-காற்றே வேகங்கொண்டு எழுந்தாற்போன்ற. கதற் பரி-மிக்க விரைவு; ஒருபொருட் பன்மொழி. புரவி-குதிரை. கடும்பரி-மிக்க விரைவு. மீ மிசை-மிக்க உயரத்தில். நுடங்கு-அசையும். புலம்-நாடு. வரை-எல்லை. யாவது-எங்ஙனமாகும். நிறீஇய-கீலை பெறச் செய்த. இசை-புகழ். கற்பு-கல்வி. கல்வி, கேடில் விழுச்செல்வமாதலால், தொலையாக் கற்பு எனப்பட்டது. தெவ் முனை-போர் முனை.

தொலையாக் கற்பி கீள் தெம்முனையையுடைய புலவரை யான் பகைவர் நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்கு கொடி தோன்றல் யாவது எனக் கூட்டுக.

புது : “தொலையாக் கற்பி கீள் வீரராகிய உயர்ந்தோர் கீள் தெவ்வராகிய அவருடைய களிற்றியானை மலையிற் கணங் கொள்ளாநிற்க, முரசும் கடிது முழங்காநிற்க, அவையிற்றை ஒன்றும் மதியாதே கீள்தொடு ஒடிவில் தெவ்வராகிய அவர் எதிர் கின்ற பெயரா, ‘இப்புரவெதிர்த்தோனுக்குத் திறையிடுக’ வெணச் சொல்லி கீள்தொடுப் பரவும்படி, நீ அதற்கேற்ற தன்மையையுடைய ஆனபடியாலே கீள் தெம்முனைப் புல

வெல்லையில் நின் பகைவர் தேர்மிசைக் கொடி போரைக் குறித்துத் தோன்றல் யாவது எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பொடு படுத்து, வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

துறை : வஞ்சித்துறைப் பாடாண்யாட்டு : “தெம்முனைப் புல வரைப் பகைவர் கொடி தோன்றல் யாவது என எதிருன்றுவார் (எதிர்த்துப் போர் புரிவார்) இன்மை தோன்றக் கூறிய அதனால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

துக்கு : “செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும் : முன்னர் ஆறடியும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே, வஞ்சித் தூக்குமாயிற்று” என்பது பழையவுரையாகும்.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடிய ஒன்பதாம் பத்து

பதிகம்

குட்டுவன் இரும்பொறைக்கு மையூர் கிழாஅன்
வேண்மா ளந்துவஞ் செள்ளை ஈன்றமகன்
வெருவரு தானையொடு வெய்துறச் செய்துசென்று
இருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ
அருமினைக் கல்லகத்து ஐந்தெயில் எறிந்து
பொத்தி ஆண்ட பெருஞ்சோ ழனையும்
வித்தை ஆண்டஇளம் பழையன் மாறனையும்
வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
வஞ்சி மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
மந்திர மரபின் தெய்வம் பேணி
மெய்யூர் அமைச்சியல் மையூர் கிழானைப்
புரையறு வேள்விப் புரோசு மயக்கி
அருந்திறல் மரபின் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த
வெந்திறல் பூதரைத் தந்திவண் நிறீஇ
ஆய்ந்த மரபின் சாந்தி வேட்டு
மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோல்
இன்னிசை முரசின் இளஞ்சேர

லிரும்பொறையைப்

பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம் : கிறில்விடு கட்டி, வினைகளில் யானை, பட்டேறத்
தொழி, தொழில் நவில் யானை, நாடுகாண் கெடுவரை, வெந்
திறல் தடக்கை, வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால் கவணை,
துவராக் கூந்தல், வலிகெழு தடக்கை; இவை பாட்டின்
பதிகம்.

பாடிப் பெற்ற பரிசில் : மருளில்லார்க்கு மருளக்கொடுக்க
வென்று உவகையின் முப்பத்திராயிரம் காணம் கொடுத்து, அவர்

அறியாமை ஊரும் மனையும் வளமிகப் படைத்து, ஏரும் இன்பமும் இயல்வரப் பரப்பி, எண்ணற்கு ஆகா அருங்கல வெறுக்கையொடு பன்னூராயிரம் பாற்பட வகுத்துக் காப்புமறம் தான் விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாறாண்டு வீற்றிருந்தான்.

பதினாறாண்டு : இனிய ஓசை பொருந்திய முரசினையுடைய இளஞ்சேரல் இரும்பொறை என்பவன், குட்டுவன் இரும்பொறைக்கும் மையூர் கிழான் மகளாகிய வேண்மாள் அந்துவஞ் செள்ளை என்பாளுக்கும் பிறந்தவனாவான்; அவன், சோழனும் பாண்டியனுமாகிய இரண்டு பெரிய முடிமன்னரோடு, விச்சி என்னும் சிற்றரசனும் அஞ்சத்தக்க சேனைகளோடு அவர்கள்மேல் படையெடுத்துச் சென்று, அவர்கள் துன்புற்று அழியுமாறு செய்தான்; அவர்களுக்குரியனவும், பகைவர்கள் புழுதற்கரிய காவற்காடு குழப்பெற்றனவும், மலையிடத்தே அமைந்தனவுமாகிய ஐந்து மதில்களை அமித்தான்; பொத்தி என்னும் புலவரை ஆதரித்த கோப்பெருஞ்சோழனையும், வித்தை என்னும் புலவரை ஆதரித்த இளம்பழையன் மாறன் என்னும் பாண்டியனையும் அவர்களிடம் கூறிய சபதம் உண்மையாகுமாறு அவர்களை வென்றான்; அவர்கள்பால் பெற்ற பொருள்களைத் தன் தலைநகரமாகிய வஞ்சி நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து மற்றவர்க்கு அளித்தான்; மந்திர முறையால் தெய்வங்களை வழிபட்டான்; உண்மை பொருந்திய அமைச்சின் இலக்கணம் வாய்ந்த மையூர் கிழான் என்பவனைக் குற்றமற்ற யாகங்களைச் செய்வதற்குரிய புரோகிதனாக மாற்றினான்; பகைவரால் வெல்லுதற்கரிய தன் வலிமையால், பெரிய சதுக்கப் பூதங்களை வேற்றிடத்தினின்றும் கொண்டு வந்து தன் நகரில் நிலைபெறச்செய்தான்; அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கூறிய முறைப்படி அவற்றிற்குச் சாந்தி விழாச் செய்தான்; குற்றமற்ற செங்கோலால், தன் நாட்டில் பொருந்திய உயிர்களைப் பாதுகாத்தான்; இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இளஞ்சேரலிரும்பொறையின் மீது பெருங்குன்றார்கிழார் என்னும் புலவர் இவ்வொன்பதாம் பத்தினைப் பாடினார் என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : வெருவரு-அஞ்சத்தக்க. வெய்துற-வருந்தும்படியாக. விச்சி : ஒரு சிற்றரசன். மினை-காவற்காடு. கல்-மலை. எயில்-மதில். எறிந்து-அறித்து. பொத்தி : ஒருபுலவர். வித்தை : ஒருபுலவர்; கல்வியுமாம். வைத்த-கூறிய என்னும்.

பொருட்டு. வஞ்சினம்-சபதம். வாப்ப-உண்மையாக. மெய்ஊர்-
உண்மை பொருந்திய. இயல்-இலக்கணம். புரை-குற்றம். புரோசு-
புரோகிதர். திறல்-வலிமை; வெற்றியுமாம். சதுக்கு-சதுக்கம்-
நான்கு தெருக்கள் கூடுமிடம்; கடைக்குறை. கிறீஇ-பிரதிட்டை
செய்து. சாங்கிவேட்டு-சான்றி விழாச் செய்து.

(உரையில்) மருள்-மயக்கம், வியப்பு. மருள-வியக்குமாறு.
காணம்-பொற்காசு. அறியாமை-(பெருங்குன்றார் மொழாக்குத்)
தெரிவிக்காமலே. ஏர்-பயிர்த்தொழில்; ஆகுபெயராக நிலங்களை
உணர்த்தியதாகக் கொள்ளலுமாம். அருங்கலம்-ஆபரணம்
வெறுக்கை-பொன்; செல்வமுமாம்.

ஒன்பதாம் பத்து

81. நிழல்விடு கட்டி

உலகம் புரக்கும் உருகெழு சிறப்பின்
 வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூல்
 அகலிரு விசும்பின் அதிர்சினம் சிறந்து
 கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையு உ நிவந்து
 காலே இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக் 5
 களிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க
 ஒளிறுகொடி நுடங்கத்¹ தேர்திரிந்து கொட்ப
 அரசுபுறத்து இறுப்பினும் அதிர்விலர் திரிந்து
 வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
 மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத் 10
 தோள் பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளும்
 முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
 கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமார்
 இடாஅ ஏணி வியலறைக் கொட்ப
 நாடடிப் படுதலின் கொள்ளை மாற்றி 15
 அழல்னீனை அமைந்த நிழல்விடு கட்டி
 கட்டளை வலிப்பதின் தானை உதவி
 வேறுபுலத்து இறுத்த வெல்போர் அண்ணல்!
 முழுவின் அமைந்த பெரும்பழம் மிசைந்து
 சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த் 20
 தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
 காந்தளங் கண்ணிச்² செழுங்குடிச் செல்வர்

கலிமகிழ் மேவலர் இரவலர்க்கு ஈயும்
 சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயல் கொல்லிப்
 பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து 25
 மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை ஆயத்துத்
 தன்னிறம் கரந்த வண்டுபடு கதுப்பின்¹
 ஒடுங்கீ ரோதி ஒண்ணுதல் அணிகொளக்
 கொடுங்குழைக்கு அமர்த்த நோக்கின் நயவரப்
 பெருந்தகைக்கு அமர்ந்த மென்சொல்
 திருமுகத்து 30

மாணிழை அரிவை காணிய ஒருநாள்
 பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்!²
 முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
 தூவெதிர்ந்து பெருஅத் தாவில் மள்ளரொடு³
 தொல்மருங்கு அறுத்தல் அஞ்சி அரண்கொண்டு 35
 துஞ்சா வேந்தரும் துஞ்சுக;
 விருந்தும் ஆக நிற்பெருந் தோட்கே.

துறை - முல்லை.

வன்மை - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - கிழல்விடு கட்டி.

உலகம் புரக்கும் உருகெழு சிறப்பின்
 வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூல்
 அகல்இரு விசும்பின் அதிர்சினம் சிறந்து
 கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூஉ நிவந்து
 காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொள, [1-5]

பாடம் : 1. வண்டுபடுதுப்பின் 2. புனைவினை நெடுந்தோர்
 3. தூவின்மள்ளரொடு

உலகத்தைப் பாதுகாப்பதும், அச்சம் பொருந்திய சிறப்பினை யுடையதும், அமருடையதும், இடி மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதியினையுடையதும், வளப்பம் பொருந்தியதுமாகிய நிறைந்த நீர் கொண்ட மேகமானது, அகன்ற பெரிய வானத்தின்கண் உயிர்களெல்லாம் அநிர்ச்சியடைதற்குக் காரணமான சினம் மிகுந்து, கடிய முழக்கத்துடன்கூடி இடித்து, மேலெழுந்து வானத்தையடைந்து, கார்காலம் வந்ததை அறிவிக்கும் பருவத் தால் உலகத்துயிர்களெல்லாம் வருத்தம் கொண்டன ; அங்ஙனம் கொள்ளவும், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : புரக்கும்-பாதுகாக்கும். உருகெழு-அச்சம் பொருந்திய. பெருமையாலும் இடி முதலிய வற்றாலும் உயிர்கட்கு அச்சம் விளைவித்தவின், 'உருகெழு கமஞ் குல்' என்றார். வண்ணம்-அமரு. கருவி-தொகுதி. கமம்-நிறைவு. குல்-கருப்பம். நீர் கொண்ட மேகம், நிறைந்த குல்கொண்டது போன்று தோன்றுதலின், அதைக் கமஞ்சுல் என்றார். கமஞ்சுல்-மேகம். புரக்கும் கமஞ்சுல், உருகெழு கமஞ்சுல், சிறப்பின் கமஞ்சுல், வண்ணக் கமஞ்சுல், கருவிய கமஞ்சுல் எனக் கூட்டுக. விசம்பு-வானம். சிலை-முழக்கம்; சிலையொடு என ஒடு விரிக்க. கழறி-இடித்து. அடையூஉ - அடைந்து. நிவந்து - மேலெழுந்து. கழறி நிவந்து விசம்பு அடையூஉ எனக் கூட்டுக. காலை-கார்காலம். பொழுது-பருவம். பொழுதொடு என்பதிலுள்ள ஒடுவை ஆலாகத் திரிக்க. புலம்பு-வருத்தம்.

கமஞ்சுல் சினம் சிறந்து கழறி நிவந்து விசம்படையூஉ இசைக்கும் பொழுதினால் புலம்பு கொள எனக் கூட்டுக.

களிறுபாய்ந்து இயலக் கடுமா தாங்க
ஒளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
அரசுபுறத்து இறுப்பினும் அதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளும்
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமார்
இடாஅ ஏணி வியலறைக் கொட்ப,

[6-14]

பகைவர் படையில் யானைகள் பரந்து சென்றன; விரைந்து செல்லும் குதிரைகளைத் தடுத்து, அவற்றை அளவாகச் செல்லுமாறு செலுத்தினர் வீரர்கள்; ஒளி வீசுகின்ற கொடிகள் அசையுமாறு தேர்கள் திரிந்து சுழன்றன; அப்பகைவர்க்குத் துணையாக வேற்றரசர்கள் வந்து அவர்கள் பக்கத்தே தங்கினர்; இவற்றை யெல்லாம் பார்த்தும் தின்வீரர்கள் நடுக்கமற்றவராய்த் திரிந்தனர்; தமக்கு ஒப்படைத்த இடங்களைக் காவல் கொள்ளாத வலிமை யுடையவராய் மிகவும் கரிய இரவுப் பொழுதிலும், தாம் அணிந்துள்ள விரவன்கள் ஒளிவிசுமாறு தம்முடைய தோள்களைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தனர்; அதனால், தம் இடத்தோளின்மீது வலக்கையும், வலத்தோளின்மீது இடக்கையும் உடையராய், போர் செய்வதில் விடுப்பம் மிக்கு, நாள்தோறும் தாம் மேற்கொண்ட போர் முடியவேண்டுமென்பதில் ஆர்வமுடையவராய்த் தம் வீரப் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறினர்; கெடாத நல்ல புகழை யுடைய தம் குடிப்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு எல்லையிட்டுக் கூறமுடியாத பரந்த பாசறைக்கண்ணே சுழன்று திரிந்தனர்; அவ்வாறு சுழல, என்பதாம்.

அருத்தியார் யோருள் ழுநியின : பாய்ந்து-பரந்து. இயல்-செல்ல. கடு மா-விரைந்து செல்லும் குதிரை. தாங்க-தடுத்து அளவாகச் செலுத்த. ஒளிறு-ஒளிவிசுதல். நுடங்க-அசைய. கொட்ப-சுழல். அரசு : பகைவர்க்குத் துணையாக வந்த அரசர். இறப்பினும்-தங்கினும். அதிர்விலர்-நடுக்கமற்றவராய்; முற்றெச்சம். வாயில்-இடம். கொள்ளா-காவல் கொள்ளாத. மைத்தினர்-வலிமையுடையவராகிய, வயவர் என்க; வயவர்-வீரர். மா இரு-மிகக் கரிய; ஒருபொருட் பன்மொழி. கங்குல்-இரவு. விழுத்தொடி-சிறந்த வீரவளை. சுடர்வர-ஒளிவிசு. பிணி தோள் மிகையர்-கட்டப்பட்ட தோளின்மீது அமைந்த கைகளையுடையவராய்; மீ-மேல்; கையர்; குறிப்பு முற்றெச்சம். புகல் சிறந்து-விருப்பம் மிக்கு. நாளும்-நாள்தோறும். முடிதல்-போர் முடிதல். வேட்கையர்-விரும்புகின்றவராய்; முற்றெச்சம். நெடிய மொழி தலாவது தன் வீரப்பெருமைகளை எடுத்துக் கூறுதல்; மொழியூஉ-மொழிந்து; செய்யு என்னும் வினையெச்சம். குடி-குடிப் பெருமையை. நிறுமார்-நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு. ஏணி இடாஅ என மாறக. ஏணி-எல்லை. இடாஅ-இவ்வளவேன்று வரையறையிட்டுக் கூற முடியாத. வியல்-பரந்த. அறை-பாசறை; முதற் குறை. கொட்ப-சுழல்.

களிறு இயல், மா தாங்க, தேர் கொட்ப, அரசு இறப்பினும் அதிர்விலராய்த் திரிந்து வாயில் கொள்ளா மைத்தினராகிய

வயவர், தோள்பிணி மிகையராய் முடிதல் வேட்கையராய் நெடிய மொழியூஉ தங்குடி நிறுமார் வியலறைக்கண் கொட்ப என இயைக்க.

நாடுஅடிப் படுத்தலின் கொள்ளை மாற்றி
அழல்வினை அமைந்த நிழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் தாளை உதவி
வேறுபுலத்து இறுத்த வெல்போர் அண்ணல்!

[15-18]

பகைவர் நாட்டினை நின் அடிக்கீழ்ப்படுத்தாய்; அதனால், நீ படைபெடுத்ததிலிருந்து அங்கு நின் வீரர் நிகழ்த்திவந்த கொள்ளையடிக்கும் செயலை விலக்கினாய்; ஆண்டு நீ பெற்ற சிறிய வும் பெரியவுமாய பொற்பணிகளையெல்லாம் நெருப்பிலிட்டு உருக்கினாய்; அச்செயலால், அதில் கலந்திருந்த வெள்ளி செம்பு முதலிய மாசுகள் நீங்கப்பெற்றுத் தூய பொன்னாக அமைந்தன; ஒளிவிடுகின்ற அப்பொற்கட்டிகளை, அறிவுடையார் நின் படை வீரர்களின் தகுதிகளை ஆராய்ந்து கூற, அவர் கூறியதற்கொப்ப, அப்படை வீரர்கட்கு உதவினாய்; உதவி, வேற்று நாட்டின் கண்ணே சென்று தங்கிய, வெல்லும் போரினையுடைய அண்ணலே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற்-பொருள் முதலியன : அடிப்படுத்தல்-வென்று தன் கீழ்ப்படுத்தல். கொள்ளையடிக்கும் செயலை மாற்றி என்க; மாற்றி-விலக்கி. அழல்வினையாவது நெருப்பில் இட்டு உருக்குதல். நிழல்-ஒளி. கட்டி-பொற்கட்டிகள்; இவை பகைவர் நாட்டில் பெற்றவை. கட்டளை-தரம், தகுதி. வலிப்ப-ஆய்ந்து கூற. தாளை-படை வீரர்க்கு; நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. புலம்-நாடு. இறுத்த-தங்கிய. அண்ணல்-பெருமைபுற் சிறத்தோனே.

கொள்ளை மாற்றி கட்டிகளை நின் தாளைக்கு உதவி வேறு புலத்து இறுத்த அண்ணல்! எனக் கூட்டுக. வலிப்ப உதவி என்க. அழல்வினை அமைந்த கட்டி, நிழல்விடு கட்டி என இயைக்க.

முழுவின் அமைந்த பெரும்பழம் மிசைந்து
சாறுஅயர்ந் தன்ன கார்அணி யாணர்த்
தூம்பகம் பமுனிய தீம்பிழி மாந்திக்

காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிற் மேவலர் இரவலர்க்கு ஈயும்

[19-23]

முழவினைப்போன்ற உருவம் அமைந்த பெரிய பலாப் பழத்தினை உண்பர்; உண்டு, விழாச் செய்தாற்போன்ற இனிமையுடையதும், கருமை பொருந்திய அழகிய மூங்கிற்குழாயினகத்தே இருந்து முற்றியதுமாகிய இனிய கள்ளினைப் பருகுவர்; இத்தகைய, காந்தள் மலர்களால் கட்டப்பட்ட அழகிய மாலையை அணிந்த, செழுமை வாய்ந்த குடியில் பிறந்த-செல்வர்கள், பலாப் பழத்தினை உண்டு கள்ளைக் குடித்த மிக்க மகிழ்ச்சியினைப் பொருந்தியவராய்த் தம்மிடம் வந்து இரக்கும் மக்களுக்கு அவர்கள் வேண்டியவற்றை ஈதற்கு இடமான (24) கொல்லி என்க.

அருஞ்சோற் போருள் றுநலியன : முழவு-மத்தளம். முழவினமைந்த பெரும்பழம் என்றமையால் பலாப்பழத்தை உணர்த்திற்று. மிசைந்து-உண்டு. சாறு-திருவிழா. அயர்ந்தன்ன-செய்தாற்போன்ற. திருவிழாவில் பலவகை இனிய நிகழ்ச்சிகள் அமைந்திருத்தல்போன்று, இத்திம்பிரியும் பலவகையான இனிய சுவைகளைப் பொருந்தியிருக்குமென அறிக. கார் அணிகருமை பொருந்திய. யாணர்-அழகிய. தூம்பு-மூங்கிற்குழாய். மூங்கிற்குழாயில் கள்ளை ஊற்றி, அதனோடு களிப்புட்டுதற்குரிய பொருள்களையும்கூட்டி, குழாயின் வாயை நன்கு மூடி நிலத்திற்குடியிலும் நெல்லிலும் புதைத்துவைத்து, கள்ளிற்குக் காரமேற்றுவது வழக்கமாகும். பழுனிய-முதிர்ந்த. திம்பிரி-இனிய கள். மாந்தி-பருகி. கண்ணி-மாலை. கலி மகிழ்-மிக்க மகிழ்ச்சி. மேவலர்-பொருந்தியவராய்; முற்றெச்சம். இரவலர்-இரப்போர். சாறயர்ந்தன்ன திம்பிரி, தூம்பகம் பழுனிய திம்பிரி என இயைக்க.

செல்வர், பழம் மிசைந்து திம்பிரி மாந்தி கலி மகிழ் மேவலராய் ஈயும் எனக் கூட்டுக. ஈயும் என்னும் பெயரெச்சம் மேவலரும் கொல்லி (24) என்னும் பெயரோடு முடியும்.

சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயல் கொல்லிப் பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்உமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை ஆயத்துத்
தன் நிறம் கரந்த வண்டுபடு கதுப்பின்
ஒடுங்கீர் ஒதி ஒள்ளுதல் அணிகொளக்

கொடுங்குழைக்கு அமர்த்த நோக்கின் நயவரப்
பெருந்தகைக்கு அமர்ந்த மென்சொல் திருமுகத்து
மாணிழை அரிவை காணிய ஒருநாள்
பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்; [24-32]

வண்டுகள் நிறைந்த சோலைகளையும், பெரிய மழையினை யுமுடைய கொல்லிமலையின்கண் பூத்துள்ள இருவாட்சி மலரொடு பச்சிலை மலர்களை விரும்பிச் சூடிக்கொண்டிருப்பவரும், மின்னலை வெளிப்படுத்திநூற் போன்ற ஒளிபொருந்திய அணிகலங்களை யுடையவருமாகிய தோழிப் பெண்களின் கூட்டத்தையும், தனது நிறம் மறைவதற்குக் காரணமான வண்டுகள் பொருந்திய கூந்தலையும், அக் கூந்தலின்கண் முடிக்கப்பெற்ற சுருள் என்னும் பகுப்பினையும், ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும், அந்நெற்றி அறகு பொருந்துமாறு அணியப்பெற்றுள்ள வளைந்த குண்டலங் களையும், அக்குண்டலங்களோடு போர் புரிகின்ற கண்களையும், தன்னுடைய பெருந்தன்மைக்குப் பொருந்திய-கேட்போர் விரும்பத்தக்க-மெல்லிய சொற்களையும், அழகிய முகத்தினையும், மாட்சிமைப்பட்ட அணிகலங்களையுமுடைய நின் மனைவி, நின்னைக் காணும்பொருட்டு, நின் நீண்ட தேர் குதிரைகளைப் பூண்பதாக, என்பதாம்.

அருஞ்சாற் யொருள் நுதலியன: சுரும்பு-வண்டு. ஆர்தல்- நிறைதல். பெயல்-மழை. கொல்லி: ஒருமலை. பெருவாய்-இரு வாட்சி. பசும்பிடி-பச்சிலை மலர்; இதனை இக்காலத்துச் சண்பக மலர் என்பர். மகிழ்ந்து சூடி என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. மின்-மின்னலை. உமிழ்தல்-வெளிப்படுத்தல். சுடர் இழை-ஒளி பொருந்திய அணிகலம்; இது தலையணிபாகும். மேகம் கூந்த லுக்கும், மின்னல் அதில் அணியப்பெற்றுள்ள அணிக்கும் உவமையாம். ஆயம்-மகளிர் கூட்டம்; இவர்கள் சேரமா தேவியின் தோழியராவர். தன் என்றது கூந்தலை. கரந்த- மறைந்த. கூந்தலின் உருவம் தெரியாதவாறு, வண்டுகள் அதன்மீது படிந்திருந்தன என்க. படு-பொருந்திய. கதுப்பு-கூந்தல். ஒடுங்கிரோதி-சுருள். நுதல்-நெற்றி. கொடுங்குழை- வளைந்த குண்டலம். குழைக்கு-குழையொடு; வேற்றுமை மயக்கம். அமர்த்த-போர்செய்கின்ற. நோக்கு-கண்; பார்வையு மாம். நயவர-விருப்பமுண்டாக. நயவரப் பேசுகின்ற மென் சொல், பெருந்தகைக்கு ஏற்ப அமர்ந்த மென்சொல் என இயைக்க. பெருந்தகை-பெருந்தன்மை. அமர்ந்த-பொருந்திய.

அரிவை-பெண் ; என்றது சேரமாதேவியை. காணிய-காணும் படியாக ; செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். சேரன் பகைவர் நாட்டில் தங்கியுள்ளானதலால், அரண்மனையிலுள்ள அவன் தேவி அவளைக் காணப்பெறுது பெரிதும் வருந்தியிற்பாள் என்பது தோன்ற, 'அரிவை காணிய நின் ஒருகாளேனும் நெடுந்தேர் புரவி பூண்க' என்றார் என்க. தேர் பூண்க-தேரில் பூட்டப்படுவனவாக. மாள : முன்னிலையசை. புரவி-குதிரை.

சோலையையும் பெயலையுமுடைய கொல்லியின்கண் மலர்ந்த பெருவாய் மலரோடு பசும்பிடியை மகிழ்ந்து குடி இழையையும் அணிந்த ஆயத்தினையும், கதுப்பினையும், ஒடுங்கிரோதியினையும், ஒண்ணுதலையும், நோக்கினையும், மென்சொல்லையும், திருமுகத்தையும் உடைய அரிவை காணிய நின்தேர் புரவி பூண்க எனக் கூட்டுக.

முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தூவெதிர்ந்து பெருஅத் தாவில் உள்ளரோடு
தொல்மருங்கு அறுத்தல் அஞ்சி அரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தரும் துஞ்சுக
விருந்து மாக நின் பெருந் தோட்கே. [33-37]

நின்னோடு போர்செய்வதைக் கைவிட்டு, நின் முன்னிலையில் சென்று வணங்கி நில்லாது, நின் வலியோடு மாறுபட்டு எதிர்ந்து வெற்றி பெறுத, வலியிறந்த-வீரர்களோடு, பழைமையாக வரும் தம் குலம் நின்னால் அழிக்கப்படுதலை அறிந்து அஞ்சித் தூங்குத வில்லாத மன்னரும், தம் மதிலைக் காவலாகக் கொண்டு தூங்குவாராக; நின் பெரிய தோளுக்கு விருந்துமாக, என்பதாம்.

அருஞ்சாற் பொருள் ழநலியன் : முனை-போர். செல்லாது-சென்று வணங்கி நிற்காது. அறிவுடையராயின், நின்னோடு போர் செய்தலைக் கைவிட்டு, நின்முன்னே சென்று வணங்கியிருப்பர் ; அது செய்யாது, நின் வலியை உணராது எதிர்ந்தமையால் தாம் தோற்றதோடு, தம் வலியையும் இழந்தனரென்பார், 'முனை கைவிட்டு.....தாவில் உள்ளரோடு' என்றார் என்க. தூ-வலி. பெருஅ-வேற்றிப்பெறுத. தாஇல்-வலியில்லாத. மள்ளர்-வீரர். மள்ளரோடு வேந்தரும் துஞ்சுக என இயைக்க. மருங்கு-குலம். அறுத்தல்-அழித்தலை உணர்ந்து. அரண் கொண்டு-மதிலைக் காவலாகக் கொண்டு. துஞ்சா-நின் படையெடுப்பின் காரணமாகத் தூங்காத. தோட்கு விருந்துமாக என்றது, தேவியைத்

தழுவுதலைக் குறிப்பால் உணர்த்தியவாறு. சேரனோடு போர் செய்தால், தம் பழமை வாய்ந்த குலம் அழிந்துவிடும் என்றறிந்து வேந்தர் துஞ்சாராயினர் என்க. நீ ஒருநாள் போரை நிறுத்தி நின் தேவியைக் காணச் செல்வாயாயின், மள்ளரோடு துஞ்சா வேந்தரும் துஞ்சுவர்; நின் தோளும் விருந்தினைப் பெறும் என்பது கருத்து.

புடிபு : “அண்ணல் ! நின் அரிவை காணிய நின் தேர் ஒரு நாள் புரவி பூண்பதாக வேண்டும் ; அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாக (ஆதரவாக) வேண்டுவதில்லை ; அதனானே துஞ்சா வேந்தரும் துஞ்சுவார்களாக வேண்டும் ; அதுதான் நின் பெருங் தோட்கு விருந்துமாக வேண்டும் ; இவ்வாறு இரண்டொரு காரியமாக இதனைச் செய்க என வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையிற் செல்லாத அவன் வென்றி வேட்கைச் சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

துறை : முல்லை : இஃது அவனரிவை (சேரமாதேவியின்) கற்பு முல்லை (முல்லை-இயல்பு)யைப்பற்றி வந்தமையால், துறை முல்லையாயிற்று.” (பழைய உரை.)

பெயர் : நிரல்விடு கட்டி : ‘அழல்வினை யமைந்த’ என்ற அடைச்சிறப்பானே இதற்கு ‘நிரல்விடு கட்டி’ என்று பெயராயிற்று.

82. வினைநவில் யானை

பகைபெரு மையின் தெய்வம் செப்ப

ஆரிறை அஞ்சா வெருவரு கட்டீர்ப்

பல்கொடி நுடங்கும் முன்பின் செறுநர்

செல்சமம் தொலைத்த வினைநவில் யானை

கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி

வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந்து இயல

மறவர் மறல மாப்படை உறுப்பத்

தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை ஆர்ப்பக்

காடுகை காய்த்திய நீடுநாள் இருக்கை

இன்ன வைகல் பன்னா ளாகப்

5

10

பாடிக் காண்கு வந்திசின் பெரும!
 பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச்
 செற்றோர்
 கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்
 வண்மையும் செம்மையும் சால்பும் மறனும்
 புகன்று புகழ்ந்து அசையா நல்லிசை
 நிலம்தரு திருவின் நெடியோய் நின்னே. 15

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துத்து - செந்தாக்கு.

யோய் - வினைநவில் யானை.

பகைபெரு மையின் தெய்வம் செப்ப
 ஆரிறை அஞ்சா வெருவரு கட்டுர்ப்
 பல்கொடி நுடங்கும் முன்பின் செறுநர்
 செல்சமம் தொலைத்த வினைநவில் யானை
 கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
 வண்டுபடு சென்னிய பிடி புணர்ந்து இயல
 மறவர் மறல மாப்படை உறுப்பத்
 தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை ஆர்ப்பக்
 காடுகை காய்த்திய நீடுநாள் இருக்கை
 இன்ன வைகல் பன்ன ளாக, [1-10]

நின் பகைவர், தம்மிது நீ கொண்டுள்ள பெரும்பகையின்
 காரணமாகத் தமக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ என்றஞ்சித் தம்
 வழிபடு கடவுளை வேண்டிக்கொள்வர்; அப் பகைவர்காட்டில்
 நீ அமைத்துள்ள பாசறை கண்டோர் அஞ்சத்தக்கது; அது
 வீரர்கள் தங்கிருத்தற்கும் அரிதாயிருப்பது; ஆயினும், அதில்
 நின் வீரர் அஞ்சாதிருப்பர்; அத்தகைய பாசறையில் பல கொடி
 -யப் பெற்றனவும், பகைவர் மிக்கெழுந்து செய்யும்

போர்களை அழித்தனவும், முன்பே போர்ப் பயிற்சி உடையனவுமாகிய யானைகள் பலவுண்டு ; அவை மதத்தினை ஒழுக்கி, மிக்க சினம் முளப்பெற்று, அம்மதநீரை உண்ணும்பொருட்டுச் சூழ்ந்துள்ள வண்டுகள் பொருந்திய தலையினை யுடையனவாய், பெண்யானையொடு கூடித் திரிந்தன ; - வீரர்கள் மாறுபட்டு நின்றனர் ; குதிரைகள் சேனம் அணியப்பெற்றன ; அலங்கரிக்கப் பெற்ற தேர்களின் மீது கட்டப்பட்டுள்ள கொடிகள் அசைந்தன ; கேடகப்படை ஒருபக்கத்தே ஆரவாரித்தன ; வீரர்கள் காவற்காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டிக் கொளுத்திக் குளிர் காய்ந்தனர் ; இவ்வாறு பாசறையில் நெடுநாள் இருந்தனர் ; இத்தகைய நாட்கள் பல செல்ல, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன : பகை : சேரன் தன் பகைவர் மீது கொண்டுள்ள பகை, பெருமையின்-மிகுதியினால். தெய்வம் செப்ப-தெய்வத்தை வேண்டிக்கொள்ள. ஆர் இறை-அரிதாகத் தங்கியிருத்தற்கு ; இறை-தங்குதல். அஞ்சா-கின்வீரர் அஞ்சாத. வெருவரு-பகைவர் அஞ்சத்தக்க. கட்டுர்-பாசறை. ஆரிறை அஞ்சாக் கட்டுர், வெருவரு கட்டுர் என இயைக்க. பகைவர் நாட்டில் அமைத்துள்ள பாசறையில் இருக்கும் வீரர்கள், இரவிலும் தூக்கமின்றிக் கையில் படைக்கலங்களை ஏந்தி, எந்த நேரத்தில் தம்மைப் பகைவர் தாக்க வருவரோ என்று விழிப்போடிருக்க வேண்டுதலாலும், அங்ஙனமிருந்தும் சேரன் படை வீரர் அஞ்சாது தங்கியிருத்தலாலும், அப்பாசறையைப் பார்க்கும் போதே பகைவர்க்கு அச்சம் உண்டாதலாலும், ஆரிறை அஞ்சாக் கட்டுர் என்றும், வெருவரு கட்டுர் என்றும் கூறினார் எவ்க.

பல்கொடி நுடங்கும் வினைநவில் யானை என்றும், செல்சமம் தொலைத்த யானை என்றும் இயைக்க. யானைப்படை பல போர்களில் வென்றெடுத்த கொடிகள் அதனிடையே அசைதலால், 'பல்கொடி நுடங்கும்' யானை என்றார். நுடங்கும்-அசையும். யானை இயல என இயைக்க. முன்பின்-வலியினை யுடைய. செறுநர்-பகைவர். செல்சமம்-மிகுஞ்ச் செய்யும் போர். தொலைத்த-அழித்த. வினை-போர். நவில்-பறகிய. "வினைநவில் யானை என்றது, முன்பே போர் செய்து பறகின யானை என்றவாறு. இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற (பல்கொடி நுடங்கும் என்னும்) அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, 'வினைநவில் யானை' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை. கடா அம்-மதம். வார்த்து-ஒழுக்கப் பெற்று. பொத்தி-முளப்பெற்று. சென்னிய-தலையினை யுடைய. பிடி-பெண் யானை. யானையின் மதத்தினை அடக்குதற்குப் பாகர் பெண் யானையைப் புணர்த்த, அதனைப் புணர்ந்தும் தம் மதம் அடங்கப்பெறுது திரிந்தன என்பார், 'பிடி புணர்ந்திபல' என்றார்.

மறவர்-வீரர். மறல-மாறபட. மா-குதிரை. படை-சேணர் முதலியன. உறப்ப-அணியப்பெற. நுடங்க-அசைய. தோல்-கேடகப் படைவீரர் ; ஆகுபெயர். புடை-பக்கத்தே. காடு மரங்களுக்கு ஆகுபெயர். கை காய்த்திய-குளிர் காய்ந்த. குளிர் காய்வோர், அனலில் கைகளை நீட்டிக் காய்வராதலால், கை காய்த்திய என்றார். காய்த்திய இருக்கை, நீடு நாள் இருக்கை என்றும், இருக்கையினையுடைய வைகல் என்றும் கூட்டுக. இருக்கை-பாசறையில் இருக்கையுடைய. இன்ன-இத்தன்மையுடைய. வைகல்-நாளாக. ஆக-செல்ல. பன்னாளாகக் காண்குவந்திரிர் என முடியும்.

பகைவர் தெய்வம் செப்புமாறு, கொடி நுடங்கும் யானை கடாம் வார்த்து சினம் பொத்தி சேன்னியவாய்ப் பீடி புணர்ந்து இயலவும், மறவர் மறலவும், மா படை உறப்பவும், கொடி நுடங்கவும், தோல் ஆர்ப்பவும் காய்த்திய இருக்கையினையுடைய வைகல் பன்னாளாக எனக் கூட்டுக.

பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச்
செற்றோர்

கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்

வண்மையும் செம்மையும் சால்பும் மறனும்

புகன்று புகழ்ந்து அசையா நல்லிசை

நிலந்தரு திருவின் நெடியோய்! நின்னே [12-16]

பாடிக் காண்கு வந்திசின் பெரும! [11]

நின்னைப் பாடிவரும் புலவர் பாணர் முதலியோர், தமக்கு வேண்டிய பொருள்களைத் தாமாகவே எடுத்துக் கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத செல்வத்தையுடையாய் ; பகைவர் போரில் கொல்லக் கொல்லக் குறைபடாத சேனையுடையாய் ; அறிவால் சிறைத்த பெரியோர், தினது கொடையினையும், நடுவு நிலையையும், அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மை முதலிய பல குணங்களையும், விரத்தையும் விரும்பிப் புகழப் புகழக் குறைவுற்றக் கேடாத நல்ல புகழையும், பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றுங்கால் அப்போரில் பெறுகின்ற செல்வத்தினையும் உடையாய் ; இவ்வாறு செல்வத்தினையும் தானையையும் நல் இசையினையும் திருவினையும் உடைய பெரியோனே ! பெரும ! நின்னைப் பாடிக் காண்பென வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் யோருள் முதலியன: பாடுநர்: புலவர் பாணர் முதலியோர். அடுக்குகள் பன்மை குறித்து வந்தன. செற்றோர்-பகைவர். கொள்ள, கொல்ல என்பன தொக்கு மின்றன. தானை-சேனை. சான்றோர்-அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தோர். வண்மை-கொடை. செம்மை-நடுமலை. சால்பு-பல குணங்களும் நிறைந்திருத்தல். மறன்-விரம். புகன்று-விரும்பி. புகழ்ந்து-புகழ்; எச்சத் திரிபு. கொளக் கொள, கொலக் கொல என்று அடுக்கி வந்தமையால், புகழ்ந்து என்பதையும் அடுக்காகக் கொண்டு பொருளுரைத்தாம். சான்றோர் புகழ்ந்து என இயைக்க. அசையா-கெடாத; மேன்மேலும் வளர்ந்து பெருகும் புகழுடையான் என்பது கருத்து. நின்-நின்னை. காண்கு-காண்பேன். வந்திசின்-வந்தேன்.

முடிபு: “நெடியோய்! பெரும! கட்டுரிடத்தே நீடு நாளிருக்கை இன்ன வைகல்தான் பன்னாளானபடியானே நின்னைப் பாடிக் காண்கு வந்தேன் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று” என்பது பழையவுரை.

துறை: காட்சி வாழ்ந்து: ‘நின்னைக் காண்கு வந்திசின்’ என்று கூறி வாழ்த்துதலால் இது காட்சி வாழ்த்தாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

83. பஃரோற் ரெழுதி

கார்மழை முன்பின் கைபரிந்து எழுதரும்
வான்பறைக் குருகின் நெடுவரி பொற்பக்¹
கொல்களிறு மிடைந்த பஃரோல் தொழுதியொடு
நெடுந்தேர் நுடங்குகொடி அவிர்வரப் பொலிந்து
செலவுபெரிது இனிதுநின் காணு மோர்க்கே; 5.
இன்னு தம்ம! ²அது தானே; பன்மா³
நாடுகெட எருக்கி நன்கலம் தருஉம்நின்
போர்அருங் கடுஞ்சினம் எதிர்ந்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

பாடம்: 1. போர்ப்பக் 2. அம்மதானே 3. பன்மாண்

துறை - தும்பையரவம்.

வள்ளம் - ஒழுக்குவண்ணம்.

துக்கு - செந்தூக்கு.

• யோ - பஃருற் றெழுதி.

கோல்லும் ஆண் யானைகள் நெருங்கியுள்ள பலவகையான கேடகப் படைகளோடு நீண்ட தேர்ப்படைகளும் கலந்திருந்தன ; அவற்றின்மீது வெண்ணிறக் கொடிகள் அசைந்துகொண்டிருந்தன ; அவை, கரிய மேகங்களின் முன்னே ஒழுங்கு குலைந்து செல்லும் வெண்ணிறச் சிறகுகளையுடைய பறவைகளின் நீண்ட வரிசையையொத்துத் தோன்றின ; இத்தகைய விளக்கத்தோடு பொலிவுற்றச் செல்லும் நீன் படைகளின் செலவு, மின்னாக் காணும் அன்புடையோர்க்கு மிகவும் இன்பம் பயப்பதாகும் ; நியோ, பகைவர் நாடுகள் பலபடியாகக் கெடுமாறு அழித்து, ஆண்டுள்ள நல்ல அணிகலங்களைக் கொண்டுவருவாய்; மேலும், பகைவர், மின்னொடு போர்செய்து வெல்லுதற்கரிய கடிய சினத்தின உடையாய் ; அத்தகைய மின்னொடு எதிர்த்து மாறுபட்ட பகைமன்னரது பாசறையின்கண் உள்ளவர்க்கு, மின் படைகளின் செலவு துன்பம் தருவதாகும். இது வியத்தற்குரியது, என்பதாம்.

அருஞ்சூர் யோருள் முதலியன : கார் மழை-கருமேகம். முன்பின்-முன்னே. கை பரிந்து-ஒழுங்கு குலைந்து ; கை-ஒழுங்கு-எழுதும்-செல்லும். வான்-வெள்ளிய. பறை-சிறகு. குருகு-பறவை ; என்றது கொக்கின். நெடுவரி-நீண்ட வரிசையை. பொற்ப-ஒப்ப. களிறு-ஆண்பாண். மிடைந்த-நெருங்கிய. பஸ்தோல் தொழுதி-பலவகையான கேடகப் படைகளின் கூட்டம். நுடங்கு-அசைகின்ற. அவிரவர-விளங்க. பொலிந்து என்பதன்பின் செல்லும் என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க.

கரிய மேகங்களுக்கடியில் நீளமாகப் பறந்து செல்லும் வெண்ணிறக் கொக்குகளின் வரிசையானது, யானைப்படைகளும் கேடகப்படைகளும் நெருங்கியுள்ள கூட்டத்திற்கிடையே வெண்ணிறத் தேர்க்கொடிகள் அசைத்து தோன்றுதற்கு உவமையாம். யானை கேடகப் படைகட்குக் கருமேகமும், அவற்றின்மீது தோன்றும் தேர்க்கொடிகட்குக் கொக்கும் உவமையென அறிக.

“மழைக்கு ஒப்பாகிய யானைகளோடு தோல் (கேடகம்) களையும் ஒப்பித்துப் பேரியவாகக் கூறிய சிறப்பான் இதற்கு, “பஃருற் றெழுதி” என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

காணுமோர்-காண்போர். இன்னாது-துன்பந்தருவது. அம்ம-
வியப்பிடைச் சொல். தானே : இசைநிறை. அது என்றது அப்
படையின் செலவினை. பல்மா-பலபடியாக- எருக்கி-அழித்து.
போர் அரு-போர் செய்தற்கரிய. எதிர்த்து-இலக்காகி. நின்
கினத்திற்கு இலக்காகி மாறுபட்ட வேந்தரது பாசறையின்கண்
உள்ள வீரர்க்கு அது இன்னாது என இடையக்க.

முடிவு : “நின்னைக் காண்பார்க்கு நின்படை செல்கின்ற
செலவு, மறைக்குமாத்தின் முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்கு.
குலைந்து செல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் களிறு மிடைந்த பல்
தோல் கிடுகின் தொகுதியொடு தேர்களின் நுடங்குகொடி
விளங்கா கிற்பப் பொலிவு பெற்றுப் பெருக இனிது; அவ்வாறு
அன்புறுவாரையொழிய அதுதான் இன்னாது; யார்க்கெனின்,
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறையோர்க்கு என வினைமுடிவு செய்க..

கருத்து : “இதனற் சொல்லியது, அவன் படைச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று” என்பது பமையவுரை.

நுறை : நும்பை அரவம் : தும்பையாவது, இருபெரு வேந்தர்
புகழ்குறித்துப் புரியும் கடும்போராரும்; அப்போர் செய்வான்
வேண்டிப் படைகள் புறப்படுவதனால் உண்டாகும் ஆரவாரமே
தும்பையரவம் எனப்படும். இச்செய்யுள் அத்தகைய படைச்
செலவினை எடுத்துக்கூறுதலால் இது தும்பையரவம் ஆயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

84. தொழில்நவில் யானை

எடுத்தேறு ஏய கடிப்புடை அதிரும்
போர்ப்புறு முரசம் கண்ணதீர்ந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
நுதல்அணந்து எழுதரும் தொழில்நவில் யானைப்
பார்வல் பாசறைத் தருஉம் பல்வேல் 5.
பூழியர் கோவே! பொலந்தேர்ப் பொறைய!
மன்பதை சவட்டும் கூற்ற முன்ப!
கொடிநுடங்கு ஆரெயில் எண்ணுவரம்பு அறியா;..

பல்மா பரந்த; புலம் ஒன்றென்று எண்ணுது¹
 வலியை யாதல்நற்கு அறிந்தன ராயினும் 10
 வார்முகில் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத்தன்
 கால்முனை மூங்கில் கவர்கிளை போல
 உய்தல்யா வதுநின் உடற்றி யோரே
 வணங்கல் அறியார் உடன்றெழுந்து உரைஇப்
 போர்ப்புறு தண்ணுமை ஆர்ப்பெழுந்து நுவல 15
 நோய்த்தொழில் மலைந்த வேலீண்டு அழுவத்து
 முனைபுகல் புகல்வின் மாரு மைந்தரொடு
 உரும்எறி வரையின் களிறுநிலம் சேரக்
 காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்
 குவவுக்குரை இருக்கை இனிதுகண் டிகுமே; 20
 காலை மாரி பெய்துதொழி லாற்றி
 விண்டு முன்னிய புயல்நெடுங் காலைக்
 கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
 பல்குரல் புள்ளின் ஒலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயி - தொழில்நவில் யானை.

எடுத்தேறு ஏய கடிப்புடை- அதிரும்
 போர்ப்புறு முரசம் கண்அதிர்ந் தாங்குக்
 கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
 நுதல் அணந்து எழுதரும் தொழில்நவில் யானைப்
 பார்வல் பாசறைத் தருஉம் பல்வேல்
 பூழியர் கோவே! பொலந்தேர்ப் பொறைய!
 மன்பதை சவட்டும் கூற்ற முன்ப! [1-7]

பாடல் : 1. புலமென்றெண்ணுது

எடுத்து எறிதலைப் பொருந்திய குறுந்தடி தாக்குதலால் அதிர்தலையுடையதும், தோல்கொண்டு போர்த்தலையுடையது மாகிய முரசத்தினது கண் ஒலித்தாற்போன்று, கரிய மேகம் முழங்குதலைச் செய்தாலும், அதைக் கேட்டுக் கட்டுத்தறியில் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டினை அறுத்துக்கொண்டு, நெற்றியினை நிமிர்த்திப் புறப்படும், போர்த்தொழிலுக்கு உரியவென்று பலராலும் சொல்லப்படும்-யானைகளையும், மறைந்திருந்து பகைவரைப் பார்த்தற்குரிய இடங்களைக் கொண்ட பாசறை யினிடத்தே அமைந்துள்ள பல வேற்படைகளையுமுடைய, பூழிகாட்டு மக்களின்-தலைவனே! பொன்னாற் செய்த தேரினை யுடைய இளஞ்சேரலிருப்போறையே! பகைவிரர்களாகிய மக்கள் கூட்டத்தை-அறிக்கும், கூற்றுவனையொத்த-வலியுடையோனே! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் ருதவியன் : ஏறு-எறிதல். ஏய-பொருந்திய. உடிப்பு-குறுந்தடி; அது கடி எனக் கடைக் குறைந்து நின்றது. புடைத்தல்-அடித்தல்; புடைத்தலான் என முன்றும் உருபு விரிக்க; புடை: முதலிலைத் தொழிற்பெயர். அதிரும் முரசு, போர்ப்பு உறு முரசு எனக் கூட்டுக. போர்ப்பு உறு-தோல் போர்த்தலையுடைய; தோல் என்னும் செயப்படுபொருள் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. கண்-அடிக்கும் இடம். அதிர்த்தாங்கு-ஒலித் தாற்போன்று. கார்மறை-கரிய மேகம். முழக்கினும்-முழங்கினு லும். வெளில்-கட்டுத்தறி. பிணி-கட்டு. நீவி-அறுத்து. நுதல்-நெற்றி. அணந்து-நிமிர்ந்து. எழுதரும்-புறப்படும். தொழில்-போர்த்தொழிலுக்குரிய என்று. நவில்-சொல்லப்படுகின்ற.

“தொழில் நவில் யானை என்றது, போர்க்குரிய யானையென்று எல்லோராலும் சொல்லப்படுகின்ற யானை என்றவாறு. இச்சிறப் பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, ‘தொழில் நவில் யானை’ என்ற பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை. முன்னின்ற அடையாவது. ‘மேக முழக்கினை போர் முரசொலியெனக் கருதித் தறியினின்றும் கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு செல்லும்’ என்று கூறப் பட்டது.

பார்வல்-பார்வை; அஃது ஆகுபெயராய்ப் பகைவரை மறைந்து நின்ற பார்த்தற்குரிய இடத்தினை உணர்த்திற்று; பார்வல்: தொழிலாகுபெயர். தருஉம்-பொருந்திய. வேல் என்றது, வேற்படைகளை. பூழியர்-பூழிகாட்டு மக்கள். கோ-தலைவன், பொலம்-பொன். பொறை என்றது, இளஞ்சேரலிருப்போறை என்பதன் சுருக்கப் பெயர். மன்பதை-மக்கள் கூட்டம்; அஃது

ஈண்டுப் பகைவர் கூட்டத்தை உணர்த்திற்று. சவட்டும்-உருவறிக்-
கும். முன்பு-வலி; முன்பு-வலிமையுடையவனே.

முரசும் அநிர்ந்தாங்கு மறை முழங்கினும் அதைக் கேட்டு
நீவி அணந்து 'எழுதரும் யானைகளையும், பல்வேற்படைகளையு
முடைய கோவே! பொறையி கூற்றவனையொத்த முன்பு எனக்-
கூட்டுக.

கொடிநுடங்கு ஆரெயில் எண்ணுவரம்பு அறியா;
பல்மா பரந்த; புலம் ஒன்றுஎன்று எண்ணுது
வலியை ஆதல்நன்கு அறிந்தன ராயினும்
வார்முகில் முழக்கின் மழகரினு மிகீஇத்தன்
கால்முனை முங்கில் கவர்கிளை போல
உய்தல் யாவதுநின் உடற்றி யோரே
வ்ணங்கல் அறியார் உடன்றுஎழுந்து உரைஇ;

[8-14]

“கொடிகள் அசைகின்ற அரிய மதில்களின் அருமை-
பெருமைகளையும் சிறப்பினையும் நம்மால் எண்ணிப்பார்த்து
முடிவு காண இயலாது. பகைப்புலத்தில் பலகுதிரைகளும் யானை
களும் பரந்துள்ளன; ஆகவே, அப்பகைப்புலம் நம்மால் கொள்ளு-
தற்கரிய தொன்று’ என்று நின் பகைவர் எண்ணுதல் வேண்டும்;
ஆனால், அவ்வாறு எண்ணுவதில்லை; நீ, நின் பகைவரைக் காட்டி-
லும் வலிமையுடைய; அங்ஙனமாதலை அவரும் நன்றாக அறிவர்;
அறிந்திருந்து, நின்னை வணங்கி மினக்குக் கிற்ப்படிந்து நடத்தலை
அறிபார்; அதற்கு மாறாக நின்னோடு மாறுபட்டெழுந்து உலவி,
போர்செய்யத் துணிந்த பகைவர் எவ்வாறு பிறைக்க முடியும்?
நீண்ட மேகத்தையொத்த தோற்றத்தினையும், அது முழங்குவது
போன்ற முழக்கத்தினையுமுடைய இடைய ஆண்பாளை வலிமை-
மிகுத் தன் காலால் அகப்படுத்தப்பட்ட முடைத்த முங்கிலின்-
கிளை அழிவதுபோல, நின் பகைவரும் அழிவர், என்பதாம்.

அநுபந்தம் போருள் முதலியன : நுடங்குதல்-அசைதல். ஆர்-
எயில்-பகைவரால் கொள்ளுதற்கரிய மதில்; இது சேரனுக்-
குரியது. எண்ணுதல்-கீளைத்தல். வரம்பு-முடிவு. சேரனுடைய
மதில்களின் உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை முதலியவற்றை
அளத்தறிதற்கரியவை என்பார், ‘ஆரெயில் எண்ணுவரம்பறியார்’

என்றார். மா என்றது, குதிரைகளையும், யானைகளையும். பரந்த-பரந்துள்ளன; அன் சாரியை பெருத பலவீன்பால் முற்று. புலம்பகைப்புலம்; என்றது சேரனது இடங்களை. 'கொடி நுடங்கு..... ஒன்று' என்பது, பகைவர் மீனைத்தற்குரியதை எடுத்துக் கூறிய வாறு. வார்முகில்-மீண்ட மேகம்; இது தோற்றத்தாலும் முழக்கத்தாலும் யானைக்குவமை. மழ களிறு-இனைய ஆண்பாணை. மிகேஇ-வலிமிருந்து. களிறு மிகேஇ தன் கால் கவர் முனை முங்கில் கிளைபோல என இயைக்க. கால் கவர்-காலால் அகப்படுத்திய, முனை முங்கில்-முனைத்துவரும் முங்கிலினது. உய்தல் யாவது-பிறைக்க முடியாது. யாவது என்னும் வினா, எதிர்மறைப்பொருள் தந்துகின்றது. உடற்றியோர்-போரிடத் துணிந்த பகைவர். உடன்று-மாறுபட்டு. உரைஇ-உலாவி.

உடன்றெழுந்து உரைஇ நின் உடற்றியோர், 'எயில் அறியா; மா பரந்த; புலம் ஒன்று' என்று எண்ணுது, மீ வலியையாதல் அறிந்தனராயினும் வணங்கலறியார்; அதனால் அவர், களிறு மிகேஇத் தன் கால்கவர் முங்கில் கிளைபோல அழிதலல்லது உய்தல் யாவது எனக் கூட்டுக.

போர்ப்புறு தண்ணுமை ஆர்ப்பெழுந்து நுவல
நோய்த்தொழில் மலைந்த வேல்சுண்டு அழுவத்து
முனைபுகல் புகல்வின் மாரு மைந்தரொடு
உரும்எறி வரையின் களிறுநிலம் சேரக்
காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்
குவவுக்குரை இருக்கை இனிதுகண் டிகுமே;
காலை மாரி பெய்துதொழி லாற்றி
விண்டு முன்னிய புயல்நெடுங் காலைக்
கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
பல்குரல் புள்ளின் ஒலியெழுந் தாங்கே. [15-24]

தோலால் போர்த்தலையுடைய முரசங்களின் ஒலியெழுந்து வீரர்களைப் போர் செய்யுமாறு ஏவின; அவரும் துன்பத்தைச் செய்யும் தொழிலாகிய போரைச் செய்தனர்; இத்தகைய, வேற்படைகள் நெருங்கிய பகைவர் போர்க்களத்தில், போரை விரும்புகின்ற விருப்பத்தினையும், மீங்காத வலிமையினையுமுடைய வீரர்கள் இறந்து நிலத்தே வீழவும், இடியினால் தாக்குண்ட மலைகளைப்

போன்று ஆண்பாணிகள் நிலத்தின்கண் விழவும், மிஸையாமையே தம் உள்ளத்தில் கிறையப்பெற்ற கிள் விரர்கள் பல போர்களைச் செய்து ஆரவாரித்திருந்தனர்; அவ்வாரவாரம் எவ்வாறு இருந்த தெனில், பெய்ய வேண்டுங்காலத்தே மறை பெய்து, உழவுத் தொழில் முதலியன நடைபெறுமாறு செய்து, மலையினை அடைந்த மேகமானது, நெடுங்காலம் அம்மலையிலேயே தங்கியிருந்து, பின் பெருமறையினைப் போழிய, அதனால் பலவாகையான குரல்களையுடைய பறவைகளின் ஒசை எழுந்தாற்போன்று இருந்தது; அவ்வாறு ஆரவாரித்திருந்த கிள் விரர் நிரளின் இருப்பினை யாம் இனிதாகக் கண்டோம், என்பதாம்.

அருந்தோற் போருள் முதலியன : தண்ணுமை-ஒருவகை முரசும்; மத்தளமுமாம். ஆர்ப்பு-ஆரவாரம். நுவல-சொல்ல. போர்ப்பறையின் ஒசை, விரரைப் போரில் முடுகுமாறு செய்யு மாதலால். தண்ணுமை ஆர்ப்பெழுந்து நுவல என்றார். போர்த் தொழில், அதனைச் செய்வார்க்கும் பிறர்க்கும் துன்பத் தருவதாத லால், நோய்த்தொழில் என்றார். மலைந்த-செய்த. ஈண்டு- நெருங்கிய. அழுவம்-போர்க்களப் பரப்பு. முனை-போர். புகல்- விரும்புகின்ற. புகல்விள்-விருப்பத்தையுடைய. மைந்தர்-வலிமை யிளையுடைய வீரர். உரும்-இடி. எறி-தாக்கிய. காஞ்சி-மலையா மையைப்பற்றிய எண்ணம். சான்ற-கிறைந்த. செரு-போர். செருச் செய்யும் வீரருக்குரிய காஞ்சிச் சால்பை, அவர் செய்யும் போருக்கு ஏற்றிக் காஞ்சி சான்ற செரு என்றார். குவவு-வீரர் கூட்டம். குரை-ஆரவாரிக்கின்ற. இருக்கை-இருப்பினை. செருப்பல செய்து குரை குவவு இருக்கை இனிது கண்டிகும் எனக் கூட்டுக. மாரி- மறை. தொழில்-உழவுத்தொழில் முதலியன. ஆற்றி-நடைபெறச் செய்து. மறை இல்லையானால் இவ்வுலகில் ஒரு தொழிலும் நடை பெறுதாதலால் அதனை அம்மறையினைப் பெய்த புயல்தேற்றி, 'மாரி பெய்து தொழிலாற்றி விண்டு முன்னிய புயல்' என்றார். விண்டு-மலை. முன்னிய-அடைந்த. புயல்-மேகம். காலை-காலம். கல்-மலை. சேர்பு-சேர்ந்து. தலைஇ-தலைய-பெய்ய; எச்சத் திரிபு. புள்ளின்-பறவைகளினது. மறை பெய்தவழிப் புட்கள் ஆர வாரித்தற்குக் காரணம், அது பெய்தமையாலுண்டான மகிழ்ச்சி என்க. புள்ளின் ஒலி எழுந்தாங்குக் குரைத்த குவவு இருக்கை இனிது கண்டிகும் எனக் கூட்டுக.

குப்பு : பூழியர் கோவே! பொறைய! முன்ப! கின்னெடு உடன்றெழுத்து உரைஇ கின் உடற்றியோர், பகைப்புலத்து ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பறியா; பல் மா பரத்தன; ஆகையால் பகைப்புலம் நமக்கு வெலற்கு அரியதொன்று' என்று எண்ணுது,

ஃ வலியையாதலை அறிந்தனராயினும் வணங்கலறியார்; இனி அவர், களிறு கால் கவர் முளை முங்கிற் கிளைபோல அழிவதல்லது உய்வது அவர்க்கு எங்ஙனம் இயலும்? நெடுங்காலம் பெய்யாத மறை பெய்தவறிப் பல குரலையுடைய புள்ளின் ஒலி எழுந்தாற்போல, நெடுங்காலம் போர் செய்யாது நின்று அவ் வுடற்றியோர் வேலிண்டு அழுவத்துச் சான்ற செருப் பல செய்து ஆரவாரிக்கின்ற நின் படைத்திரளின் இருப்பினை யாம் இனிது கண்டோம் என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: இதனால், சேரனின் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறு யிற்று.

துறை: வாகை: சேரன் வெற்றியை எடுத்துக்கூறினமையால், இது வாகையாயிற்று.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

85. நாடுகாண் நெடுவரை

நன்மரம் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
 பொன்னவீர் புனைசெயல் இலங்கும் பெரும்பூண்
 ஒன்னுப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமான்
 இட்ட வெள்வேல் முத்தைத் தம்மென
 முன்தினை முதல்வர் போல நின்று
 தீஞ்சுனை நிலையு திருமா மருங்கின்
 கோடுபல விரிந்த நாடுகாண் நெடுவரைச்
 சூடா நறவின் நாள்மகிழ் இருக்கை
 அரசவை பணிய அறம்புரிந்து வயங்கிய
 மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவின
 உவலை கூராக் கவலையில் நெஞ்சின்
 நளவிற்பாடிய நல்லிசைக்
 கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பலவே.

5

10

நுறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணாரும் தும்பும் அது.

பெயர் - நாடுகாண் நெடுவரை.

சேரன் தன் படை வீரர்களை நோக்கி, 'நல்ல மரங்கள் நெருங்கியுள்ள நாடுகள் பலவற்றை வென்றதந்து, அவற்றொடு பொன்னால் செய்யப்பட்டு விளங்குவதும், அழகிய வேலைத்திறம் அமைந்து விளங்குவதுமாகிய பெரிய அணிகலத்தைபும், என்னொடு பொருந்தாத மேற்கோளையும் உடைய சோழர் பெரு மாணியும் என்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துவிராக்' எனக் கட்டிகாயிட்டான்; உடனே அவன் படைவீரர்கள் சோழநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று போரிட்டனர்; அவரோடு போர் செய்யும் வலியிலராச் சோழ நாட்டு வீரர், தாம் தோற்றதற் கறிகுறியாகத் தம் கைகளிலிருந்த வேலைக் கிழை போட்டனர்; அவ்வாறு இடப்பட்ட வெள்ளிய வேல்கள், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : இட்டவேல் கபிலன் பெற்ற ஊரிலும் பல (13) என இயையும். துவன்றிய-நெருங்கிய. தரீஇ-தந்து. அவிர்-விளங்குகின்ற. புனை செயல்-அழகிய வேலைப்பாடு. பொன் அவிர் பெரும்புண், புனை செயல் இலங்கும் பெரும் புண் எனவும், பூணையும் பூட்கையையுமுடைய சென்னியர் பெருமான் எனவும் இயைக்க. ஒன்னு-பொருந்தாத. பூட்கை-மேற்கோள். சென்னியர் பெருமான்-சோழர் பெருமானை; இரண்டாம் வேற்றுமை தொகுத்தல் விகாரம். பெருமானைத் தம்மென என இயைக்க. வெள்வேலை இட்டவர், சோழனது படைவீரர் என்க. போர்க்களத்தில் வீரர் தம் படைக்கலங்களைக் கிழை போடுவது, தம் தோல்வியை அறிவித்தற்காம் என்றறிக. முத்தை, முந்தை என்பதன் வலித்தல் விகாரம்; முத்தை-முன்னே. தம் என-தருவீ ராகவென்று கூற. தாரும் என்பது தம்மென மின்றது. முத்தைத் தம்மென இட்ட வெள்வேல் என மாற்றுக.

நாடு பல தரீஇ சென்னியர் பெருமானையும் முத்தைத் தம் மென, இட்ட வெள்வேல் எனக் கூட்டுக.

முன்திணை முதல்வர் போல நின்று

தீஞ்சுனை நிலைஇய திருமா மருங்கின்

கோடுபல விரிந்த நாடுகாண் நெடுவரைச்-

சூடா நறவின் நாள்மகிழ் இருக்கை
 அரசவை பணிய அறம்புரிந்து வயங்கிய
 மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவின்
 உவலை கூராக் கவலையில் நெஞ்சின்
 நனவின் பாடிய நல்லிசைக்
 கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பலவே.

[5-13]

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் என்பவன், தனக்கு முன் தோன்றிய தன் குலத்து முன்னோர்போலத் தானும் அற நெறிக் கண்ணே நிலைபெற்றவன்; அவன் இருந்து அரசாட்சி செய்யும் நறவு என்னும் ஊர் ஒருமலையிடத்தமைந்துள்ளது; அம்மலையின் மீது இனிய நீரையுடைய சுனைகள் நிலைத்துள்ளன; மேலும் அம்மலை, வளம் செறிந்த பெரிய பக்கங்களையும், சிகரங்கள் பல வற்றையும் கொண்டிருப்பது; அம்மலையின்மீது ஏறினால், அவனது பரந்த நாடு முழுவதையும் பார்க்கலாம்; அத்துணை ண்ட மலையாகும் அது; அம்மலையிலுள்ள நறவேனும் ஊரிடத்தே அவன் காலைப் பொழுதில் கொலுவீற்றிருப்பான்; அக்கொலுவீருக்கும் அவைக்களத்தே மன்னரெல்லாம் வந்து அவனைப் பணிவர்; அச்செல்வக் கடுங்கோ அறத்தை விரும்பிச் செய்தலால் விளங்கிய கொள்கையை உடையவன்; அவ் வறத்திற்கு இடைபூறு உண்டாயின் அதனை நீக்குதற்கு மறத்தையும் கலந்து செய்வான்; இத்தகைய அவன் கொள்கையை, விளங்குகின்ற செவ்விய நாவிலையும், இழிவு மிகாத கவலையற்ற நெஞ்சிலையும், நல்ல புகழையுமுடைய கபிலன் உண்மையாகப் புகழ்ந்து பாடினான்; அப்பாடல்களுக்காகச் செல்வக் கடுங்கோ நவ்ரு என்னும் குன்றின்மீதேறி மின்று, தன் கண்ணிற் கண்ட ஊர்களையெல்லாம் பரிசாக அளித்தான்; அவ்வாறு கபிலன் பெற்ற ஊர்களைக் காட்டிலும் (சோழனுடைய வீரர்கள் நிலத்தி லிட்ட வேல்கள்) பலவாம், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் றுநவியன் : திணை-குலம். முதல்வர்-முன் னோர். மின்று-நிலைபெற்று. நிலைஇய-நிலைபெற்ற. திரு-வளம். மா- பெரிய. மருங்கு-பக்கம். கோடு-சிகரம். நெடுவரை-நீண்ட மலை. நறவு என்பது ஒரூர்க்கும் ஒருபூவிற்கும் பெயர்; இங்கு அஃது ஊரைக் குறித்தலால், பூவேன்னும் பொருளை விலக்குதற்காகச் சூடா நறவேன்றார்; இது வெளிப்படை. பழையவுரையாசிரியர் நறவு என்பதற்குக் கள் எனக்கொண்டு நறவினையுடைய நாள் மகிழ் இருக்கை என்று கூறுவர். நாள் மகிழ் இருக்கை-காலைப்

பொழுதில் அரசன் கொலுவீற்றிருக்கும் நிலை. நாள் மகிழ் இருக்கை அவை அரசு பணிய என இயைக்க. நாள் மகிழ் இருக்கை அவை-கொலுவீறுத்தலையுடைய சபையில். புரிந்து-விரும்பிச் செய்தலால்; எச்சத் திரிபு. வயங்கிய-விளங்கிய. மறம்-வீரம்; கொலையுமாம்.

அறம் செய்யுங்கால், அதற்கு மாறாயுள்ளாரை அழித்து, அவ்வறத்தை வளர்த்தலும் காத்தலும் வேண்டுதலின், 'அறம்புரிந்து வயங்கிய மறம்புரி கொள்கை' என்றார். கொள்கையைப் பாடிய கபிலன் என இயைக்க. செந்நா-செவ்விய நா. உவலை-இழிவு. கூரா - மிகாத. நனவின் - மெய்யாக. நாவிலையும் நெஞ்சிலையுமுடைய கபிலன், பாடிய கபிலன் என இயைக்க.

முதல்வார்போல மீன்று நெடுவரை நறவின் கணுள்ள இருக்கையிலையுடைய அவையில் அரசு பணிய வயங்கிய கொள்கையைப் பாடிய கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பல எனக் கூட்டுக. பழையவுரையாசிரியர், இருக்கையின்கண் அரசவை பணிய என ஆற்றெழுக்காகக் கூறுவர். இப்பொருளில் அரசு அவை என்பது அரசர் கூட்டம் என்று பொருள்படும். அம்முடிவு வருமாறு:

குறுகு: "இளஞ்சேரலிரும்பொறை, 'சென்னியர் பெருமானுடைய நாடுகள் பலவற்றையும் எமக்குக் கொண்டு தந்து, அச் சென்னியர் பெருமானையும்' எம் முன்னே பிடித்துக்கொண்டு வந்து தம்மின்' எனத் தம் படைத்தலைவரை ஏவச் சென்னியர் பெருமான் படையாளர் பொருது தோற்றுப் போகட்ட வேள்வேல், செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் என்பவன், நாடுகாண் நெடுவரையின் நாள்மகிழ் இருக்கைக்கண்ணே தன் முன்நிலை முதல்வரைப்போல அரசவை பணிய அறம் புரிந்து வயங்கிய மறம்புரி கொள்கையைப் பாடின கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பல என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க."

கருத்து: "இதனாற் சொல்லியது, அவன் முன்னோருடைய கொடைச் சிறப்பொடு படுத்த அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறிய வாறாயிற்று.

பேயி: 'நாடுகாண் நெடுவரை: நாடுகாண் நெடுவரை என்றது, தன்மேல் ஏறி நாட்டைக் கண்டு இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஓக்க முடைய (ஒக்கம்-உயர்ச்சி) மடையென்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'நாடுகாண் நெடுவரை' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை.

86. வெந்திறல் தடக்கை

உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
 கொன்றுஅமர்க் கடந்த¹ வெந்திறல் தடக்கை
 வென்வேல் பொறையன் என்றலின் வெருவர²
 வெப்புடை ஆடுஉச் செத்தனென் மன்யான்;
 நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை உலகத்து 5
 இல்லோர் புன்கண் தீர நல்கும்
 நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 பாடுநர் புரவலன்; ஆடுநடை அண்ணல்;
 கழைநிலை பெருஅக் குட்டத் தாயினும்
 புனல்பாய் மகளிர் ஆட ஒழிந்த 10
 பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றும்
 சாந்துவரு வானி நீரினும்
 தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும் அது.

பெயர் : வெந்திறல்தடக்கை.

உறல்உறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
 கொன்றுஅமர்க் கடந்த வெந்திறல் தடக்கை
 வென்வேல் பொறையன் என்றலின் வெருவர
 வெப்புடை ஆடுஉச் செத்தனென் மன்யான்; [1-4]

‘பகைவர் உடம்பினின்றும் ஒழுகுதலையுடைய இரத்தத்தால்
 போர்க்களம் புலால் நாற்றம் விசுமாறு அப்பகைவரைப் போரில்
 அஞ்சும்படியாகக் கொன்று, வஞ்சியாது எதிரின்று வென்ற
 வலிமையினைபுடைய பெரிய கைகளையும், வெற்றி பொருந்திய
 வேலினையும் உடைய பொறையன்’ என்று கூறுதலால், யான்
 அவனை, ‘அஞ்சத்தக்க கொடுமையினைபுடைய ஓராண்மகன்
 போலும்’ என்று முன்பெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்;

பாடம் : 1. அமர் கடந்த 2. வெருவா

ஆனால், இப்பொழுது எனக்கு அவ்வெண்ணம் ஒழிந்தது என்பதாம்.

அருஞ்ஞாந் போருள் முநிலியன் : உறல்-ஒழுக்குதல். உறு குருதி-மிகக் இரத்தத்தால். செருக்களம்-போர்க்களம். புலவ-புலால் காற்றம் வீச. கடந்த-வஞ்சியாது எதிர் நின்று வென்ற. வென்றிறல்-கொடிய வலிமை. தட-பெரிய. பொறையன் : பெயர்; சேரன் எனினுமாம். வெருவர-அஞ்சுமாறு. வெருவரக் கொன்று அமார்க் கடந்த எனக் கூட்டுக. வெப்பு-வெம்மை; ஈண்டுக் கொடுமையை உணர்த்திற்று. ஆடுஉ-ஆண்மகன். ஆடுஉ என்பதன் பின் 'என' என்னும் ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. செத்தனென்-கருதினென். மன் : ஒழியிசைப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். 'இப்பொழுது அவ்வெண்ணம் ஒழிந்தது' என்பது அவ்வொழியிசைப் பொருளாகும்.

நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை உலகத்து
இல்லோர் புன்கண் தீர நல்கும்
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின்
பாடுநர் புரவலன்; ஆடுநடை அண்ணல்;
கழைநிலை பெருஅக் குட்டத் தாயினும்
புள்பாய் மகளிர் ஆட ஒழிந்த
பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றும்
சாந்துவரு வானி நீரினும்
தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

[5-13]

பரந்த இடத்தைபுடைய இவ்வுலகில் நல்ல புகழை நிலை நிறுத்தும்பொருட்டு வறியவர்களின் வறுமைத் துன்பம் நீங்கு மாறு கொடுப்பவன்; அறத்தினை ஆராய்தலமைந்த அன்புடைய மனத்தோடு, தன்னைப் பாடிவரும் புலவர் பாணர் முதலியோரைப் பாதுகாத்தலில் வல்லவன்; வெற்றி பொருந்திய ஒழுக்கத்தினை யுடைய தலைவன்; சக்தன மரங்களை அடித்துக்கொண்டு வருகின்ற வானியாற்று நீரில் பெண்கள் பாய்ந்து நீர்விளையாட்டினைச் செய்வர்; அப்போது மகளிர் தம் காதுகளில் அணிந்துள்ள, பொன்னால் செய்யப்பட்ட அழகிய குண்டலம் ஆற்றில் விழுந்து விடும்; அவ்வானியாறு, ஓடக்கூடிய நிலைக்கமாட்டாத மிக்க ஆறமுடையது; ஆயினும் அதில் விழுந்த குண்டலம் நீருக்குமேலே

ஒன்பதாம் பத்து

தெளிவாகக் காணப்படும்; அத்தகைய வானியாற்று நீரைக்காட்டிலும் தெளிவாகப் பொறையன் இனிய குளிர்த் தமென்மையினை யுடையவன், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : இசை-புகழ். நிலைஇய-நிலை பெறச் செய்ய; செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். நனந்தலை-பரந்த இடம். நனந்தலை உலகத்து நல் இசை நிலைஇய என மாற்றுக. இல்லோர்-வறியவர். புன்கண்-துன்பம். நாடல்-ஆராய்தல்; அறத்தை என்னும் செயப்படுபொருள் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. சான்ற-அமைந்த. நயன்-அன்பு. பாடுநர் : புலவர் பாணர் முதலியோர். புரவலன்-காத்தலில் வல்லவன். ஆடு-வெற்றி. நடை-ஒழுக்கம். அண்ணல்-தலைவன். கழை-ஒடக் கோல். நிலைபெறு-அ-நிலைக்கமாட்டாத; ஒடக்கோல் நிலைக்க மாட்டாமைக்குக் காரணம் ஆற்றின் ஆற மிகுதி என்க. குட்டம்-ஆழம். ஆட-நீர்விளையாட்டினைச் செய்ய. ஒழிந்த-விழுந்த. பூங்குழை-அழகிய குண்டலம். மீ மிசை-நீருக்கு மேல்; ஒரு பொருட் பன்மொழி. சாந்து-சந்தனமரம். வானி : ஓர்யாறு. தீந்தண்-இனிய குளிர்த் த. சாயலன்-மென்மையை உடையவன். மன்ற-தெளிவாக. மன்ற தீந்தண் சாயலன் என மாற்றுக.

உலகத்து இசை நிலைஇய நல்கும் நெஞ்சினையுடைய புரவலன்; அண்ணல்; மகளிர் ஆட ஒழிந்த குழை குட்டத்தாயினும் மீமிசைத் தோன்றும் வானி நீரினும் மன்ற சாயலன் எனக் கூட்டுக.

முடிவு : “இளஞ்சேரலிரும்பொறையை எல்லாரும், ‘வெரு வரச் செருக்களம் புலவக் கொன்றமர்க் கடந்த தடக்கைப் பொறையன்’ என்று சொல்லுகையாலே, யான் அவனை வெப்ப முடையான் ஒருமகனென்று முன்பு கருதினேன்; அஃது இப் பொழுது கழிந்தது; அப்பொறையானாகிய பாடுநர் புரவலன் ஆடு நடை அண்ணல், யான் தன்னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னாட்டு வானியென்னும் யாற்று நீரினும் சாயலனாயிருந்தான் எனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனால் சொல்லியது, அவன் வன்மைமென்மைச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று” என்பது பழையவுரைபாகும்.

பேயர் : வெந்திறல் தடக்கை : ‘உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக் கொன்றமர்க் கடந்த’ என்னும் முன் மின்ற அடைச் சிறப்பானும், கையினை வெந்திறல் தடக்கை எனச் சிறப்பித்தமைபானும் இதற்கு, ‘வெந்திறல் தடக்கை’ என்று பெயராயிற்று.

87. வெண்தலைச் செம்புனல்

சென்மோ பாடினி! நன்கலம் பெறுகுவை;
சந்தம் பூழிலொடு பொங்கு நுரை சுமந்து
தென்கடல் முன்னிய வெண்தலைச் செம்புனல்
ஒய்யும் நீர்வழிக் கரும்பினும்
வல்வேல் பொறையன் வல்லனாள் அளியே.

துறை - விறனியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பெயர் - வெண்தலைச் செம்புனல்.

சந்தன மரங்களையும் அகில் மரங்களையும் மிக்க நுரையோடு சுமந்துகொண்டு, தெளிந்த கடலோங்கிச் செல்வதும், வெள்ளிய நுரையினை மேலே கொண்டிருப்பதுமாகிய சிவந்த நீரையுடைய ஆற்றின் நீரிடத்தே செலுத்தும் கருப்பங் தெப்பத்தைக் காட்டிலும், வலிய வேலையுடைய இளஞ்சேரலிரும் பொறை அளிசெய்வதில் வல்லவனாவான்; ஆதலால், விறலியே! நீ அவன்பால் செல்வாயாக; சென்றால், நல்ல அணிகலங்களைப் பெறுவாய், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : சென்மோ என்பதில், மோ முன்னிலையகை. பாடினி-விறலி; என்றது நடன மாதினை. பாடினி : அணமைவிளி. சந்தம்-சந்தன மரம். பூழில்-அகில் மரம். முன்னிய-நோக்கிச் சென்ற. வெண்மை பண்பாகு பெயராய் நுரையை உணர்த்திற்று. தலை-மேலிடம். செம்புனல்-புது வெள்ளம்; அது செம்புனலையுடைய ஆற்றிற்காயிற்று; தானியாகுபெயர். நீர்வழி ஒய்யும் கரும்பினும் என மாறிக் கூட்டுக. ஒய்யும்-செலுத்தும். கரும்பு-வேழமென்னும் ஒருவகைக் கரும்பு; அஃது அக்கரும்பினாலாகிய தெப்பத்தை உணர்த்திற்று; கருவி யாகுபெயர். வேழக்கரும்பு செய்யாததலால், அதனால் தெப்பஞ் செய்து நீரைக் கடப்பது பண்டை நாடைய வழக்கமாகும். பொறையன் - இரஞ்சேரலிரும்பொறை. அளி - அளித்தலில்; அளித்தல்-காத்தல். அளி : முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

வேழப்புணை ஆற்று நீரைக் கடத்தற்குமட்டுமே உதவும்; பொறையன் வறுமைக்கடலைக் கடத்தற்கும் அதற்கு மேலும்

உதவுவான் என்பார், 'பொறையன் கரும்பினும் வல்லன்' என்றார்.

ருடிபு : "பல்வேற் பொறையன் வெண்தலைச் செம்புனலை யுடைய யாற்றில் செலுத்தும் கருப்பம் புனையினும் அளித்தல் வல்லன்; ஆதலால், அவன்பாலே பாடினி! செல்; செல்லின், நன்கலம் பெறுகுவை எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருந்து : "இதனாற் சொல்லியது, அவன் அருட் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பெயர் : வெண்தலைச் செம்புனல் : வெண்தலைச் செம்புனலென முரண்படக் கூறியவாற்றானும், முன்னின்ற அடைச் சிறப்பானும். இதற்கு, 'வெண்தலைச் செம்புனல்' என்று பெயராயிற்று" என்பது பழையவுரை.

(வெண்தலைச் செம்புனல் என்பதில், வெண்மை செம்மை என்னும் மாறுபட்ட நிறப்பெயர்கள் வந்திருத்தலால் முரண்படக் கூறியதாயிற்று; முரண்-மாறுபாடு. 'சந்தம் பூழிலோடு பொங்கு. நுரை சுமந்து, தென்கடல் முன்னிய' என்பது, வெண்தலைச் செம்புனலுக்கு முன்னின்ற அடைச்சிறப்பாகும்.)

துறை : விறலியாற்றுப்படை : 'சென்மோ பாடினி' என்று விறலியைச் சேரன்பால் செல்லுமாறு கூறினமையால் .இது விறலியாற்றுப்படையாயிற்று.

88. கல்கால் கவணை

வையகம் மலர்ந்த தொழில்முறை ஒழியாது
கடவுட் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து
தென்கடல் வளைஇய மலர்தலை உலகத்துத்
தம்பெயர் போகிய ஒன்றார் தேயத்
துளங்கிருங் குட்டம் தொலைய வேலிட்டு
அணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுதல் தடிந்து
பொருமுரண் எய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று
நாம மன்னர் துணிய நூறிக்

- கால்வல் புரவி அண்டர் ஓட்டிச்
 கூடர்வீ வாகை நன்னன் தேய்த்துக் 10
 குருதி விதிர்த்த குவவுச் சோற்றுக் குன்றோடு
 உருகெழு மரபின் அயிரை பரைஇ
 வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
 கொற்றம் எய்திய பெரியோர் மருக!
 வியலுளை அரிமான் மறங்கெழு குருசில்! 15
 விரவுப்பனை முழங்கும் நிரைதோல் வரைப்பின்
 உரவுக்களிற்று வெல்கொடி நுடங்கும் பாசறை
 ஆரெயில் அலைத்த கல்கால் கவணை
 நாரரி நறவின் கொங்கர் கோவே!
 உடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்! 20
 வளைகடல் முழவின் தொண்டியோர் பொருந்!
 நீநீடு வாழிய பெரும! நின்வயின்
 துவைத்த தும்பை நனவுற்று வீனவும்
 மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்டம் முன்னிய
 புளல்மலி பேரியாறு இழிதந் தாங்கு 25
 வருநர் வரையாச் செழும்பஃ ரூரம்
 கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப¹
 ஓவத் தன்ன உருகெழு நெடுநகர்ப்
 பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பண்
 புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு 30
 தண்கமழ் கோதை சூடிப் பூண்சுமந்து
 திருவில் குலைஇத் திருமணி புரையும்
 உருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
 வேங்கை விரிந்து விசம்புறு சேட்சிமை
 அருவி அருவரை யன்ன மார்பின் 35

சேனாறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ!
 மாகம் சுடர மாவிகம்பு உகக்கும்
 ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்னாள்;
 ஈங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே;
 உறுகால் எடுத்த ஓங்குவரல் புணரி
 நுண்மணல் அடைகரை உடைதரும்
 தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

40

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

வன்னமும் தூக்கும் அது

பெயர் - கல்கால் கவணை

வையகம் மலர்ந்த தொழில்முறை ஒழியரது
 கடவுள் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து
 தென்கடல் வளை இய மலர்தலை உலகத்துத்
 தம்பெயர் போகிய ஒன்றார் தேயத்
 துளங்கிருங் குட்டம் தொலைய வேலிட்டு
 அணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுதல் தடிந்து
 பொருமுரண் எய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று
 நாம மன்னர் துணிய நூறிக்
 கால்வல் புரவி அண்டர் ஓட்டிச்
 சுடர்வீ வாகை நன்னன் தேய்த்துக்
 குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றோடு
 உருகெழு மரபின் அயிரை பரைஇ
 வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
 கொற்றம் எய்திய பெரியோர் மருக!
 வியலுளை அரிமான் மறங்கெழு குருசில்!

[1-15]

வித்தையென்னும் கடவுளின் பெயரைப் பெற்ற விந்தாடவி என்னும் காட்டிலே வித்தியமலை உயர்ந்து நிற்க, தேளிந்த கடலால் சூழப்பட்டுள்ள பரந்த இடத்தையுடைய இவ்வுலகத்தில் தம்முடைய புகழ் பரவப்பெற்ற பகைவர் அழியுமாறு காற்றால் அசைவின்ற பெரிய கடலினது பெருமை கெடும்படியாக, அதன் மீது தன் வேற்படையினால் செலுத்தி, தேய்வத்தன்மையுடைய காவல் மரமாகிய கடம்பினது பெரிய அடிமரத்தின் வெட்டின வனும், போர் செய்யும் வலிமையினையுடைய கருவுள் என்பான் புறங்கொடுத்து ஓடுமாறு செய்து, அவனுக்குத் துணையாக வந்த அஞ்சத்தக்க அரசர்கள் துண்டு துண்டாக வெட்டுண்ணுமாறு அறித்து, காலால் விரைந்து ஓடுவதில் வல்ல குதிரைகளையுடைய இடையர்களைத் தொற்றேடுமாறு செய்தவனும், ஒளி பொருந்திய பூக்களையுடைய வாகைவயக் காவல் மரமாகக் கொண்ட கன்னனை அழித்தவனும், வீரரது இரத்தம் சிந்தப்பெற்ற மலைபோன்ற சோற்றுக் குவியலைப் படைத்து, அஞ்சத்தக்க முறைமையினை யுடைய அபிரைமலையிலுள்ள தூர்க்கையை வணங்கினவனுமாகிய இவரெல்லாம் தீன் குலத்துதித்த முன்னோராவர்; மேலும், இவர்கள், முடிமன்னரும் குருகல் மன்னரும் தமக்கு அடங்கிப் பணிபுமாறு அரசாண்டவர்; உலகமெல்லாம் செழிப்புறுதற்குக் காரணமான ஆட்சித் தொழில் முறையினின்றும் மாறாது வெற்றி பொருந்திய பெரியோருமாவர்; இத்தகைய பெருமன்னரின் மரபில் வந்தவனே! விரிந்த பீடரி மயிரினையுடைய சிங்கத்தை போத்த விரம் பொருந்திய தலைவனே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் ஞானியன்: மலர்தல்-புது மலர்ச்சி பெறுதல்; எனவே, செழிப்புறுதலாயிற்று. தொழில்-அரசுத் தொழில்; அஃதாவது நாட்டில் வறுமை நீங்கிச் செல்வங்கொழிக்குமாறும் மக்களெல்லாம் இன்புற்று வாழுமாறும் நீதியோடு பொருந்த நாட்டை ஆளல். தொழில் முறை ஒழியாது (14) கொற்றம் எய்திய எனக் கூட்டுக. கடவுள் என்றது, வித்திய மலையில் வாழும் வித்தை என்னும் தூர்க்கையை. அக்கடவுளின் பெயரினைப்பெற்ற காடாவது விந்தாடவி என்பது. கடவுட் பெயரிய என்பதனைக் கல்லுடனும் இயைக்க. கல்-மலை. உயர்ந்து-உயர்; எச்சத் திரிபு. வளை இய-வளைந்த. மலர்தலை-பரந்த இடத்தையுடைய. காடு சூழ்ந்த வித்திய மலை நடுவே உயர்ந்து நிற்கக் கடலால் வளைக்கப் பட்டுள்ளதென, உலகத்தைச் சிறப்பித்தவாறு. பெயர்-புகழ். போகிய-பரந்த. ஒன்னர்-பகைவர்; என்றது கடம்பரை. இவர்கள் வித்திய மலையை அடுத்துள்ள நாட்டை ஆண்டு வந்தனர். துளங்குதல்-அசைதல். இரு-பெரிய. குட்டம்-கடல். தொலைய-அதன் பெருமை கேட. வேல் இட்டு-வேற்படையைச் செலுத்தி.

அணங்கு-வெற்றித் தெய்வம்; காவல் மரத்தில் வெற்றித் தெய்வம் உறைவதாகக் கருதுவதால், அணங்குடைக் கடம்பு என்றார்; கடம்பு : கடம்பர்க்குரிய காவல் மரம். முழு முதல்-பருத்த அடிமரம். தடித்து-வெட்டி. கடம்ப மரத்தை வெட்டியவன் : இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் (பதிற். 11 : 12, 13).

பொருமுரண்-போர் செய்வதற்குரிய வலிமை. கழுவுள்-காமர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த இடையர் தலைவன். புறம்-முதுகு; அதைப் பெறுதலாவது, போரில் தோற்று முதுகுகாட்டியோடச் செய்தலாம். நாம்-அச்சம். துணிய-துணிபட. நூறி-அழித்து. புரவி-குழிவார. அண்டர்-இடையர். கழுவுள் புறம் பெற்று, நாம் மன்னரைத் துணிய நூறி அண்டரை ஒட்டினவன் : பெருஞ்சேரலாதன் (பதிற். 71 : 17.) சுடர்-ஒளி. வீ-பூ. வாகை : நன்னனுக்குரிய காவல் மரம். நன்னனைத் தேய்த்தவன் : கங்கையக் கன்னி நாராயுச் சேரல் (பதிற். 40 : 14, 15).

குருதி-இரத்தம். விதிர்த்த-தெளித்த. குவவு-நிரண்ட. சோற்றுக் குன்று : உருவகம். உருகெழு-அச்சம் பொருந்திய. மரபின்-முறைமையின்புடைய. அயிரை-அயிரை மலையிலுள்ள கொற்றவை; இடவாகு பெயர். பரைஇ-பரவி-வணங்கி. அயிரை பரவினவன் : பர்யாணச் செங்கு ருட்டுவன் (பதிற். 3ஆம் பதிகம்.)

வேளிர்-குறுகில மன்னர். பின் வந்து-கீழ்ப்படிந்து. கொற்றம்-வெற்றி. பெரிபோர் என்றது, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் முதலிய சேர குலத்துப் பெருமன்னரை. மருக-வழித் தோன்றலே; என்றது இளஞ்சேரலிரும்பொற்றையை. வியல்-விரித்த. உளை-பிடரி மயிர். அரிமான்-சிங்கம். மறம்கெழு-விரம் பொருந்திய. குருசில்-தலைவ.

கல் உயர கடல் வளைவிய உலகத்து ஒன்றார் தேய குட்டம் தொலைய வேலிட்டு முழுமுதல் தடிந்தும், கழுவுள் புறம்பெற்று மன்னரை நூறி அண்டரை ஒட்டியும், நன்னனைத் தேய்த்தும், சோற்றுக் குன்றோடு அயிரையைப் பரவியும், வேந்தரும் வேளிரும் பணியுமாறு தொழில்முறை ஒழியாது கொற்றம் எய்திய பெரி போர் மருக எனக் கூட்டுக.

விரவுப்பனை முழங்கும் நிரைதோல் வரைப்பின்
உரவுக்களிற்று வெல்கொடி நுடங்கும் பாசறை
ஆரெயில் அலைத்த கல்கால் கவளை

நார்அரி நறவின் கொங்கர் கோவே!

உடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்!

வளைகடல் முழவின் தொண்டியோர் பொருந்! [16-21]

கலந்த பலவகையான முரசங்களும் ஒலிக்கப்பெறவதும், வரிசையாக அமைந்த கேடகப்படை நிறைந்துள்ள எல்லையினையுடையதும், வலிய யானைகளின்மீது அமைந்துள்ள வெற்றிக் கொடிகள் அசையப்பெறவதுமாகிய பாசறையிடத்தே, பகைவரது அரிய மதிலை வருத்துகின்ற கற்களை இடைவிடாது விசும் கவண் பொறியினையும், பன்னாடையால் வடிகட்டப்பட்ட கள்ளினையுமுடைய, கொங்கு நாட்டு மக்களின்-தலைவனே! நின்னொடு பகைத்தவரை அழித்த, பொன்னாலாகிய தேரினையுடைய தலைவனே! சங்குகளையுடைய கடலாகிய முழவின் ஒளி பொருந்திய தொண்டி மக்களின் மன்னனே, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் ழுநவியன் : விரவுதல்-கலத்தல். பனை-முரசு. தோல்-கேடகப்படை. வரைப்பு-எல்லை. உரவு-வலிமை. நுடங்கும்-அசையும். முழங்கும் பாசறை, வரைப்பின் பாசறை, நுடங்கும் பாசறை என இயைக்க. ஆர் எயில்-பிறரால் கொள்ளுதற்கரிய மதில். அலைத்த-வருத்திய.

“கல்கால் கவணை என்றது, கற்களைக் கான்ருற்போல (கான்ருற்போல-கக்கிஹற்போல) இடையருது விடும் கவண் (கல்லெறிவில்) என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘கல்கால் கவணை’ என்று பெயராயிற்று.

நார்-பன்னாடை. அரித்தல்-வடிகட்டுதல். நறவு-கள். பகைவர் மதிலை எறிந்து கைப்பற்றுதற்குக் கவண்பொறியும், வீரர்கள் உண்ணும்பொருட்டுக் கள்ளும் பாசறையின்கண் உள்ளன என்பார், ‘பாசறை.....கோவே’ என்றார். கொங்கர்-கொங்கு. நாட்டு மக்கள். உடலுநர்-மாறுபட்ட பகைவர். தபுத்த-அழித்த. பொலம்-பொன். குருசில்-தலைவனே. வளை-சங்கு. கடல்முழவு : உருவகம். தொண்டி : சேர நாட்டுக் கடற்கரைப் பட்டினம். ஆண்டுள்ள மக்களுக்குக் கடலோசை முழவோசை போன்று கேட்கப்படுதலின், ‘வளைகடல் முழவின் தொண்டியோர்’ என்றார். பொருநன்-ஒப்பற்றவன்.

பாசறையிடத்துக் கவணையும் நறவினையுமுடைய கொங்கர் கோவே! குருசில்! பொருந் என்க.

நீநீடு வாழிய பெரும! நின்வயின்
 துவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவும்
 மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்டம் முன்னிய
 புனல்மலி பேரியாறு இழிதந் தாங்கு
 வருநர் வரையாச் செழும்பல் தாரம்
 கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப
 ஓவத் தன்ன உருகெழு நெடுநகர்ப்
 பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பண் [22-29]
 மாகம் சுடர மாவிசும்பு உகக்கும்
 ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்னாள் [37-38]

பெருமையையுடையோனே! நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; கீக்குதற்கரிய சினத்தினையுடைய கொற்றவை என்னும் தெய்வமானது, ஆரவாரம் பொருந்திய தும்பைப் போரில் மினக்குமெய்ம்மையாகவே வெற்றியளிக்கும்பொருட்டு மின்னிடம் வந்து வினவும்; அத்தகைய தெய்வம் சேர்ந்திருத்தலையுடைய அயிரை மலையில் தோன்றிய நீர்மிக்க பேர்யாறு நிலத்தை நோக்கி இறங்கி வந்தாற்போல மின்னை நோக்கி வரும் இரவலர் முதலியோர்க்கு வரையாது கொடுக்கும், செழுமையான பல பண்டங்களும், மின் அரண்மனையின் இடந்தோறும் மிகுந்து நிற்பனவாக; அங்ஙனம் அவை மிகுந்து நிற்க, சித்திரத்தையொத்த அழகு பொருந்திய மீண்ட அவ்வரண்மனையின்கண் கொல்லிப்பாவையையொத்த மின் உரிமைமகளிரின் நடுவே, பூமிக்கும் வானத்திற்கும் நடுவி லுள்ள இடம் ஒளி பெறுமாறு பெரிய ஆகாயத்தின்கண் உயர்ந்து செல்லும் சூரியனைப்போலப் பல நாட்கள் விளங்கு வாயாக, என்பதாம்.

அருஞ்சீசர் யோருள் முதலியன: துவைத்தல்-ஆரவாரித்தல். வெற்றிப் புகழை விரும்பும் இருபெருவேந்தர் தம்முள் பொரும் போர் தும்பைப்போர் என்று சொல்லப்படும். இப்போர் செய் வோர் தும்பைமாலையை அணிந்துகொள்வராதலின் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. ஈண்டுத் தும்பை என்பது, தும்பைப் போரின் வெற்றியை உணர்த்தி மின்றது; காரணவாகுபெயர். நனவுற்று- உண்மையாக. சேரர்குலத் தெய்வமாகிய அயிரைமலைக் கொற்றவை, தானே வலிய வந்து போரில் அவர்க்கு வெற்றி தரும் என்பார், 'மின்வயின் நனவுற்று வினவும் தெய்வம்'

என்றார். மாற்றரும் - நீக்குதற்கரிய. தெய்வம்-கொற்றவை. கூட்டம்-சேர்க்கை; ஈண்டுத் தொழிலாகுபெயராய், அத்தெய்வம் சேர்ந்திருத்தற்கிடமாயுள்ள அயிரைமலையை உணர்ந்திற்று. முன்னிய-தோன்றிய. புனல் மலி-நீர் மிக்க. பேரியாறு : ஓர் யாற்றின் பெயர். இழித்தாங்கு-மிலத்தில் இறங்கிவழிபோல. யாறு மிலத்தை நோக்கி வருதல் போன்று இரவலர் மின்னை நோக்கி வருகின்றனர் என்பதாம். 'மலையினிழிந்து மாக்கடல் நோக்கி, மிலவரை இழிதரும் பல்யாறு போலப் புலவரெல்லாம் மின்னோக்கினரே' (புறம். 42) எனப் பிறரும் யாற்றினைப் பரிசிலர்க்கு உவமையாகக் கூறியிருத்தல் காண்க. வரையா-அளவின்றிக் கொடுக்கும்; வரை-அளவு, எல்லை. தாரம்-பண்டம். தலைத்தலை-இடந்திறும். சிறப்ப-மிகுந்து மிற்க. ஓவம்-ஓவியம்-சித்திரம். உருகெழு-அழகு பொருத்திய. நகர்-அரண்மனை. பாவை : கொல்லிமலையின்கண் உள்ள, பேரழகு படைத்த தோரு பாவை. மகளிர் : சேரனுக்குரிய பெண்டிர். நாப்பண்-நடுவே.

நாப்பண் ஞாயிறுபோலப் பன்னாள் விளங்குதி எனக் கூட்டுக. மாகம்-வானத்திற்கும் பூயிக்கும் நடுவேயுள்ள இடம்; திசையுமாம். கடர-ஒளியுற. மா விசம்பு-பெரிய ஆகாயம். உகக்கும்-உயர்ந்து செல்லும். ஞாயிறு-சூரியன். பெண்களாகிய நெருஞ்சிப்பூக்களுக்கிடையே நீ சூரியனைப்போன்று விளங்குவாய் என்பது குறிப்பு. நெருஞ்சிப் பூ, சூரியனை நோக்கி மலரும்; அது போன்றே மின் உரிமைமகளிரும் மின்னை நோக்கித் தம் அகழும் முகமும் மலரப்பெறுவர் என்பதாம். சேரனை ஞாயிருக உருவகித்தவர், அவன் உரிமைமகளிரை நெருஞ்சி மலராக உருவகிக்காது வானா கூறினமையால், இஃது ஏகதேச உருவகமாகும்.

பெரும! வாழிய; மின்வயின் விளவும் தெய்வத்துக் கூட்டம் முன்னிய பேரியாறு இழித்தாங்கு வருநர் வரையாத் தாரம் குறையாது சிறப்ப, நெடுநகர்க்கண் மகளிர் நாப்பண் ஞாயிறு போலப் பன்னாள் விளங்குதி எனக் கூட்டுக.

புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு
தண்கமழ் கோதை சூடிப் பூண்சுமந்து
திருளில் குலைஇத் திருமணி புரையும்
உருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசம்புறு சேன்சிமை

அருவி அருவரை யன்ன மார்பின்

சேண்நாறு தல்லிசைச் சேயிழை கணவ! [30-36]

சேரனது மார்பு, நூல்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்ற உத்தமக் குறிகளைக்கொண்டது; பொலிவுபெற்ற சந்தனக் குழம்பு பூசப் பெற்றிருப்பது; குளிர்த் ஒளி பரவுகின்ற முத்துமாலை சூடப் பெற்றும் பிற அணிகலன்கள் அணியப்பெற்றும் விளங்குவது; அதனால், அம்மாப்பானது, இந்நிரவில் தன்னகத்தே விளங்க, அமுகிய நீலமணியையொக்கும் நிறம் பொருந்திய, அஞ்சத்தக்க இடி மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதியினை யுடைய-பெரிய மேகம் படிந்துள்ளதும், இடையிடையே வேங்கை மரங்கள் பூத்துப் பரவியுள்ளதும், வாளைத் தொடுகின்ற உயர்ந்த சிகரங்களையும் அருவியினையும் உடையதுமாகிய பெரிய மலையினை ஒக்கும்; அத்தகைய மார்பினையுடையவனே! தன் கற்பின் பெருமையால் நெடுந்தாரம் விளங்கித் தோன்றுகின்ற நல்ல புகழையும், செம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அணிகலங்களையும் உடைய தேவியின் கணவனே! என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: புகன்ற-சொல்லிய. மாண் பொறி-மாட்சிமை பொருந்திய உத்தமக் குறி; அது மார்பில் முன்று வரிகளாக அமைந்திருக்குமென்று சிந்தாமணி கூறுகின்றது; இதனை, 'வரையகல் மார்பிடை வரியும் முன்றுள்' (சிந்தாமணி-1462) என்னும் அடியால் அறியலாம். சாந்தம்-சந்தனக் குழம்பு. சாந்தமொடு என்னும் ஒடுவினை பொறியுடனும் கூட்டுக. தண்-தண்ணிய ஒளி. கமர்தல்-பரவுதல். கோதை-முத்து மாலை. பூண்-பிற அணிகள். சுமந்து-அணிந்து. பொறியொடு சாந்தமொடு கோதை சூடி பூண் சுமந்து அருவரையன்ன (35) என இயைக்க. சூடி சுமந்து என்னும் எச்சங்கள் அன்ன (35) என்னும் குறிப்பெச்சத்தினைக் கொள்ளும். திருவில்-இந்திர வில். குலைஇ-குலவ-விளங்க; எச்சத் திரிபு. திருமணி-அமுகிய நீலமணி. புரையும்-ஒக்கும். உரு-அச்சம். கெழு-பொருத்திய. கருவிய-இடி மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதியினை யுடைய; கருவி-தொகுதி. மறை-மேகம். 'திருவில்' என்பதுமுதல், 'கருவிய' என்பதுவரை மேகத்திற்கு அடை. குவல புரையும் மறை, கருவிய மறை என இயைக்க. சேர்த்து-சேரப்பெற்று. விரிந்து-விரிய-மலர; எச்சத் திரிபு. விசம்பு உறு-வாளைத் தொடுகின்ற. சேண் சிமை-உயர்ந்த சிகரங்கள். அருவரை-பெரிய மலை; அருமை ஈண்டுப் பெருமை மேல் மின்றது.

பொறிக்கும் சாந்தத்திற்கும் வேங்கை மலரும், கோதைக்கு அருவியும், பூண்களுக்குத் திருவில்லும், மார்பிற்கு அருவரையும் உவமமயாகக் கொள்க. வெண்ணிற முத்து மாலைக்கு வெள்ளருவியும், பன்னிற மணிகள் இறைக்கப்பெற்ற பொன்னாரசங்கள் பன்னிற ஒளிகளைக் கொண்ட இந்திய வில்லுமே ஏற்ற உவமமயாதலை அறிக. பழையவுரையாசிரியர், “பொறிக்கு வேங்கைப் பூ உவமமாகவும், கோதைக்குத் திருவில் உவமமாகவும், பூணிற்கு அருவி உவமமாகவும், சாந்திற்கு உவமமில்லையாகவும் உரைக்க” என்பார்.

மார்பினையுடைய கணவ, சேயிறை கணவ என இயைக்க-சேண்-தூரம். நாறுதல்-தோன்றுதல். இசை-புகழ். சேயிறை : தேவி; அன்மொழித்தொகை.

பொறியொடு சாந்தமொடு சூடி சுமந்து வரையன்ன மார்பின் கணவ என்றும், திருவில் குலவ மணி புரையும் பெருமறை சேரப்பெற்று, வேங்கை விரிய விசும்புறு சிமைகளையும் அருவியினைபுமுடைய அருவரை எனவும் இயைக்க.

ஈங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே ;
உறுகால் எடுத்த ஓங்குவரல் புணரி
நுண்மணல் அடைகரை உடைதரும்
தண்கடல் படப்பை நாடுகிழ வோயே. [39-42]

மிக்க காற்றானது எழுப்பிய, உயர்ந்து வருதலையுடைய-அலைகள், நுண்ணிய மணல் பொருந்திய கரையிடத்தே சிறுநிவலைகளாக உடையும் குளிர்ந்த கடற்பக்கத்தையுடைய நாட்டிற்குரிய தலைவனே! இவ்விடத்து யான் நின்னைக் காண்பேனாக வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் ழுந்நியன் : காண்கு-காண்பேன்; செய்கு என்னும் முற்று; வினாகொண்டு முடிந்தது. உறுகால்-மிக்க காற்று. எடுத்த-எழுப்பிய. புணரி-அலை. அடை கரை-நீரை அடைந்த கரை. தண்-குளிர்ச்சி. படப்பை-பக்கம். கிழவோய்-உரியவனே. கால் எடுத்த புணரி கரைக்கண் உடைதரும் கடல் என்க. கிழவோய்! ஈங்கு யான் காண்கு வந்தனென் எனக் கூட்டுக.

ழுபு : “பெரியோர் மருகி மறங்கெழு குருசில்! கொங்கர் கோவே! பொலந்தோர்க்குருசில்! தொண்டியோர் பொருக!

சேயிறை கணவ! நாடுகிறவோய்! ஈங்கு நிற்காண்கு வந்தேன்;
நீ நீடு வாழ்வாயாக; பல தாரம் கொளக்கொளக் குறையாமற்
சிறப்ப மகளிர் நாப்பண் பன்னாள் ஞாயிறுபோல விளங்குவாய்
என மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து : “இதனால் சொல்லியது, அவன் கொடைச் சிறப்பும்
காம இன்பச் சிறப்பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று”
என்பது பழையவுரை.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

89. துவராக் கூந்தல்

வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானம்
தோடுறு மடமான் ஏறுபுணர்ந்து இயலப்
புள்ளும் மிஞிறும் மாச்சினை ஆர்ப்பப்
பழனும் கிழங்கும் மிசையறவு அறியாது
பல்லான் நன்னிரை புல்லருந்து உகளப்
பயங்கடை அறியா வளங்கெழு சிறப்பின்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலம் கெழும்
நன்பல் லாழி நடுவுநின்று ஒழுகப்
பல்வேல் இரும்பொறை! நின்கோல்¹ செம்மையின்
நாளின் நாளின் நாடுதொழுது ஏத்த
உயர்நிலை உலகத்து உயர்ந்தோர் பரவ
அரசியல் பிழையாது; செருமேந் தோன்றி
நோயிலை யாகியர் நீயே; நின்மாட்டு
அடங்கிய நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாது
கனவினும் பிரியா உறையுளொடு தண்ணெனத்
தகரம் நீவிய துவராக் கூந்தல்
வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து

மூலம்: 1. இரும்பொறைகோல்

வாழ்நாள்¹ அறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து
மீனொடு புரையும் கற்பின்
வாணுதல் அரிவையொடு காண்வரப் போலிந்தே. 20

துறை - காவல் முல்லை.

வண்ணரும் தும்பும் அது.

பேயர் - துயராக் கூந்தல்

வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானம்
தோடுறு மடமான் ஏறுபுணர்ந்து இயலப்
புள்ளும் மிஞிறும் மாச்சினை ஆர்ப்பப்
பழனும் கிழங்கும் மிசையறவு அறியாது
பல்லான் நல்திரை புல்லருந்து உகளப்
பயங்கடை அறியா வளங்கெழு சிறப்பின்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலம் கெழும
நன்பல் ஊழி நடுவுநின்று ஒழுகப்
பல்வேல் இரும்பொறை! நின்கோல் செம்மையின்
நாளின் நாளின் நாடுதொழுது ஏத்த
உயர்நிலை உலகத்து உயர்ந்தோர் பரவ, [1-11]

பல வேற்படைகளையுடைய இளஞ்சேரல்கும்பொறையே! நின் அட்சிமுறை செவ்விதாயிருத்தலால், மறை பெய்ய வேண்டிய காலத்தில் பெய்கின்றது; காட்டின்கண் கூட்டமாகப் பொருந்திய இளம் பெண்மான்கள், தம் ஆண்மாள்களோடுங் கூடித் திரிகின்றன; பறவைகளும் வண்டுகளும் பெரிய மரக்கிளைகளில் ஒலிக்கின்றன; பழங்களும் கிழங்குகளும், மக்களும் பிறவும் உண்ணுதலால் ஒழிதலை அறியாவாயின; பல நல்ல பசு மந்தைகள் புல்லை மேய்ந்து துள்ளிக் குதிக்கின்றன; விளைவறுதலை அறியாத வளம் பொருந்திய சிறப்பினையுடைய பெரிய பலவாகிய புதிய-தானியங்கள் நெருங்கிக் கிடக்கின்றன; நல்ல பல ஊழிகள் நடுவுநிலையோடு நிலைபெற்று நடக்கின்றன; நாள்தோறும் நாள்தோறும் பல நாட்டு மக்களும் நின்னை

பாடம்: 1. வாழ்நாள்

வணங்கித் துதிக்கின்றனர்; உயர்ந்த நிலையினை யுடைய வாழ்வுலகிலுள்ள தேவர்களும் மின்னைப் போற்றுகின்றனர், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் போருள் முதலியன : வாணம்-மழை. பொழுதொடுகாலத்தில்; வேற்றுமை மயக்கம். சுரப்ப-பெய்ய. தோடு-தொகுதி-கூட்டம். மடமான்-இனைய பெண்மான். ஏறு-ஆண்மான். இயல-நிரிய. புள்-பறவை. மிசிறு-வண்டு. மாசினை-பெரிய கிளைகளில். ஆர்ப்ப-ஒலிக்க. மழைபெய்தபின் பறவைகள் ஒலிக்குமென்பதை இப்பதின் நான்காம் செய்யுளாலும் அறிக. மிசை-மிசைதலால்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்றனுருபு நொக்குகின்றது. அறவு-ஒழிதல். அறியாது-அறியாமல்; எச்சத் திரிபு. பல்லான் நல்லிரை என்பதை, பல் நல் ஆன் நிரை என மாறுக; ஆன் நிரை-பசு மந்தை. ஆர்ந்து என்பது அருந்து எனத் திரிந்துமின்றது; ஆர்ந்து-உண்டு. உகள்-துள்ளிக் குதிக்க. பயங்கடை-விளைவின்மை. பெரும்பல் யாணர் என்பதில், பெருமை மிகுதியை உணர்த்தி மின்றது. யாணர்-புதுமை. கூலம்-தானியவகை. கெழும-நெருங்கியிருக்க. ஊழி-ஊழிக்காலம். நடுவு-நடுவுநிலையோடு. கின்று-நிலைபெற்று - மக்களது நடுவுநிலையை, அவர்கள் வாழும் காலத்தின்மீதேற்றி, 'நன்பல் லாழி நடுவுநின் ரெழும' என்றார். இரும்பொறை : பெயர். கோல்-ஆட்சி முறை. செம்மையின்-செவ்விதாயிருத்தலால். நாளின்-நாள்தோறும். நாடு-நாட்டிலுள்ள மக்கள். உயர்நிலை உலகம்-தேவலோகம். உயர்ந்தோர் : தேவர். பரவ-வணங்க.

தேவர்கள் இரும்பொறையைப் பரவுதற்குக் காரணம், அவன் தமக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைத் தவறாது செய்து வருதலினால் என்க.

இரும்பொறை! மின்கோல் செம்மையின் சுரப்ப இயல் ஆர்ப்ப அறியாதாக உகள கெழும ஒழுக ஏத்த பரவ என இயைக்க.

அரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி
நோயிலை யாகியர் நீயே; நின்மாட்டு
அடங்கிய நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாது
கனவினும் பிரியா உறையுளொடு தண்ணெனத்
தகாம் நீவிய துவாரக் கூந்தல்
வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து

வாழ்நாள் அறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து

மீனொடு புரையும் கற்பின்

வாள் நுதல் அரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

[12-20]

அரசாட்சி செய்யும் முறையில் தவறாமல், போரில் வெற்றி யால் மேம்பட்டுத் தோன்றி நீ நோயின்றி வாழ்வாயாக; தின் னிடத்து அன்பால் ஒடுங்கிய மனம் குற்றப்படுதல் அறியாதவன்; கனவியும் தின்னைப் பிரியாது உறையும் வாழ்க்கையினை யுடையவன்; குளிர்ச்சி தோன்ற மயிர்ச்சாந்து பூசப்பட்ட, ஈரம் புலராத-கூந்தலையுடைய மணப் பெண்கள் தம் திருமண நாளில் பார்க்கப் பெறுவதும், பின்னும் தம் வாழ்நாளின் அளவை அறிவதற்காகப் பார்த்தலையுடையதுமாகிய விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய அருந்ததியோடு ஒக்கும் கற்பினையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும் உடையவன்; இத்தகைய அரிவை யாகிய தின் தேவியொடு அழகு .பொருந்தப் பொலிவாயாக, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: அரசியல்-ஆட்சி முறை. பிறையாது-தவறாமல்; எச்சத் திரிபு. செரு-போரில். மேந்தோன்றி- மேம்பட்டு விளங்கி. ஆகியர்-ஆகுக; வியங்கோள் முற்று. அடங்குதல்-ஒன்றுபடுதல். புகர்-குற்றம். படுபு-படுதல். கன வினும் பிரியா உறையுள் என்றது, கனவின் கண்ணும் தன் கணவனொடு கூடியுறைவதாகவே கனவுகண்டு இன்புறுதல்; உறையுள்-உறைதல். தண் என-குளிர்ச்சியடையும்படி. தகரம்- மயிர்ச் சாந்து-வாசனை எண்ணெய். நீவிய-தடவிய. துவரா- உலராத.

“துவராக் கூந்தல் என்றது, எப்பொழுதும் தகரம் முதலியன நீவுகையால் ஈரம் புலராத கூந்தல் என்றவாறு. இச் சிறப்பானே இதற்கு, ‘துவராக் கூந்தல்’ என்று பெயராயிற்று” என்பது பழையவுரை.

வதுவை மகளிர்-மணப் பெண்கள். திருமணக் காலத்தில் மணப்பெண் அருந்ததி பார்க்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்மை அறிக. மக்கள் தம் வாழ்நாளின் அளவை அறிய அருந்ததியைப் பார்ப்பரென்றும், அஃது அவர்க்குத் தெரிந்தால் அவர் மேலும் வாழ்வரென்றும், தெரியாதாயின் அவர் வாழ்வின் முடிவு கெடுங்கிவிட்டதென்றும் சோதிடநூல் கூறும் வழக்குப் பற்றி,

‘வாழ்நாள் அறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து மின்’ என்றார் என்க. வாழ்நாள் அறியும் (குறிப்பொடு) நோக்கத்து வயங்குசுடர் மின் என மாற்றி இயைக்க. நோக்கினர்-நோக்கினவராய்; முற்றெச்சம். மணக் காலத்தில் பார்ப்பவர், பின்னும் தம் வாழ்நாளை அறியும்பொருட்டுப் பார்த்தலின், ‘பெயர்ந்து’ என்றார். வயங்குசுடர்-விளங்குகின்ற ஒளியிணையுடைய. மின்-வான்மீன்-நட்சத்திரம்; என்றது அருந்ததியை. புரையும்-ஒக்கும். வான் நுதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றியிணையுடைய. அரிவை-பெண். காண்வர-அழகு பொருந்த. பொலிந்து-பொலிவு பெற்று.

கனவினும் பிரியா உறையுளொடு நெஞ்சம் புகர்ப்படுபு அறியாது மினோடு புரையும் கற்பிணையுடைய அரிவையொடு பொலிந்து நோயிலையாகியர் எனக் கூட்டுக. உறையுளொடு அறியாது புரையும் கற்பிணையும் வாணுதலையும் உடைய அரிவை என இயைக்க.

முடிபு: “பல்வேலிரும்பொறை! மின் கோல் செம்மையாலே, வானம் சுரப்பக், கானம் ஏறு புணர்ந்து இயலச், சினையில் புள்ளும் மிளிரும் ஆர்ப்பப், பறனும் கிழங்கும் மிசையறவறியாதொழிய, ஆனிரை புல்லருந்துகளக், கூலங் கெழும், ஊழி நடுவுமின் றெழுமக, நாடு தொழுதேத்த, உயர்நிலை உலகத்து உயர்ந்தோர் பரவ, அரசியல் பிறையாதொழியச் செருவில் மேம்பட்டுத் தோன்றி, நீ மின் அரிவையொடு பொலிந்து நோயிலையாகியர் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடு காவல் சிறப்புக் கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

நுறை: காவல் முல்லை: “அவ்வாறு நாடு காவல் கூறின மையால், துறை காவல் முல்லையாயிற்று” என்பது பழையவுரை.

பெயர் விளக்கம் உரைக்கிடையிற் காண்க.

90. வலிகெழு தடக்கை

மீன்வயின் நிற்ப வானம் வாய்ப்பு
அச்சற்று ஏம மாகி இருள்தீர்ந்து
இன்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்
துறையின் எஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்
கழிந்தோர் உடற்றும் கடுந்தூ அஞ்சா

- ஒளிறுவாள் வயவேந்தர்
 களிஞெடு கலம் தந்து
 தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
 அகல்வையத்துப் பகலாற்றி
 மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசம்பு ஊர்தர 10.
 வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்டு
 அறன்வாழ்த்த நற்காண்ட
 விறல்மாந்தரன் விறல்மருக!
 ஈர முடைமையின் தீரோ ரனையை;
 அளப்பரு மையின் இருவிசம்பு அனையை; 15.
 கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரனையை;
 பன்மீன் நாப்பண் திங்கள் போலப்
 பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை;
 உருகெழு மாரின் அயிரை பரவியும்
 கடலிதப்ப வேலிட்டும் 20.
 உடலுநர் மிடல்சாய்த்தும்
 மலையவும் நிலத்தவும் அருப்பம் வெளவிப்
 பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை இரீஇய
 கொற்றத் திருளின் உரவோர் உம்பல்!
 கட்டிப் புழுக்கின் கொங்கர் கோவே! 25.
 மட்டப் புகாவின குட்டுவர் ஏறே!
 எழாஅத் துணைத்தோள்¹ பூழியர் மெய்ம்மறை!
 இரங்குநீர்ப் பரப்பின் மரந்தையோர் பொருந!
 வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய²
 வீரவுமொழிக் கட்டுர் வயவர் வேந்தே! 30.
 உரவுக் கடலன்ன தாங்கருந் தானையொடு
 மாண்வினைச் சாபம் மார்புற வாங்கி

ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
 வார்ந்துபுனைத் தன்ன¹ ஏந்துருவவு மொய்ம்பின்
 மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டில் 35
 ஆய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
 காழெஃகம்² பிடித்தெறிந்து
 விழுமத்தின் புகலும் பெயரா ஆண்மைக்
 காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும!
 வீங்குபெருஞ் சிறப்பின் ஓங்குபுக ழோயே! 40
 கழனி யுழவர் தண்ணுமை இசைப்பின்
 பழன மஞ்ஞை மழைசெத்து ஆலும்
 தண்புனல் ஆடுநர் ஆர்ப்பொடு மயங்கி
 வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்
 கூழுடை நல்லில் ஏறுமாறு சிலைப்பச் 45
 செழும்பல இருந்த கொழும்பஃ றண்பனைக்
 காவிரிப் படப்பை நன்னாடு அன்ன
 வளங்கெழு குடைச்சூல் அடங்கிய கொள்கை
 ஆறிய கற்பின் தேறிய நல்லிசை
 வண்டார் கூந்தல் ஒண்டொடி கணவ! 50
 நின்னாள், திங்கள் அனைய வாக; திங்கள்
 யாண்டோ ரனைய வாக; யாண்டே
 ஊழி யனைய வாக; ஊழி
 வெள்ள வரம்பின ஆகேன உள்ளிக்
 காண்கு வந்திசின் யானே; செருமிக்கு 55
 உருமென முழங்கு முரசின்
 பெருநல் யானே இறைகிழ வோயே.

பாடல்: 1. வானுறுபுனைத்தன்ன

2. காழ்முழ்கப்

நுறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துப்து - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

யெயர்-வலிகெழு தடக்கை

மீன்வயின் நிற்ப வானம் வாய்ப்ப
அச்சற்று ஏம மாகி இருள்தீர்ந்து
இன்பம் பெருகத் தோன்றித் தம்துணைத்
துறையின் எஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்
கழிந்தோர் உடற்றும் கடுந்தூ அஞ்சா
ஒளிறுவாள் வயவேந்தர்
களிஞ்ருடு கலம்தந்து
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
அகல்வையத்துப் பகல்ஆற்றி
மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும்பு ஊர்தர
வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்டு
அறன்வாழ்த்த நற்குஆண்ட
விறல்மாந்தரன் விறல்மருக!

[1-13]

நட்சத்திரங்கள் மறை பெய்வதற்குரிய இடங்களிலே
சென்று கிற்றலினால் மறை தவறாது பெய்யவும், அதனால் உயிர்க
ளெல்லாம் அச்சமற்றுத் துன்பம் நீங்கி இன்பத்தில் மிகவும், அவ்
வுயிர்கட்குப் பாதுகாப்பாகித் தோன்றினவனும், தமக்குரிய
அளவாக அமைந்த கல்வித்துறையின்கண் குறைவின்றி நிறையக்
கற்று, வலிமையில் மிகுந்த பகைவர் செய்யும் போரில் அவரது
கடிய வலிமைக்கு அஞ்சாத, ஒளிவிசும் வாளினையுடைய-வலிய
மன்னர் ஆண்பாணிகளோடு அணிகலங்களையும் கொடுத்து,
'பாம் பழைமையுடையே' என நட்புக் கூறித் தான் ஏவிய
தொழிலைக் கேட்டு நடக்குமாறு பரந்த உலகத்தின்கண் நடுகிலை
யோடு ஆட்சி செய்தவனும், கெடாத பலவகையான புகழ்
வானத்தளவும் சென்று பரவுமாறு, தன்னுடைய வாளின் வலிமை
பைத் தன் பகைவர் அறிபுமாறு செய்து, செவ்விய குணங்களைப்
பூண்டொழுகியவனும், அறக் கடவுளும் தன்னை வாழ்த்துமாறு

நாட்டை நன்கு ஆண்டவனுமாகிய வெற்றி பொருந்திய மாந்தரஞ்சேரன் என்பானது சிறப்புமிக்க வழித்தோன்றலே, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் பொருள் முதலியன : மின் - மட்சத்திரம். வயின்- இடம். வானம்-மறை. வாய்ப்ப-பொய்க்காது பெய்ய. அச்சம் எனற்பாலது அச்சு எனக் கடைக் குறைந்து நின்றது. ஏமம்-பாது காப்பு. இருள்-துன்பம். ஏமமாகித் தோன்றி என இயைக்க. தம் துணை-தமக்குரிய அளவாக அமைந்த. 'கற்று' வருவதால், 'துறை' என்பது கல்வித்துறையினை உணர்த்திற்று. எஞ்சாமை-குறை யாமல்; எச்சத் திரிபு. கழிந்தோர்-வலிமையில் மிகுந்தோர்; கழி என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும் பெயர்; கழி-மிகுதி. உடற்றுதல்-போர்செய்தல். உடற்றும் போரில் என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. தூ-வலிமை. அஞ்சா வேந்தர் என இயைக்க. ஒளிறு-விளங்குகின்ற. வய-வலிமையுடைய; உரிச் சொல். களிறு-ஆண்யானை. கலம்-அணிகலம். வயவேந்தர் : மாந்தரனின் பகைவர். கழிந்தோர் : வயவேந்தரின் பகைவர். கற்று அஞ்சா வயவேந்தர் என இயைக்க. கழிந்தோர் கடு வலிக்கே அஞ்சாத வயவேந்தரும் களிறும் கலமும் தந்து தொழில் கேட்பபெரனின், மாந்தரனின் வலி மிகுதி கூறாமலே விளங்கும்.

தொன்று-பழைமை. தொன்று மொழிதலாவது, தம் முன் னோர்க்கும் மாந்தரனின் முன்னோர்க்கும் உள்ள ஆண்டான் அடிமைப் பழந்தொடர்பினை எடுத்துக்கூறி அவன் அருளைப் பெறுதல். பகல்-நடுவுநிலை. வியல் விசம்பு-பரந்த வானம். ஊர்தர-பரவ. வலி உறுத்து-வலியினை அறிவுறுத்தி. செம்மை-செவ்விய குணங்கள். பூண்டு-மேற்கொண்டு. அறன்-அறக் கடவுள். நற்கு-நன்கு; வலித்தல் விகாரம். விறல்-வெற்றி, வேறென்றற்கில்லாத தனிச் சிறப்பு. மருக-வழித்தோன்றலே; அண்மை விளி.

ஏமமாகித் தோன்றி, வானம் வாய்ப்பவும், இருள் தீர்ந்து இன்பம் பெருகவும், வயவேந்தர் தொழில் கேட்பவும், பகலாற்றி, புகழ் விசம்பு ஊர்தர, வலியுறுத்து, செம்மை பூண்டு, அறன் வாழ்த்த ஆண்ட மாந்தரன் மருக எனக் கூட்டுக.

ஈரம் உடைமையின் நீரோ ரனையை;
அளப்பரு மையின் இருவிசம்பு அனையை;
கொளக்குறை படாமையின் முந்நீர் அனையை;
பன்மீன் நாப்பண் திங்கள் பேரலப்

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை;
 உருகெழுமரபின் அயிரை பரவியும்
 கடலிகுப்ப வேல்இட்டும்
 உடலுநர் மிடல்சாய்த்தும்
 மலையவும் நிலத்தவும் அருப்பம் வெளவிப்
 பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை இரீஇய
 கொற்றத் திருவின் உரவோர் உம்பல்!
 கட்டிப் புழுக்கின் கொங்கர் கோவே!
 மட்டப் புகாவின் குட்டுவர் ஏறே!
 எழாஅத் துணைத்தோள் பூழியர் மெய்ம்மறை!
 இரங்குநீர்ப் பரப்பின் மாந்தையோர் பொருந!
 வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
 விரவுமொழிக் கட்டுர் வயவர் வேந்தே! [14-30]

குளிர்ந்த அன்புடைமையினால் நீரையொப்பாய்; மினது
 ஆராய்ச்சித் திறத்தை அளவிடுதற் கருமையினால் பெரிய
 வானத்தையொப்பாய்; இரவலர் கொள்ளக் கொள்ளக் குறை
 படாத செல்வமுடைமையினால் கடலையொப்பாய்; பல நட்சத்திரங்
 களுக்கிடையே பொலிந்து தோன்றும் சந்திரனைப்போலப்
 பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தினரோடு விளங்கித் தோன்றுதலை
 உடையாய்; அச்சம் பொருந்திய முறைமையினையுடைய அயிரை
 மலையிலுள்ள தூர்க்கையை வழிபட்டும், கடலின் பெருமையைத்
 தாழ்த்தவேண்டி அதன்மீது தன் வேற்படையினைச் செலுத்தியும்,
 மலையினிடத்தும் நிலத்தின்கண்ணும் உள்ள அரண்களைக் கைப்
 பற்றித் தன்னோடு மாறுபட்டுப் போரிட்டவரது வலிமையைக்
 கெடுத்தும் அப்பகைவர் நாட்டினின்றும் பெற்ற பெரும்
 பொருள்களை இரவலர் பலருக்கும் ஈந்த, வெற்றிச் செல்வத்தினை
 யுடைய வலியோரின் வழித்தோன்றலே! சர்க்கரைக்கட்டியுடன்
 சேர்த்து வேகவைத்த அவரைவிதை முதலிய உணவினை
 உண்ணும் கொங்கு நாட்டு மக்களின் தலைவனே! கள்ளாகிய
 உணவியையுடைய குட்டநாட்டு மக்களின் ஆண்சிங்கம்
 போன்றவனே! போரில் முதுகிட்டு ஓடுவார்மேல் எழுந்து
 செல்லாத இருதோள்களையுடைய, பூழிநாட்டு மக்களுக்குக்
 கவசம் போன்றவனே! ஒலிக்கின்ற நீர்ப்பரப்பினையுடைய

ஒன்பதாம் பத்து

மரந்தை நகர மக்களின் மன்னனே! வெள்ளிய பூக்கொடியுடைய வேனாக்கொடியொடு சுரைக்கொடியும் கலந்து படர்ந்துள்ளதும், கலந்த பல மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் நிறைந்துள்ளதுமாகிய பாசறையின்கண் உள்ள விரர்களின் வேந்தனே, என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பொருள் முதலியன: ஈரம்-அன்பு. ஓர்: அசை; ஒருதன்மையாக எலினுமாம். அளப்பு-அளத்தல். இருவிசம்பு-பெரியவானம்; உவமைக்கேற்ற ஆராய்ச்சித்திறம் என்னும் பொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முந்நீர்-கடல். மின்-நட்சத் திரம். நாப்பண்-நடு. நிற்கள்-சந்திரன். பூத்த-பொலிவுபெற்ற. தோன்றலை-தோன்றுதலை யுடையாய். உருகெழு-அஞ்சுதல் பொருந்திய. மரபு-முறைமை. அயிரை-அயிரை மலையிலுள்ள சேரர் குலதெய்வமாகிய துர்க்கை. பரவி-வணங்கி. அயிரை பரவியவர்: பல்பாணச்செல்கெழுமுட்டுவன். கடல் இருப்ப-கடலின் பெருமை தாழுமாறு. வேல் இட்டும்-கடலின்மீது வேற் படையைச் செலுத்தியும். கடலிருப்ப வேலிட்டவன்: செங் குட்டுவன். அருப்பம் வெளவி உடலுநர் மிடல் சாய்த்தவர்: பல் பாணச்செல்கெழுமுட்டுவன் முதலானோர். உடலுநர்-மாறு பட்டுப் போர்செய்யும் பகைவர். மிடல்-வலி. அருப்பம்-அரண். வெளவிச் சாய்த்தும் எனக் கூட்டுக. பெரும்பெயர்-பெருமை வாய்ந்த பொருள்கள். இரீஇய-இருத்திய; ஈண்டு ஈந்த என்னும் பொருள் தந்துகின்றது. கொற்றம்-வேற்றி. திரு-செல்வம். உர வோர்-வலியவர். உம்பல்-வழித்தோன்றல்-பரம்பரையில் வந்த வனே. கட்டி-சர்க்கரைக் கட்டி. புழுக்கு-வேகவைத்த உணவு; அஃது அவரைப் பருப்பு முதலியனவாகும். கொங்கர்-கொங்கு நாட்டு மக்கள். கோ-தலைவன். மட்டம்-கள். புகா-உணவு. மட்டப் புகா: இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. குட்டுவர்-குட்ட நாட்டு மக்கள். ஏறு-ஆண்சிங்கம்; உவமவாகுபெயர். எழா-எழுந்து செல்லாத. துணை-இரண்டு. பூழியர்-பூழிநாட்டு மக்கள். மெய்ம்மறை-கவசம்; உவமவாகுபெயர். இரங்கு-ஒலிக்கின்ற. மரந்தை: ஒருநகரம். பொருநன்-பிறர்க்கு ஒப்பிட்டுக் கூறத்தக்க உயர்ந்தோன். வேனா, சுரை என்பன கொடிவகைகள். மயக்கிய-கலந்த; மயங்கிய என்பது வலிந்து நின்றது. விரவுதல்-கலத்தல். பலமொழி பேசும் விரர்கள் நிறைந்துள்ள பாசறையாதலின், 'விரவுமொழிக் கட்டுர்' என்றார். கட்டுர்-பாசறை. மயக்கிய கட்டுர், விரவு மொழிக் கட்டுர் என இயைக்க. வயவர்-வீரர்.

அயிரை பரவியும், வேலிட்டும், அருப்பம் வெளவி மிடல் சாய்த்தும், பெரும்பெயர் பலர்கை இரீஇய உரவோர் உம்பல் என இயைக்க.

உரவுக்கடல் அன்ன தாங்கருந் தானையொடு
 மாண்வினைச் சாபம் மார்புற வாங்கி
 ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
 வார்ந்துபுனைந் தன்ன ஏந்துகுவவு மொய்ம்பின்
 மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டில்
 ஆய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
 காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து
 விழுமத்தின் புகலும் பெயரா ஆண்மைக்
 காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும!
 வீங்குபெருஞ் சிறப்பின் ஓங்குபுகழோயே! [31-40]

சேரன், வலிய கடலையொத்த, பகைவரால் தடுத்தற்கரிய-
 சேனையொடுங் கூடியவன் ; மாட்சிமைப்பட்ட தொழிலையுடைய
 வில்லை மார்புற வளைத்து, அவ்வில்லின் நாண் உராய்தலால்
 தழும்பு விளங்குகின்ற, வலிமை பொருந்திய-கைகளையும், நீன்-
 மாய் அலங்கரித்தாற்போன்று தோன்றுகின்ற உயர்ந்து திரண்ட
 தோள்களையும் உடையவன் ; நட்சத்திரங்கள் பூத்தாற்போன்று
 விளங்குகின்ற, மணிகள் இழைக்கப்பெற்ற வட்டமான-சேணத்-
 தையும், அழகிய கவரிமயிராலாகிய குச்சியையும் அணிந்த,
 பாய்ந்து செல்லும் குதிரைமீது ஏறிக்கொண்டிருப்பவன் ;
 அங்ஙனம் ஏறி, காமபையுடைய வேலைப் பிடித்துப் பகைவர்மீது
 எறிந்து, அவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதில் விருப்பமும், நீங்காத
 வீரமும் உடைய பெரும ! நீலயாமையாகிய எண்ணம் நிறைந்த
 வீரர்களின் தலைவ ! மிக்க பெருஞ்சிறப்பினையுடைய உயர்ந்த
 புகழினையுடையோனே ! என்பதாம்.

அருஞ்சோற் போருள் முதலியன : உரவு-வலிமை. தாங்குதல்-
 தடுத்தல். தானை-சேனை. மேலே வீரரைப் பிரித்துக் கூறுதலால்,
 ஈண்டுத் தானையென்றது அவரையொழிந்த யானை, தேர்-
 குதிரை என்னும் முப்படைகளையே என்றறிக்க. சாபம்-வில்.
 வாங்கி-வளைத்து. ஞாண்-வில்லின் நாண். பொர-உராய்தலால்.
 தட-பெரிய. வார்ந்து-நீண்டு. புனைந்தன்ன-அலங்கரித்தாற்-
 போன்ற. ஏந்து-உயர்ந்த. குவவு-திரண்ட. மொய்ம்பின்-தோள்-
 களையுடைய ; மொய்ம்பின் பெரும எனக் கூட்டுக. மீன்-நட்சத்-
 திரம். பூத்தன்ன-விளங்கினாற்போன்ற ; மணிகளுக்கு வான்
 மீன்கள் உவமை. பாண்டில்-வட்டமான சேணம். ஆய்-அழகிய-

கவரி மயிர் என மாற்றுக; கவரி மயிர் என்பது, அதனாலாகிய தலையாட்டத்திற்குக் கருவியாகுபெயர். பாய் மா-பாய்ந்து செல்லும் குதிரை. மேல்கொண்டு-ஏறி. காழ்-காம்பு; வேலின் பிடி. எஃகம்-வேல். எறிந்து-விசி. விழுமத்-துன்பம். புகலும்-விரும்பும். பெயரா-நீங்காத. ஆண்மை-வீரம். காஞ்சி-நிலையாமை. சான்ற-நிறைந்த. வயவர்-வீரர். வீங்குதல்-மிகுதல்.

தானையொடு சாபம் வாங்கி பொர விளங்கிய கையினையும் மொய்ம்பினையும் உடைய பெரும எனவும், பாண்டிலையும் கவரி மயிரையும் உடைய பாய்மா மேல்கொண்டு, எஃகம் எறிந்து, விழுமத்தின் புகலும் ஆண்மையினையுடைய பெரும எனவும்; காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும எனவும் கூட்டுக.

கழனி உழவர் தண்ணுமை இசைப்பின்
பழன மஞ்ஞை மழைசெத்து ஆலும்
தண்புல ஆடுநர் ஆர்ப்பொடு மயங்கி
வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்
கூழுடை நல்லில் ஏறுமாறு சிலைப்பச்
செழும்பல இருந்த கொழும்பல் தண்பணைக்
காவிரிப் படப்பை நன்னாடு அன்ன
வளங்கெழு குடைச்சூல் அடங்கிய கொள்கை
ஆறிய கற்பின் தேறிய நல்லிசை
வண்டார் கூந்தல் ஒண்தொடி கணவ!

[41-50]

சோழநாட்டில், வயல்களில் உள்ள உழவர் தண்ணுமைப் பறையை வாசித்தால், மருத நிலத்திலுள்ள மயில்கள் அவ் வோசையை மேகத்தின் முழக்கமாகக் கருதி ஆடாநிற்கும்; குளிர்த் தீரில் விளையாடுவோர் செய்யும் ஆரவாரத்தோடு, கொடிய போரினைச் செய்யும் வீரரது தெளிந்த ஓசையினை யுடைய கிணைப் பறையின் ஒலியும் கலந்தொலிக்கும்; செல்வம் பொருந்திய நல்ல விடுகளில் உள்ள எருதுகள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டுக் கத்தும்; செழுமையான பலவகை விளைவுகள் பொருந்திய, கொழுவிய பல குளிர்த் த வயல்கள் அமைந்திருக்கும்;

இத்தகைய, காவிரியாறு பாயும் பக்கங்களை யுடைய-நல்ல சோழ நாட்டை ஒத்தவளும், அழகு பொருந்திய சிலம்புகளையும், அடக்கமான கொள்கையினையும், அறக் கற்பினையும், தெளிந்த நல்ல புகழையும், வண்டுகள் ஒலிக்கும் கூந்தலையும், ஒளி பொருந்திய வளையல்களையும் உடையவளுமாகிய சேரமாதேவியின் கணவனே, என்பதாம்.

அருஞ்சோற் றோருள் முதலியன : தண்ணுமை, கிணை என்பன பறைவகைகள். பழனம்-மருத நிலச்சோலை. மறை-மேகம்; முதலாகுபெயராய் அதன் ஒலியை உணர்த்திற்று. செத்து-கருதி. ஆலும்-ஆடும். ஆலும் நன்னாடு என இயைக்க. தண்-குளிர்ந்த. புனல் ஆடுநர்-நீர்விளையாட்டினை நிகழ்த்துவோர். ஆர்ப்பு-ஆரவாரம். மயங்கி-கலந்து. மள்ளர்-வீரர். தெண்மை, தெளிந்த ஓசையை உணர்த்திற்று. கறங்க-ஒலிக்க. கூழ்-செல்வம். ஏறு-எருது. மாறு சிலைப்ப-மாறுபட்டு முழங்க. பல என்பது பலவகையான விளைவுகளை உணர்த்திற்று. இருந்த-கிடைபெற்றுள்ள. தண்பனை-குளிர்ந்த வயல்கள். படப்பை-பக்கம். நன்னாடு : சோழ நாடு. வளம்-அழகு; தொழில் வளமுமாம். குடைச்சூல்-சிலம்பு. ஆறிய கற்பு-அறக் கற்பு. தேறிய-தெளிந்த. ஒண் தொடி-ஒளி பொருந்திய வளையலையுடைய பெண்; அன்மொழித்தொகை.

உழவர் தண்ணுமை இசைப்பின் மஞ்ஞை மறை செத்து ஆலும் நாடு எனவும், புனலாடுநர் ஆர்ப்பொடு மயங்கி தெண்கிணை கறங்க, ஏறு சிலைப்ப, செழும்பல இருந்த தண்பனை நன்னாடு எனவும், நன்னாடு அன்ன ஒண்தொடி எனவும், குடைச்சூலையும் கொள்கையையும் கற்பினையும் நல்விசையையும் கூந்தலையும் உடைய ஒண்தொடி எனவும் இயைக்க.

நின் னாள், திங்கள் அனைய ஆக; திங்கள் யாண்டோ ரனைய ஆக; யாண்டே

ஊழி அனைய ஆக; ஊழி

வெள்ள வரம்பின ஆகென உள்ளிக்

காண்கு வந்திசின் யானே; செருமிக்கு

உருமென முழங்கு முரசின்

பெருநல் யானே இறைகிழ வோயே.

[51-57]

போரில் மேம்பட்டு இடிபோல முழங்கும் முரசினையும், பெரிய நல்ல யானைகளையும், தலைமை எய்துதற்குரிய உரிமையினையும் உடையவனே! நின் வாழ்நாளின் நாட்கள் ஒவ்வொன்றும் மாதத்தை யொத்த கால அளவினை உடையனவாகுக; அவ்வாண்டுகள் ஒவ்வொன்றும் ஊழி போன்ற கால அளவினை உடையனவாகுக; அவ்ஹழிகள் ஒவ்வொன்றும் வெள்ளம் போன்ற கால எல்லையை உடையனவாகுக என நினைத்து வாழ்த்திக்கொண்டு யான் நினைக்க காண்பேனாக வந்தேன், என்பதாம்.

அருஞ்சொற் பாராளுந் முதலியன : ஒரு நாளே திங்களாகவும், அத்திங்களே ஆண்டாகவும், அவ்வாண்டே ஊழியாகவும், அவ்ஹழியே வெள்ளமாகவும் சேரனுடைய வாழ்நாள் பெருகி வளர்வதாக வென வாழ்த்தியவாறு. திங்கள்-மாதம். ஊழி, வெள்ளம் என்பன காலப் பெயர்கள். பல ஆண்டுகள் சேர்ந்தது ஒருழியும், பல ஹழிகள் சேர்ந்தது ஒருவெள்ளமுமாம் என்க. வரம்பின-எல்லையை உடையன. உள்ளி-நினைத்து. காண்கு-காண்பேன்; செய்கென்னும் வினைமுற்று; வந்திசின் என்னும் வினைகொண்டு முடிந்தது; வந்திசின்-வந்தேன். செருபோர். உரும்-இடி. இறை-தலைமை. கிழவோய்-உரியவனே.

இறைகிழவோய்! யான் உள்ளி காண்கு வந்திசின் எனக் கூட்டுக.

முடிபு : "மருக! உம்பல்! கொங்கர்கோவே! குட்டுவரேறே! பூழியர் மேய்ம்மறை! மரந்தையோர் பொருந! வயவர் வேந்தே! வயவர் பெரும! ஒங்குபுகழோய்! ஒண்டொடி கணவ! இறை கிழவோய்! ஈரம் உடைமையின் கீரோரனையை; அளப்பருமையின் விசும்பனையை; கொள்ளக்குறைபடாமையின் முநீரனையை; பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றதலையுடையை; ஆதலால்

நினக்கு அடைத்த நாட்கள் உலகத்தில் திங்களனையவாக என்றும், நின்னுடைய திங்கள் யாண்டனையவாக என்றும், நின்னுடைய யாண்டு ஊழியனையவாக என்றும், நின் யாண்டிற்கு ஒப்பாகிய அப்பல்லாழி தம் அளவிற்பட்ட பலவாய் நில்லாது வெள்ள வரம்பினவாக என்றும் நினைத்து நினைக்க காண்பேன் வக்தேன் எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

கருத்து: “இதனாற் சொல்லியது, அவன் தண்ணளியும் பெருமையும் கொடையும் சுற்றந்தழாலும் (தழுவலும்) உடன் கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

தூக்கு: பொத்துக்கும் வஞ்சித் தூக்கும்: “‘ஒளிறு’ என்பது முதலாக நான்கடியும், ‘அறன் வாழ்த்த’ என்பது முதலாக இரண்டடியும், ‘கடலிசுப்ப’ என்பது முதலாக இரண்டடியும், ‘காமெஃகம் பிடித்தெறிந்து’ என ஓரடியும் வஞ்சியடியாக வக்தமையான் வஞ்சித் தூக்குமாயிற்று” என்பது பழையவுரை.

பேயர்: வலிகேழு தடக்கை: ‘மாண்வினைச் சாபம் மாப்புற வாங்கி, ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகேழு தடக்கை’ எனக் கையைச் சிறப்பித்தமையான் இதற்கு, ‘வலிகேழு தடக்கை’ என்று பெயராயிற்று:

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அட்டா னானே	204	எடுத்தேறு ஏய	381
அலந்தலை யுன்னத்	88	எரியெள்ளு வன்ன	
அவலெறிந்த உலக்கை	114	(கடவுள் வாழ்த்து)	1
அருஅ யாணர்	321	எறிபிணம் இடறிய	290
ஆடுக விறலியர்	259	எண்ப்பெரும்	
ஆராத் திருவின்		படையனோ	349
(பதிகம்)	129	ஒருஉப ின்னை	146
ஆன்றோள் கணவ	249	ஒடாப் பூட்கை	255
இகல்பெரு மையின்	328	கவரி முச்சிக்	183
இணர்ததை ஞாழல்	118	களிறுகடைஇய தாள்	313
இமைய வரம்பன்		களிறுடைப் பெருஞ்சமம்	345
(பதிகம்)	69	கார்மழை முன்பின்	379
இரும்பனம் புடையல்	177	கால்கடிப் பாகக்	304
இரும்புவி கொன்று	342	குடக்கோ நெடுஞ்சேர	
இழையணிந்து		(பதிகம்)	221
எழுதரும்	276	குட்டுவன் இரும்	
இழையர் குழையர்	201	பொறைக்கு (பதிகம்)	364
இறம்பூதாற் பெரிதே	144	குன்றுதலை மணந்து	131
உண்மின் கள்ளே	50	கேள்வி கேட்டுப்	336
உயிர்போற் றலையே	354	கொடிநுடங்கு ிலைய	231
உரவோர் எண்ணினும்	332		
உலகத் தோரே	155		
உலகம் புரக்கும்	367		
உறலுறு குருதிச்	391		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்.
கொடுமணம் பட்ட	298	பிறர்க்கென வாழ்திறீ	158:
கொலைவிடா மேவற்றுத்	267	புணர்புரி நரம்பின்	172:
கொள்கா வல்சிக்	53	புரைசால் மைந்தநீ	148:
கோடுறழ்ந் தெடுத்த	41	புரைவது மினைப்பிற்	46
கீதைத்து மன்றநீ	107	வாய்ப்பொன் தாமரை	206
சினனே காமம்	80	வாய்யில் செல்வக்	
சென்மோ பாடினி	394	(பதிகம்)	318:
சோற்பெயர் காட்டங்	71	பொலம்பூந் தும்பைப்	196
திருவுடைத் தம்ம	111	போர்நிறல் புகன்ற	161
துளங்குதீர் வியலகம்	223	மடியா வுள்ளமொடு	
நேயர் பரந்தபுலம்	103	(பதிகம்)	270:
நொறுத்தவய லாரல்	18	மலைபுறந் யானை	308
நன்மரம் துவன்றிய	387	மன்னிய பெரும்புகழ்	
நிலநீர் வளிவிசம்பு	26	(பதிகம்)	7
நிலம்புடைப் பன்ன	190	மாண்டனை பலவே	140
நுங்கோ யாரென	61	மாமலை முழக்கின்	214:
நெடுவயி னொளிறு	94	மாவாடிய புலன்	100:
பகல்கீடு ஆகாது	263	மீன்வயின் நிற்ப	409
பகைபெரு மையின்	375	யாண்டுதலைப் பெயர	32:
பலாஅம் பழுத்த	272	யாமும் சேறுகம்	210:
யார்ப்பார்க்கு அல்லது	281	வடவருட்கும் (பதிகம்)	169:
		வயவர் வீழ	15
		வரைமருள் புணரி	9:

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
வலம்படு முரசின்	286	விழவு வீற்றிருந்த	253
வலம்படு முரசின்	351		
வள்ளியை என்றலின்	244	வியா யாணர்	150
வாங்கிரு மருப்பின்	294	வென்று கலந்தா இயர்	239
வால்மருப்பின் களிற்	359		
வாழ்கதின் வளனே	153		
வானம் பொழுதொடு	405	வையகம் மலர்ந்த	395
